

All word database making, text arrangement and formatting by: Kulbir Singh Thind, MD

Any use of this text other than personal use on a personal computer requires express written approval from: [Kulbir S Thind, MD](#).

ਪੰਨਾ ੧

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1-1, ਮਃ 1)

॥ ਜਪੁ ॥ (1-3, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ (1-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ (1-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ (1-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ (1-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ (1-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ (1-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (1-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ (1-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ (1-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ (1-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ (1-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (1-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ (1-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (1-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ (1-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ (1-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ (1-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ (1-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (2-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ (2-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (2-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ (2-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (2-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ (2-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ (2-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ (2-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (2-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (2-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁਹਿ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (2-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (2-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ (2-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ (2-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ (2-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (2-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ (2-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (2-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ (2-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (2-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (2-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ (2-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (2-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (2-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ (2-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ (2-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ (2-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ (2-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (2-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ (2-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ (2-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (2-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ (2-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ (2-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ (2-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ (2-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥ (2-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ (2-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ (2-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ (2-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ (2-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (2-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥ (2-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ (2-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ (2-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ (2-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ (2-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (2-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥ (3-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (3-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (3-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (3-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (3-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (3-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥ (3-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ (3-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (3-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ (3-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ (3-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (3-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥ (3-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (3-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (3-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ (3-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (3-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (3-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥ (3-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ (3-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ (3-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ (3-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (3-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (3-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥ (3-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ (3-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ (3-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ (3-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (3-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (3-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ (3-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ (3-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ (3-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ (3-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ (3-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (3-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥ (3-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (3-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (3-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ (3-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (3-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (3-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (3-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ (3-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ (3-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ (3-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ (3-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ (3-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ (3-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ (3-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ (3-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (3-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ (3-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ (3-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ (3-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ (3-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ (3-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (3-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ (3-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (3-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥ (3-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ (3-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ (3-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ (3-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ (3-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ (4-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ (4-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ (4-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ (4-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (4-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ (4-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (4-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ (4-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ (4-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ (4-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ (4-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ (4-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (4-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (4-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ (4-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥ (4-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (4-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ (4-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (4-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ (4-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ (4-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ (4-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ (4-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (4-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ (4-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ (4-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ (4-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ (4-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ (4-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ (4-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ (4-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (4-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ (4-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (4-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥ (4-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ (4-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ (4-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ (4-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ (4-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (4-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (4-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ (4-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ (4-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ (4-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ (4-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (4-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ (4-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ (4-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ (4-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (4-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (4-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ (4-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (4-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਬਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ (4-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ (4-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (4-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (4-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ (4-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (4-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ (4-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (5-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ (5-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥ (5-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ (5-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ (5-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥ (5-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (5-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ (5-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (5-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥ (5-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ (5-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥ (5-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (5-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (5-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (5-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ (5-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (5-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (5-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ (5-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ (5-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (5-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ (5-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ (5-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ (5-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ (5-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ (5-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ (5-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥ (5-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ (5-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (5-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ (5-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (5-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ (5-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ (5-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (5-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ (5-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥ (5-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ (5-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (5-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ (5-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥ (5-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (5-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੋਇ ॥ (5-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ (5-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥ (5-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ (5-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥ (5-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ (5-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ (5-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (5-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (5-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (5-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (5-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (5-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (5-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (5-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ (5-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ (5-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (6-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ (6-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ (6-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ (6-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ (6-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ (6-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ (6-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ (6-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (6-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ (6-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (6-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾਤੁ ॥ (6-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ (6-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ (6-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (6-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (6-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ (6-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (6-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ (6-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (6-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (6-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ (6-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (6-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ (6-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ (6-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ (6-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ (6-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (6-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (6-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (6-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ (6-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ (6-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (6-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (6-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥ (6-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ (6-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (6-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ (6-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (6-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ (6-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ (6-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ (6-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ (6-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (7-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥ (7-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (7-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (7-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (7-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ (7-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (7-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ (7-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ (7-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ (7-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (7-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ (7-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (7-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥ (7-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ (7-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ (7-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ (7-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ (7-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥ (7-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ (7-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ (7-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ (7-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ (7-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (7-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (7-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ (7-10, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ (7-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ (7-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ (7-11, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ (7-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ (7-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ (7-12, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (7-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (7-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (7-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (7-13, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ (7-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ (7-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ (7-14, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ (7-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ (7-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ (7-15, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ (7-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ (7-16, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ (7-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ (7-17, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ (7-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥ (7-18, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ (7-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ (7-19, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ (8-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ (8-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ (8-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (8-1, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ (8-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ (8-2, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ (8-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ (8-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ (8-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ (8-3, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ (8-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ (8-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ (8-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (8-4, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ (8-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (8-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (8-5, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (8-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ (8-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ (8-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ (8-6, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ (8-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (8-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥ (8-7, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ (8-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ (8-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ (8-8, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ (8-9, ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ (8-9 ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ (8-9 ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ (8-10 ਜਪੁ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (8-10)
 ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ (8-10, ਸਲੋਕੁ)
 ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (8-11, ਸਲੋਕੁ)
 ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (8-11, ਸਲੋਕੁ)
 ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ (8-12, ਸਲੋਕੁ)
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ (8-12, ਸਲੋਕੁ)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (8-12, ਸਲੋਕੁ)
 ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ (8-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (8-14)
 ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥(8-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (8-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (8-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ (8-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (8-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ (8-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (8-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (8-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ (9-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (9-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ (9-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ (9-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ (9-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (9-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (9-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (9-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (9-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ (9-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ (9-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (9-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (9-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ (9-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (9-9)
 ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (9-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ (9-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (9-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (9-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (9-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (9-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ (9-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (9-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ (9-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (9-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ (9-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (9-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (9-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ (9-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (9-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (9-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ (9-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥ (9-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (9-15)

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ (9-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (9-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ (9-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ (9-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (9-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (9-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (9-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (9-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ (9-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (9-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (9-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ (9-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (9-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ (9-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (9-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (10-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ (10-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ (10-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (10-1)

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (10-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ (10-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (10-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (10-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ (10-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ (10-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ (10-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ (10-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ (10-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥ (10-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (10-8)
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ (10-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ (10-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ (10-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (10-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ (10-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ (10-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ (10-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (10-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ (10-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥ (10-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ (10-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (10-17)
 ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (10-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (10-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (10-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (10-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (10-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (11-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ (11-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (11-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ (11-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ (11-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (11-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (11-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ (11-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ (11-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ (11-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (11-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (11-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (11-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ (11-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ (11-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (11-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (11-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (11-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (11-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ (11-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (11-14)
 ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ (11-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (11-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (11-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (11-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (11-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (11-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (11-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (11-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ (11-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ (11-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ (11-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (11-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (11-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (11-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ (12-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (12-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (12-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ (12-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (12-2)

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਤੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ (12-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਭੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ (12-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ (12-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (12-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ (12-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ (12-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (12-6)

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ (12-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ (12-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ (12-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ (12-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ (12-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (12-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ (12-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (12-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ (12-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥ (12-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ (12-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (12-10)

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (12-11, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (12-11, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ (12-12, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (12-12, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (12-13, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (12-13, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ (12-14, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ (12-14, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ (12-15, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥ (12-16, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (12-16)

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ (12-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ (12-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ (12-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (12-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਬਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ (12-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ (12-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥ (13-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (13-1)
ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ (13-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ (13-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ (13-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ (13-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (13-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਰਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ (13-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ (13-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (13-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (13-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (13-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ (13-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (13-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥ (13-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (13-8)
ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (13-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ (13-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (13-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (13-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ (13-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ (13-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (13-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ (13-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (13-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥ (13-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (13-14)
ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ (13-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (13-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ (13-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (13-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (13-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (13-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (13-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (13-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ (13-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥ (13-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (14-1)

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ (14-2)

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ (14-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ (14-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (14-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (14-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (14-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (14-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ (14-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ (14-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ (14-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥ (14-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ (14-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥ (14-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥ (14-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ (14-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (14-9)

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥ (14-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥ (14-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (14-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ (14-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (14-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ (14-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥ (14-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (14-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ (14-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ (14-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥ (14-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫

ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥ (15-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥ (15-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ (15-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (15-2)
ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥ (15-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥ (15-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥ (15-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ (15-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (15-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥ (15-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥ (15-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥ (15-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ (15-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ (15-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥ (15-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥ (15-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥ (15-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥ (15-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (15-9)
ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (15-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥ (15-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (15-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (15-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਊਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (15-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ (15-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥ (15-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ (15-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਤੁ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (15-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥ (15-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥ (15-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (15-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥ (15-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥ (15-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (15-17)
 ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥ (15-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (15-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥ (15-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥ (15-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (15-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (15-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੬

ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (16-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥ (16-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥ (16-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ (16-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (16-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥ (16-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ (16-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥ (16-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥ (16-5)
 ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ (16-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (16-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ (16-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ (16-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (16-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥ (16-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (16-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥ (16-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥ (16-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥ (16-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥ (16-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ (16-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੋਹ ॥ (16-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥ (16-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (16-12)
 ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥ (16-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ (16-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (16-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (16-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (16-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (16-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ (16-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (16-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (16-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (16-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ (16-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ (16-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥ (16-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਚੜਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (16-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (16-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (16-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੭

ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (17-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ (17-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (17-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥ (17-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (17-3)
 ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥ (17-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (17-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥ (17-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥ (17-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (17-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (17-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (17-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (17-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (17-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (17-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (17-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥ (17-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (17-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥ (17-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (17-9)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥ (17-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥ (17-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥ (17-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥ (17-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (17-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥ (17-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ ॥ (17-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (17-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (17-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ (17-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਉਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥ (17-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥ (17-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ (17-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥ (17-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (17-16)
 ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ (17-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥ (17-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥ (17-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ (17-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (17-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ (17-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ (17-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥ (17-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੮

ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (18-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (18-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥ (18-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (18-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ (18-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥ (18-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (18-4)
 ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥ (18-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (18-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ (18-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (18-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (18-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (18-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (18-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (18-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ (18-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (18-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ (18-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ (18-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (18-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ (18-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥ (18-11)
 ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (18-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ (18-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ (18-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ (18-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੋਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (18-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਉਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਉਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (18-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ (18-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (18-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ (18-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (18-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ (18-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (18-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ (18-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ (18-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (18-18)
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (18-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ (18-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (18-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (18-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੯

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (19-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ (19-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ (19-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (19-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ (19-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (19-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ (19-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੁ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ (19-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥ (19-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ (19-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ (19-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ (19-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥ (19-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (19-7)
 ਸੁੰਵੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (19-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ (19-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ (19-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (19-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (19-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ (19-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ (19-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥ (19-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ (19-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧਾ ਬਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ (19-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥ (19-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (19-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਨਹੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ (19-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥ (19-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥ (19-13)
 ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁਰੁ ॥ (19-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੁ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ (19-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥ (19-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (19-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (19-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (19-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ (19-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ (19-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ (19-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥ (19-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (19-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (19-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੦

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (20-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥ (20-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (20-2)
 ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (20-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (20-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥ (20-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (20-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (20-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥ (20-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (20-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ (20-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥ (20-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥ (20-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥ (20-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ (20-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (20-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥ (20-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (20-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (20-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥ (20-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (20-10)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ (20-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ (20-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ (20-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (20-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (20-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ (20-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (20-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ (20-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ (20-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (20-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ (20-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ (20-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (20-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥ (20-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (20-17)
 ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥ (20-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥ (20-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥ (20-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ (20-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (20-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੧

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥ (21-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥ (21-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (21-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (21-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥ (21-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (21-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ (21-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੋ ਖੇਲੁ ॥ (21-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥ (21-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ (21-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ (21-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥ (21-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (21-7)
 ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥ (21-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ (21-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ (21-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (21-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (21-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ (21-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (21-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (21-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ (21-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥ (21-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ (21-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (21-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (21-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥ (21-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (21-14)
 ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (21-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (21-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (21-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (21-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (21-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (21-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ (21-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (21-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥ (21-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (21-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ (21-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨

ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ (22-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ (22-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥ (22-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (22-3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥ (22-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥ (22-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥ (22-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥ (22-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (22-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (22-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥ (22-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥ (22-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ (22-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਂਇ ॥ (22-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (22-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥ (22-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (22-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥ (22-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (22-10)
 ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥ (22-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ (22-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥ (22-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (22-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (22-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (22-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (22-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (22-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (22-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ (22-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (22-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿੰਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ (22-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (22-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ (22-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (22-17)
 ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (22-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (22-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (22-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (22-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (22-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੩

ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (23-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣਿਜਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ (23-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੇ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ (23-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (23-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ (23-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ (23-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ (23-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ (23-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥ (23-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ (23-5)
 ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (23-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ (23-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ (23-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (23-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ (23-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ (23-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ (23-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ (23-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ (23-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ (23-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ੨ ॥ (23-10)
 ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (23-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ (23-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (23-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ (23-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ (23-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ (23-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ (23-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ (23-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨੫॥ (23-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ (23-15)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ (23-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ (23-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ (23-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (23-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ (23-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ (23-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੇ ਬਾਸਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ (23-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥ (23-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੪

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ (24-1)
 ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ (24-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (24-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ (24-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (24-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੇ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ (24-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ (24-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ (24-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ (24-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ (24-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ (24-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ (24-7)
 ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (24-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (24-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥ (24-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (24-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥ (24-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ (24-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ (24-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ (24-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥ (24-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ (24-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ (24-12)

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ (24-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥ (24-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (24-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (24-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ (24-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (24-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (24-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (24-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (24-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ (24-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ (24-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ (24-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥ (24-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ (24-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ (24-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ (24-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ (24-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ (24-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (24-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥ (24-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ (24-19)

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ (24-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥ (24-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੫

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ (25-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ (25-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (25-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (25-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ (25-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ (25-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ (25-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ (25-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ (25-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ (25-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ (25-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ (25-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ (25-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ (25-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (25-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥ (25-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ (25-5)
 ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ (25-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ (25-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ (25-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (25-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ (25-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ (25-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ (25-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (25-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ (25-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ (25-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (25-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (25-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋ ॥ (25-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋ ॥ (25-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੋ ॥੪॥੩੧॥ (25-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ (25-11)
 ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ (25-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ (25-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ (25-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (25-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥ (25-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (25-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ (25-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ (25-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ (25-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ (25-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ (25-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ (25-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (25-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੩੨॥ (25-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥ (25-16)
 ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ (25-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ (25-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (25-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ (25-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ (25-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ (25-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ (25-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (25-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ (25-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ (25-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੬

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ (26-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ (26-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ (26-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥ (26-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (26-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (26-3)
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ (26-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (26-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (26-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (26-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (26-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (26-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (26-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (26-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (26-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (26-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (26-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (26-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (26-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ (26-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ (26-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (26-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ (26-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥ (26-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (26-13)
 ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ (26-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (26-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (26-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (26-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ (26-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (26-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (26-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (26-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (26-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ (26-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ (26-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥ (26-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੭

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ (27-1)
 ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (27-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (27-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (27-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (27-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (27-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (27-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (27-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (27-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (27-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (27-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (27-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (27-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (27-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (27-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (27-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (27-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (27-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥ (27-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰ ॥ (27-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (27-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (27-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥ (27-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (27-12)
 ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (27-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (27-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ (27-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (27-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ (27-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (27-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (27-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (27-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥ (27-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੨॥ (27-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (27-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (27-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (27-19, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (27-19, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੮

ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (28-1, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (28-2, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (28-2, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (28-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (28-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ (28-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ (28-4, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥ (28-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (28-5)
 ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (28-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (28-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (28-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (28-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਵੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (28-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ (28-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (28-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (28-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (28-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ (28-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ (28-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (28-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (28-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥ (28-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (28-13)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (28-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (28-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ (28-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ (28-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (28-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (28-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ (28-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (28-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (28-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ (28-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥ (28-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (28-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੯

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ (29-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥ (29-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (29-2)
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (29-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (29-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (29-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (29-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (29-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (29-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (29-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (29-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (29-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (29-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (29-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (29-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (29-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥੪੦॥ (29-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (29-10)
ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥ (29-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (29-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (29-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ (29-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (29-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥ (29-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ (29-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ (29-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (29-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (29-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੁ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥ (29-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ (29-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ (29-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥੪੧॥ (29-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (29-18)

ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥ (29-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (29-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (29-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (29-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੦

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (30-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (30-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (30-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (30-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ (30-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ (30-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ (30-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ ਕਰੇਇ ॥ (30-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ (30-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੪੨॥ (30-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (30-6)
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ (30-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (30-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (30-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (30-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (30-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (30-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ (30-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ (30-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥ (30-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥ (30-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (30-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (30-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (30-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥ (30-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (30-13)
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ (30-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (30-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥ (30-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ (30-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (30-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (30-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (30-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (30-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (30-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (30-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (30-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (30-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (30-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ (30-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੧

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (31-1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (31-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (31-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ (31-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ (31-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (31-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ (31-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (31-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (31-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (31-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (31-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (31-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (31-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ (31-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ (31-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (31-8)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (31-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (31-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ (31-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (31-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (31-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (31-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (31-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (31-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਊ ਹੋਇ ॥ (31-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (31-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (31-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (31-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ (31-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ (31-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (31-16)
 ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ (31-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ (31-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਤਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ (31-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (31-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (31-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (31-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (31-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (31-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੨

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ (32-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (32-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ (32-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (32-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ (32-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ (32-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (32-4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (32-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ (32-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (32-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (32-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (32-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (32-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (32-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ (32-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (32-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (32-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (32-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (32-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਡਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (32-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ (32-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (32-12)
 ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (32-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (32-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ (32-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (32-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (32-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (32-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (32-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (32-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ (32-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (32-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ (32-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (32-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (32-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ (32-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (32-19)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (32-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਬਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (32-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੩

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (33-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (33-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (33-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (33-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (33-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (33-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (33-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ (33-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ (33-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (33-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (33-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥ (33-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (33-7)
 ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (33-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ (33-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (33-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ (33-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (33-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (33-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥ (33-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ (33-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (33-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (33-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ (33-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ (33-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (33-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ (33-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (33-14)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (33-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (33-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (33-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ (33-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (33-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (33-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (33-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ (33-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (33-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (33-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (33-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੪

ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (34-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (34-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥ (34-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (34-2)
ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (34-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (34-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (34-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (34-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (34-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (34-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (34-6, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (34-6, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ (34-6, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ (34-7, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (34-7, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (34-8, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (34-8, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ (34-9, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (34-9, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ (34-10, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (34-10, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥ (34-11, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (34-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (34-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (34-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ (34-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (34-13)
ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (34-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (34-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (34-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥ (34-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ (34-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (34-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (34-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (34-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥ (34-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥ (34-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ (34-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥ (34-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੁੰਵੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥ (34-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੫

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥ (35-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (35-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥ (35-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (35-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਰਿ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ (35-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (35-4)
 ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (35-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (35-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥ (35-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥ (35-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (35-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (35-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥ (35-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (35-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (35-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (35-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (35-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ (35-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (35-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ (35-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (35-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ (35-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (35-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ (35-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (35-13)

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (35-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (35-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (35-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (35-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ (35-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (35-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (35-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (35-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (35-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥ (35-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੁਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (35-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (35-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (35-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (35-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੬

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥ (36-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ (36-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (36-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥ (36-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (36-3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ (36-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (36-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ (36-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (36-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (36-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (36-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (36-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ (36-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (36-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (36-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ (36-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (36-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (36-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥੫੭॥ (36-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (36-10)
 ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (36-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (36-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (36-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ (36-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (36-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (36-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (36-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (36-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (36-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (36-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (36-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (36-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ (36-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ (36-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ (36-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ (36-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (36-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥ (36-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (36-19)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (36-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (36-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੭

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (37-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (37-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ (37-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (37-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ (37-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ (37-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (37-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ (37-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (37-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (37-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (37-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (37-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ (37-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (37-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (37-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥੫੯॥ (37-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (37-9)
 ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ (37-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (37-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (37-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (37-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (37-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (37-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (37-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (37-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (37-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ (37-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (37-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (37-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ (37-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥੩॥ (37-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (37-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥ (37-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥ (37-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥੬੦॥ (37-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (37-18)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥ (37-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥ (37-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (37-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (37-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੮

ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ (38-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (38-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (38-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (38-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (38-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ (38-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (38-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (38-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (38-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (38-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (38-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ (38-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (38-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥ (38-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (38-8)
 ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (38-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (38-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥ (38-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (38-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (38-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (38-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (38-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (38-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (38-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ (38-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (38-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ (38-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ (38-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥ (38-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (38-16)
 ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ (38-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥ (38-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ (38-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ (38-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (38-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (38-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (38-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ (38-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (38-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੯

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਪੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (39-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (39-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ (39-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ (39-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਬਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥੩॥ (39-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (39-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ (39-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (39-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥੬੩॥ (39-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (39-6)

ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (39-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (39-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ (39-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ (39-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (39-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (39-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (39-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (39-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ (39-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥ (39-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (39-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (39-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (39-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (39-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (39-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ (39-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ (39-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩੧॥੬੪॥ (39-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ (39-15)

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ (39-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (39-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (39-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (39-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (39-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (39-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (39-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ (39-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (39-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੦

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (40-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (40-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ (40-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (40-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥ (40-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (40-4)

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ (40-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (40-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (40-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (40-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਬੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (40-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (40-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (40-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (40-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ (40-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ (40-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ (40-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ (40-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (40-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥ (40-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (40-12)

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਬਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (40-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (40-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (40-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (40-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (40-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (40-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (40-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (40-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ (40-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ (40-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (40-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥ (40-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (40-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥ (40-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੧

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (41-1)
 ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ (41-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (41-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ (41-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (41-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (41-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (41-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (41-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (41-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (41-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ (41-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (41-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (41-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ (41-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥ (41-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (41-9)
 ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ (41-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (41-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (41-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (41-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਵੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (41-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (41-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ (41-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ (41-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥ (41-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (41-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ (41-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ (41-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ (41-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥ (41-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (41-17)
 ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ (41-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ (41-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ (41-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (41-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (41-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥ (41-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੨

ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (42-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ (42-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ (42-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (42-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥ (42-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (42-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (42-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥੨੦॥ (42-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ (42-6)
 ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਸੀਗਾਰ ॥ (42-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ (42-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ (42-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (42-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (42-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (42-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ (42-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਬ ਅਥਾਕ ॥ (42-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ (42-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ (42-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ (42-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥ (42-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ (42-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥ (42-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ (42-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ (42-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (42-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੨੧॥ (42-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (42-15)
 ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ (42-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ (42-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (42-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (42-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ (42-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ (42-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ (42-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ (42-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ (42-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥੨੨॥ (42-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੩

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (43-1)
 ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥ (43-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥ (43-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ (43-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ (43-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕਤੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (43-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ (43-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ (43-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (43-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (43-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥ (43-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (43-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ (43-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥ (43-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੭੩॥ (43-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (43-8)
 ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (43-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (43-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥ (43-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥ (43-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (43-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥ (43-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥ (43-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥ (43-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥ (43-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੇਰੁ ਭਇਆ ॥ (43-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥ (43-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (43-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (43-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੭੪॥ (43-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (43-15)
 ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥ (43-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ (43-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ (43-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ (43-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (43-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (43-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (43-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (43-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (43-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥ (43-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ (43-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੪

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥ (44-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥ (44-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥ (44-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥ (44-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ (44-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (44-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥੭੫॥ (44-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (44-4)

ਸਭੇ ਬੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ (44-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ (44-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥ (44-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (44-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (44-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (44-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (44-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ (44-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (44-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (44-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (44-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ (44-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ (44-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥੭੬॥ (44-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (44-11)

ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (44-11, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (44-12, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ (44-12, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ (44-13, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (44-13, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (44-14, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ (44-14, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ (44-15, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (44-15, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (44-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ (44-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ (44-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ (44-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੧੭੭੭॥ (44-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (44-18)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ (44-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ (44-19, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ (44-19, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (45-1, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (45-1, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ (45-2, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ (45-2, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ (45-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ (45-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (45-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ (45-4, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (45-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ (45-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੧੮੭੮॥ (45-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (45-6)
 ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (45-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ (45-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (45-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ (45-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (45-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ (45-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ (45-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ (45-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ (45-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ (45-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ (45-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (45-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (45-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੧੦॥ (45-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (45-13)
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ (45-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (45-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (45-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (45-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਉਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (45-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ (45-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (45-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (45-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (45-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (45-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (45-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ (45-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ (45-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥੧੦॥ (45-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੬

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (46-1)
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (46-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (46-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ (46-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (46-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (46-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (46-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (46-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (46-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (46-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ (46-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥ (46-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ (46-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (46-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥ (46-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (46-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (46-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ (46-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੮੧॥ (46-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (46-10)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (46-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ (46-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ (46-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ (46-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (46-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ (46-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ (46-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥ (46-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (46-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥ (46-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ (46-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (46-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ (46-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥੮੨॥ (46-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (46-17)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (46-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (46-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥ (46-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥ (46-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (46-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੭

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (47-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (47-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਉਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ (47-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥ (47-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (47-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ (47-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (47-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ (47-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥ (47-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (47-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੇ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥ (47-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ (47-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥ (47-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (47-7)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (47-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਬਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (47-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (47-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (47-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (47-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ (47-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ (47-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ (47-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ (47-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ (47-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਵਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ (47-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ (47-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ (47-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥ (47-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (47-15)
 ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ (47-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ (47-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ (47-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (47-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (47-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ (47-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (47-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ (47-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ (47-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (47-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੮

ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ (48-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ (48-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ (48-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥ (48-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (48-3)
ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (48-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ (48-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ (48-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ (48-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (48-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ (48-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (48-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (48-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ (48-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (48-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (48-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ (48-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ (48-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥ (48-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (48-10)
ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ (48-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ (48-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ (48-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (48-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ (48-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥ (48-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ (48-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ (48-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (48-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ (48-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (48-15)
ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (48-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (48-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (48-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ (48-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ (48-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (48-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (48-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ (48-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੯

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (49-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ (49-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (49-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (49-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (49-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥ (49-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (49-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ (49-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (49-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥ (49-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (49-6)
 ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (49-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (49-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (49-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ (49-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (49-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (49-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (49-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (49-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (49-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (49-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ (49-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ (49-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ (49-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥ (49-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (49-13)

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (49-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ (49-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (49-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ (49-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (49-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (49-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ (49-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ (49-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (49-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥ (49-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (49-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥ (49-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥ (49-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥ (49-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੦

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥ (50-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ (50-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ (50-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥੯੦॥ (50-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (50-3)
 ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ (50-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ (50-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ (50-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ (50-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (50-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ (50-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥ (50-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (50-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥ (50-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ (50-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (50-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (50-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (50-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ (50-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ (50-10)
 ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥ (50-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ (50-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (50-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਬੋਝੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (50-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ (50-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥ (50-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥ (50-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥ (50-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ (50-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥ (50-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (50-16)
 ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ (50-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥ (50-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (50-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (50-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥ (50-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥੨॥ (50-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ (50-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥ (50-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥ (50-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੧

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥੯੩॥ (51-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ (51-2)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ (51-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (51-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ (51-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (51-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥ (51-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (51-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥ (51-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (51-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (51-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੪॥੯੪॥ (51-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (51-7)
 ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥ (51-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥ (51-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (51-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (51-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (51-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥ (51-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ (51-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ (51-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (51-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥੯੫॥ (51-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (51-12)
 ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ (51-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹਰੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥ (51-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥ (51-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (51-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ (51-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥ (51-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ (51-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥ (51-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (51-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥੯੬॥ (51-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ (51-17)
 ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥ (51-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲਹਿ ਚੁਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (51-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ (51-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (51-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ (51-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥ (51-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ (51-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥ (52-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (52-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥੯੭॥ (52-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ (52-2)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (52-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ (52-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ (52-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (52-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (52-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ (52-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (52-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ (52-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ (52-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ (52-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ (52-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ (52-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੇ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (52-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੮॥੯੮॥ (52-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (52-9)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (52-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (52-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (52-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (52-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (52-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (52-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ (52-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (52-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (52-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (52-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ (52-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (52-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (52-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ (52-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (52-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ (52-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (52-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥ (52-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (52-18)
 ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (52-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (52-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ (52-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩

ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ (53-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (53-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (53-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (53-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (53-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ (53-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ (53-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ (53-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (53-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (53-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥ (53-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (53-7)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (53-8)
 ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ (53-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ (53-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (53-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (53-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (53-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (53-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ (53-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥ (53-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥ (53-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥ (53-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥ (53-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ (53-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ (53-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥ (53-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ (53-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥ (53-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥ (53-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥ (53-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (53-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥ (53-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (53-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥ (53-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ (53-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (53-19)
 ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (53-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੪

ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (54-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ (54-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ (54-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (54-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (54-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (54-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥ (54-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ (54-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (54-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ (54-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (54-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੇ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (54-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ (54-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (54-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (54-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥ (54-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥ (54-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥ (54-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ (54-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (54-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ (54-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥ (54-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (54-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (54-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥ (54-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (54-13)
 ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (54-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (54-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (54-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (54-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (54-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥ (54-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥ (54-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੨॥ (54-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (54-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (54-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥ (54-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (54-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ (54-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (54-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ਪਪ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ (55-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥ (55-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥ (55-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (55-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (55-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥ (55-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ (55-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (55-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥ (55-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਉਚਾ ਉਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (55-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (55-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੩॥ (55-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (55-7)
 ਮਛਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ (55-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੇ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (55-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥ (55-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ (55-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (55-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ (55-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (55-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥ (55-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ (55-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥ (55-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥ (55-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ (55-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (55-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ (55-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (55-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (55-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ (55-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (55-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (55-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (55-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (55-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (55-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥ (55-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (55-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (55-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥ (55-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (55-19)
 ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ (55-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੬

ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ (56-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (56-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ (56-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (56-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਞੀ ਝੁਰੇਇ ॥ (56-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ (56-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (56-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (56-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (56-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (56-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ (56-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ (56-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥ (56-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ (56-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ (56-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ (56-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (56-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (56-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ (56-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (56-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (56-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥ (56-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (56-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (56-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥ (56-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (56-12)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ (56-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ (56-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (56-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (56-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (56-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ (56-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ (56-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ (56-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (56-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ (56-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ (56-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (56-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (56-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ (56-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ (56-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (56-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੭

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ (57-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ (57-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ (57-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ (57-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਬਲਿ ਚੜਾ ਬਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ (57-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥ (57-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ (57-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਉਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ (57-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ (57-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ (57-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (57-5)
 ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ (57-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ (57-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ (57-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ (57-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (57-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ (57-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (57-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ (57-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ (57-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ (57-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (57-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (57-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ (57-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (57-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (57-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (57-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ (57-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ (57-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (57-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ (57-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (57-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (57-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥ (57-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (57-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ (57-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥ (57-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (57-18)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (57-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ (57-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਘਣੇ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਬਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥ (57-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੮

ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ (58-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (58-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (58-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ (58-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (58-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (58-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ (58-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ (58-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ (58-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ (58-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ (58-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ (58-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ (58-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥ (58-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (58-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (58-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ (58-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ (58-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (58-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ (58-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ (58-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ (58-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥ (58-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (58-12)
 ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (58-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (58-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖੁ ਘਣੇ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ (58-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (58-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (58-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (58-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (58-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਵਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥ (58-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (58-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (58-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (58-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ (58-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ (58-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ (58-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ (58-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ (58-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੯

ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ (59-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ (59-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (59-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ (59-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ (59-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ (59-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ (59-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ (59-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ (59-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥ (59-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (59-6)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (59-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ (59-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (59-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (59-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (59-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (59-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ (59-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (59-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (59-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (59-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ (59-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੈ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ (59-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥ (59-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥ (59-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (59-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ (59-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥ (59-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ (59-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥ (59-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥ (59-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ (59-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥ (59-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ (59-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ (59-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (59-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥ (59-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (59-18)
 ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥ (59-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ (59-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥ (59-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੦

ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ (60-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (60-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਰ ॥ (60-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (60-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥ (60-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੇਹ ॥ (60-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ (60-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ (60-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ (60-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ (60-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ (60-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ (60-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (60-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ (60-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (60-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (60-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ (60-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ (60-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (60-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥ (60-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ (60-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ (60-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿਤੁ ਮਲਿ ॥੮॥ (60-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (60-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ (60-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥ (60-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ (60-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (60-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥ (60-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (60-15)
ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ (60-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (60-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (60-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (60-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (60-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ (60-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ (60-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ (60-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (60-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੧

ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (61-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ (61-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (61-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (61-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ (61-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (61-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (61-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥ (61-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (61-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ (61-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥ (61-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ (61-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (61-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ (61-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (61-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (61-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥ (61-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (61-9)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ (61-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (61-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ (61-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (61-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (61-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (61-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ (61-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਟ ਵਟਾਉ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ (61-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (61-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (61-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ (61-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ (61-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ (61-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥ (61-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ (61-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (61-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ (61-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ (61-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥ (61-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ (61-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥ (61-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (61-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ (61-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੨

ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ (62-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ (62-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ (62-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (62-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (62-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ (62-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (62-3)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (62-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (62-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ (62-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ (62-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (62-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥ (62-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ (62-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (62-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥ (62-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (62-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ (62-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ (62-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (62-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ (62-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (62-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (62-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥ (62-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋ ਉਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ (62-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (62-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥ (62-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧੂ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (62-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (62-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥ (62-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (62-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ (62-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ (62-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (62-16)
 ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ (62-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (62-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (62-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (62-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (62-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (62-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (62-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (62-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੩

ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (63-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (63-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥ (63-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (63-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ (63-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥ (63-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (63-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ (63-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥ (63-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ (63-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (63-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (63-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ (63-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ (63-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥ (63-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ (63-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ (63-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥ (63-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (63-10)
 ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ (63-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਉਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ (63-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ (63-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥ (63-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (63-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (63-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (63-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (63-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥ (63-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ (63-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥ (63-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (63-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ (63-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥ (63-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ (63-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (63-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੇਹੁ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥ (63-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ (63-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (63-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ (63-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ (63-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੪

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ (64-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ (64-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (64-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (64-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥ (64-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ (64-3)
ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ (64-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥ (64-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ (64-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (64-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ (64-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ (64-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ (64-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ (64-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ (64-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ (64-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (64-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ (64-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ (64-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ (64-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ (64-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ (64-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ (64-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥ (64-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (64-13)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ (64-14)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (64-14)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (64-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ (64-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (64-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (64-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (64-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (64-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (64-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ (64-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (64-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੫

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (65-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (65-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (65-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ (65-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ (65-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (65-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (65-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੇ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (65-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (65-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (65-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ (65-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (65-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (65-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ (65-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (65-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (65-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥ (65-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (65-10)
ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ (65-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (65-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (65-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (65-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ (65-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (65-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ (65-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥ (65-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (65-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥ (65-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (65-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥ (65-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ (65-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥ (65-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (65-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ (65-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (65-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥੧੯॥ (65-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੬

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (66-1)
 ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (66-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (66-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (66-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (66-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (66-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਉਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ (66-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੇਤਾ ਉਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ (66-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (66-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (66-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (66-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥ (66-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਉਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥ (66-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ (66-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ (66-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (66-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ (66-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ (66-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (66-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (66-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ (66-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (66-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ (66-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ (66-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ (66-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (66-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥ (66-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (66-14)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (66-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (66-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (66-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (66-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (66-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (66-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (66-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (66-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਉਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (66-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (66-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (66-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (66-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੭

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ (67-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (67-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (67-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (67-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ (67-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (67-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (67-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (67-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (67-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ (67-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ (67-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (67-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (67-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥ (67-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (67-8)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (67-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (67-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ (67-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (67-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (67-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (67-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (67-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ (67-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (67-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (67-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥ (67-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (67-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (67-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥ (67-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (67-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (67-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ (67-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (67-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (67-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੇ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ (67-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥ (67-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੮

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (68-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ (68-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (68-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (68-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥੨੨॥ (68-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (68-4)
 ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (68-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (68-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (68-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (68-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (68-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥ (68-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ (68-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥੨॥ (68-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ (68-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (68-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥ (68-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ (68-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (68-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (68-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (68-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ (68-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥ (68-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (68-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ (68-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥ (68-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (68-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (68-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (68-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (68-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (68-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥ (68-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (68-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (68-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥ (68-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (68-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (68-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੬॥੨੩॥ (68-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੯

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (69-1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (69-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (69-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (69-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (69-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥ (69-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (69-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (69-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (69-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ (69-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (69-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (69-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ (69-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (69-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ (69-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (69-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ (69-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ (69-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥੨੪॥ (69-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (69-11)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥ (69-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (69-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥ (69-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ (69-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (69-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (69-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (69-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥ (69-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ (69-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (69-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ (69-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (69-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (69-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ (69-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (69-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ (69-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ (69-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੦

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ (70-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ (70-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ (70-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (70-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (70-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ (70-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ (70-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ (70-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥ (70-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (70-6)
 ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ (70-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ (70-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ (70-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥ (70-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (70-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਬਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (70-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥ (70-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥ (70-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥ (70-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥ (70-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ (70-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ (70-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥ (70-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (70-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (70-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥ (70-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥ (70-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥ (70-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥ (70-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥ (70-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥ (70-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥ (70-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (70-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥ (70-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥ (70-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥ (70-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (70-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ (70-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥ (70-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੨॥ (71-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥ (71-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥ (71-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੇਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥ (71-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (71-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (71-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ (71-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥ (71-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥੨੬॥ (71-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ (71-5)
ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥ (71-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (71-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ (71-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (71-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ (71-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥ (71-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥ (71-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (71-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥ (71-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (71-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ (71-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥ (71-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (71-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥ (71-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥ (71-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ (71-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥ (71-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥ (71-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥ (71-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥ (71-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ (71-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥ (71-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਭਗਤਾ ॥੭॥ (71-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ (71-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗੀ ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥ (71-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥ (71-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (71-14)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ (71-15)
 ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥ (71-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥ (71-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (71-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (71-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (71-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ (71-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (71-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥ (71-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ॥ (71-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (71-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (71-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (71-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ (72-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (72-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (72-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥ (72-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (72-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (72-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥ (72-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥ (72-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮਹੁ ਘੁਬੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (72-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥ (72-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (72-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (72-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥ (72-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੇ ਮਨਾਇਆ ॥ (72-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (72-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥ (72-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਾ ਭਾਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ॥ (72-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (72-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ (72-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (72-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (72-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥ (72-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥ (72-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ॥ (72-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥ (72-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ ॥ (72-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (72-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥ (72-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥ (72-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (72-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ (72-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (72-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (72-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ (72-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (72-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ (72-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥ (72-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥ (72-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ (72-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥ (72-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (72-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ (72-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ (72-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (72-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (72-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ (72-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੩

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (73-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (73-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ (73-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ (73-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (73-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ (73-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ (73-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ (73-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ (73-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (73-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (73-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ (73-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ (73-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ (73-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥ (73-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (73-7)

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ (73-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (73-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ (73-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ (73-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ (73-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ (73-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ (73-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (73-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ (73-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ (73-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (73-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ (73-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ (73-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਏ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ (73-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ (73-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ (73-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਵਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ (73-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ (73-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ (73-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਉਜੜੁ ਬੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ (73-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥ (73-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ (73-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ (73-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥ (73-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥ (73-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥ (73-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (73-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (73-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥ (73-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥ (73-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥ (73-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ (73-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (74-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ (74-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥ (74-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥ (74-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (74-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥ (74-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥ (74-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਵਾਣਦਾ ॥ (74-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥ (74-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿੰਮਿ ਤਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥ (74-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥ (74-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ (74-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥ (74-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥ (74-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥ (74-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥ (74-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥ (74-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥ (74-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥ (74-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ (74-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥ (74-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥ (74-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਲ ਲਬੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥ (74-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥ (74-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ (74-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ (74-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥ (74-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ (74-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥ (74-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥ (74-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥ (74-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥ (74-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਉ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥ (74-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (74-15)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (74-15)
 ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ (74-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (74-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (74-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ (74-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ (74-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ (74-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੫

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ (75-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਥੇ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥ (75-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਥੇ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ (75-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (75-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (75-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (75-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ (75-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ (75-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ (75-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (75-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥ (75-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ (75-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ (75-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ (75-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (75-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ (75-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ (75-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥ (75-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (75-11)
 ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ (75-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ (75-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥ (75-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ (75-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ (75-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੁਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ (75-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥ (75-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ (75-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ (75-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥ (75-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ (75-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (75-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ (75-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ (75-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੬

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (76-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ (76-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛਤਾਇ ॥ (76-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ (76-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ (76-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ (76-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ (76-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (76-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ (76-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ (76-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ (76-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ (76-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ (76-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ (76-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (76-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥ (76-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (76-10)
 ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ (76-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ (76-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ (76-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਬੀਵਿਆ ॥ (76-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (76-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (76-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (76-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (76-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ (76-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ (76-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (76-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥ (76-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ (76-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ (76-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (76-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੨

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (77-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (77-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (77-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥ (77-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥ (77-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥ (77-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥ (77-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥ (77-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸਫਲਿਉ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥੩॥ (77-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (77-7)

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥ (77-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (77-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੈ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (77-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ (77-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (77-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (77-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ (77-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥ (77-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (77-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥ (77-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥ (77-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥ (77-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ (77-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥ (77-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (77-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (77-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ ॥ (77-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥ (77-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥ (77-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ (77-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (77-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ (78-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (78-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥ (78-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ (78-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ (78-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥ (78-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (78-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ (78-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥ (78-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ (78-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (78-7)
 ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ (78-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥ (78-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ (78-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ (78-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ (78-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥ (78-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (78-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ (78-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ (78-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਭਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ (78-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ (78-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (78-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਵ ਸੁਹੰਦੀ ॥ (78-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ (78-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (78-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ (78-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ (78-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਵ ਸੁਹੰਦੀ ॥੩॥ (78-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ (78-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੯

ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ (79-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (79-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ (79-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ (79-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ (79-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ (79-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ (79-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (79-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (79-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ (79-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥ (79-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ (79-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (79-8)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (79-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ (79-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥ (79-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (79-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (79-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ (79-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥ (79-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (79-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (79-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ (79-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (79-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ (79-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ (79-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ (79-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥ (79-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (79-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ (79-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥ (79-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੇ ॥ (79-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੇ ॥ (79-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛੁ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (79-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦

ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (80-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥ (80-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੇ ॥੪॥ (80-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (80-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥ (80-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸੂਬ ਸੁਖਾ ਮਨ ਵੁਠੇ ॥ (80-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥ (80-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ (80-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥ (80-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ (80-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (80-7)
 ਡਖਣਾ ॥ (80-7)
 ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥ (80-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (80-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (80-9)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ (80-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ (80-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ (80-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੁਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥ (80-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥ (80-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥ (80-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣਾ ॥ (80-13)
 ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥ (80-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਖੁਲ੍ਹੜੋ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥ (80-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (80-14)
 ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ (80-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ (80-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ (80-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ (80-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ (80-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥ (80-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣਾ ॥ (80-18)
 ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਬੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (80-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਲਧੇ ਹਭੇ ਬੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥ (80-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (80-19)
 ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ (80-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ (80-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਬੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ (81-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (81-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ (81-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥੩॥ (81-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਡਖਣਾ ॥ (81-4)

ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ (81-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥ (81-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਛੰਤੁ ॥ (81-5)

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (81-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (81-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖਣੁ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ (81-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੂਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ (81-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ (81-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥ (81-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਡਖਣਾ ॥ (81-9)

ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ (81-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥ (81-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਛੰਤੁ ॥ (81-10)

ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (81-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (81-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ (81-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥ (81-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (81-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥ (81-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ (81-15)

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (81-15)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (81-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ (81-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (81-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (81-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ (81-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (81-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (81-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ (82-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ (82-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (82-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ (82-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (82-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ (82-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (82-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (82-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (82-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ (82-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (82-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (82-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ (82-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (82-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ (82-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (82-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (82-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥ (82-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥ (82-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥ (82-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (82-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ (82-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ (82-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ (82-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ (82-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥ (82-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ (82-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (82-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (82-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ (82-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ (82-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ (82-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥ (82-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (82-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ (82-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (83-1)

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ (83-1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (83-2)

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (83-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (83-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (83-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ (83-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ (83-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (83-4)

ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (83-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (83-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ (83-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ (83-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (83-6)

ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ (83-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ (83-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ (83-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ (83-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ (83-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (83-9)

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (83-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ (83-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (83-10)

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ (83-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ (83-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (83-11)

ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ (83-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (83-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ (83-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ (83-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ (83-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (83-13)

ਫਕਤ ਜਾਤੀ ਫਕਤੁ ਨਾਉ ॥ (83-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ (83-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ (83-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ (83-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੨ ॥ (83-15)

ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ (83-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ (83-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (83-16)

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ (83-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ (83-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ (83-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ (83-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ (83-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (83-18)

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (83-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੪

ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (84-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (84-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (84-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (84-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ (84-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ (84-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ (84-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੩ ॥ (84-3)

ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ (84-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ (84-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (84-4)

ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ (84-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ (84-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ (84-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ (84-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ (84-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (84-7)

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (84-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥ (84-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ (84-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (84-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (84-9)

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥ (84-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (84-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (84-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (84-10)

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥ (84-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ (84-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ (84-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥ (84-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥ (84-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (84-13)

ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ (84-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (84-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (84-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (84-15)

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (84-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (84-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (84-16)

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ (84-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ (84-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ (84-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ (84-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ (84-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (84-19)

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ (84-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (84-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (85-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੧ ॥ (85-1)

ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ (85-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ (85-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਰੀਸਾ ਕਰਿਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ (85-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥ (85-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹੋਵੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ (85-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥ (85-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (85-4)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ (85-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥ (85-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ (85-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ (85-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੩॥ (85-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (85-7)

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥ (85-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (85-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ (85-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥ (85-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (85-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (85-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (85-9)

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥ (85-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥ (85-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ (85-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (85-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (85-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (85-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (85-12)

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥ (85-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥ (85-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥ (85-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥ (85-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥ (85-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (85-15)

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (85-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (85-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (85-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (85-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ (85-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (85-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (85-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥ (85-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (85-19)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (85-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੬

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (86-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ (86-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (86-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (86-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ (86-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (86-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥ (86-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (86-4)

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ (86-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (86-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ (86-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (86-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੩॥ (86-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (86-7)

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (86-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (86-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (86-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ (86-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (86-9)

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (86-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ (86-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (86-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (86-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (86-11)

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ (86-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (86-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ (86-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥ (86-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥ (86-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (86-14)
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (86-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (86-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (86-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (86-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥ (86-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ (86-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (86-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ (86-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (86-18)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (86-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (86-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (86-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੭

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (87-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ (87-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥ (87-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (87-2)
ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (87-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ (87-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ (87-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥ (87-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ (87-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (87-6)

ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (87-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ (87-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ (87-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (87-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (87-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (87-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (87-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ (87-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (87-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (87-10)

ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (87-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ (87-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (87-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ (87-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ (87-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (87-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (87-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (87-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ (87-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (87-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (87-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (87-16)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ (87-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ (87-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਉਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ (87-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ (87-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ (87-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (87-19)

ਪੰਨਾ ੮੮

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ (88-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (88-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (88-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (88-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (੮੮-੩)

ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੮੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੮੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੮੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (੮੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥ (੮੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਪਉੜੀ ॥ (੮੮-੫)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (੮੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ (੮੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ (੮੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ (੮੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥ (੮੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੮-੯)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੮੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੮੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੮੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ (੮੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੮੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ (੮੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (੮੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਮਃ ੩ ॥ (੮੮-੧੩)

ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ (੮੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੮੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (੮੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (੮੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ (੮੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (੮੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਮਃ ੩ ॥ (੮੮-੧੫)

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ (੮੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ (੮੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ (੮੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ (੮੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ (੮੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ (੮੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (88-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ (88-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ (88-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (88-18)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ (88-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ (88-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (88-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੯

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ (89-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥ (89-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (89-2)
ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ (89-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ (89-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 2)
ਮਃ ੫ ॥ (89-3)

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ (89-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੂੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ (89-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (89-4)

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ (89-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ (89-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (89-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ (89-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ (89-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (89-8)

ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ (89-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (89-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ (89-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (89-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (89-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (89-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ (89-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (89-12)

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (89-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (89-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (89-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ (89-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (89-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (89-14)
 ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ (89-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ (89-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥ (89-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ (89-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥ (89-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (89-18)
 ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ (89-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (89-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ (89-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ (89-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੦

ਮਃ ੩ ॥ (90-1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (90-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (90-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (90-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ (90-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (90-3)
 ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ (90-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ (90-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥ (90-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ (90-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ (90-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (90-6)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ (90-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (90-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (90-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (90-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (90-8)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (90-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ (90-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ (90-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (90-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ (90-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (90-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (90-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (90-12)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ (90-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ (90-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ (90-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ (90-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ (90-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (90-15)
 ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (90-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (90-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ (90-16, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (90-17)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (90-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ (90-17, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ (90-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ (90-18, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (90-19)
 ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ (90-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ (90-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੧

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ (91-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ (91-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ (91-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (91-3)
 ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥ (91-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥ (91-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ (91-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥ (91-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (91-5)

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (91-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (91-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (91-6)

ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ (91-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ (91-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ (91-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ (91-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ (91-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (91-8)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (91-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (91-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (91-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ (91-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (91-10)

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ (91-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ (91-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (91-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (91-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (91-13)

ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ (91-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (91-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥ (91-14, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (91-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ (91-15, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ 3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (91-17)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ (91-18)

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ (91-18)

ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ (91-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥ (91-19, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੨

ਐਸਾ ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥ (92-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (92-1, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ (92-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (92-2, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ (92-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (92-3, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥ (92-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥ (92-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ (92-4, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ (92-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥ (92-5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ (92-5, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥ (92-6, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ (92-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (92-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥ (92-7, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ (92-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (92-8, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ (92-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥ (92-9, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ (92-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ (92-10, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥ (92-11, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (92-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ (92-12, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥ (92-13, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ (92-14)
 ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (92-14, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥ (92-14, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ (92-15, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (92-15, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਘਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਘਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ (92-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥ (92-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥ (92-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥ (92-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (92-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥ (92-19, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੩

ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ (93-1)
 ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ (93-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (93-1)
 ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (93-2, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥ (93-2, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥ (93-3, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ (93-4, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥ (93-4, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (93-5, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥ (93-6, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (93-6, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (93-7, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥ (93-7, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (93-8, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (93-9, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥ (93-9, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ ॥੩॥ (93-10, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (93-11, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ ॥ (93-11, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ (93-12, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ (93-12, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (93-13, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (93-13, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ (93-14, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਬੇਣੀ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥ (93-14, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ॥ (93-15)
 ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥ (93-15, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥ (93-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥ (93-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (93-16, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਮ੍ਹ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (93-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥ (93-17, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੁ ॥ (93-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਉ ॥੩॥ (93-18, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੪

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੪ (94-1)
 ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (94-2)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (94-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (94-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (94-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ (94-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ (94-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਝਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (94-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ (94-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ (94-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (94-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ (94-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (94-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ (94-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (94-9)
 ਮਧੂਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (94-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (94-10, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (94-10, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ (94-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (94-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (94-12, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (94-12, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (94-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (94-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (94-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ (94-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ (94-15, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੫

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (95-1)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ (95-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ (95-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (95-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ (95-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ (95-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (95-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ (95-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ ॥ (95-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (95-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (95-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ (95-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ (95-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (95-6)

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (95-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ (95-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (95-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (95-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (95-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (95-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (95-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ (95-10, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (95-10, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (95-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ (95-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ (95-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (95-12)

ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (95-12, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (95-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (95-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ (95-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (95-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (95-15, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (95-15, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (95-16, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (95-16, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ (95-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (95-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ (95-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (95-18)
 ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (95-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (95-19, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (95-19, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੬

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (96-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ (96-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (96-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ (96-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (96-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (96-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (96-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (96-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ (96-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (96-5)
 ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (96-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ (96-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (96-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ (96-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (96-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (96-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ (96-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ (96-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (96-10, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥ (96-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ (96-11, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ (96-12, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥ (96-12, ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (96-14)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ (96-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (96-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (96-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (96-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ (96-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ (96-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (96-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (96-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ (96-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (96-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੭

ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (97-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (97-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (97-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (97-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ (97-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥ (97-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (97-4)
 ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ (97-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ (97-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (97-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (97-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (97-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (97-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ (97-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ (97-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (97-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ (97-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ (97-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥ (97-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (97-10)

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (97-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ (97-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਉਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (97-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (97-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ (97-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (97-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ (97-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ (97-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (97-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ (97-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ (97-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ (97-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (97-15)
 ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ (97-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (97-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (97-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ (97-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ (97-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (97-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ (97-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ (97-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (97-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (97-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ (97-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੮

ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ (98-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (98-1)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ (98-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ (98-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (98-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ (98-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (98-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (98-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ (98-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ (98-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (98-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (98-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ (98-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ (98-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (98-7)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ (98-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (98-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (98-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (98-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (98-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (98-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ (98-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ (98-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (98-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ (98-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (98-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥ (98-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (98-13)
 ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ (98-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ (98-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (98-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ (98-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ (98-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (98-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ (98-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (98-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (98-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (98-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ (98-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥ (98-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (98-18)
 ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ (98-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ (98-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (98-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ (98-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੯

ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ (99-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (99-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ (99-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ (99-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (99-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (99-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ (99-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥ (99-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (99-4)

ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ (99-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ (99-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ (99-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ (99-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ (99-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੋ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ (99-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (99-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (99-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ (99-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (99-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ (99-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥ (99-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (99-10)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (99-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ (99-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (99-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ (99-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ (99-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (99-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (99-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (99-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (99-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ (99-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ (99-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ (99-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (99-15)
 ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ (99-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ (99-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (99-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (99-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (99-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (99-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (99-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ (99-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (99-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦

ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ (100-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ (100-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ (100-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (100-2)
 ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ (100-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (100-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (100-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ (100-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ (100-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (100-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ (100-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ (100-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (100-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (100-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (100-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ (100-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (100-7)

ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ (100-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥ (100-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (100-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ (100-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (100-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (100-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (100-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (100-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (100-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ (100-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ (100-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ (100-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (100-13)
 ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (100-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ (100-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (100-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ (100-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (100-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (100-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (100-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (100-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (100-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (100-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥ (100-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ (100-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (100-18)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ (100-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ (100-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (100-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੧

ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (101-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (101-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (101-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ (101-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥ (101-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (101-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (101-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥ (101-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ (101-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (101-5)
 ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ (101-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ (101-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (101-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (101-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ (101-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (101-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ (101-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ (101-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਬਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (101-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (101-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ (101-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥ (101-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (101-11)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ (101-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ (101-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (101-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ (101-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ (101-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (101-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (101-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (101-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (101-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥ (101-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ (101-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥ (101-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (101-16)

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (101-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (101-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (101-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (101-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (101-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (101-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ (101-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੨

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ (102-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (102-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (102-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (102-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥੨੫॥ (102-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (102-3)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ (102-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ (102-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (102-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ (102-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (102-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (102-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ (102-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥ (102-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (102-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (102-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (102-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੨੬॥ (102-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (102-9)
 ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ (102-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ (102-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (102-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (102-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥ (102-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (102-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥ (102-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ (102-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (102-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (102-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (102-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥੨੧॥ (102-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (102-14)
 ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ (102-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ (102-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (102-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ (102-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥ (102-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (102-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (102-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (102-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (102-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ (102-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥ (102-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੨॥ (102-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੩

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (103-1)
 ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (103-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ (103-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (103-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ (103-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ (103-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (103-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (103-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ (103-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (103-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ (103-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ (103-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੩॥ (103-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (103-7)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ (103-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (103-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੁਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (103-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ (103-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ (103-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (103-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ (103-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (103-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (103-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ (103-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ (103-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥੩੦॥ (103-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (103-12)

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ (103-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (103-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (103-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (103-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ (103-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (103-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ (103-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (103-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (103-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (103-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ (103-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥ (103-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (103-18)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ (103-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ (103-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (103-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥ (103-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੪

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (104-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (104-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (104-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ (104-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (104-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (104-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ (104-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥੩੨॥ (104-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (104-4)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (104-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (104-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (104-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ (104-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ (104-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (104-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ (104-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ (104-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (104-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (104-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ (104-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ (104-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (104-10)
 ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ (104-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ (104-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (104-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (104-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ (104-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (104-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (104-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ (104-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (104-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (104-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ (104-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥ (104-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (104-15)

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (104-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (104-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (104-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ (104-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ (104-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (104-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (104-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (104-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (104-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (104-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (104-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ (105-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (105-1)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ (105-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (105-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (105-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (105-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ (105-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (105-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (105-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ (105-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (105-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ (105-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (105-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ (105-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (105-7)
 ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (105-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ (105-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (105-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ (105-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (105-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (105-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ (105-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (105-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (105-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (105-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (105-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੧॥ (105-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (105-12)
 ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ (105-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ (105-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (105-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ (105-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (105-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (105-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ (105-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (105-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (105-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (105-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (105-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੨॥ (105-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (105-17)
 ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (105-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ (105-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (105-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (105-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (105-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (105-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੬

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (106-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ (106-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (106-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (106-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (106-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੩॥ (106-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (106-4)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ (106-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (106-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (106-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (106-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ (106-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (106-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ (106-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ (106-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (106-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (106-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (106-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥ (106-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (106-9)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ (106-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ (106-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (106-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ (106-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ (106-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (106-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (106-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (106-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (106-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (106-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ (106-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੪॥੪੧॥ (106-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (106-15)

ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ (106-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ (106-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (106-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ (106-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ (106-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (106-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (106-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (106-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (106-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ (106-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (106-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥ (106-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (107-1)
 ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (107-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (107-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (107-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (107-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ (107-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (107-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ (107-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (107-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (107-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥ (107-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (107-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੪੩॥ (107-5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (107-6)
 ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (107-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ (107-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥ (107-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (107-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥ (107-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ (107-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (107-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ (107-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ (107-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (107-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (107-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥੪੪॥ (107-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (107-12)

ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (107-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ (107-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਵਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (107-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ (107-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ (107-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (107-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਉਚ ਅਪਾਰਾ ॥ (107-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (107-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (107-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (107-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ (107-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੪੫॥ (107-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (107-17)
 ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ (107-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ (107-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (107-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ (107-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (107-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (107-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ (107-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (108-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (108-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (108-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (108-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੯॥੪੬॥ (108-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (108-4)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (108-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥ (108-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (108-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (108-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (108-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (108-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (108-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (108-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖੁ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (108-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (108-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ (108-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੦॥੪੧॥ (108-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (108-9)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (108-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (108-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (108-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ (108-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥ (108-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (108-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (108-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (108-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (108-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥ (108-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ (108-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੧॥੪੨॥ (108-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (108-14)
 ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (108-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ (108-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (108-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਰੈ ॥ (108-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥ (108-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਉਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (108-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (108-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (108-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (108-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥ (108-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥ (108-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੩॥ (108-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੯

ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (109-1)

ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥ (109-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (109-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥ (109-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (109-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥ (109-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥ (109-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ (109-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਵਿਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥ (109-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥ (109-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ (109-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (109-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥ (109-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (109-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (109-7)

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ (109-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (109-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (109-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ (109-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (109-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (109-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ (109-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (109-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ (109-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (109-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (109-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (109-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ (109-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (109-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (109-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (109-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (109-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ (109-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ (109-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (109-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (109-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (109-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (109-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (109-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (109-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥ (109-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ (109-19)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (109-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੦

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (110-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (110-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ (110-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (110-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ (110-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (110-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (110-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ (110-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ (110-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (110-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (110-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (110-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (110-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (110-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (110-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (110-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (110-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (110-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (110-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (110-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (110-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (110-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜੀਵਨੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ (110-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (110-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥ (110-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (110-12)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (110-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (110-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (110-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (110-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (110-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ (110-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (110-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (110-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ (110-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ (110-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (110-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ (110-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ (110-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (110-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ (110-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (110-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (110-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੧

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ (111-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (111-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (111-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ (111-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ (111-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (111-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (111-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (111-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥ (111-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (111-5)
 ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥ (111-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ (111-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (111-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ (111-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (111-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (111-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (111-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (111-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (111-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ (111-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (111-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ (111-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥ (111-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (111-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (111-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (111-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (111-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ (111-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (111-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥ (111-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ (111-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (111-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (111-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (111-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ (111-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥ (111-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (111-16)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ (111-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (111-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (111-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ (111-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (111-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥ (111-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (111-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੨

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (112-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ (112-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ (112-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (112-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (112-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ (112-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (112-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (112-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (112-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੈ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (112-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ (112-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ (112-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (112-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (112-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ (112-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (112-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (112-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ (112-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥ (112-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (112-9)
ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ (112-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ (112-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (112-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (112-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (112-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (112-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (112-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (112-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (112-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (112-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (112-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (112-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ (112-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (112-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (112-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ (112-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (112-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (112-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (112-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (112-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ (112-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ (112-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (112-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (112-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ (112-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੩

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥ (113-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (113-1)
 ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ (113-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (113-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (113-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (113-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (113-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (113-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ (113-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (113-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (113-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ (113-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (113-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (113-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (113-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਚੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (113-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (113-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (113-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (113-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥ (113-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥ (113-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (113-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (113-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ (113-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (113-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥ (113-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (113-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥ (113-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (113-13)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ (113-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ (113-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (113-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ (113-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (113-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (113-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (113-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (113-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (113-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (113-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (113-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥ (113-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ (113-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (113-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (113-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (113-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੪

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (114-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (114-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (114-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (114-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ (114-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (114-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (114-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ (114-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ (114-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥ (114-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (114-5)
 ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (114-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ (114-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (114-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (114-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (114-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (114-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (114-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (114-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (114-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (114-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (114-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (114-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (114-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (114-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (114-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (114-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (114-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (114-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (114-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (114-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥ (114-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ (114-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (114-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (114-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ (114-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥੮॥ (114-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (114-17)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (114-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (114-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (114-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ (114-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (114-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੫

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (115-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (115-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (115-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (115-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (115-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (115-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ (115-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ (115-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (115-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (115-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥ (115-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (115-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (115-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (115-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (115-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥ (115-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (115-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (115-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (115-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (115-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥ (115-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (115-10)
ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (115-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (115-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (115-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (115-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (115-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (115-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (115-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (115-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ (115-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (115-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (115-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ (115-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (115-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (115-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (115-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (115-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (115-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (115-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (115-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (115-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੬

ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (116-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ (116-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (116-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ (116-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ (116-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥ (116-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (116-3)
 ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥ (116-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (116-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (116-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ (116-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (116-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (116-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (116-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਧੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (116-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ (116-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (116-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (116-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (116-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (116-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (116-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (116-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (116-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (116-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ (116-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ (116-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (116-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (116-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ (116-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (116-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ (116-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ (116-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ (116-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (116-15)
 ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ (116-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ (116-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (116-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (116-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (116-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (116-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ (116-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (116-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ (116-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (116-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੭

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (117-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (117-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (117-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (117-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (117-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (117-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (117-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ (117-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ (117-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (117-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥ (117-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ (117-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (117-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (117-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ (117-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ (117-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (117-8)
 ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥ (117-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (117-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (117-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (117-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (117-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ (117-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (117-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (117-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (117-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ (117-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (117-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (117-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ (117-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (117-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ (117-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ (117-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (117-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (117-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ (117-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (117-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ (117-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (117-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (117-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (117-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (117-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥ (117-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (117-19)
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ (117-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੮

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (118-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (118-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ (118-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (118-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (118-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (118-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (118-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (118-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ (118-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (118-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (118-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ (118-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (118-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੁ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (118-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (118-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (118-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (118-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (118-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ (118-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (118-12)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (118-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ (118-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (118-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (118-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (118-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥ (118-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ (118-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (118-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (118-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (118-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (118-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ (118-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥ (118-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (118-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੯

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (119-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ (119-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ (119-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (119-5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ (119-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (119-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (119-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (119-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (119-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (119-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (119-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (119-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (119-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (119-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (119-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥੧੭॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (119-16)
 ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ (119-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (119-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (119-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (119-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥ (119-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੦

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (120-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (120-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (120-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (120-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (120-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (120-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (120-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (120-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (120-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥ (120-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (120-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ (120-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (120-9)
 ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (120-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (120-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (120-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (120-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (120-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ (120-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ (120-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (120-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ (120-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (120-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (120-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (120-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (120-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੧

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥ (121-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (121-1)

ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (121-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (121-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (121-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (121-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (121-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (121-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ (121-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (121-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ (121-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥ (121-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (121-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (121-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ (121-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (121-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ (121-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ (121-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥ (121-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (121-14)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (121-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (121-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (121-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (121-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (121-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥ (121-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (121-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੨

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (122-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (122-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (122-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਬਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (122-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥ (122-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (122-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (122-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ (122-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (122-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ (122-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (122-7)
 ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥ (122-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (122-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥ (122-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (122-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (122-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ (122-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (122-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (122-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (122-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (122-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (122-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (122-18)
 ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (122-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (122-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (122-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੩

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (123-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਉਚੈ ਉਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (123-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (123-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (123-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (123-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (123-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (123-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (123-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ (123-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ (123-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (123-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (123-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (123-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (123-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (123-11)
 ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ (123-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ (123-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੯॥ (123-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ (123-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (123-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (123-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (123-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (123-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (123-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (123-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (123-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੪

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ (124-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ (124-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (124-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (124-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ (124-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ (124-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (124-5)

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (124-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (124-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੯॥ (124-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (124-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (124-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇੜੀ ਪਾਇਆ ॥ (124-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (124-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (124-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (124-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ (124-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (124-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ (124-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ (124-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (124-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (124-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (124-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ (124-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (124-17)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੯॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ (124-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (124-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੫

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (125-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (125-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ (125-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ (125-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥ (125-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (125-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ (125-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ (125-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (125-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (125-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (125-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (125-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (125-10)
 ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ (125-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (125-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (125-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (125-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (125-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (125-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ (125-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (125-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ (125-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (125-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (125-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੬

ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੇ ਹੋਈ ॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (126-2)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (126-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ (126-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (126-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (126-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (126-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥ (126-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥ (126-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (126-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ (126-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (126-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (126-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (126-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (126-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (126-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (126-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (126-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (126-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵਬੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (126-14)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ (126-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ (126-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (126-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (126-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (126-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (126-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (126-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (126-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੭

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ (127-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ (127-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (127-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (127-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (127-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (127-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (127-7)

ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ (127-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ (127-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੯॥ (127-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (127-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (127-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (127-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥ (127-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (127-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (127-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (127-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (127-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (127-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (127-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (127-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (127-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (127-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ (127-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥੩੦॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (128-1)
 ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (128-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (128-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (128-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ (128-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (128-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (128-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (128-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (128-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (128-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (128-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (128-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (128-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ (128-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (128-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (128-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (128-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥੩੧॥ (128-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (128-13)
 ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ (128-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (128-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (128-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ (128-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (128-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (128-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (128-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੯

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (129-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ (129-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (129-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (129-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੨॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ (129-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (129-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥ (129-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (129-5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ (129-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (129-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (129-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (129-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (129-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (129-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ (129-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (129-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (129-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (129-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (129-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (129-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (129-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥ (129-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (129-18)

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ (129-19, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੦

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (130-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (130-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (130-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (130-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (130-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (130-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (130-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (130-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (130-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (130-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ (130-10)

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ (130-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ (130-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (130-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ (130-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (130-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ (130-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ (130-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (130-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ (130-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ (130-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (130-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਿਛੇ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੧

ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਉਚੈ ਉਚਾ ॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੈ ਮੂਚਾ ॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (131-2)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ (131-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ (131-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (131-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਕਰਮ ਕਉਣੁ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ (131-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ (131-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (131-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (131-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ (131-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ (131-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (131-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ (131-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ (131-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ (131-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ (131-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ (131-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (131-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ (131-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ (131-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ (131-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ (131-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥ (131-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (131-15)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ (131-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ (131-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (131-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥ (131-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (131-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ (131-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ (131-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (131-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੋਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੨

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕੰਢੇ ਚਾੜੇ ॥ (132-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (132-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (132-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ (132-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ (132-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ (132-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (132-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ (132-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥ (132-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ (132-7)
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤੇਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (132-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ (132-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ (132-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ (132-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (132-18)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ (132-18)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੩

ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ (133-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥ (133-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੫॥ (133-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਹੂਰੇ ॥੬॥ (133-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥ (133-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥ (133-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (133-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (133-5)
 ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ (133-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ (133-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ (133-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ (133-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ (133-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ (133-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ (133-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ (133-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ (133-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ (133-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ (133-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥ (133-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ (133-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ (133-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ (133-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ (133-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ (133-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ (133-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ (133-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ (133-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ (133-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ (133-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ (133-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ (133-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (133-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (133-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੪

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (134-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ (134-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ (134-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ (134-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੋਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ (134-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ (134-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ (134-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੇਹੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ (134-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾਤੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ (134-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ (134-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (134-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (134-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ (134-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕੋ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ (134-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥ (134-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (134-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਆਸਾਤੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ (134-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ (134-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (134-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ (134-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ (134-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (134-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (134-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (134-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (134-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ (134-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ (134-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥ (134-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ (134-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ (134-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ (134-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ (134-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ (134-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ (134-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ (134-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (134-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੫

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (135-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ (135-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (135-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿੰਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ (135-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (135-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (135-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ (135-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥ (135-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ (135-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ (135-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥ (135-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ (135-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ (135-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥ (135-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥ (135-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ (135-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ (135-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥ (135-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ (135-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥ (135-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ (135-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ (135-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ (135-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ (135-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ (135-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੜੀਆਹੁ ॥ (135-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ (135-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ (135-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪੋਖੁ ਸੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ (135-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (135-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ (135-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (135-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੬

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ (136-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ (136-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (136-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (136-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (136-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ (136-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ (136-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (136-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (136-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (136-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ (136-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ (136-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ (136-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁਤਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ (136-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ (136-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ (136-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ (136-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ (136-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ (136-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (136-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥ (136-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ (136-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (136-14)
 ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ (136-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ (136-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ (136-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ (136-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ (136-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ (136-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (136-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (136-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੭

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (137-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (137-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ (137-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (137-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (137-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ (137-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (137-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (137-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (137-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥ (137-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ (137-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ (137-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ (137-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੇ ਮੰਵੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ (137-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ ॥ (137-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ (137-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ (137-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (137-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥ (137-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ (137-13)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (137-14)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (137-15)
 ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ (137-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (137-16)
 ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਬਣ ਦੁਧਿ ॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੮

ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (138-2)
 ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (138-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ (138-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਨੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (138-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥ (138-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ (138-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (138-5)
 ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ (138-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ (138-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥ (138-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (138-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ (138-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (138-9)
 ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (138-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (138-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (138-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (138-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (138-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (138-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੨ ॥ (138-12)
 ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (138-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (138-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ (138-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਖਤੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ (138-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (138-16)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (138-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (138-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (138-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ (138-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (138-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (138-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (138-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੧੩੯

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (139-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ (139-2)
 ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ (139-3, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੨ ॥ (139-3)
 ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (139-3, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ (139-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (139-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (139-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (139-5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (139-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ (139-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (139-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (139-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (139-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (139-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (139-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (139-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (139-10)
 ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ (139-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ (139-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ (139-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (139-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (139-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (139-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (139-13)
 ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ (139-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ (139-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ (139-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ (139-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (139-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (139-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਵਤੀ ॥ (139-16)
 ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (139-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (139-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗੁ ਪਾਪੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੁ ਗਣਤੁ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ (139-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (139-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ (139-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (139-19)
 ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ (139-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੦

ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੪ ॥ (140-1)

ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ (140-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (140-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ (140-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (140-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ (140-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ (140-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (140-5)

ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ (140-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ (140-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (140-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ (140-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ (140-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (140-9)

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ (140-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (140-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (140-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ (140-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (140-11)

ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥ (140-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥ (140-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥ (140-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ (140-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (140-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (140-14)

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (140-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (140-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (140-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (140-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (140-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (140-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (140-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥ (140-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (140-18)
 ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (140-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਰੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ (140-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ (140-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ (140-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੧

ਮਃ ੧ ॥ (141-1)
 ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥ (141-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (141-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ (141-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (141-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (141-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (141-3)
 ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ (141-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥ (141-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ (141-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ (141-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ (141-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (141-6)
 ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (141-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (141-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ (141-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (141-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (141-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ (141-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ (141-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (141-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (141-10)

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (141-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ (141-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (141-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (141-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ (141-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੪ ॥ (141-13)

ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (141-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (141-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (141-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (141-15, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (141-16)

ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ (141-16, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ (141-16, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤਾਜੀ ਰਬ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ (141-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ (141-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੩॥ (141-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (141-19)

ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੋਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ (141-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (141-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੨

ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (142-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ (142-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (142-2)

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ (142-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ (142-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ (142-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (142-3)

ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ (142-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ (142-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ (142-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (142-5)

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪਤੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥ (142-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸੁਰਗੀ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਉ ॥ (142-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥ (142-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਵੜੀ ॥ (142-6)

ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ (142-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ (142-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ (142-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (142-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥ (142-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ (142-9)

ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਬੀ ਜਾਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (142-12)

ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਕਪਤੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ (142-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ (142-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ (142-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਵੜੀ ॥ (142-15)

ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ (142-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ (142-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (142-17)
 ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਨੁ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਨੁ ॥੧॥ (142-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (142-19)
 ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ (142-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੩

ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ (143-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ (143-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ (143-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ (143-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਵੜੀ ॥ (143-3)
 ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ (143-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ (143-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ (143-6)
 ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ (143-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (143-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ (143-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ (143-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ (143-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ (143-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ (143-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (143-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (143-10)
 ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪੁਤੰੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਏਤੁ ਗੰਢੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (143-13)
 ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (143-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥ (143-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (143-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (143-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (143-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (143-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ (143-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (143-18)
 ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ (143-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥ (143-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੧॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (143-19)
 ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੪

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (144-1)

ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (144-2)

ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅੰਨ ਪਉਣ ਬਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (144-3)

ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (144-4)

ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (144-5)

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (144-6)

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (144-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (144-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ (144-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (144-10)
 ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ (144-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ (144-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਬਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ (144-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ (144-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ (144-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ (144-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (144-13)
 ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ (144-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ (144-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਪਉਣੁ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣੁ ਸੁਮਾਰਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (144-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ (144-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (144-15)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (144-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ (144-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (144-19)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ (144-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੫

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਝੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ (145-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (145-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (145-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (145-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ (145-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ (145-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ (145-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (145-4)

ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ (145-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ (145-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ (145-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ (145-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (145-6)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (145-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (145-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (145-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ (145-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ (145-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (145-10)

ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ (145-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ (145-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਆਧੋਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ (145-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੩ ॥ (145-12)

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (145-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (145-13)

ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ (145-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (145-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (145-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (145-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ (145-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (145-18)
 ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ (145-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੬

ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥ (146-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ (146-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੈ ਆਈ ਉਂਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ (146-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ (146-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ (146-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (146-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੨ ॥ (146-3)
 ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (146-5)
 ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (146-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ (146-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ (146-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥ (146-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ (146-9)
 ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ (146-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (146-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ (146-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (146-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ (146-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ (146-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ (146-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (146-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (146-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੨ ॥ (146-14)

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ (146-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (146-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (146-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੇ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ (146-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ (146-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (146-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (146-17)

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ (146-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (146-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ (146-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੧੪੭

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (147-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ (147-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (147-1)

ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ (147-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ (147-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ (147-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (147-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੨ ॥ (147-5)

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ (147-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ (147-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (147-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (147-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਪਉੜੀ ॥ (147-7)

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (147-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ (147-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (147-10)

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (147-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ (147-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (147-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੧ ॥ (147-12)

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ (147-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (147-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ (147-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ (147-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ (147-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ (147-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਪਉੜੀ ॥ (147-15)

ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ (147-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ (147-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (147-18)
 ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ (147-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (147-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ (147-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (147-19)
 ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ (147-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੮

ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ (148-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (148-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (148-2)
 ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (148-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-5)
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (148-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ (148-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥ (148-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ (148-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ (148-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (148-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-8)
 ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ (148-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (148-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (148-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ (148-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦਤੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (148-11)

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ (148-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥ (148-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (148-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ (148-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ (148-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (148-14)

ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ (148-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥ (148-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ (148-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-16)

ਨਿਹਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ (148-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ (148-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (148-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (148-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (148-18)

ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ (148-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ (148-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੧੪੯

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (149-2)

ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ (149-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ (149-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (149-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (149-4)

ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ (149-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ (149-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ (149-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (149-5)

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ (149-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ (149-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ (149-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ (149-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ (149-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (149-8)

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ (149-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (149-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (149-9)

ਭੈ ਵਿਨੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ (149-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਨੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (149-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (149-11)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ (149-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ (149-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ (149-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (149-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ (149-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (149-14)

ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ (149-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ (149-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ (149-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ (149-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ (149-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ (149-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ (149-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (149-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੇ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ (149-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ (149-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੦

ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ (150-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ (150-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਬੈ ॥ (150-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ (150-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ (150-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (150-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ (150-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ (150-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ (150-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (150-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ (150-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੨ ॥ (150-8)
 ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ (150-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ (150-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (150-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (150-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (150-9)
 ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (150-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ (150-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ (150-13)
 ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ (150-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ (150-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੧ ॥ (150-14)
 ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ (150-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ (150-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (150-16)
 ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (150-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (150-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (150-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸੁਧੁ (150-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੧

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ (151-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (151-2)
 ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ (151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ (151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ (151-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (151-7)
 ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ (151-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ (151-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (151-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (151-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ (151-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (151-13)
 ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (151-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੨

ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ (152-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (152-2)
 ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ (152-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥ (152-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ (152-8)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ (152-10, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (152-10, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥ (152-14, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ (152-14, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (152-15)
 ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹ ਉਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ (152-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (152-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੩

ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੪॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਰਹਸੇ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥ (153-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-3)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥ (153-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਦੋਇ ॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੨॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-9)
 ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੋਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (153-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (153-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥ (153-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-14)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ (153-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਮਰਣ ਰਹਣ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ (153-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥ (153-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਉਚੈ ਉਚਾ ॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (153-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥ (153-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੪

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-1)
 ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-7)

ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥ (154-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (154-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (154-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ (154-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ (154-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-10)

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (154-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (154-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥ (154-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-17)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (154-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ (154-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ (154-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ (154-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੫

ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ (155-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ (155-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ (155-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ (155-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (155-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (155-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (155-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ (155-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ (155-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ (155-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੋਰੀ ॥ (155-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ (155-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥ (155-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥ (155-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (155-10)

ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ (155-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ (155-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ (155-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ (155-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ (155-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ (155-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ (155-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ (155-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥ (155-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (155-16)

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ (155-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ (155-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ (155-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥ (155-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ (155-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ (155-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੬

ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ (156-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ (156-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ (156-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ (156-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-3)
 ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਤੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ (156-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ (156-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥ (156-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ (156-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ (156-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ (156-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ (156-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ (156-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ (156-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-9)
 ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ (156-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ (156-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (156-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (156-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ (156-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (156-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ (156-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ (156-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ (156-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ (156-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ (156-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-16)
 ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉੜੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (156-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (156-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਨੁ ਹੋਇ ॥ (156-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੫੭

ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ (157-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (157-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ (157-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (157-2)
 ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ (157-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ (157-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ (157-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (157-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (157-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਮਛਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ (157-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ (157-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (157-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥ (157-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ (157-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (157-8)
 ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (157-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (157-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ (157-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (157-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (157-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ (157-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਆਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ (157-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ (157-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥ (157-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (157-15)
 ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ (157-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (157-15)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (157-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (157-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੫੮

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ (158-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (158-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ (158-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-9)
 ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (158-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (158-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (158-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਊਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (158-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥ (158-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-16)
 ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (158-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (158-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (158-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (158-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੫੯

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ (159-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (159-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-4)
 ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (159-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ (159-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥ (159-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-10)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (159-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (159-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-17)
 ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ (159-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (159-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੬੦

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (160-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (160-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨੨॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-4)
ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ (160-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ (160-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (160-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (160-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-10)
ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ (160-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ (160-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (160-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (160-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥ (160-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-15)
 ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (160-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (160-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (160-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (160-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ (160-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੬੧

ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (161-2)
 ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (161-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (161-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (161-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (161-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥ (161-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (161-7)
 ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (161-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (161-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ (161-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥ (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (161-14)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (161-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (161-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੬੨

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥ (162-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ (162-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ (162-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥ (162-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਹਲਾ ੩ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ (162-6)
 ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ (162-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ (162-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ (162-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ (162-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (162-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ (162-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ (162-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥ (162-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤੁ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥ (162-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-11)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (162-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (162-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (162-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (162-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (162-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ (162-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥ (162-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-17)
 ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (162-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (162-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੬੩

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (163-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ (163-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (163-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ (163-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ (163-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ (163-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ (163-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ (163-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ (163-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (163-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ (163-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥ (163-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (163-7)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (163-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (163-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (163-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ (163-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ (163-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ (163-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ (163-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (163-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (163-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ (163-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ (163-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥ (163-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ (163-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (163-17)
 ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ (163-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (163-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੬੪

ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਖੜੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-4)
 ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ (164-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ (164-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ (164-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ (164-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥ (164-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-9)
 ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ (164-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (164-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਾਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ (164-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥ (164-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-15)
 ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (164-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੬੫

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ (165-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ (165-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (165-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥ (165-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-7)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥ (165-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (165-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ (165-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ (165-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥ (165-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-12)
 ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ (165-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ (165-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ (165-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (165-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (165-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (165-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (165-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ (165-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੨॥੪੪॥ (165-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-18)
 ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ (165-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ (165-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ (165-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੬੬

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ (166-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (166-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (166-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ (166-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (166-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ (166-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ (166-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾੜਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (166-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ (166-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥ (166-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (166-6)
 ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (166-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ (166-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ (166-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (166-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ (166-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (166-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (166-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ (166-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ (166-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ (166-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (166-13)
 ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (166-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ (166-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (166-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ (166-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (166-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ (166-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (166-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (166-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ (166-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (166-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੬੭

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ (167-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ (167-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ (167-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (167-2)

ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (167-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (167-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ (167-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (167-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (167-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (167-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (167-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ (167-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (167-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (167-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ (167-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ (167-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ (167-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ (167-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (167-12)

ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ (167-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥ (167-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (167-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ (167-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (167-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ (167-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ (167-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥ (167-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ (167-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ (167-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (167-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (167-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ (167-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾੜਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥ (167-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (168-1)

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ (168-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ (168-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (168-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ (168-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ (168-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ (168-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ (168-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ (168-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (168-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (168-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (168-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ (168-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ

॥੪॥੨॥੧੩॥੫੧॥ (168-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (168-10)

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ (168-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ (168-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ (168-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (168-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧੂਰਾ ॥੨॥ (168-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ (168-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

ਮਹਲਾ ੪ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ (168-16)

ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ (168-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ (168-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ (168-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥ (168-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥ (168-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੬੯

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ (169-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥ (169-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ (169-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ (169-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-4)

ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (169-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥ (169-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (169-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ (169-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥ (169-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ (169-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥ (169-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ (169-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ (169-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-10)

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ (169-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ (169-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥ (169-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ (169-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ (169-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ (169-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥ (169-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ (169-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥ (169-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-17)

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ (169-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ (169-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ (169-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ (169-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੭੦

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥ (170-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (170-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ (170-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ (170-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥ (170-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ (170-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ (170-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ (170-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (170-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ (170-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ (170-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ (170-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ (170-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ (170-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ (170-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ (170-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥ (170-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-13)

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ (170-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ (170-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (170-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (170-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ (170-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ (170-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ (170-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (170-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (170-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥ (170-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-19)

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ (170-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੭੧

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ (171-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੁ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ (171-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ (171-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ (171-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ (171-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹੁ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ (171-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥ (171-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-6)

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ (171-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (171-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ (171-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ (171-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (171-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥ (171-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-12)

ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ (171-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ (171-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ (171-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ (171-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ (171-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ (171-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁਤੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ (171-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥ (171-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-18)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ (171-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ (171-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੭੨

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (172-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ (172-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (172-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥ (172-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ (172-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ (172-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ (172-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥ (172-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-6)
 ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (172-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (172-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (172-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (172-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (172-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (172-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ (172-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (172-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥ (172-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-13)
 ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ (172-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (172-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (172-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (172-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ (172-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (172-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ (172-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (172-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥੬੪॥ (172-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-18)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੭੩

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ (173-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਤਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਖੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅਤੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ (173-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (173-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥ (173-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (173-6)
 ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ (173-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥ (173-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (173-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥ (173-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ (173-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ (173-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (173-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥ (173-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (173-16)
 ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (173-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (173-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (173-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪਦੁ ਉਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (173-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੭੪

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (174-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (174-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (174-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ (174-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (174-9)
 ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ (174-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ (174-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (174-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (174-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (174-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੭੫

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥ (175-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (175-2)
 ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (175-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅਤੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥ (175-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (175-9)
 ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪਾਇਅਤਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (175-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (175-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (175-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੨੦॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)
 ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ (175-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (175-17)
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (175-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (175-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੭੬

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੈ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ (176-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (176-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (176-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ (176-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-5)
 ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ (176-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ (176-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (176-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ (176-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੨੧॥ (176-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-10)
 ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ (176-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (176-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥ (176-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-17)
 ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਧੁ ਨਾਮੁ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥ (176-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (176-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੭੭

ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥੭੩॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-4)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (177-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (177-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥੨੪॥ (177-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-10)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ (177-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (177-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੨੫॥ (177-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-17)
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ (177-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੁ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੭੮

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੧॥੨੬॥ (178-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-4)
ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ (178-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (178-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੨੨॥ (178-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-10)

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੨੮॥ (178-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-18)

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ (178-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੭੯

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਤ ॥੩॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ (179-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥ (179-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-6)
 ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ (179-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (179-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ (179-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ (179-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਉਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥ (179-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-12)
 ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥੮੧॥ (179-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-19)

ਪੰਨਾ ੧੮੦

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹਲਾਹਲੁ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (180-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥ (180-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-6)
 ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹੁ ਸੇਵ ॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (180-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥ (180-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-13)
 ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਭੇ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (180-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ (180-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-19)
 ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ (180-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੧

ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ (181-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥ (181-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਆਚੇਰੀ ॥ (181-6)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (181-13)
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (181-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ (181-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ (181-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥ (181-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (181-19)

ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੂਲੁ ਬਿਆਪੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥ (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥੮੮॥ (182-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (182-8)
 ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ (182-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਬਤੁ ਪੁੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਪੁੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੦॥੮੯॥ (182-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (182-15)
 ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੩

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (183-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥੯੦॥ (183-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (183-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (183-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥੯੧॥ (183-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-9)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (183-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (183-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥ (183-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-15)

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ (183-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (183-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੪

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-3)

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (184-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (184-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥ (184-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-9)
 ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥ (184-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥੯੫॥ (184-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-15)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (184-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥ (184-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥ (184-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (184-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (184-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (185-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ (185-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥੯੬॥ (185-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-3)
ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਤਕਾਲ ॥ (185-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਇਹ ਕਾਰਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੁਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਉਧਰਹਿ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਿ ਕਮਾਉ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥੯੭॥ (185-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ (185-10)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (185-10)

ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੁਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥ (185-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-14)
 ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (185-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (185-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥ (185-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-19)
 ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ (185-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੬

ਪੀਉ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ (186-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ (186-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੇ ਜਾਈ ॥੩॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ (186-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥ (186-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-4)

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ (186-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ (186-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ (186-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥ (186-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-7)

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥੧੦੨॥ (186-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-11)

ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ (186-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-15)

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ (186-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ (186-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ (186-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ (186-19)
 ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ (186-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ (186-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੭

ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ (187-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ (187-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (187-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥ (187-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-5)
 ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ (187-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ (187-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (187-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-9)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ (187-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ (187-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (187-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-13)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ (187-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (187-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮॥ (187-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-16)
 ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (187-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ (187-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੮

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥ (188-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-1)

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ (188-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-5)

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (188-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ (188-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ (188-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-9)

ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ (188-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ (188-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ (188-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥ (188-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-13)
 ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (188-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥ (188-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-16)
 ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥ (188-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-19)
 ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥ (188-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੯

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-4)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ (189-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ (189-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (189-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥ (189-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-7)

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥੧੧੭॥ (189-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-11)

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (189-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥੧੧੮॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-15)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (189-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ (189-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (189-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-19)
 ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ (189-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੦

ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਲੇ ਸਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨੇਤ੍ਰੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-4)
 ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (190-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥ (190-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥ (190-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (190-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-8)

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (190-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥ (190-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (190-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥ (190-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-12)

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥ (190-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-15)

ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ (190-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰੁ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (190-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ (190-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੪॥ (190-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-19)

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥ (191-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-4)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ (191-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ (191-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥ (191-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥ (191-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-8)
ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ (191-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-12)

ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ (191-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (191-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (191-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੮॥ (191-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-16)
 ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ (191-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ (191-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ (191-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੨੯॥ (191-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੦॥ (192-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-4)

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੧॥ (192-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-8)

ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (192-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (192-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (192-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੨॥ (192-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-12)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (192-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥੧੩੩॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-16)

ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਬੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥ (192-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ (192-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (192-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੪॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੩

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-1)
 ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (193-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (193-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (193-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੫॥ (193-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-4)
 ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥੧੩੬॥ (193-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-8)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਪਦਾਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥ (193-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-12)

ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ (193-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ (193-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (193-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥ (193-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-16)

ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (193-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥੧੩੯॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੪

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-1)

ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ (194-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੨੧॥੧੪੦॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-5)

ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (194-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ (194-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ (194-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੨੨॥੧੪੧॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-9)

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ (194-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ (194-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (194-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੨੩॥੧੪੨॥ (194-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-13)

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੨੪॥੧੪੩॥ (194-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-16)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ (194-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੫॥੧੪੪॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੫

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-1)

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (195-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ (195-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ (195-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੬॥੧੪੫॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-5)

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (195-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ (195-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (195-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੨੭॥੧੪੬॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-9)

ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ (195-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੇਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ (195-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੮॥੧੪੭॥ (195-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-13)

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ (195-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (195-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ (195-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-17)
 ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (195-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ (195-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (195-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੬

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥ (196-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-2)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ (196-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-6)
 ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ (196-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ (196-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (196-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥੧੫੧॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-10)
 ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ (196-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (196-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (196-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥੧੫੨॥ (196-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-14)
 ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (196-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ (196-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (196-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥ (196-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-18)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ (196-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ (196-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੮੭

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ (197-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥ (197-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ (197-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (197-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ (197-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥ (197-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-6)
 ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥ (197-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-10)
 ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ (197-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ (197-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ (197-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥੩॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੭॥ (197-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-14)
 ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (197-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-18)
 ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (197-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (197-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ (197-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੮

ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ (198-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੈਲ ਕਉ ਨੇੜਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂਜੀ ॥੩॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ (198-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥ (198-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-6)
 ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥ (198-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-10)
 ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ (198-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ (198-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ (198-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-14)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ (198-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (198-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-18)
 ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ (198-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ (198-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ (198-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੯੯

ਸੰਤਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-3)
 ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (199-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (199-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ (199-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ (199-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੫॥ (199-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-7)
 ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਨੇ ॥੧॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ (199-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ (199-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੬॥ (199-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-10)
 ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿਜੈ ਦਾੜੀ ॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥੧੬੭॥ (199-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-14)
 ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ (199-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (199-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੮॥ (199-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-18)
 ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ (199-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੂਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੦

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਧੂਰਿ ਬਿਧਾਈ ॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (200-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥ (200-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (200-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੬੯॥ (200-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-3)
 ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੦॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-6)
 ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਈ ॥ (200-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ (200-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੧॥ (200-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-10)
 ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (200-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥੧੭੨॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-12)
 ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ (200-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ (200-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ (200-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (200-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੩॥ (200-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-15)
 ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (200-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (200-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੪॥ (200-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-19)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੧

ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ (201-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥ (201-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-2)
 ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ (201-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-6)
 ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (201-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (201-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥ (201-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-10)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ (201-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ (201-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ (201-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ (201-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ (201-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥ (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥ (201-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-16)
 ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ (201-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੧॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਮ ਭਇਆ ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (201-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਿ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੨

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਢੂੰਢਨ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (202-4)
 ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ (202-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (202-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ (202-9)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (202-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ (202-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੨॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥ (202-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥ (202-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (202-13)

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ (202-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ (202-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (202-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥ (202-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ (202-17)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (202-17)

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੩

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (203-1)

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ (203-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ (203-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥ (203-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ (203-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (203-5)
 ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (203-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥ (203-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (203-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ (203-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ (203-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (203-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ (203-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥ (203-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (203-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ (203-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮਃ ੫ (203-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (203-12)
 ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਗਾਵੈ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੁ ਅਪਾਰੇ ॥ (203-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥ (203-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (204-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (204-1)

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ (204-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (204-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ (204-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ (204-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-5)

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (204-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ (204-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ (204-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (204-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ (204-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-9)

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ (204-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣੁ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (204-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ (204-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (204-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥ (204-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-12)

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (204-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ (204-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੇ ਹੀ ਬੋਰਾ ॥੧॥ (204-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥ (204-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥ (204-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (204-17)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (204-17)

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ (204-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ (205-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ (205-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ (205-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥ (205-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥ (205-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (205-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (205-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ (205-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ (205-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥ (205-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-7)
 ਐਸੇ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥ (205-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਨੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ (205-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੇ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥ (205-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ (205-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥ (205-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ (205-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥ (205-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥ (205-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ (205-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-13)
 ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ (205-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥ (205-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (205-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (205-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (205-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਵਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (205-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (205-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ (205-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ (205-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-18)

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (205-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੬

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ (206-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (206-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ (206-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤੀ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (206-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ (206-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ (206-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-5)

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ (206-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੇ ॥ (206-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੇ ॥੧॥ (206-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ (206-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੁ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ (206-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੇ ਜਾਨੈ ॥ (206-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ (206-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (206-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੇ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ (206-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ (206-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥ (206-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-11)

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ (206-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ (206-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ (206-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ (206-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ (206-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ (206-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ (206-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ (206-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥੬॥੧੨੭॥ (206-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-18)
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (206-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (206-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ (206-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੭

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (207-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (207-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (207-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ (207-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (207-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ (207-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-4)
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤੇਰੇ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ (207-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ (207-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ (207-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-8)
ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ (207-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (207-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (207-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ (207-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥ (207-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (207-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ (207-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ (207-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ (207-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-14)

ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (207-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (207-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ (207-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ (207-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ (207-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (207-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ (207-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ (207-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ (207-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੮

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-1)

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ (208-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (208-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ (208-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ (208-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ (208-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ (208-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ (208-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ (208-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ (208-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ (208-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ (208-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-8)

ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ (208-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (208-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ (208-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ (208-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਚੰਗਾ ॥੨॥ (208-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (208-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ (208-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-13)
ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ (208-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ (208-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ (208-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ (208-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ (208-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ (208-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ (208-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ (208-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥ (208-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੯

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-1)
ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ (209-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (209-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ (209-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ (209-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ (209-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ (209-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ (209-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ (209-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ (209-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-7)
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥ (209-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੇ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ (209-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ (209-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ (209-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ (209-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ (209-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ (209-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ (209-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ (209-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-13)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ (209-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ (209-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ (209-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ (209-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ (209-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ (209-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ (209-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ (209-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ (209-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੦

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (210-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (210-1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (210-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (210-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (210-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (210-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (210-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (210-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ (210-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (210-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ (210-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ (210-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (210-8)
 ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ (210-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)
 ਛੇਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਵਰ ਗੋਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ (210-12, ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (210-12)
 ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ (210-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ (210-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ (210-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (210-16)
 ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ (210-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਬਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੧

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-1)
 ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (211-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-5)
 ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (211-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ (211-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-8)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ (211-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਉਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-12)
 ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (211-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (211-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ (211-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ (211-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੧੪੫॥ (211-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-16)
 ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ (211-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (211-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੧੪੬॥ (211-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-1)
 ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ (212-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੧੪੭॥ (212-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-4)
 ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ (212-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਾਰ ਜੁਆਰ ਜੁਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੋ ॥ (212-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥ (212-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-7)
 ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ (212-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ (212-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ (212-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-11)
 ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥ (212-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥ (212-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥ (212-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-14)
 ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥ (212-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-16)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ (212-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ (212-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ (212-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ (212-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ (212-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੩

ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ (213-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ (213-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ (213-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ (213-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-3)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ (213-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (213-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (213-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ (213-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥ (213-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ (213-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ (213-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (213-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ (213-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ (213-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (213-10)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥ (213-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ (213-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ (213-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-15)

ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥ (213-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (213-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥ (213-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-17)
 ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰਹੀ ਰੰਗ ॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ਤੂੰਹੀ ਪਤਿ ਤੂੰਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂੰਹੀ ਬਨਿ ਤੂੰਹੀ ਗਾਉ ਤੂੰਹੀ ਸੁਨਿ ॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੪

ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ (214-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (214-1)
 ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਹੀ ਪੀਓ ਉਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਹੀ ਭਾਠੀ ਉਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ (214-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥ (214-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥ (214-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ (214-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (214-5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-6, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ (214-7, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (214-7, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ (214-8, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ (214-8, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ (214-9, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (214-9, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੇ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (214-10, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ (214-10, ਗੋੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ (214-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (214-12)

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ (214-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ (214-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ (214-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥ (214-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ (214-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥ (214-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ (214-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ (214-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ (214-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (214-18)

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ (214-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ (214-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੫

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ (215-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ (215-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ (215-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ (215-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ (215-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ (215-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ (215-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ (215-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-5)

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (215-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-6, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (215-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ (215-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ (215-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ (215-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (215-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ (215-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ (215-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥ (215-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-11)

ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ (215-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ (215-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੁਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ (215-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ (215-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੇ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ (215-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ (215-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ (215-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥ (215-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ (215-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-17)

ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (215-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੁ ਨ ਸਾਧਾ ॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (215-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੬

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥ (216-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ (216-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ (216-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (216-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ (216-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (216-4)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥ (216-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (216-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (216-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (216-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (216-6, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥ (216-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (216-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥੩॥ (216-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੋ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥ (216-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ (216-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ੫ ॥ (216-10)
 ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥ (216-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (216-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ (216-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ (216-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ (216-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥੭॥੧੬੫॥ (216-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ (216-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (216-14)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣੁ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ (216-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (216-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੭

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (217-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (217-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ (217-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਝ ॥ (217-3)

ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (217-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ (217-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (217-10)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (217-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (217-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥ (217-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ (217-17)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (217-17)

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ (217-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (217-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੮

ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ (218-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ (218-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅਤਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ (218-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (218-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ (218-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਂਝ ॥ (218-4)

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ (218-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ (218-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (218-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ (218-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ (218-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (218-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ (218-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (218-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ (218-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (218-9)

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ (218-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (218-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (218-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ (218-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ (218-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (218-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ (218-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (218-14)
 ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (218-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (218-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (218-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (218-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ (218-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ (218-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ (218-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ (218-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ (218-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (219-1)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (219-1)
 ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ (219-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ (219-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (219-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਉ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ (219-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ (219-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (219-4)
 ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ (219-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (219-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ (219-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ (219-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ (219-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (219-8)
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (219-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (219-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (219-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ (219-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (219-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (219-11)
 ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (219-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (219-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ (219-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ (219-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥ (219-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (219-15)
 ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (219-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ (219-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ (219-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ (219-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ (218-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (219-18)
 ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (219-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੨੨੦

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ (220-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ (220-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (220-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ (220-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (220-4)
 ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ (220-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (220-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ (220-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ (220-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ (220-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ (220-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ (220-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (220-8)

ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ (220-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ (220-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਇਨ ਮੈਂ ਕਛੁ ਤੇਰੇ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ (220-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (220-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ (220-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (220-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ (220-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (220-13)

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ (220-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ (220-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ (220-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ (220-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥ (220-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (220-18)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (220-18)

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੧

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (221-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (221-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ (221-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (221-11)
 ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ (221-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (221-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ (221-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ (221-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (221-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੨

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ (222-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ (222-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (222-1)
 ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹੁ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮਿ ਬਿਰੁਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (222-10)
 ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (222-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (222-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੁਆਰੀ ॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥ (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੩

ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-2)
 ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ (223-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ (223-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-9)
 ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ (223-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (223-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-15)
 ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ (223-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ (223-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ॥੪॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੪

ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ (224-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥ (224-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (224-4)
ਐਸੇ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹੁ ਪੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਨੇਤ੍ਰੁ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ (224-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (224-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ (224-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ (224-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (224-11)

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (224-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (224-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਦੈ ॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ (224-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥ (224-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੫

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (225-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥ (225-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (225-6)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ (225-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (225-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (225-15)

ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ (225-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ (225-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਊਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੬

ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (226-5)

ਹਨੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ (226-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (226-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (226-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥ (226-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (226-14)
 ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (226-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (226-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ (226-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ (226-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੭

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ (227-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥ (227-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (227-1)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ (227-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (227-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (227-12)
 ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (227-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (227-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ (227-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (227-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੮

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ (228-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (228-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (228-3)
 ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ (228-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥ (228-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋਲਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥ (228-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ (228-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (228-11)
 ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ (228-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ (228-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ (228-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਉਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (228-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ (228-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (228-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (228-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ (228-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ (228-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (228-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (228-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥ (228-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੯

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (229-1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (229-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੁਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ (229-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ (229-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (229-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ (229-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ (229-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ (229-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (229-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੇ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ (229-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੁਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ (229-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (229-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ (229-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (229-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥ (229-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ (229-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (229-11)

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (229-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ (229-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (229-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (229-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਚੇਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (229-18)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (229-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ (229-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪਤੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੩੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਃ ੩ ॥ (230-8)
 ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ (230-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (230-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਰਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (230-17)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ (230-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (230-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ (230-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (230-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੩੧

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ (231-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (231-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ (231-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ (231-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (231-8)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (231-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (231-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (231-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (231-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ (231-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (231-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (231-17)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (231-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (231-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਤੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੩੨

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (232-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥ (232-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (232-7)

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੯॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ (232-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (232-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ (232-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (232-19)
 ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (232-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੩੩

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (233-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (233-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (233-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ (233-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (233-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (233-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (233-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ (233-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ (233-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥ (233-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (233-11)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (233-11)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ (233-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ (233-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ (233-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (233-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (233-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (233-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (233-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ (233-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ (233-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ (233-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ (233-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (233-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੩੪

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ (234-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (234-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥ (234-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ (234-3)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (234-3)
ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ (234-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ (234-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (234-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ (234-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ (234-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ (234-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ (234-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ (234-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ (234-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (234-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ (234-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (234-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ (234-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥ (234-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (234-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ (234-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (234-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ (234-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (234-15)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (234-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (234-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (234-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ (234-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (234-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ (234-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (234-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (234-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੩੫

ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ (235-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ (235-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ (235-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥ (235-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥ (235-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ (235-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ (235-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ (235-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ (235-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥ (235-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ (235-9)
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (235-9)
ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਚੀਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੬

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ (236-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (236-2)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ (236-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ (236-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (236-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (236-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਤ ਮਨੁਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥ (236-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ (236-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (236-14)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੯॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੭

ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (237-6)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੯॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ (237-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ (237-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਵੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੇ ਸਗਲੇ ਲੋਗਾ ॥੪॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਸੁ ਪੰਥੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ (237-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (237-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ (237-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (237-17)

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ (237-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ (237-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (237-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੮

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (238-10)
ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ (238-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (238-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜਾ ॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਹੀਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੯

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ (239-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ (239-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-1)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ (239-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਛ ਛਤਾਰਾ ॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥ (239-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-8)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (239-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ (239-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ (239-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ (239-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ (239-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥ (239-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-15)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ (239-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (239-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੁਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੦

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ (240-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ (240-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੮॥ (240-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (240-3)
 ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (240-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਚੈ ਖਾਇ ॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ (240-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥ (240-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (240-9)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ (240-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ (240-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥ (240-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ (240-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (240-17)
 ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)
 ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ (240-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥ (240-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੧

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ (241-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (241-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ (241-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਕਾਵਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ (241-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥ (241-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ (241-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥ (241-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ (241-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥ (241-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ (241-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (241-7)

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ (241-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥ (241-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲਾ ੫ ਗਉੜੀ ॥ (241-14)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ (241-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (241-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ (241-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ (241-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥ (241-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ (241-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ (241-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ (241-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ (241-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥ (241-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (242-1)
 ਰੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ (242-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (242-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ (242-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ (242-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ (242-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ (242-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥ (242-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥ (242-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ਜੁਮਲਾ (242-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (242-7)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (242-7)
 ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (242-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ (242-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ (242-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ (242-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਬਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ (242-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ (242-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨਤੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ (242-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (242-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ (242-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲਤੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥ (242-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (242-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ (242-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (242-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ (242-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ (242-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (242-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (242-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ (242-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ (242-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ (242-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛੁ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ (242-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੪੩

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (243-1)
 ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲਤੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ (243-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (243-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥ (243-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ (243-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲਤੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ (243-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (243-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅਤੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (243-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (243-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ (243-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ (243-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (243-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ (243-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (243-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (243-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ (243-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ (243-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ (243-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (243-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (243-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (243-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (243-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ (243-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ (243-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (243-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ (243-14)
 ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (243-14)
 ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ (243-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (243-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ (243-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (243-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (243-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥ (243-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ (243-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੪੪

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ (244-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ (244-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ (244-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ (244-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜਿ ਵਿਗੁੜੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (244-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (244-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ (244-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (244-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (244-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (244-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (244-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (244-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ (244-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (244-8)
 ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (244-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ (244-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (244-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (244-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (244-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ (244-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (244-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (244-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥ (244-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਝੂਠੀ ਝੂਠ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (244-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (244-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (244-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (244-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (244-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੪੫

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (245-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (245-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥ (245-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (245-2)
 ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੋਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (245-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (245-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (245-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ (245-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (245-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (245-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (245-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (245-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (245-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (245-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (245-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ (245-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (245-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ (245-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (245-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (245-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (245-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ (245-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (245-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ (245-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (245-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (245-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (245-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥ (245-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (245-16)
 ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (245-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ (245-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (245-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ (245-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (245-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥ (245-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੪੬

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ (246-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ (246-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (246-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (246-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ (246-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (246-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਬਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (246-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (246-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (246-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (246-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (246-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (246-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (246-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (246-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ (246-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ (246-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (246-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥ (246-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (246-11)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (246-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮੰਵਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (246-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (246-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (246-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (246-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ (246-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (246-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਯੇ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥ (246-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (246-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (246-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (246-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥ (246-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ (246-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ (246-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (246-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (246-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ (247-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ (247-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ (247-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ (247-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ (247-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (247-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (247-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੬॥ (247-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ (247-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (247-6)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (247-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (247-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਨੀਆ ॥ (247-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (247-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ (247-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ (247-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (247-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (247-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ (247-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥ (247-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ (247-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (247-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ (247-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ (247-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (247-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (247-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (247-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ (247-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (247-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ (247-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (247-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ (247-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (247-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ (247-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੮

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (248-1)

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ (248-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (248-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੁਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ (248-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (248-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ (248-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (248-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (248-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ (248-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ (248-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (248-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ (248-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ (248-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ (248-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ (248-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (248-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ (248-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂਤ੍ਰ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ (248-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ (248-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (248-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (248-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (248-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (248-14)

ਸਲੋਕੁ ॥ (248-14)

ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (248-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ (248-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛੰਤ ॥ (248-15)

ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ (248-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ (248-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ (248-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ (248-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ (248-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ (248-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (248-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ (248-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੯

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (249-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (249-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ (249-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (249-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ (249-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ (249-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ (249-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ (249-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (249-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ (249-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਦਇਆਲਾ ॥ (249-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (249-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ (249-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ (249-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ (249-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥ (249-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (249-9)
 ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ (249-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ (249-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ (249-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ (249-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ (249-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ (249-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (249-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ (249-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ (249-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ (249-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ (249-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ (249-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ (249-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (249-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ (249-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥ (249-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (250-1)
 ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (250-1)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (250-1)
 ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ (250-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ (250-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ (250-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ (250-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ (250-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ (250-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ (250-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ (250-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ (250-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (250-7)
 ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ (250-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (250-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (250-8)
 ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ (250-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ (250-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ (250-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥ (250-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ (250-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ (250-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ (250-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥ (250-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (250-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (250-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (250-11)
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥ (250-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥ (250-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (250-12)
 ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥ (250-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ (250-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ (250-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ (250-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ (250-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ॥ (250-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹੁ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ (250-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ (250-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (250-15)
 ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ (250-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (250-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਵੜੀ ॥ (250-16)
 ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ (250-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ (250-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ (250-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ (250-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ (250-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ (250-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ (250-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ (250-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (250-18)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ (250-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੧

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੂਰ ॥੧॥ (251-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਵੜੀ ॥ (251-1)
 ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁਆ ॥ (251-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੁਆ ॥ (251-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ (251-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ (251-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ (251-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ (251-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ (251-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ (251-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (251-4)
 ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਛਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ (251-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਛਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ (251-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (251-5)
 ਛੰਕਾ ਛਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ (251-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ (251-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ (251-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ (251-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥ (251-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥ (251-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (251-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ (251-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (251-8)
 ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ (251-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥ (251-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (251-9)
 ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (251-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ (251-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ (251-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥ (251-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ (251-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ (251-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (251-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ (251-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (251-11)
 ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥ (251-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (251-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (251-13)

ਏਉ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ (251-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ (251-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ (251-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ (251-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (251-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ (251-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (251-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੨॥ (251-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (251-15)
 ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (251-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥ (251-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (251-16)
 ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ (251-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (251-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ (251-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ (251-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ (251-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ (251-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (251-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥ (251-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (251-19)
 ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ (251-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥ (251-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੨

ਪਉੜੀ ॥ (252-1)
 ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ (252-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ (252-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ (252-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਉ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ (252-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ (252-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੁ ਸੰਗ ॥ (252-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ (252-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ (252-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (252-5)

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (252-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (252-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (252-5)

ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (252-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ (252-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ (252-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਉ ॥ (252-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ (252-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (252-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (252-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥ (252-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (252-8)

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ (252-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ (252-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (252-9)

ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ (252-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ (252-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ (252-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ (252-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ (252-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ (252-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (252-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ (252-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (252-12)

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ (252-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥ (252-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (252-13)

ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ (252-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ (252-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ (252-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ (252-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ (252-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ (252-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ (252-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ (252-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (252-15)
 ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ (252-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ (252-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (252-16)
 ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ (252-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ (252-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ (252-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ (252-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ (252-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (252-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (252-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ (252-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (252-19)
 ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (252-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ (252-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੩

ਪਉੜੀ ॥ (253-1)
 ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਉ ॥ (253-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥ (253-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ (253-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (253-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥ (253-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਉ ॥ (253-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (253-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥ (253-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (253-4)
 ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ (253-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ (253-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (253-5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ (253-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (253-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ (253-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ (253-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ (253-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ (253-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ (253-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥ (253-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (253-8)
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਛਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥ (253-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ (253-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (253-9)
 ਛੰਕਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਛਿਆਤਾ ॥ (253-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥ (253-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ (253-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ (253-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ (253-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ (253-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਆ ਤੇ ਉਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥ (253-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥ (253-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (253-12)
 ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ (253-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥ (253-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਵਤੀ ॥ (253-13)
 ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ (253-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥ (253-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥ (253-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ (253-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥ (253-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ (253-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥ (253-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥ (253-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (253-15)
 ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (253-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥ (253-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (253-16)

ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ (253-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥ (253-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (253-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (253-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (253-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥ (253-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ (253-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥ (253-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੪

ਸਲੋਕੁ ॥ (254-1)
 ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥ (254-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥ (254-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (254-2)
 ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ (254-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ (254-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥ (254-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥ (254-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ (254-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ (254-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ (254-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥ (254-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (254-6)
 ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ (254-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (254-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (254-7)
 ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ (254-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ (254-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ (254-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ (254-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ (254-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (254-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥ (254-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ (254-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (254-10)

ਕਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ (254-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਉ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (254-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (254-11)

ਛੰਛਾ ਛ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ (254-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥ (254-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ (254-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ (254-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਣਤੀ ਕਣੀ ਨਹੀ ਕੋਉ ਛੂਟੈ ॥ (254-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਛੂਟੈ ॥ (254-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ (254-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥ (254-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (254-14)

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ (254-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ (254-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (254-15)

ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ (254-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ (254-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ (254-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ (254-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ (254-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ (254-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (254-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ (254-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (254-18)

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (254-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ (254-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (254-19)

ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (254-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ (254-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ (254-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੫

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (255-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (255-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ (255-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (255-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥ (255-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (255-2)

ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ (255-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ (255-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (255-3)

ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ (255-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ (255-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ (255-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ (255-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਬਨੀ ਕਰਤਾ ॥ (255-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ (255-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (255-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ (255-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (255-6)

ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥ (255-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਰੂ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ (255-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (255-7)

ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ (255-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ (255-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੁਆ ॥ (255-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥ (255-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁਆ ॥ (255-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੁਆ ॥ (255-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟਾਈ ॥ (255-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥ (255-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (255-9)

ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥ (255-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (255-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਵੜੀ ॥ (255-10)

ਵੰਞਾ ਵਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੋਤ ॥ (255-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥ (255-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਵੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ (255-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ (255-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ (255-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (255-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ (255-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਵਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥ (255-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (255-14)
 ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (255-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ (255-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (255-15)
 ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ (255-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (255-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (255-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥ (255-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (255-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (255-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ (255-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥ (255-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (255-19)
 ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (255-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥ (255-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੬

ਪਉੜੀ ॥ (256-1)
 ਠਠਾ ਮਨੁਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (256-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ (256-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ (256-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੁ ਹੂਏ ॥ (256-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ (256-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ (256-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ (256-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥ (256-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (256-4)
 ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ (256-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥ (256-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (256-5)

ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ (256-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ (256-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ (256-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (256-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ (256-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (256-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (256-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥ (256-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (256-8)

ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ (256-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥ (256-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (256-9)

ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (256-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (256-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (256-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (256-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ (256-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (256-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ (256-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਕੇ ਢਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ (256-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (256-13)

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ (256-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ (256-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (256-14)

ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ (256-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥ (256-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ (256-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ (256-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥ (256-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ (256-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (256-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥ (256-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (256-18)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ (256-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ (256-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (256-19)

ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥ (256-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ (256-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੭

ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ (257-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ (257-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ (257-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ (257-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ (257-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩੨॥ (257-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (257-4)

ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਭ ॥ (257-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ (257-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (257-5)

ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਉ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ (257-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ (257-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ (257-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ (257-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ (257-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ (257-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ (257-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥ (257-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (257-9)

ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ (257-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (257-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (257-10)

ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ (257-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (257-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ (257-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ (257-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ (257-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ (257-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ (257-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥ (257-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (257-12)
 ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ (257-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (257-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (257-13)
 ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ (257-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (257-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ (257-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ (257-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ (257-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ (257-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (257-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ (257-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (257-17)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (257-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ (257-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (257-18)
 ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ (257-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ (257-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ (257-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥ (257-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥ (257-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ (257-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੮

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ (258-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ (258-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (258-1)
 ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ (258-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ (258-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (258-2)

ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (258-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (258-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ (258-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ (258-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਪਚ ਧੌਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ (258-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (258-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ (258-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ (258-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (258-5)
 ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ (258-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ (258-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (258-6)
 ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥ (258-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (258-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ (258-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ (258-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (258-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ (258-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ (258-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥ (258-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (258-9)
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ (258-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥ (258-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (258-10)
 ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ (258-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ (258-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (258-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (258-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ (258-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ (258-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ (258-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥ (258-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (258-12)
 ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ (258-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ (258-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (258-13)

ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ (258-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ (258-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ (258-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ (258-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ (258-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥ (258-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (258-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥ (258-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (258-16)

ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ (258-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ (258-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (258-17)

ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ (258-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (258-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥ (258-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (258-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ (258-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ (258-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ (258-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ (258-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੫੯

ਸਲੋਕ ॥ (259-1)

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ (259-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ (259-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (259-2)

ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (259-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (259-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (259-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ (259-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ (259-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ (259-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (259-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ (259-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (259-4)

ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੁਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ (259-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (259-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਵੜੀ ॥ (259-5)

ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ (259-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ (259-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ (259-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ (259-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ (259-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ (259-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ (259-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ (259-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ (259-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥ (259-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (259-9)

ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (259-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (259-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (259-10)

ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ (259-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ (259-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥ (259-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (259-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (259-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (259-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ (259-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ (259-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (259-12)

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ (259-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ (259-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (259-14)

ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ (259-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ (259-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ (259-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (259-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (259-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ (259-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ (259-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ (259-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (259-16)
 ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ (259-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ (259-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (259-17)
 ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ (259-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ (259-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ (259-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ (259-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ (259-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ (259-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ (259-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੦

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥ (260-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (260-1)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ (260-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਝੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ (260-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (260-2)
 ਝਾੜਾ ਝਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ (260-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ (260-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ (260-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਆ ਕੀ ਝਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ (260-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਝਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (260-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (260-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਝਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ (260-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ (260-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (260-5)
 ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ (260-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ (260-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (260-6)

ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥ (260-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ (260-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (260-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ (260-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ (260-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ (260-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ (260-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ (260-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (260-9)

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ (260-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (260-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (260-10)

ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ (260-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ (260-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥ (260-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ (260-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ (260-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥ (260-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ (260-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥ (260-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (260-12)

ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (260-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (260-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (260-13)

ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ (260-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (260-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (260-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ (260-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ (260-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ (260-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥ (260-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ (260-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (260-16)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (260-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (260-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (260-17)

ਹੋਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ (260-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ (260-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥ (260-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥ (260-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥ (260-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (260-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੧

ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ (261-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੂ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥ (261-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (261-1)

ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ (261-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥ (261-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (261-2)

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ (261-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ (261-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ (261-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ (261-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (261-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ (261-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ (261-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ (261-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (261-6)

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ (261-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ (261-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (261-7)

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ (261-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ (261-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ (261-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ (261-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥ (261-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ (261-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ (261-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥ (261-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (261-11)
 ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥ (261-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (261-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (261-12)
 ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ (261-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (261-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (261-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖਾਨਾ ॥ (261-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ (261-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ (261-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ (261-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ (261-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (261-15)
 ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ (261-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ (261-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ (261-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ (261-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (261-16)
 ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ (261-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (261-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ (261-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ (261-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ (261-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥ (261-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (261-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੨

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥ (262-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (262-1)
 ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ (262-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਧ ਸਹੋਦਰਾ ॥ (262-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ (262-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ (262-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ (262-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ (262-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ (262-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ (262-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ (262-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥ (262-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥ (262-8)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (262-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (262-8)
 ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ (262-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ (262-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ (262-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥ (262-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (262-9)
 ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ (262-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ (262-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ (262-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ (262-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖੁਰ ॥ (262-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖੁਰ ॥ (262-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ (262-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ (262-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ (262-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ (262-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ (262-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (262-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ (262-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ (262-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ (262-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ (262-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (262-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (262-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (262-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (262-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (262-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (262-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ (262-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ (262-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (262-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ (262-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ (262-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ (262-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ (262-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ (262-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ (262-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੩

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ (263-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (263-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ (263-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ (263-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ (263-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ (263-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (263-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ (263-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (263-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ (263-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ (263-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ (263-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ (263-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ (263-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ (263-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ (263-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ (263-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (263-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (263-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (263-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥ (263-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ (263-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (263-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ (263-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (263-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ (263-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ (263-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ (263-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ (263-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ (263-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥ (263-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ (263-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥ (263-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ (263-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (263-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ (263-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ (263-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (263-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥ (263-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ (263-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥ (263-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ (263-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ (263-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ (263-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ (263-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ (263-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ (263-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ (263-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (263-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (263-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥ (263-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (263-19)

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ (263-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥ (263-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੪

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (264-1)

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ (264-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ (264-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ (264-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ (264-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (264-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ (264-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ (264-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ (264-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (264-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ (264-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ (264-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ (264-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥ (264-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (264-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ (264-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ (264-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ (264-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (264-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ (264-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (264-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ (264-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ (264-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (264-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (264-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥ (264-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (264-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਧੋਵੈ ॥ (264-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ (264-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥ (264-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ (264-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ (264-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ (264-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (264-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (264-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥ (264-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥ (264-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ (264-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥ (264-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ (264-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥ (264-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ (264-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (264-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ (264-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ (264-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (264-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ (264-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (264-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ (264-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ (264-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ (264-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ (264-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ (264-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ (264-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ (264-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (264-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (264-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੫

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ (265-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ (265-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (265-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ (265-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ (265-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ (265-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ (265-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (265-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ (265-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ (265-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ (265-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ (265-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ (265-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੨॥ (265-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (265-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (265-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ (265-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ (265-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ (265-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ (265-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (265-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (265-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (265-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ (265-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (265-8)
 ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥ (265-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ (265-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (265-9)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ (265-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ (265-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ (265-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ (265-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ (265-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ (265-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ (265-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ (265-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (265-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ (265-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ (265-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ (265-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ (265-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ (265-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ (265-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ (265-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ (265-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (265-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (265-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (265-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ (265-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ (265-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ (265-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ (265-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ (265-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ (265-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ (265-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ (265-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ (265-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ (265-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ (265-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੬

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (266-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ (266-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ (266-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ (266-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ (266-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ (266-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ (266-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (266-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ (266-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ (266-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ (266-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (266-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ (266-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ ॥ (266-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ (266-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ (266-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ (266-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ (266-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ (266-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ (266-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (266-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ (266-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (266-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (266-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ (266-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ (266-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ (266-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (266-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ (266-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (266-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ (266-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥ (266-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ (266-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (266-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (266-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ (266-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ (266-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (266-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ (266-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ (266-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ (266-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ (266-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ (266-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ (266-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ (266-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ (266-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ (266-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ (266-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ (266-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (266-16)
 ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (266-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (266-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (266-17)
 ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ (266-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ (266-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ (266-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (266-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥ (266-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ (266-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥ (266-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੭

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥ (267-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (267-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥ (267-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥ (267-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥ (267-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ (267-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ (267-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ (267-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ (267-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥ (267-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ (267-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥ (267-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥ (267-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ (267-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥ (267-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (267-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ (267-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (267-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥ (267-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (267-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ (267-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥ (267-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ (267-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉੜੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ (267-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ (267-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ (267-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥ (267-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥ (267-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ (267-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ (267-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ (267-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (267-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥ (267-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥ (267-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (267-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ (267-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥ (267-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥ (267-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ (267-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥ (267-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥ (267-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (267-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥ (267-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ (267-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓਤਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ (267-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ (267-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਡੋਰਾ ॥ (267-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥ (267-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥ (267-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥ (267-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥ (267-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ (267-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥ (267-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ (267-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (267-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ (267-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ (267-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ (267-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ (267-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ (267-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ (267-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੮

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥ (268-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥ (268-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (268-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (268-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ (268-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (268-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ (268-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ (268-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (268-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ (268-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (268-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ (268-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (268-4)
 ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ (268-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ (268-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (268-6)
 ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ (268-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ (268-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ (268-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ (268-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ (268-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (268-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ (268-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ (268-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ (268-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (268-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ (268-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ (268-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ (268-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ (268-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ (268-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (268-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ (268-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ (268-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (268-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ (268-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ (268-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ (268-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ (268-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ (268-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ (268-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (268-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ (268-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ (268-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (268-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ (268-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (268-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ (268-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ (268-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (268-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ (268-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ (268-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (268-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (268-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ (268-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ (268-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥ (268-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ (268-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੯

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥ (269-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥ (269-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ (269-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ (269-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ (269-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (269-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ (269-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ (269-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ (269-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ (269-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ (269-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ (269-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ (269-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ (269-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ (269-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ (269-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (269-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (269-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ (269-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ (269-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ (269-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ (269-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ (269-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ (269-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (269-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (269-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥ (269-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ (269-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (269-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ (269-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (269-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ (269-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ (269-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ (269-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (269-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (269-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (269-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥ (269-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (269-13)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (269-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ (269-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (269-14)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ (269-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (269-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ (269-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (269-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ (269-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ (269-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ (269-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ (269-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (269-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ (269-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ (269-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ (269-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ (269-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ (269-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ (269-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੦

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ (270-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ (270-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (270-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (270-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ (270-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ (270-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (270-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ (270-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ (270-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ (270-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ (270-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥ (270-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੈ ॥ (270-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ (270-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ (270-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ (270-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ (270-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (270-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (270-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ (270-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ (270-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ (270-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ (270-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ (270-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ (270-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ (270-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ (270-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (270-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ (270-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ (270-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ (270-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ (270-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (270-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ (270-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥ (270-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ (270-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (270-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ (270-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ (270-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ (270-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ (270-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (270-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (270-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ (270-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ (270-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (270-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ (270-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (270-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ (270-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ (270-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (270-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ (270-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ (270-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (270-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥ (270-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ (270-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (270-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੧

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (271-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ (271-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (271-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (271-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ (271-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ (271-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ (271-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥ (271-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (271-3)
 ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ (271-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ (271-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ (271-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੯॥ (271-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (271-5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ (271-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ (271-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (271-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ (271-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ (271-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (271-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ (271-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ (271-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ (271-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ (271-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ (271-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ (271-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ (271-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ (271-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ (271-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ (271-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ (271-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (271-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ (271-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ (271-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ (271-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ (271-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ (271-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ (271-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ (271-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (271-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ (271-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ (271-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ (271-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ (271-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ (271-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (271-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ (271-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ (271-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਉਚੈ ॥ (271-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥ (271-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (271-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (271-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ (271-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥ (271-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (271-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (271-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (271-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ (271-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ (271-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ (271-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ (271-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥ (271-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ (271-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੨

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥ (272-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ (272-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ (272-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥ (272-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ (272-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (272-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ (272-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (272-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ (272-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ (272-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥ (272-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (272-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (272-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ (272-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (272-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ (272-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ (272-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ (272-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ (272-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ (272-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ (272-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ (272-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ (272-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (272-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (272-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥ (272-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥ (272-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥ (272-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥ (272-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (272-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥ (272-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (272-10)
 ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (272-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ (272-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥ (272-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (272-11)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ (272-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ (272-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥ (272-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥ (272-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ (272-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਚੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥ (272-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥ (272-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥ (272-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥ (272-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥ (272-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (272-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥ (272-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (272-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥ (272-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥ (272-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (272-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ (272-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ (272-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥ (272-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (272-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (272-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ (272-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥ (272-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥ (272-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ (272-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੩

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ (273-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ (273-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ (273-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥ (273-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ (273-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥ (273-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ (273-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ (273-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ (273-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ (273-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥ (273-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ (273-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ (273-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ (273-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥ (273-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥ (273-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥ (273-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (273-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (273-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥ (273-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥ (273-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (273-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (273-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ (273-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥ (273-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ (273-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥ (273-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥ (273-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ (273-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (273-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥ (273-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (273-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (273-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥ (273-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥ (273-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ (273-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (273-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ (273-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ (273-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੁਰੁ ॥ (273-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ (273-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ (273-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ (273-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (273-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ (273-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ (273-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ (273-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (273-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (273-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ (273-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥ (273-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ (273-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੪

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (274-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ (274-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥ (274-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (274-2)

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (274-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (274-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (274-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ (274-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (274-3)

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ (274-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ (274-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ (274-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ (274-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ (274-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ (274-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ (274-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ (274-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥ (274-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ (274-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (274-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ (274-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥ (274-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ (274-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ (274-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ (274-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ (274-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (274-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (274-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (274-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ (274-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (274-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ (274-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (274-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ (274-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥ (274-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ (274-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ (274-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ (274-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (274-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ (274-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ (274-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ (274-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ (274-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ (274-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (274-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ (274-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ (274-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (274-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ (274-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ (274-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥ (274-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (274-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (274-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ (274-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ (274-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ (274-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (274-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ (274-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ (274-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (274-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੫

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ (275-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (275-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (275-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ (275-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (275-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (275-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ (275-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ (275-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ (275-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ (275-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ (275-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (275-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ (275-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ (275-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ (275-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (275-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ (275-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ (275-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ (275-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ (275-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ (275-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ (275-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ (275-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ (275-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ (275-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥ (275-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (275-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (275-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੯॥੯॥ (275-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (275-10)
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (275-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥ (275-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (275-11)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥ (275-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (275-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ (275-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ (275-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ (275-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥ (275-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ (275-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ (275-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥ (275-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ (275-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (275-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ (275-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥ (275-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ (275-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ (275-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥ (275-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ (275-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ (275-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (275-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥ (275-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ (275-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ (275-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥ (275-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥ (275-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ (275-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥ (275-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜੁ ॥ (275-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੬

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛੜੁ ॥ (276-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥ (276-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥ (276-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥ (276-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥ (276-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥ (276-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥ (276-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥ (276-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥ (276-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥ (276-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥ (276-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (276-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ (276-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ (276-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (276-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ (276-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ (276-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (276-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ (276-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ (276-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥ (276-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ (276-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ (276-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (276-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (276-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ (276-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥ (276-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥ (276-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (276-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ (276-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ (276-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (276-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥ (276-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ (276-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (276-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ (276-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (276-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ (276-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ (276-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (276-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥ (276-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (276-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ (276-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (276-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (276-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ (276-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ (276-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ (276-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ (276-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ (276-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (276-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ (276-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥ (276-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (276-17)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (276-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (276-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (276-19)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ (276-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ (276-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (276-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੭

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (277-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ (277-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (277-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (277-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ (277-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (277-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (277-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (277-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ (277-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ (277-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥ (277-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ (277-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (277-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (277-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (277-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ (277-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (277-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ (277-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ (277-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥ (277-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ (277-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ (277-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ (277-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (277-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ (277-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ (277-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥ (277-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ (277-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ (277-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ (277-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ (277-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ (277-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ (277-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (277-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (277-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ (277-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ (277-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ (277-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (277-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ (277-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ (277-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ (277-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ (277-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (277-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ (277-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (277-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥ (277-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (277-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (277-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (277-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥ (277-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ (277-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ (277-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ (277-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ (277-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ (277-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ (277-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥ (277-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (277-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥ (277-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥ (277-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ (277-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ (277-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੮

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (278-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ (278-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ (278-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ (278-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ (278-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (278-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (278-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (278-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ (278-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (278-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ (278-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (278-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥ (278-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥ (278-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (278-5)
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ (278-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥ (278-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (278-6)
 ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (278-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ (278-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥ (278-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ (278-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (278-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ (278-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (278-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ (278-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ (278-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (278-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ (278-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (278-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥ (278-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ (278-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ (278-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ (278-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (278-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ (278-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (278-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (278-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥ (278-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ (278-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (278-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (278-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ (278-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ (278-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ (278-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (278-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ (278-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ (278-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ (278-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (278-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ (278-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ (278-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ (278-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥ (278-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ (278-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (278-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ (278-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥ (278-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ (278-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੭੯

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ (279-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ (279-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ (279-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ (279-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ (279-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (279-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (279-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (279-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥ (279-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (279-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (279-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ (279-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (279-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ (279-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (279-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ (279-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ (279-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (279-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (279-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ (279-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (279-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (279-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (279-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (279-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ (279-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ (279-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥ (279-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ (279-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ (279-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (279-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ (279-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ (279-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ (279-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ (279-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ (279-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (279-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥ (279-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ (279-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥ (279-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (279-12)
 ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ (279-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ (279-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (279-14)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ (279-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ (279-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (279-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ (279-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥ (279-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ (279-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (279-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ (279-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ (279-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ (279-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ (279-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ (279-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ (279-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ (279-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ (279-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ (279-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (279-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ (279-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (279-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੦

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (280-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ (280-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (280-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ (280-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥ (280-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ (280-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ (280-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ (280-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ (280-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ (280-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥ (280-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ (280-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ (280-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (280-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ (280-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (280-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ (280-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ (280-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ (280-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (280-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (280-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ (280-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥ (280-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ (280-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥ (280-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ (280-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ (280-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (280-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (280-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ (280-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥ (280-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (280-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ (280-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ (280-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (280-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ (280-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (280-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ (280-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ (280-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ (280-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬਿਆ ॥੬॥ (280-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (280-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (280-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ (280-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ (280-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ (280-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (280-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ (280-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ (280-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (280-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ (280-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (280-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (280-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (280-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (280-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (280-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੀਆ ॥ (280-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (280-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (280-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੧

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ (281-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੋਇ ॥੮॥੧੩॥ (281-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (281-1)
 ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (281-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ (281-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (281-3)
 ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ (281-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (281-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ (281-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (281-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ (281-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ (281-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (281-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ (281-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (281-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (281-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (281-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (281-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (281-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ (281-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ (281-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ (281-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (281-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ (281-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ (281-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ (281-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ (281-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ (281-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ (281-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ (281-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ (281-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ (281-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ (281-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ (281-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (281-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ (281-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ (281-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ (281-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ (281-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ (281-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥ (281-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (281-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (281-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ (281-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ (281-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥ (281-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (281-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ (281-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (281-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ (281-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (281-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (281-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ (281-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥ (281-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ (281-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ (281-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ (281-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ (281-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (281-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (281-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੨

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ (282-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (282-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ (282-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (282-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ (282-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ (282-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (282-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ (282-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ (282-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ (282-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (282-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (282-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ (282-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ (282-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥ (282-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (282-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (282-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ (282-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (282-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ (282-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ (282-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ (282-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (282-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ (282-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ (282-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥ (282-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (282-9)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ (282-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ (282-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (282-10)
 ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥ (282-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (282-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (282-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (282-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ (282-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (282-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (282-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ (282-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ (282-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ (282-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ (282-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ (282-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ (282-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ (282-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ (282-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ (282-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (282-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (282-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ (282-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ (282-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ (282-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ (282-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ (282-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (282-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (282-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ (282-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ (282-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ (282-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (282-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਧੂਰਿ ॥੩॥ (282-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ (282-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੩

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (283-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ (283-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥ (283-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ (283-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ (283-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥ (283-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ (283-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ (283-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ (283-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ (283-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (283-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥ (283-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥ (283-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ (283-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (283-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (283-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ (283-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ (283-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ (283-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ (283-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ (283-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (283-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (283-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (283-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (283-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ (283-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ (283-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ (283-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (283-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ (283-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ (283-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (283-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ (283-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ (283-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (283-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ (283-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ (283-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ (283-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥ (283-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (283-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ (283-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (283-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ (283-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ (283-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ (283-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (283-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (283-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (283-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥ (283-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (283-16)
 ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ (283-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ (283-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (283-17)

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (283-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ (283-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ (283-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (283-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ (283-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (283-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (283-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ (283-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ (283-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੪

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ (284-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ (284-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ (284-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ (284-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥ (284-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ (284-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ (284-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ (284-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ (284-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (284-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (284-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ (284-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ (284-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ (284-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ (284-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ (284-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ (284-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥ (284-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (284-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ (284-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ (284-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ (284-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ (284-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (284-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (284-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (284-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (284-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ (284-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ (284-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ (284-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ (284-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ (284-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (284-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ (284-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ (284-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ (284-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ (284-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ (284-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਨ ॥ (284-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ (284-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ (284-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (284-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (284-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (284-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (284-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ (284-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥ (284-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ (284-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ (284-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (284-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ (284-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ (284-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ (284-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (284-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (284-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ (284-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ (284-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (285-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (285-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ (285-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੨॥ (285-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (285-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ (285-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ (285-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ (285-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ (285-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ (285-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (285-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (285-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (285-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੯॥੧੬॥ (285-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ॥ (285-5)
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ (285-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ (285-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਸਟਪਦੀ ॥ (285-6)
ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ (285-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ (285-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ (285-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ (285-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ (285-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (285-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ (285-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ (285-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ (285-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (285-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (285-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (285-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ (285-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (285-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ (285-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (285-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ (285-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ (285-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ (285-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ (285-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ (285-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ (285-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (285-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (285-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ (285-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (285-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ (285-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (285-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ (285-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ (285-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ (285-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ (285-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ (285-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ (285-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ (285-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ (285-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥ (285-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥ (285-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (285-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ (285-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ (285-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ (285-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ (285-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੬

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ (286-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (286-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ (286-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (286-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ (286-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (286-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ (286-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ (286-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥ (286-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (286-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (286-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ (286-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (286-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ (286-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ (286-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ (286-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ (286-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (286-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (286-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ (286-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (286-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ (286-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ (286-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ (286-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (286-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ (286-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ (286-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ (286-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ (286-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (286-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (286-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ (286-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ (286-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ (286-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ (286-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ (286-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥ (286-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (286-12)

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (286-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ (286-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (286-13)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (286-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (286-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ (286-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (286-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ (286-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ (286-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ (286-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ (286-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ (286-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ (286-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ (286-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ (286-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ (286-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ (286-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (286-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ (286-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ (286-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (286-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੭

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (287-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ (287-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (287-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ (287-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (287-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (287-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (287-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (287-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (287-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ (287-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (287-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (287-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (287-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (287-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ (287-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ (287-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ (287-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ (287-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ (287-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ (287-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (287-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (287-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ (287-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ (287-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ (287-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ (287-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (287-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (287-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ (287-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ (287-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ (287-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ (287-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (287-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (287-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ (287-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ (287-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ (287-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ (287-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ (287-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ (287-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ (287-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ (287-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ (287-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ (287-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ (287-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ (287-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ (287-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ (287-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (287-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (287-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ (287-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਵਨ ॥੨॥ (287-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ (287-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ (287-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ (287-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ (287-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (287-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (287-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ (287-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ (287-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੮

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (288-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ (288-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (288-1)
 ਸਾਬਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ (288-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (288-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (288-3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (288-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ (288-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ (288-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ (288-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ (288-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ (288-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ (288-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ (288-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (288-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (288-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ (288-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ (288-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ (288-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ (288-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ (288-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ (288-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (288-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ (288-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (288-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (288-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (288-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ (288-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (288-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (288-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (288-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ (288-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ (288-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (288-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (288-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ (288-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ (288-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ (288-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ (288-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (288-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (288-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥ (288-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ (288-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (288-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ (288-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ (288-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ (288-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥ (288-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ (288-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ (288-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (288-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ (288-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (288-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠਾ ਡੰਢੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (288-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ (288-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ (288-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ (288-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ (288-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ (288-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੇ ਚੀਤ ॥ (288-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (288-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੯

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ (289-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ (289-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (289-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (289-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ (289-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ (289-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ (289-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ (289-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (289-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ (289-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ (289-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (289-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹੁ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (289-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥ (289-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ (289-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (289-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ (289-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥ (289-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ (289-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ (289-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ (289-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ (289-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥ (289-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ (289-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥ (289-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (289-9)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ (289-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥ (289-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (289-10)
 ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (289-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (289-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ (289-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ (289-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (289-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ (289-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (289-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ (289-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (289-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (289-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (289-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (289-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ (289-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ (289-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ (289-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (289-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ (289-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ (289-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (289-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (289-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ (289-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ (289-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥ (289-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (289-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥ (289-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ (289-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ (289-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥ (289-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (289-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (289-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ (289-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ (289-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੦

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ (290-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ (290-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥ (290-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥ (290-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ (290-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥ (290-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (290-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ (290-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥ (290-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (290-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ (290-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ (290-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (290-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥ (290-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ (290-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (290-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ (290-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ (290-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ (290-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ (290-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (290-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ (290-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ (290-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਰਲਾ ਕੋਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ (290-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ (290-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (290-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (290-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (290-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (290-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (290-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ (290-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (290-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ (290-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (290-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ (290-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ (290-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥ (290-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ (290-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ (290-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ (290-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ (290-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (290-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ (290-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (290-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ (290-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (290-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ (290-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥ (290-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (290-16)
 ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ (290-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ (290-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (290-17)
 ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (290-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ (290-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ (290-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ (290-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ (290-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ (290-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (290-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ (290-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੧

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ (291-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (291-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ (291-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ (291-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (291-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ (291-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (291-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ (291-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ (291-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ (291-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ (291-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ (291-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ (291-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ (291-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (291-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ (291-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ (291-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ (291-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ (291-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ (291-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥ (291-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥ (291-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ (291-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ (291-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥ (291-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (291-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥ (291-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥ (291-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (291-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (291-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (291-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ (291-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ (291-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ (291-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥ (291-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ (291-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (291-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (291-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ (291-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ (291-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (291-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ (291-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥ (291-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ (291-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ (291-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ (291-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (291-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ (291-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥ (291-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ (291-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (291-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥ (291-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ (291-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (291-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ (291-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੨

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ (292-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (292-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ (292-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ (292-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥ (292-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ (292-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥ (292-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ (292-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ (292-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ (292-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ (292-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ (292-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ (292-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ (292-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ (292-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ (292-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ (292-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (292-6)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ (292-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ (292-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (292-7)
 ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ (292-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (292-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ (292-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ (292-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (292-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ (292-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (292-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (292-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ (292-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ (292-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ (292-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ (292-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ (292-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ (292-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ (292-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ (292-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ (292-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ (292-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ (292-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (292-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ (292-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (292-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ (292-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ (292-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (292-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ (292-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (292-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (292-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (292-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ (292-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ (292-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (292-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (292-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ (292-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (292-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (292-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (292-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ (292-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਲੋਕੁ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (292-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੩

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥ (293-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ (293-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (293-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (293-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ (293-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (293-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (293-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ (293-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (293-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ (293-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥ (293-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (293-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (293-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ (293-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ (293-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (293-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (293-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ (293-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਹੈ ਖੋਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (293-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (293-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ (293-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ (293-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ (293-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ (293-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ (293-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ (293-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ (293-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (293-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ (293-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (293-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥ (293-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (293-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (293-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ (293-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ (293-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (293-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ (293-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (293-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ (293-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (293-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ (293-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (293-14)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੋਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (293-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੯॥ (293-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ (293-15)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ (293-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ (293-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (293-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ (293-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ (293-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ (293-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ (293-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (293-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ (293-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ (293-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ (293-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ (293-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ (293-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (293-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੪

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (294-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ (294-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ (294-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ (294-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ (294-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ (294-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ (294-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਰਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ (294-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ (294-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ (294-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ (294-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ (294-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ (294-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ (294-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ (294-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ (294-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ (294-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (294-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ (294-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ (294-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ (294-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ (294-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ (294-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (294-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ (294-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ (294-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ (294-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ (294-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (294-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (294-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ (294-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (294-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ (294-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (294-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ (294-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ (294-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (294-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ (294-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ (294-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ (294-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ (294-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ (294-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ (294-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ (294-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ (294-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (294-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ (294-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ (294-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ (294-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ (294-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ (294-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ (294-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (294-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (294-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (294-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ (294-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (294-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (294-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ (294-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (294-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (294-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੫

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (295-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (295-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ (295-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (295-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥ (295-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ॥ (295-2)
ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (295-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ (295-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਅਸਟਪਦੀ ॥ (295-3)
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (295-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ (295-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (295-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ (295-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ (295-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥ (295-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ (295-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ (295-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥ (295-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ (295-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ (295-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (295-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥ (295-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ (295-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥ (295-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ (295-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (295-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (295-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ (295-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥ (295-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ (295-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥ (295-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ (295-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ (295-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (295-10, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ (295-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ (295-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥ (295-11, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ (295-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ (295-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ (295-12, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥ (295-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ (295-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥ (295-13, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (295-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (295-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ (295-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ (295-14, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ (295-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ (295-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ (295-15, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ (295-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ (295-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥ (295-16, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ (295-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (295-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (295-17, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ (295-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (295-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (295-18, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ (295-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥ (295-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ (295-19, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੬

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (296-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (296-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ (296-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ (296-1, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ ॥ (296-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥ (296-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ (296-2, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ (296-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (296-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ (296-3, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ (296-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (296-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (296-4, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥ (296-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ (296-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ (296-5, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥ (296-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (296-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ (296-6, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (296-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (296-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (296-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (296-7, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ (296-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ (296-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਣੀ ॥ (296-8, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥ (296-9, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (296-10)
ਸਲੋਕੁ ॥ (296-10)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (296-10)
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ (296-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ (296-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (296-12)

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥ (296-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (296-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ (296-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (296-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (296-14, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (296-14, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (296-15, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ (296-15, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (296-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (296-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (296-16)
 ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (296-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥ (296-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (296-18)
 ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ (296-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥ (296-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥ (296-19, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ (296-19, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੭

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥ (297-1, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥ (297-1, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ (297-2, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥ (297-2, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (297-3)
 ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (297-3, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ (297-3, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (297-4)
 ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥ (297-4, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੇ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥ (297-4, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥ (297-5, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥ (297-5, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥ (297-6, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥ (297-6, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਭਰਮ ਬੂਡਤ ਘਣੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥ (297-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ (297-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (297-8)
 ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (297-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥ (297-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (297-9)
 ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (297-9, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ (297-9, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥ (297-10, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥ (297-10, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (297-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (297-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥ (297-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥ (297-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (297-13)
 ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥ (297-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥ (297-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (297-14)
 ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥ (297-14, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਦੁ ॥ (297-14, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (297-15, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (297-15, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ (297-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (297-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥ (297-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥ (297-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (297-18)
 ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੋ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (297-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥ (297-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (297-19)
 ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥ (297-19, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੮

ਊਤਮੁ ਊਚੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥ (298-1, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (298-1, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥ (298-2, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ (298-2, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (298-3, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (298-3, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ (298-3, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (298-4)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (298-4, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥ (298-5, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (298-5)
 ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (298-5, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (298-6, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (298-6, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (298-7, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (298-7, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (298-8, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (298-8, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੮॥ (298-8, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (298-9)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥ (298-9, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੯॥ (298-10, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (298-10)
 ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ (298-10, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ (298-11, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ (298-11, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ (298-11, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (298-11, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ (298-12, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ (298-12, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੯॥ (298-12, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (298-13)
 ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ (298-13, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੧੦॥ (298-13, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (298-14)

ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ (298-14, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ (298-14, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥ (298-15, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ (298-15, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (298-15, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ (298-16, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ (298-16, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ (298-16, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (298-17)
 ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ (298-17, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥ (298-17, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (298-18)
 ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ (298-18, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ (298-18, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (298-19, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ (298-19, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ (298-19, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ (298-19, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੯੯

ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥ (299-1, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ (299-1, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (299-2)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ (299-2, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥ (299-2, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (299-3)
 ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ (299-3, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (299-3, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ (299-3, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ (299-4, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥ (299-4, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (299-4, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (299-5, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥ (299-5, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (299-6)

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (299-6, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥ (299-6, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (299-7)

ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (299-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ (299-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ (299-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥ (299-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥ (299-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ॥ (299-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥ (299-9, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥ (299-9, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (299-10)

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥ (299-10, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੁਟੈ ਨਾਮ ॥੧੩॥ (299-10, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (299-11)

ਤ੍ਰਉਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥ (299-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ (299-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ (299-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥ (299-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ (299-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥ (299-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥ (299-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥ (299-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥ (299-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥ (299-14, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ॥ (299-14)

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥ (299-14, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧੪॥ (299-15, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (299-15)

ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥ (299-15, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥ (299-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ (299-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥ (299-16, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥ (299-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥ (299-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥ (299-17, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥ (299-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (299-18)
 ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (299-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੫॥ (299-18, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (299-19)
 ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (299-19, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੦੦

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (300-1, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ (300-1, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥ (300-2, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨ ॥ (300-2, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥ (300-3, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ (300-3, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧੫॥ (300-3, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (300-4)
 ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥ (300-4, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧੬॥ (300-5, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (300-5)
 ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (300-5, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥ (300-6, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (300-6, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥ (300-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥ (300-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (300-7, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥ (300-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥ (300-8, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (300-9)
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (300-9, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੭॥ (300-10, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (300-10)

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (300-10, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋ ਉਪਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (300-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ (300-11, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ (300-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥ (300-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (300-12, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥ (300-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥ (300-13, ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (300-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (300-15)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (300-16)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (300-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ (300-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ (300-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (300-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (300-18)
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (300-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (300-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (300-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੧

ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (301-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥ (301-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (301-2)
 ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥ (301-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ (301-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ (301-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ (301-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (301-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (301-4)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ (301-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥ (301-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥ (301-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥ (301-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (301-7)

ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ (301-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ (301-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (301-8)

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (301-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (301-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (301-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (301-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ (301-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (301-11)

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (301-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ (301-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (301-12)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (301-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (301-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (301-13)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ (301-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥ (301-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ (301-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ (301-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥ (301-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (301-15)

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ (301-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ (301-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (301-17)

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥ (301-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥ (301-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (301-18)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ (301-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ (301-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (301-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ (301-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥ (302-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (302-1)

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ (302-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ (302-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (302-2)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ (302-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ (302-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ (302-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (302-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ (302-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (302-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (302-6)

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ (302-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (302-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ (302-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (302-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ (302-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (302-9)

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (302-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ (302-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (302-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (302-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (302-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (302-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (302-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (302-13)

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ (302-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ (302-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (302-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ (302-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (302-15)

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (302-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (302-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ (302-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (302-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ (302-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (302-17)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (302-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (302-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ (302-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (302-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੩

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ (303-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥ (303-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥ (303-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਃ ੪ ॥ (303-3)
ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ (303-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥ (303-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (303-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥ (303-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (303-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (303-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (303-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥ (303-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (303-8)
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (303-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (303-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ (303-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥ (303-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੩॥ (303-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (303-11)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (303-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (303-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ (303-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ (303-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ (303-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ (303-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥ (303-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (303-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ (303-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (303-16)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (303-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੇ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੇ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ (303-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (303-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ (303-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ (303-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੪

ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (304-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਹਿਲਾ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ (304-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (304-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (304-3)

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ (304-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥ (304-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥ (304-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥ (304-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੩॥ (304-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (304-6)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ (304-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (304-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (304-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ (304-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥ (304-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥ (304-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (304-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ (304-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (304-11)

ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥ (304-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ (304-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ (304-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ (304-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ (304-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥ (304-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ (304-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥ (304-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (304-15)
 ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ (304-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ (304-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ (304-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥ (304-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥ (304-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (304-18)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ (304-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ (304-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੫

ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ (305-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ (305-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (305-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਸੁ ਨਾਲੇ ॥ (305-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥ (305-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (305-4)
 ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ (305-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ (305-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (305-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ (305-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (305-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (305-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (305-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ (305-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (305-10)
 ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ (305-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨਾ ਆਵਈ ਤੂਹੈਂ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ (305-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (305-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ (305-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ (305-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (305-13)
 ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੇ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (305-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (305-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ॥ (305-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ (305-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (305-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (305-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (305-16)
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (305-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ (305-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ (305-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (305-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (305-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੬

ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (306-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ (306-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (306-2)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ (306-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ (306-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥ (306-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜੇ ॥ (306-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ (306-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥ (306-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (306-5)
 ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ (306-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥ (306-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਨੋ ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (306-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤਤ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (306-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (306-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (306-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥ (306-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (306-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ (306-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (306-12)

ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥ (306-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਧੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥ (306-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥ (306-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (306-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (306-15)

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ (306-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ (306-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ (306-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ (306-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ (306-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ (306-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ (306-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ (306-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ (306-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂੰ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥ (306-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (306-19)

ਪੰਨਾ ੩੦੭

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (307-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ (307-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ॥ (307-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ (307-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ (307-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥ (307-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (307-4)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥ (307-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥ (307-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥ (307-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥ (307-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥ (307-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥ (307-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥ (307-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ (307-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥ (307-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (307-10)

ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (307-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥ (307-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ (307-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (307-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥ (307-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (307-13)
 ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥ (307-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (307-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (307-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥ (307-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (307-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥ (307-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (307-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (307-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (307-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (307-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥ (307-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (307-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੮

ਮਃ ੪ ॥ (308-1)
 ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ (308-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ (308-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥ (308-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥ (308-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (308-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ (308-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥ (308-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥ (308-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥ (308-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (308-8)

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥ (308-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥ (308-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (308-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (308-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥੧੪॥ (308-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (308-10)

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ (308-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ (308-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੇ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ (308-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ (308-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ (308-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ (308-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ (308-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (308-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (308-15)

ਹੋਏ ਪਰਤਪਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (308-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ (308-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ (308-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (308-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ (308-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥ (308-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ (308-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ (308-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੦੯

ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥ (309-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥ (309-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥ (309-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ (309-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥ (309-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (309-4)

ਜਿ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ (309-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥ (309-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ (309-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥ (309-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (309-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (309-8)

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (309-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (309-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ ॥ (309-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਬੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (309-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥ (309-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (309-10)

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ (309-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥ (309-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ (309-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ (309-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ (309-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥ (309-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ (309-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ (309-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ (309-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ (309-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (309-16)

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (309-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (309-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (309-17)

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ (309-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ (309-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ (309-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥ (309-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੧੦

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ (310-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (310-1)

ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (310-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ (310-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (310-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ (310-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (310-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ (310-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥ (310-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (310-5)

ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (310-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (310-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ (310-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (310-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (310-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (310-9)

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (310-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (310-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ (310-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ (310-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ (310-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (310-11)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥ (310-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥ (310-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ (310-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥ (310-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇਸੀ ॥੧॥ (310-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (310-15)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (310-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ (310-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥ (310-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥ (310-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ (310-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (310-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ (310-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (310-19)
 ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (310-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (310-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੧੧

ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ (311-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੁੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥ (311-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੧੮॥ (311-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (311-2)
 ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥ (311-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥ (311-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਚੋਲੀਆ ॥ (311-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥ (311-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ (311-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ ॥੧॥ (311-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (311-6)
 ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (311-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (311-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ (311-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (311-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (311-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (311-9)
 ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ (311-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (311-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ (311-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (311-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥ (311-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (311-11)
 ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (311-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ (311-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥ (311-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥ (311-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ (311-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ (311-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ (311-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (311-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੪ ॥ (311-15)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (311-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ (311-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (311-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (311-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (311-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (311-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ (311-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੧੨

ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (312-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ (312-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥ (312-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਹਲਾ ੩ ॥ (312-3)

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ (312-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥ (312-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ (312-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (312-5)

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ (312-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥ (312-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ (312-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥ (312-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥ (312-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (312-8)

ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (312-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ (312-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥ (312-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥ (312-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥ (312-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਵੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥ (312-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ (312-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ (312-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (312-12)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (312-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਅਪਤਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (312-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥ (312-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (312-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ (312-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥ (312-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (312-16)

ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ (312-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ (312-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ (312-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ (312-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥ (312-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (312-19)
ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (312-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੧੩

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥ (313-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (313-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ (313-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ (313-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ (313-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਮਃ ੪ ॥ (313-3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (313-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (313-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (313-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (313-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (313-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (313-6)
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (313-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥ (313-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ (313-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ (313-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥ (313-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (313-9)
 ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥ (313-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ (313-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (313-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (313-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (313-11)
 ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (313-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (313-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (313-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥ (313-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (313-13)
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥ (313-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (313-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (313-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ (313-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ (313-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (313-16)
 ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥ (313-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥ (313-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੩ ॥ (313-17)
 ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥ (313-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥ (313-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (313-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (313-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (313-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥੨॥ (313-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੧੪

ਪਉੜੀ ॥ (314-1)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ (314-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥ (314-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥ (314-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ (314-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥ (314-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (314-3)

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥ (314-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥ (314-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ (314-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ (314-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੩ ॥ (314-5)

ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ (314-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ (314-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋਤਿ ॥ (314-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋਤਿ ॥੨॥ (314-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (314-8)

ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ (314-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥ (314-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥ (314-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥ (314-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥ (314-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (314-11)

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (314-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (314-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥ (314-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (314-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥ (314-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ (314-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (314-14)

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (314-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥ (314-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ (314-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (314-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ (314-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (314-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (314-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (314-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (314-17)
 ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (314-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥ (314-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥ (314-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (314-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥ (314-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੧੫

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (315-1)
 ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥ (315-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥ (315-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (315-2)
 ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ (315-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ (315-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ੫ ॥ (315-3)
 ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (315-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥ (315-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਨੀ ਦੇਨ੍ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥ (315-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (315-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥ (315-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (315-5)
 ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (315-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥ (315-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (315-6)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (315-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (315-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ੫ ॥ (315-7)
 ਨਾਰਾਇਣ ਲਇਆ ਨਾਨੁੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ (315-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥ (315-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ (315-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥ (315-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥ (315-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (315-9)

ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ (315-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥ (315-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (315-10)

ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥ (315-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (315-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ੫ ॥ (315-11)

ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ (315-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ (315-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ (315-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ (315-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥ (315-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੮ ॥ (315-14)

ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰੂ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ (315-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੇ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ (315-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ (315-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ (315-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (315-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ (315-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ (315-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ (315-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ (315-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੧੬

ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ (316-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥ (316-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ (316-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (316-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (316-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੮ ॥ (316-4)

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (316-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (316-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ (316-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ (316-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ (316-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ (316-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ (316-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (316-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ (316-8)
 ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ (316-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥ (316-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥ (316-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ (316-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥ (316-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (316-11)
 ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (316-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (316-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (316-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (316-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲੋ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (316-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (316-14)
 ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (316-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਉਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (316-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ (316-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (316-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (316-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (316-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ (316-17)
 ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ (316-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ (316-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ (316-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ (316-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣਾ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ (316-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ (316-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੧੭

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ (317-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ (317-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ (317-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥ (317-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (317-3)
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (317-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥ (317-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (317-4)
ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥ (317-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (317-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (317-5)
ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥ (317-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ (317-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥ (317-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥ (317-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥ (317-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥ (317-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥ (317-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥ (317-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (317-8)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (317-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ (317-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (317-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (317-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ (317-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (317-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (317-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ (317-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੪ ॥ (317-12)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (317-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ (317-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ (317-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (317-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (317-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (317-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (317-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (317-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (317-17)

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥ (317-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥ (317-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ ॥ (317-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥ (317-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥੩੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (317-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੧੮

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ (318-2)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (318-3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (318-3)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (318-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (318-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (318-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ (318-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (318-5)

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ (318-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥ (318-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ (318-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ (318-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥ (318-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (318-7)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (318-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (318-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਥਾਨ ਬੰਨਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ (318-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ (318-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ (318-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (318-10)

ਚੇਤਾ ਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ (318-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ (318-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (318-11)
 ਵਾਉ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥ (318-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥ (318-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (318-12)
 ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ (318-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ (318-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ (318-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥ (318-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥ (318-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (318-14)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ (318-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥ (318-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (318-15)
 ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (318-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥ (318-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (318-16)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ (318-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ (318-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ (318-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ (318-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (318-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (318-19)
 ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ (318-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥ (318-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੧੯

ਮਃ ੫ ॥ (319-1)
 ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥ (319-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵਧੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (319-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (319-2)
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (319-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ (319-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ (319-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ (319-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥ (319-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (319-4)
 ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ (319-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੈ ਦੁਖੁ ॥੧॥ (319-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (319-5)
 ਮੁਠਤੈ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ (319-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥ (319-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (319-6)
 ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ (319-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥ (319-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ (319-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ (319-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥ (319-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (319-9)
 ਚਿਤੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ (319-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ (319-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (319-10)
 ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ (319-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥ (319-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (319-11)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (319-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (319-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (319-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ (319-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ (319-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (319-13)
 ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ (319-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥ (319-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (319-14)
 ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ (319-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥ (319-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (319-15)

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ (319-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ (319-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥ (319-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ (319-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੨॥ (319-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (319-18)
 ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ (319-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ (319-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (319-19)
 ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ (319-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ (319-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੨੦

ਪਉੜੀ ॥ (320-1)
 ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ (320-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ (320-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਬੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ (320-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ (320-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ (320-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (320-3)
 ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (320-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ (320-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ (320-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ (320-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (320-5)
 ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (320-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ (320-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (320-6)
 ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ (320-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥ (320-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ (320-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ (320-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ (320-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (320-8)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ (320-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (320-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (320-9)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥ (320-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (320-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (320-11)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ (320-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੁ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ (320-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ (320-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ (320-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ (320-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (320-13)
 ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ (320-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (320-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (320-14)
 ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (320-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (320-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (320-15)
 ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ (320-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ (320-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ (320-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਢਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ (320-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ (320-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (320-18)
 ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ (320-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਾਲੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ (320-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (320-19)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (320-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੨੧

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ (321-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (321-1)
 ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ (321-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ (321-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ (321-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ (321-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥ (321-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (321-3)
 ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ (321-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (321-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (321-4)
 ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ (321-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (321-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (321-6)
 ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥ (321-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾਂ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥ (321-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥ (321-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ ॥ (321-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋਤਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥ (321-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (321-8)
 ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ (321-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੁਣੀਆ ॥੧॥ (321-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (321-9)
 ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਬਿਓ ॥ (321-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ (321-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (321-10)
 ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (321-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (321-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ (321-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥ (321-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧੪॥ (321-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (321-12)
 ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ (321-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥ (321-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (321-13)
 ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ (321-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (321-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (321-14)

ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (321-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥ (321-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (321-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ (321-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥ (321-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (321-17)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (321-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ (321-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ (321-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (321-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (321-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (321-19)

ਪੰਨਾ ੩੨੨

ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥ (322-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ (322-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ (322-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ (322-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥ (322-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥ (322-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥ (322-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥ (322-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (322-4)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨੁ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥ (322-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥ (322-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (322-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਇ ਵਿਸਰੀਐ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ (322-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥੧੬॥ (322-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (322-6)
 ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ (322-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥ (322-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (322-7)
 ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ (322-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ (322-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (322-8)

ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ (322-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ (322-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ (322-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥ (322-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ (322-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥ (322-11)

ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ (322-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥ (322-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (322-12)

ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥ (322-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ (322-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (322-13)

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ (322-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ (322-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥ (322-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ (322-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥ (322-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ (322-16)

ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਵਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ (322-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾਉ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (322-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (322-17)

ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੁੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ (322-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ (322-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (322-18)

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ (322-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ (322-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ (322-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ (322-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੨੩

ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥ (323-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (323-1)

ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ (323-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ (323-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (323-2)

ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ (323-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (323-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (323-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ (323-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (323-4)

ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ (323-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ (323-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣੁ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ (323-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ (323-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥ (323-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (323-6)

ਤਿੰਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (323-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੇ ਕੋਇ ॥੧॥ (323-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (323-7)

ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ (323-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ (323-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (323-9)

ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ (323-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ (323-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ (323-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ (323-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ਕੀਚੇ (323-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ (323-12)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (323-12)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੪ ॥ (323-13)

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (323-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (323-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ (323-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (323-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥ (323-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ (323-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ (323-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (323-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (323-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥ (323-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (323-17)
 ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (323-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (323-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ (323-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥ (323-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੁਅਟਾ ਤੋਰ ॥ (323-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥ (323-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ (323-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (323-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੨੪

ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ (324-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥ (324-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (324-1)
 ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (324-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (324-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਅਪਤਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (324-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (324-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (324-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (324-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥ (324-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੇ ਪਾਜ ॥੩॥ (324-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (324-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ॥੪॥੩॥ (324-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (324-5)
 ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੋ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ (324-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (324-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ (324-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (324-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੋ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (324-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥ (324-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੋ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ (324-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (324-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ (324-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ (324-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (324-8)
 ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸ਼ਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ (324-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥ (324-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (324-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (324-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥ (324-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (324-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥ (324-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥ (324-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ (324-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥ (324-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੀ ਗਉੜੀ ॥ (324-12)
 ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (324-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (324-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ (324-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (324-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ (324-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (324-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (324-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਿਲਿ ਪਾਬਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥ (324-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (324-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥ (324-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (324-16)
 ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ (324-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ (324-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ (324-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (324-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ (324-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ (324-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥ (324-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥੩॥ (324-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (324-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥੧॥ (324-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੨੫

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (325-1)
ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥ (325-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਦੋਊ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਹੈ ॥੧॥ (325-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਦੁ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥ (325-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੋਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (325-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ (325-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (325-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ (325-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ (325-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ (325-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥ (325-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (325-4)
ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ (325-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥ (325-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ (325-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (325-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (325-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥ (325-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ (325-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥ (325-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥ (325-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥੯॥ (325-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (325-8)
ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥ (325-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (325-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥ (325-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (325-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹੁ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥ (325-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥ (325-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ (325-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (325-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ (325-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥ (325-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (325-12)
 ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥ (325-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ (325-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (325-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (325-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥ (325-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥ (325-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ (325-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥ (325-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥ (325-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥ (325-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (325-15)
 ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋਹੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (325-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ (325-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (325-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (325-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥ (325-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ (325-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (325-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (325-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (325-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥ (325-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (325-19)
 ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ (325-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (325-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੨੬

ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ (326-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (326-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (326-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ (326-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ (326-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ (326-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (326-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥ (326-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (326-4)
 ਐਸੇ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ (326-4, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (326-4, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ (326-5, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥ (326-5, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰੁਹਾ ਜਾਇ ॥ (326-5, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (326-6, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ (326-6, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ (326-6, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ (326-7, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (326-7, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ 5)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (326-7)
 ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ (326-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥ (326-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ (326-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (326-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ (326-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥ (326-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ (326-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥ (326-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (326-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥ (326-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ (326-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥ (326-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (326-12)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ (326-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ (326-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ (326-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (326-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ (326-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥੨॥ (326-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥ (326-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥ (326-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (326-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ (326-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (326-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥੫॥ (326-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥ (326-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥ (326-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ॥ (326-17)
 ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥ (326-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥ (326-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥ (326-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ (326-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (326-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (326-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੨੭

ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ (327-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ (327-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪ ॥ (327-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੋ ਤਾਪ ॥੨॥ (327-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ ॥ (327-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ॥ (327-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥ (327-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੩॥੧੭॥ (327-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (327-3)
 ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (327-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ (327-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (327-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (327-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (327-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (327-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ (327-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥ (327-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥ (327-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ (327-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥ (327-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਵਉ ॥ (327-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ (327-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ (327-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ (327-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ (327-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥ (327-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥ (327-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ ॥ (327-10)
 ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥ (327-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥ (327-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (327-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (327-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (327-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥ (327-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (327-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥ (327-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (327-13)
 ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥ (327-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ (327-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (327-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (327-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (327-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ॥੨॥ (327-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ (327-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥੨੦॥ (327-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (327-16)
 ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ (327-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (327-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥ (327-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (327-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ (327-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (327-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (327-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥ (327-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੨੮

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-1)
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥ (328-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (328-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥ (328-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (328-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਭਾਰ ॥ (328-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥ (328-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (328-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥ (328-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-3)
ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ ॥ (328-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (328-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥ (328-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (328-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ (328-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥ (328-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ (328-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ (328-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-6)
ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (328-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਭੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ (328-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ (328-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (328-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (328-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥ (328-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥ (328-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥ (328-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-10)

ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (328-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ (328-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥ (328-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (328-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥ (328-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥ (328-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥ (328-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੨੫॥ (328-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-13)

ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (328-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ (328-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (328-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (328-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (328-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ (328-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ (328-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੬॥ (328-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-16)

ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ (328-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥ (328-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ (328-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (328-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਹਜ ਕਲਾਲਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ (328-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ (328-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥ (328-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੋ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥ (328-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (328-19)

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ (328-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੨੯

ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥ (329-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ (329-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (329-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (329-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (329-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ (329-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥ (329-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (329-3)
 ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ (329-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ (329-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ (329-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (329-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (329-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥ (329-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ (329-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥ (329-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (329-6)
 ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ (329-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥ (329-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ (329-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (329-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ (329-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥ (329-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ (329-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥ (329-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (329-9)
 ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ (329-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦੁਰਿਵਉ ॥੧॥ (329-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥ (329-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (329-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥ (329-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥ (329-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ (329-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥ (329-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (329-12)
 ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ (329-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥ (329-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (329-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (329-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਇਆ ਬਿਗੂਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ (329-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋ ਜਾਰੇ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥ (329-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ (329-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥ (329-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (329-15)
 ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥ (329-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥ (329-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (329-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (329-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥ (329-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥੨॥ (329-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥ (329-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥ (329-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੁਪਦੇ ॥ (329-18)
 ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (329-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਨ ਛੂਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (329-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੈਸੇ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥ (329-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੦

ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (330-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜਉ ਅਸਮਾਨ ॥ (330-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨ ॥੨॥੩੪॥ (330-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (330-2)
 ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗ ॥ (330-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਗ ॥੧॥ (330-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੋ ਕਿਆ ਗਰਬਈਆ ॥ (330-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (330-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (330-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੀ ਹਵਾਲ ਹੋਹਿਗੇ ਤੇਰੇ ॥੨॥੩੫॥ (330-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇ ਪਦੇ ਪੈਤੀਸ ॥ (330-4)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (330-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (330-6)

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ ॥ (330-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥੧॥ (330-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ ॥ (330-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (330-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ ॥ (330-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ (330-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥ (330-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥ (330-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (330-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥ (330-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾਂ ॥ (330-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ॥੫॥ (330-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ (330-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥੬॥ (330-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ (330-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ (330-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ (330-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥ (330-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ (330-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੧॥੩੬॥ (330-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (330-13)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ (330-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (330-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ (330-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (330-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ (330-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੩੭॥ (330-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥ (330-15)
 ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (330-15, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (330-16, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਉਚਾ ਹੋਈ ॥ (330-16, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥੧॥ (330-16, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (330-17, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥ (330-17, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ (330-17, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥ (330-18, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ (330-18, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥ (330-18, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥ (330-19, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੩੮॥ (330-19, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੧

ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥ (331-1, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੇ ॥੧॥ (331-1, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥ (331-1, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (331-2, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਉਨੁ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ (331-2, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਆ ਤਤ ਲੇਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ (331-2, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (331-3, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੩੯॥ (331-3, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ (331-4, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (331-4, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ (331-5, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ (331-5, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ (331-5, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥ (331-5, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ (331-6, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (331-6, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (331-6, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ (331-7, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ (331-7, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (331-8, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (331-8, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (331-8, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (331-9, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (331-9, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥ (331-9, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥ (331-10, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (331-10, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥ (331-11, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥ (331-11, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (331-12, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਵਨੀ ਹੋਈ ॥ (331-12, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥ (331-12, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ (331-13, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪੧॥ (331-14, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ॥ (331-14)

ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥ (331-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਦੁ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (331-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (331-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ (331-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (331-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ (331-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ (331-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੩॥੪੨॥ (331-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ (331-17)
ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਗੁਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥ (331-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (331-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ ਬਲੇਡਾ ਟੂਟਾ ॥ (331-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਉਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥ (331-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੨

ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥ (332-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥ (332-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ (332-3)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (332-3)
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ (332-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥ (332-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ (332-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (332-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ (332-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥ (332-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥ (332-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥ (332-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ (332-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥ (332-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥ (332-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥੫॥ (332-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥ (332-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥੪੪॥ (332-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ (332-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (332-10)
 ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏਂ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥ (332-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥ (332-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ (332-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (332-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ (332-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥ (332-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥ (332-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥ (332-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (332-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥ (332-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (332-16)
 ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (332-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (332-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ (332-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (332-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (332-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਕਤਿ ਅਧੋਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥ (332-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ (332-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੩

ਦਹ ਦਿਸ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ (333-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ (333-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੪੬॥ (333-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿਪਦੇ ॥ (333-3)

ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥ (333-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ (333-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (333-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (333-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (333-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ (333-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥ (333-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੩॥੪੭॥ (333-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ॥ (333-8)

ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥ (333-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (333-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (333-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਵੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (333-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ (333-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (333-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ (333-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪॥੪੮॥ (333-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ॥ (333-13)

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥ (333-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥ (333-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (333-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (333-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥ (333-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥ (333-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (333-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੇ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥ (333-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥ (333-17)

ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥ (333-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥ (333-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥ (333-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਉ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (333-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ (333-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ (333-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ (333-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੪

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ (334-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (334-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ (334-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ (334-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥ (334-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ॥ (334-3)
ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ (334-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (334-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ (334-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (334-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ (334-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥ (334-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ (334-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ (334-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ (334-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥ (334-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (334-10)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (334-10)
ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ (334-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥ (334-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ (334-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (334-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ (334-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (334-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (334-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥ (334-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ (334-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥ (334-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗਉੜੀ ॥ (334-16)

ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥ (334-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥ (334-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ (334-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (334-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਝੀ ਮੇਰਾ ਬਟੁਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ (334-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥ (334-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥ (334-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੫

ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥ (335-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥ (335-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥ (335-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (335-3)
 ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ (335-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ (335-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ (335-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (335-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ (335-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥੨॥ (335-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ (335-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੂਟੇ ਕੁੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥ (335-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ (335-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥ (335-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (335-8)
 ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ (335-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (335-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥ (335-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (335-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ (335-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਉਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (335-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (335-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ (335-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (335-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥ (335-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ॥ (335-12)

ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (335-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ (335-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (335-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉੜੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (335-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (335-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥ (335-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (335-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥ (335-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (335-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੧॥੫॥੫੬॥ (335-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ॥ (335-19)

ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ (335-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ (335-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੬

ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥ (336-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (336-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ (336-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥ (336-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (336-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥ (336-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ (336-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੧॥੬॥੫੭॥ (336-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ॥ (336-6)

ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (336-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (336-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ (336-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (336-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ (336-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ (336-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (336-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ (336-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (336-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੭॥੫੮॥ (336-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (336-12)
 ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ (336-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ (336-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ (336-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (336-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ (336-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ (336-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥ (336-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥ (336-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ (336-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੧॥੮॥੫੯॥ (336-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (336-18)
 ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ (336-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ (336-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ (336-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (336-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (336-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੭

ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ (337-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ (337-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥ (337-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ (337-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥ (337-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (337-3)
 ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥ (337-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥ (337-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ (337-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (337-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥ (337-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥ (337-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (337-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੂਕਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥ (337-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ (337-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥ (337-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ੯ ॥ (337-6)
 ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ (337-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ (337-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (337-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥ (337-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥ (337-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ (337-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ (337-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ (337-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥੬੨॥ (337-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ (337-10)
 ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (337-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ (337-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (337-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (337-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (337-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (337-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ (337-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥ (337-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ (337-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥ (337-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (337-15)
 ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ (337-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੇ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ (337-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ (337-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (337-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ (337-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ (337-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ (337-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥ (337-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ (337-19)

ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥ (337-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੮

ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ (338-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥ (338-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (338-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ (338-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥ (338-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ੧੧ ॥ (338-3)

ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾ ਰਸਿ ਗਾਉਂ ਰੇ ॥ (338-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੁ ਰੇ ॥੧॥ (338-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੋਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ॥ (338-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਡਭਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (338-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿੰਦਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਉ ਰੇ ॥ (338-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੫॥੬੬॥ (338-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ੧੨ ॥ (338-7)

ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥ (338-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ (338-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾਂ ॥ (338-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆਨਾ ॥ (338-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (338-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੇ ਧੰਧਾ ॥ (338-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੧॥੧੬॥੬੭॥ (338-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ੧੨ ॥ (338-11)

ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਡਾਂਡੇ ॥ (338-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥ (338-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ (338-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (338-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥ (338-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥੨॥੨॥੧੭॥੬੮॥ (338-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ੧੩ ॥ (338-14)

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ (338-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥ (338-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥ (338-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (338-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥ (338-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੮॥੬੯॥ (338-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (338-17)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥ (338-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥੧॥ (338-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮ੍ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦੁ ਕੋ ਨੰਦਨੁ ਨੰਦੁ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥ (338-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (338-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੩੯

ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥ (339-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੧੯॥੭੦॥ (339-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ॥ (339-2)
 ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥ (339-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ (339-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (339-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈਐ ॥ (339-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥ (339-3, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (339-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥ (339-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (339-4, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਕੁ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (339-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਕੁ ਸੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥ (339-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥ (339-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (339-5, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥ (339-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥ (339-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥੨੦॥੭੧॥ (339-6, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (339-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ (339-7, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥ (339-8, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ (339-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੨੧॥੭੨॥ (339-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ॥ (339-10)

ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥ (339-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥ (339-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (339-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (339-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥ (339-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥ (339-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥ (339-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੨੨॥੨੩॥ (339-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗਉੜੀ ॥ (339-14)

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥ (339-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (339-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥ (339-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥ (339-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾ ॥ (339-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾ ॥੨॥ (339-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾਂ ॥ (339-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥ (339-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥ (339-19, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੦

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾਂ ॥੪॥੨੩॥੨੪॥ (340-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (340-2)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (340-2)

ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (340-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (340-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥ (340-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ (340-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (340-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (340-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥ (340-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੋ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥ (340-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥ (340-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੪॥ (340-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ (340-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੂਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥ (340-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ (340-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥ (340-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਅੰਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (340-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਲਿਖਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ (340-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਕਾ ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ (340-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥ (340-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰੁ ਜੇ ਤਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥ (340-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥੭॥ (340-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਖਾ ਇਹੈ ਖੋੜਿ ਮਨ ਆਵਾ ॥ (340-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥ (340-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਸਮਹਿ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ (340-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ ॥੮॥ (340-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥ (340-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੂਜੀ ਬਾਤ ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥ (340-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (340-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਹਾਈ ॥੯॥ (340-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥ (340-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (340-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥ (340-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥੧੦॥ (340-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੰਛਾ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਵਾਰੋ ਸੰਦੇਹ ॥ (340-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥੧੧॥ (340-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਚਾ ਰਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ (340-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚੇਤਹੁ ਚਿਤਕਾਰੀ ॥ (340-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਇਹੈ ਅਵਝੇਰਾ ॥ (340-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚਿਤੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ ॥੧੨॥ (340-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਛਾ ਇਹੈ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥ (340-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਕਿ ਕਿ ਨ ਰਹਹੁ ਛਾਡਿ ਕਿ ਨ ਆਸਾ ॥ (340-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥ (340-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥ (340-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਜਾ ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਾਵੈ ॥ (340-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਬਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ (340-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜਬ ਰਹੈ ॥ (340-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ਉਜਾਰਉ ਲਹੈ ॥੧੪॥ (340-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੧

ਝਝਾ ਉਰਝਿ ਸੁਰਝਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (341-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਹਿਓ ਝਝਕਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (341-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ਅਉਰਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥ (341-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਝਗਰੁ ਕੀਏ ਝਗਰਉ ਹੀ ਪਾਵਾ ॥੧੫॥ (341-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਵੰਵਾ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ (341-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਢੂਢਿਅਉ ਨੇਰਉ ਪਾਇਅਉ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥ (341-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਟਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ (341-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (341-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥ (341-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥ (341-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੂਰਿ ਠਗ ਨੀਰਾ ॥ (341-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥ (341-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥ (341-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥ (341-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਡਡਾ ਡਰ ਉਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥ (341-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (341-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥ (341-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਿਡਰ ਹੂਆ ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯॥ (341-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੂਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥ (341-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਢੂਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥ (341-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ਢੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥ (341-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥ (341-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥ (341-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥ (341-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਣੈ ॥ (341-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥ (341-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਰਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ॥ (341-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ (341-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥ (341-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥ (341-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ (341-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਹੁ ਅਥਾਹ ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ (341-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਥੋੜੈ ਥਲਿ ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥ (341-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹ ਮੰਦਿਰੁ ਥੰਭੈ ॥੨੩॥ (341-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥ (341-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (341-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਚੀ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ (341-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥ (341-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਧਾ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (341-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਹ ਮੰਝਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (341-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥ (341-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥੨੫॥ (341-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੰਨਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥ (341-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥ (341-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਜਬ ਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥ (341-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਲੇ ਨਿਰਖਹਿ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥੨੬॥ (341-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਪਾ ਅਪਰ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ (341-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ ॥ (341-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ ॥ (341-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੋਉ ਨਿਰਵਰਈ ॥੨੭॥ (341-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਫਫਾ ਬਿਨੁ ਫੂਲਹ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ (341-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (341-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੂਣਿ ਨ ਪਰਈ ਫੰਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥ (341-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ ॥੨੮॥ (341-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਬਾ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥ (341-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦਿ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥ (341-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੰਦਉ ਹੋਇ ਬੰਦਗੀ ਗਹੈ ॥ (341-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੨

ਬੰਦਕ ਹੋਇ ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਹੈ ॥੨੯॥ (342-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਭਾ ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥ (342-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੋਸਉ ਆਵਾ ॥ (342-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਭੀਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (342-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਇਆ ਭੇਦੁ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩੦॥ (342-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਮਾ ਮੂਲ ਗਹਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (342-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ (342-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ ॥ (342-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥ (342-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਮਾ ਮਨ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ (342-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥੩੨॥ (342-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ (342-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥ (342-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥ (342-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੩॥ (342-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਯਯਾ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥ (342-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥ (342-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (342-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ (342-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥ (342-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥ (342-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ (342-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ (342-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (342-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥ (342-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮੁਾਰਿ ॥ (342-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਸਨ ਸੰਮੁਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (342-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੇ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (342-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥ (342-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥ (342-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਅਰੁ ਉਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥ (342-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥ (342-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥ (342-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ (342-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥੩੯॥ (342-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (342-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (342-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (342-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥ (342-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥ (342-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (342-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ (342-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਉਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥ (342-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (342-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ (342-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (342-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥ (342-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਿਉ ਲਿਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ (342-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥ (342-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ (342-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥ (342-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ (342-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ (342-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥ (342-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਬਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥ (342-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੩

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ (343-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ (343-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ (343-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥ (343-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (343-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ (343-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ (343-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥ (343-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (343-4)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਿਤੰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੰੀ ॥ (343-4)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (343-4)
 ਪੰਦ੍ਰਹ ਬਿਤੰੀ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥ (343-4, ਗਉੜੀ ਬਿਤੰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ (343-4, ਗਉੜੀ ਬਿਤੰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ (343-5, ਗਉੜੀ ਬਿਤੰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ (343-5, ਗਉੜੀ ਬਿਤੰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਤੰੀ ॥ (343-5)

ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ (343-5, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥ (343-6, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (343-6, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥ (343-6, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (343-7, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (343-7, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ (343-8, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥ (343-8, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥ (343-8, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (343-9, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥ (343-9, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ (343-9, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥ (343-10, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥ (343-10, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ (343-10, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (343-10, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ (343-11, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥ (343-11, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥ (343-11, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥ (343-12, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥ (343-12, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥ (343-12, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (343-13, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (343-13, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥ (343-13, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (343-13, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਠਿ ਖਟ ਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥ (343-14, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਬਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥ (343-14, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥ (343-14, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥ (343-15, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥ (343-15, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥ (343-15, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥ (343-16, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥ (343-16, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ (343-16, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥ (343-17, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥ (343-17, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥ (343-17, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥ (343-18, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥ (343-18, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥ (343-18, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੪

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥ (344-1, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (344-1, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (344-1, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥ (344-1, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥ (344-2, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ (344-2, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (344-2, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ (344-3, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ (344-3, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ (344-3, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥ (344-4, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ (344-4, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥ (344-4, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ (344-5, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ (344-5, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੀਚ ਉਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥ (344-5, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥ (344-6, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ (344-6, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (344-6, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ (344-7, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬਨੀ ਕਬੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥ (344-7, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ (344-7, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥ (344-7, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਬੀਰ ॥ (344-8, ਗਉੜੀ ਬਿਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥ (344-8, ਗਉੜੀ ਥਿੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (344-9)
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ੭ ॥ (344-9)
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (344-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (344-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ (344-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਬੰਭ ॥ (344-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥ (344-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥ (344-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ (344-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ (344-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ (344-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੇ ਪੀਵਨਹਾਰ ॥੨॥ (344-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ (344-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ (344-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਰ ਛੋਡੋਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥ (344-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ (344-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (344-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ (344-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ (344-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥ (344-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ (344-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ (344-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (344-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ (344-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤਿ ਚੜੈ ॥ (344-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ (344-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ (344-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ (344-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ (344-17, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ (344-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (344-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ (344-18, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੫

ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ (345-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ (345-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ (345-1, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥੧॥ (345-2, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ (345-3)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (345-3)
ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ (345-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (345-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ (345-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਉ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ (345-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥ (345-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥ (345-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਉ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥ (345-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (345-8)
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (345-9)
ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (345-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥ (345-9, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ (345-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (345-10, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ (345-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ (345-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ (345-11, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥ (345-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (345-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ (345-12, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ (345-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ (345-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ (345-13, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਉਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (345-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ (345-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ (345-14, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥ (345-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਉਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥ (345-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ (345-15, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ (345-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ (345-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥ (345-16, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (345-17)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ (345-17)
 ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥ (345-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (345-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (345-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੬

ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਰਾਪਾਰੁ ॥ (346-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ (346-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ (346-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥ (346-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (346-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥ (346-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ (346-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (346-5)
 ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ (346-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥ (346-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (346-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (346-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥ (346-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥ (346-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥ (346-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ (346-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (346-10)
 ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ (346-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੀਨੋ ਜੁਗ ਤੀਨੋ ਦਿਤੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (346-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥ (346-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ (346-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (346-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (346-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (346-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ (346-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ (346-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (346-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥ (346-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ (346-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥ (346-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥ (346-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥ (346-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (346-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥ (346-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥ (346-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੧॥ (346-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੩੪੭

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (347-1)
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋ ਦਰੁ ॥ (347-3)
ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ (347-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (347-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (347-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ॥ (347-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (347-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ (347-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (347-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (347-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ (347-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (347-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ (347-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ (347-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ (347-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (347-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨ੍ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨ੍ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (347-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (347-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (347-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ (347-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ (347-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (347-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (347-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੪੮

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥ (348-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (348-1)

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (348-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (348-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (348-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (348-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (348-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (348-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ (348-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (348-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ (348-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨੁ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ (348-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ (348-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਟੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (348-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ (348-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ (348-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ (348-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (348-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (348-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (348-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ (348-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ (348-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (348-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (348-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (348-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (348-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੨॥ (348-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (348-18)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ (348-19)

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ (348-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਈ ॥ (348-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੪੯

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (349-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (349-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (349-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (349-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ (349-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (349-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ (349-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (349-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ (349-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ (349-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (349-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ (349-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ (349-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (349-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ (349-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (349-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (349-6)

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ (349-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (349-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ (349-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ (349-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (349-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (349-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (349-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (349-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ (349-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (349-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (349-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ (349-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (349-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ (349-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (349-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (349-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ (349-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥ (349-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (349-12)
 ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ (349-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ (349-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (349-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (349-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਉਲਾਮੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥ (349-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (349-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (349-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (349-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ (349-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (349-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ (349-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (349-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥ (349-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥ (349-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (349-17)
 ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥ (349-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ (349-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ (349-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ (349-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (349-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (349-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ (349-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ (349-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੦

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ (350-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ (350-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ (350-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (350-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥ (350-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (350-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥ (350-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ (350-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ (350-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥ (350-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (350-4)
ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥ (350-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥ (350-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥ (350-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (350-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ (350-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (350-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (350-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੇ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (350-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥ (350-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀਂ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥ (350-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (350-9)
ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥ (350-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (350-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ (350-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥ (350-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ (350-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (350-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥ (350-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (350-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (350-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥ (350-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ (350-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ (350-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ (350-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥ (350-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥ (350-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (350-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥ (350-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥ (350-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (350-15)
 ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ (350-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥ (350-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ (350-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (350-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ (350-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੁ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (350-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥ (350-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥ (350-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥ (350-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੧

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੭॥ (351-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (351-2)
 ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥ (351-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥ (351-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (351-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (351-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥ (351-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥ (351-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ (351-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥ (351-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (351-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥ (351-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (351-7)
 ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥ (351-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (351-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥ (351-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥ (351-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (351-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (351-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥ (351-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸਭੁ ਖਤੋ ਖਤਾ ॥ (351-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (351-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (351-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (351-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (351-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ (351-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥੩॥ (351-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥ (351-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥ (351-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ (351-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥ (351-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (351-13)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (351-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥ (351-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (351-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (351-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥ (351-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥ (351-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (351-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (351-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (351-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥ (351-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (351-18)
 ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (351-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥ (351-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ (351-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥ (352-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਚੂਰੇ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥ (352-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (352-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ (352-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ (352-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥ (352-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥ (352-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ (352-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (352-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (352-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ (352-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ (352-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ (352-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (352-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥ (352-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (352-5)
 ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ (352-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥ (352-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥ (352-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥ (352-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ (352-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (352-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ (352-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ (352-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (352-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥ (352-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥ (352-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥ (352-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (352-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥ (352-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (352-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ (352-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (352-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥ (352-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (352-11)

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ (352-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ (352-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥ (352-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (352-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (352-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (352-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (352-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (352-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (352-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (352-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (352-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (352-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ (352-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ (352-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥ (352-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥ (352-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ (352-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥ (352-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (352-18)
 ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥ (352-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (352-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ (352-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ (352-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (352-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੩

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (353-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (353-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (353-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (353-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ (353-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥ (353-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (353-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ (353-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥ (353-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (353-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥ (353-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ (353-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥ (353-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (353-5)
 ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥ (353-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (353-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (353-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ (353-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ (353-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (353-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥ (353-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥ (353-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (353-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥ (353-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥ (353-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥ (353-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (353-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (353-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥ (353-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥ (353-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (353-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥ (353-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (353-12)
 ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ (353-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ (353-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (353-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (353-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (353-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥ (353-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (353-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (353-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (353-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੧੬॥ (353-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (353-18)

ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥ (353-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥ (353-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੪

ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (354-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (354-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ (354-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥ (354-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (354-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ (354-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (354-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (354-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ (354-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (354-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ (354-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥ (354-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ (354-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥ (354-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ॥ (354-6)

ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ (354-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (354-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ (354-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ (354-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (354-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (354-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (354-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (354-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ (354-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (354-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ (354-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ (354-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ (354-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥ (354-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ (354-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਉਜਲ ਭੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ (354-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ (354-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ (354-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (354-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (354-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (354-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ (354-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ (354-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ (354-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ (354-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥ (354-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (354-14)
 ਦੁਖ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ (354-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (354-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥ (354-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (354-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ (354-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥ (354-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ (354-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ (354-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ (354-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ (354-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (354-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੫

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥ (355-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (355-2)
 ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ (355-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ (355-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ (355-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ (355-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (355-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (355-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (355-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (355-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (355-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (355-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ (355-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (355-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ (355-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ (355-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (355-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਾਹਰੁਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (355-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ (355-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ (355-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ (355-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ (355-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (355-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥ (355-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (355-9)

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (355-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (355-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (355-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (355-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (355-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (355-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (355-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (355-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (355-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (355-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (355-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (355-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ (355-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ (355-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ (355-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ (355-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (355-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (355-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (355-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (355-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (355-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥ (355-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (355-16)
 ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (355-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (355-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ (355-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (355-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ (355-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ (355-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੬

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ (356-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ (356-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ (356-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ (356-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (356-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥ (356-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (356-5)
 ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ (356-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ (356-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ (356-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (356-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (356-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ (356-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (356-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (356-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (356-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ (356-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (356-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ (356-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ (356-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥ (356-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (356-10)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (356-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (356-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ (356-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (356-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ (356-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ (356-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ (356-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥ (356-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ (356-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ (356-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ (356-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥ (356-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ (356-14)
 ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ (356-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ (356-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (356-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (356-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (356-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ (356-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (356-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ (356-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (356-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥ (356-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (356-18)
 ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ (356-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ (356-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ (356-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (356-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੭

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ (357-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ (357-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (357-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (357-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ (357-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ (357-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥ (357-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (357-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (357-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ (357-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (357-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥ (357-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (357-5)
 ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ (357-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (357-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (357-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (357-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (357-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥ (357-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ (357-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ (357-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (357-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥ (357-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (357-9)
 ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ (357-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ (357-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥ (357-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (357-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ (357-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥ (357-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (357-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ (357-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ (357-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ (357-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ (357-12)

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਤੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ (357-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ (357-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ (357-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (357-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ (357-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ (357-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (357-16)
 ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ (357-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ (357-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ (357-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (357-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਬਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥ (357-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ (357-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ (357-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (358-1)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (358-1)
 ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (358-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (358-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ (358-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ (358-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (358-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ (358-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (358-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ (358-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣ ॥੩॥ (358-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (358-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (358-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (358-7)
 ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ (358-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ (358-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕਤਿ ਪਾਇ ॥ (358-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (358-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (358-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (358-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ (358-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਨਾਵਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ (358-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ (358-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥ (358-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੪ ਮਹਲਾ ੧ (358-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (358-13)
 ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ (358-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ (358-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ (358-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (358-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ (358-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ (358-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ (358-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ (358-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ (358-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥ (358-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੫੯

ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੧ (359-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (359-2)
 ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ (359-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ (359-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ (359-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (359-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੇ ॥ (359-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੇ ॥੨॥ (359-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੇ ॥ (359-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੇ ॥੩॥ (359-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ (359-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥ (359-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (359-7)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (359-8)

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ (359-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ (359-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ (359-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (359-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ (359-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ (359-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ (359-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ (359-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ (359-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥ (359-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (359-13)
 ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ (359-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ (359-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ (359-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (359-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (359-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (359-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ (359-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ (359-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ (359-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥ (359-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (359-18)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦਾ ਖਿੰਝਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ (359-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (359-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੩੬੦

ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ (360-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (360-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ (360-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿੰਝੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ (360-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ (360-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ (360-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ (360-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥ (360-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (360-5)

ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ (360-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ (360-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ (360-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (360-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (360-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ (360-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ (360-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ (360-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ (360-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥ (360-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (360-12)

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ (360-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ (360-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (360-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ (360-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (360-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ (360-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ (360-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (360-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (360-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ (360-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥ (360-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੩ (360-18)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (360-18)

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ (360-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ (360-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (360-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੬੧

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ (361-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (361-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (361-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (361-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ (361-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (361-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (361-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (361-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ (361-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ (361-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ (361-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (361-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ (361-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (361-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥ (361-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (361-6)
 ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (361-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (361-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (361-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥ (361-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ (361-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (361-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ (361-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (361-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ (361-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (361-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (361-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (361-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (361-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ (361-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (361-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (361-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (361-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥ (361-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (361-12)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (361-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (361-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (361-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ (361-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ (361-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (361-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (361-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (361-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਉਚੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾ ਹੋਇ ॥ (361-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (361-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (361-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ (361-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ (361-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (361-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ (361-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ (361-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ (361-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥ (361-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (361-18)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ (361-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (361-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (361-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥ (361-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੬੨

ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (362-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (362-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ (362-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (362-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (362-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ (362-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (362-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ (362-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (362-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (362-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (362-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ (362-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ (362-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥ (362-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (362-6)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (362-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (362-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (362-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (362-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (362-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (362-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥ (362-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ (362-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ (362-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ (362-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (362-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (362-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (362-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (362-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ (362-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ (362-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ (362-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥ (362-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (362-12)
 ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ (362-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ (362-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ (362-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥ (362-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (362-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (362-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ (362-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ (362-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥ (362-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ (362-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (362-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ (362-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ (362-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (362-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (362-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (362-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (362-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥ (362-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (362-19)
 ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (362-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੬੩

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (363-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (363-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ (363-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ (363-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (363-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (363-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (363-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (363-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ (363-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (363-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (363-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਿਨੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (363-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ (363-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥ (363-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮੁ ਸੋਇ ॥ (363-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਉਚਾ ਹੋਇ ॥ (363-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥੪੬॥ (363-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (363-6)
 ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੇ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (363-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (363-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ (363-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (363-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (363-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ (363-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (363-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥ (363-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥ (363-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (363-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (363-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (363-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨੇਤ੍ਰੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (363-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (363-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (363-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (363-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੇ ਉਚੇ ਉਚਾ ਹੋਇ ॥ (363-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੪੭॥ (363-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (363-13)

ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (363-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (363-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (363-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੧॥ (363-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ (363-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (363-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥ (363-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (363-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥ (363-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (363-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (363-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (363-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥ (363-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ (363-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ ॥ (363-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਉਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥ (363-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (363-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥੪੮॥ (363-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (363-19)

ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (363-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (363-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੬੪

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (364-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥ (364-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (364-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (364-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (364-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (364-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (364-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ॥੨॥ (364-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (364-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (364-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (364-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ (364-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (364-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (364-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (364-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ (364-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (364-6)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (364-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (364-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (364-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (364-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ (364-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (364-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (364-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (364-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (364-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (364-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (364-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (364-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (364-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ (364-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ਹੈ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (364-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (364-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ (364-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ (364-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (364-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (364-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (364-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥ (364-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (364-14)
 ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ (364-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (364-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ (364-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (364-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (364-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (364-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ (364-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (364-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ (364-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ (364-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (364-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (364-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (364-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (364-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੩੬੫

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ (365-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ (365-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ (365-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ (365-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (365-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (365-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ੍ਹ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (365-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥੫੧॥ (365-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੩ (365-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (365-4)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ (365-5, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (365-5, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ (365-5, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (365-6, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (365-6, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ (365-7, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (365-8, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (365-8, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ (365-9, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥ (365-9, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (365-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (365-11)

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ (365-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (365-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (365-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (365-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (365-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (365-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (365-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (365-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ (365-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ (365-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ (365-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (365-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (365-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (365-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ (365-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (365-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (365-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥ (365-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੬੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (366-1)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (366-1)

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥ (366-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ (366-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ (366-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (366-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ (366-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (366-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ (366-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਭੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ (366-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (366-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (366-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (366-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (366-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (366-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ (366-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ (366-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ (366-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (366-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥ (366-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ (366-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪਰਾਇਆ ਛਿਦੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ (366-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ (366-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥ (366-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (366-11)

ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ (366-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ (366-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥ (366-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (366-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (366-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥ (366-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (366-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (366-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥ (366-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੫॥ (366-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (366-15)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (366-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (366-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ (366-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (366-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ (366-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (366-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ (366-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ (366-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੬੭

ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (367-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥ (367-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (367-2)

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ (367-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ (367-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ (367-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (367-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ (367-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ (367-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਣ ਵਿਹੁਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ (367-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (367-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ (367-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥ (367-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (367-6)

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (367-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (367-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (367-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (367-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (367-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ (367-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ (367-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ (367-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (367-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥ (367-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (367-10)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ (367-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ (367-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ (367-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (367-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ (367-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ (367-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (367-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ (367-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਉਚੇ ॥ (367-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥ (367-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (367-15)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ (367-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ (367-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ (367-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (367-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ (367-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ (367-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ (367-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ (367-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (367-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥ (367-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੬੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (368-1)
 ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਕੇ ੩ ॥ (368-1)
 ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਬੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ (368-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ (368-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (368-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (368-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ (368-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ (368-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥ (368-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ (368-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥ (368-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੁਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥੬੧॥ (368-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (368-7)
 ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ (368-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (368-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (368-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (368-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਕਬ ਕੋਉ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥ (368-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (368-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ (368-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ (368-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਕਬ ਕੋਉ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (368-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥੬੨॥ (368-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (368-13)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (368-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (368-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (368-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (368-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (368-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ (368-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ (368-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸੋਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ (368-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ (368-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥ (368-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੬੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (369-1)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (369-1)
 ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ (369-1, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ (369-2, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (369-2, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (369-2, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ (369-3, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ (369-3, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (369-4, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ (369-4, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (369-5, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥ (369-5, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (369-6)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (369-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (369-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (369-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (369-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ (369-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ (369-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (369-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ (369-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ (369-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥ (369-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਧੰਗ (369-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (369-11)

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ (369-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (369-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ (369-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ (369-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ (369-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧੪॥੬੬॥ (369-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (369-16)

ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (369-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (369-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (369-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (369-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੩੭੦

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (370-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥ (370-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫ (370-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (370-4)

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ (370-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (370-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਢੇ ॥ (370-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ (370-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ (370-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (370-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ (370-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ੍ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ (370-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ੍ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ (370-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (370-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ (370-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ (370-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ (370-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ (370-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ (370-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (370-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ (370-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥ (370-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (370-11)

ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ (370-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ (370-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (370-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ (370-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (370-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (370-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (370-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ (370-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ (370-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ (370-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ (370-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ (370-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (370-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ (370-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (370-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (370-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (370-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ (370-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (370-18)
 ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (370-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ (370-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ (370-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥ (370-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ (370-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੧

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (371-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (371-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥ (371-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ (371-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (371-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ (371-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (371-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ (371-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥ (371-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥ (371-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ (371-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ (371-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥ (371-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (371-5)
 ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ (371-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ (371-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (371-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (371-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ (371-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (371-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ (371-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥ (371-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥ (371-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥ (371-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥ (371-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ (371-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (371-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥ (371-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (371-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (371-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥ (371-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥ (371-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥ (371-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥ (371-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (371-13)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ (371-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ (371-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ (371-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (371-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ (371-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (371-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (371-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ (371-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ (371-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ (371-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਧਰਿ ॥ (371-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ (371-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (371-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥ (371-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (371-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (371-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (371-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥ (371-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੨

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (372-1)
ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (372-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥ (372-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ (372-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥ (372-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ (372-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (372-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥ (372-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ (372-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ (372-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥ (372-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥ (372-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ (372-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (372-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥ (372-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ (372-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ (372-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ (372-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥ (372-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (372-7)
ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (372-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੰਗਾਰੇ ॥ (372-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (372-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥ (372-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੇ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ (372-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (372-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ (372-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ (372-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ (372-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥ (372-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ (372-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥ (372-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (372-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥ (372-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (372-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ (372-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (372-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (372-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (372-14)
 ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥ (372-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲੈਤ ਦੇਤ ਉਨ੍ ਮੂਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥ (372-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮ੍ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥ (372-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥ (372-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੂਬੇ ਭਾਈ ॥ (372-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (372-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥ (372-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥ (372-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ (372-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥ (372-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ (372-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥ (372-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (372-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥੩॥ (372-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਲਿ ॥ (372-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (372-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹੋਵੀ ਭਾਗੁ ॥ (372-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੮॥ (372-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (372-19)

ਪੰਨਾ ੩੭੩

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (373-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (373-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ (373-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (373-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੁਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ ॥ (373-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (373-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ (373-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੁਆ ॥ (373-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ (373-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (373-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੯॥ (373-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (373-7)
 ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥ (373-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (373-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥ (373-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ ॥੧॥ (373-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (373-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥੨॥੧੦॥ (373-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (373-10)
 ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (373-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀਆਰਾ ॥ (373-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥ (373-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ ॥ (373-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਐਸੀ ਆਸਾਈ ॥ (373-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ (373-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ ॥ (373-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (373-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਖੈ ॥ (373-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਭੀ ਜਾਨਉ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥ (373-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ (373-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (373-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ॥ (373-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (373-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ (373-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (373-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ॥ (373-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾ ਜਾਇਸਿ ॥ (373-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (373-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (373-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ ਸੋਇ ॥ (373-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥ (373-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (373-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ (373-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ॥ (373-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥ (373-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (373-19)

ਪੰਨਾ ੩੭੪

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ (374-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥ (374-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥ (374-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (374-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਚਖਨਿ ॥ (374-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (374-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਸੂਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ॥ (374-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲ ॥ (374-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ॥ (374-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨ ॥੨॥ (374-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥ (374-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥ (374-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (374-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ (374-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (374-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ (374-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥ (374-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥ (374-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (374-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ (374-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (374-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥ (374-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥ (374-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ (374-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ੨ ॥ (374-9)
 ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ (374-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (374-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥ (374-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (374-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (374-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥ (374-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥ (374-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥ (374-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (374-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ (374-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ (374-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥੧੩॥ (374-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (374-14)
 ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥ (374-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥ (374-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥ (374-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮੁ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (374-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ (374-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥ (374-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥ (374-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਉਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥ (374-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥ (374-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥ (374-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (374-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥ (374-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ (374-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥ (374-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (374-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (374-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੫

ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (375-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥ (375-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥ (375-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ (375-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥ (375-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (375-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥ (375-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (375-4)
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (375-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (375-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ (375-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਹ ਮਉਜੂਦੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (375-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (375-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ (375-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੁੰਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (375-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥ (375-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ (375-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥ (375-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (375-8)
 ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ (375-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥ (375-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥ (375-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (375-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (375-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (375-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (375-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥ (375-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (375-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧੭॥ (375-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (375-12)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (375-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (375-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ (375-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੇਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (375-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (375-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (375-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥ (375-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ (375-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥ (375-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥ (375-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (375-17)
 ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥ (375-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ (375-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥ (375-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (375-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥ (375-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ (375-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ (375-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥ (375-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੬

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥ (376-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥ (376-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (376-1)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (376-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ (376-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥ (376-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (376-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (376-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ (376-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (376-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥ (376-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥ (376-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥ (376-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (376-5)
 ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ (376-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (376-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੈ ਨ ਝੁਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ (376-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (376-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (376-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥ (376-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਲਉਡਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥ (376-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥ (376-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (376-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥ (376-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (376-9)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ (376-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥ (376-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥ (376-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (376-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥ (376-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ (376-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥ (376-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥ (376-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (376-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥ (376-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (376-13)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (376-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾਂ ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ (376-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ ॥ (376-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (376-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥ (376-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (376-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥ (376-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (376-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨੁ ॥ (376-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨੁ ॥੪॥੨੩॥ (376-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (376-16)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (376-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (376-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ (376-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (376-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (376-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (376-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (376-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ (376-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੭

ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (377-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥ (377-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (377-1)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ (377-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥ (377-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਊਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥ (377-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (377-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (377-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਅਨਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ ॥੨॥ (377-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕ ॥ (377-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥ (377-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (377-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥ (377-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (377-5)
ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (377-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥ (377-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ ॥ (377-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (377-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ (377-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥ (377-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ (377-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥ (377-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ (377-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੬॥ (377-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ੨ ॥ (377-9)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ (377-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥ (377-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (377-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (377-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ (377-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (377-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (377-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥ (377-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥ (377-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥ (377-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ (377-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ (377-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (377-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥ (377-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (377-14)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥ (377-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ (377-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥ (377-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੇ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (377-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (377-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥ (377-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (377-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੮॥ (377-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੮

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ (378-1)
 ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ (378-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ (378-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੇ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ (378-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ (378-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ (378-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (378-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ (378-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (378-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ (378-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥ (378-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (378-5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (378-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥ (378-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ (378-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (378-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ (378-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥ (378-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (378-8)

ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ (378-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (378-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਾਲਾ ਤਾਉ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (378-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥ (378-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ (378-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥ (378-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (378-12)

ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (378-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਬਾਉ ॥੧॥ (378-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (378-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (378-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (378-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥ (378-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (378-14)

ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ (378-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (378-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ (378-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (378-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥ (378-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥ (378-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (378-16)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (378-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (378-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (378-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (378-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥ (378-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥੩੪॥ (378-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੂਜੇ ਘਰ ਕੇ ਚਉਤੀਸ ॥ (378-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (378-19)

ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲੀ ॥ (378-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੭੯

ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (379-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ (379-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ (379-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥ (379-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥ (379-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (379-3)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ (379-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ (379-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ (379-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (379-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੁਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (379-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮੁਾਰੇ ॥੨॥ (379-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥ (379-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥ (379-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥ (379-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥ (379-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (379-9)

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (379-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥ (379-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ (379-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (379-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (379-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮੁਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥ (379-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (379-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥ (379-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥ (379-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮੁਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥ (379-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੫ (379-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (379-16)

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋਆਨੀ ॥ (379-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥ (379-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ (379-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (379-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (379-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥ (379-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੦

ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ (380-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ (380-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (380-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ (380-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੇ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ (380-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (380-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ (380-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥ (380-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ਪ ਮਹਲਾ ਪ (380-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (380-6)
 ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ (380-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ (380-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (380-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥ (380-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ (380-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥ (380-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥ (380-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥ (380-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (380-10)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ਪ ॥ (380-11)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ (380-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥ (380-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ (380-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (380-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (380-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (380-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ (380-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ (380-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (380-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥ (380-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (380-17)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ (380-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ (380-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (380-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (380-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (380-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਹਾ ਬਿਗੁਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ (380-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੧

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ (381-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ (381-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ (381-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥ (381-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (381-3)
 ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ (381-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥ (381-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ (381-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (381-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (381-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ (381-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ (381-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ (381-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ (381-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥ (381-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (381-9)
 ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (381-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ (381-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (381-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (381-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ (381-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ (381-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਚੈ ਸੰਤ ਪੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ (381-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (381-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ (381-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥ (381-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (381-15)
 ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ (381-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ (381-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ (381-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (381-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਝੁ ਬੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਬਾਮਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ (381-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਬੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ (381-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ (381-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥ (381-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੨

ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ (382-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥ (382-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (382-2)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ (382-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ (382-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ (382-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (382-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (382-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ (382-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ (382-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥ (382-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (382-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥ (382-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (382-8)
 ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (382-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (382-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (382-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (382-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (382-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (382-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥ (382-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ (382-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥ (382-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥੪੬॥ (382-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (382-14)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥ (382-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥ (382-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥ (382-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਬੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (382-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥ (382-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਿਤੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥ (382-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥ (382-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥ (382-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥ (382-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੧॥੪੭॥ (382-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੩

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (383-1)
 ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ (383-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ (383-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥ (383-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (383-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥ (383-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥ (383-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (383-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥ (383-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥ (383-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਹੇਲਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥ (383-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (383-7)
 ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ (383-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ (383-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ (383-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (383-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ (383-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥ (383-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੋ ਸੁਖ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (383-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ (383-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (383-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ (383-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (383-12)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (383-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ (383-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ (383-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (383-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ (383-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥ (383-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ (383-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ (383-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ (383-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ (383-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (383-19)
 ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ (383-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (383-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੪

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ (384-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੇ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ (384-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ (384-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ (384-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ (384-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ (384-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ (384-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥ (384-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (384-7)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (384-7)
 ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ (384-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥ (384-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ (384-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (384-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ (384-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ (384-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ (384-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ (384-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ (384-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥ (384-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ (384-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੫੨॥ (384-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (384-11)
 ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (384-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (384-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ (384-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (384-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ (384-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥ (384-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ (384-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥ (384-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (384-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥ (384-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (384-15)
 ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (384-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥ (384-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ (384-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (384-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ (384-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥ (384-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥ (384-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥ (384-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (384-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੫

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥ (385-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (385-1)

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ (385-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥ (385-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥ (385-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (385-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ (385-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ (385-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ (385-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥ (385-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ (385-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥ (385-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (385-5)
 ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥ (385-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥ (385-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥ (385-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ (385-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (385-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ (385-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ (385-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥ (385-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ (385-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (385-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥ (385-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (385-10)
 ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ (385-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ (385-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲੈ ॥ (385-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (385-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ (385-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੩॥ (385-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (385-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥ (385-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (385-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥ (385-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (385-13)

ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥ (385-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ (385-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ (385-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (385-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥ (385-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ (385-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (385-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ (385-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ (385-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥ (385-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (385-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੫੮॥ (385-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (385-18)
 ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ (385-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ (385-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (385-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੬

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (386-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (386-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ (386-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (386-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥ (386-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (386-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥ (386-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (386-3)
 ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥ (386-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (386-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ (386-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (386-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨ੍ਹਉ ਖਾਈ ॥ (386-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥੨॥ (386-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ (386-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ ॥੩॥ (386-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ ॥ (386-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੯॥੬੦॥ (386-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (386-7)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ (386-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (386-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ (386-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (386-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ (386-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (386-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (386-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (386-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (386-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥ (386-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (386-11)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (386-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ (386-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ (386-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (386-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (386-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ (386-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ (386-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ (386-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ (386-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ (386-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (386-15)
 ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (386-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (386-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (386-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (386-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ (386-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ (386-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ (386-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ (386-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ (386-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥ (386-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (386-19)

ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ (386-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ॥੧॥ (386-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੭

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (387-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (387-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ (387-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ (387-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ (387-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ (387-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (387-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥ (387-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (387-4)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ (387-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ (387-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ (387-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (387-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ (387-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੂਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ (387-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (387-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਬੀਆ ॥੩॥ (387-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ (387-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ (387-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (387-8)

ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ (387-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ (387-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ (387-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (387-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ (387-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ (387-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ (387-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ (387-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥ (387-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥ (387-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (387-12)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ (387-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ (387-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ (387-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (387-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (387-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ (387-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (387-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ (387-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ (387-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ (387-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (387-16)
 ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ (387-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥ (387-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (387-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (387-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (387-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥ (387-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ (387-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥ (387-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ (387-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥ (387-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (387-19)
 ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (387-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੮

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥ (388-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (388-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (388-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥ (388-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (388-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ (388-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ (388-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਬੋਰੀ ॥ (388-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥ (388-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (388-4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ (388-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ (388-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥ (388-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (388-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (388-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥ (388-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (388-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥ (388-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (388-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ (388-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (388-8)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (388-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (388-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ (388-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (388-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (388-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (388-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (388-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (388-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (388-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ (388-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (388-12)
 ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (388-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥ (388-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (388-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (388-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥ (388-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (388-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (388-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥ (388-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨਿ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥ (388-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੨੨॥ (388-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (388-16)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਣੇ ॥ (388-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥ (388-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ (388-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (388-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥ (388-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ (388-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥ (388-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥ (388-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ (388-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੨੩॥ (388-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੮੯

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (389-1)
 ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (389-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ (389-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ (389-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (389-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥ (389-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥ (389-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (389-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ (389-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ (389-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੨੪॥ (389-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (389-5)
 ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ (389-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ (389-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥ (389-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (389-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ (389-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ (389-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (389-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ (389-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥ (389-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੨੫॥ (389-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (389-8)
 ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ (389-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ (389-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥ (389-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (389-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥ (389-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ (389-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ (389-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ (389-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ (389-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੨੬॥ (389-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (389-12)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥ (389-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ (389-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ (389-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (389-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ (389-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥ (389-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (389-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ (389-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (389-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੨੭॥ (389-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (389-16)
 ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ (389-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ (389-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ (389-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੋਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (389-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (389-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥ (389-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (389-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (389-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (389-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੦

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੨੮॥ (390-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (390-1)

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (390-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ (390-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ (390-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (390-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ (390-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ (390-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ (390-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (390-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ (390-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੨੯॥ (390-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (390-5)

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (390-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (390-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ (390-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (390-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ (390-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥ (390-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (390-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ (390-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ (390-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੩੦॥ (390-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (390-9)

ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ (390-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ (390-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ (390-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (390-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ (390-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ (390-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ (390-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (390-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (390-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ (390-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ੯ ॥ (390-13)
 ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥ (390-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥ (390-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਚੈ ॥ (390-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਚੈ ॥੧॥ (390-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥ (390-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (390-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ (390-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥ (390-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥ (390-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥੨॥ (390-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ (390-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ (390-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ (390-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥ (390-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (390-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (390-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ (390-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ (390-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (390-19)

ਪੰਨਾ ੩੯੧

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥ (391-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥ (391-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥ (391-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖੇ ॥੧॥ (391-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥ (391-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (391-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥ (391-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥ (391-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ (391-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥ (391-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ (391-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥ (391-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (391-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥ (391-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (391-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (391-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥ (391-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ (391-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (391-6)
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ (391-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥ (391-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (391-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ (391-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ (391-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (391-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ (391-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ਹ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (391-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥ (391-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (391-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ (391-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ (391-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨ ॥ (391-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨ ॥੩॥ (391-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥ (391-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ (391-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (391-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੩॥੮੪॥ (391-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (391-13)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (391-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (391-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ (391-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੧॥ (391-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (391-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (391-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (391-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਚੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ (391-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (391-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥ (391-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ (391-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥ (391-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (391-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥ (391-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹੁ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੁਲੈ ॥ (391-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੁਲੈ ॥ (391-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (391-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੩੪॥੮੫॥ (391-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (391-19)
 ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (391-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾਜੀ ਮਾਇਆ ॥ (391-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੨

ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਬੈਲੀ ਕੀਨੀ ॥ (392-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥੧॥ (392-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥ (392-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੁ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (392-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥ (392-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥ (392-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥ (392-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥ (392-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥ (392-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ (392-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥ (392-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥ (392-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥ (392-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥ (392-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ (392-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥ (392-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (392-6)

ਇਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ (392-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥ (392-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ (392-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਲਾਗਿ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (392-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥ (392-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (392-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥ (392-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ ॥ (392-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥ (392-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥ (392-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਉ ॥ (392-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥ (392-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥ (392-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥ (392-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ (392-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਉ ਚੂਕਾ ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦ ॥ (392-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (392-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥੮੭॥ (392-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (392-12)

ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ (392-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥ (392-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ (392-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (392-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (392-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (392-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (392-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥ (392-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ (392-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥ (392-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥ (392-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (392-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥ (392-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥ (392-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥ (392-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (392-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (392-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੩੭॥੮੮॥ (392-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (392-19)
 ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥ (392-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (392-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (392-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੩

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (393-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ (393-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (393-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥ (393-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥ (393-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥ (393-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (393-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥ (393-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥ (393-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (393-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ (393-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥ (393-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥ (393-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥ (393-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੮੯॥ (393-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (393-6)
 ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥ (393-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ (393-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ (393-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥ (393-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥ (393-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (393-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥ (393-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ ॥ (393-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਝੁਲੈ ॥ (393-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥ (393-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥ (393-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥ (393-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (393-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥ (393-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥ (393-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥ (393-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ (393-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥ (393-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ (393-12)
 ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (393-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥ (393-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (393-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਬੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (393-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ (393-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ (393-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਬ ॥ (393-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ (393-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ (393-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ (393-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (393-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥ (393-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧ ॥ (393-17)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ (393-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ (393-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ (393-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ (393-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ (393-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (393-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੪

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (394-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (394-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (394-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥ (394-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (394-2)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ (394-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ (394-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ (394-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (394-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ (394-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥ (394-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (394-4)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (394-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (394-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ (394-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (394-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ (394-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥ (394-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (394-7)
 ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ (394-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (394-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ (394-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ (394-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਲੇ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ (394-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (394-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥ (394-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (394-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ (394-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ (394-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (394-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ (394-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ (394-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ (394-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (394-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥ (394-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (394-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯੫॥ (394-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (394-13)
 ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ (394-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲੈ ਕਉਤਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥ (394-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥ (394-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥ (394-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (394-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥ (394-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ (394-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥ (394-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ (394-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ (394-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥ (394-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥ (394-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥ (394-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥ (394-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (394-19)
 ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (394-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ (394-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਇ ॥ (394-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (395-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥ (395-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ (395-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ (395-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (395-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥ (395-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੯੭॥ (395-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (395-4)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥ (395-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ (395-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (395-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (395-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ (395-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ (395-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (395-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥ (395-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ (395-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੪॥੯੮॥ (395-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (395-7)
 ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ (395-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ (395-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ (395-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ (395-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥ (395-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (395-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ (395-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (395-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ (395-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ (395-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ (395-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥ (395-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ (395-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੇ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ (395-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥ (395-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (395-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (395-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥ (395-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (395-14)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ (395-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ (395-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ (395-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (395-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (395-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (395-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (395-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (395-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ (395-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (395-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ (395-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ (395-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (395-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ (395-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (395-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ (395-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੬

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ (396-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥ (396-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (396-2)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ (396-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ (396-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (396-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ (396-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ (396-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (396-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ (396-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ (396-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ (396-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (396-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ (396-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ (396-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (396-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ (396-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ (396-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ (396-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ (396-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ (396-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (396-8)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥ (396-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (396-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥ (396-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (396-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (396-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ॥੨॥ (396-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (396-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥ (396-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੫ (396-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (396-12)
 ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ (396-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥ (396-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (396-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (396-14, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (396-14, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥ (396-15, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ (396-15, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (396-16, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ (396-16, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ (396-16, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (396-17)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (396-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (396-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ (396-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (396-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਾਗਨੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ (396-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੭

ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥ (397-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸਤ ਸਰੁ ॥ (397-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥ (397-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ (397-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥ (397-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (397-3)
 ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (397-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥ (397-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਵੰਵਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥ (397-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (397-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿੰਦਕ ਗਾਲਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ (397-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥ (397-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥ (397-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥ (397-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥ (397-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ (397-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (397-8)
 ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ (397-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (397-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥ (397-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (397-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (397-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੁਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥੨॥ (397-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥ (397-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥ (397-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰਿਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥ (397-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ (397-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (397-12)
 ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ (397-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥ (397-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ (397-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (397-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ (397-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥ (397-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ (397-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥ (397-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ (397-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ (397-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (397-17)
 ਜਿਨ੍ਹਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ (397-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ (397-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ੍ਹ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥ (397-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (397-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿਨ੍ ਖੇ ॥ (397-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ (397-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੮

ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ (398-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ (398-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ (398-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ (398-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (398-2)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ (398-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ (398-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥ (398-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (398-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ (398-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ (398-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣੁ ਭਾਣਿਆ ॥ (398-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ (398-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ (398-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ (398-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (398-7)

ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ (398-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਵਨਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ (398-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬੋਹਿਬੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ (398-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (398-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਵਿਆ ॥ (398-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥ (398-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ (398-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥ (398-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥ (398-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ (398-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (398-12)

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ (398-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ (398-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (398-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (398-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ (398-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ (398-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ (398-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ (398-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ (398-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥ (398-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (398-16)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (398-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (398-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (398-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (398-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ (398-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥ (398-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥ (398-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੩੯੯

ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (399-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ (399-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ (399-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (399-2)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (399-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ (399-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ (399-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (399-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ (399-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ ॥੨॥ (399-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥ (399-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ (399-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥ (399-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ (399-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (399-7)
 ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹੁ ॥ (399-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥ (399-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (399-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (399-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ (399-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥ (399-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ (399-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥ (399-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥ (399-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ (399-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (399-12)
 ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (399-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ (399-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ (399-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (399-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (399-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (399-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (399-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ (399-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ (399-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ (399-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (399-17)
 ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (399-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (399-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ (399-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (399-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥ (399-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੦

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥ (400-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (400-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ (400-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥ (400-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ (400-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (400-3)

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (400-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ਬੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥ (400-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥ (400-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (400-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥ (400-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥ (400-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥ (400-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥ (400-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ ॥ (400-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ (400-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (400-8)
 ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ ॥ (400-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਉਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ ॥੧॥ (400-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥ (400-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (400-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥ (400-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ ॥੨॥ (400-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹੁ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥ (400-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥ (400-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ ॥ (400-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ (400-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (400-14)
 ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ (400-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥ (400-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ ॥ (400-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ਹਾ ਤੇ ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (400-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥ (400-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੂਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥ (400-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥ (400-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥ (400-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ (400-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ (400-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (400-18)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (400-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (400-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (400-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੧

ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (401-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (401-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (401-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (401-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥ (401-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ (401-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ (401-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫ (401-5)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (401-5)
ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ (401-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ (401-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ (401-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (401-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ (401-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨੁ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ (401-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ (401-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ (401-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ ਗਰਾਵਉ ॥ (401-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ (401-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (401-12)
ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (401-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨ੍ਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ (401-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (401-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (401-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮਾਰੀ ॥ (401-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥ (401-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥ (401-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥ (401-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (401-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ (401-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (401-18)

ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੦ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (401-19)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੇ ਦਾਹਾ ॥ (401-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੨

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥ (402-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ ॥ (402-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (402-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥ (402-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭੀਤਿ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੇ ਆਹਾ ॥੨॥ (402-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥ (402-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥ (402-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ ਸਾਹਾ ॥ (402-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ (402-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (402-6)

ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨਈ ॥ (402-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥ (402-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥ (402-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (402-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥ (402-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥ (402-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ (402-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ ॥੩॥ (402-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥ (402-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ (402-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (402-11)

ਰੇ ਮੂੜੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥ (402-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥੧॥ (402-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥ (402-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (402-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ॥ (402-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥ (402-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥ (402-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥ (402-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ (402-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ (402-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (402-17)
 ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥ (402-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਧੇ ॥੧॥ (402-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥ (402-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (402-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥ (402-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੩

ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥ (403-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥ (403-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥ (403-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥ (403-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥ (403-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (403-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਭੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥੧੨੬॥ (403-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (403-5)
 ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (403-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥ (403-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (403-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (403-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੇ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥ (403-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ (403-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ (403-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ (403-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (403-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ (403-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ (403-10)
 ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ੍ਹ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ (403-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ (403-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ (403-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (403-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ (403-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ (403-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (403-14)
 ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (403-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (403-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (403-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (403-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (403-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥ (403-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫ (403-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (403-18)
 ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ (403-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ (403-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੪

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ (404-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (404-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ (404-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥ (404-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ (404-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ (404-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ (404-5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ (404-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ (404-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ (404-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (404-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ (404-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ (404-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (404-9)
 ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥ (404-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥ (404-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥ (404-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹੁ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (404-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥ (404-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ (404-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (404-13)
 ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (404-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥੧॥ (404-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ (404-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (404-15)
 ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (404-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ (404-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ (404-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (404-17)
 ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (404-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥ (404-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥ (404-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥ (404-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੫

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ (405-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (405-2)
 ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (405-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (405-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥ (405-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (405-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (405-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥ (405-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥ (405-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (405-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ (405-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ॥੪॥੧॥੧੩੬॥ (405-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (405-7)
 ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (405-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (405-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (405-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (405-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (405-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥ (405-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ (405-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥ (405-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥ (405-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ (405-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (405-12)
 ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (405-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ ॥੧॥ (405-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥ (405-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (405-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥ (405-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ (405-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (405-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ (405-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (405-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੩॥੧੩੮॥ (405-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (405-17)
 ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ (405-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (405-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥ (405-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (405-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (405-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੬

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ (406-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (406-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (406-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ (406-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥੧੩੯॥ (406-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (406-4)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (406-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (406-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (406-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਖਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (406-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (406-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥ (406-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਤਮੇ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ (406-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥ (406-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ (406-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥ (406-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ (406-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (406-11)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ (406-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (406-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ (406-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ (406-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ (406-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ (406-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (406-15)
 ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (406-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥ (406-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥ (406-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥ (406-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ (406-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥ (406-17)
 ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (406-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥ (406-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ (406-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੭

ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ (407-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ (407-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੇ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ (407-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ (407-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ (407-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (407-2)

ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥ (407-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥ (407-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ (407-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (407-5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (407-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ (407-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲਾ ॥੨॥ (407-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ (407-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (407-7)
 ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ (407-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥ (407-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥੨॥ (407-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥ (407-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (407-10)
 ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥ (407-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥ (407-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥ (407-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ (407-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (407-12)
 ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (407-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (407-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ (407-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (407-15)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥ (407-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥ (407-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ (407-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ (407-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (407-18)

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ (407-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (407-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (407-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ (407-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੮

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (408-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ (408-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (408-2)
ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (408-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (408-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ (408-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ (408-5)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (408-5)
ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ (408-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (408-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥ (408-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (408-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ (408-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥ (408-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ (408-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਜੇਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (408-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਐਸੇ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ (408-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪੁ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥ (408-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (408-11)
ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ (408-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (408-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥ (408-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥ (408-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥ (408-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥ (408-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ (408-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (408-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ (408-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (408-16)

ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ (408-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (408-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥ (408-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ (408-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ (408-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ (408-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ (408-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (408-19)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥ (408-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ (408-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (408-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੦੯

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (409-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ (409-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥ (409-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ (409-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (409-3)

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (409-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥ (409-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ (409-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥ (409-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥ (409-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ (409-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (409-7)

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-8, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-8, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-8, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-8, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (409-9, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-9, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-9, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-9, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-10, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ (409-10, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰ ਬਿਰ ਚਿਤ ਬਿਰ ਹਾਂ ॥ (409-10, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-11, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ (409-11, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-11, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (409-11, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ (409-11, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (409-12)
 ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (409-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ (409-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (409-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥ (409-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (409-17)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (409-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ (409-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (409-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ (409-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੧੦

ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ (410-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (410-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ (410-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ (410-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥ (410-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (410-2)
ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ (410-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ (410-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ (410-3, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ (410-3, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (410-3, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ (410-3, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ (410-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ (410-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (410-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ (410-5, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ (410-5, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ (410-5, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥ (410-6, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ (410-6, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ (410-6, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (410-7)
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ (410-7, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥ (410-7, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ (410-7, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ (410-8, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ (410-8, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (410-8, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (410-8, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (410-9, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-9, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-9, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ (410-9, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥ (410-10, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ (410-10, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (410-10, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ (410-10, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ (410-11, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-11, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-11, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥ (410-11, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥ (410-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ (410-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ (410-12, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (410-13)
 ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ (410-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ (410-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (410-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (410-13, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ (410-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (410-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥ (410-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥ (410-14, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥ (410-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥ (410-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥ (410-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (410-15, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ (410-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ (410-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ (410-16, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ (410-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ (410-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ਹਾਂ ॥ (410-17, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ॥ (410-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥ (410-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ (410-18, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥ (410-19)
 ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ (410-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (410-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ (410-19, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੧੧

ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥ (411-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥ (411-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਲਏ ॥੧॥ (411-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥ (411-1, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥ (411-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥ (411-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ (411-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (411-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥ (411-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (411-4)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (411-4)
 ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥ (411-4, ਆਸਾ, ਮਃ 9)
 ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (411-5, ਆਸਾ, ਮਃ 9)
 ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥ (411-5, ਆਸਾ, ਮਃ 9)
 ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥੧॥ (411-6, ਆਸਾ, ਮਃ 9)
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥ (411-7, ਆਸਾ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧॥੨੩੩॥ (411-7, ਆਸਾ, ਮਃ 9)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ (411-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (411-9)
 ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨਾਵੈ ॥ (411-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (411-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (411-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (411-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ ਮੋਰੇ ॥ (411-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (411-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ (411-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥ (411-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (411-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (411-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥ (411-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ (411-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੇ ਹੋਵੈ ॥ (411-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥ (411-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ (411-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ॥ (411-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (411-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥ (411-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥ (411-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (411-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ (411-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥ (411-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ (411-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥ (411-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ (411-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥੬॥ (411-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (411-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (411-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥ (411-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥ (411-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (411-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੨

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ (412-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਭਰਬਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (412-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥ (412-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (412-2)

ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (412-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (412-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (412-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ ॥੧॥ (412-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (412-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (412-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ ॥ (412-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ (412-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (412-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥੨॥ (412-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (412-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (412-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (412-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੩॥ (412-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (412-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ॥ (412-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (412-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥ (412-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (412-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (412-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (412-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥ (412-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ (412-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (412-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥ (412-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥ (412-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ (412-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (412-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੂਖ ਨਾਲਾ ॥ (412-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ (412-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (412-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (412-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ (412-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥ (412-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (412-13)
 ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ (412-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ (412-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥ (412-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ (412-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (412-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (412-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (412-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਾਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮੁਲਿ ॥ (412-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (412-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (412-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (412-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (412-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (412-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (412-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥ (412-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (412-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (412-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ (412-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥ (412-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (412-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੩

ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥ (413-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥ (413-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ (413-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ (413-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (413-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ (413-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (413-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ (413-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (413-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ (413-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ (413-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ (413-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥ (413-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥ (413-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (413-5)
 ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ (413-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ (413-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ (413-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ (413-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ (413-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (413-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥ (413-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥ (413-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ (413-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (413-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ (413-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ (413-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ (413-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ (413-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ (413-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥ (413-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥ (413-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ (413-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ (413-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ (413-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥ (413-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥ (413-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ (413-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥ (413-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥ (413-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥ (413-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ (413-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (413-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥ (413-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥ (413-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ (413-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ (413-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (413-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥ (413-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (413-16)
 ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥ (413-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ (413-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ (413-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥ (413-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (413-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ (413-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥ (413-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (413-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (413-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (413-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (413-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੪

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥ (414-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥ (414-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੂਟੁ ॥੪॥ (414-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (414-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥ (414-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥੫॥ (414-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ (414-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ (414-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥੬॥ (414-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਤਮ ਸੰਗਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥ (414-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ ਅਵਗਣ ਧੋਵੈ ॥ (414-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥੭॥ (414-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੀਰਾ ਨਾਮੁ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲੁ ॥ (414-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ (414-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪਰਥੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥ (414-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (414-5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ (414-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (414-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ (414-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (414-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (414-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨਿ ਸੁਥਾਨੁ ॥ (414-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੀਨ ਭਵਨ ਨਿਹਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (414-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ (414-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (414-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥ (414-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੩॥ (414-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (414-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥ (414-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (414-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (414-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ (414-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੂਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (414-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥ (414-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਬੂਡੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ (414-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥ (414-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁ ਧਨੁ ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (414-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ (414-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੭॥ (414-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੇ ॥ (414-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (414-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥੮॥੬॥ (414-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (414-14)

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ॥ (414-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ ॥ (414-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਝੂਠੁ ਅਨੀਤੇ ॥੧॥ (414-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨ ਰਹਹੁ ਘਰੇ ॥ (414-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਖੋਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (414-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (414-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸੁ ਪੀਰਾ ॥ (414-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥ (414-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਨੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (414-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ (414-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥ (414-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ (414-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥ (414-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥ (414-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਹਾਂ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥ (414-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੫

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ (415-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ (415-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (415-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (415-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥ (415-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥ (415-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥ (415-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥ (415-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (415-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (415-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥ (415-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (415-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (415-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥ (415-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ (415-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (415-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੧॥ (415-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (415-6)
 ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ (415-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥ (415-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥ (415-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥ (415-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ (415-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (415-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥ (415-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ (415-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ (415-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ (415-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ (415-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥ (415-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥ (415-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ (415-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ (415-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ (415-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ (415-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥ (415-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ (415-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥ (415-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ (415-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ (415-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ (415-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ (415-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ (415-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥ (415-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ (415-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ (415-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (415-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ (415-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ (415-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ (415-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (415-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ (415-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥ (415-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (415-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ (415-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥੯॥ (415-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (416-1)

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ (416-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ (416-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ (416-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ (416-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (416-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (416-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥ (416-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ (416-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ (416-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ (416-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ (416-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ (416-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (416-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ (416-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤਾ ॥ (416-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ (416-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (416-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ (416-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ (416-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ (416-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ (416-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥ (416-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ (416-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ (416-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (416-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥ (416-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ (416-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ॥ (416-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (416-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥ (416-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਜਮਦੂਤ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥ (416-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥ (416-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ (416-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥੯॥ (416-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀ ॥ (416-13)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ ॥ (416-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ (416-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥ (416-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (416-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (416-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥ (416-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ (416-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ ॥੩॥ (416-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥ (416-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥ (416-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥ (416-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥੫॥ (416-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ (416-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥੬॥ (416-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (416-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ॥੭॥ (416-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ (416-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥ (416-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੭

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩ (417-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (417-1)
 ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ (417-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ (417-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (417-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ (417-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (417-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ (417-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥ (417-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (417-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥ (417-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥ (417-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ੍ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ (417-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (417-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (417-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ (417-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (417-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ (417-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥ (417-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ (417-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਵਹਿ ਨਾਇ ॥ (417-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ (417-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ (417-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ (417-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥ (417-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (417-13)
 ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ (417-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰਤਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ (417-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (417-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ (417-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (417-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ (417-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ (417-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ (417-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ (417-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (417-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ (417-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ (417-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੮

ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ (418-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ (418-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ (418-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਓਨ੍ਹੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨ੍ਹੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ (418-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨ੍ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥ (418-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ (418-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ (418-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ (418-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (418-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਬੈ ਜਾਇ ਰੁਆਈਐ ॥ (418-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥ (418-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (418-7)
 ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (418-7)
 ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (418-7, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ (418-8, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (418-8, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ (418-9, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (418-9, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ (418-9, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ (418-10, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ੍ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (418-10, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ੍ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥ (418-11, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥ (418-11, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ (418-11, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ ॥ (418-12, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥ (418-12, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥ (418-12, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥ (418-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (418-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥ (418-14, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (418-14, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥ (418-15, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥ (418-15, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧੩॥ (418-16, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (418-16)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮੀ ਮੈਡਾ ॥ (418-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥ (418-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ (418-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (418-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ (418-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥ (418-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੧੯

ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥ (419-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥ (419-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ (419-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ (419-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ (419-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥ (419-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (419-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥ (419-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ (419-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥ (419-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਵਾਣੈ ॥ (419-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥ (419-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (419-6)

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥ (419-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥ (419-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਦਾਤੋ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (419-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (419-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (419-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (419-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥ (419-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੩॥ (419-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥ (419-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥ (419-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (419-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥ (419-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੁਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥ (419-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥ (419-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥ (419-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੭॥ (419-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (419-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੧੫॥ (419-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (419-15)
 ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ (419-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (419-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (419-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (419-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (419-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥ (419-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ (419-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੁ ॥੩॥ (419-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ (419-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ॥੪॥ (419-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੨੦

ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ (420-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ (420-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (420-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਵਾਈਐ ॥੬॥ (420-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥ (420-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥ (420-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ (420-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥ (420-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ (420-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੧੬॥ (420-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (420-5)
 ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ (420-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ (420-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (420-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (420-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ (420-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥ (420-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ (420-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ (420-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ (420-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ (420-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ (420-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ (420-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ (420-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ (420-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (420-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (420-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (420-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥ (420-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (420-13)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (420-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ (420-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (420-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (420-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ (420-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (420-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (420-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ (420-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (420-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀਂ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ (420-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ (420-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ (420-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ (420-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ (420-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੨੧

ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ (421-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ (421-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (421-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥ (421-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (421-2)
 ਰੂੜੇ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੇ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ (421-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ (421-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਓਲ੍ਹਗੀਆ ਓਲ੍ਹਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ ॥ (421-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (421-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ (421-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (421-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (421-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (421-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (421-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ (421-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (421-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (421-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥ (421-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (421-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (421-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥ (421-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ (421-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥ (421-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (421-10)

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (421-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥ (421-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (421-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (421-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (421-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ (421-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ (421-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ (421-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ (421-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ (421-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ (421-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥ (421-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ (421-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ (421-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ (421-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥ (421-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ (421-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥ (421-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (421-19)

ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (421-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ (421-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੨੨

ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (422-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (422-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ (422-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ (422-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ (422-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਹੀ ॥੩॥ (422-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ (422-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥ (422-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ (422-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥ (422-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (422-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥ (422-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ (422-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ (422-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ (422-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥ (422-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (422-8)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (422-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੇ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥ (422-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (422-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (422-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (422-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ (422-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ (422-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ (422-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (422-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥ (422-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਚਉਪਤਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (422-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ (422-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ (422-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥ (422-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ (422-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ (422-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (422-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥ (422-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ (422-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (422-17)
 ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ (422-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ (422-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (422-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ (422-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੩

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ (423-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥ (423-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ (423-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ (423-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ (423-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (423-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥ (423-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (423-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥ (423-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ (423-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥ (423-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (423-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥ (423-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (423-8)
 ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (423-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (423-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (423-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (423-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (423-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (423-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ (423-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥ (423-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (423-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ (423-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (423-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥ (423-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (423-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ (423-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (423-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (423-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (423-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ (423-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (423-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥ (423-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (423-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (423-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ ॥੭॥ (423-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (423-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (423-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥ (423-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (423-18)
 ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (423-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ (423-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ (423-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ (423-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (423-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੪

ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (424-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (424-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (424-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (424-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ (424-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (424-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (424-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (424-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (424-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (424-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (424-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (424-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ (424-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (424-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (424-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥ (424-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ (424-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ (424-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (424-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (424-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (424-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (424-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (424-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (424-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ (424-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (424-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (424-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (424-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥ (424-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (424-11)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ (424-11)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (424-11, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (424-12, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (424-12, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (424-12, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (424-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (424-13, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (424-14, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ (424-14, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ (424-15, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (424-15, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (424-16, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ (424-16, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥ (424-17, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ (424-17, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ (424-18, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਲਵਿਖੁ ਪਾਪੁ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ (424-18, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੫

ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ (425-1, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥੨੬॥ (425-1, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (425-2)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (425-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ (425-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (425-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (425-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ (425-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਿਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ (425-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (425-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (425-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ (425-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥ (425-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (425-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥ (425-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੀਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (425-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ (425-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (425-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥ (425-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (425-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੫॥੨੭॥ (425-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (425-11)
 ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਸੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (425-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥ (425-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ (425-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (425-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (425-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (425-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥ (425-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (425-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (425-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥ (425-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ (425-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ (425-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ (425-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੁ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥ (425-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ (425-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ (425-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (425-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥੨੮॥ (425-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (426-1)
 ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ (426-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖੀਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਚੇ ਭਾਈ ॥੧॥ (426-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ (426-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (426-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ (426-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ (426-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (426-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ (426-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (426-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥ (426-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (426-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥ (426-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (426-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥ (426-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (426-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ (426-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (426-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੮॥੨੯॥ (426-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (426-9)
 ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ (426-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (426-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥ (426-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (426-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (426-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਦੀਆ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ (426-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (426-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੋਹੀਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੩॥ (426-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (426-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥ (426-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (426-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥ (426-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ (426-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥ (426-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥ (426-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (426-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥ (426-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੯॥੩੦॥ (426-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (426-19)
 ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (426-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (426-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੭

ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ (427-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (427-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ (427-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥ (427-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ (427-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ (427-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (427-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥ (427-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੁ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (427-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ (427-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ (427-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥ (427-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (427-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥ (427-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ (427-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੯॥੩੧॥ (427-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (427-9)
 ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (427-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ (427-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (427-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (427-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (427-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥ (427-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (427-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਨ੍ਹਾ ਬਖਸਿਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ (427-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ (427-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ (427-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ (427-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥ (427-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ (427-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥ (427-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (427-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ (427-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (427-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥ (427-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (427-19)
 ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (427-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੮

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (428-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (428-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (428-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (428-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਿਉ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ (428-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (428-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (428-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥ (428-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਢੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ (428-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ (428-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥੫॥ (428-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (428-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥ (428-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (428-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥ (428-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (428-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੧੧॥੩੩॥ (428-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (428-9)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (428-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ (428-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ (428-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (428-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ (428-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥ (428-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (428-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥ (428-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (428-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥ (428-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (428-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ (428-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (428-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥ (428-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (428-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥ (428-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ (428-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥ (428-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (428-19)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ (428-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੨੯

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (429-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (429-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (429-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (429-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (429-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (429-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੩॥ (429-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (429-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥ (429-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ (429-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ (429-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (429-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ (429-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ (429-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ (429-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥ (429-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥ (429-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (429-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ (429-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (429-11)

ਸਬਦੋ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ (429-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (429-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (429-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਫਲੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (429-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (429-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (429-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (429-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ (429-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (429-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (429-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (429-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ (429-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ (429-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ (429-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (429-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ (429-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ (429-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥ (429-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੩੦

ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (430-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੪॥੩੬॥ (430-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (430-2)
 ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ (430-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ (430-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ (430-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (430-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (430-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ (430-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (430-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ (430-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (430-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ (430-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (430-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ (430-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (430-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ (430-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (430-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ (430-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (430-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥ (430-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ (430-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (430-13)
 ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ (430-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (430-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (430-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (430-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ (430-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (430-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ (430-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥ (430-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ (430-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥ (430-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ (430-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥ (430-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ (430-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥ (430-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (430-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਰੇ ॥੭॥ (430-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥ (430-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥ (430-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੩੧

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (431-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (431-2)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (431-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (431-2, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ (431-3, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (431-3, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (431-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (431-4, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (431-5, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥ (431-5, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (431-6, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥ (431-6, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਉ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥ (431-7, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥ (431-7, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥ (431-8, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)

ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥ (431-8, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (431-9, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥ (431-9, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ (431-10, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥ (431-10, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ (431-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (431-12)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ (431-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (431-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (431-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ (431-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥ (431-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥ (431-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥ (431-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥ (431-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ (431-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥ (431-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥ (431-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥ (431-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ (431-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (431-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੩੨

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (432-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥ (432-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ (432-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥ (432-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ (432-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (432-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥ (432-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥ (432-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (432-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥ (432-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ (432-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (432-8)

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ (432-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ੍ਹ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ (432-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ (432-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (432-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (432-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (432-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਉੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (432-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (432-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੰਕੈ ਕਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥ (432-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥ (432-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ ॥ (432-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥ (432-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥ (432-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥ (432-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥ (432-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਣ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥ (432-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ (432-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ (432-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ (432-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥ (432-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੩੩

ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥ (433-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥ (433-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥ (433-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ (433-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਝੜੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ (433-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥ (433-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵੰਵੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (433-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ (433-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥ (433-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥ (433-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (433-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ (433-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥ (433-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ (433-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਢਵੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥ (433-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥ (433-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (433-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ (433-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (433-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥ (433-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥ (433-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥ (433-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ (433-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥ (433-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥ (433-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥ (433-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮੁਲਿਆ ॥ (433-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥ (433-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥ (433-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥ (433-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਾਇਆ ॥ (433-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨੫॥ (433-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪਤਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ (433-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੩੪

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥ (434-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ ॥ (434-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ (434-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ (434-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪਤਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥ (434-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (434-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥ (434-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥ (434-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥੩੦॥ (434-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥ (434-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥ (434-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥ (434-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥ (434-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾੜੈ ਰਾਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥ (434-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥ (434-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥ (434-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥ (434-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਇਝੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (434-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥੧॥ (434-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ (434-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (434-13)
 ਅਯੋ ਅੰਛੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਛੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ (434-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥ (434-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ (434-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (434-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਿਧੰਛਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (434-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥ (434-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ (434-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥ (434-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ (434-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥੪॥ (434-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ (434-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੩੫

ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥ (435-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ (435-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ (435-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੰਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ (435-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ (435-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ (435-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੈ ਤੂੰ ਭੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ (435-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ (435-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥ (435-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ (435-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ (435-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ (435-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ (435-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ (435-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥ (435-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ (435-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥ (435-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ (435-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥ (435-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (435-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥ (435-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (435-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ (435-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (435-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ (435-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ (435-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥ (435-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ (435-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (435-19)
 ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ (435-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ (435-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੩੬

ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ (436-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ (436-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ (436-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ (436-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ (436-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ (436-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ (436-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥ (436-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ (436-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ (436-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (436-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (436-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ (436-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ (436-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ (436-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ (436-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (436-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (436-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ (436-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ (436-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (436-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ (436-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (436-13)
 ਅਨਹਦੇ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (436-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (436-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (436-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (436-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਬਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (436-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥ (436-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (436-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (436-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (436-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (436-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (436-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ (436-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (436-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੩੭

ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (437-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (437-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (437-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (437-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ (437-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (437-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (437-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਬਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (437-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (437-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (437-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥ (437-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (437-7)
 ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (437-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (437-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ (437-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥ (437-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ (437-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (437-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ (437-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (437-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥ (437-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (437-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (437-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥ (437-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (437-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (437-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ (437-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (437-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (437-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (437-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (437-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (437-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ (437-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (437-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (437-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥ (437-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੩੮

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ (438-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (438-2)
 ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (438-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (438-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ (438-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ (438-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (438-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਬਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (438-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (438-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (438-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (438-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ (438-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (438-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (438-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (438-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (438-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (438-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (438-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (438-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (438-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (438-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ੍ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (438-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (438-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ੍ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (438-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (438-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਲੈਨ੍ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥ (438-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (438-18)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥ (438-18)
 ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (438-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (438-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥ (438-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੩੯

ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥ (439-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ (439-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥ (439-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਵਰਾ ਫੂਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (439-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਗੁਰੂ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (439-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥ (439-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥ (439-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (439-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥ (439-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (439-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (439-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਛਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥ (439-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (439-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ (439-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੩॥ (439-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ (439-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ (439-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ (439-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥ (439-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥ (439-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥ (439-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (439-12)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ (439-12)
 ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (439-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (439-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ (439-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (439-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (439-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ (439-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (439-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥ (439-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ॥ (439-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥ (439-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (439-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (439-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੪੦

ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (440-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ (440-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (440-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ (440-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (440-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ (440-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (440-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (440-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ (440-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥ (440-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ (440-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥ (440-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (440-8)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥ (440-8)
 ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥ (440-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥ (440-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ (440-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥ (440-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ (440-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥ (440-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ (440-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ (440-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ (440-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ (440-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ (440-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥ (440-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (440-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (440-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥ (440-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥ (440-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (440-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (440-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥ (440-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ (440-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਧਾਵਤੁ ਬੰਮਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (441-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਬੰਮਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (441-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (441-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਬੰਮਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥ (441-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (441-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥ (441-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (441-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥ (441-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (441-5, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥ (441-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥ (441-6, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥ (441-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥ (441-7, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ (441-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥ (441-8, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਵਹੇ ॥੬॥ (441-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਜਿ ਹਉ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥ (441-9, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਹੁ ॥ (441-10, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਹੋਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੇ ॥ (441-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ (441-11, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥ (441-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥ (441-12, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (441-13, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (441-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (441-14, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (441-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿੜਿਆ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (441-15, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥ (441-16, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (441-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (441-17, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ (441-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ (441-18, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (441-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥ (441-19, ਆਸਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੪੨

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (442-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (442-1, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ (442-2, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ (442-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ (442-3, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੨॥੫॥੨॥੨॥ (442-4, ਆਸਾ, ਮਃ 3)
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (442-5)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (442-6)
ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥ (442-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ (442-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (442-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (442-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ (442-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ (442-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (442-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (442-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (442-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਖਿਨੁ ਪੂਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮੁਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥ (442-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥ (442-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (442-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (442-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (442-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥ (442-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (442-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥ (442-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥ (442-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥ (442-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥ (442-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (442-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (442-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥ (442-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥ (442-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (442-19)

ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (442-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੩

ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ (443-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (443-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ (443-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (443-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥ (443-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (443-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (443-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ (443-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ॥ (443-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (443-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥ (443-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ (443-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (443-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ (443-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ (443-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (443-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥ (443-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (443-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (443-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥ (443-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥ (443-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (443-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (443-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥ (443-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਉਭ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥ (443-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ (443-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥ (443-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਉਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (443-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (443-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (443-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (443-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (443-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ (443-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੪

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ (444-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥ (444-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (444-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (444-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥ (444-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ (444-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (444-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥ (444-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (444-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (444-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ (444-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (444-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥ (444-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੨॥੯॥ (444-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (444-10)
 ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ (444-10)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (444-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (444-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ (444-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੂਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ (444-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (444-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (444-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ (444-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (444-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (444-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (444-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (444-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (444-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (444-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (444-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੫

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (445-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (445-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (445-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (445-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ (445-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ (445-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (445-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (445-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ (445-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ (445-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (445-7)
ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ (445-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ (445-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (445-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (445-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (445-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (445-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲਤਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (445-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (445-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (445-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (445-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ (445-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੬

ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ (446-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (446-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (446-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (446-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ (446-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ (446-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (446-5)
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ (446-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ (446-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (446-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ (446-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥ (446-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥ (446-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ (446-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਤਿਨ੍ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ (446-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥ (446-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ (446-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ (446-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥ (446-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ (446-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (446-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (446-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (446-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (446-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥ (446-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ (446-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥ (446-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕਰਾਈ ਉਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (446-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੭

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (447-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (447-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ (447-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (447-3)

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ (447-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (447-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (447-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ (447-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਗਟਾਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥ (447-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ (447-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (447-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ ਜੀਅਤਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (447-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (447-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖ ਕਰਣੁ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (447-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (447-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (447-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥ (447-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ (447-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (447-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (447-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ ਏਕੋ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ (447-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (447-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ (447-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ (447-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁਤਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (447-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (447-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (447-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥ (447-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੮

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ (448-1)

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (448-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ (448-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ (448-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਆ ਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (448-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (448-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (448-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (448-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (448-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (448-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (448-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (448-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (448-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (448-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (448-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (448-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (448-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (448-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (448-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (448-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (448-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (448-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (448-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (448-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥ (448-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (448-17)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥ (448-17)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (448-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵੰਨਾ ॥ (448-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥ (448-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੪੯

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥ (449-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥ (449-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ (449-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ (449-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ (449-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ (449-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ (449-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (449-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ (449-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥ (449-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (449-8)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥ (449-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥ (449-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥ (449-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ (449-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ (449-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥ (449-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥ (449-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ (449-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥ (449-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ (449-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥ (449-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥ (449-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (449-16)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ (449-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ (449-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥ (449-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (449-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ (449-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (449-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੫੦

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (450-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਬਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥ (450-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥ (450-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ (450-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ (450-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ (450-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੧॥ (450-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (450-6)

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ (450-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ (450-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ (450-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ (450-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ (450-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ (450-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ (450-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (450-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥ (450-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (450-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗੁ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ (450-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੨॥ (450-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (450-15)

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-15, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੂਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ (450-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ (450-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ (450-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ (450-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਬਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ (450-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥ (450-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (450-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੫੧

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥ (451-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ (451-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (451-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ (451-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੁਠਾ ॥ (451-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ (451-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (451-5)

ਜਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (451-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ੍ਹ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (451-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ (451-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (451-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ (451-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ (451-9, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-10, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (451-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ (451-11, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (451-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (451-12, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (451-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (451-13, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ (451-14, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫ (451-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (451-16)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ (451-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ (451-16, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ (451-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ (451-17, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ (451-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ (451-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ (451-18, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ (451-19, ਆਸਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੫੨

ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬੁੰਦ ਜਿਵੈ ॥ (452-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪੀਵੈ ॥ (452-1, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ (452-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ (452-2, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ (452-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ (452-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ (452-3, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ (452-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥ (452-4, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ (452-5, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (452-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (452-6, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ (452-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ (452-7, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ (452-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥ (452-8, ਆਸਾ, ਮਃ 4)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (452-10)
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ (452-10)
ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (452-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (452-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ (452-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ (452-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ (452-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥ (452-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (452-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (452-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥ (452-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਆਪੇ ਜਾਈ ਆਪੇ ਮਾਈ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ (452-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ (452-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ (452-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ (452-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (452-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (452-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ (452-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ (452-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (452-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (452-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੩

ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (453-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ (453-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਬ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥ (453-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥ (453-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥ (453-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (453-4)
 ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (453-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (453-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ (453-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (453-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (453-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥ (453-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ (453-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ (453-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਲਾਭੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (453-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥ (453-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (453-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (453-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (453-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (453-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (453-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (453-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (453-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ (453-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬੇਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ (453-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥ (453-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ (453-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ (453-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ (453-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥ (453-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (453-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (453-17)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (453-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (453-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ (453-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ (453-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੪

ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ (454-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥ (454-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (454-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (454-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ (454-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੇ ਪੂਰਨੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ (454-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ (454-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ (454-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਾਚੈ ਬੁੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (454-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (454-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (454-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ (454-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥ (454-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਾਚੈ ਬੁੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ (454-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (454-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (454-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (454-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (454-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ ॥ (454-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥ (454-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬ (454-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (454-14)

ਸਲੋਕੁ ॥ (454-14)

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ (454-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ (454-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਛੰਤੁ ॥ (454-15)

ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ (454-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ (454-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ (454-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥ (454-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ (454-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥ (454-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ (454-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੫

ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ (455-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (455-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (455-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ (455-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ (455-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ (455-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ (455-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ (455-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ (455-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ (455-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥ (455-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (455-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ (455-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (455-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ (455-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ (455-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥ (455-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (455-12)

ਸਲੋਕੁ ॥ (455-12)

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ (455-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (455-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਛੰਤ ॥ (455-13)

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ (455-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ (455-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ (455-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (455-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ (455-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ (455-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥ (455-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ (455-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (455-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੂਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥ (455-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ (455-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥ (455-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥ (455-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੬

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ (456-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਖਿਅਤ੍ਰੁ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥ (456-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥ (456-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥ (456-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥ (456-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ (456-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ (456-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥ (456-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥ (456-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥ (456-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥ (456-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (456-7)

ਸਲੋਕ ॥ (456-7)

ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (456-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (456-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਛੰਤੁ ॥ (456-8)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥ (456-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥ (456-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ (456-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ (456-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ (456-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥ (456-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (456-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਰਮ ਅੰਧੋਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ (456-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥ (456-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੁਰਿਆ ॥ (456-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ (456-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ (456-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥ (456-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥ (456-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (456-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ (456-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥ (456-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ (456-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ (456-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (456-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ (456-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (456-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੭

ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (457-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥ (457-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (457-2)

ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ (457-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ (457-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (457-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ (457-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥ (457-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ (457-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ (457-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥ (457-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ (457-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਛੁ ॥ (457-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ (457-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ (457-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ (457-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ (457-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈਐ ॥ (457-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (457-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥ (457-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ (457-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (457-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ੍ਹ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (457-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ (457-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ (457-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲੁ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (457-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੨॥ (457-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (457-15)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (457-15)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (457-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥ (457-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤ ॥ (457-16)
 ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ (457-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (457-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆ ॥ (457-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ (457-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥ (457-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥ (457-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੮

ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥ (458-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ (458-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੇ ॥ (458-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥ (458-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥ (458-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥ (458-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥ (458-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋਨ ॥ (458-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥ (458-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ (458-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨ ॥ (458-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥ (458-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥ (458-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥ (458-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੇ ॥ (458-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ (458-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਸੁਧ ਕਾਗਦ ਬਨਰਾਜ ਕਲਮਾ ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨ ॥ (458-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਸਰਨ ॥੪॥੫॥੮॥ (458-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (458-10)
 ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ (458-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥ (458-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥ (458-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (458-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ (458-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥ (458-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥ (458-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ (458-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ (458-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ (458-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥ (458-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ (458-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (458-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ (458-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (458-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (458-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ (458-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥ (458-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ (458-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੫੯

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ (459-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (459-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (459-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ (459-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥ (459-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੭ (459-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (459-4)

ਸਲੋਕੁ ॥ (459-5)

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (459-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ (459-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਛੰਤ ॥ (459-6)

ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ (459-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (459-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (459-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥ (459-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ (459-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (459-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥ (459-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ (459-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ (459-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥ (459-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਇਛੁ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥ (459-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥ (459-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (459-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (459-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ (459-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ (459-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ (459-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥ (459-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ (459-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ (459-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ (459-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (459-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ (459-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (459-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (459-17)
 ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ (459-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨਤੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (459-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜੇ ਲੁਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ (459-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੇ ਜਿਤਿਆ ॥ (459-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੬੦

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥ (460-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (460-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਫਾਬੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ (460-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ (460-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥ (460-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਵਿਆ ॥ (460-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥ (460-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥ (460-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥ (460-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (460-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥ (460-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥ (460-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥ (460-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (460-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥ (460-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥ (460-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (460-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (460-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ (460-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (460-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (460-11)
 ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥ (460-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥ (460-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥ (460-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥ (460-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥ (460-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥ (460-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਸਿ ਵੰਵਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (460-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (460-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (460-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥ (460-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ (460-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ (460-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (460-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥ (460-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ (460-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ (460-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥ (460-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥ (460-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੬੧

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥ (461-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਸਾੜਾ ॥ (461-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (461-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (461-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ (461-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (461-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (461-4)
 ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥ (461-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥ (461-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (461-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (461-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ (461-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥ (461-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (461-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (461-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (461-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥ (461-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (461-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥ (461-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ (461-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (461-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (461-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (461-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (461-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ (461-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (461-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (461-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (461-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ (461-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (461-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥ (461-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੮ (461-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (461-18)
 ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ (461-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ (461-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ (461-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੬੨

ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ (462-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥ (462-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥ (462-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥ (462-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥ (462-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥ (462-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ (462-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤ ॥ (462-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੨॥ (462-6, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥ (462-7, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਹੇ ਘਨ ਬੁੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥ (462-8, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥ (462-9, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ (462-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪ ॥ (462-10, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥ (462-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਹੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਈਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (462-11, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨ ਹੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨ ॥ (462-12, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ॥ (462-13, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੋਹੰਤੀਆ ॥ (462-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥ (462-14, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (462-15, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (462-17)
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (462-18)
 ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ (462-18)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (462-19)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ (462-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ (462-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੬੩

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (463-1)
 ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ (463-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
 ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (463-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੧ ॥ (463-2)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ (463-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਵੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ (463-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ (463-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥ (463-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (463-4)
 ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ (463-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ (463-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (463-6)

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (463-10)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (463-13)

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ (463-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (463-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (463-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥ (463-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ (463-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (463-16)

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ (463-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ (463-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥ (463-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (463-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥ (463-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (463-18)

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ (463-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੬੪

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੧ ॥ (464-5)

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (464-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥ (464-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (464-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ (464-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (464-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (464-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ (464-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ (464-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥ (464-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
ਪਉੜੀ ॥ (464-9)

ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮਤਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ (464-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (464-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (464-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥ (464-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (464-12)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ (464-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥ (464-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (464-16)

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਤਿ ਮੁਤਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥ (464-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥ (464-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦਤੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥ (464-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥ (464-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੬੫

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥ (465-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (465-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (465-2)
 ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (465-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (465-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥ (465-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (465-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥ (465-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (465-5)

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (465-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥ (465-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ (465-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ (465-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (465-7)

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (465-15)
 ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (465-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ (465-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ (465-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ (465-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ (465-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (465-17)
 ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (465-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ (465-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (465-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥ (465-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (465-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੬੬

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (466-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (466-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (466-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ (466-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥ (466-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ (466-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ (466-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (466-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (466-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (466-5)
 ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ (466-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (466-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ (466-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (466-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (466-7)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (466-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (466-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (466-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (466-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (466-10)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ (466-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (466-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (466-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ (466-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ (466-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (466-16)

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (466-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (466-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (466-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (466-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (466-19)

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (466-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੪੬੭

ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (467-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨ੍ਹ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (467-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (467-2, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (467-3)

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ (467-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ (467-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ (467-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ (467-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (467-7)

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (467-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥ (467-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥ (467-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (467-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (467-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (467-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (467-10)

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (467-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (467-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (467-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (467-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੩॥ (467-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (467-13)

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥ (467-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ (467-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ (467-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ (467-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (467-15)

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮਤੀ ਮਸਾਣੀ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੬੮

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥ (468-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (468-2)
 ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ (468-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ (468-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ (468-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ (468-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨੁ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥ (468-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (468-5)
 ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਮੰਡਪੁ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜ ਕਾਇਆ ਕੂੜ ਕਪੜ ਕੂੜ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (468-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜ ਮੀਆ ਕੂੜ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ (468-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੈ ਕੂੜੁ ॥੧॥ (468-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (468-8)

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (468-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (468-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ (468-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ (468-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ (468-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (468-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (468-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (468-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ (468-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (468-13)

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ (468-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (468-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (468-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ (468-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਤਿ ਬੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (468-16)

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ (468-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ (468-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ (468-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (468-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (468-19)

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ (468-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (468-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੬੯

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (469-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (469-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਉਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (469-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (469-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (469-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ (469-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ (469-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (469-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (469-5)

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ (469-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (469-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ (469-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ (469-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (469-6)

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (469-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (469-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (469-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (469-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ (469-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (469-9)

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (469-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (469-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ (469-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (469-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (469-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ (469-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (469-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੨ ॥ (469-13)

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (469-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (469-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (469-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (469-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੨ ॥ (469-15)

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ (469-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (469-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ (469-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੧ ॥ (469-16)

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (469-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ (469-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (469-17)

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ (469-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ (469-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ (469-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ (469-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ (469-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੭੦

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (470-1)

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਬਵਾਹੁ ॥ (470-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ (470-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਤਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ ॥ (470-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ ॥ (470-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ ॥ (470-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਲਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ ॥੧॥ (470-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (470-4)

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ (470-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (470-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ (470-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ (470-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (470-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (470-9)
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (470-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (470-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (470-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (470-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ (470-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (470-12)
 ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ (470-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ (470-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ (470-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ (470-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (470-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ (470-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ (470-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (470-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (470-16)
 ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (470-18)
 ਕਪਤੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੭੧

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ (471-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ (471-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (471-2)

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ (471-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ (471-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (471-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ (471-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ (471-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ (471-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ (471-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (471-5)

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ (471-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (471-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ (471-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ (471-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ (471-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ (471-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (471-8)

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ (471-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (471-9)

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭਲਕੇ ਬੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਡੈ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘੜੈ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (471-12)

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (471-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (471-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ (471-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (471-14)
 ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (471-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ (471-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (471-17)
 ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੭੨

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (472-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (472-4)

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ (472-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (472-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ (472-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (472-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ (472-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (472-7)

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ (472-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ (472-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ (472-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ (472-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (472-8)

ਜਿਉ ਜੋਰੁ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (472-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (472-10)

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (472-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ (472-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ (472-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (472-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ (472-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (472-13)

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (472-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ (472-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ (472-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (472-16)

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ (472-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ (472-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ (472-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (472-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (472-18)

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (472-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (472-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (472-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (472-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੭੩

ਪਉੜੀ ॥ (473-1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (473-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ (473-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ (473-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ (473-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ (473-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (473-3)

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (473-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ (473-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ (473-4, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ (473-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ (473-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (473-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (473-7)

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ (473-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (473-9, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (473-11)

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ (473-11, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ (473-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ (473-12, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ (473-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ (473-13, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (473-13)
 ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (473-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (473-15)
 ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ (473-15, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ (473-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦਤੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (473-16, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (473-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (473-17, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ (473-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ (473-18, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ ॥ (473-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ (473-19, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੭੪

ਪਉੜੀ ॥ (474-1)
 ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ (474-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ (474-1, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ (474-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (474-2, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ (474-3, ਆਸਾ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-3)
 ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (474-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (474-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
 ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (474-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
 ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (474-5, ਆਸਾ, ਮਃ 2)
 ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-5)

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ (474-5, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥ (474-6, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (474-6)

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਲੀਐ ॥ (474-6, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ (474-7, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ (474-7, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ (474-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ (474-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-9)

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ (474-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ (474-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (474-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ (474-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-11)

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ (474-11, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ (474-11, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-12)

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (474-12, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (474-12, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ (474-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (474-13, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ (474-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-14)

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (474-14, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ (474-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-15)

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ (474-15, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ (474-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (474-16)

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ (474-16, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ (474-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ (474-17, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (474-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (474-18, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ (474-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-19)

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ (474-19, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੪੭੫

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ (475-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (475-1)

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ (475-1, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (475-2, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (475-2)

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (475-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ (475-4, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (475-5)

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ (475-5, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕਨ੍ਹੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ (475-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ (475-6, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (475-7, ਆਸਾ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (475-7)

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ (475-7, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (475-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ (475-8, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (475-8)

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (475-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (475-9, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ 2)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (475-12)

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (475-13)

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ (475-13)

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (475-13)

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ (475-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ (475-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ (475-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (475-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ (475-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ (475-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ (475-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥ (475-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ (475-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥ (475-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੭੬

ਆਸਾ ॥ (476-1)
 ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ (476-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ (476-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ (476-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ (476-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (476-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ (476-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ (476-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (476-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ (476-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (476-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ (476-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (476-6)
 ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੇ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ (476-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ (476-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (476-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ (476-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ (476-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (476-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ (476-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (476-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ (476-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ (476-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ (476-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ (476-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (476-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (476-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ (476-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕੈ ਨਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ (476-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥ (476-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥ (476-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (476-12)
 ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ (476-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ (476-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਕਟੀ ਕੋ ਨਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਭੂੰ ॥ (476-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (476-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ (476-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ (476-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰੇ ਭਰਤਾ ਬਡੇ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (476-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ (476-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ (476-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ (476-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (476-18)
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ (476-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥੧॥ (476-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ (476-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (476-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ (476-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੭੭

ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥੨॥ (477-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥ (477-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥੩॥ (477-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਉਬਰਨਾ ॥ (477-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥ (477-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (477-3)

ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ (477-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ (477-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ (477-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (477-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ (477-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥ (477-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ (477-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਮੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ (477-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ (477-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥ (477-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (477-9)

ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ (477-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (477-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (477-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (477-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਿੰਬਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ (477-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥ (477-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ (477-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ (477-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥ (477-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥ (477-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (477-14)

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥ (477-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (477-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥ (477-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (477-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥ (477-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (477-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ (477-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥ (477-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ (477-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥ (477-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (477-19)

ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (477-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (478-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ (478-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (478-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ (478-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥ (478-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ਖਟੀਆ ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥ (478-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਟ ਛਿਟਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਇਕੋਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥ (478-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (478-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੯॥ (478-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਤੁਕੇ (478-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (478-6)
 ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ਇਕਤੁਕੇ ॥ (478-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (478-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (478-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (478-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (478-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥ (478-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥ (478-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (478-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥ (478-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥ (478-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (478-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (478-10)
 ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁਟਾ ॥ (478-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੁਤਾ ॥੧॥ (478-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂੰਆ ॥ (478-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (478-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਾਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥ (478-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥ (478-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ (478-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਮਝਿ ਪਰੀ ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥ (478-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥ (478-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (478-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (478-14)

ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥ (478-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥ (478-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ (478-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (478-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥ (478-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (478-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥ (478-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ (478-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥ (478-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (478-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (478-17)

ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥ (478-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਹਾ ਬਸਹਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰ ॥੧॥ (478-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥ (478-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (478-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੭੯

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥ (479-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥ (479-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥ (479-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥ (479-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (479-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥ (479-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ਦੁਤਕੇ ੫ (479-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (479-4)

ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥ (479-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥ (479-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥ (479-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (479-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥ (479-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥ (479-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥ (479-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥ (479-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥ (479-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥ (479-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ (479-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥ (479-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (479-10)
 ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ (479-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ (479-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ (479-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (479-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥ (479-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥ (479-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥ (479-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ (479-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥ (479-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥ (479-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੁਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥ (479-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥ (479-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (479-17)
 ਕਾਹੂ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥ (479-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥ (479-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥ (479-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (479-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੁਮਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੁੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ (479-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥ (479-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (479-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੦

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥ (480-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਉਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (480-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥ (480-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥ (480-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥ (480-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (480-4)
 ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (480-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (480-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (480-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (480-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (480-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ (480-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (480-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ (480-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥ (480-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (480-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥ (480-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (480-10)
 ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ (480-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥ (480-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥ (480-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (480-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ ॥ (480-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ ॥੨॥ (480-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸ੍ਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥ (480-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥ (480-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥ (480-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥ (480-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥ (480-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥ (480-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ਇਕਤੁਕੇ ੪ ॥ (480-16)
 ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ (480-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥ (480-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ (480-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (480-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ (480-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ (480-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ (480-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥ (480-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੧

ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ (481-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ (481-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ (481-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥ (481-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਸਾ ॥ (481-2)
ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ (481-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ (481-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ (481-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (481-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਉਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ (481-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ (481-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ (481-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (481-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (481-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ (481-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ (481-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥ (481-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਸਾ ॥ (481-7)
ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ (481-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (481-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ (481-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (481-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ (481-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ (481-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥ (481-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ (481-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ (481-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ (481-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ (481-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥ (481-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਸਾ ॥ (481-11)
ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ (481-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (481-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਏਕੁ ਅਚੰਡਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ ਭਾਈ ॥ (481-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (481-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਲ ਕੀ ਮਛਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ (481-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ (481-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ (481-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ (481-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ (481-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥ (481-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ (481-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ (481-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧ (481-15)
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (481-16)
 ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ (481-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (481-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥ (481-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (481-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ (481-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ (481-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੨

ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ (482-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ (482-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (482-2)
 ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ (482-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ (482-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ (482-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (482-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ (482-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥ (482-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ (482-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥ (482-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (482-6)
 ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥ (482-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥ (482-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥ (482-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (482-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ (482-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (482-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (482-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ (482-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (482-11)
 ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (482-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮੁ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ (482-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (482-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (482-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (482-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ (482-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੁਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ (482-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮੁ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥ (482-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (482-15)
 ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ (482-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥ (482-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ ॥ (482-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (482-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ (482-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥ (482-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥ (482-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੪॥੨੭॥ (482-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (482-19)

ਪੰਨਾ ੪੮੩

ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (483-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥ (483-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥ (483-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (483-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥ (483-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਫੂਟੀ ॥੨॥ (483-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ (483-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥ (483-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਸਾ ॥ (483-5)

ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (483-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥ (483-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ (483-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (483-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (483-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (483-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ (483-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥ (483-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ॥ (483-9)

ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥ (483-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥ (483-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥ (483-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (483-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧਨ ਪਿਰ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (483-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥੨॥ (483-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥ (483-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥ (483-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ (483-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (483-13)

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (483-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ (483-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ (483-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (483-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥ (483-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (483-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (483-17)

ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥ (483-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥ (483-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭਲੀ ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥ (483-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (483-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ (483-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥ (483-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੪

ਆਸਾ ॥ (484-1)

ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥ (484-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥ (484-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ (484-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਉਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (484-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (484-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥ (484-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (484-3)

ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੁੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ (484-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (484-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਘੁੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥ (484-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ (484-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਘੁੰਘਟੁ ਕਾਢੈ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥ (484-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੁ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥ (484-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਘੁੰਘਟੁ ਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥ (484-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥ (484-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥ (484-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥ (484-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (484-7)

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ (484-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (484-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (484-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (484-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ (484-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥ (484-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (484-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥ (484-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ (484-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥ (484-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (484-10)

ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ (484-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (484-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ (484-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ (484-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥ (484-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥ (484-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ (484-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨ੍ਹਾਂ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥ (484-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥ (484-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਤੈ ਸੂਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥ (484-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (484-14)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ (484-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥ (484-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ (484-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਚਾ ਨਾਵਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (484-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ (484-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ (484-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ (484-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜ੍ਹਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ (484-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (484-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥ (484-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (485-1)
 ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ (485-1)
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ (485-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (485-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (485-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (485-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ (485-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (485-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ (485-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (485-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (485-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (485-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (485-7)
 ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਉਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ (485-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥ (485-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਤ੍ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ (485-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (485-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ (485-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥ (485-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥ (485-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥ (485-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਉਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ (485-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥ (485-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (485-12)

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥ (485-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥ (485-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥ (485-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (485-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥ (485-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥ (485-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (485-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ (485-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ (485-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥ (485-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (485-16)

ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥ (485-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥ (485-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥ (485-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (485-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ (485-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥ (485-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥ (485-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੬

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥ (486-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (486-1)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ (486-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ (486-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥ (486-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (486-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥ (486-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸੰਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥ (486-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (486-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (486-5)

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥ (486-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥ (486-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ (486-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (486-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ (486-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥ (486-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥ (486-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥ (486-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ (486-9, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥ (486-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (486-10)

ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (486-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ (486-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ (486-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (486-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲੁਗ ਓਲੁਗਣੀ ॥੨॥ (486-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ (486-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੩॥ (486-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ (486-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥ (486-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਆਸਾ ॥ (486-14)

ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥ (486-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਉਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (486-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (486-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (486-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ (486-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥ (486-16, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (486-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ (486-17, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਆਸਾ ॥ (486-18)

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ (486-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ॥੧॥ (486-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ (486-18, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (486-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥ (486-19, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੭

ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ॥੨॥ (487-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੇ ਜਨ ॥ (487-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥ (487-1, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਆਸਾ ॥ (487-2)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (487-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (487-2, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ (487-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ (487-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (487-3, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ (487-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (487-4, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ (487-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ (487-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦੁਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (487-5, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ (487-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ (487-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ (487-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ (487-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ (487-7, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥ (487-8, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ (487-9)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (487-9)
ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ (487-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (487-10, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (487-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ (487-11, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ (487-12, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ (487-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ (487-13, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ (487-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ (487-14, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ (487-15, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (487-16)

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ (487-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਆਢ ਦਾਮ ਕੇ ਛੀਪਰੇ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (487-16, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ (487-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ (487-17, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥ (487-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (487-18, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ (487-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥ (487-19, ਆਸਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੮੮

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੇ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ (488-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥ (488-1, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥ (488-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (488-2, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ (488-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ (488-3, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ (488-4, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (488-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ (488-5, ਆਸਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥ (488-6, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)
 ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ (488-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (488-7)
 ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨੁ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ (488-8, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥ (488-8, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥ (488-8, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਬੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (488-9, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ (488-9, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ (488-10, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ (488-10, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ (488-10, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ (488-11, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥ (488-11, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਆਸਾ ॥ (488-12)
 ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ (488-12, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ (488-12, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੁੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (488-12, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ (488-13, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਵਾਈਐ ॥੨॥ (488-14, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ (488-14, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ (488-14, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ (488-15, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ (488-15, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ (488-16, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ (488-16, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਤਿਕ ਕੁੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ (488-17, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ (488-17, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ (488-17, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ (488-18, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ (488-18, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥ (488-19, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੪੮੯

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (489-1)
 ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (489-3)
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ (489-4, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (489-4, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (489-5, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ (489-5, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (489-6, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ (489-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ (489-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ (489-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥ (489-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (489-8)
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (489-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ (489-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (489-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (489-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (489-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥ (489-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ (489-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ (489-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (489-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ (489-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੪੯੦

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (490-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (490-2)
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (490-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥ (490-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵੀਐ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (490-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (490-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ (490-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥ (490-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (490-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (490-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ (490-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (490-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (490-8)
 ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ (490-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥ (490-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ (490-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (490-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ (490-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ (490-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (490-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥ (490-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ (490-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ (490-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (490-15)
 ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (490-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ (490-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (490-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (490-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (490-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (490-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (490-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ (490-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ (490-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੯੧

ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥ (491-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (491-1)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (491-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (491-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (491-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (491-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ (491-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥ (491-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ (491-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (491-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (491-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥ (491-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (491-7)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥ (491-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ (491-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ (491-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (491-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥ (491-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥ (491-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਨੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਨੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ (491-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥ (491-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਿਨੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (491-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੬॥ (491-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (491-13)
 ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ (491-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (491-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ (491-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (491-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ (491-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ (491-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (491-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ (491-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ (491-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (491-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (491-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੭॥ (491-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੪੯੨

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥ (492-1)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (492-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (492-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (492-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (492-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ (492-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (492-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (492-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (492-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ (492-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥ (492-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (492-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥ (492-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (492-8)
 ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (492-8)
 ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (492-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ (492-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (492-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (492-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ (492-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ (492-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ (492-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ (492-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ (492-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥ (492-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (492-15)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (492-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥ (492-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (492-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (492-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥ (492-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ (492-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੯੩

ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ (493-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ (493-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ (493-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥ (493-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (493-4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ (493-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ (493-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (493-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (493-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (493-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥ (493-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ (493-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥ (493-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (493-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥ (493-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (493-10)
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ (493-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (493-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ (493-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (493-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ (493-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (493-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ (493-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖ ਖਾਵੈ ਮੁਖ ਫੀਕਾ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (493-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (493-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥ (493-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (493-17)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ (493-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਹੋਵਹੁ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (493-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ (493-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (493-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੯੪

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ੍ਹ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (494-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (494-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (494-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ (494-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (494-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥ (494-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (494-6)
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ (494-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ (494-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (494-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (494-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ (494-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (494-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (494-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥ (494-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (494-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥ (494-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (494-14)

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ (494-15)

ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (494-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥ (494-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥ (494-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (494-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥ (494-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥੨॥ (494-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (494-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥੩॥ (494-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥ (494-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥ (494-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ (494-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੧॥੭॥੧੬॥ (494-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੪੯੫

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (495-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (495-1)

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ (495-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ (495-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਤਰਿਆ ॥ (495-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (495-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ (495-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ (495-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਊਡੈ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ (495-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (495-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ (495-6, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (495-7, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (495-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (495-8)
 ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (495-9, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ (495-9, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (495-10, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (495-10, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ (495-11, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥ (495-11, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਧਰ ਸਾਰੀ ॥ (495-12, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥੩॥ (495-12, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥ (495-13, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥ (495-13, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (495-14)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ (495-14, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (495-15, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥ (495-15, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (495-16, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ (495-16, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥ (495-17, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)

ਪੰਨਾ ੪੯੬

ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥ (496-1, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥ (496-1, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ (496-2, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਲਾਇ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥ (496-2, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (496-3)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ (496-3, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੋ ॥੧॥ (496-4, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥ (496-4, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ਹ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (496-5, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ੍ਹ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (496-5, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)
 ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥ (496-6, ਗੁਜਰੀ, ਮ: 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਹੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥ (496-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥ (496-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵਹੁ ਤੁਮਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਹੁ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ (496-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥ (496-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (496-9)
 ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥ (496-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ (496-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥ (496-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (496-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ (496-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥ (496-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥ (496-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਅਨੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ (496-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ (496-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥ (496-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (496-15)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ (496-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ (496-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ (496-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (496-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ (496-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ (496-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ (496-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ (496-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (496-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੯੭

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥ (497-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (497-2)
 ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ (497-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ (497-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ (497-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (497-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (497-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (497-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ (497-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥ (497-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (497-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੭॥ (497-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨ (497-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (497-9)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (497-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੁ ਜਾਇਆ ॥੧॥ (497-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥ (497-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (497-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥ (497-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ੍ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥ (497-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥ (497-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥ (497-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਬ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ (497-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ (497-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥ (497-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥ (497-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (497-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (497-17)
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (497-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ (497-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ (497-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (497-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੯੮

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ (498-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ (498-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (498-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯॥ (498-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (498-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (498-4)
 ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ (498-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥ (498-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ॥ (498-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (498-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥ (498-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥੨॥੧॥੧੦॥ (498-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (498-8)
 ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਊ ਬੂਝਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥ (498-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥ (498-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ (498-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (498-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ (498-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ ਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧॥ (498-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (498-11)
 ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥ (498-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥ (498-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ (498-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (498-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ (498-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੨॥ (498-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (498-15)
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ (498-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥ (498-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥ (498-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (498-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥ (498-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥ (498-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (498-18)
 ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥ (498-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੂ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ (498-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੪੯੯

ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥ (499-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (499-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥ (499-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੫॥੧੪॥ (499-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (499-3)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (499-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (499-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ (499-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (499-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (499-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੬॥੧੫॥ (499-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (499-6)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਬੋਰਾ ॥ (499-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥ (499-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ (499-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (499-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਜੋਰਾ ॥ (499-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੭॥੧੬॥ (499-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (499-10)
 ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (499-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ (499-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨ ਐਸੇ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥ (499-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (499-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥ (499-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੮॥੧੭॥ (499-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (499-13)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ (499-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥ (499-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ (499-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (499-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪਰੀ ॥ (499-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥ (499-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (499-17)
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (499-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (499-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥ (499-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (499-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ (499-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੦॥੧੯॥ (499-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੦੦

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (500-1)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥ (500-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥ (500-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ (500-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (500-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ (500-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ (500-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (500-5)
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ (500-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (500-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ (500-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (500-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ (500-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੇ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ (500-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (500-8)
ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ (500-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ (500-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ (500-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (500-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ (500-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥ (500-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (500-12)
ਬਿਸੁੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (500-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥ (500-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ (500-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੁ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (500-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (500-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥ (500-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (500-16)
ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ (500-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (500-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (500-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (500-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (500-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ (500-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (500-19)
 ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ (500-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੦੧

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (501-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ (501-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ (501-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ (501-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥ (501-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (501-4)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ (501-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (501-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ (501-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (501-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ (501-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥ (501-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ (501-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (501-8)
 ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ (501-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (501-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ (501-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (501-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (501-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (501-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ (501-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ (501-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ (501-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥ (501-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (501-14)

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (501-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (501-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (501-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (501-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ (501-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ (501-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥ (501-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ (501-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ (501-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੨੮॥ (501-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (501-19)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥ (501-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੦੨

ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ (502-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (502-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (502-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ (502-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ (502-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ (502-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ (502-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ (502-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥ (502-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (502-6)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ (502-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (502-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ (502-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (502-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (502-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ (502-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥ (502-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ (502-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ (502-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥ (502-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ (502-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥ (502-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ (502-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (502-13)
 ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ (502-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ (502-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ (502-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (502-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ (502-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (502-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (502-17)
 ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ (502-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥ (502-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ (502-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (502-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (502-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੦੩

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (503-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ (503-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ (503-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ (503-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥ (503-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (503-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (503-5)
 ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ (503-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (503-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ (503-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (503-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ (503-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ (503-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ (503-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ (503-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ (503-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥ (503-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਬੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ (503-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ (503-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ (503-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (503-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਬੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥ (503-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥ (503-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ (503-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥ (503-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (503-15)
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ (503-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ (503-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ (503-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (503-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ (503-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ (503-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (503-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥ (503-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੦੪

ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ (504-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥ (504-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ (504-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਉਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ (504-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ (504-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੇ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥ (504-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ (504-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥ (504-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ (504-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥ (504-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (504-7)
 ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ (504-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (504-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (504-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (504-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (504-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (504-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ (504-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (504-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ (504-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (504-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ (504-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ (504-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ (504-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥ (504-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (504-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ (504-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ (504-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥ (504-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (504-18)
 ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ (504-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥ (504-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ (504-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੦੫

ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (505-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ (505-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ (505-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ (505-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ (505-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ (505-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ (505-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ (505-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ (505-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (505-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ (505-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ (505-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ (505-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਥੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ (505-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥ (505-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ (505-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (505-11)
 ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ (505-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ (505-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ (505-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (505-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ (505-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ (505-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ (505-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿਤੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥ (505-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ (505-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ (505-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ (505-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ (505-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (505-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥ (505-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ (505-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੦੬

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ (506-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ (506-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥ (506-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (506-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (506-3)
 ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ (506-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ (506-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (506-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ (506-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (506-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ (506-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (506-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ (506-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ (506-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (506-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ (506-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੈ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (506-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੈ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥ (506-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (506-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ (506-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (506-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ (506-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (506-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥ (506-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (506-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ (506-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (506-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥ (506-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (506-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (506-16)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥ (506-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ (506-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (506-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (506-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੦੭

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (507-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ (507-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (507-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥ (507-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥ (507-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥ (507-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (507-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥ (507-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ (507-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥ (507-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (507-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥ (507-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ (507-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੭॥ (507-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (507-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (507-10)
 ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ (507-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥ (507-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ (507-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (507-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ (507-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (507-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ (507-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ (507-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ (507-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ (507-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ (507-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ (507-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ (507-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ (507-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ (507-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥ (507-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੦੮

ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥ (508-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੮॥ (508-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (508-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (508-3)
 ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ (508-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (508-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (508-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (508-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥ (508-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥ (508-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥ (508-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਛੇਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥ (508-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ (508-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥ (508-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥ (508-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥ (508-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ ਚੀਰ ॥ (508-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ ਕਟਾਖੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੬॥ (508-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (508-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਪਰਮ ਹੰਸਹ ਰੀਤਿ ॥੭॥ (508-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਤ ਦਰਸਨੁ ਸ੍ਵਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰਸਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥ (508-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੧॥੧॥੨॥੫॥੭॥ (508-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ (508-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (508-14)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (508-15)
 ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥ (508-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ (508-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ (508-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (508-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (508-17)
 ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰ ॥ (508-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ (508-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥ (508-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੦੯

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੨॥ (509-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (509-2)
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (509-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (509-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥ (509-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (509-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (509-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (509-4)
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (509-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ (509-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (509-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ (509-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (509-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (509-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (509-7)
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ (509-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥ (509-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥ (509-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (509-9)
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (509-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (509-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜੋਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (509-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (509-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (509-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (509-12)
 ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (509-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥ (509-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (509-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (509-13)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ (509-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥ (509-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (509-14)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (509-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (509-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (509-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (509-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥ (509-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (509-16)
 ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ (509-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ (509-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (509-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (509-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (509-18)

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ (509-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ (509-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ (509-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੦

ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (510-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (510-1)

ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ (510-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ (510-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ (510-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ (510-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥ (510-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (510-4)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (510-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ (510-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (510-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ (510-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (510-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (510-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (510-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥ (510-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (510-8)

ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (510-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ (510-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰਤੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ (510-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (510-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (510-11)

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ (510-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ (510-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ (510-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (510-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥ (510-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (510-13)

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥ (510-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ (510-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (510-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (510-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (510-15)
 ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ (510-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ (510-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (510-16)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ (510-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (510-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ (510-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ (510-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥ (510-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (510-19)
 ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ (510-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (510-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੧

ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ (511-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ (511-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (511-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (511-3)
 ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (511-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (511-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ (511-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (511-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ (511-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (511-5)
 ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (511-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ (511-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (511-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (511-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੩॥ (511-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (511-8)

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ (511-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ੍ਹ ਬੁਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ (511-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (511-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (511-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ (511-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (511-11)

ਮਨਮੁਖ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ (511-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ (511-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ (511-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ (511-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ (511-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (511-14)

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (511-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (511-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ (511-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (511-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ (511-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (511-17)

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (511-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (511-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (511-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ (511-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (511-19)

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (511-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੨

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (512-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (512-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (512-2)

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ (512-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ (512-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ (512-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ (512-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ (512-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (512-4)

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (512-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ (512-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (512-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ (512-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (512-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (512-7)

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ (512-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (512-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (512-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (512-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ (512-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ (512-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥ (512-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (512-11)

ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (512-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (512-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (512-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ (512-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥ (512-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (512-14)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (512-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (512-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ (512-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (512-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (512-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (512-18)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (512-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (512-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ (512-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (512-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੩

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ (513-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (513-1)

ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ (513-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ (513-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ (513-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (513-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ (513-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (513-4)

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (513-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (513-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ (513-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (513-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (513-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (513-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (513-8)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ (513-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ (513-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ (513-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (513-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (513-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (513-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ (513-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (513-13)

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (513-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (513-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ (513-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ (513-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ (513-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (513-15)

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ (513-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (513-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (513-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (513-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ (513-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (513-18)
ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤਤਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਬਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (513-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ (513-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (513-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੪

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (514-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (514-1)
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ (514-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ (514-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ (514-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥ (514-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ (514-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (514-4)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (514-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (514-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (514-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (514-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (514-6)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (514-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ (514-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹੁ ਕਢਾਈ ॥ (514-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ (514-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (514-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (514-9)
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (514-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ (514-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ (514-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ (514-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ (514-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (514-12)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (514-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (514-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (514-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ (514-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (514-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (514-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (514-14)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ (514-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ (514-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ (514-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (514-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (514-16)

ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ (514-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ (514-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥ (514-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ (514-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ (514-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (514-19)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (514-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ (514-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੫

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (515-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ (515-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ (515-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (515-3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (515-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (515-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (515-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (515-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (515-5)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ (515-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (515-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ (515-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ (515-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥ (515-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (515-8)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (515-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (515-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (515-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (515-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ (515-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ (515-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (515-11)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (515-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (515-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ (515-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (515-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ (515-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (515-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (515-15)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ (515-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (515-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (515-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ (515-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥ (515-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (515-17)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (515-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (515-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (515-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (515-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ (515-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੬

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ (516-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (516-1)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (516-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (516-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ਹ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (516-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (516-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (516-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (516-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (516-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (516-5)
ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (516-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (516-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (516-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (516-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥ (516-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (516-8)
ਗੁਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ (516-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ (516-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (516-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (516-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ (516-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (516-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (516-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ (516-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (516-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (516-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (516-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (516-13)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (516-13, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (516-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (516-14)
ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ (516-14, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ (516-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ (516-15, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ (516-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ (516-16, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (516-17)
ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ (516-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (516-17, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ (516-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (516-18)

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ (516-18, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (516-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (516-19)

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (516-19, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੧੭

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ (517-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (517-1, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (517-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ (517-2, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (517-3)

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ (517-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ (517-3, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ (517-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (517-4, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (517-5)

ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ (517-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ (517-5, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (517-6)

ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ (517-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (517-6, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (517-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ (517-7, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ (517-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (517-8)

ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (517-8, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (517-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (517-9)

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (517-9, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (517-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (517-10)

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ (517-10, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥ (517-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ (517-11, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ (517-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ (517-12, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ (517-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (517-14)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (517-15)
 ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ (517-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ (517-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ (517-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਏਹ ਵਧੁ ਦੇਇ ॥ (517-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ (517-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (517-17)
 ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ (517-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ (517-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ (517-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ (517-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ (517-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ (517-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੧੮

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (518-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (518-1)
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ (518-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ (518-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ (518-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ (518-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ (518-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ (518-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ (518-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥ (518-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (518-4)
 ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (518-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ (518-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (518-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (518-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (518-6)
 ਕਿਤੀ ਬੈਹਨਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ (518-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥ (518-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (518-7)
 ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ (518-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ (518-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ (518-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ (518-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ (518-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ (518-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਰੀਐ ॥ (518-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥ (518-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (518-11)
 ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ (518-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥ (518-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (518-12)
 ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ (518-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ (518-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (518-13)
 ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ (518-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ (518-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ (518-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ (518-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ (518-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ (518-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ (518-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ (518-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (518-16)
 ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ (518-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (518-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (518-17)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ (518-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥ (518-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (518-18)

ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ (518-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥ (518-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ (518-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੧੯

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ (519-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ (519-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥ (519-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥ (519-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥ (519-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (519-3)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ (519-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (519-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (519-4)

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ (519-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (519-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (519-5)

ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ (519-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ (519-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ (519-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ (519-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥ (519-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ (519-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ (519-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥ (519-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (519-8)

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ (519-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (519-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (519-10)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ (519-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥ (519-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (519-11)

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ (519-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ (519-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥ (519-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ (519-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥ (519-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ (519-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ (519-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥ (519-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (519-14)
 ਲਗਤੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ (519-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ (519-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (519-15)
 ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (519-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾਂ ॥੨॥ (519-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (519-17)
 ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ (519-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ (519-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥ (519-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥ (519-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ (519-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ (519-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ (519-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥ (519-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੨੦

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (520-1)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (520-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ (520-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (520-2)
 ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ (520-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (520-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (520-3)
 ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ (520-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ (520-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ (520-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ (520-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ (520-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥ (520-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ (520-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥ (520-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (520-7)
 ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ (520-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥ (520-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (520-8)
 ਜਿਨ੍ਹਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ (520-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ (520-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (520-9)
 ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥ (520-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ (520-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ (520-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥ (520-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ (520-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੀ ਹੂੰ ਉਚਾ ਬਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥ (520-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (520-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ (520-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (520-13)
 ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ (520-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (520-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (520-14)
 ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (520-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ (520-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (520-15)
 ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ (520-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥ (520-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਬਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ (520-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ (520-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥ (520-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥ (520-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥ (520-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥ (520-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (520-19)
ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਵਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥ (520-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥ (520-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੨੧

ਮਃ ੫ ॥ (521-1)
ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥ (521-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆਢਲਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥ (521-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (521-2)
ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥ (521-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥ (521-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥ (521-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥ (521-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥ (521-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥ (521-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (521-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥ (521-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (521-5)
ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ ਸੁਵੀਆ ॥ (521-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੋਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥ (521-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (521-6)
ਖੋਜੀ ਲਧੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥ (521-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥ (521-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (521-7)
ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥ (521-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ (521-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥ (521-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ (521-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (521-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ (521-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥ (521-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਈਅਨ੍ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥ (521-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (521-10)

ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ (521-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥ (521-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (521-11)

ਪਾਪਤਿਆ ਪਛਾਤਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਿ ਕੈ ॥ (521-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥ (521-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (521-12)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥ (521-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ (521-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥ (521-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ (521-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥ (521-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥ (521-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥ (521-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥ (521-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (521-16)

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ (521-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ (521-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (521-17)

ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥ (521-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (521-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (521-19)

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ (521-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ (521-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ (521-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੨੨

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ (522-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ (522-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥ (522-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ (522-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ (522-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (522-3)

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (522-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ (522-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (522-4)

ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ (522-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ (522-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (522-5)

ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ (522-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ (522-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥ (522-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ (522-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥ (522-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ (522-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ (522-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥ (522-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (522-9)

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (522-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਉਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (522-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (522-10)

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ (522-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ (522-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (522-11)

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ (522-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ (522-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥ (522-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ (522-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥ (522-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (522-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥ (522-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧੬॥ (522-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (522-14)

ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥ (522-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥ (522-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (522-16)

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (522-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ (522-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (522-17)

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥ (522-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ (522-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ (522-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (522-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥ (522-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ (522-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (522-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੨੩

ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥ (523-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (523-1)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (523-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ (523-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (523-2)

ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ (523-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥ (523-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (523-4)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ (523-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ (523-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥ (523-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥ (523-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ (523-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥ (523-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ (523-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥ (523-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (523-7)

ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥ (523-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥ (523-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (523-8)

ਜੀਵਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (523-8, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥ (523-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (523-9)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (523-9, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ (523-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ (523-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ (523-10, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ (523-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ (523-11, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ (523-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮੁਲਿਆ ॥੧੯॥ (523-12, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (523-12)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥ (523-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ (523-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥ (523-13, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥ (523-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ (523-14, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥ (523-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (523-15)
 ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (523-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (523-15, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ (523-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (523-16, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (523-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (523-17, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥ (523-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥ (523-18, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (523-19)
 ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ (523-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ (523-19, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੨੪

ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ (524-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥ (524-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥ (524-1, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (524-2)
 ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ (524-2, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (524-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (524-3)

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (524-3, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥ (524-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (524-4)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥ (524-4, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੁਰਿਆ ॥ (524-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥ (524-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥ (524-5, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥ (524-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥ (524-6, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (524-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ (524-7, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ (524-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (524-7)

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੁਜਾ ॥ (524-8)

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ (524-8, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ (524-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ (524-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (524-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਾਰੇ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥ (524-10, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥ (524-11, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਝੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈਹੈ ॥ (524-11, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥ (524-12, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ (524-12, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ (524-13, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗੁਜਰੀ ਘਰੁ ੩ ॥ (524-14)

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ (524-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ (524-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ (524-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (524-15, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ (524-15, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ (524-16, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ (524-16, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ (524-16, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (524-17, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥ (524-17, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੫੨੫

ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (525-1)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (525-1)
ਜੋ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ (525-2, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੋ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (525-2, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (525-2, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (525-3, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ (525-3, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ (525-3, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ (525-4, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥ (525-4, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ (525-5, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ (525-5, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ (525-5, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ (525-5, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗੁਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥ (525-6)
ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੇ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ (525-6, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ (525-6, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (525-7, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (525-8, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (525-8, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੁਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥ (525-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥ (525-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩ (525-10)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (525-10)
ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਬਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ (525-11, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ (525-11, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ (525-11, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (525-12, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰੁ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ (525-12, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥ (525-12, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ (525-13, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕੈਸੇ ਧੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ (525-13, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ (525-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ (525-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ ॥ (525-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥ (525-15, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (525-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (525-16)
 ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥ (525-17, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥ (525-17, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੫੨੬

ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ (526-1, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (526-1, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਬਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ (526-2, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (526-2, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥ (526-3, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨ੍ਹਿ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥ (526-3, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (526-4, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥ (526-4, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਗੁਜਰੀ ॥ (526-5)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (526-5, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥ (526-6, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (526-6, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (526-7, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥ (526-7, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (526-8, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ (526-8, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (526-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੪॥ (526-9, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (526-10, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥ (526-10, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ੪ (526-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (526-12)

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ (526-13, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ (526-13, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ (526-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥ (526-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (526-14, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ (526-15, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਥਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥ (526-16, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ (526-16, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਪਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥ (526-17, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ (526-17, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥ (526-18, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥ (526-18, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥ (526-19, ਗੁਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੫੨੭

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (527-1)
 ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ (527-3)
 ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (527-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (527-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (527-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (527-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ (527-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥ (527-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (527-7)
 ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ (527-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (527-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ (527-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਲਟਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ (527-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ (527-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥ (527-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (527-11)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ (527-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (527-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥ (527-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥ (527-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ (527-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥ (527-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (527-15)
 ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ (527-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (527-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੨੮

ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ (528-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ (528-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (528-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥ (528-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (528-3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (528-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (528-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੁਠਾਰੀ ॥ (528-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥ (528-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥ (528-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੫॥ (528-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (528-7)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥ (528-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰੁਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (528-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥ (528-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥ (528-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥ (528-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ੧ (528-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (528-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (528-12)
 ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (528-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (528-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ (528-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥ (528-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥ (528-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥ (528-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (528-16)

ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥ (528-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (528-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੇ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥ (528-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥ (528-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥ (528-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥ (528-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੨੯

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (529-1)

ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥ (529-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (529-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥ (529-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥ (529-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥ (529-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥ (529-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (529-4)

ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥ (529-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (529-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ (529-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ (529-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ ॥ (529-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥ (529-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (529-8)

ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ (529-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (529-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ (529-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (529-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥ (529-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਸੁਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥ (529-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (529-11)

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥ (529-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (529-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ (529-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ (529-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ (529-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥ (529-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (529-15)
 ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥ (529-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (529-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥ (529-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥ (529-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥ (529-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥ (529-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (529-18)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (529-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (529-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥ (529-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥ (529-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩੦

ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥ (530-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥ (530-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥ (530-2)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥ (530-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (530-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ (530-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥ (530-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ (530-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥ (530-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥ (530-6)
 ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ (530-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (530-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ (530-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ (530-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ (530-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ (530-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥ (530-9)

ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ (530-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (530-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ (530-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ (530-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (530-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥ (530-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ ॥ (530-13)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ (530-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (530-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ (530-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ (530-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ (530-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ (530-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛਕੇ ੨ ॥ (530-16)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ ॥ (530-16)
 ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ (530-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (530-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥ (530-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ (530-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥ (530-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥ (530-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩੧

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ ॥ (531-1)
 ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (531-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (531-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ (531-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁਤਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (531-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥ (531-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥ (531-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ ॥ (531-5)
 ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥ (531-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (531-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥ (531-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥ (531-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ (531-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥ (531-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ ॥ (531-8)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (531-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (531-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ (531-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥ (531-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ (531-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥ (531-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ਪ ॥ (531-12)
 ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥ (531-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (531-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥ (531-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥ (531-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥ (531-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥ (531-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ ॥ (531-15)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (531-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (531-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (531-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ (531-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (531-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ (531-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛਕੇ ੩ ॥ (531-19)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ਪ ॥ (531-19)
 ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ (531-19, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩੨

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (532-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥ (532-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਧਾਰਉ ॥੧॥ (532-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ (532-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥ (532-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (532-4)

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (532-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (532-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (532-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ (532-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ (532-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥ (532-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (532-8)

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ (532-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (532-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ (532-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥ (532-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (532-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥ (532-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (532-11)

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (532-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (532-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ (532-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ (532-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (532-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥ (532-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (532-15)

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ (532-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (532-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (532-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (532-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (532-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥ (532-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (533-1)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (533-2)

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥ (533-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (533-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥ (533-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥ (533-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥ (533-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥ (533-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (533-5)
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ (533-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (533-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (533-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥ (533-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ (533-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ (533-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ (533-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥ (533-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ (533-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥ (533-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (533-9)
 ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥ (533-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (533-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥ (533-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (533-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥ (533-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥ (533-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (533-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (533-13)
 ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ (533-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (533-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ (533-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥ (533-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥ (533-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥ (533-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥ (533-17)
 ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥ (533-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (533-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥ (533-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩੪

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥ (534-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ ॥ (534-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥ (534-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥ (534-3)
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥ (534-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੁ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (534-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ (534-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥ (534-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥ (534-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥ (534-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (534-6)
ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ (534-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (534-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥ (534-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥ (534-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥ (534-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹੁ ਪੁਨਹੁ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥ (534-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (534-11)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (534-11)
ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (534-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥ (534-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥ (534-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥ (534-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (534-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ (534-15)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (534-15)
ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਉਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥ (534-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (534-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਗਾਹਰੇ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ ॥ (534-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥ (534-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥ (534-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥ (534-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੩੫

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (535-1)

ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥ (535-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (535-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿੰਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥ (535-2, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥ (535-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ (535-3, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥੨॥੩੩॥ (535-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ (535-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (535-5)

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ (535-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (535-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸੂਬ ਥਾਨ ॥੧॥ (535-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ (535-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥ (535-7, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥ (535-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥ (535-9)

ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (535-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨੁ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ (535-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ (535-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥ (535-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (535-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥ (535-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥ (535-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (535-12)

ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ (535-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (535-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ (535-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥ (535-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (535-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (535-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥ (535-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥੩॥੩੬॥ (535-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (535-15)

ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ (535-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ (535-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (535-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ (535-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ (535-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ (535-18, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ਪੜ੍ਹ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥ (536-1, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (536-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (536-3)

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (536-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (536-4, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ (536-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ (536-5, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥੬॥੪੪॥ (536-6, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (536-8)

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (536-8)

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ (536-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (536-8, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ (536-9, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ (536-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ (536-10, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ (536-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (536-11)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ (536-11, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (536-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (536-12, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ (536-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ (536-13, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥ (536-14, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (536-15)

ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (536-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)
 ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (536-15, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)
 ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ (536-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ (536-16, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)
 ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ (536-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੬॥੩੮॥੪੭॥ (536-17, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੫੩੭

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (537-1)
 ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ (537-3)
 ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ (537-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ (537-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ (537-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ (537-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (537-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ (537-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ (537-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ (537-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ (537-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ (537-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ (537-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ (537-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ (537-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥ (537-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (537-8)
 ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (537-8)
 ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ (537-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (537-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ (537-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥ (537-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ (537-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ (537-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ (537-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)
 ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥ (537-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 9)

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (537-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (537-13)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥ (537-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥ (537-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੩੮

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥ (538-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (538-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (538-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (538-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ (538-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ (538-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (538-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (538-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (538-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥ (538-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥ (538-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥ (538-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥ (538-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥ (538-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (538-11)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (538-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (538-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (538-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥ (538-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥ (538-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (538-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (538-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ (538-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (538-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਪੰਥੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (538-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (538-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੩੯

ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮ ॥੩॥ (539-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (539-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (539-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (539-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥ (539-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (539-5)

ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (539-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (539-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (539-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (539-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ (539-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮ ॥ (539-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (539-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ (539-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲਵੰਚੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਰਦ੍ਰੋਹੀ ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (539-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (539-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (539-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥੩॥ (539-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਅਤਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥ (539-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥ (539-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥ (539-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥ (539-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (539-17)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (539-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (539-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (539-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੪੦

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥੧॥ (540-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (540-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (540-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥ (540-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ (540-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ (540-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ (540-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥ (540-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥ (540-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (540-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (540-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (540-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥ (540-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (540-11)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥ (540-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (540-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਦਰਗਹੁ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨ੍ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (540-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (540-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (540-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (540-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (540-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ (540-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ (540-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥ (540-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ (540-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੪੧

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ (541-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ (541-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥ (541-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥ (541-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥ (541-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (541-5)

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (541-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (541-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖਾ ਨੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (541-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥ (541-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (541-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (541-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (541-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥ (541-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (541-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ (541-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (541-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥ (541-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (541-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (541-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (541-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ (541-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਛਕਾ ੧ ॥ (541-17)

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ (541-18)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (541-18)

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (541-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥ (541-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੨

ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ (542-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥ (542-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (542-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ (542-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥ (542-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥ (542-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ (542-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (542-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥ (542-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ (542-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ ॥ (542-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥ (542-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥ (542-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (542-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (542-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥ (542-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ (542-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ (542-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ (542-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿਆ ਅਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥ (542-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥ (542-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥ (542-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (542-15)
 ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (542-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (542-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (542-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ (542-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (542-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ (542-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ॥ (542-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥ (542-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥ (542-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੩

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥ (543-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥ (543-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥ (543-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (543-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (543-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥ (543-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥ (543-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥ (543-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥ (543-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (543-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (543-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥ (543-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ (543-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (543-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (543-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (543-9)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (543-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (543-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ (543-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ ਮਨਾ ॥ (543-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ (543-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ (543-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (543-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (543-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗਿ ਜਿਨ੍ਹ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ (543-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (543-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ (543-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥ (543-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (543-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (543-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ (543-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ (543-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ (543-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੋਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥ (543-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (543-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (544-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (544-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (544-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ (544-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (544-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (544-5)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (544-5)
 ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ (544-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ (544-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ (544-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ (544-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥ (544-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ (544-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ (544-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ (544-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ (544-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ (544-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ (544-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ (544-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (544-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ (544-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ (544-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੇਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੇਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ (544-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ (544-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛੁ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ (544-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ (544-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (544-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੇ ॥ (544-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੇ ॥ (544-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ (544-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥ (544-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (544-19)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ (544-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੫

ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ (545-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ (545-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ (545-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੇ ॥ (545-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ (545-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (545-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (545-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ (545-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (545-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ (545-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ (545-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (545-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (545-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ (545-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ (545-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (545-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (545-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (545-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ (545-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (545-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (545-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (545-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ (545-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (545-13)
 ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (545-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (545-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ (545-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ (545-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (545-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (545-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ (545-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ (545-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥ (545-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ (545-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ (545-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ (545-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੬

ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ (546-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ (546-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ (546-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (546-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਗਣਤ ਉਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ (546-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ (546-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (546-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (546-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ (546-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥ (546-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (546-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥ (546-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ (546-8)

ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ (546-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥ (546-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ (546-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥ (546-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ (546-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ (546-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (546-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (546-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ (546-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (546-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ (546-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥ (546-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥ (546-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥ (546-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥ (546-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ਹ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ (546-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ (546-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ (546-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (546-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (546-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (546-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (546-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ (546-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੭

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥ (547-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (547-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (547-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ (547-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ (547-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥ (547-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੪॥੭॥ (547-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ (547-5)
 ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (547-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (547-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥ (547-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (547-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥ (547-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ (547-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (547-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (547-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥ (547-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥ (547-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥ (547-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (547-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥ (547-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ (547-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (547-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥ (547-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥ (547-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥ (547-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (547-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (547-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿੰਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥ (547-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥ (547-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁਤਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (547-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥ (547-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ (547-17)
 ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀਤਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (547-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (547-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ (547-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ (547-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (547-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ (547-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੪੮

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥ (548-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ (548-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥ (548-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥ (548-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ (548-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (548-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥ (548-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (548-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (548-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (548-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ (548-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥ (548-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੇ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (548-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (548-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ (548-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥ (548-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (548-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ (548-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ (548-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (548-11)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (548-12)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (548-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥ (548-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (548-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (548-13)

ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥ (548-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (548-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਨੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥ (548-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (548-15)

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (548-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (548-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (548-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (548-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ (548-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (548-18)

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (548-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (548-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (548-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (548-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੪੯

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (549-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (549-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (549-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗ੍ਰਾਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (549-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (549-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (549-4)

ਤਿਨੁ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (549-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (549-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (549-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (549-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (549-6)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ (549-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ (549-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (549-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (549-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (549-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (549-9)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ (549-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ (549-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (549-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (549-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (549-11)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (549-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (549-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥ (549-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (549-12)
 ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (549-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥ (549-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ (549-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ (549-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ
 ਲੋਈ ॥੩॥ (549-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (549-16)
 ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ (549-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (549-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (549-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (549-18)
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ (549-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਮੁੰਦੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ (549-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ (549-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੫੦

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (550-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ (550-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ (550-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ (550-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ (550-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ (550-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ (550-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ (550-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (550-5)
 ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ (550-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ (550-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ (550-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ (550-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ (550-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (550-9)
 ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (550-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ (550-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (550-10)
 ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (550-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ (550-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (550-12)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (550-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (550-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ (550-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ (550-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ (550-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (550-15)
 ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ (550-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ (550-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ (550-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ (550-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (550-17)
 ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੁ ਆਹਿ ॥ (550-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ (550-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (550-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (550-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (550-19)

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ (550-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ (550-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੫੧

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ (551-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ (551-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ (551-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (551-2)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (551-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ (551-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (551-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ (551-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੪ ॥ (551-4)

ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (551-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (551-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ (551-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ (551-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (551-6)

ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ (551-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ (551-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ (551-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (551-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਬੀਆ ॥੭॥ (551-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (551-9)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (551-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (551-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (551-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (551-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (551-12)

ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (551-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (551-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (551-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (551-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (551-14)

ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ (551-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (551-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ (551-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ (551-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ (551-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (551-17)

ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (551-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ (551-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (551-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ (551-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥ (551-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (551-19)

ਪੰਨਾ ੫੫੨

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (552-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥ (552-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ (552-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (552-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (552-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (552-3)

ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ (552-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ (552-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ (552-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥ (552-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ (552-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (552-6)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (552-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (552-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ (552-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (552-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ (552-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (552-9)

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ (552-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (552-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (552-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (552-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (552-11)
 ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੇਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ (552-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ (552-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ (552-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ (552-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ (552-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (552-14)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (552-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (552-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (552-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (552-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੩ ॥ (552-16)
 ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (552-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ (552-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (552-18)
 ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥ (552-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ (552-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥ (552-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ (552-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ਪਪੜ

ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥ (553-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ (553-2)
 ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ (553-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
 ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (553-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
 ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (553-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
 ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁਤੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ (553-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
 ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ (553-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥ (553-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
 ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ (553-5)
 ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ (553-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (553-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (553-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ (553-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (553-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਕਾਂਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ (553-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ (553-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

ਪਉੜੀ ॥ (553-9)

ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (553-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (553-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ (553-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ (553-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ (553-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (553-12)

ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (553-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥ (553-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੁਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (553-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ (553-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (553-14)

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (553-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥ (553-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (553-16)

ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ (553-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ (553-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ (553-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਬਿਆ ॥ (553-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥ (553-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (553-19)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥ (553-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ (553-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੫੪

ਮਃ ੫ ॥ (554-1)

ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥ (554-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ (554-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (554-2)

ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (554-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥ (554-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥ (554-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (554-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ (554-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (554-5)

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (554-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (554-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ (554-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (554-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (554-7)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ (554-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥ (554-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛੁੜਿ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ (554-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ (554-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ (554-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ (554-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (554-10)

ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥ (554-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥ (554-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ (554-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (554-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥ (554-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (554-13)

ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥ (554-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ (554-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ (554-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (554-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (554-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ (554-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ (554-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (554-17)

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (554-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਜਾ ਤਿਨ੍ਹਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (554-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ (554-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (554-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (554-19)
ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ (554-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ (554-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ਪਪਪ

ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ (555-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ (555-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ (555-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ॥ (555-3)
ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (555-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (555-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਃ ੩ ॥ (555-4)
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (555-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (555-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (555-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ (555-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (555-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (555-7)
ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥ (555-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾਂ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (555-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ (555-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (555-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ (555-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (555-10)
ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (555-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (555-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ (555-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (555-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (555-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ (555-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (555-14)

ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (555-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ (555-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ (555-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (555-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (555-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (555-16)

ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ (555-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ (555-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ (555-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ (555-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ (555-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੯॥ (555-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (555-19)

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ (555-19, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ਪਪੜ

ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ (556-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (556-1, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ (556-2, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (556-2)

ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (556-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (556-3, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (556-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ (556-4, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (556-5, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (556-6)

ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾਂ ॥ (556-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾਂ ॥ (556-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾਂ ॥ (556-6, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ (556-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥ (556-7, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (556-8)

ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ (556-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਪੁਤੁ ਜਿਨ੍ਹਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨ੍ਹਰੀ ਜੋਰੁ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ (556-8, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (556-9)

ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ (556-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥ (556-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (556-9, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਪਾਬਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (556-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (556-10, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (556-11)

ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (556-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (556-11, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ (556-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ (556-12, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥ (556-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (556-13)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ (556-13, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (556-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (556-14, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (556-15)

ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (556-15, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (556-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (556-16, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (556-17)

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (556-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (556-17, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (556-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥ (556-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (556-18, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੫੭

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (557-1)

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ (557-3)

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (557-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ (557-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (557-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (557-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ (557-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ (557-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ (557-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ (557-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ (557-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (557-8)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ (557-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ (557-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (557-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਰਾ ਹੋਇ ॥ (557-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ (557-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਆਸੁ ॥ (557-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤੈ ਸਹੁ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ (557-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (557-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤੈ ਸਹੁ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥ (557-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ (557-13)
 ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ (557-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ (557-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥ (557-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੇ ॥ (557-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ (557-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ (557-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੫੮

ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ (558-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਸਹੁ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ (558-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ (558-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹੁ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ (558-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ (558-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (558-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ (558-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ (558-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ (558-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ (558-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ (558-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ (558-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (558-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅਤਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥ (558-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (558-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (558-9)
 ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ (558-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (558-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (558-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (558-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ (558-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (558-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (558-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ (558-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ (558-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ (558-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (558-15)
 ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (558-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (558-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (558-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (558-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (558-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (558-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ (558-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ (558-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥ (558-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ (558-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੫੯

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (559-1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (559-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ (559-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (559-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (559-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (559-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (559-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ (559-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (559-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ (559-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥ (559-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (559-7)
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (559-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (559-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (559-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (559-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (559-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (559-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ (559-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ (559-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (559-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥ (559-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (559-12)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ (559-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ (559-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (559-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (559-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ (559-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ (559-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (559-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ (559-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (559-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (559-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (559-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥ (559-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (559-19)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (559-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ (559-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੬੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (560-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (560-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (560-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (560-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (560-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (560-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (560-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ (560-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (560-4)
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (560-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (560-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (560-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਆਪਣੇ ਸਤਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (560-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (560-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (560-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (560-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (560-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ (560-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥ (560-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (560-8)
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (560-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (560-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥ (560-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (560-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (560-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (560-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (560-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ (560-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (560-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥ (560-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (560-12)
ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥ (560-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (560-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (560-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (560-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (560-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (560-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ (560-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (560-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (560-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥੧੨॥ (560-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (560-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (560-18)
 ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ॥ (560-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥ (560-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥ (560-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੬੧

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (561-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ (561-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥ (561-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ (561-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥ (561-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (561-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥ (561-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (561-4)
 ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (561-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥ (561-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥ (561-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (561-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥ (561-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥ (561-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ (561-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥ (561-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ (561-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥ (561-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥ (561-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥ (561-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (561-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (561-10)
 ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ (561-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ (561-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ (561-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ (561-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥ (561-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ (561-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥ (561-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅਤਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥ (561-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (561-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅਤਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥ (561-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥ (561-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਆਪਨਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥ (561-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥ (561-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾਂ ॥ (561-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ (561-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੬੨

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥੪॥ (562-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ (562-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥ (562-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥ (562-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥੫॥ (562-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥ (562-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (562-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥ (562-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥੬॥੧॥੩॥ (562-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (562-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (562-8)
 ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (562-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (562-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ (562-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (562-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (562-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ (562-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥ (562-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ (562-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ (562-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥ (562-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥ (562-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (562-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥ (562-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (562-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (562-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁੰਚਾ ॥ (562-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥ (562-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (562-15)
 ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ (562-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ (562-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (562-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (562-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (562-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ (562-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (562-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ (562-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ (562-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੂਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥ (562-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (562-19)
 ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ (562-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (562-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (562-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੬੩

ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (563-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (563-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (563-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (563-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ (563-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ (563-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥ (563-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥ (563-3)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਾ ॥ (563-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ (563-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (563-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (563-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (563-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੂਰੇ ॥੨॥ (563-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥ (563-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (563-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (563-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥ (563-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (563-7)
 ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (563-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (563-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (563-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (563-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ (563-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ (563-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (563-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (563-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (563-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥ (563-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (563-11)
 ਸਾਧਸੰਗ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ (563-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥ (563-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ (563-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (563-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ (563-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ (563-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ (563-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ (563-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ (563-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥ (563-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (563-14)
 ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (563-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (563-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (563-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥ (563-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ (563-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ (563-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ (563-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥ (563-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥ (563-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥ (563-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥ (563-19)
 ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (563-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ (563-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (563-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੬੪

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥ (564-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥ (564-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ (564-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥ (564-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (564-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (564-3)
 ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (564-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ (564-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥ (564-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ (564-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (564-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥ (564-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ (564-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥ (564-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਠੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥ (564-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ (564-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥ (564-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੩॥ (564-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ (564-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ (564-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (564-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥ (564-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ (564-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ (564-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (564-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੯॥ (564-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ (564-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (564-17)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (564-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ (564-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (564-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (564-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ਪੜ੍ਹ

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (565-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥ (565-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (565-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ (565-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (565-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥ (565-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥ (565-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੫॥ (565-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ (565-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੬॥ (565-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (565-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥੭॥ (565-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (565-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੮॥੧॥ (565-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (565-8)

ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (565-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥ (565-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥ (565-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (565-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (565-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (565-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (565-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥ (565-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਉਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (565-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ (565-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (565-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ (565-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ (565-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ (565-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (565-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ (565-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ (565-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥ (565-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ (565-18)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (565-18)

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ (565-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (565-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (565-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੬੬

ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ (566-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ (566-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ (566-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ (566-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (566-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ (566-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (566-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (566-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ (566-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ (566-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (566-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਵਾਵਣਾ ॥ (566-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ (566-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ (566-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ (566-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (566-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥ (566-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ (566-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ (566-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ (566-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥ (566-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (566-11)
 ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ (566-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ (566-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ (566-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥ (566-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ (566-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ (566-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ (566-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ (566-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ (566-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ (566-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ (566-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ (566-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (566-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (566-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ (566-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ (566-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (566-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (566-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (566-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ (566-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੬੭

ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (567-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵਏ ॥ (567-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (567-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (567-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥ (567-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (567-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ (567-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (567-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥ (567-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ (567-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (567-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥ (567-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (567-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (567-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (567-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ (567-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ (567-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (567-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥ (567-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥ (567-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥ (567-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ (567-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਸੇਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ (567-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥ (567-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ (567-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥ (567-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ (567-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥ (567-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥ (567-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੁਰਏ ॥ (567-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥ (567-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥ (567-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ (567-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (567-15)

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ (567-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (567-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (567-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (567-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (567-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (567-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥ (567-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥ (567-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੬੮

ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (568-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (568-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (568-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥ (568-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (568-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥ (568-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ (568-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (568-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ (568-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥ (568-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥ (568-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ (568-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ (568-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (568-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (568-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥ (568-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (568-10)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (568-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (568-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (568-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (568-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (568-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ (568-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥ (568-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥ (568-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (568-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (568-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ (568-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ (568-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (568-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (568-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (568-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (568-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ (568-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੬੯

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ (569-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (569-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (569-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (569-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (569-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (569-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥ (569-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (569-5)
 ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ (569-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ (569-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (569-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ (569-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (569-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (569-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (569-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (569-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ (569-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (569-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (569-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (569-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (569-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (569-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (569-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (569-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (569-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (569-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (569-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (569-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (569-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (569-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ (569-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ (569-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (569-18)
 ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ (569-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ (569-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੭੦

ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ (570-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (570-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ (570-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ (570-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (570-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (570-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (570-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ (570-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (570-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (570-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (570-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (570-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (570-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (570-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ (570-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ (570-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (570-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥ (570-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (570-13)
 ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (570-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (570-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (570-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ (570-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹੰਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (570-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (570-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (570-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (570-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (570-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹੰਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥ (570-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (570-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੭੧

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (571-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (571-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (571-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (571-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ (571-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (571-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (571-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (571-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥ (571-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (571-7)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ (571-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (571-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (571-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (571-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (571-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ (571-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ (571-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (571-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (571-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (571-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥ (571-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ (571-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (571-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (571-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (571-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ (571-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (571-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ (571-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੨੨

ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ (572-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥ (572-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ (572-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (572-3)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ (572-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ (572-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (572-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (572-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ (572-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ (572-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ (572-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ (572-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (572-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ (572-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ (572-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ (572-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ (572-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ (572-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ (572-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (572-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ (572-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ (572-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ (572-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (572-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (572-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (572-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (572-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥ (572-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (572-17)

ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (572-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (572-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (572-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (572-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੭੩

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (573-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥ (573-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (573-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (573-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧ੍ਰਾਇਆ ॥ (573-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (573-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (573-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (573-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (573-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (573-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ ॥ (573-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ (573-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (573-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ (573-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (573-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (573-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (573-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (573-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (573-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੨॥ (573-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (573-12)
 ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (573-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (573-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੋਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ (573-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥ (573-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕੰਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (573-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (573-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (573-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ (573-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (573-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥ (573-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (573-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (573-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੭੪

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (574-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (574-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ (574-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਘਰਿ ਹੋਏ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ (574-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ (574-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (574-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ (574-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ (574-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (574-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ (574-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ (574-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥ (574-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (574-9)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (574-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (574-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (574-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਪਾਇ ਲਗਹੁ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (574-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ (574-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ (574-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥ (574-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਭਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥ (574-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (574-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (574-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ (574-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥ (574-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (574-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (574-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ (574-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (574-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (574-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (574-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੭੫

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (575-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (575-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ ਦੈਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (575-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥ (575-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥ (575-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥ (575-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ (575-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (575-5)
 ਦੇਹੁ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (575-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (575-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹੁ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ (575-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ (575-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ (575-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ (575-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ (575-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ (575-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥ (575-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ (575-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ (575-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥ (575-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (575-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (575-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ (575-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ (575-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ (575-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥ (575-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (575-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (575-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥ (575-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (575-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਵ ਆਈ ॥ (575-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ (575-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (575-19)
 ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ (575-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ (575-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੫੭੬

ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ (576-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥ (576-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ (576-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥ (576-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥ (576-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ॥ (576-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ (576-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥ (576-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ (576-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ (576-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (576-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (576-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (576-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥ (576-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (576-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ (576-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (576-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (576-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥ (576-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥ (576-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (576-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥ (576-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ (576-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (576-14)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ (576-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (576-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ (576-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (576-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (576-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ (576-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (576-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (576-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥ (576-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ (576-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ (576-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੭੭

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ (577-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥ (577-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ (577-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਡਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ (577-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹੰਉ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ (577-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ (577-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ (577-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (577-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (577-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (577-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ (577-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ (577-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ (577-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (577-8)
 ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂਤੁ ਵੰਵਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ (577-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ (577-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (577-9)
 ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (577-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (577-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥ (577-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ (577-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ (577-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ (577-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (577-12)
 ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ (577-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੇ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ (577-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (577-13)
 ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (577-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (577-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (577-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ (577-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ (577-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ (577-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (577-16)
 ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਦੀ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀਆ ॥ (577-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ (577-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (577-17)
 ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (577-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (577-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ (577-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ (577-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ (577-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੫੭੮

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵੂਠਾ ॥੩॥ (578-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ॥ (578-1)
ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ (578-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ (578-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਛੰਤੁ ॥ (578-2)
ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ (578-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ (578-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (578-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (578-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ (578-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ (578-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (578-5)
ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥ (578-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥ (578-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (578-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (578-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥ (578-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥ (578-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥ (578-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥ (578-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ (578-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (578-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ॥ (578-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥ (578-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥ (578-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (578-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ (578-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (578-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ (578-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ (578-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (578-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (578-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਉਚਾ ॥ (578-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੁਚਾ ॥ (578-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥ (578-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥ (578-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ (578-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (578-18)
 ਪੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (578-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (578-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੭੯

ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ (579-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ (579-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ (579-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (579-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ (579-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥ (579-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ (579-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ (579-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ (579-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ (579-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (579-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ (579-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (579-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (579-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ (579-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ (579-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ (579-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ (579-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ (579-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ (579-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ (579-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ (579-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (579-13)
 ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥ (579-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵਹੁ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹਾਂ ॥ (579-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਮਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥ (579-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ (579-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥ (579-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥ (579-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥ (579-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮੁਖੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (579-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ (579-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ (579-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ (579-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (579-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ (579-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੮੦

ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥ (580-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (580-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (580-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਉਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ (580-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥ (580-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (580-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (580-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ (580-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (580-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (580-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ (580-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ (580-7)
 ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ (580-7, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ (580-7, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ (580-8, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥ (580-8, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (580-9, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ (580-9, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ (580-10, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ (580-10, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ (580-11, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਬਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ (580-11, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ (580-12, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ (580-12, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ (580-13, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ (580-13, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ (580-14, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ (580-14, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ (580-15, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੋ ॥ (580-15, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਛਨੜੇ ਬਾਰੋ ॥ (580-16, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੋ ॥ (580-16, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ (580-17, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੋ ॥ (580-17, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ (580-18, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (580-18, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ (580-19, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (580-19, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੮੧

ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੋ ॥ (581-1, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ (581-1, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੋ ॥੭॥ (581-2, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (581-2, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ (581-3, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ (581-3, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥ (581-4, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (581-4)
 ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ (581-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ (581-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ (581-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ (581-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੈ ॥ (581-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੈ ॥੧॥ (581-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ (581-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ (581-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ (581-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ (581-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਪੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ (581-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥ (581-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ (581-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ (581-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (581-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਉਭੋ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥ (581-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ (581-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥ (581-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੋਵਾ ॥ (581-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੋਵਾ ॥ (581-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (581-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ (581-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (581-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥ (581-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (581-17)
 ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ (581-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥ (581-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ (581-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਵੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ (581-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ (581-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥ (581-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੮੨

ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ (582-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ (582-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ (582-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ (582-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ (582-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥ (582-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ (582-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ (582-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (582-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ (582-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁਤੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ (582-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥ (582-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥ (582-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ (582-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ (582-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (582-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ (582-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥ (582-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ (582-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (582-12)
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (582-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (582-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (582-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (582-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ (582-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥ (582-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (582-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (582-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (582-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (582-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ (582-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (582-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ (582-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੩

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (583-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ (583-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ (583-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (583-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ (583-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ (583-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (583-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ (583-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥ (583-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (583-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ (583-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (583-7)
 ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (583-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (583-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸੰਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ (583-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥ (583-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (583-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (583-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (583-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ (583-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੁਠੀ ॥ (583-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥ (583-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (583-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ (583-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ (583-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (583-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (583-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ (583-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (583-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ (583-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥ (583-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (583-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ (583-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ (583-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੪

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (584-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥ (584-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ (584-2)

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (584-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (584-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (584-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ (584-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (584-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥ (584-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਉਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (584-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (584-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ (584-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ (584-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (584-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਉਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (584-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (584-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (584-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ (584-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (584-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (584-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ (584-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥ (584-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (584-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ (584-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੇ ॥ (584-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (584-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥੪॥੩॥ (584-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (584-16)

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ (584-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (584-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (584-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (584-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ (584-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥ (584-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (584-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੫

ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚਤ੍ਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ (585-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (585-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ ॥ (585-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ (585-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (585-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ (585-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ (585-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ (585-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ (585-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ (585-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ (585-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ (585-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ (585-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (585-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥ (585-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (585-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥ (585-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ (585-11)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (585-12)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (585-12)
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (585-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (585-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (585-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (585-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (585-14)
ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥ (585-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥ (585-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (585-15)
ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ ॥ (585-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥ (585-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (585-16)
ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ (585-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (585-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ (585-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥ (585-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥ (585-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੬

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (586-1)
ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ (586-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (586-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (586-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (586-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ (586-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (586-3)
ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ (586-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ (586-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (586-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (586-5)
ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (586-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (586-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (586-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ (586-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹੰਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥ (586-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (586-8)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (586-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (586-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (586-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (586-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ (586-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (586-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (586-11)
ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (586-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ (586-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ (586-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਐਥੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (586-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (586-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (586-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (586-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ (586-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (586-15)
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (586-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (586-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (586-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (586-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ (586-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (586-19)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (586-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੭

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (587-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ (587-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ (587-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ (587-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (587-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (587-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ (587-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (587-4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (587-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (587-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ (587-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ (587-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (587-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (587-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (587-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (587-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (587-8)
 ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ (587-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ (587-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ (587-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ (587-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ (587-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (587-11)

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (587-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (587-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (587-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (587-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (587-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (587-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੁੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (587-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (587-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (587-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ (587-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (587-17)

ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (587-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (587-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (587-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (587-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (587-19)

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ (587-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੮

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (588-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ॥ (588-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (588-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ (588-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (588-4)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (588-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ (588-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (588-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (588-5)

ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (588-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (588-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (588-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ (588-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (588-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (588-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ (588-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ (588-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (588-9)
 ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ (588-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ (588-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ (588-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ (588-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥ (588-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (588-13)
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (588-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (588-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ (588-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (588-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (588-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (588-15)
 ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (588-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ (588-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (588-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (588-17)
 ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ (588-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (588-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (588-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (588-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੮੯

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (589-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (589-2)
 ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ (589-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (589-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (589-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (589-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (589-4)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (589-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (589-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (589-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ (589-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (589-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (589-7)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (589-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (589-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ (589-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (589-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੯॥ (589-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (589-10)

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (589-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (589-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ (589-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (589-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (589-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (589-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (589-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (589-13)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (589-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (589-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (589-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ (589-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (589-15)

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ (589-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (589-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (589-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (589-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ (589-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (589-18)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (589-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (589-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (589-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੯੦

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (590-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (590-2)

ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ (590-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ (590-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (590-3)

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (590-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (590-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ (590-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ (590-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ (590-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (590-6)

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ (590-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ (590-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (590-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿਤਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (590-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (590-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (590-9)

ਸੁਣਿ ਸਿਖੀਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (590-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (590-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ (590-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ (590-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (590-12)

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥ (590-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥ (590-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ (590-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥ (590-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੰਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥ (590-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (590-15)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (590-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਬੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ (590-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (590-16)

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ (590-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ (590-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ (590-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (590-18)
ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ (590-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ (590-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ (590-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੯੧

ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥ (591-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥ (591-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (591-2)
ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ (591-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (591-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ (591-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (591-4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (591-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ (591-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (591-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (591-6)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (591-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (591-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ (591-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (591-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥ (591-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (591-8)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ (591-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ (591-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ (591-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (591-10)
ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (591-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (591-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (591-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (591-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (591-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (591-12)

ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ (591-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ (591-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਣਸਾ ਕਿਆਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ (591-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥

(591-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥ (591-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (591-17)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (591-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (591-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ (591-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ (591-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (591-19)

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ (591-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੯੨

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ (592-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (592-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ (592-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ (592-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ (592-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (592-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (592-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (592-4)

ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕੰਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ (592-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (592-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ (592-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ (592-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ (592-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (592-8)

ਜਿਨ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ (592-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (592-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ (592-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕੰਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ (592-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ (592-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (592-11)

ਹੰਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (592-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹੰਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (592-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (592-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹੰਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ (592-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (592-13)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (592-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (592-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ (592-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ (592-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹੰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ (592-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (592-17)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (592-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (592-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ (592-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (592-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (592-19)

ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ (592-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ (592-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੯੩

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ (593-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥ (593-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (593-2)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ (593-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹੁ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ (593-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ (593-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ (593-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥ (593-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (593-6)

ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (593-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (593-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (593-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (593-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (593-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (593-9)

ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (593-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (593-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (593-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (593-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (593-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (593-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ (593-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (593-13)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ (593-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ (593-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ (593-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (593-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ (593-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (593-17)

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (593-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (593-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (593-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (593-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (593-19, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (593-19)

ਪੰਨਾ ੫੯੪

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (594-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (594-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (594-1, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (594-2)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (594-2, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (594-3, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (594-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (594-4, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥ (594-5, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (594-6)

ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮੁਲੇ ॥ (594-6, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (594-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (594-7)

ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (594-7, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ (594-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (594-8)

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (594-8, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (594-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ (594-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ (594-9, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ (594-10, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (594-10)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (594-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (594-11, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (594-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (594-12, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (594-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (594-13)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ (594-13, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (594-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (594-14, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ (594-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (594-15)

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ (594-15, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ (594-16, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ (594-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (594-17, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)
ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥
ਸੁਧੁ (594-18, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੫੯੫

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (595-1)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ (595-3)

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ (595-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ (595-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ (595-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (595-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (595-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ (595-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (595-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ (595-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ (595-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥ (595-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (595-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ (595-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ (595-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥ (595-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ (595-10)

ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ (595-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ (595-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥ (595-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (595-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (595-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਧੁ ॥ (595-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ (595-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥ (595-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ (595-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ (595-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ (595-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ (595-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੯੬

ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ (596-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥ (596-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥ (596-2)
ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ (596-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ (596-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ (596-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ (596-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ (596-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (596-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ (596-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (596-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (596-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ (596-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (596-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (596-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ (596-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥ (596-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (596-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (596-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ (596-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥ (596-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥ (596-12)
ਪੁਤ੍ਰ ਧਰਤੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ (596-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥ (596-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ (596-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (596-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥ (596-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥ (596-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ (596-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥ (596-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ (596-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥ (596-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (596-17)

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (596-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (596-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ (596-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (596-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਉਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ (596-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੯੭

ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥ (597-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥ (597-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥ (597-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (597-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥ (597-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (597-4)
 ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ (597-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ (597-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (597-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (597-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ (597-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (597-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ (597-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥ (597-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ (597-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ (597-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥ (597-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥ (597-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (597-11)
 ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥ (597-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ (597-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ (597-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (597-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ (597-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਨਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (597-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (597-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ (597-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (597-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ (597-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (597-16)
 ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (597-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (597-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (597-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (597-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (597-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (597-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੯੮

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (598-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (598-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (598-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ (598-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (598-4)
 ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (598-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (598-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਝਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (598-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (598-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ (598-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (598-10)
 ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ (598-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ (598-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ (598-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (598-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ (598-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥ (598-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਸ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ (598-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ (598-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ (598-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ (598-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (598-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥ (598-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (598-18)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ (598-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (598-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (598-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (598-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੫੯੯

ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (599-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਚਲਤੋ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (599-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (599-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥ (599-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ (599-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (599-7)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (599-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (599-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ (599-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧਾਰਾ ॥੨॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ (599-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ (599-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ (599-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (599-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (599-14)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ (599-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (599-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ (599-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (599-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (599-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (599-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (599-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (599-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ (599-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੦੦

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (600-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ (600-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (600-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (600-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (600-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (600-3)
 ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (600-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ (600-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (600-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (600-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (600-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (600-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ (600-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥ (600-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ (600-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (600-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥ (600-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ (600-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ (600-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥ (600-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥ (600-12)
 ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ (600-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (600-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (600-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (600-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (600-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (600-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (600-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ (600-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (600-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (600-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ (600-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (600-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (600-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ (600-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੦੧

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (601-1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ (601-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ (601-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ (601-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (601-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (601-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ (601-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (601-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (601-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (601-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ (601-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ (601-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (601-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (601-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥ (601-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (601-10)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ (601-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (601-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ (601-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (601-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (601-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਦੁਸਟ ਚਉਕਤੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (601-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (601-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ (601-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (601-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ (601-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ (601-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ (601-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (601-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥ (601-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (601-18)
 ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ (601-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ (601-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ (601-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ (601-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੦੨

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (602-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਂਸਾਰਾ ॥ (602-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (602-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ (602-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ (602-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ (602-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੩॥ (602-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (602-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਉਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (602-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (602-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚੌਤੁਕੇ ॥ (602-7)
 ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ (602-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (602-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ (602-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ (602-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ (602-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (602-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (602-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (602-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (602-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (602-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (602-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ (602-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (602-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (602-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥ (602-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ (602-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (602-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥ (602-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥ (602-17)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥ (602-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (602-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (602-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (602-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੦੩

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (603-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ (603-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (603-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥ (603-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (603-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥ (603-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ (603-4)

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ (603-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ (603-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (603-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (603-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (603-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥ (603-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ (603-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (603-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (603-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥ (603-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ (603-10)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ (603-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ (603-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (603-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (603-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ (603-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (603-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (603-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ (603-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (603-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥ (603-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (603-16)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ (603-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (603-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (603-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (603-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (603-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (603-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੦੪

ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (604-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (604-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ (604-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥ (604-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (604-3)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ (604-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (604-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (604-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (604-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ (604-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਉਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (604-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (604-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (604-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (604-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥ (604-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (604-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (604-10)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ (604-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (604-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ (604-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ॥ (604-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (604-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ (604-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ (604-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ (604-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ (604-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ (604-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥ (604-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ (604-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (604-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥ (604-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ॥ (604-18)

ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (604-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ (604-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੦੫

ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥ (605-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (605-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (605-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (605-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (605-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (605-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (605-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (605-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (605-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (605-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ (605-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ (605-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (605-7)

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥ (605-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ (605-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (605-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (605-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (605-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ (605-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥ (605-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (605-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸਿੰਝੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ (605-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ (605-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥ (605-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ (605-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ (605-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥ (605-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (605-15)

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥ (605-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (605-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥੧॥ (605-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (605-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (605-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (605-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥ (605-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥੨॥ (605-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੦੬

ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ (606-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ (606-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥ (606-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (606-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ (606-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (606-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (606-5)
ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ (606-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥ (606-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥ (606-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (606-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (606-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (606-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਬਖਸ਼ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (606-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ (606-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥ (606-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ (606-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥ (606-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥ (606-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (606-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥ (606-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (606-13)
ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥ (606-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥ (606-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ (606-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥ (606-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (606-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥ (606-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥ (606-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਕੁਵਲੀਆ ਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥ (606-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥ (606-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥ (606-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥ (606-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥ (606-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੦੭

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ॥ (607-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੬॥ (607-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੪ ਦੁਤਕੇ ॥ (607-2)

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (607-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (607-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (607-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (607-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥ (607-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ (607-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (607-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ (607-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (607-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥ (607-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (607-9)

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (607-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (607-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ (607-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (607-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ (607-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ (607-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (607-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥ (607-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ (607-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥ (607-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਚਪਦਾ ॥ (607-15)

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (607-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ (607-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਗੋਬਿਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (607-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (607-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ (607-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥ (607-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (607-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ (607-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ (607-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੦੮

ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ (608-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (608-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥ (608-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ (608-3)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (608-3)
ਕਿਸ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ (608-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ (608-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ (608-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ (608-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (608-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ (608-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ (608-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (608-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (608-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ (608-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (608-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ (608-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ (608-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥ (608-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚੌਤੁਕੇ ॥ (608-11)
ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥ (608-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ (608-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥ (608-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (608-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (608-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (608-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ (608-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥ (608-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥ (608-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥ (608-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (608-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ (608-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (608-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੦੯

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (609-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥ (609-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (609-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ (609-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ (609-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤਕੇ ॥ (609-3)
 ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ (609-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥ (609-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (609-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (609-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ (609-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ (609-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (609-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥ (609-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (609-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥ (609-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (609-9)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ (609-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥ (609-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ (609-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (609-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੀਨਿ ਸੰਭਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ (609-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੇਹੀ ॥੨॥ (609-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੇਹੀ ॥ (609-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ (609-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ (609-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥ (609-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (609-15)

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (609-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥ (609-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (609-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (609-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (609-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ (609-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ (609-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ (609-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ (609-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੦

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥ (610-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (610-1)
 ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ (610-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥ (610-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ (610-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (610-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ (610-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ (610-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਤਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (610-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੁਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤਿ ਬਹੁਤਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ (610-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ (610-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥ (610-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (610-7)
 ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (610-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ (610-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਥੀਆ ॥ (610-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (610-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ (610-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (610-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ (610-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ (610-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ (610-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥ (610-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ (610-13)

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ (610-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥ (610-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (610-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (610-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ (610-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ (610-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (610-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ (610-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ (610-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥ (610-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (610-19)

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ (610-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੇ ॥੧॥ (610-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੧

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ (611-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (611-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (611-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ (611-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (611-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ (611-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ (611-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥ (611-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (611-6)

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ (611-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ (611-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ (611-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (611-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (611-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (611-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥ (611-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (611-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (611-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ (611-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (611-11)
 ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ (611-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥ (611-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ (611-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (611-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ (611-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ (611-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (611-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ (611-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (611-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥ (611-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ (611-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (611-18)
 ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ (611-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ (611-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੨

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (612-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ (612-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ (612-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ (612-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (612-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ (612-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ (612-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (612-5)
 ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ (612-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ (612-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ (612-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ (612-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ (612-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ (612-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ (612-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥ (612-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ (612-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ (612-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (612-11)
 ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ (612-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥ (612-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ (612-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ (612-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥ (612-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ (612-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥ (612-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਬੁੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ (612-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ (612-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (612-17)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ (612-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ (612-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ (612-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੩

ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ (613-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ (613-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ (613-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (613-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (613-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (613-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (613-4)
 ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (613-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ (613-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (613-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (613-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (613-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ (613-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (613-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥ (613-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (613-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥ (613-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (613-10)
 ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ (613-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ (613-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ (613-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (613-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (613-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ (613-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੇ ਨ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ (613-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ (613-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ (613-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (613-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ (613-16)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (613-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ (613-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਾਧੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ (613-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (613-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ (613-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ (613-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (613-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰੂੜੇ ਗੂੜੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੋ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ (613-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੪

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (614-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥ (614-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (614-2)
 ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ (614-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥ (614-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (614-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ (614-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (614-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ (614-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (614-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੁੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ (614-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ (614-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ (614-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥ (614-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥ (614-8)
 ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ (614-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ (614-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (614-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (614-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (614-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (614-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ (614-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ (614-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (614-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥ (614-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (614-13)
 ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (614-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (614-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ (614-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (614-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ (614-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (614-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (614-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥ (614-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ (614-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ (614-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (614-19)
 ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (614-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੫

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (615-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥ (615-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥ (615-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੨॥ (615-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ (615-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥ (615-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ (615-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ (615-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (615-6)
 ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ (615-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ (615-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (615-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ (615-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ (615-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁੱਪਾਲਾ ॥ (615-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ (615-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ (615-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ (615-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (615-11)
 ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (615-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (615-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ (615-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ (615-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ (615-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ (615-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ (615-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (615-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ (615-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (615-17)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (615-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (615-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ (615-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (615-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੬

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ (616-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ (616-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ (616-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ (616-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ (616-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (616-4)
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (616-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (616-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (616-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੁਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (616-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (616-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥ (616-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ (616-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ (616-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ (616-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ (616-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (616-10)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (616-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ (616-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ (616-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (616-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ (616-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥ (616-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (616-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ (616-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ (616-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ (616-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ (616-15)
ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (616-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ (616-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (616-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ (616-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੁਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ (616-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ (616-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥ (616-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੭

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ (617-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (617-1)
 ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ (617-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥ (617-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ (617-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ (617-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥ (617-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ (617-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ (617-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ (617-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ (617-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥ (617-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-9)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ (617-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥ (617-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ (617-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (617-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥ (617-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-12)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ (617-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (617-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (617-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ (617-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥ (617-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-16)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ (617-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (617-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (617-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (617-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੮

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥ (618-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-2)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ (618-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ (618-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (618-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (618-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥ (618-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-5)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ (618-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ (618-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ (618-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੈ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ (618-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੇਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥ (618-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥ (618-8)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ (618-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (618-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਲੇ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ (618-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (618-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥ (618-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-11)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (618-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ (618-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੇ ਮੀਤ ॥ (618-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੂਣ ਚਉਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ (618-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥ (618-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-15)
 ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (618-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ (618-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ (618-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ (618-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ (618-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-18)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ (618-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ (618-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (618-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੧੯

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ (619-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ (619-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-2)
 ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ (619-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (619-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (619-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (619-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ (619-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-6)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ (619-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥ (619-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ (619-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (619-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ (619-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥ (619-9)

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (619-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (619-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ (619-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ (619-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ (619-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-13)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (619-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (619-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (619-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (619-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ (619-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-16)

ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ (619-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ (619-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥ (619-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ (619-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ (619-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੦

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-1)

ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (620-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ (620-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ (620-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (620-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ (620-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-5)

ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (620-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (620-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (620-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (620-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ (620-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-8)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (620-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (620-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ (620-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਚਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (620-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (620-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (620-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ (620-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-13)
 ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (620-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (620-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ (620-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (620-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ (620-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-17)
 ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ (620-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ (620-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥ (620-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (620-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੧

ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ (621-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (621-2)
 ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ (621-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ (621-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (621-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (621-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥ (621-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ (621-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (621-6)
 ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (621-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (621-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ (621-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ (621-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (621-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (621-12)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ (621-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥ (621-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥ (621-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (621-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (621-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ (621-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ (621-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ (621-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ (621-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥ (621-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (621-18)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (621-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ (621-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ (621-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ (621-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ (621-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੨

ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ (622-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ (622-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ (622-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ (622-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (622-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥ (622-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (622-5)
 ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ (622-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (622-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (622-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ (622-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥ (622-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ (622-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (622-10)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥ (622-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ (622-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ (622-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥ (622-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ (622-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (622-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ (622-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ (622-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (622-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥ (622-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (622-15)
 ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥ (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥ (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥ (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (622-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (622-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ (622-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (622-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥ (622-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੩

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥ (623-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (623-2)
ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥ (623-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥ (623-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ (623-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ (623-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥ (623-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (623-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਚਿੰਦਿਅਤੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ॥੨॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (623-8)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥ (623-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥ (623-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (623-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ (623-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (623-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (623-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (623-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ (623-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ (623-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥ (623-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (623-14)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ (623-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥ (623-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (623-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ (623-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥ (623-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (623-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ (623-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰੇਨਾਰਾ ॥ (623-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ (623-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥ (623-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (623-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (623-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (623-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (623-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੪

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (624-1)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥ (624-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥ (624-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (624-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥ (624-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥ (624-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (624-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥ (624-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥ (624-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥ (624-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥ (624-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ (624-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (624-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (624-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ (624-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (624-7)
ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰੁ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥ (624-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੇਜ ਇਕੋਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹੁ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥ (624-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ (624-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (624-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥ (624-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥ (624-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥ (624-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਭਾਂਡੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੇ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥ (624-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥ (624-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥ (624-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ (624-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥ (624-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥ (624-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (624-14)
 ਗਈ ਬਹੋਤੁ ਬੰਦੀ ਛੋਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ (624-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ (624-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (624-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ (624-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (624-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ (624-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ (624-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (624-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (624-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ (624-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥ (624-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੫

ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ (625-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ (625-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ (625-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (625-3)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ (625-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥ (625-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (625-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (625-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (625-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (625-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (625-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥ (625-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ (625-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ (625-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥ (625-9)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ (625-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (625-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ (625-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ (625-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (625-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ (625-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ (625-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (625-15)
 ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ (625-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (625-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (625-19)
 ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (625-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (625-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੬

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (626-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (626-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥ (626-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥ (626-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-3)
 ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (626-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ (626-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ (626-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥ (626-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-7)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (626-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ (626-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (626-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (626-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (626-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (626-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ (626-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ (626-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (626-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-10)
 ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (626-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ (626-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (626-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (626-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (626-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥ (626-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ (626-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (626-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥ (626-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-13)
 ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ (626-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ (626-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (626-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ (626-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ (626-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥ (626-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ (626-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (626-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥ (626-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-17)
 ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ (626-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ (626-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ (626-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ (626-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (626-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (626-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (626-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੭

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ (627-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥ (627-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ (627-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੨੨॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ (627-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (627-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (627-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ (627-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ (627-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੨੩॥ (627-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-8)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (627-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ (627-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ (627-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (627-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੨੪॥ (627-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-11)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ (627-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥ (627-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥ (627-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ (627-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ (627-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-15)
 ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ (627-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (627-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (627-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (627-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ (627-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ (627-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (627-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (627-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ (627-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-19)
 ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੨੮

ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (628-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ (628-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ (628-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (628-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ (628-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-3)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (628-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (628-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ (628-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ (628-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (628-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ (628-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ (628-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (628-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੨੮॥ (628-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-7)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (628-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (628-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (628-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਬੀ ॥ (628-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਬੀ ॥੩॥ (628-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (628-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੯॥ (628-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-12)
 ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ (628-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ (628-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (628-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (628-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੩੦॥ (628-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-16)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ (628-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ (628-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥ (628-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (628-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (628-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ (628-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-19)

ਪੰਨਾ ੬੨੯

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (629-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (629-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (629-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ (629-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-4)
 ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ (629-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (629-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ (629-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ (629-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (629-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ (629-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ (629-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ (629-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ (629-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-7)
 ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (629-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ (629-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (629-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (629-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ (629-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-11)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ (629-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥ (629-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (629-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (629-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ (629-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (629-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਬੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ (629-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ (629-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ (629-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-14)
 ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ (629-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ (629-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ (629-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ (629-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥ (629-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-18)
 ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (629-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੩੦

ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-2)
ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ (630-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ (630-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ (630-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ (630-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ (630-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ (630-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-5)
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥ (630-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (630-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ (630-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (630-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥ (630-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ (630-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-9)
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥ (630-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥ (630-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥ (630-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (630-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ (630-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (630-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ (630-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥ (630-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ (630-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ (630-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-14)
 ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ (630-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥ (630-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥ (630-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (630-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (630-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥ (630-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-18)
 ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥ (630-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥ (630-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥ (630-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥ (630-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੩੧

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (631-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਾਈ ॥ (631-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ (631-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ (631-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ (631-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (631-3)
 ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (631-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ (631-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (631-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (631-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ (631-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (631-6)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (631-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ (631-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ (631-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥ (631-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ (631-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ (631-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (631-10)
 ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (631-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (631-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (631-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ (631-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥ (631-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (631-14)
 ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ (631-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਬ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ (631-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ (631-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ (631-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ (631-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (631-17)
 ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ (631-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ (631-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੬੩੨

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ (632-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (632-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ (632-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (632-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ (632-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-4)
 ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ (632-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਅਟਲ ਭਇਓ ਧੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (632-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ (632-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ (632-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ (632-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (632-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥ (632-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-8)

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ (632-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ (632-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥ (632-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (632-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ (632-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ (632-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ (632-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-13)

ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ (632-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (632-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ (632-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ (632-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥ (632-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-17)

ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (632-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ (632-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ (632-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (632-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ (632-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੬੩੩

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (633-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥ (633-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-2)

ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ (633-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (633-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (633-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (633-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥ (633-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-6)
 ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ (633-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ (633-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥ (633-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਹੰਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ (633-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥ (633-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ (633-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥ (633-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-11)
 ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (633-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਿਉ ਮੂਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ (633-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ (633-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ (633-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥ (633-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਰਹਿਓ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ (633-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥ (633-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-15)
 ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ (633-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (633-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ (633-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (633-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ (633-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ (633-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥ (633-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੬੩੪

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (634-1)

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (634-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (634-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥ (634-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥ (634-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥ (634-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥ (634-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ (634-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੩੯॥ (634-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਚਉਤੁਕੀ (634-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (634-7)

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮਤੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (634-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (634-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ (634-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ (634-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (634-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (634-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ (634-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (634-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੁਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ (634-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (634-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਨੁਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ (634-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (634-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ (634-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥ (634-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ (634-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ (634-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (634-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ (634-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ (634-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥ (634-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਮੰ ॥ (634-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥ (634-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੩੫

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ (635-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ (635-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (635-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹੁ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ (635-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (635-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (635-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (635-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥ (635-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥ (635-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥ (635-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥ (635-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥ (635-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ (635-7)
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ (635-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (635-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ (635-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ (635-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (635-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (635-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (635-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ (635-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (635-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (635-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ (635-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ (635-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (635-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ (635-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਬੁ ॥ (635-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਬੁ ॥ (635-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ (635-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ (635-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (635-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ (635-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ (635-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ (635-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੩੬

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੧॥ (636-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (636-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (636-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ (636-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (636-3)
ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ (636-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਤਿਨ੍ਹਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ (636-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (636-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (636-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਵਿਨੁ ਬੋਹਿਬ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (636-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (636-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (636-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ (636-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (636-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (636-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ (636-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ (636-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ (636-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ (636-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ (636-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (636-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ (636-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ (636-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ (636-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ (636-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (636-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (636-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ (636-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ (636-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (636-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥ (636-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤੁਕੀ ॥ (636-17)
 ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੋ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ (636-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (636-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ (636-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (636-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੩੭

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (637-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ (637-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਰੂੜੋ ਰੂੜੋ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੋ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥ (637-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ (637-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ (637-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥ (637-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ (637-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥ (637-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ (637-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ (637-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (637-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥ (637-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੂਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ (637-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ (637-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (637-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ (637-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥ (637-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥ (637-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ (637-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (637-12)
 ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (637-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (637-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (637-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (637-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (637-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ (637-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ (637-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ (637-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ (637-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (637-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ (637-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ (637-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (637-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੩੮

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ (638-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (638-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (638-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥ (638-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ (638-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ (638-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ (638-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (638-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (638-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ (638-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (638-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (638-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (638-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੀ ॥ (638-9)
 ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ (638-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (638-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (638-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਗੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (638-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (638-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥ (638-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (638-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (638-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (638-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ (638-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ (638-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ (638-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ (638-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ (638-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (638-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥ (638-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (638-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ (638-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੩੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (639-1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (639-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (639-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ (639-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (639-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (639-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (639-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ (639-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ (639-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (639-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥ (639-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (639-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ (639-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (639-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ (639-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ (639-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ (639-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (639-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥ (639-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ (639-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (639-12)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (639-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ (639-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ (639-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਬੁ ॥੧॥ (639-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (639-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (639-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (639-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (639-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (639-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥ (639-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ (639-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (639-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (639-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (639-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੪੦

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ (640-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (640-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ (640-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ (640-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (640-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (640-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (640-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥ (640-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (640-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ (640-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ (640-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅਤਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (640-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (640-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (640-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (640-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥ (640-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (640-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (640-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (640-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੮॥ (640-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (640-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (640-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ (640-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੯॥੧॥ (640-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (640-14)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (640-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (640-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (640-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (640-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (640-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (640-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (640-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (640-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (640-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੪੧

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ (641-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ (641-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ (641-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (641-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ (641-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ (641-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ (641-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ (641-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ (641-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (641-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (641-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (641-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ (641-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (641-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ (641-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (641-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥ (641-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (641-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥ (641-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (641-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥ (641-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (641-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ (641-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (641-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥ (641-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ (641-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (641-16)
 ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ (641-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥ (641-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ (641-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (641-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ (641-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (641-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੪੨

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥ (642-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥ (642-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (642-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (642-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (642-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥ (642-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (642-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥ (642-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥ (642-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ (642-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ (642-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥ (642-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ (642-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ (642-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ (642-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (642-10)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (642-11)
 ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (642-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (642-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥ (642-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥ (642-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ (642-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੁ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥ (642-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥੧॥ (642-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੪ ॥ (642-14)
 ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥ (642-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ (642-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ (642-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ (642-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ (642-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥੨॥ (642-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (642-17)
 ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (642-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (642-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥ (642-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥ (642-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (642-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੪੩

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (643-1)
 ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (643-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (643-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (643-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੀਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥ (643-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (643-3)
 ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (643-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ (643-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (643-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਹਿ ॥ (643-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (643-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (643-5)
 ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (643-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (643-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਮੈ ਮੂਰਖ ਲਾਈਐ ॥ (643-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਧੁ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥ (643-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥੨॥ (643-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (643-8)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (643-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (643-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥ (643-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥ (643-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥ (643-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥ (643-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥ (643-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (643-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (643-12)
 ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (643-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (643-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ (643-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (643-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (643-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (643-15)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (643-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (643-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ (643-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (643-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥ (643-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (643-18)
 ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥ (643-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (643-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (643-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੪੪

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ (644-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (644-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (644-2)

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (644-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (644-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ (644-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (644-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ (644-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (644-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (644-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (644-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (644-6)

ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (644-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ (644-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ (644-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ (644-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (644-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (644-9)

ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੋਹਿ ॥ (644-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥ (644-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੋਹ ॥੧॥ (644-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (644-11)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ (644-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ (644-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ (644-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (644-12)

ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ (644-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ (644-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ (644-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ (644-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ (644-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (644-14)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (644-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (644-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (644-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (644-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ (644-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (644-17)

ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (644-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (644-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ (644-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (644-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (644-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੪੫

ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (645-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (645-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (645-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (645-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (645-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (645-3)

ਏਹੁ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (645-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (645-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ (645-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ (645-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ (645-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (645-6)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (645-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (645-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ (645-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ (645-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (645-8)

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (645-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ (645-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ (645-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (645-9)

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ (645-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ (645-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (645-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ (645-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੩॥ (645-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (645-12)

ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (645-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (645-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (645-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (645-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ (645-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ (645-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (645-15)

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (645-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (645-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (645-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (645-17)

ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ (645-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ (645-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ (645-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ (645-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ (645-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (645-19)

ਪੰਨਾ ੬੪੬

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ (646-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (646-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (646-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (646-2)

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ (646-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (646-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ (646-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (646-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (646-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (646-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (646-4)

ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ (646-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ (646-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ (646-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ (646-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ (646-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (646-6)

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (646-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਵਿਨੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (646-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (646-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (646-8)

ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (646-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (646-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (646-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (646-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ (646-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (646-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (646-11)

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ (646-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ (646-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ (646-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ (646-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥ (646-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (646-13)

ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ (646-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (646-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ (646-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (646-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ (646-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ (646-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (646-16)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (646-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (646-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (646-17)

ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ (646-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ (646-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ (646-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ (646-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ (646-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੪੭

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (647-1)

ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ (647-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (647-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (647-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥ (647-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (647-3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ (647-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ (647-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (647-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (647-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (647-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਤਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (647-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਕੂਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (647-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (647-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (647-8)

ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ (647-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (647-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (647-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (647-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ (647-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (647-10)

ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (647-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (647-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ (647-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥ (647-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (647-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (647-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (647-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (647-14)

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ (647-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ (647-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ (647-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ (647-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (647-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (647-16)
 ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ (647-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥ (647-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ (647-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ (647-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥ (647-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (647-19)
 ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ (647-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ (647-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੪੮

ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ (648-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (648-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (648-2)
 ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (648-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ (648-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (648-3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ (648-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥ (648-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ (648-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ (648-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥ (648-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (648-6)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (648-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ (648-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (648-7)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (648-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੁਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ (648-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (648-8)
 ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ (648-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (648-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ (648-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (648-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥ (648-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (648-11)
 ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (648-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (648-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੧ ॥ (648-12)
 ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ (648-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ (648-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (648-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (648-14)
 ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ (648-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥
 (648-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥ (648-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ (648-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥੧੬॥ (648-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (648-18)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਬਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (648-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (648-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (648-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੪੯

ਮਃ ੩ ॥ (649-1)
 ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (649-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (649-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (649-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (649-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਗੁਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (649-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (649-3)
 ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਏ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (649-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (649-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ (649-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ (649-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ (649-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (649-6)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (649-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (649-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (649-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (649-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥ (649-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (649-9)

ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥ (649-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (649-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (649-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (649-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (649-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (649-12)

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ (649-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ (649-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ (649-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ (649-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥ (649-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (649-15)

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (649-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ (649-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (649-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ (649-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (649-18)

ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (649-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (649-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ (649-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੫੦

ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (650-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (650-1)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕੰਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ (650-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ (650-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ (650-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ (650-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥ (650-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (650-4)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (650-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (650-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (650-5)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (650-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (650-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ (650-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ (650-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ (650-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (650-8)
 ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ (650-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ (650-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ (650-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ (650-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ (650-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (650-11)
 ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (650-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (650-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (650-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (650-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (650-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ (650-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (650-14)
 ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (650-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (650-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (650-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ (650-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (650-16)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ (650-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ (650-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ॥ (650-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ (650-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥ (650-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੫੧

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (651-1)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ (651-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ (651-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ (651-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ (651-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (651-3)

ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ (651-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ (651-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (651-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (651-5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (651-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ (651-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ (651-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥ (651-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ (651-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (651-9)

ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ (651-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥ (651-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥ (651-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (651-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (651-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (651-11)

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (651-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (651-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥ (651-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ (651-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ (651-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (651-14)

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ (651-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥ (651-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ (651-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (651-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥ (651-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (651-17)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ (651-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ (651-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (651-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ (651-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (651-19)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ (651-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੫੨

ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (652-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥ (652-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (652-2)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥ (652-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ (652-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥ (652-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥ (652-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥ (652-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (652-5)
 ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥ (652-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥ (652-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (652-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ (652-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (652-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ (652-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ (652-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (652-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (652-9)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (652-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ (652-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (652-10)

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ (652-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ (652-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ (652-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ (652-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ (652-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (652-12)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (652-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ (652-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (652-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ (652-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (652-15)
 ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ (652-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ (652-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ (652-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (652-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ (652-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (652-18)
 ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ (652-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (652-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ (652-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ (652-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੫੩

ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥ (653-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ (653-1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (653-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (653-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ (653-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (653-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (653-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (653-4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥ (653-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕਤੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ (653-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
 ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ (653-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥ (653-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (653-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ (653-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ (653-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (653-8)

ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਬੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ (653-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ (653-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ (653-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥ (653-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥ (653-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (653-11)

ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (653-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥ (653-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੨ ॥ (653-12)

ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ (653-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥ (653-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (653-13)

ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ (653-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲੀਓਨੁ ॥ (653-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਓਨੁ ॥ (653-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਓਨੁ ॥ (653-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲੀਓਨੁ ॥੨੮॥ (653-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (653-15)

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ (653-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥ (653-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (653-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥ (653-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (653-17)

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (653-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (653-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (653-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (653-19)

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (653-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੫੪

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (654-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (654-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (654-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸੁਧੁ (654-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ (654-4)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (654-4)
ਬੁਧ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ (654-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (654-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ (654-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (654-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ (654-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ (654-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ (654-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ (654-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੁਣੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ (654-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ (654-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ (654-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ (654-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੋ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥ (654-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (654-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ (654-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ (654-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (654-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ (654-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ (654-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥ (654-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (654-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ (654-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ (654-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (654-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥ (654-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥ (654-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥ (654-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥ (654-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਉਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (654-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੫੫

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥ (655-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਘਰੁ ੨ ॥ (655-2)

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ (655-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥ (655-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (655-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬ ਬੇ ਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (655-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (655-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ (655-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥ (655-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਰਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ (655-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥ (655-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (655-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥ (655-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (655-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (655-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ (655-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥ (655-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (655-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ (655-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥ (655-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੇਰੇ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥ (655-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥ (655-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ ॥ (655-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ ॥੨॥ (655-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ॥ (655-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ (655-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥ (655-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥੩॥ (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ ॥ (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁ ਰਸੁ ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥ (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥ (655-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥ (655-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥ (655-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੇ ਕਹਾਂਹੀ ॥ (655-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (655-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਕਿਆ ਕਬੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (655-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥ (655-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ (655-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥ (655-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥ (655-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ (655-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥ (655-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ ॥ (655-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੂਕਾ ॥੩॥ (655-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥ (655-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ (655-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (655-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥ (655-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਪਤੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥ (655-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥ (655-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ (655-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥ (655-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ (655-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ (655-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੫੬

ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ ॥ (656-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ॥ (656-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (656-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ (656-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (656-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ (656-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੨॥ (656-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹ੍ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥ (656-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ ॥੧॥ (656-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥ (656-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ ॥ (656-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (656-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (656-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥ (656-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋਰਠਿ (656-6)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (656-6)
ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ (656-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ (656-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (656-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ (656-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (656-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ (656-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥ (656-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ (656-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ (656-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ (656-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ (656-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ (656-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ (656-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥ (656-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (656-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥ (656-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥ (656-13)
 ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (656-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ (656-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ (656-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ (656-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ (656-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ (656-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ (656-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ (656-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ (656-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ (656-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ (656-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਧਾ ॥ (656-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ (656-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੇ ॥ (656-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੇ ॥ (656-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (656-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥ (656-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨ (656-19)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (656-19)
 ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ (656-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ (656-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੫੭

ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ (657-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ (657-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (657-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (657-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ (657-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ (657-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (657-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (657-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜ੍ਜਾਰਾ ॥ (657-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ (657-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (657-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ (657-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠਿ ॥ (657-5)
 ਪਾਤ ਪਤੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ (657-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥ (657-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (657-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ (657-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕਉ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ (657-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥ (657-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥ (657-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ (657-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ (657-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ (657-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ॥ (657-10)
 ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥ (657-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ (657-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ (657-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (657-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ (657-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ (657-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥ (657-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ (657-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ (657-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (657-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (657-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (657-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥ (657-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (657-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (657-16)

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ (657-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ (657-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ (657-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ (657-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ (657-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੫੮

ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥ (658-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ (658-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ ॥ (658-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ (658-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ (658-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ (658-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ (658-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ (658-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਉ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥ (658-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ (658-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ (658-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ (658-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥ (658-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥ (658-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥ (658-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥ (658-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥ (658-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥ (658-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥ (658-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ (658-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ (658-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ (658-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ (658-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ (658-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (658-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (658-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ (658-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ (658-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ (658-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ (658-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ (658-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ (658-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੫੯

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ (659-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ (659-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ (659-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ (659-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ (659-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥ (659-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਬੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ (659-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (659-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ (659-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ (659-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ (659-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ (659-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ (659-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (659-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ (659-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (659-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥ (659-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ (659-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ (659-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ (659-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੁਚਾ ॥ (659-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ॥੨॥ (659-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ (659-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੧॥ (659-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ (659-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (659-11)
 ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ (659-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਰੂਪਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ (659-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (659-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ (659-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (659-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ (659-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ (659-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (659-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ (659-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (659-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (659-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥ (659-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੬੦

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (660-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (660-2)
 ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (660-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ (660-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ (660-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (660-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ (660-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬੰ ਸਾਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (660-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ (660-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ (660-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ (660-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ (660-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ (660-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥ (660-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (660-11)
 ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (660-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥ (660-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (660-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥ (660-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਵੈ ਗਹਣਾ ॥ (660-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥ (660-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥ (660-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ (660-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੬੧

ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ (661-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥ (661-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ (661-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (661-3)
 ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (661-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (661-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (661-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ (661-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (661-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (661-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ (661-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ (661-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (661-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥ (661-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (661-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (661-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ (661-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ (661-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥ (661-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (661-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ (661-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (661-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (661-10)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (661-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (661-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (661-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ (661-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (661-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (661-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ (661-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (661-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (661-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥ (661-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (661-17)
 ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ (661-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥ (661-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ (661-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥ (661-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ (661-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (661-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ (661-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ (661-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੬੨

ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ (662-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥ (662-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥ (662-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥ (662-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ (662-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ (662-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (662-4)
ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ (662-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥ (662-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ (662-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ (662-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (662-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (662-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (662-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥ (662-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ (662-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (662-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥ (662-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (662-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (662-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥ (662-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (662-10)
 ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ (662-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ (662-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ (662-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ (662-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥ (662-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ (662-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (662-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥ (662-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ (662-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (662-17)
 ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ (662-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥ (662-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ (662-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (662-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ (662-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੬੩

ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥ (663-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਖੜੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ (663-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥ (663-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (663-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥ (663-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ (663-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (663-4)
 ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ (663-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ (663-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ (663-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (663-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ (663-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ (663-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (663-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (663-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (663-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ (663-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (663-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥ (663-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ (663-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (663-12)
 ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (663-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (663-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (663-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ (663-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (663-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (663-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ (663-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (663-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (663-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ (663-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ (663-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (663-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (663-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (663-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (663-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (663-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (663-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੬੪

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ (664-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (664-1)
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (664-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (664-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ (664-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (664-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ (664-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (664-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (664-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (664-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ (664-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (664-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ (664-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ (664-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ (664-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (664-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (664-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (664-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ (664-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥ (664-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (664-8)
ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (664-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ (664-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ (664-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ (664-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (664-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (664-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ (664-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (664-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ (664-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ (664-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ (664-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (664-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (664-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥ (664-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥ (664-14)
 ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (664-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ (664-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (664-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ (664-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (664-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (664-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ (664-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (664-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ (664-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (664-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (664-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (664-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (664-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ (664-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ (664-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (664-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੬੫

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ (665-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥ (665-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (665-1)
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (665-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ (665-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (665-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (665-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ (665-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (665-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (665-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (665-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ (665-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (665-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ (665-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (665-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (665-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ (665-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ (665-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (665-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (665-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥ (665-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (665-8)
 ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (665-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ (665-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (665-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (665-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (665-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (665-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (665-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ (665-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (665-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (665-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (665-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (665-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ (665-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ (665-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (665-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (665-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ (665-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥ (665-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (665-14)

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (665-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ (665-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (665-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (665-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ (665-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (665-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (665-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ (665-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ (665-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ (665-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (665-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (665-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ (665-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (665-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (665-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਉਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (665-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (665-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੬੬੬

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੧॥ (666-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (666-1)

ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (666-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (666-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (666-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (666-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (666-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (666-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (666-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (666-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (666-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (666-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (666-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (666-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (666-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥ (666-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ (666-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (666-8)
 ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ (666-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ (666-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ (666-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (666-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (666-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ (666-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (666-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥ (666-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (666-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (666-14)
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (666-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ (666-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (666-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (666-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥ (666-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ (666-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (666-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥ (666-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੬੭

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (667-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (667-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (667-2)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ (667-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥ (667-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (667-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (667-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ਹ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥ (667-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ (667-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥ (667-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥ (667-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥ (667-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥ (667-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (667-8)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ (667-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥ (667-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ (667-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (667-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ (667-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥ (667-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ (667-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਭੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ (667-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ (667-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥ (667-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (667-14)
 ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ (667-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ (667-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ (667-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (667-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ (667-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥੨॥ (667-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ (667-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ (667-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ (667-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ (667-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੬੮

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (668-1)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ (668-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ (668-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ (668-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (668-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥ (668-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥ (668-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਚੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥ (668-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਉਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥ (668-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥ (668-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥੫॥ (668-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (668-7)
 ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹੁ ਹਮ ਛੂਟਕਾਕੀ ॥ (668-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥ (668-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥ (668-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (668-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥ (668-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥ (668-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥ (668-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥ (668-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ ॥ (668-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਕੀ ॥੪॥੬॥ (668-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ (668-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (668-15)
 ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥ (668-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ (668-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥ (668-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (668-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥ (668-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੨॥ (668-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (668-19)

ਪੰਨਾ ੬੬੯

ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (669-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (669-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥ (669-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (669-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥ (669-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-5)
 ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (669-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (669-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ (669-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥ (669-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ (669-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ (669-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-9)
 ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ (669-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ (669-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮ ਕਾਮ ॥ (669-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਰਣਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ (669-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਹੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ (669-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-14)
 ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮ ਬਾਨੀ ॥ (669-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ (669-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ (669-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ (669-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ (669-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-18)
 ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ (669-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (669-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੭੦

ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ (670-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ (670-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ (670-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (670-4)

ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (670-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ (670-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ (670-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (670-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (670-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (670-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ (670-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥ (670-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥ (670-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (670-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (670-11)

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ (670-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ (670-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (670-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (670-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ (670-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (670-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਵਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ (670-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (670-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥ (670-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (670-17)

ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥ (670-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (670-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ (670-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੧

ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (671-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥ (671-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (671-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ (671-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (671-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ (671-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ (671-4)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ (671-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥੧॥ (671-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ (671-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (671-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ (671-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (671-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ (671-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ (671-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (671-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ (671-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ (671-10)

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ (671-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ (671-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ (671-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (671-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (671-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ (671-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥ (671-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ (671-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥ (671-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥ (671-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (671-16)

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ (671-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ (671-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ (671-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (671-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ (671-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ (671-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ (671-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੨

ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਬੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ (672-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ (672-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥ (672-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (672-3)

ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ (672-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ (672-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (672-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (672-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ (672-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ (672-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ (672-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ (672-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (672-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ (672-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ (672-8)

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੁਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ (672-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ (672-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ (672-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (672-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ (672-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (672-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (672-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ (672-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (672-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥ (672-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (672-14)

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ॥ (672-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥ (672-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (672-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਬੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (672-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (672-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ (672-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (672-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ (672-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲਾ ॥ (672-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥੪॥੮॥ (672-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-1)
 ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ (673-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (673-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ (673-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (673-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ (673-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ (673-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (673-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥ (673-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇੜੁ ਦੀਤ ॥ (673-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤ ॥੪॥੯॥ (673-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-6)
 ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ (673-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (673-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ (673-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (673-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ (673-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ (673-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ (673-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ (673-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (673-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (673-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-12)
 ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (673-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (673-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੇ ॥ (673-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (673-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ (673-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ (673-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ (673-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ (673-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (673-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥ (673-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ (673-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥ (673-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-19)
 ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ (673-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੪

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥ (674-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ (674-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ (674-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਬੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥ (674-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (674-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥ (674-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-5)
 ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ (674-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥ (674-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥ (674-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥ (674-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥ (674-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ (674-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੩॥ (674-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-9)
 ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ (674-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਬਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (674-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੇ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (674-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (674-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ (674-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ (674-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥ (674-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-14)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ (674-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ (674-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਉਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ (674-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ (674-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥ (674-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-18)
 ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ (674-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (674-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (674-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੫

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ (675-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥ (675-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (675-2)
 ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ (675-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ (675-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (675-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (675-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥ (675-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (675-6)
 ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ (675-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (675-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (675-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (675-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥ (675-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ (675-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (675-10)

ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (675-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧ੍ਰੁਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਥੈ ਬਿਆਧਿ ॥ (675-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥ (675-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (675-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (675-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (675-14)

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ (675-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥ (675-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥ (675-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (675-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ (675-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (675-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥ (675-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥ (675-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੬

ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (676-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (676-1)

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (676-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (676-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ (676-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (676-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ (676-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (676-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (676-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥ (676-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ (676-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (676-7)

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (676-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (676-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ (676-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ (676-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (676-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (676-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ (676-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ (676-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (676-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥ (676-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (676-13)

ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (676-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਖਾਣਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ (676-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (676-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ (676-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ (676-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (676-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ (676-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ (676-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (676-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (676-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ (676-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ (676-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (676-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮ ॥੩॥ (676-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (676-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (676-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ (676-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥ (676-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੭

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ (677-1)
ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ (677-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (677-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (677-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (677-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ (677-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (677-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (677-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ (677-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ (677-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (677-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ (677-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ (677-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ (677-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ (677-8)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (677-8)
ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ (677-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (677-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (677-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ (677-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥ (677-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (677-12)

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (677-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ (677-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸੁ ॥ (677-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ (677-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੬॥ (677-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (677-15)
 ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (677-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (677-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ (677-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ (677-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ (677-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ (677-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ (677-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ (677-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੮

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥ (678-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (678-1)
 ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ (678-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥ (678-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ (678-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (678-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ (678-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ (678-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ (678-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ (678-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ (678-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥ (678-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ (678-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (678-8)
 ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (678-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (678-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ (678-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (678-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੈ ॥ (678-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ (678-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (678-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥ (678-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (678-14)
ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ (678-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (678-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ (678-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰੁਸ਼ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ (678-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ (678-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥ (678-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੭੯

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (679-1)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (679-1)
ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (679-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (679-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ (679-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (679-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (679-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ (679-5)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (679-5)
ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ (679-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ (679-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ (679-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ (679-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ (679-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (679-9)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ (679-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (679-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ (679-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੂਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (679-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥ (679-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (679-13)
 ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (679-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (679-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ (679-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥ (679-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ (679-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (679-16)
 ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥ (679-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥ (679-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੮੦

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ (680-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ (680-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥ (680-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-3)
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ (680-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ (680-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ (680-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (680-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥ (680-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-7)
 ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ (680-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ (680-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥ (680-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ (680-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥ (680-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-10)
 ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥ (680-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ (680-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (680-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥ (680-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥ (680-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-13)
 ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ (680-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (680-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ (680-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ (680-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥ (680-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-17)
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ (680-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਉਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥ (680-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ (680-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੮੧

ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ (681-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥ (681-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-2)
 ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ (681-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਤਿ ॥੧॥ (681-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (681-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥ (681-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ (681-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-5)
 ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ (681-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥ (681-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥ (681-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ (681-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ (681-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-9)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥ (681-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ (681-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥ (681-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥ (681-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ (681-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-13)
 ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (681-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥ (681-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (681-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥ (681-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ (681-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-16)
 ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥ (681-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖੁ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ (681-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (681-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥ (681-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ (681-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੮੨

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-1)
 ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (682-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥ (682-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (682-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ (682-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ (682-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-4)
 ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥ (682-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥ (682-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ (682-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ (682-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ (682-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-8)
 ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥ (682-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਜਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥ (682-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਕਾ ਧਾਮ ॥੧॥ (682-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (682-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ (682-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-12)
 ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥ (682-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥ (682-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (682-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਵਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੁੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥ (682-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ (682-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-15)
 ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥ (682-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥ (682-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥ (682-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥ (682-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ (682-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-19)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ (682-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੮੩

ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (683-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥ (683-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥ (683-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ (683-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ (683-4)

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥ (683-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ (683-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥ (683-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (683-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ (683-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ (683-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (683-8)

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥ (683-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ (683-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥ (683-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥ (683-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣਹੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥ (683-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (683-13)

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ (683-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥ (683-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥ (683-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (683-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥ (683-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ (683-18)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (683-18)

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ (683-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (683-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੮੪

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ (684-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥ (684-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ (684-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥ (684-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਪਰ ਧਨ ਦੇਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ (684-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥ (684-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (684-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥ (684-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (684-3)
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ (684-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (684-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ (684-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ (684-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ (684-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਸਤੀ ਰਬ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (684-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥ (684-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ (684-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥ (684-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (684-7)
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (684-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ (684-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (684-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (684-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥ (684-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (684-10)
ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (684-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ (684-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (684-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ (684-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥ (684-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (684-13)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (684-14)

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ (684-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ (684-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ (684-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ (684-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ (684-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (684-17)

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (684-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (684-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੬੮੫

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥ (685-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ (685-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ (685-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (685-3)

ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (685-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (685-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ (685-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ (685-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ (685-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ (685-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (685-6)

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ (685-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (685-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ (685-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥ (685-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ (685-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯॥੯॥੧੩॥੫੮॥੯੩॥ (685-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ (685-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (685-11)

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ (685-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (685-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (685-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (685-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ (685-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ (685-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (685-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ (685-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ (685-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ (685-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ (685-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ (685-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (685-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ (685-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ (685-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ (685-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੮੬

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥ (686-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ (686-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ (686-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ (686-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ (686-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ (686-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (686-4)
 ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (686-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (686-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ (686-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (686-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ (686-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (686-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (686-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (686-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ (686-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (686-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ (686-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ (686-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ (686-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ (686-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ (686-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (686-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ (686-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ (686-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ (686-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ (686-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (686-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ (686-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (686-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ (686-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ (686-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥ (686-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ (686-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (686-16)

ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (686-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (686-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (686-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (686-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ (686-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੬੮੭

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ (687-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ (687-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥ (687-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ (687-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ (687-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ (687-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥ (687-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ (687-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋਉ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥ (687-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ (687-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥ (687-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (687-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥ (687-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ (687-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ (687-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ (687-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (687-13)

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ (687-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ (687-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥ (687-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ (687-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥ (687-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ (687-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ (687-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ (687-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (687-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ (687-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਨੰਦੁ ਅਨੰਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥ (687-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥ (687-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ (687-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੮੮

ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ (688-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ (688-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥ (688-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (688-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ (688-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥ (688-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥ (688-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥ (688-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (688-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥ (688-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ (688-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (688-6)
 ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ (688-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ (688-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ (688-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (688-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (688-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ (688-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ (688-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ (688-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (688-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (688-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (688-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (688-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ (688-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ (688-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (688-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ (688-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (688-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (688-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (688-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (688-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ (688-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (688-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (688-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ (688-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ (688-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੮੯

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ (689-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (689-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ (689-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ (689-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥ (689-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (689-3)
 ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (689-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (689-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ (689-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ (689-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ (689-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ (689-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ (689-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ (689-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ (689-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (689-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕੁ ਸਬਾਏ ॥ (689-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥ (689-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਧਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (689-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (689-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹੁ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ (689-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕਰੇਈ ॥ (689-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ (689-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥ (689-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ (689-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੇ ਵੈਣ ਚਵੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ (689-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥ (689-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥ (689-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (689-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ (689-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ (689-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ (689-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥ (689-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (689-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (689-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥ (689-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੬੯੦

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (690-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (690-1)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥ (690-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ (690-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ (690-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (690-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥ (690-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (690-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥ (690-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥ (690-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥ (690-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ (690-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ (690-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥ (690-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ (690-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ (690-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (690-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (690-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ (690-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (690-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (690-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (690-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ (690-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ (690-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ (690-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥ (690-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (690-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (690-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (690-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (690-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥ (690-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥ (690-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੯੧

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ (691-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (691-1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ (691-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ (691-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ (691-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ (691-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ (691-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ (691-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ (691-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ (691-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ (691-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (691-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇੜੀ ਅੰਜਨੋ ॥ (691-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ (691-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ (691-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ (691-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ (691-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ (691-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ (691-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ (691-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ (691-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ (691-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ (691-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ (691-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਤਬੁ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ (691-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥ (691-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (691-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (691-15)
 ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ (691-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ (691-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (691-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ (691-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥ (691-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ (691-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥ (691-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ (691-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥ (691-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੯੨

ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (692-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ (692-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ (692-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (692-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ (692-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ (692-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾਂ ॥੩॥੨॥ (692-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ (692-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ (692-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥ (692-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ (692-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਹੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ (692-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ (692-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥ (692-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (692-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥ (692-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥ (692-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ (692-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (692-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ (692-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ (692-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ (692-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (692-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਨ੍ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥ (692-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ (692-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥ (692-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥ (692-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥ (692-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ (692-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ (692-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (692-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (692-17)
 ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ (692-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੁੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥ (692-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ (692-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥ (693-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥ (693-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਰਬ ਸੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (693-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥ (693-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (693-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥ (693-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ (693-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਤਰਿ ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ (693-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥ (693-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (693-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥ (693-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ (693-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ (693-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ (693-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (693-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥ (693-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥ (693-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ (693-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੇ ਰੂਪੁ ਰੂੜੇ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੇ ਮੇਰੈ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (693-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ (693-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ (693-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥ (693-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ (693-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾੜ੍ਹਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥ (693-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਛਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥ (693-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ (693-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥ (693-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ (693-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥ (693-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥ (693-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥ (693-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਥੇਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥ (693-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥ (693-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (693-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥ (693-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥ (693-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ (693-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥ (693-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥ (693-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੯੪

ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥ (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ॥ (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੈ ਜੀ ॥ (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਾ ॥ (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹੋ ਜੀ ॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥ (694-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (694-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੋ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥ (694-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥ (694-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (694-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (694-6)
 ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (694-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (694-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ (694-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (694-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥ (694-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥ (694-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥ (694-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥ (694-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥ (694-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (694-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ (694-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥ (694-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (694-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (694-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ (694-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ (694-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ (694-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੇ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ (694-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ (694-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੇਰੇ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥ (694-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (694-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥ (694-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੯੫

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ (695-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (695-2)
 ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ (695-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੇ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥ (695-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲਿਓ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥ (695-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥ (695-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥ (695-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥ (695-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ (695-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥ (695-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥ (695-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥ (695-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥ (695-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥ (695-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
 ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥ (695-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥ (695-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥ (695-9)

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਉਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ (695-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥ (695-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

ਪੀਪਾ ॥ (695-13)

ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥ (695-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥ (695-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (695-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ (695-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (695-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

ਧੰਨਾ ॥ (695-16)

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ (695-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ (695-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (695-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ (695-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥ (695-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਗਉ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥ (695-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥ (695-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ (695-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥ (695-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੬੯੬

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (696-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (696-2)

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ (696-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥ (696-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ (696-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (696-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ (696-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ (696-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ (696-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ (696-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ (696-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥ (696-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (696-9)
 ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ (696-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥ (696-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ (696-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (696-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ (696-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਉਝਤਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥ (696-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ (696-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥ (696-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹੁ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ (696-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਭੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥ (696-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੯੭

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ (697-1)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥ (697-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ (697-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥ (697-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (697-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥ (697-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥ (697-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (697-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥ (697-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥ (697-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥ (697-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (697-8)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥ (697-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥ (697-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ (697-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (697-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ (697-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ ॥੨॥ (697-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥ (697-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਵਹਿ ਗ੍ਰਥ ਜੋਨੀ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ ॥੩॥ (697-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ਹਮ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥ (697-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਬਾ ॥੪॥੪॥ (697-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (697-15)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥ (697-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਸੁੰਵੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥ (697-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥ (697-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (697-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ (697-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥ (697-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥ (697-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥੩॥ (697-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੯੮

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ (698-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ (698-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (698-2)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੋ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ (698-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥ (698-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ (698-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (698-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥ (698-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ (698-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥ (698-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥ (698-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥ (698-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥ (698-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (698-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (698-10)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (698-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ (698-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥ (698-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ (698-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (698-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ (698-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (698-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ (698-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥ (698-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (698-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (698-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥ (698-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ (698-16)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (698-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (698-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (698-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥ (698-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ (698-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (698-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ (698-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (698-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੬੯੯

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (699-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ (699-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥ (699-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ (699-3)

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ (699-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (699-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (699-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ (699-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (699-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (699-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (699-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (699-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ (699-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ (699-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥੯॥ (699-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (699-8)
 ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ (699-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ (699-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (699-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ (699-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ (699-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (699-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ (699-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ (699-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ (699-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ (699-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੧੦॥ (699-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (699-14)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ (699-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ (699-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੂਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (699-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ (699-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਹਾ ॥ (699-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (699-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ (699-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ (699-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (699-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ (699-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੧੧॥ (699-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੦੦

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (700-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (700-1)

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ (700-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ (700-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (700-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ (700-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (700-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਸਤਿ ਰਬ ਅਸੂ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ (700-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੁਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ (700-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ (700-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥ (700-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ (700-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (700-8)

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ (700-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ (700-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ (700-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ (700-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥ (700-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥ (700-12)

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥ (700-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥ (700-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥ (700-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥ (700-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (700-15)

ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (700-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ (700-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥ (700-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ (700-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੪॥ (700-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੧

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ (701-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (701-1)

ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿ ॥ (701-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥ (701-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥ (701-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ (701-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥੨॥੧॥੫॥ (701-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-5)

ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥ (701-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥ (701-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥ (701-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥ (701-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥ (701-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-9)

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥ (701-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥ (701-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (701-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥ (701-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥ (701-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-12)

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥ (701-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥ (701-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪ ॥੧॥ (701-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਲੂਕ ॥ (701-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥ (701-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-16)

ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ (701-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ (701-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ (701-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥ (701-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੨

ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥ (702-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-2)

ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥ (702-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ (702-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ (702-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ (702-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥ (702-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-5)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (702-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ (702-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ (702-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥ (702-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥ (702-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-9)

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ (702-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ (702-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥ (702-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ (702-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥ (702-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-13)

ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ (702-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਧਾਮ ॥ (702-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥ (702-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ (702-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥ (702-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ (702-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (702-17)
 ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ (702-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ (702-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ (702-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੨੦੩

ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ (703-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ (703-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (703-2)
 ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (703-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (703-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ (703-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ (703-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥ (703-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (703-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ (703-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੨॥ (703-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (703-7)
 ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (703-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (703-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ (703-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ (703-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ (703-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੩॥ (703-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ (703-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (703-11)
 ਸਲੋਕ ॥ (703-12)
 ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ (703-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥ (703-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤ ॥ (703-13)

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ (703-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥ (703-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (703-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥ (703-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥ (703-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥ (703-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥ (703-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥ (703-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ (703-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (703-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੋਂਹੀਆ ॥ (703-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥ (703-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥ (703-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੪

ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥ (704-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ॥ (704-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥ (704-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹਭੇ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ (704-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ॥੩॥ (704-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਯਾਰ ਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥ (704-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (704-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਥੀਆ ਪਿਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ (704-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧ ਕੈ ਸਤਸੰਗੀਆ ॥ (704-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (704-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥ (704-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ (704-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (704-8)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (704-8)
 ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ॥ (704-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ (704-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (704-9)
 ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ॥ (704-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥ (704-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ ॥ (704-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੁਲੀਐ ॥ (704-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥ (704-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ ॥੧॥ (704-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (704-12)
 ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਉਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (704-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਿਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ (704-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (704-13)
 ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ॥ (704-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (704-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (704-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (704-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ ॥ (704-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥ (704-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (704-16)
 ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (704-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ (704-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (704-17)
 ਸਾਥੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ (704-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰ ਸੋਇ ॥ (704-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥ (704-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ (704-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ (704-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (704-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੫

ਸਲੋਕੁ ॥ (705-1)
 ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ (705-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥ (705-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (705-2)
 ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ (705-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ ॥ (705-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥ (705-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (705-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ (705-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥ (705-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਤਸਰੀ ਛੰਤ ਮਃ ੫ ॥ (705-5)
 ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥ (705-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ (705-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੂਝੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (705-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਏ ॥ (705-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥ (705-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥ (705-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥ (705-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥ (705-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥ (705-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥ (705-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੂਐ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥ (705-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥ (705-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥ (705-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥ (705-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥ (705-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ (705-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥ (705-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥ (705-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ (705-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (705-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥ (705-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (705-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (705-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥ (705-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ (705-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (705-18)
 ਸਲੋਕ ॥ (705-19)
 ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (705-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ (705-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੬

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ (706-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ (706-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (706-2)

ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ (706-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (706-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (706-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (706-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (706-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (706-4)

ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ (706-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ (706-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ (706-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (706-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (706-6)

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ (706-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ (706-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (706-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (706-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ (706-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (706-9)

ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ (706-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥ (706-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ (706-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ (706-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (706-11)

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (706-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (706-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ (706-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ (706-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥ (706-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (706-14)

ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ (706-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥ (706-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਟਤੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ (706-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ (706-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (706-16)
 ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ (706-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥ (706-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ (706-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ (706-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥ (706-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (706-18)
 ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ (706-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ (706-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਈਧਣੁ ਕੀਤੇਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥ (706-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ 202

ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ (707-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (707-1)
 ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (707-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (707-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ (707-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ (707-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ (707-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (707-4)
 ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ (707-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ (707-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ (707-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ (707-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (707-6)
 ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ (707-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ (707-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (707-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ (707-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ (707-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (707-8)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ (707-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ (707-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥ (707-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ (707-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (707-10)

ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ (707-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ (707-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ (707-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ (707-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੨॥ (707-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (707-12)

ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ (707-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (707-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥ (707-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥ (707-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (707-15)

ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (707-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ (707-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ (707-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ (707-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (707-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (707-17)

ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਰੰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ (707-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥ (707-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ (707-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ (707-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (707-19)

ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (707-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (707-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੮

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ (708-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (708-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੧॥ (708-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (708-2)

ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ (708-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ (708-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ (708-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (708-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (708-4)
 ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ (708-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ (708-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ (708-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ (708-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ (708-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (708-7)
 ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ (708-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ (708-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ (708-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ (708-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (708-9)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ (708-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ (708-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ (708-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ (708-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥ (708-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (708-11)
 ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥ (708-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ (708-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ (708-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ (708-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥ (708-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (708-14)
 ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (708-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (708-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ (708-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (708-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥ (708-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (708-16)

ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ (708-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ (708-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ (708-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (708-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (708-18)
 ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ (708-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ (708-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੁਰੀਐ ॥ (708-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੦੯

ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ (709-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ (709-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (709-1)
 ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ (709-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ (709-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ (709-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ (709-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (709-4)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ (709-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ (709-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ (709-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ (709-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ (709-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (709-6)
 ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ (709-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ (709-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ (709-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ (709-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (709-8)
 ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥ (709-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ (709-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ (709-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥ (709-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ (709-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (709-10)

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ (709-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ (709-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ (709-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ (709-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (709-12)

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ (709-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ (709-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ (709-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ (709-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ (709-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (709-15)

ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (709-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ (709-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਮ ॥ (709-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (709-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (709-17)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥ (709-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ (709-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥ (709-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥ (709-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥ (709-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (709-19)

ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (709-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (709-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੧੦

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (710-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ (710-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (710-2)

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (710-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (710-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ (710-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ (710-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ (710-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (710-4)

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ (710-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ (710-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਆਮੁ ॥ (710-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ (710-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (710-6)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ (710-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ (710-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ (710-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ (710-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ (710-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ॥ (710-9)

ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ (710-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ (710-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (710-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ (710-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (710-11)

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ (710-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ (710-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ (710-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ (710-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥ (710-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ (710-14)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (710-14)

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (710-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (710-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੋ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (710-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ (710-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ (710-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ (710-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ (710-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਜੋਂ ਨ ਪੜ੍ਹਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ (710-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ (710-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ (710-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ (710-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ (710-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ (710-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥ (710-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੨੧੧

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (711-1)
 ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ (711-3)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (711-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (711-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ (711-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ (711-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ (711-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ (711-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ (711-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ (711-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ (711-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥ (711-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ (711-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (711-11)
 ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ (711-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (711-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥ (711-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ (711-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ (711-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥ (711-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (711-15)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ (711-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (711-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੨

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ (712-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥ (712-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (712-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥ (712-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ (712-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (712-4)
 ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥ (712-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (712-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ (712-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ (712-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥ (712-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥ (712-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥ (712-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥ (712-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥ (712-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥ (712-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥ (712-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥ (712-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (712-12)
 ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥ (712-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (712-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (712-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (712-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ (712-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (712-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥ (712-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ (712-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (712-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥ (712-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (712-18)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (712-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (712-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥ (712-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (712-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥ (713-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥੨॥ (713-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (713-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥ (713-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥ (713-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥ (713-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ (713-5)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (713-5)
ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ (713-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥ (713-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥ (713-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥ (713-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੧॥੬॥ (713-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (713-9)
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ (713-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹੁ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ (713-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ (713-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ (713-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥ (713-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥ (713-12)
ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥ (713-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥ (713-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (713-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥ (713-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥੮॥ (713-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (713-16)
ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ (713-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ (713-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹੁ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ (713-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ (713-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥ (713-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (713-19)
ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ (713-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੪

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ (714-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਰੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ (714-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ (714-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥ (714-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-4)
ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ (714-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਬਾਟਿਓ ॥ (714-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ (714-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ (714-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥ (714-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥ (714-7)
ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ (714-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ (714-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ (714-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ (714-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ (714-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-11)
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥ (714-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ (714-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ (714-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ (714-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥ (714-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-14)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ (714-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (714-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ (714-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ (714-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥ (714-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-17)
 ਸੁਆਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (714-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (714-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥ (714-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੧੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ (715-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ (715-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ (715-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (715-3)
 ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ (715-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੁਆ ॥ (715-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੁਆ ॥੧॥ (715-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ (715-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ (715-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ (715-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ (715-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ (715-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥ (715-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (715-7)
 ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ (715-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਵਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ (715-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ (715-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ (715-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ (715-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ (715-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ (715-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (715-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥ (715-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ (715-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (715-12)
 ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੋੜੇ ॥ (715-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਢੁਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾ ॥ (715-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ (715-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ (715-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥ (715-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (715-15)
 ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੇ ਮੂੜੜੇ ਹੀਓ ਰੇ ॥ (715-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ (715-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਘਣੇ ਘਣੇ ਘਣੇ ਸਦ ਲੋੜੇ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ (715-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਰਾਜ ਰੇ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭਾਇਓ ਨਿਹਭਾਗੜੇ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ (715-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੇ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ (715-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੇ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥ (715-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੧੬

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ (716-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (716-2)
 ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ (716-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੋਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥ (716-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥ (716-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥ (716-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (716-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (716-5)
 ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (716-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥ (716-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥੧॥ (716-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥ (716-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (716-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (716-9)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (716-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥ (716-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥੧॥ (716-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥ (716-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (716-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (716-13)
 ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ (716-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (716-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥ (716-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ (716-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (716-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥ (716-16)
 ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (716-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ (716-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸ ॥੧॥ (716-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (716-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੧੭

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥ (717-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥ (717-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥ (717-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥ (717-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥ (717-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥ (717-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
 ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-5)
 ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ (717-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ (717-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਉਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ (717-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ (717-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥ (717-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-9)

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ (717-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੈ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ (717-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ (717-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ (717-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥ (717-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-12)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ (717-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (717-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ (717-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ (717-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥ (717-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-16)

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ (717-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ (717-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ (717-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ (717-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ (717-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੧੮

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (718-1)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (718-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (718-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ (718-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (718-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ (718-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯ (718-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (718-6)

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ (718-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ (718-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (718-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ (718-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (718-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ (718-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (718-10)

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਲ ਕੀ ਮਾਛਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ (718-12, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥ (718-12, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ (718-13, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-13, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ (718-14, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥੧॥ (718-14, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ (718-14, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥ (718-15, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-15, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ (718-16, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥ (718-16, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥ (718-17, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥ (718-17, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ (718-18, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲੁ ਆਛੈ ਕੇਲੁ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥ (718-18, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ (718-19, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥ (718-19, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੨੧੯

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ (719-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (719-2)

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (719-3, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (719-3, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਉਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ (719-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥ (719-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧੂਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥ (719-5, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥ (719-5, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (719-6)

ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (719-6, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (719-7, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥ (719-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥ (719-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥ (719-9, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥ (719-10, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (719-10)

ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (719-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (719-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (719-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧॥ (719-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੨੦

ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥ (720-1, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (720-2, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (720-2)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (720-2, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-3, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (720-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ (720-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (720-5, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥ (720-6, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (720-6)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (720-7, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-7, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ (720-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (720-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (720-9, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੫॥ (720-10, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (720-10)
 ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ (720-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ (720-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ (720-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (720-13, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥ (720-14, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (720-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (720-15)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (720-16, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-16, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ (720-16, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ (720-17, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (720-17, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧॥੭॥ (720-17, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੨੧

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (721-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (721-2)
 ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ (721-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥ (721-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ (721-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (721-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥ (721-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥ (721-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥ (721-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ ॥੩॥ (721-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਬਦਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥ (721-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾ ਖਾਕ ॥੪॥੧॥ (721-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ (721-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (721-10)

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (721-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ (721-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ (721-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ (721-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥ (721-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (721-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥ (721-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥ (721-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (721-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ (721-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (721-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥ (721-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ (721-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (721-16)

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ (721-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੨੨

ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ (722-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ (722-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (722-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (722-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਕਾਇਆ ਰੰਛਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ (722-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਰੰਛਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਛੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ (722-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (722-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ (722-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (722-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (722-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧ ॥ (722-6)

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ (722-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ (722-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ (722-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (722-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ (722-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (722-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (722-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ (722-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (722-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ (722-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ (722-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (722-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (722-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ (722-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (722-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (722-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (722-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ (722-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਐਸੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ (722-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥ (722-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (722-16)
 ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਵ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੩

ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥ (723-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥ (723-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੋਲਾ ॥ (723-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥ (723-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ (723-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੋਲਾ ॥ (723-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥੨॥੩॥੪॥ (723-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (723-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (723-6)

ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥ (723-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥ (723-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ (723-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ (723-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥ (723-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (723-9)
 ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ (723-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥ (723-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (723-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥ (723-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥ (723-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (723-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (723-13)
 ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ (723-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ (723-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ (723-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ (723-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੇ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (723-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ (723-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ (723-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ (723-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥ (723-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਲੰਗ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (723-18)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (723-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (723-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ (723-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ (723-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (723-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ (724-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਉਚ ਆਪਾਰ ॥ (724-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (724-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ (724-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ (724-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ (724-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ (724-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (724-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (724-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ (724-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ (724-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥ (724-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ (724-4)
ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (724-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (724-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (724-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (724-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (724-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (724-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ (724-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (724-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ (724-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (724-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ (724-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ (724-10)
ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ (724-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (724-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ (724-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ (724-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ (724-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (724-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (724-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ (724-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (724-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥ (724-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (724-15)
 ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ (724-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (724-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ (724-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ (724-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਸੁਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ (724-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥ (724-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ (724-19)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (724-19)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (724-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੫

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ (725-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (725-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ (725-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ (725-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥ (725-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥ (725-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥ (725-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥ (725-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥ (725-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥ (725-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥ (725-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੬॥ (725-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥ (725-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ (725-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥ (725-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥੮॥ (725-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (725-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥੯॥ (725-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (725-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥ (725-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (725-10)

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥ (725-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੧॥ (725-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (725-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (725-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥ (725-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ (725-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ (725-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੋਟਣਹਾਰਾ ॥ (725-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ (725-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (725-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥ (725-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (725-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥ (725-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥ (725-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥ (725-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥ (725-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥ (725-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥ (725-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰੁ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥ (725-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੨੬

ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ (726-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ (726-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ (726-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥ (726-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (726-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ (726-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ (726-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ (726-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (726-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ (726-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ (726-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥ (726-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ (726-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ (726-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ (726-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ (726-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (726-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ (726-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ (726-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ (726-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ (726-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ (726-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ (726-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ (726-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (726-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥ (726-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ (726-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (726-15)
 ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ (726-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (726-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (726-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (726-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (726-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥ (726-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (726-18)
 ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ (726-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (726-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ (726-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥ (726-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੨੨੭

ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ (727-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੨॥ (727-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (727-2)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ॥ (727-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)
 ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਸੰਪਤਿ ਰਬ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ (727-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥ (727-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ (727-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ (727-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (727-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੩॥ (727-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ (727-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (727-7)

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (727-7, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ (727-8, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ (727-8, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-9, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ (727-9, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (727-10, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਸਮਾਨ ਮ੍ਰਿਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ (727-10, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ (727-11, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਲਾਹ ਪਾਕ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ (727-11, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ (727-12, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ (727-12)

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ (727-12, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-13, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ (727-13, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ (727-14, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ (727-14, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ (727-14, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ (727-15, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥੨॥ (727-15, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ (727-16, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ (727-16, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-16, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ (727-17, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ (727-17, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ (727-17, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ (727-18, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ (727-18, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ (727-18, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ (727-19, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥ (727-19, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੨੨੮

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (728-1)
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (728-3)
ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ (728-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ (728-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ (728-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (728-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (728-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ (728-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ (728-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥ (728-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (728-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ (728-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ (728-10)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (728-10)
ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (728-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ (728-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (728-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (728-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ (728-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥ (728-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥ (728-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ (728-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (728-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ (728-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੨੯

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ (729-1)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (729-1)

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ (729-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ (729-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ ॥ (729-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (729-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ (729-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ (729-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ ॥ (729-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ ॥੩॥ (729-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ ॥ (729-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥੪॥ (729-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥ (729-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥ (729-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥ (729-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥ (729-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (729-8)
 ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ (729-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਉਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (729-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (729-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (729-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ (729-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥ (729-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥ (729-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ ॥ (729-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥ (729-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (729-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥ (729-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (729-14)
 ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ (729-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ (729-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥ (729-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ (729-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥ (729-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥੨॥ (729-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ (729-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥ (729-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥ (729-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ (729-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥ (729-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥ (729-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੩੦

ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (730-1)
 ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (730-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਨੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥ (730-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ (730-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ (730-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ (730-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ (730-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ (730-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ (730-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ (730-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ (730-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥ (730-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (730-5)
 ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ (730-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥ (730-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (730-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ (730-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (730-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੈਸੇ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (730-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ (730-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ (730-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥ (730-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ (730-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (730-11)
 ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ (730-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੁੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਢੀ ਵਾਈਐ ॥ (730-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (730-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (730-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (730-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ (730-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ (730-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (730-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ (730-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (730-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (730-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (730-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਝੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ (730-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥ (730-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (730-18)

ਕਉਣੁ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ (730-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ (730-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੩੧

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (731-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (731-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ (731-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ (731-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ (731-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ (731-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ (731-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥ (731-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (731-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (731-6)

ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ (731-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ (731-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ (731-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (731-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ (731-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹੁ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ (731-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ (731-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਭੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ (731-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ (731-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥ (731-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (731-12)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ (731-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥ (731-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ (731-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (731-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕਤਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ (731-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥ (731-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ (731-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥ (731-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਘਾ ॥ (731-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥੨॥ (731-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (731-19)
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਝੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਝੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਝੁ ॥ (731-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਝੁ ॥੧॥ (731-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੭੩੨

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਝੁ ॥ (732-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਝੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਝੁ ॥ (732-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਝੁ ॥੨॥ (732-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਝੁ ॥ (732-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਝੁ ॥੩॥ (732-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਝੁ ॥ (732-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਝੁ ॥੪॥੩॥ (732-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (732-5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (732-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (732-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (732-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (732-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ (732-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੁਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (732-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ (732-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (732-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ (732-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (732-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (732-12)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ (732-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (732-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ (732-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (732-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ (732-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ (732-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (732-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ (732-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ (732-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (732-17)
 ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (732-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (732-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (732-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (732-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ (732-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ (732-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੩੩

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (733-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (733-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥ (733-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (733-2)
 ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ (733-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (733-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ (733-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (733-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (733-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (733-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (733-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (733-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (733-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੩॥੭॥ (733-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ (733-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (733-6)
 ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ (733-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (733-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (733-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ (733-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ (733-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥ (733-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (733-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥ (733-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥ (733-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (733-12)
 ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥ (733-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥ (733-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (733-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (733-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥੨॥ (733-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (733-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪਵੈ ਛਾਰਾ ॥੩॥ (733-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (733-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੯॥ (733-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (733-19)
 ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ (733-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੩੪

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (734-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ (734-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (734-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (734-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਤਨ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (734-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (734-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ (734-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (734-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ (734-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥ (734-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (734-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ (734-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ ਚਲਾਈ ॥ (734-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥੩॥੧੦॥ (734-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (734-11)

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (734-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ (734-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (734-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (734-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥ (734-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (734-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ (734-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (734-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥ (734-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੩੫

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ (735-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (735-1)

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (735-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਉਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ (735-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ (735-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (735-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (735-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (735-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (735-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥ (735-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥ (735-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਉਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥
 (735-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (735-8)
 ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (735-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (735-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ (735-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (735-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ (735-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ (735-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ (735-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥ (735-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ (735-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥ (735-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (735-14)

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ (735-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (735-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ (735-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (735-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (735-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (735-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (735-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੩੬

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ (736-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (736-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥ (736-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (736-3)
 ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ (736-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ (736-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ (736-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (736-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (736-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (736-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ (736-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ (736-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥ (736-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥ (736-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (736-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (736-10)

ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਬੰਮਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ (736-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (736-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਲ ਤੇ ਉਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ (736-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਘਟ ਛੁਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (736-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ (736-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮ ਛੁਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥ (736-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ (736-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ (736-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ (736-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ (736-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (736-16)

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ (736-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (736-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥ (736-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥ (736-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (736-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (736-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (736-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ (736-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (736-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ (736-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੭

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ (737-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ (737-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (737-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥ (737-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (737-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ (737-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ (737-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥ (737-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (737-4)
 ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਨੈ ॥ (737-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ (737-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (737-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ (737-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (737-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (737-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (737-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ (737-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (737-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥ (737-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (737-9)
 ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ (737-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥ (737-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ (737-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ (737-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (737-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (737-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (737-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ (737-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ (737-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ (737-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ (737-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (737-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (737-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ (737-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (737-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ (737-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥ (737-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (737-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (737-15)
 ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ (737-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ (737-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (737-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (737-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੇ ॥ (737-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (737-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ (737-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ (737-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ (737-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥ (737-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥ (737-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ (737-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੮

ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ (738-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥ (738-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (738-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (738-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (738-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥ (738-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (738-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (738-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (738-4)
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (738-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ (738-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ (738-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ (738-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥ (738-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ (738-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਨੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ (738-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥ (738-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (738-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (738-10)
 ਸੇਵਾ ਬੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ (738-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (738-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ (738-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ (738-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ (738-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ (738-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (738-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੭॥ (738-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (738-15)
 ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ (738-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ (738-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ (738-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ (738-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (738-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ (738-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ (738-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ (738-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥ (738-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (738-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੩੯

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (739-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ (739-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੯॥ (739-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-2)
 ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (739-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ (739-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ (739-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਾਹਣੁ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ (739-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ (739-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ (739-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਹਣੁ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ (739-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ (739-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥ (739-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-6)
 ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ (739-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ (739-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ (739-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ (739-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥ (739-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ (739-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ (739-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ (739-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ (739-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-9)

ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (739-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ (739-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ (739-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ੍ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (739-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ (739-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-13)

ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਉਚ ਦੁਆਰੇ ॥ (739-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (739-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ (739-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ (739-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਉਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ (739-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ (739-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥ (739-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ (739-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ (739-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-16)

ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (739-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (739-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (739-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ (739-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (739-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ (739-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ (739-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (739-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ (739-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੦

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-1)
ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ (740-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (740-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (740-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨ੍ਹੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ (740-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥ (740-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (740-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ (740-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ (740-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥ (740-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-5)
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ (740-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ (740-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ (740-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ (740-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ (740-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ (740-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥ (740-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-8)
ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ (740-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ (740-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ (740-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ (740-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ (740-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-11)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (740-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (740-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (740-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ (740-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (740-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ (740-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (740-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (740-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ (740-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-15)
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ (740-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ (740-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (740-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (740-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (740-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥ (740-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ (740-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (740-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ (740-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-19)
 ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ (740-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੪੧

ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ (741-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (741-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (741-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ (741-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ (741-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (741-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (741-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ (741-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-4)
 ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ (741-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥ (741-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ (741-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (741-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਕਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ (741-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥ (741-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥੩॥ (741-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ (741-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥ (741-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (741-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ (741-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-9)
 ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (741-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (741-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (741-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ (741-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ (741-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥ (741-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥ (741-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (741-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ (741-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-12)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (741-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (741-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ (741-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵਜਲਿ ਭੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ ॥ (741-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥੨॥ (741-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (741-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (741-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ (741-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ (741-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-16)
 ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (741-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (741-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (741-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (741-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (741-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (741-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ (741-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (741-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ (741-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੪੨

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-1)
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ (742-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (742-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (742-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (742-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (742-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ (742-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥ (742-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (742-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥੨੪॥ (742-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-4)
 ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ (742-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (742-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (742-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥ (742-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (742-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥ (742-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥ (742-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (742-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ (742-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-8)
 ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ (742-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥ (742-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ (742-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥ (742-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥ (742-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ (742-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥੩॥ (742-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ (742-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ (742-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-12)
 ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ (742-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (742-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ (742-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (742-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (742-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ (742-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ (742-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (742-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ (742-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-16)
 ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ (742-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ (742-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (742-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ (742-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ (742-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (742-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ (742-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (742-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੩

ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥ (743-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-1)
ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ (743-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ (743-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (743-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ (743-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ (743-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ (743-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥੩॥ (743-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ (743-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ (743-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-5)
ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ (743-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਈਤ ਉਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (743-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (743-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥ (743-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ (743-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (743-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ (743-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (743-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ (743-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-9)
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (743-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥੧॥ (743-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (743-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (743-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (743-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (743-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥ (743-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥ (743-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (743-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ (743-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-13)
 ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ (743-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ (743-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (743-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (743-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ (743-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ (743-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (743-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ (743-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥ (743-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-17)
 ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ (743-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ (743-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੇਉ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ (743-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ (743-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੪੪

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (744-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (744-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ (744-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-2)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ (744-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ (744-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (744-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (744-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ (744-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (744-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (744-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (744-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੮॥੩੪॥ (744-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-6)
 ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥ (744-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ ॥੧॥ (744-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (744-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (744-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥ (744-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥ (744-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ (744-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (744-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ (744-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-9)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (744-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧॥ (744-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ (744-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (744-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ (744-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ (744-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥੩੦॥੩੬॥ (744-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-13)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (744-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ (744-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥ (744-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ (744-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥ (744-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ (744-15)

ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆਲਾ ॥ (744-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (744-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ (744-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ (744-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥ (744-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-18)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (744-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ (744-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (744-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ (744-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥ (744-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੫

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (745-1)
 ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (745-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ (745-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥ (745-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ (745-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ (745-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ (745-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥ (745-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ (745-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥ (745-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (745-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥ (745-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (745-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (745-6)
 ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ (745-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ (745-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ (745-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ (745-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ (745-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (745-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ (745-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (745-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥ (745-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (745-11)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥ (745-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥ (745-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ (745-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (745-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (745-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥ (745-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ (745-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ (745-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥ (745-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (745-17)
 ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥ (745-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ (745-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ (745-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (745-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥ (745-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੪੬

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ (746-2)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (746-2)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥ (746-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੀਆ ॥ (746-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥ (746-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥ (746-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਹਾ ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥ (746-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥੧॥ (746-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥ (746-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ ॥ (746-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੪੪॥ (746-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (746-8)
 ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ ਆਖਾਰਾ ॥ (746-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੋ ਸਾਜਿ ਰਖਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ ॥ (746-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ (746-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ਬਸਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥ (746-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸਾਰਾ ॥ (746-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ (746-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰੇਣੁ ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥੨॥੪੫॥ (746-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (746-11)
 ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ (746-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥ (746-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥ (746-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (746-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਡਰਾਇਆ ॥ (746-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਰੋ ਧ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥੨॥ (746-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ ॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ ॥੩॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗਹੀ ਓਟ ਸਾਧਾਇਆ ॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪੬॥ (746-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ (746-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (746-16)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ (746-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ (746-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (746-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ (746-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥ (746-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ (746-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੪੭

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (747-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੪੭॥ (747-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (747-3)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (747-3)
ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (747-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ (747-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (747-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (747-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ ॥ (747-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (747-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ ॥ (747-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥ (747-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ (747-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥ (747-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (747-9)
ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥ (747-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥ (747-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥ (747-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ੍ਹ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (747-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (747-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥ (747-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੁਤਾ ॥ (747-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਨ੍ਹ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥ (747-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (747-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੪੯॥ (747-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (747-15)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥ (747-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥ (747-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ (747-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (747-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (747-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥ (747-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ੍ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (747-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥ (747-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥ (747-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੪੮

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥ (748-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-2)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (748-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ੍ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥ (748-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (748-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (748-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਪੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (748-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ (748-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ (748-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (748-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ (748-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥ (748-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-8)
 ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (748-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ (748-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥ (748-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (748-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (748-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ (748-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛੁਡਾਏ ॥ (748-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥ (748-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ (748-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥ (748-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-14)

ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ (748-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ (748-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (748-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (748-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ (748-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥ (748-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ (748-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (748-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ (748-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥ (748-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-19)

ਪੰਨਾ ੨੪੯

ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (749-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ (749-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (749-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (749-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ (749-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (749-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (749-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ (749-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ (749-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥ (749-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (749-6)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (749-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ (749-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ (749-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (749-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ (749-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ (749-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (749-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (749-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥ (749-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥ (749-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (749-12)
 ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ (749-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (749-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (749-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (749-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (749-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ (749-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (749-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥ (749-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥ (749-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫੬॥ (749-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (749-18)
 ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ (749-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ (749-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ (749-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੫੦

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (750-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (750-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥ (750-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥ (750-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥ (750-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ (750-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ (750-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (750-5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (750-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗਹੁ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ (750-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (750-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (750-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥ (750-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੨॥ (750-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥ (750-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥ (750-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (750-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੫੮॥ (750-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (750-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (750-12)
 ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥ (750-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (750-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ (750-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ (750-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (750-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ ॥੪॥ (750-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥ (750-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥੫॥ (750-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥ (750-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੬॥ (750-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (750-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੭॥ (750-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ (750-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ਤੈ ਰਾਵੇਸੀ ॥੮॥੧॥ (750-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੫੧

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯ (751-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (751-1)
 ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬੋਝੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (751-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੀਆ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ਜੀਉ ॥ (751-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੧॥ (751-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆ ਰੰਗੀਐ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (751-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (751-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (751-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਬਧਿਕ ਬਾਇ ਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (751-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (751-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥ (751-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥ (751-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥ (751-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ (751-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ (751-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥ (751-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (751-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (751-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (751-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥ (751-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਗੁਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ (751-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ (751-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥ (751-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥ (751-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ (751-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (751-16)
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (751-17, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਦੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (751-17, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ (751-17, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (751-18, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (751-18, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੫੨

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (752-1, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ (752-1, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ (752-2, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ (752-2, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ (752-2, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥ (752-3, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ (752-3, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥ (752-4, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥ (752-4, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ (752-5, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ (752-5, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (752-6, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥ (752-6, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (752-7)
 ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ (752-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ (752-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ (752-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (752-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (752-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥ (752-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ (752-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ (752-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੀ ਹੋਵਹਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ (752-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (752-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ (752-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ (752-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ (752-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ (752-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ (752-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥ (752-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (752-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥ (752-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (752-15)
 ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (752-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (752-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ (752-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕੁ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (752-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ (752-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ (752-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (752-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ (752-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ (752-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ (752-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ (752-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੫੩

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ (753-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ (753-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ (753-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥ (753-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥ (753-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ (753-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥ (753-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ (753-5)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (753-5)
ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (753-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (753-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ (753-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ (753-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (753-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (753-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (753-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (753-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (753-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (753-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (753-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (753-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ (753-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ (753-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ (753-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (753-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੇ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (753-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ (753-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (753-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (753-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ (753-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ (753-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (753-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ (753-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (753-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ (753-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੭੫੪

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (754-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (754-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (754-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ (754-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (754-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (754-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (754-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ (754-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (754-5)
 ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ (754-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (754-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ (754-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (754-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (754-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ (754-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (754-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥੨॥ (754-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ (754-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥ (754-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥ (754-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (754-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (754-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (754-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ (754-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ (754-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥ (754-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (754-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (754-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥ (754-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (754-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (754-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥ (754-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (754-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ (754-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥ (754-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੭੫੫

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ (755-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (755-1)
 ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਵਸੀ ॥ (755-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥ (755-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥ (755-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (755-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ (755-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥ (755-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ (755-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ (755-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ (755-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ (755-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ (755-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ (755-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥ (755-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ (755-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (755-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ (755-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥ (755-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥ (755-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥ (755-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥ (755-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ (755-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥ (755-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (755-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ (755-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (755-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥ (755-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (755-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥ (755-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (755-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥ (755-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (755-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥ (755-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥ (755-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥੧੬॥ (755-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (755-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥ (755-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੭੫੬

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨ ਟਿਕੰਨਿ ॥ (756-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥ (756-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (756-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੧੯॥ (756-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (756-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥ (756-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (756-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥ (756-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ (756-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ (756-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਖਿਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (756-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥ (756-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ (756-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥ (756-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥ (756-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਹਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨਿ ॥੨੫॥ (756-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (756-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥ (756-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ (756-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥ (756-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (756-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ (756-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (756-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ (756-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (756-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ (756-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (756-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ (756-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ (756-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ (756-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ (756-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ (756-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ (756-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥ (756-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (756-18)
 ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (756-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (756-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ (756-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੫੭

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (757-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ (757-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ (757-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨ੍ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ (757-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨ੍ ॥੩॥ (757-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (757-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ (757-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (757-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ (757-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (757-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ (757-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ (757-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (757-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ (757-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥ (757-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਸੂਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (757-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (757-9)
 ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ (757-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (757-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (757-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ (757-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ (757-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ (757-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ (757-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ (757-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ (757-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ (757-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ (757-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ (757-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ (757-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥ (757-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ (757-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ (757-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ (757-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੭੫੮

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥ (758-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥ (758-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥ (758-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥ (758-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥ (758-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥ (758-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥ (758-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥ (758-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥ (758-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥ (758-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੨੬॥ (758-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥ (758-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥ (758-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੨੯॥ (758-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥ (758-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੩੧॥ (758-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥੧॥ (758-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ (758-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (758-13)
 ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥ (758-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥ (758-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ (758-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (758-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (758-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ (758-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥ (758-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥ (758-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ (758-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ (758-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (758-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ (758-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੫੯

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (759-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (759-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ (759-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (759-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥ (759-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥ (759-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ (759-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥ (759-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (759-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥ (759-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ (759-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥੧੧॥ (759-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (759-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥ (759-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (759-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ (759-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ (759-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥ (759-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (759-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (759-11)
 ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (759-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ (759-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ (759-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (759-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ (759-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ (759-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥ (759-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ (759-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ (759-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ (759-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ (759-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ (759-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ (759-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥ (759-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ (759-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥ (759-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ (759-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ (759-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (759-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (759-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੦

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (760-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (760-1)

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ (760-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ (760-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥ (760-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (760-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ (760-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ (760-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ (760-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ (760-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ (760-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ (760-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (760-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥ (760-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ (760-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (760-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ (760-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥ (760-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (760-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥ (760-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੯ (760-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (760-9)
 ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨੁ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ (760-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ (760-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (760-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (760-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (760-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥ (760-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥ (760-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਨਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (760-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥ (760-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ (760-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (760-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਿਆ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (760-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ (760-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ (760-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ (760-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ ॥ (760-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥੫॥ (760-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੬੧

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (761-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (761-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥ (761-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥ (761-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਿ ਜੀਉ ॥ (761-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ ॥੭॥ (761-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ ॥ (761-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ ॥ (761-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥ (761-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ (761-6)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (761-6)
ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈਂ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਫੀਆ ॥ (761-7, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥ (761-7, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥ (761-7, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (761-8, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥ (761-8, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥ (761-9, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ (761-9, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ (761-10, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ (761-10, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥ (761-11, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ (761-11, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥ (761-12, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਸਹੀਆ ਤਉ ਅਸੰਖ ਮੰਵਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥ (761-12, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥ (761-13, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਵਨ੍ਹਿ ਦੂਰੇ ॥ (761-13, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥ (761-14, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (761-14, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥ (761-15, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (761-15)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥ (761-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ (761-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (761-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (761-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥ (761-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨ੍ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥ (761-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥ (761-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ (761-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (761-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥ (761-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੬੨

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥ (762-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥ (762-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ੍ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ (762-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ (762-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥ (762-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ (762-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (762-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥ (762-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ (762-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (762-5)

ਮੰਵੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸਤੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ੍ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ (762-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਵੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ (762-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ (762-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ (762-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤੁ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਬਰਿ ਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ (762-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਾ ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (762-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ (762-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ (762-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (762-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ॥ (762-14)
 ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਹੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (762-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੬੩

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ (763-1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਬਹੁਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ (763-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (763-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (763-9)

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (763-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (763-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (763-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ (763-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ (763-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (763-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥ (763-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ (763-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (763-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਵੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ (763-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥ (763-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥ (763-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੬੪

ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (764-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (764-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ (764-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥ (764-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ (764-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥ (764-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ (764-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (764-5)
 ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ (764-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (764-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (764-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ (764-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ (764-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥ (764-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (764-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥ (764-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ (764-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (764-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (764-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥ (764-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥ (764-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥ (764-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (764-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ॥ (764-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ (764-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ (764-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (764-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (764-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ (764-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ (764-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ (764-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੨॥ (764-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ (764-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (764-17)
 ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (764-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (764-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (764-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (764-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੬੫

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ (765-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ (765-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥ (765-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥ (765-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥ (765-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥ (765-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (765-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (765-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ (765-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ (765-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ (765-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (765-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ (765-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥ (765-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥ (765-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ (765-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੇ ॥ (765-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੇ ॥ (765-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ (765-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥ (765-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (765-12)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ (765-12)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ (765-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ (765-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ (765-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਜੰਵ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥ (765-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ॥ (765-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (765-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥ (765-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨਿ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ॥ (765-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਲੀਆ ਤ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ॥ (765-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ਹ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ॥ (765-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ (765-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥੨॥ (765-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ (765-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ੍ਹ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥ (765-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੬੬

ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹੁ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥ (766-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥ (766-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ (766-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥ (766-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ (766-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥ (766-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ (766-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹੀਐ ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥ (766-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (766-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੪॥ (766-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (766-6)
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (766-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (766-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ॥ (766-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅਛਲਿਓ ਕਿਉ ਛਲੈ ॥ (766-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੋਈ ॥ (766-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (766-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ (766-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (766-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (766-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਪਛਾਤਾ ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (766-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥ (766-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ (766-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਇ ਗਇਆ ਕੀ ਨ ਆਇਓ ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥ (766-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ (766-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿਨਿ ਬਿੰਬ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ ॥ (766-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਪੰਚ ਭੂ ਨਾਇਕੇ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (766-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਤੂ ਸੁਣਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (766-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (766-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ਜੈਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥ (766-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ॥ (766-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੂਆ ਲੇਵਏ ॥ (766-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਅਭੇਵਏ ॥ (766-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (766-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥ (766-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਜਨ ਹੋਵਨਿ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਹੀ ॥ (766-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (766-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥ (766-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਅਨਸਥਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ (767-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (767-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਰਾਂਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥ (767-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਕਿਉ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (767-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ਕਿਉ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (767-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ॥ (767-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧ ਬੂਝੋ ਧੰਧਲੀ ॥ (767-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (767-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਹੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੬॥ (767-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥ (767-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲ੍ਹੁ ਗੰਠੜੀ ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ॥ (767-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥ (767-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਡਰਾਵਣੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥ (767-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (767-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥੭॥ (767-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (767-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ (767-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ (767-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ (767-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ (767-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੮॥ (767-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ (767-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ (767-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਾਏ ॥ (767-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਾਏ ॥ (767-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ (767-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੯॥੨॥੫॥ (767-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ (767-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (767-15)
 ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (767-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (767-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (767-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (767-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ (767-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ (767-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (767-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (767-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (767-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੬੮

ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (768-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (768-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ (768-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (768-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (768-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (768-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ (768-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (768-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (768-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ (768-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ (768-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ (768-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (768-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (768-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥ (768-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (768-9)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥ (768-9)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (768-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (768-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (768-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (768-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (768-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ (768-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (768-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (768-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (768-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (768-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (768-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੨॥ (768-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (768-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (768-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (768-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਭਗਤਿ ਵਿਹੁਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (768-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੬੯

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (769-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ (769-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ (769-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ (769-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦ ਹੀ ਉਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (769-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥ (769-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (769-6)
ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (769-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (769-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (769-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥ (769-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ (769-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (769-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥ (769-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (769-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ (769-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥ (769-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (769-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ (769-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ (769-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ (769-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਿਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (769-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (769-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (769-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩॥ (769-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (769-19)
 ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੨੦

ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ (770-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ (770-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (770-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (770-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (770-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (770-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (770-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (770-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ (770-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ (770-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ (770-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (770-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ (770-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ (770-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ (770-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (770-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥ (770-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (770-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ (770-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ (770-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥ (770-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (770-14)

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (770-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (770-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (770-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ (770-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (770-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (770-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੨੧

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (771-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (771-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੁਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (771-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (771-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (771-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (771-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (771-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥ (771-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (771-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੪॥੫॥ (771-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (771-10)

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (771-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (771-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (771-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (771-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥ (771-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ (771-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (771-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (771-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥ (771-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (771-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (771-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (771-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (771-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੨੨

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ (772-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (772-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੀਤਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (772-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (772-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੪॥੫॥੬॥ (772-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (772-5)
 ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ (772-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (772-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (772-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (772-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (772-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ (772-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥ (772-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (772-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵਡਭਾਗੀ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (772-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ (772-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (772-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (772-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਨਾ ਮਨ ਆਧਾਰੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (772-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (772-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (772-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥੩॥ (772-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (772-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (772-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥ (772-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (772-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥ (772-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੨॥ (772-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੭੭੩

ਰਾਗੁ ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ (773-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (773-1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥ (773-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (773-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ (773-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ (773-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥ (773-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (773-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ (773-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥ (773-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (773-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ (773-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (773-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ (773-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾਚਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (773-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ ॥ (773-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ (773-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ (773-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (773-16)
 ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (773-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ (773-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ (773-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੨੪

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ (774-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥ (774-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (774-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ (774-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥ (774-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (774-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਬੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (774-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥ (774-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (774-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (774-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (774-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥ (774-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥ (774-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (774-14)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ (774-15)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (774-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ॥ (774-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (774-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੇਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (774-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (774-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (774-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ॥ (774-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥ (774-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (774-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ ॥ (774-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥ (774-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੨੫

ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥ (775-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (775-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (775-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (775-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ ॥ (775-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥ (775-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (775-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (775-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥ (775-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (775-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (775-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਵ ਬਣਾਈ ॥ (775-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥ (775-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਸੂਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ (775-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (775-8)
 ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (775-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (775-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (775-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (775-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ (775-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (775-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (775-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥ (775-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ (775-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (775-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (775-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ (775-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ (775-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥ (775-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (775-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ (775-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥ (775-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (775-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (775-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (775-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (775-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੭੭੬

ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (776-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (776-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥ (776-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ (776-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (776-4)
 ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ (776-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ (776-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥ (776-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ (776-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥ (776-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ (776-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥ (776-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥ (776-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (776-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਇਆ ॥ (776-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਿ ਦਬਿਆ ਫਿਰਿ ਬਿਖੁ ਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥ (776-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਇਆ ॥੩॥ (776-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (776-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (776-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ (776-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥ (776-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (776-14)
 ਮਾਰੇਹਿਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥ (776-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ ਵੰਨੀਆ ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀਆ ॥ (776-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ ਸਭ ਕਾਲਖਾ ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ ਸਜੁਤੀਆ ॥ (776-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ (776-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਵਸਿ ਆਣਿਹੁ ਵੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥ (776-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ ਵਿਹਾਣੀਆ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ॥ (776-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨੇ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥ (776-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛਡਿ ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੨॥ (776-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀਐ ਆਈ ॥ (776-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (776-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੨੨

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (777-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥ (777-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ (777-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ (777-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ॥ (777-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥੬॥੧੮॥ (777-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (777-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (777-6)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (777-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇਓ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾਨਾ ॥ (777-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੁਲੇ ਅਢੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਲੇ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ ॥ (777-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (777-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀ ਰਹਿਆ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (777-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗਤਾਨਾ ॥੧॥ (777-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਸੇਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥ (777-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ (777-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ ਸੁਣਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ (777-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਗੀ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥ (777-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਣਾ ॥ (777-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥ (777-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥ (777-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੋ ॥ (777-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥ (777-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ (777-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੋ ॥ (777-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥ (777-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ (777-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣੁ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (777-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (777-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਥੀਉ ਨਿਮਾਣਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥ (777-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਧਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ (777-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (777-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (777-19)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (777-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੨੮

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਹਾਰਾ ॥ (778-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ (778-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ (778-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (778-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (778-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (778-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (778-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥ (778-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਮੁਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਇਆਲੁ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀਆ ॥ (778-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ (778-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦਾ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥ (778-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ (778-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਜਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (778-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ (778-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (778-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੨॥ (778-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (778-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (778-15)
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ (778-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ (778-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (778-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (778-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥ (778-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥ (778-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (778-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥ (778-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥ (778-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ (778-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੨੯

ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (779-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (779-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ (779-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰਿਆ ॥ (779-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (779-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (779-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (779-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥ (779-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (779-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ (779-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (779-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (779-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (779-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥ (779-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (779-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (779-9)
 ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ (779-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ (779-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ (779-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (779-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥ (779-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥ (779-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ (779-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ (779-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (779-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥ (779-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ (779-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ (779-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (779-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (779-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥ (779-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥ (779-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥ (779-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥ (779-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੋਲੀ ਵੰਞਾ ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਰਾਮ ॥ (779-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲਾ ਰਾਮ ॥ (779-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੭੮੦

ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ (780-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (780-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਅਮੋਲੀ ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰੁ ਖੋਲਾ ॥ (780-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ॥੪॥੧॥੪॥ (780-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (780-3)
 ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (780-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (780-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (780-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (780-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ (780-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ (780-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (780-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (780-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥ (780-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (780-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (780-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ (780-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ (780-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (780-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (780-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (780-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (780-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (780-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥ (780-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (780-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ (780-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ (780-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਈ ॥ (780-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ (780-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (780-17)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (780-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (780-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ (780-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ (780-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ (780-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੧

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ (781-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ (781-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ (781-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ (781-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੨॥ (781-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ (781-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ (781-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (781-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ (781-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ ॥ (781-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ (781-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥ (781-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ॥ (781-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (781-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (781-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ॥ (781-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥੬॥ (781-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (781-12)
 ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ (781-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ (781-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (781-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (781-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ (781-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ (781-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ ॥ (781-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂਠਾ ਰਾਮ ॥ (781-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ॥ (781-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥ (781-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (781-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥ (781-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲਿਆ ॥ (781-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੨

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੇਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ॥ (782-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ (782-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (782-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (782-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (782-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥ (782-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ (782-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (782-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥ (782-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (782-7)
 ਭੈ ਸਾਗਰੇ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (782-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬੋਹਿਬੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥ (782-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (782-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (782-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ (782-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ (782-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥ (782-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ (782-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ॥ (782-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ (782-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨੇ ॥ (782-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ (782-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥ (782-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (782-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (782-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (782-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (782-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ (782-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (782-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (782-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ (782-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ (782-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ (782-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੩

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥ (783-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (783-1)

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ (783-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ (783-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ (783-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ (783-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (783-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (783-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (783-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (783-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ (783-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥ (783-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ (783-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (783-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ (783-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (783-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (783-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥੩॥ (783-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ (783-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰਜਨ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ (783-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥ (783-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥ (783-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੁਨੀਐ ॥ (783-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛੁ ਪੁਨੀਐ ॥੪॥੬॥੯॥ (783-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (783-15)

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (783-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (783-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥ (783-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (783-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ (783-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ (784-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ (784-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ (784-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ (784-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥ (784-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (784-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (784-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ (784-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ (784-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ (784-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ (784-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (784-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (784-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥ (784-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (784-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥ (784-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥ (784-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ (784-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (784-11)
 ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ (784-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥ (784-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (784-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥ (784-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ (784-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (784-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (784-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ (784-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (784-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ (784-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ (784-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ (784-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥ (784-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (784-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ (784-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥ (784-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੨੮੫

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ (785-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥੩॥ (785-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (785-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਸਭਿ ਅਧੂਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (785-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (785-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ ॥ (785-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ (785-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥ (785-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (785-6)

ਵਾਰ ਸੂਰੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (785-6)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (785-6)

ਸੂਰੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥ (785-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (785-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥ (785-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (785-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (785-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (785-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (785-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ (785-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (785-10)

ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ (785-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (785-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (785-11)

ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥ (785-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (785-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (785-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (785-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ (785-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (785-14)

ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (785-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (785-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ (785-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (785-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (785-17)

ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ (785-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ (785-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ (785-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥ (785-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੭੮੬

ਪਉੜੀ ॥ (786-1)

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (786-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (786-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (786-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (786-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ (786-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (786-3)
ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (786-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥ (786-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੇ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥ (786-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ (786-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (786-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (786-6)

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (786-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (786-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋਭਾਇ ॥ (786-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥ (786-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ (786-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (786-9)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (786-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (786-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥ (786-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (786-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥ (786-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (786-11)

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (786-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥ (786-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (786-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (786-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ (786-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ (786-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (786-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੧ ॥ (786-15)

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ (786-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (786-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥ (786-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (786-17)

ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ (786-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (786-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ (786-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (786-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥ (786-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (786-19)

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ (786-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੮੭

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (787-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ (787-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (787-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (787-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (787-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (787-4)

ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (787-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (787-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥ (787-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (787-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (787-6)

ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥ (787-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ (787-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥ (787-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥ (787-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ (787-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (787-8)
 ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ ॥ (787-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ ॥੧॥ (787-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (787-9)
 ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥ (787-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮ੍ਰਾਲੰਨਿ ॥੨॥ (787-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (787-10)
 ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ (787-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (787-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ (787-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (787-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (787-12)
 ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥ (787-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥ (787-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ (787-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥ (787-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥ (787-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ (787-15)
 ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ (787-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਚਲਣੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥ (787-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੨ ॥ (787-16)
 ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥ (787-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (787-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੨ ॥ (787-17)
 ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥ (787-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥ (787-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੨ ॥ (787-18)
 ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥ (787-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)
 ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥ (787-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (787-19)

ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (787-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (787-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੨੮੮

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥ (788-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (788-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (788-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (788-2)

ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥ (788-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥ (788-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੨ ॥ (788-3)

ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥ (788-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ॥ (788-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥ (788-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (788-5)

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (788-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (788-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (788-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਜਿਨ੍ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (788-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੩॥ (788-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (788-7)

ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ (788-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (788-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (788-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (788-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ (788-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (788-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (788-10)

ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (788-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥ (788-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (788-11)

ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ (788-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ (788-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (788-12)

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (788-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਉਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (788-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗੁ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (788-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (788-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥ (788-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (788-15)

ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ (788-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ (788-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ (788-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ (788-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ (788-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਤਉ ਦਰਿ ਉਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ (788-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (788-19)

ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ (788-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ (788-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੮੯

ਪਉੜੀ ॥ (789-1)

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ (789-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (789-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ (789-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ (789-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ (789-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (789-3)

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (789-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ (789-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (789-4)

ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (789-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥ (789-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (789-5)

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (789-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (789-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (789-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਾ ਬਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥ (789-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥ (789-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (789-8)
 ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥ (789-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ (789-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (789-9)
 ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ (789-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥ (789-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ (789-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥ (789-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (789-11)
 ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (789-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (789-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (789-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ (789-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (789-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (789-13)
 ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (789-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (789-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (789-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (789-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (789-16)
 ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥ (789-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥ (789-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ (789-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (789-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (789-17)
 ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ (789-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (789-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (789-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ (789-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ (789-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੨੯੦

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (790-1)

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (790-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ (790-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ (790-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ (790-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ (790-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ (790-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (790-4)

ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਝੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥ (790-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (790-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ (790-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (790-5)

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ (790-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥ (790-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (790-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ (790-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਇਆ ॥੧੪॥ (790-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (790-8)

ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (790-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (790-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ (790-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥ (790-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (790-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (790-10)

ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥ (790-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥ (790-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (790-11)

ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥ (790-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥ (790-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (790-12)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥ (790-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥ (790-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (790-13)
 ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ (790-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥ (790-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ (790-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥ (790-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥ (790-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (790-16)
 ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥ (790-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਵੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (790-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (790-17)
 ਸਉ ਓਲਾਮੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨਿ ਸਹੰਸ ॥ (790-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥ (790-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥ (790-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥ (790-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (790-19)
 ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (790-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ (790-19, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੯੧

ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (791-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ (791-1, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥ (791-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (791-2)
 ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (791-2, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥ (791-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥ (791-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥ (791-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ (791-3, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ (791-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ (791-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (791-4, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (791-5)

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (791-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (791-5, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (791-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (791-6)

ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (791-6, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (791-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (791-7, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (791-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥ (791-8, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (791-9)

ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤਿ ਮਾਲ ॥ (791-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥ (791-9, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (791-10)

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥ (791-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥ (791-10, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (791-11)

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ (791-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥ (791-11, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥ (791-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ (791-12, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥ (791-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (791-13)

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥ (791-13, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥ (791-14, ਸੂਰੀ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੨ ॥ (791-15)

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (791-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (791-15, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੨ ॥ (791-16)

ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥ (791-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ (791-16, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (791-17)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (791-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥ (791-17, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (791-18, ਸੂਰੀ, ਮਃ 2)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (791-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥ (791-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (791-19)
ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਵੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥ (791-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੨੯੨

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥ (792-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਮਃ ੨ ॥ (792-1)
ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ (792-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (792-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਪਉੜੀ ॥ (792-2)
ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (792-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (792-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (792-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ (792-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥ (792-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (792-6)
ਕਬੀਰ ਕੇ (792-6)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (792-6)
ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ (792-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥ (792-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ (792-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (792-8, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ (792-8, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (792-8, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (792-9, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮਾਰਾ ॥੩॥੧॥ (792-9, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (792-10)
ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ (792-10, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥ (792-10, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ (792-10, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (792-11, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ (792-11, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ (792-11, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (792-12, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ (792-12, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ (792-12, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ (792-13, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (792-13)
 ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥ (792-13, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥ (792-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ (792-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (792-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (792-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (792-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ (792-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ (792-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ (792-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ (792-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (792-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (792-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਈਤ ਉਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (792-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ (792-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (792-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ (792-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ (792-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ (792-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੭੯੩

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਲਲਿਤ ॥ (793-1)
 ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ (793-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (793-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (793-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (793-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ (793-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ (793-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ (793-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ (793-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ (793-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ (793-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (793-6)
 ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ (793-6, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ (793-7, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ (793-8, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (793-8, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ (793-9, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੋਹੀ ॥੨॥ (793-9, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ (793-10, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ (793-10, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ (793-11, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥ (793-11, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (793-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (793-13)
 ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ (793-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (793-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ (793-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ (793-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (793-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੋਲਾ ॥੨॥ (793-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ (793-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (793-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (793-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥ (793-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੂਹੀ ॥ (793-18)
 ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ (793-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਬਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (793-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ (793-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ (793-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੨੯੪

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ (794-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ (794-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ (794-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (794-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ (794-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੇ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ (794-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (794-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (794-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥ (794-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੂਹੀ ॥ (794-4)

ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ (794-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (794-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥ (794-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥ (794-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ (794-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ (794-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥ (794-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ (794-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥ (794-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (794-9)

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ ॥ (794-10)

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥ (794-10, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥ (794-10, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਮੁਝੁ ਅਵਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥੧॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥ (794-12, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥ (794-12, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (794-13, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (794-13, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੋਲੀ ॥ (794-13, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥ (794-14, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ (794-14, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥ (794-14, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥ (794-15, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥ (794-15, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਉਸੁ ਉਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ (794-15, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥ (794-16, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥ (794-16)
 ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ (794-16, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਉਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (794-17, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-17, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਇਕ ਆਪੀਨੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ (794-18, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਦੁਧਾ ਬਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥ (794-18, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ (794-19, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥ (794-19, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੨੯੫

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (795-1)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (795-3)
 ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ (795-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (795-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (795-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (795-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥ (795-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ (795-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ (795-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (795-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ (795-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ (795-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (795-9)
 ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ (795-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ (795-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (795-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ (795-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (795-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ (795-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (795-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ (795-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ (795-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ (795-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥ (795-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (795-14)
 ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੭੯੬

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ (796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ (796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਭੁੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥ (796-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (796-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥ (796-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ (796-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (796-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ (796-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥ (796-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (796-5)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ (796-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ (796-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ (796-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ (796-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (796-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (796-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ (796-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ (796-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ (796-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ (796-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (796-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ (796-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (796-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (796-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ (796-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (796-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ (796-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥ (796-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (796-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (796-13)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ (796-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (796-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (796-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (796-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (796-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (796-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ (796-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥ (796-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (796-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (796-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੯੭

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥ (797-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (797-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (797-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥ (797-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (797-3)

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (797-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (797-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (797-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਊ ਹੋਇ ॥੧॥ (797-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (797-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥ (797-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (797-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (797-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥ (797-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (797-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ (797-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ (797-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ (797-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥ (797-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (797-9)

ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ (797-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (797-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (797-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (797-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (797-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥ (797-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (797-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ (797-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾਂ ॥ (797-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥ (797-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (797-15)

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥ (797-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੧॥ (797-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (797-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (797-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (797-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥ (797-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (797-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ (797-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੨੯੮

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (798-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥ (798-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (798-2)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (798-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (798-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮੰਗਲੁ ਨਾਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥ (798-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (798-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (798-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (798-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ (798-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (798-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ (798-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (798-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤੇ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ (798-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (798-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ ॥ (798-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (798-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (798-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ (798-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥ (798-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥ (798-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (798-9)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ (798-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅਚਿੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (798-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ (798-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧॥ (798-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥ (798-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (798-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥ (798-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (798-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਕੋ ਸਮਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (798-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਜਮੁ ਪੇਖੈ ॥੨॥ (798-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨ ॥ (798-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (798-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ॥ (798-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥੩॥ (798-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ (798-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (798-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (798-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ (798-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (798-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (798-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ (798-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥੪॥੬॥੧੦॥ (798-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ (798-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (798-18)
 ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ (798-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਨਟੁਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ (798-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੨੯੯

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ (799-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (799-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ (799-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ (799-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ (799-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ (799-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥ (799-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (799-5)
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ (799-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥ (799-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ (799-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ (799-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ (799-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ (799-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰਮਾ ॥੩॥ (799-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ ॥ (799-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥ (799-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (799-11)
 ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥ (799-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥ (799-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥ (799-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥ (799-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ (799-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ (799-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ (799-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ (799-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥ (799-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (799-17)
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ (799-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਬੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ (799-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥ (799-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੦੦

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਉਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ (800-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ (800-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ (800-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ (800-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ (800-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥ (800-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (800-5)
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ (800-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ (800-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ (800-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (800-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ (800-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ (800-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ (800-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ (800-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ (800-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥ (800-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (800-11)
 ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ (800-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ (800-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (800-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (800-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ (800-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ (800-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ (800-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ (800-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ (800-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥ (800-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (800-18)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩ ॥ (800-19)
 ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ (800-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ (800-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੦੧

ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ (801-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ (801-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (801-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (801-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ (801-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ (801-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ (801-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ (801-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ (801-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥ (801-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (801-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (801-6)
 ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ (801-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ (801-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (801-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ (801-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (801-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (801-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਸੇਇ ॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਆ ਵੇਤੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ (801-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ (801-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ (801-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ (801-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ (801-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ (801-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ (801-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ (801-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ (801-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਗੁੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ (801-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (801-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ (801-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (801-14)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (801-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ (801-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ (801-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ (801-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (801-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ (801-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (801-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ (801-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ (801-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ (801-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ (801-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (801-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ (801-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥ (801-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (801-19)
 ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (801-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੨

ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ (802-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (802-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (802-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (802-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (802-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥ (802-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥ (802-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ (802-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥ (802-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ (802-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥ (802-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ (802-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥ (802-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (802-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥ (802-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ (802-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥ (802-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ (802-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (802-7)

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (802-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (802-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (802-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ (802-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (802-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ (802-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (802-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (802-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ (802-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ (802-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ (802-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ (802-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ (802-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥ (802-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (802-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ (802-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ (802-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥ (802-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (802-18)
 ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥ (802-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ (802-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥ (802-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੩

ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥ (803-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੁਮ ਛਾਇਆ ॥ (803-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥ (803-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (803-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ (803-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (803-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (803-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ (803-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ (803-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (803-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (803-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ (803-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥੫॥ (803-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (803-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (803-10)
 ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ (803-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥ (803-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ (803-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥ (803-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ (803-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥ (803-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (803-14)
 ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥ (803-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥ (803-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ (803-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (803-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ (803-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥ (803-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ (803-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥ (803-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ (803-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥ (803-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (803-18)
 ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ (803-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (803-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (803-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (803-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੪

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (804-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥ (804-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ (804-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥ (804-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੁਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (804-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥ (804-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ (804-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ (804-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ (804-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥ (804-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥ (804-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (804-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ (804-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (804-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥੯॥ (804-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-7)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (804-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (804-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ (804-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ (804-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ (804-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (804-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (804-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (804-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥ (804-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-11)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (804-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (804-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ (804-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥ (804-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥੨॥ (804-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (804-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ (804-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥ (804-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥ (804-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-15)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ (804-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥ (804-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ (804-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ (804-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥ (804-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ (804-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥ (804-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥ (804-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥੧੨॥ (804-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-19)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ (804-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥੧॥ (805-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵਤ ॥ (805-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (805-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥ (805-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ (805-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (805-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ (805-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੧੩॥ (805-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-4)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥ (805-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ (805-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (805-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ (805-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ (805-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ॥ (805-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ (805-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (805-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥ (805-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-8)
 ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ॥ (805-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ (805-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ (805-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (805-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ (805-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥ (805-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥ (805-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (805-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (805-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥ (805-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-12)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥ (805-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥ (805-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥ (805-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥ (805-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ (805-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ (805-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥ (805-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ (805-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ (805-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-17)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਭਾਈ ॥ (805-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (805-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣੇ ॥ (805-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ (805-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥ (805-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (805-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੬

ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥ (806-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ (806-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ (806-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-2)
ਸੂਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ (806-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥ (806-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (806-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥ (806-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ (806-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥ (806-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ (806-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥ (806-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ (806-6)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (806-6)
ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ (806-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ (806-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥ (806-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (806-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥ (806-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-9)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ (806-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ (806-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (806-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ (806-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੨੦॥ (806-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-11)
ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ (806-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ (806-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥ (806-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (806-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥ (806-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-14)
 ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (806-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲ ॥੧॥ (806-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (806-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲ ॥ (806-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੨॥੪॥੨੨॥ (806-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-18)
 ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮੁਾਰਿਆ ॥ (806-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (806-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (806-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੭

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ (807-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥ (807-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-3)
 ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥ (807-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (807-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ (807-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (807-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥ (807-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੨॥੨੫॥ (807-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-7)
 ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (807-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (807-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (807-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ (807-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ (807-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-10)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (807-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੇ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੯॥੨੭॥ (807-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-12)
 ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ (807-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ (807-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ (807-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (807-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ (807-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-15)
 ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (807-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥ (807-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ (807-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥ (807-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ (807-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-18)
 ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ (807-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੦੮

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ (808-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥ (808-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥ (808-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ (808-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ (808-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (808-3)

ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ (808-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੁੰਦਾਰ ॥੧॥ (808-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (808-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (808-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ (808-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥ (808-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ (808-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ (808-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (808-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (808-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (808-9)

ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ (808-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ (808-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ (808-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (808-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ (808-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ (808-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥ (808-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥ (808-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ (808-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥ (808-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (808-14)

ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (808-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ (808-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ (808-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (808-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (808-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ (808-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (808-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ (808-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (808-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥ (809-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-1)

ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (809-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਉ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ (809-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (809-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸ਼ਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ੍ਹ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (809-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ (809-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ੍ਹ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ (809-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ (809-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ (809-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥ (809-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-7)

ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ (809-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (809-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ (809-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਤੁਮ੍ਹ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ (809-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ (809-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ (809-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ (809-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (809-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੩੫॥ (809-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-11)

ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਉਪਰੇ ਪਸੁਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (809-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥ (809-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ (809-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿ ਕਸੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (809-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (809-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ (809-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥ (809-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ (809-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥ (809-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-16)
 ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ (809-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥ (809-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ (809-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ (809-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥ (809-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ (809-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੦

ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥ (810-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ (810-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (810-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-2)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ (810-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥ (810-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (810-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥ (810-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥੨॥ (810-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥ (810-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੩॥ (810-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (810-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੪॥੮॥੩੮॥ (810-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-8)
 ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤ ॥ (810-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ ॥੧॥ (810-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥ (810-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੋ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤ ॥ (810-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੇ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੨॥ (810-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤ ॥ (810-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਨੇਤ ॥੩॥ (810-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਭੀਰ ਗੁਣ ਨਾਇਕਾ ਗੁਣ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤ ॥ (810-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰੇਤ ॥੪॥੯॥੩੯॥ (810-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-12)
 ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥ (810-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (810-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਦਿਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (810-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪਨੋ ਜੀਅਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ ॥ (810-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥੨॥ (810-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥ (810-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੀ ॥੩॥ (810-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (810-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰੀ ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ (810-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-18)
 ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲ ॥ (810-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ਗੁਣ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲ ॥੧॥ (810-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਹੁ ਦਇਆਲ ॥ (810-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਚਿਤਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੧

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ੍ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲ ॥ (811-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲ ॥੨॥ (811-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੁ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ (811-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ (811-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (811-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲ ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ (811-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (811-4)
 ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (811-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਮਦੂਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (811-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਬਿਨਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (811-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (811-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿਆ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਕੂਰੁ ॥ (811-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਸਾ ਪੂਰੁ ॥੨॥ (811-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥ (811-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ੍ ਭਰਪੂਰ ਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥ (811-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ (811-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ (811-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (811-9)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥ (811-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥ (811-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ (811-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (811-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ (811-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥ (811-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (811-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ (811-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥ (811-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥ (811-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (811-14)
 ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (811-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (811-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ (811-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ੍ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (811-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (811-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੂ ਸਮਾਨ ॥੨॥ (811-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਵਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ (811-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ (811-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ (811-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਉਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ (811-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (811-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ (811-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੨

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-1)
 ਸ੍ਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ (812-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ (812-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ (812-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥ (812-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥ (812-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥ (812-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥ (812-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ (812-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ (812-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-6)
 ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (812-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (812-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (812-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ (812-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥ (812-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (812-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥ (812-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (812-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ (812-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-12)
 ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥ (812-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥ (812-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ ॥ (812-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ ॥ (812-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹ ॥੨॥ (812-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹ ॥ (812-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ ॥੩॥ (812-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹ ॥ (812-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ (812-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-17)
 ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸ ॥ (812-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ (812-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ (812-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ (812-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੩

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥ (813-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ (813-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥੩॥ (813-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (813-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ (813-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-3)
ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥ (813-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਬੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥ (813-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨ ॥ (813-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (813-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ (813-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ (813-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ (813-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥ (813-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥ (813-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ (813-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-8)
ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ (813-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ (813-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ (813-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (813-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ (813-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ (813-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥ (813-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (813-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (813-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ (813-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-13)
ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ (813-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥ (813-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥ (813-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (813-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ (813-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥ (813-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ੍ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਉ ॥ (813-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੩॥ (813-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ ॥ (813-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ (813-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-19)
ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (813-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥ (813-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੪

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ੍ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆਖੀ ॥ (814-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (814-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥ (814-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (814-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (814-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (814-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ (814-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (814-5)
ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (814-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (814-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥ (814-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ (814-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (814-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (814-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (814-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ (814-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ (814-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (814-10)
ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ (814-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ (814-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥ (814-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (814-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (814-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (814-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ (814-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ॥ (814-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ (814-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (814-15)
 ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ (814-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ (814-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ (814-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ (814-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥ (814-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ (814-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (814-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥ (814-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੫

ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ (815-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-1)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (815-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (815-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ (815-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (815-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥ (815-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ (815-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ (815-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ (815-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ (815-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-6)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ (815-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ (815-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥ (815-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ (815-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ (815-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (815-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ (815-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ (815-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ (815-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-11)
 ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (815-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ (815-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ (815-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ਹ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ (815-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ (815-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥ (815-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ (815-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ (815-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ (815-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-16)
 ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (815-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (815-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (815-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ (815-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ (815-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੬

ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ (816-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥੩॥ (816-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (816-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ (816-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-3)
 ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (816-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥ (816-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (816-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਵੈ ॥ (816-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (816-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ (816-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥ (816-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ (816-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ (816-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-8)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ (816-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (816-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (816-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (816-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ (816-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ (816-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥ (816-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ (816-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ (816-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-13)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥ (816-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥ (816-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟ ॥ (816-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥ (816-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥ (816-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ (816-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੩॥ (816-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (816-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ (816-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-18)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ (816-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (816-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (816-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੭

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ (817-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ (817-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ (817-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ (817-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (817-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ (817-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ (817-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ (817-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ (817-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ (817-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥ (817-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫ (817-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (817-8)

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (817-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ (817-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ (817-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ (817-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ (817-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-12)

ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ (817-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ (817-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ (817-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (817-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥ (817-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-15)

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (817-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (817-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (817-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (817-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥ (817-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-18)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ (817-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਸੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ (817-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥ (817-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੮

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ (818-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (818-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-3)
 ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ (818-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (818-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (818-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (818-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥ (818-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-6)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥ (818-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ (818-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (818-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ (818-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥੬॥੭੦॥ (818-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-9)
 ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (818-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ (818-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (818-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (818-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੭੧॥ (818-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-12)

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥ (818-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ (818-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨ੍ ॥ (818-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ੍ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥ (818-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੮॥੨੨॥ (818-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-15)

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (818-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (818-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ॥ (818-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (818-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥੨੩॥ (818-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-18)

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (818-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ੍ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (818-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੧੯

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (819-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥ (819-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੧੦॥੨੪॥ (819-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-2)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (819-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥ (819-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ (819-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥ (819-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥੨੫॥ (819-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-6)

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥ (819-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥ (819-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (819-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ ॥ (819-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ (819-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-9)
 ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥ (819-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (819-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ (819-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (819-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ (819-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-12)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (819-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ (819-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥ (819-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ੍ਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (819-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ (819-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-15)
 ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ (819-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ (819-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (819-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ (819-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ (819-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-19)
 ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (819-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੦

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (820-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (820-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (820-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ (820-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੬ (820-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (820-4)

ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥ (820-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥ (820-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (820-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (820-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥ (820-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ (820-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ (820-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥ (820-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੮੧॥ (820-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (820-10)

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ (820-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ (820-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਦੁਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥੧॥ (820-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ (820-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥ (820-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (820-14)

ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ (820-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥ (820-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥ (820-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਰਨ ॥ (820-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥ (820-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (820-17)

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥ (820-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (820-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥ (820-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੧

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥ (821-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥ (821-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (821-2)

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥ (821-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ (821-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰੁਪ ॥੧॥ (821-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ (821-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥ (821-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (821-6)

ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ (821-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ (821-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥ (821-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (821-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥ (821-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭ (821-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (821-10)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ (821-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ (821-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ (821-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ (821-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ (821-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ (821-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ (821-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੇ ਸੂਚਾ ਸੂਚੇ ਸੂਚਾ ॥ (821-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਚੇ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ (821-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (821-16)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ (821-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ (821-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ (821-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ (821-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ (821-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ (821-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ (822-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ (822-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥ (822-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-3)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ (822-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੇ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ (822-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ (822-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ (822-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥ (822-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-7)
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ (822-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ (822-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ (822-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ (822-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥ (822-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-10)
ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ (822-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (822-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (822-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ (822-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥ (822-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-14)
ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥ (822-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ (822-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥ (822-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਮਾਨੁਖ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥ (822-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥ (822-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-18)
ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥ (822-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ (822-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੩

ਐਸੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥ (823-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥ (823-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੨॥੧੮੯੩॥ (823-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-3)
ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ (823-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ (823-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥ (823-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਐਸੇ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥ (823-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥੮੯੪॥ (823-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-6)
ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥ (823-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਰੈ ਭਲੇ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥ (823-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥੧॥ (823-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ ॥ (823-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥੨॥੮੯੫॥ (823-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-10)
ਐਸੇ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ॥ (823-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ ਕੰਚਨ ਛਾਡਨ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ ਸਾਜਨ ਤਿਆਗਿ ਖਰੇ ॥ (823-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਹੋਵਨੁ ਕਉਰਾ ਅਨਹੋਵਨੁ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜਰੇ ॥੧॥ (823-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਰਿਓ ਪਰਾਨੀ ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧਿ ਪਰੇ ॥ (823-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਕਾਵੈ ਬਾਹ ਫਰੇ ॥੨॥੧੦੯੬॥ (823-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-14)
ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥ (823-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥ (823-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ (823-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ (823-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ (823-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-18)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥ (823-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥ (823-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੪

ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (824-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (824-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ (824-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-3)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ (824-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (824-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ (824-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (824-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ (824-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-6)

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ (824-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ (824-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (824-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ (824-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ (824-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-10)

ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਰੰਗਾ ॥ (824-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ (824-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ (824-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-13)

ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥ (824-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੇ ਦਇਆਲ ॥ (824-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥ (824-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥ (824-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ (824-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-17)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ (824-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ (824-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ (824-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥ (824-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ (825-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-1)
 ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ (825-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ (825-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥ (825-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ (825-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ (825-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥ (825-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਬਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥ (825-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (825-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ (825-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ (825-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-9)
 ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ ॥ (825-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ (825-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ (825-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ (825-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ (825-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-13)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥ (825-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (825-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (825-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥ (825-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ (825-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-17)
 ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ (825-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ (825-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥ (825-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (825-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੬

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ (826-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-2)
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥ (826-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (826-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (826-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੀ ॥ (826-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ (826-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (826-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ (826-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ (826-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ (826-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-6)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ (826-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥ (826-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥ (826-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥ (826-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ (826-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-10)
 ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ (826-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (826-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (826-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ (826-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ (826-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-14)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ (826-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ (826-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈ ਭੰਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥ (826-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥ (826-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਵਖਾਣਿ ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ (826-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-18)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (826-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਦੋਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲ ॥ (826-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਧਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲ ॥੧॥ (826-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੭

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲ ॥ (827-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ (827-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-3)
 ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥ (827-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥ (827-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥ (827-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ (827-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-6)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (827-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (827-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (827-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (827-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ (827-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-10)

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥ (827-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੇ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਸੁੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥ (827-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥੧॥ (827-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ (827-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣ ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥ (827-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ (827-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (827-15)

ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (827-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਈਐ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ (827-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ (827-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੋਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ (827-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ (827-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-19)

ਪੰਨਾ ੮੨੮

ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ (828-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ੍ਹ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥ (828-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥ (828-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਮਰੇ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ (828-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ (828-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-4)

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ (828-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ (828-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥ (828-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ (828-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ (828-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-8)

ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ (828-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਰੰਗਾ ॥ (828-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (828-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ (828-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ (828-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ (828-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-12)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (828-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਘਾਲ ॥ (828-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥ (828-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ (828-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ (828-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-16)
 ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥ (828-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (828-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥ (828-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥ (828-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ (828-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੨੯

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-1)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ (829-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥ (829-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੧॥ (829-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ ॥ (829-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ੍ ਕੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੋ ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ (829-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-5)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥ (829-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੂਖ ਦਰਦ ਸਗਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ (829-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥ (829-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ (829-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਨਕੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਇਆ ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ (829-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-9)
 ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥ (829-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੋਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ ਫਿਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈਸੇ ॥ (829-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਉਧ ਬਿਹਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਡੇ ਐਸੇ ॥੧॥ (829-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈਸੇ ॥ (829-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਘ ਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸ ਦਿਸੇ ॥੨॥੯॥੧੨੫॥ (829-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯ (829-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (829-14)
 ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥ (829-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥ (829-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥੧॥ (829-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥ (829-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ (829-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-18)
 ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥ (829-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥ (829-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ ॥੧॥ (829-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੩੦

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥ (830-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥ (830-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ (830-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (830-3)
 ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥ (830-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥ (830-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਉ ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ (830-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥੨॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥ (830-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (830-9)
 ਮੋਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥ (830-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ (830-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥ (830-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥ (830-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥ (830-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥ (830-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥ (830-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ (830-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ਦੁਪਦੇ (830-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (830-14)
 ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥ (830-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥ (830-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ (830-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਜਾਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥ (830-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥ (830-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (830-18)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (830-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)
 ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (830-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੮੩੧

ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥੧॥ (831-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (831-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥ (831-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (831-2)

ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (831-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (831-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥ (831-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥ (831-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ (831-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ (831-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ (831-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥ (831-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ (831-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (831-8)

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ (831-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (831-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (831-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ (831-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ (831-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (831-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ (831-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ (831-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਆਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ (831-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ (831-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (831-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (831-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ (831-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ (831-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ (831-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ (831-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ (831-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ (831-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਮੰ ॥ (831-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ (831-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ (831-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ (831-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੩੨

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (832-1)
 ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ (832-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ (832-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (832-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ (832-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (832-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (832-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ (832-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ (832-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਖਾਕੂ ਖਾਕੂ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥ (832-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ (832-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ (832-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ (832-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ (832-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ (832-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ (832-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ (832-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥ (832-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ (832-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ (832-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ (832-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ (832-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ (832-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ (832-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ (832-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ (832-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥ (832-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੦ (832-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (832-13)
 ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ (832-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (832-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ (832-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ (832-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (832-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (832-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ (832-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ (832-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ (832-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (832-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਹੁਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (832-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (832-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (832-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ (832-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੩੩

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ (833-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ (833-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ (833-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ (833-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ (833-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ (833-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (833-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (833-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ (833-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (833-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (833-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥ (833-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧ (833-6)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (833-6)
ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ (833-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ (833-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ (833-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (833-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ (833-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ (833-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ (833-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ (833-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ (833-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ (833-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ (833-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ (833-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ (833-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ (833-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ (833-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ (833-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ (833-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥ (833-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (833-19)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ (833-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੩੪

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ (834-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥ (834-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (834-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਉਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ (834-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ (834-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ (834-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ (834-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ (834-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ (834-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ (834-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ (834-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ (834-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਝਈਆ ॥੬॥ (834-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ (834-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ (834-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ (834-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥ (834-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (834-12)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ (834-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ (834-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ (834-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (834-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥ (834-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥੨॥ (834-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ (834-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਬੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥ (834-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ ॥ (834-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ (834-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ (834-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੩੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣੁ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ (835-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ (835-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ (835-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ (835-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥ (835-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ (835-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ (835-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (835-6)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ (835-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੯॥ (835-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ (835-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣੁ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (835-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ (835-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥ (835-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ (835-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥ (835-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵਨੁ ਕਰਈਆ ॥ (835-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥ (835-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥ (835-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥ (835-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ (835-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥ (835-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ (835-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ (835-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ (835-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥੭॥ (835-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (835-19)
ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ (835-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੩੬

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ (836-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ (836-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (836-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ (836-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥ (836-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ (836-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥ (836-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ (836-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥ (836-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ (836-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ (836-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ (836-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ (836-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥ (836-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੁਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ (836-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥ (836-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥ (836-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (836-13)
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥ (836-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੁੰਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੧॥ (836-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥ (836-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (836-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥ (836-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬੈਦਕ ਨਾਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈਆ ॥੨॥ (836-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥ (836-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਤਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁਈਆ ॥੩॥ (836-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਘੁਮਿ ਗਈਆ ॥ (836-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥ (836-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੩੭

ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥ (837-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀਲ ਨ ਪਈਆ ॥੫॥ (837-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਵਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ ॥ (837-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥ (837-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥ (837-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੭॥ (837-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿੰਦੀ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥ (837-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥੨॥੧॥੬॥੯॥ (837-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੨ (837-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (837-8)

ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ (837-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (837-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ (837-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (837-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ (837-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (837-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਉਤ ॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (837-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (837-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਤੇ ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥ (837-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥੫॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਗੁਪਾਲ ॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥ (837-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ (837-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰ ॥ (837-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਕਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ (837-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥ (837-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (837-18)
 ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੩੮

ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (838-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (838-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ (838-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (838-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ (838-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ (838-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (838-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (838-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ (838-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥ (838-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ (838-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ (838-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜੁਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (838-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥ (838-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ (838-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ (838-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ (838-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ (838-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥ (838-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ (838-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (838-18)
 ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੩੯

ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (839-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (839-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ (839-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (839-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ (839-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (839-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ (839-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ (839-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥ (839-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (839-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋਤਿ ॥ (839-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਡਜ ਫੋਤਿ ਜੋਤਿ ਵਿਛੋਤਿ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (839-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ (839-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥ (839-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (839-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (839-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (839-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ ॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (839-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ ॥ (839-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੫॥ (839-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ ॥ (839-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੬॥ (839-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥ (839-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਬਹੂ ਨ ਸੂਚਾ ਕਾਲਾ ਕਾਉ ॥ (839-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ ॥ (839-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਛੇਰੀਂ ਭਰਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (839-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ ॥ (839-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੭॥ (839-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥ (839-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੮॥ (839-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (839-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥ (839-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (839-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਰਿ ॥ (839-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ ॥ (839-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੯॥ (839-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ ॥ (839-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ ॥ (839-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ ॥ (839-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੋ ਨਾਉ ॥ (839-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (839-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧੦॥ (839-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥ (839-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥ (839-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੪੦

ਆਈ ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥ (840-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (840-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ (840-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੧੧॥ (840-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (840-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ (840-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ॥੧੨॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ (840-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (840-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ॥ (840-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ (840-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ (840-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥ (840-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥ (840-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧੪॥ (840-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਆਦਸਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥ (840-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥ (840-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (840-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (840-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥ (840-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੫॥ (840-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (840-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੇ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧੬॥ (840-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥ (840-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰੈ ॥ (840-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (840-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਡਰੁ ਬੂਝਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (840-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (840-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੧੭॥ (840-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ (840-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥ (840-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ (840-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (840-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਚਉਦਸਿ ਭਵਨ ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥ (840-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧੮॥ (840-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਮਾਵਸਿਆ ਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥ (840-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (840-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ (840-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (840-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (840-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੧੯॥ (840-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (840-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (840-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (840-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ (840-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ (840-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥ (840-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੪੧

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ ਘਰੁ ੧੦ (841-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (841-1)

ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (841-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (841-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (841-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (841-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (841-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (841-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (841-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (841-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (841-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (841-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (841-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (841-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ (841-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (841-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (841-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥ (841-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (841-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ (841-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ (841-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (841-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (841-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (841-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ (841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ (841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (841-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (841-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (841-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (841-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (841-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (841-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (841-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ (841-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (841-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (841-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (841-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੪੨

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪੰਦ੍ਰਹ ਬਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ (842-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (842-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (842-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ (842-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੦॥੧॥ (842-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (842-3)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ (842-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥ (842-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ (842-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (842-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ (842-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (842-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ (842-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ (842-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (842-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ (842-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰ ॥ (842-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ (842-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (842-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (842-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ (842-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ (842-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (842-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥ (842-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (842-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (842-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (842-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (842-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ (842-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥ (842-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ (842-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥ (842-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (842-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ (842-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (842-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕੀਤੇਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੪੩

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ (843-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (843-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ (843-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (843-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਹਿ ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥ (843-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (843-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (843-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (843-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥ (843-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਦਖਣੀ (843-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (843-5)

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ (843-6, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (843-6, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ (843-6, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (843-7, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ (843-8, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ (843-8, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ (843-9, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥ (843-9, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥ (843-9, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ (843-10, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (843-10, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ (843-11, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ (843-11, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੇ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ (843-12, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ (843-12, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ (843-13, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੇ ॥ (843-13, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੇ ॥੩॥ (843-14, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (843-15, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (843-15, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (843-15, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (843-16, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ (843-16, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (843-17, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (843-18)

ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (843-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (843-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ (843-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ (843-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੪੪

ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ (844-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਨੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ (844-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ (844-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥ (844-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ (844-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ (844-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (844-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ (844-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (844-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (844-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ (844-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ (844-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ (844-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ (844-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ (844-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ (844-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ (844-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ (844-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ (844-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥ (844-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
 ਛੰਤ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲ (844-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (844-12)
 ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (844-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (844-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (844-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (844-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ (844-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (844-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (844-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ (844-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (844-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (844-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨੁ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (844-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (844-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (844-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੪੫

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (845-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (845-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥ (845-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥ (845-2)
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ (845-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ (845-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਛੰਤ ॥ (845-3)
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥ (845-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥ (845-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ (845-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (845-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (845-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ (845-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ (845-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (845-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (845-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ੍ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (845-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥ (845-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ (845-13)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (845-13)
ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (845-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (845-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ (845-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ (845-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ (845-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (845-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਭਾਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (845-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (845-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (845-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ (845-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥ (845-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥ (845-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੪੬

ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ (846-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ (846-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਵੀਆਂ ॥ (846-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਵੀਆ ॥ (846-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ (846-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥ (846-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (846-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (846-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (846-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (846-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ (846-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥ (846-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (846-7)
 ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (846-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (846-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥ (846-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ (846-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (846-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (846-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ (846-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮ ॥ (846-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥ (846-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ ॥ (846-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ ॥ (846-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥ (846-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (846-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (846-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਅੰਕੁਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥ (846-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਮਲਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਦਿਵਸ ਨਿਰਮਲ ਆਇਆ ॥ (846-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ (846-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ (846-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮ ॥ (846-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥ (846-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (846-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (846-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ (846-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥ (846-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੪੭

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ (847-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (847-1)
 ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ (847-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ (847-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (847-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ ॥ (847-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥ (847-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥ (847-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥ (847-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥ (847-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲਿ ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥ (847-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥ (847-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥ (847-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥ (847-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥ (847-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥ (847-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ (847-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ (847-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥ (847-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥ (847-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਮਛਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ (847-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਕ ਤੁਮ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ (847-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ (847-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ (847-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ (847-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥ (847-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (847-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ (847-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ (847-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ (847-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ (847-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥ (847-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ (847-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (847-18)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (847-18)
 ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ (847-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੪੮

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (848-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤ ॥ (848-1)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (848-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਵਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (848-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ (848-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ (848-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (848-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (848-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (848-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥ (848-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (848-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ (848-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥ (848-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ (848-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੪॥ (848-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (848-11)

ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮ ॥ (848-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਸਦ ਗਾਈਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥ (848-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮ ॥ (848-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (848-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (848-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (848-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (848-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛੁ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (848-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥੩॥ (848-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸ ਭਿੰਨਿਅਤੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮ ॥ (848-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮ ॥ (848-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮ ॥ (848-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੫॥੯॥ (848-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੪੯

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ (849-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (849-1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (849-2)
 ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥ (849-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ (849-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ (849-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥ (849-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ (849-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ (849-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੩ ॥ (849-5)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ (849-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (849-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (849-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ (849-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (849-7)
 ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (849-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (849-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (849-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ (849-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (849-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (849-10)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (849-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (849-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ (849-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (849-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (849-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (849-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (849-13)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (849-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (849-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (849-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (849-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (849-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (849-16)
 ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ (849-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ (849-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥ (849-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥ (849-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥ (849-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫੦

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (850-1)
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (850-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥ (850-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (850-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (850-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (850-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (850-4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ (850-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (850-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ (850-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (850-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (850-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (850-6)

ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (850-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (850-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (850-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ (850-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥ (850-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (850-9)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (850-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (850-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (850-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (850-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ (850-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (850-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥ (850-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (850-13)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (850-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥ (850-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥ (850-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥ (850-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (850-15)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ (850-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ ॥ (850-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ (850-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (850-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥ (850-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (850-19)

ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (850-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (850-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫੧

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (851-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥ (851-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (851-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨ੍ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ (851-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (851-3)

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (851-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (851-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (851-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (851-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (851-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (851-6)

ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥ (851-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ (851-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (851-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥ (851-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੫॥ (851-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (851-9)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (851-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾਉ ਹੈ ਨਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (851-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (851-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨ੍ਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੧॥ (851-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (851-11)

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (851-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (851-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ (851-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (851-12)

ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਹਿ ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (851-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਓਇ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ ॥ (851-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥ (851-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ
॥ (851-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥੬॥ (851-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (851-17)

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (851-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ (851-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ (851-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ (851-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (851-19)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (851-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫੨

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (852-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥ (852-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (852-2)
 ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (852-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (852-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (852-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥ (852-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥ (852-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੂਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ (852-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥ (852-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੩॥ (852-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (852-6)
 ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (852-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (852-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥ (852-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ (852-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਇਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੪॥ (852-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (852-9)
 ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (852-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (852-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (852-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (852-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (852-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (852-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (852-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (852-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (852-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (852-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (852-15)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (852-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (852-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (852-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (852-17)
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ (852-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ (852-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ (852-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ (852-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਬੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ (853-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (853-2)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (853-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (853-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (853-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (853-4)
 ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ (853-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥ (853-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (853-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ (853-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (853-6)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ (853-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ (853-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (853-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (853-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥ (853-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (853-11)

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (853-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥ (853-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (853-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (853-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (853-13)

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (853-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ ॥ (853-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (853-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (853-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥ (853-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (853-15)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (853-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (853-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਸੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥ (853-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥ (853-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫੪

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (854-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਆਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥

(854-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (854-2)

ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ (854-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ (854-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (854-3)

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ (854-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ (854-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (854-4)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ (854-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ (854-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ (854-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (854-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ (854-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (854-6)

ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨ੍ਹ ॥ (854-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹੰਨ੍ਹ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨ੍ਹ ॥ (854-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰਨ੍ਹ ॥ (854-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨ੍ਹ ॥ (854-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨ੍ਹ ॥ (854-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨ੍ਹ ॥ (854-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨ੍ਹ ॥੧॥ (854-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (854-10)

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ (854-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ (854-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ (854-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ (854-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ (854-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ (854-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (854-13)

ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ (854-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥ (854-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣਿਆ ॥ (854-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ (854-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ (854-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (854-15)

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ (854-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (854-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ (854-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (854-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (854-17)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (854-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (854-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ (854-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁਤਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ (854-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੮੫੫

ਪਉੜੀ ॥ (855-1)

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ (855-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ (855-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ
 ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ (855-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ (855-3,
 ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥
 (855-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (855-6)
 ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (855-6)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (855-6)
 ਐਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ (855-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (855-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੁ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ (855-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ (855-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ (855-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੇ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥ (855-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ (855-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ (855-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ (855-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥ (855-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (855-12)
 ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ (855-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ (855-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ (855-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (855-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ (855-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ (855-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (855-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ (855-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ (855-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥ (855-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ (855-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥ (855-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (855-17)

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥ (855-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ (855-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥ (855-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਨੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (855-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥ (855-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥ (855-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੫੬

ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥ (856-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ ॥੩॥ (856-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥ (856-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੪॥੩॥ (856-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-3)
 ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥ (856-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥ (856-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ (856-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥ (856-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥੨॥ (856-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥ (856-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥ (856-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥ (856-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥ (856-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-9)
 ਕੋਉ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ (856-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥ (856-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥ (856-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ (856-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ (856-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-12)
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ (856-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ (856-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ (856-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ (856-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥ (856-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-16)
ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (856-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਵਨਨੁ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮਾਰ ॥ (856-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮੁ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥ (856-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ (856-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ (856-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-19)
ਡੰਡਾ ਮੁੰਦਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ (856-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥ (856-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੫੭

ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥ (857-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥ (857-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥ (857-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-2)
ਇਨ੍ਹਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (857-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥ (857-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥ (857-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (857-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥੯॥ (857-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-6)
ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ (857-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੧॥ (857-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ॥ (857-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ ॥੨॥ (857-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (857-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥੧੦॥ (857-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-10)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (857-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥ (857-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (857-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥ (857-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (857-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ (857-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥੧੧॥ (857-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-14)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵ ॥ (857-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਾਨੋ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ ॥ (857-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ ॥੧॥ (857-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵ ॥ (857-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵ ॥੨॥੧੨॥ (857-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (857-19)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (857-19)

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ (857-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੫੮

ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ (858-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ (858-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ॥ (858-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥ (858-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ (858-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (858-3)

ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥ (858-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (858-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥ (858-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥ (858-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਉਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (858-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ (858-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥ (858-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (858-7)
 ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੂ ਬੈਸਨੋਂ ਹੋਇ ॥ (858-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ ਈਸੁਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖੁੜੀ ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥ (858-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ ॥੧॥ (858-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (858-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥ (858-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (858-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥ (858-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ (858-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (858-13)
 ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (858-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (858-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥ (858-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਏਕ ਬੁੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾੜ੍ਹਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (858-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (858-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਬਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ (858-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਬੁਡਿ ਮੂਏ ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ (858-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ (858-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)
 ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੋਰਾ ॥੪॥੧॥ (858-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੫੯

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (859-1)
 ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ (859-3)
 ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ (859-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ (859-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (859-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ (859-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (859-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ (859-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਇਨ੍ਹ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ੍ਹ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ (859-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ (859-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ (859-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ (859-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥ (859-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ (859-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੬੦

ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (860-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥ (860-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (860-3)

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (860-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥ (860-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥ (860-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (860-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (860-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਵਾਸਾ ॥ (860-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ (860-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥ (860-8,

ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਸੰਸਾਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥ (860-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥ (860-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥ (860-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ (860-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ੍ਹ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ (860-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੂਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨॥ (860-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (860-14)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (860-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ ॥੧॥ (860-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ (860-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (860-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥ (860-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥ (860-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥ (860-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥੩॥ (860-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੬੧

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥ (861-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥ (861-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (861-3)

ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥ (861-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ (861-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (861-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (861-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥ (861-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥ (861-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖੜੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਰਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (861-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ (861-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (861-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥੪॥ (861-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (861-11)

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥ (861-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥ (861-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥ (861-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (861-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈਐ ॥ (861-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥ (861-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰਈਐ ॥ (861-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ ॥੩॥ (861-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ (861-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈਐ ॥੪॥੫॥ (861-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (861-18)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥ (861-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥ (861-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (861-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥ (861-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੬੨

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥ (862-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥੬॥ (862-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
ਛਕਾ ੧॥ (862-2)

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (862-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (862-3)

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (862-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ (862-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥ (862-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ (862-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥ (862-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ (862-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ (862-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ (862-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੨॥੧॥ (862-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (862-7)

ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕਸੁੰਭਾਇਲੇ ॥ (862-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥੧॥ (862-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਸਮਝੁ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥ (862-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (862-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥ (862-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਬਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥੨॥ (862-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੋ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥ (862-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥੩॥ (862-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥ (862-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥੨॥ (862-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (862-14)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (862-14)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ (862-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ (862-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ (862-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥ (862-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ (862-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (862-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ (862-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ (862-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (862-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (862-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ (862-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ (862-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੬੩

ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥ (863-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥ (863-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (863-3)
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (863-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ (863-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ (863-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥ (863-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (863-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (863-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (863-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ (863-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ (863-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥੩॥ (863-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ (863-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ (863-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (863-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥੪॥ (863-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (863-8)
 ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੇ ਮਾਨੁ ॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਘਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ (863-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (863-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ (863-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (863-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (863-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ (863-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ (863-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (863-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ (863-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥ (863-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (863-14)
 ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ (863-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (863-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (863-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ (863-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ (863-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ (863-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ (863-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (863-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੬੪

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (864-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥ (864-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (864-1)
ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (864-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥ (864-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ (864-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥ (864-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (864-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (864-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (864-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ (864-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ (864-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥ (864-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ (864-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (864-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (864-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (864-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (864-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ (864-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ (864-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥ (864-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (864-8)
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ (864-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ (864-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (864-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ (864-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (864-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ (864-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (864-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ (864-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (864-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ (864-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (864-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (864-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ (864-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥ (864-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (864-14)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (864-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (864-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ (864-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ (864-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ (864-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (864-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (864-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (864-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ (864-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ (864-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ (864-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ (864-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ (864-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (864-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੬੫

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-1)

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (865-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (865-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ (865-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (865-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ (865-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (865-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (865-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ (865-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (865-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ (865-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ (865-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (865-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ (865-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ (865-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (865-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ (865-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (865-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥ (865-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-7)
 ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ (865-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (865-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (865-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (865-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ (865-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (865-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ (865-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (865-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ (865-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ (865-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ (865-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ (865-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ (865-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਉਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥ (865-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (865-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ (865-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ (865-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੯॥੧੧॥ (865-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-13)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (865-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ (865-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥ (865-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ (865-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (865-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (865-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (865-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ (865-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ (865-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ (865-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ (865-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (865-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (865-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥ (865-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (865-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (865-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ (865-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ (865-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-19)

ਪੰਨਾ ੮੬੬

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ (866-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ (866-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (866-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ (866-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਬਿੰਦੁ ॥ (866-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (866-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (866-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (866-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥ (866-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (866-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥ (866-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (866-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (866-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥ (866-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (866-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ (866-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (866-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ (866-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (866-7)
 ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ (866-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ (866-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ (866-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥ (866-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (866-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (866-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ (866-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ (866-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (866-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (866-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (866-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (866-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ (866-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥ (866-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (866-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (866-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ (866-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ (866-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (866-13)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ (866-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥ (866-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (866-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ (866-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (866-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (866-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (866-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ (866-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ (866-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥ (866-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (866-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ (866-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ (866-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ (866-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ (866-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ (866-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (866-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ (866-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (866-19)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ (866-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੬੭

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤ ॥ (867-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ (867-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (867-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (867-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (867-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (867-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (867-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ (867-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (867-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ (867-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ (867-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ (867-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (867-6)

ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ (867-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ (867-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ (867-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ (867-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ (867-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (867-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ (867-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ (867-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ (867-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ (867-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ (867-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (867-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ (867-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (867-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (867-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ (867-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ (867-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (867-13)

ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ (867-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ (867-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (867-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ (867-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (867-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕੈ ਉਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ (867-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (867-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (867-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ (867-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (867-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ (867-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ (867-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ (867-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ (867-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (867-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (867-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ (867-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (867-19)
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣੁ ॥ (867-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੬੮

ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ (868-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ (868-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (868-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (868-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ (868-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ (868-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ (868-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ (868-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ (868-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ (868-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ (868-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥ (868-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (868-6)
 ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ (868-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (868-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (868-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ (868-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (868-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (868-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ (868-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ (868-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ (868-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ (868-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (868-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (868-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (868-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (868-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ (868-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (868-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (868-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥ (868-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (868-12)
 ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥ (868-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (868-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥ (868-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥ (868-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (868-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥ (868-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥ (868-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥ (868-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (868-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥ (868-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (868-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥ (868-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲ ॥ (868-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (868-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ (868-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ (868-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੬੯

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (869-1)

ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (869-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (869-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥ (869-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥ (869-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ (869-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (869-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ (869-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥ (869-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ (869-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (869-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (869-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (869-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥ (869-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ (869-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (869-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉਂ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (869-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥ (869-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੬॥੨੮॥ (869-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (869-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (869-8)
 ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥ (869-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (869-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ (869-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (869-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ॥ (869-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥੪॥ (869-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (869-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ (869-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ (869-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਮੂਆ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥੫॥ (869-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (869-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ (869-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (869-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (869-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (869-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ (869-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥ (869-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥੭॥ (869-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥ (869-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ (869-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (869-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੯॥ (869-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੭੦

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (870-1)
 ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ (870-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (870-1)
 ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ ॥ (870-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਿਲੈ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ (870-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ (870-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ ॥ (870-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਝਖ ਮਾਰੀ ॥੨॥ (870-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਢਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (870-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ (870-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥ (870-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭਰਿਆ ਹੋਇ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥੪॥੧॥ (870-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗੋਂਡ ॥ (870-5)

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (870-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ (870-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ (870-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ (870-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥ (870-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ (870-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥੨॥ (870-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਗੋਂਡ ॥ (870-8)

ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ ॥ (870-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ (870-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੋਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ ॥ (870-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ (870-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰਮ ਬਧ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਤ ਹੋ ਕਰਮਹਿ ਕਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੨॥ (870-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੈ ਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ ॥ (870-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਰੇ ॥੩॥੩॥ (870-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ (870-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (870-13)

ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ (870-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ (870-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ ਮਾਰੈ ॥ (870-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੧॥ (870-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥ (870-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰੇ ਮਹਾਵਤ ਤੁਝ ਡਾਰਉ ਕਾਟਿ ॥ (870-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥ (870-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (870-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਵਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (870-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ (870-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ (870-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (870-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੂਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅੰਧਿਆਰੈ ॥੩॥ (870-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥ (870-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੭੧

ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ (871-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (871-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧॥੪॥ (871-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੋਂਡ ॥ (871-2)
ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥ (871-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ (871-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥ (871-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥ (871-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੋਨ ਬਸਾਈ ॥ (871-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (871-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥ (871-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ (871-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਸੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ ॥ (871-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥੨॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥ (871-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥ (871-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋਉ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ (871-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ (871-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥੨॥੫॥ (871-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੋਂਡ ॥ (871-8)
ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੁਆਰ ਉਪਰਿ ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ ॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਢਿਓ ਕਾਲ ॥੧॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੇ ਦ੍ਰਬ ਖੋਈ ॥ (871-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾਕ ਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (871-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥ (871-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (871-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥ (871-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁੰਡੀਆ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (871-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟ ॥ (871-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਕਉ ਸਾਬਰੁ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟ ॥ (871-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੂਡ ਪਲੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੩॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹੂਏ ਏਕ ॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੂਡਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥ (871-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥੬॥ (871-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (871-14)
 ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (871-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (871-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ (871-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (871-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥ (871-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥੩॥ (871-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ (871-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥ (871-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ (871-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥੭॥ (871-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੭੨

ਗੋਂਡ ॥ (872-1)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥ (872-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (872-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ (872-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥ (872-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ (872-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ (872-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥ (872-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥ (872-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥ (872-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥ (872-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ (872-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥ (872-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਛੂਟੇ ॥ (872-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥੮॥ (872-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (872-8)
 ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥ (872-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ (872-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ (872-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (872-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥ (872-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (872-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥ (872-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥ (872-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥ (872-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥ (872-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (872-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿੰਬ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥ (872-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਘੋਰ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥ (872-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਵਾਰ ॥੩॥ (872-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥ (872-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ (872-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਰਿ ਕਰਨਾ ॥ (872-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ (872-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (872-14)
 ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥ (872-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨ ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ (872-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥ (872-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (872-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ (872-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (872-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ (872-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ (872-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ (872-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥ (872-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ (872-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (872-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥ (872-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥ (872-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੭੩

ਗੋਂਡ ॥ (873-1)
 ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (873-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ (873-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ (873-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ (873-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ (873-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ (873-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ (873-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ (873-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ (873-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ (873-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ (873-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (873-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧॥ (873-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ (873-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (873-8)
 ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ (873-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ (873-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥ (873-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ (873-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ (873-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ (873-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (873-13)
 ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ (873-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ (873-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੋਰਉ ॥ (873-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੁਆਰਾ ॥ (873-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ (873-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (873-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ (873-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ (873-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ (873-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (873-16)
 ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ (873-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਨੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ (873-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ (873-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ (873-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥ (873-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੭੪

ਗੋਂਡ ॥ (874-1)
 ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ (874-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥ (874-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ (874-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ (874-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥ (874-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (874-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥ (874-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ (874-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (874-6)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥ (874-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਉਤਮ ਧਰਮਾ ॥ (874-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ (874-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥ (874-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ (874-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਹਰਨਾਖਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ (874-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ (874-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੁਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ (874-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥੨॥ (874-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ (874-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ (874-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਿਮਰਨ ਦੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥ (874-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥ (874-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ (874-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ (874-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ (874-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥ (874-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (874-13)
 ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥ (874-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਖਰ ਬਾਹਨੁ ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥ (874-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥ (874-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਹੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (874-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥ (874-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ (874-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ (874-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ (874-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥ (874-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥ (874-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੨॥੬॥ (874-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ ॥ (874-17)
 ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਉ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-17, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ (874-18, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ (874-18, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ (874-19, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ (874-19, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ (875-1, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ (875-1, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥ (875-2, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ (875-2, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ (875-3, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥ (875-3, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ (875-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (875-4)
 ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ (875-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (875-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਮੁਕੰਦ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ (875-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (875-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (875-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥ (875-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ (875-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ (875-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ (875-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ (875-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗੋਂਡ ॥ (875-10)
 ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ (875-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (875-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ (875-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ (875-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ (875-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ (875-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ (875-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ (875-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਝੈ ॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਝੈ ॥੩॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (875-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥੧੧॥੭॥੨॥੪੯॥ ਜੋਤੁ ॥ (875-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੮੭੬

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (876-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (876-2)
 ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (876-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥ (876-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (876-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥ (876-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (876-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਕਬਹੂ ਜੀਅਤਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥ (876-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਲੋਭੀ ਜੀਅਤਾ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥ (876-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥ (876-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ (876-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ (876-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥ (876-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (876-10)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ (876-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ (876-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (876-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (876-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)
 ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ (876-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (876-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਨੇੜੇ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ (876-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (876-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (876-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੭੭

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (877-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥ (877-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥ (877-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (877-2)

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ (877-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ (877-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (877-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (877-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ (877-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ (877-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ (877-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥ (877-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ (877-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ (877-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (877-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩॥ (877-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (877-9)

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਝੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ (877-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ (877-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ (877-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (877-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ (877-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ (877-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (877-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ (877-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥ (877-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥ (877-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (877-14)

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ (877-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ ॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (877-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ (877-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ (877-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (877-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ (877-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (877-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (877-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ (877-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੭੮

ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥ (878-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-1)
 ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ (878-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (878-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ (878-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (878-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (878-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ (878-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (878-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥ (878-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-6)
 ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ (878-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ (878-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (878-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ (878-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ (878-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (878-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥ (878-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ (878-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ (878-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੁਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ (878-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ (878-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ (878-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ (878-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-12)
 ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (878-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ (878-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (878-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (878-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ (878-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (878-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ (878-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ (878-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ (878-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (878-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ (878-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ (878-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (878-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ (878-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (878-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥ (878-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-18)

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (878-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (878-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੭੯

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ (879-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (879-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ (879-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (879-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (879-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ (879-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ (879-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ (879-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (879-5)

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (879-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (879-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ (879-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (879-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (879-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (879-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ (879-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ (879-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (879-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (879-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ (879-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ (879-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ (879-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (879-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (879-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ (879-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (879-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ (879-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (879-12)

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ (879-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ (879-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (879-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ (879-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ (879-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (879-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ (879-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ (879-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ (879-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ (879-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ (879-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ (879-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (879-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (879-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ (879-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ (879-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ (879-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥ (879-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੮੮੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (880-1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ (880-1)
 ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (880-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (880-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥ (880-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (880-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ (880-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (880-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ (880-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥ (880-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (880-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ (880-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥ (880-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥ (880-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥ (880-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ (880-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਰਹਾਏ ॥ (880-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ ॥ (880-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਤਿ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (880-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥ (880-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (880-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (880-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (880-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥੫॥ (880-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਹੋਈ ॥ (880-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (880-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (880-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥ (880-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (880-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (880-11)
 ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (880-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (880-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (880-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (880-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰਪੂਰੁ ਕੀਆ ॥ (880-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥ (880-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (880-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਭਾਗਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ (880-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (880-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ (880-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (880-18)
 ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ (880-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (880-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੮੧

ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥ (881-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (881-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥ (881-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (881-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ (881-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਉਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥ (881-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ (881-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥੪॥ (881-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (881-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥ (881-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (881-7)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥ (881-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ (881-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (881-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (881-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਉਤਮ ਮਿਲਿ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ (881-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥ (881-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (881-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੁ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (881-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥ (881-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥ (881-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (881-13)
 ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥ (881-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥ (881-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥ (881-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (881-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉਚੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (881-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ (881-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥ (881-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥ (881-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ (881-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੪॥੪॥ (881-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੮੮੨

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (882-1)
 ਸਤਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (882-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ (882-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (882-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (882-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ (882-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (882-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪਾਇਆ ॥ (882-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮਹੀਣ ਫਿਰਹਿ ਸੇ ਨਕਟੇ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥੩॥ (882-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਮੋ ਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਾਲਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (882-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ (882-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (882-8)
 ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (882-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ (882-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ (882-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (882-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥ (882-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ (882-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (882-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ (882-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ (882-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥੧੮॥ (882-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (882-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (882-15)
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ (882-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥ (882-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (882-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (882-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ (882-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥ (882-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (882-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥ (882-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੮੩

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (883-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (883-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (883-2)

ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (883-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ (883-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ (883-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (883-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (883-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ (883-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ (883-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ (883-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ (883-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥ (883-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (883-8)
 ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ (883-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ (883-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ (883-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (883-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਲੋਗਨੀ ॥ (883-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ (883-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ (883-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ (883-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ (883-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥ (883-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (883-15)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (883-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ (883-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (883-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (883-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (883-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ (883-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ (883-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ (883-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ (883-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥ (883-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (884-1)

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ (884-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ (884-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (884-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (884-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (884-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ (884-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ (884-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ (884-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (884-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥ (884-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (884-7)

ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ (884-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥ (884-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ (884-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ (884-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (884-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ (884-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ (884-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥ (884-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਖੇਲਹੁ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹੁ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥ (884-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥ (884-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥ (884-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (884-12)

ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ (884-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥ (884-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੁਘਰ ਸਾਜਾ ॥੧॥ (884-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ (884-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (884-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥ (884-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੋਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਹੋਆ ॥ (884-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥ (884-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (884-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥ (884-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥੩॥ (884-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥ (884-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਏਕਿ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕਿ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥ (884-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ॥੪॥੨॥ (884-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੮੫

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-1)
ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੁ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥ (885-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ ॥ (885-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (885-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ ॥ (885-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (885-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥ (885-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥ (885-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥ (885-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥ (885-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਘੁੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (885-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (885-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ (885-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (885-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (885-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥ (885-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥ (885-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-7)
ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ (885-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥ (885-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ (885-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ (885-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥ (885-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ (885-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥ (885-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ (885-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥ (885-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (885-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥ (885-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-12)
 ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (885-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥ (885-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥ (885-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥ (885-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥ (885-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (885-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਉਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (885-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (885-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ (885-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ (885-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (885-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (885-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ (885-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-18)
 ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ (885-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ (885-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੮੬

ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (886-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ (886-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ (886-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (886-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (886-3)

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ (886-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (886-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ (886-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥ (886-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (886-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ (886-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ (886-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥ (886-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ (886-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥ (886-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ (886-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥ (886-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ (886-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (886-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਉ ਕਿੰਕੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ (886-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨॥ (886-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (886-10)
 ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਬਿਗਲੀ ॥ (886-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੁਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ (886-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥ (886-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ (886-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (886-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (886-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥ (886-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਝੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ (886-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (886-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ (886-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (886-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (886-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤਰੁ ॥ (886-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥ (886-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (886-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੩॥ (886-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (886-17)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ (886-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ (886-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (886-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ (886-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (886-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (886-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (886-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੮੭

ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ (887-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (887-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (887-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (887-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ (887-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ (887-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥ (887-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (887-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (887-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥ (887-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥ (887-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (887-4)
 ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥ (887-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (887-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥ (887-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ (887-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥ (887-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥ (887-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ (887-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ (887-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ (887-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (887-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (887-10)
 ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ (887-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥ (887-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ (887-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥ (887-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ (887-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (887-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥ (887-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ (887-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ (887-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ (887-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ (887-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ (887-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (887-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥ (887-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (887-17)
 ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥ (887-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥ (887-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (887-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ (887-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ (887-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (887-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥ (887-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੮੮

ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥ (888-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ (888-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (888-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ (888-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ (888-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ (888-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (888-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (888-4)
 ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ (888-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ (888-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ (888-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (888-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ (888-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (888-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ (888-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥ (888-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ (888-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ (888-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (888-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥ (888-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (888-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (888-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (888-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ (888-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ (888-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮॥ (888-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (888-10)
 ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ (888-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ (888-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ (888-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥ (888-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ (888-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (888-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (888-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ (888-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ (888-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ (888-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ (888-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥ (888-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ (888-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥ (888-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (888-16)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ (888-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (888-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ (888-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ (888-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥ (888-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (888-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ (888-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥ (888-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ (888-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (889-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵੈ ॥ (889-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (889-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ (889-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥ (889-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (889-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (889-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥ (889-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥ (889-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (889-4)
 ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (889-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (889-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੇ ਪਉਤ ॥ (889-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ (889-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (889-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (889-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ (889-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (889-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ (889-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ (889-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ (889-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ (889-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (889-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ (889-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (889-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (889-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (889-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ (889-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (889-10)
 ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ (889-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (889-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ (889-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ (889-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ (889-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (889-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ (889-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ (889-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ (889-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੇ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ (889-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ (889-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ (889-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (889-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥ (889-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (889-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (889-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (889-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ (889-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (889-16)

ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ (889-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ (889-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥ (889-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (889-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥ (889-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ (889-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੦

ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥ (890-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥ (890-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ॥ (890-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ (890-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ (890-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥ (890-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ (890-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (890-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥ (890-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ (890-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (890-4)
 ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ (890-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ (890-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ (890-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥ (890-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥ (890-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (890-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ (890-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥ (890-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ (890-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੁਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ ॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (890-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥ (890-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥ (890-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (890-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ (890-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (890-11)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ (890-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (890-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥ (890-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (890-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ (890-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (890-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (890-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ (890-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ (890-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (890-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥ (890-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਹ ਬੈਕੁੰਨੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ (890-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (890-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ (890-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ (890-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥ (890-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ (890-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ (890-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (890-17)
 ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (890-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥ (890-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥ (890-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ (890-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (890-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (890-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ (890-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੧

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (891-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥ (891-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ (891-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (891-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ (891-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥ (891-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ (891-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (891-4)
 ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (891-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (891-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (891-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥ (891-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥ (891-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (891-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲ ॥ (891-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਛੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲ ॥ (891-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ (891-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥ (891-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (891-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ (891-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (891-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ (891-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (891-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥ (891-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ (891-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ (891-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (891-11)
 ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥ (891-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲ ॥ (891-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ ॥ (891-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥ (891-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ ॥ (891-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (891-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥ (891-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥ (891-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (891-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥ (891-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ (891-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (891-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ॥ (891-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥ (891-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥ (891-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ (891-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (891-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ (891-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (891-17)
 ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥ (891-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥ (891-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥ (891-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਓਹ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥ (891-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥ (891-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (891-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੨

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (892-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (892-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ (892-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥ (892-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥ (892-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ (892-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਨਿ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ (892-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥੨੯॥ (892-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (892-4)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥ (892-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ॥ (892-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥ (892-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥ (892-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (892-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (892-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥ (892-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (892-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ (892-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥ (892-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ (892-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥ (892-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥ (892-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ (892-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (892-10)

ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ॥ (892-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥ (892-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (892-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (892-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ (892-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (892-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥ (892-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥ (892-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (892-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (892-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ ॥ (892-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (892-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (892-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ (892-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (892-16)

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥ (892-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (892-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥ (892-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥ (892-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥ (892-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੩

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੁਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥ (893-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥ (893-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ (893-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (893-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ (893-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (893-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (893-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥ (893-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ (893-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (893-4)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (893-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥ (893-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥ (893-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥ (893-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (893-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (893-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (893-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥ (893-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥ (893-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (893-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥ (893-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (893-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਾ ਧੂਰਿ ॥ (893-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ (893-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (893-10)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (893-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (893-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (893-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥ (893-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ (893-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (893-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (893-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥ (893-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ (893-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (893-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (893-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (893-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ (893-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥ (893-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥ (893-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥ (893-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ (893-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ (893-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (893-16)
 ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮ ॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ ॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਦਇਆ ਕਾ ਪੋਤਾ ॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਵਾਲੈ ਹੋਤਾ ॥੧॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (893-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (893-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ ॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪੂੰਜੀ ॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਹਥਿ ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ ॥੨॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੪

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ਤਹ ਆਸਨੁ ॥ (894-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾਸਨੁ ॥ (894-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥ (894-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤ ॥੩॥ (894-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (894-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (894-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (894-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥ (894-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (894-4)
 ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥ (894-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥ (894-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥ (894-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥ (894-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥ (894-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (894-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵ ॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥ (894-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥ (894-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ (894-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ (894-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (894-9)
 ਕਿਛੁ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ (894-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ (894-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥ (894-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥ (894-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (894-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (894-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ (894-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ (894-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਅਗਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (894-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ (894-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ (894-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (894-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (894-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ (894-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (894-16)
 ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (894-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥ (894-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥ (894-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥ (894-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੫

ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (895-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਤੇ ਉਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (895-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ (895-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ (895-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (895-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੮॥ (895-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (895-3)
 ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥ (895-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ (895-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ (895-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ (895-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ (895-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (895-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (895-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (895-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (895-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (895-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ (895-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ (895-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (895-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ (895-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (895-9)
 ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ ॥ (895-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨਾ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (895-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (895-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (895-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ (895-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (895-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥ (895-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ (895-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ (895-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ (895-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (895-14)
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥ (895-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥ (895-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ (895-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ (895-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (895-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (895-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ (895-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥੨॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ (895-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (895-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ (895-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੬

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-1)
 ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ (896-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (896-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (896-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (896-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ (896-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (896-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ (896-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥ (896-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ (896-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ (896-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਉਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (896-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ (896-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ (896-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ (896-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-7)

ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (896-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥੧॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (896-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ (896-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥੩॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (896-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ (896-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ (896-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-13)
 ਬਿਰਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕ ॥ (896-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (896-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸ ॥ (896-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤਿ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ (896-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (896-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (896-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ (896-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥ (896-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (896-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ (896-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥ (896-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਵੀਜੈ ॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (896-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ (896-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪॥ (896-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-19)
 ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥ (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਲਹੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੮੯੭

ਉਂ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ (897-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (897-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੁੰਵਿੰਦ ॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥ (897-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ (897-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (897-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (897-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ (897-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (897-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ (897-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫॥ (897-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (897-6)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (897-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (897-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ (897-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (897-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ (897-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ (897-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (897-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (897-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥ (897-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (897-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (897-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (897-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (897-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥ (897-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (897-13)
 ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (897-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (897-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ (897-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (897-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (897-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (897-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (897-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (897-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ (897-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ (897-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (897-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (897-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (897-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ (897-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-1)

ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥ (898-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥ (898-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥ (898-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥ (898-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ॥ (898-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (898-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥ (898-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ (898-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (898-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (898-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (898-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ (898-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (898-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ (898-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ (898-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (898-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ (898-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ (898-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-7)

ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥ (898-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (898-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥ (898-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ ॥ (898-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ ॥ (898-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥੩॥ (898-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ (898-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥ (898-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (898-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ (898-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-13)
 ਗਉ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥ (898-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥ (898-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ (898-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥ (898-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (898-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (898-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ (898-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥ (898-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ ॥ (898-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਫਾਥੀ ਮਛਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥ (898-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥ (898-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ (898-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ (898-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥੩॥ (898-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ (898-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦਇਆਰੁ ॥ (898-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ (898-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੪੦॥ (898-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-19)

ਪੰਨਾ ੮੯੯

ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ ॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ਲਈ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਘੇਰ ॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (899-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (899-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥ (899-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ ॥ (899-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸਭ ਥਾਨਿ ॥ (899-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੨॥ (899-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਬਾਛਰ ਖੋਜ ॥ (899-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ ॥ (899-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ ॥ (899-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (899-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਛੂਟਉ ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ ॥ (899-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਕਾਢਿਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (899-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (899-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ (899-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (899-7)
 ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥ (899-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਧੋਹਿ ॥ (899-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ ॥ (899-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਚਕ੍ਰੁ ਪੇਲ ॥੧॥ (899-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥ (899-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (899-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਨੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥ (899-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥ (899-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅਰੇ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (899-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥੨॥ (899-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ (899-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ (899-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ (899-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ ॥੩॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ (899-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (899-13)
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (899-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (899-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (899-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥ (899-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ (899-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ (899-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ (899-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਦਾਸੁ ਅਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ (899-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (899-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥ (899-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (899-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ (899-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ (899-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ (899-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੦੦

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (900-1)
 ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ (900-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ (900-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ (900-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (900-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ (900-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (900-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥ (900-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬਨੁ ਸੂਧੁ ॥ (900-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ (900-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥ (900-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥ (900-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (900-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ (900-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ (900-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (900-7)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥ (900-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (900-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ (900-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥ (900-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੁਤਾ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ (900-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥ (900-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ (900-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ (900-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ (900-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪੪॥੫੫॥ (900-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (900-13)
 ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ (900-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (900-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (900-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ (900-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ (900-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥ (900-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥ (900-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (900-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (900-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ (900-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ (900-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (900-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥ (900-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪੫॥੫੬॥ (900-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੦੧

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ (901-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (901-1)

ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ (901-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (901-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (901-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (901-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੫੭॥ (901-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (901-4)

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (901-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (901-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (901-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ (901-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥ (901-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (901-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥ (901-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ (901-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥੫੮॥ (901-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ (901-9)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (901-9)

ਨਰਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ (901-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ॥ (901-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥੧॥ (901-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਉਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥ (901-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥੨॥੧॥੫੯॥ (901-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (901-12)

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥ (901-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥੧॥ (901-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ ਇਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ ॥ (901-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥ (901-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (901-16)

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ਤਿਪਦੇ ॥ (901-17)

ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (901-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (901-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥ (901-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੯੦੨

ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ (902-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (902-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥ (902-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥ (902-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (902-3)

ਸਾਧੋ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ (902-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (902-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (902-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ (902-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ (902-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥ (902-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (902-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥ (902-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (902-8)

ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ ॥ (902-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (902-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (902-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥ (902-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ (902-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਮੁਕਤੁ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥੨॥ (902-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥ (902-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੁ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥੯੧॥ (902-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ (902-14)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (902-14)

ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ (902-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥ (902-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (902-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਕਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (902-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ (902-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥ (902-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (902-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥੩॥ (902-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥ (902-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੪॥ (902-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੦੩

ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ ॥ (903-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (903-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ ॥ (903-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ ॥੫॥ (903-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ ॥ (903-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ (903-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (903-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ ॥ (903-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਮਾਣੁ ॥ (903-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੭॥ (903-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪਰਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ॥ (903-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ਫਿਰਿ ਓਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥੮॥੧॥ (903-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (903-6)
ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ ॥ (903-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਆਸਣੁ ਤਿਆਗਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (903-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (903-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾ ਅਉਧੂਤੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ (903-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜੋਗੀ ਬੈਸਿ ਰਹਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ (903-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਤ ਲਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (903-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਨ ਚੀਨਹਿ ਆਪੁ ॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਨਿਵਰੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਭਿਖਿਆ ਸਹਜ ਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥੨॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਭਸਮ ਚੜਾਇ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥ (903-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ॥ (903-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਫੂਟੈ ਖਾਪਰੁ ਭੀਖ ਨ ਭਾਇ ॥ (903-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (903-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਹਿ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (903-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਈ ਮਾਗਤ ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵਹਿ ॥ (903-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਦਇਆ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ (903-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੂਡਤ ਬੂਡੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥ (903-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਖਿੰਬਾ ਬਹੁ ਬਟੂਆ ॥ (903-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੋ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਨਟੂਆ ॥ (903-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ॥ (903-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੫॥ (903-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਟਕ ਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥ (903-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ ॥ (903-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ (903-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਸੂ ਭਏ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥੬॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਚੂਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਊਜਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੭॥ (903-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਝ ਪਹਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੂ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (903-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥ (903-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥ (903-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੀਤੁ ॥੮॥੨॥ (903-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (903-17)
 ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (903-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ (903-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਜੈ ਅਨਹਦੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ (903-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ (903-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (903-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (903-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੦੪

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਵਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (904-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (904-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥ (904-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿ ॥੩॥ (904-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (904-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥ (904-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (904-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥ (904-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਲਿਪਤ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (904-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (904-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰ ਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥ (904-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਉ ਸਮਾਏ ॥੫॥ (904-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੁਤਾ ॥ (904-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥ (904-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (904-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੬॥ (904-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (904-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ (904-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥ (904-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥ (904-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (904-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (904-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (904-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥ (904-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (904-10)
 ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (904-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (904-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (904-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (904-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ (904-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (904-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥ (904-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ (904-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (904-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥ (904-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥ (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੇ ਮੈਲਾ ॥ (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (904-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ (904-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (904-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥ (904-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥ (904-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥ (904-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ (904-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥ (904-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (904-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ (904-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (904-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥ (904-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (904-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (904-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੦੫

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (905-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥ (905-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ (905-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥ (905-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ (905-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥ (905-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (905-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (905-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (905-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥ (905-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (905-4)

ਹਨੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ (905-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ (905-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ (905-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥ (905-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (905-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ (905-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (905-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥੨॥ (905-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (905-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ (905-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥ (905-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥ (905-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥ (905-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥ (905-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ (905-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ (905-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥ (905-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ (905-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥ (905-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥ (905-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ (905-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (905-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਜੈ ॥੭॥ (905-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਉਂਦਰ ਦੁੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (905-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਧੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (905-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥ (905-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (905-14)
 ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (905-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (905-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (905-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (905-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (905-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (905-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ (905-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥ (905-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ (905-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥ (905-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਭੂਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (905-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (905-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥ (905-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (905-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਨੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ (905-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (905-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੦੬

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (906-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ (906-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥ (906-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ (906-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ (906-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥ (906-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ (906-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ (906-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ (906-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥ (906-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (906-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ (906-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ (906-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ (906-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ (906-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ (906-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ (906-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ (906-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (906-7)
 ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ॥ (906-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (906-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ (906-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (906-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ (906-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ (906-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ (906-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥ (906-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ (906-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ (906-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ (906-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ (906-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ (906-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ (906-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ (906-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ (906-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ (906-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ (906-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥ (906-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ (906-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੦੭

ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ (907-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥ (907-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ (907-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ (907-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ (907-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੧੨॥ (907-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (907-5)

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ (907-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ (907-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (907-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ (907-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ (907-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ (907-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ (907-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ (907-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ (907-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ (907-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ (907-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥ (907-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (907-13)
 ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (907-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (907-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (907-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (907-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿੰਝੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ (907-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥ (907-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥ (907-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ (907-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥ (907-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ (907-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ (907-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ (907-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੦੮

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥ (908-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ (908-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ (908-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ (908-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ (908-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ (908-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ (908-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ (908-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ (908-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥ (908-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਵਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ (908-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ (908-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ (908-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥ (908-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ (908-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (908-10)

ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ (908-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ (908-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ (908-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (908-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (908-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਝੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥ (908-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਦ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥ (908-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ (908-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (908-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ (908-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ (908-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ (908-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (908-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ (908-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (908-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ (908-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੦੯

ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ (909-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ (909-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ (909-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ (909-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (909-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ (909-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (909-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ (909-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ (909-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ (909-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (909-7)

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (909-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (909-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ (909-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥ (909-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ (909-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ (909-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (909-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ (909-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ (909-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ (909-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ (909-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ (909-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ (909-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ (909-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ (909-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ (909-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ (909-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ (909-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ (909-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ (909-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ (909-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ (909-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੧੦

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ (910-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ (910-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ (910-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ (910-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥ (910-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨੧੧॥ (910-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (910-5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (910-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ (910-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (910-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ (910-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ (910-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ (910-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ (910-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (910-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ (910-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ (910-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ (910-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥ (910-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ (910-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ (910-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥ (910-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ (910-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥ (910-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਮਨੁਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੬॥ (910-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੭॥ (910-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥ (910-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥ (910-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥ (910-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥੧੨॥ (910-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (910-18)
 ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ (910-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ (910-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (910-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੧੧

ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (911-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (911-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥ (911-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੫॥ (911-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬ ਹੀ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥੬॥ (911-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥ (911-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥੮॥ (911-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕਿਆ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਉ ਗਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ (911-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧੦॥ (911-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੧੧॥ (911-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥ (911-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ (911-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੪॥ (911-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧੫॥ (911-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੬॥ (911-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧੭॥ (911-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥੧੮॥ (911-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ (911-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ਫੂਟਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੦॥ (911-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥ (911-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੨੨॥ (911-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥ (911-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥ (911-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥ (911-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥ (911-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੭॥ (911-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥ (911-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥ (911-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ (911-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (911-19)
 ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥ (911-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (911-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੧੨

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (912-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥੨॥ (912-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥ (912-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥ (912-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ (912-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥ (912-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥ (912-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥੮॥ (912-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥ (912-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥ (912-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ (912-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ (912-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ (912-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ (912-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥ (912-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥ (912-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥੧੭॥ (912-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥ (912-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥ (912-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ (912-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥੧੪॥ (912-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ (912-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (912-14)
 ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (912-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (912-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ (912-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ (912-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ (912-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ (912-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ (912-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ (912-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ (912-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (912-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (912-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੧੩

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ (913-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (913-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ (913-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ (913-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ (913-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਨਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ (913-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ (913-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ (913-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ (913-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ (913-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ (913-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ (913-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ (913-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (913-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥ (913-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (913-7)
 ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ (913-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ (913-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ (913-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ (913-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮੁਾਰਿ ਜਨਾ ॥ (913-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (913-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (913-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ (913-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ (913-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ (913-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (913-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥ (913-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ (913-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥ (913-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ (913-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ (913-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ (913-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪॥ (913-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ (913-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ (913-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ (913-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥ (913-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥ (913-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ (913-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ (913-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥ (913-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (913-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥ (913-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥ (913-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੭॥ (913-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ (913-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥ (913-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (913-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਬਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥੨॥ (913-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (913-19)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪ ॥ (913-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੧੪

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ॥ (914-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (914-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (914-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥ (914-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ (914-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੁਆ ॥ (914-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੁਆ ॥ (914-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋਰਾਏ ॥ (914-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥ (914-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥ (914-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿਤੁ ਮਾਲਤ ॥ (914-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥ (914-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥ (914-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥ (914-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀਆਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥ (914-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥ (914-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥੬॥ (914-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥ (914-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥ (914-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥ (914-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥ (914-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥ (914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ (914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ (914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥ (914-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (914-11)
 ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥ (914-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥ (914-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (914-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੯॥ (914-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (914-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (914-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥ (914-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ (914-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ (914-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (914-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (914-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ (914-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ (914-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (914-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (914-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥ (914-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ (914-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੪॥ (914-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥ (914-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥ (914-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ (914-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤ ॥੫॥ (914-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥ (914-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬੁੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (914-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ (914-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥ (914-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੧੫

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (915-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥ (915-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੭॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੁਟੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ॥ (915-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦ ॥੮॥੪॥ (915-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (915-4)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ (915-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (915-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥ (915-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥ (915-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥ (915-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥ (915-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥ (915-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥੭॥ (915-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥ (915-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ (915-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (915-10)
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ (915-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (915-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (915-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥ (915-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਵਾਈ ॥੩॥ (915-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ (915-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (915-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥ (915-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁਤਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੭॥ (915-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥ (915-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੯॥ (915-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥ (915-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥ (915-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥ (915-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥ (915-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੧੪॥ (915-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੧੬

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮੂਲੇ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥ (916-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥ (916-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥ (916-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥ (916-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥ (916-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ (916-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥੨੧॥੧॥੬॥ (916-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (916-5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (916-6)
 ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (916-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥ (916-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ (916-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥ (916-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (916-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥ (916-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥ (916-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥ (916-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥ (916-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ (916-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥ (916-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥੨॥੭॥ (916-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (916-13)
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ (916-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (916-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ (916-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (916-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (916-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥ (916-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥ (916-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ (916-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ (916-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥੮॥੨੨॥ (916-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੧੭

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ (917-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (917-1)
 ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ (917-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ (917-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ (917-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ (917-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (917-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (917-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ (917-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ (917-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (917-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ (917-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ (917-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ (917-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ (917-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ (917-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ (917-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ (917-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ (917-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ (917-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (917-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ (917-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ (917-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ (917-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ (917-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (917-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ (917-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ (917-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (917-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ (917-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (917-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (917-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ (917-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ (917-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (917-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ (917-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (917-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ (917-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੧੮

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (918-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ (918-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (918-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ (918-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ (918-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ (918-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ (918-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ (918-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (918-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ (918-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (918-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ (918-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (918-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ (918-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ (918-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ (918-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (918-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (918-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (918-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (918-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (918-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ (918-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (918-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ (918-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ (918-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (918-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (918-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (918-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (918-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ (918-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (918-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (918-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (918-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹੁ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ (918-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ (918-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ (918-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੧੯

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ (919-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ (919-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (919-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹੁ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ (919-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (919-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ (919-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ (919-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (919-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (919-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ (919-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (919-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ (919-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (919-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (919-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ (919-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (919-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ (919-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (919-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (919-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ (919-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (919-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ (919-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ (919-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ (919-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (919-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (919-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ (919-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ (919-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ (919-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (919-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (919-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ (919-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ (919-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ (919-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ (919-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ (919-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੨੦

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥ (920-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (920-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥ (920-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (920-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (920-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥ (920-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (920-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (920-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ (920-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ (920-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥ (920-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (920-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (920-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (920-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (920-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥ (920-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥ (920-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ (920-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ (920-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ (920-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (920-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥ (920-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (920-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (920-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (920-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (920-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ (920-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (920-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (920-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (920-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥ (920-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ (920-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (920-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ (920-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥ (920-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (921-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ (921-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ (921-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (921-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (921-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (921-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ (921-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ (921-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (921-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕੁ ਵਿਲਲਾਇ ॥ (921-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ (921-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (921-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ (921-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (921-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ (921-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ (921-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ (921-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥ (921-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (921-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (921-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (921-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ (921-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ (921-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (921-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (921-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (921-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (921-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥ (921-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ (921-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ (921-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ (921-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ (921-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ (921-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ (922-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (922-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (922-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ (922-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (922-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ (922-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ (922-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (922-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (922-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (922-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ (922-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ (922-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ (922-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (922-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ (922-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ (922-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (922-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ (922-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (922-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ (922-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ (922-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ (922-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (922-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ (922-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ (922-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ (922-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (922-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (922-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (922-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ (922-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (922-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥ (922-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ (923-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (923-1)

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ (923-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (923-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਅਵਰੇ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (923-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ (923-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (923-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (923-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (923-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ (923-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (923-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ (923-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ (923-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (923-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ (923-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (923-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ (923-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈਨਾਵਏ ॥ (923-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤਪਿ ਹੋਏ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ (923-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (923-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (923-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਕੇਸੇ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (923-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ (923-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ (923-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (923-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (923-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (924-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)
 ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (924-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)
 ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ (924-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)
 ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ (924-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)
 ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (924-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)
 ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥ (924-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ (924-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (924-6)
 ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ (924-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ (924-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ (924-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ (924-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ (924-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥ (924-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (924-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (924-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ (924-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ (924-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (924-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (924-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ (924-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ (924-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ (924-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ (924-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ (924-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ (924-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ (924-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ (924-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ (924-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (924-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥ (924-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥੪॥੧॥ (924-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (925-1)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (925-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ (925-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (925-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ (925-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ (925-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ (925-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ (925-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ (925-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ (925-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ (925-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ (925-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ (925-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ (925-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ (925-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ (925-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ (925-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ (925-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ (925-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (925-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (925-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (925-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (925-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (925-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (925-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (925-13)

ਰੁਣ ਝੁਣੇ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ (925-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ (925-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥ (925-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥ (925-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ (925-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥ (925-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (925-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (925-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (925-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥ (925-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ (925-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੨੬

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (926-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ (926-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ (926-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੇ ॥ (926-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੇ ॥ (926-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਬੀਵਾ ॥ (926-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥ (926-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (926-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (926-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (926-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ (926-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥ (926-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੁਰਿਆ ॥੪॥੩॥ (926-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ (926-8)
ਸਲੋਕੁ ॥ (926-9)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (926-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥ (926-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਛੰਤੁ ॥ (926-10)
ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (926-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ (926-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (926-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (926-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ (926-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ (926-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ॥ (926-13)
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥ (926-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥ (926-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਛੰਤੁ ॥ (926-14)

ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ (926-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ (926-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (926-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ (926-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ (926-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥ (926-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (926-18)
 ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨ ॥ (926-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ (926-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (926-19)
 ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ (926-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥ (926-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੨੭

ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥ (927-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ (927-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ (927-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (927-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (927-3)
 ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ (927-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥ (927-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (927-4)
 ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ (927-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ (927-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ (927-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ (927-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (927-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ (927-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (927-8)
 ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (927-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (927-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ (927-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (927-10)
 ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ (927-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ (927-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (927-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (927-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (927-13)
 ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥ (927-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ (927-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (927-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ (927-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ (927-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ (927-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (927-16)
 ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (927-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (927-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ (927-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ (927-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (927-18)
 ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ (927-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ (927-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ (927-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੨੮

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ (928-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ (928-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ (928-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (928-2)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ (928-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ (928-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ (928-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ (928-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (928-4)
 ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥ (928-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (928-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ (928-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ (928-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ (928-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ (928-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (928-8)
 ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (928-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ (928-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ (928-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ (928-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (928-10)
 ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥ (928-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ (928-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ (928-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ (928-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ (928-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥ (928-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (928-13)
 ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ (928-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥ (928-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (928-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ (928-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (928-15)
 ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੁ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ (928-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ (928-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਛਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ (928-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ (928-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ (928-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ (928-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (928-19)
 ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ (928-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ (928-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੨੯

ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (929-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ (929-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (929-2)

ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ (929-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ (929-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ (929-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ (929-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ (929-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥ (929-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (929-5)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ (929-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥ (929-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ (929-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ (929-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (929-7)
 ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ (929-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ (929-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥ (929-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ (929-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ (929-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ (929-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ॥ (929-11)
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ (929-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ (929-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ (929-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ (929-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਛੰਤੁ ॥ (929-13)
 ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਉਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥ (929-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥ (929-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥ (929-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (929-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥ (929-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੬॥੮॥ (929-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ (929-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (929-17)
 ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੦

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (930-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (930-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ (930-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ (930-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ (930-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ (930-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (930-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ (930-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ (930-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ (930-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ (930-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (930-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ (930-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ (930-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ (930-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਵਾਪੈ ॥ (930-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ (930-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ (930-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (930-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ (930-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੁਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (930-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ (930-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥ (930-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ (930-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (930-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (930-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ (930-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ (930-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (930-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ (930-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ (930-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (930-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (930-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (930-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ (930-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਊਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਉਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (930-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (930-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ (930-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੧

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ (931-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ (931-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (931-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥ (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥ (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ (931-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ (931-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ (931-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ (931-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥ (931-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (931-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ (931-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥ (931-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ (931-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ (931-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ (931-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ (931-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ (931-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ (931-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ (931-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਰੁ ॥ (931-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਰੁ ॥੧੩॥ (931-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ (931-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਈ ਨ ਮੋਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥ (931-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਬਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ (931-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਬਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥ (931-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਬਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (931-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (931-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (931-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੪॥ (931-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ (931-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥ (931-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (931-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ (931-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥੧੫॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ॥ (931-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥ (931-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (931-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (931-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (931-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (931-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥ (931-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥ (931-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ (931-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੨

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (932-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ ॥ (932-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤ ॥੧੭॥ (932-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥ (932-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥ (932-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁ ਤਾਉ ॥ (932-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥ (932-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਗਤੁ ਪਸੂ ਅਹੰ ਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥ (932-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ (932-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (932-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ (932-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (932-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਮਨੁ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (932-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (932-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਰਾ ਰਤਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ (932-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (932-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (932-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (932-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥ (932-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (932-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (932-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ (932-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (932-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥ (932-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ॥ (932-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ (932-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ॥੨੦॥ (932-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (932-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ (932-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ (932-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (932-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥ (932-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (932-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ (932-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (932-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥ (932-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ (932-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥ (932-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (932-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨੩॥ (932-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ (932-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥ (932-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (932-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (932-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (932-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (932-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ (932-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੩

ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥ (933-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (933-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (933-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (933-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ (933-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ (933-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ॥੨੫॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥ (933-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ (933-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (933-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥ (933-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (933-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (933-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਵਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (933-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥ (933-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥ (933-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (933-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ (933-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ (933-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੁ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (933-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ (933-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥ (933-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥ (933-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਠਾਕੁਰੁ ਮਨੁਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥ (933-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (933-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (933-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੨੯॥ (933-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ ॥ (933-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥ (933-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥ (933-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਡਰੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ (933-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (933-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (933-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (933-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥ (933-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥ (933-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ (933-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (933-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (933-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ (933-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੪

ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (934-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (934-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ (934-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (934-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ (934-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਣਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥ (934-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥ (934-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (934-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (934-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ (934-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਵਿਛੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩੨॥ (934-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ (934-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ (934-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ (934-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ (934-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ (934-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ (934-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (934-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ (934-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਰ ਬਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ (934-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ (934-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (934-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (934-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਬਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (934-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (934-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਥਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (934-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ (934-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ (934-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ (934-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ (934-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥ (934-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ (934-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ (934-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥ (934-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (934-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ (934-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (934-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ (934-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ (934-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (934-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛਤਾਹਿ ॥ (934-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੫

ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (935-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (935-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ (935-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (935-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (935-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥ (935-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ (935-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪਿ ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (935-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ (935-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (935-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਦੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (935-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਥੈ ਕਾਲੁ ॥ (935-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇਤਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ (935-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥ (935-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਉਆ ॥ (935-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥ (935-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (935-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (935-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥ (935-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥ (935-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ (935-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥ (935-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥ (935-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਰਲੋ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ (935-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (935-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ (935-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥ (935-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥ (935-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥ (935-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (935-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥ (935-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (935-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ (935-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਭੈ ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥ (935-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥ (935-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ (935-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੇ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ ॥ (935-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਵਗੁਣ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (935-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੇ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (935-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੬

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥ (936-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (936-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (936-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥ (936-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ (936-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ (936-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ (936-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥ (936-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥ (936-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ (936-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥ (936-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੪੩॥ (936-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥ (936-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰ ॥ (936-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ਸਰ ਡੂਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥ (936-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥ (936-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ (936-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (936-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (936-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਸਤਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥ (936-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ (936-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (936-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (936-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੜਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (936-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ (936-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥ (936-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (936-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪੫॥ (936-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥ (936-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (936-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (936-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (936-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਉਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ (936-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ (936-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥ (936-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥ (936-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾੜੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ (936-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (936-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾੜੈ ਗਾਰੁੜੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (936-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ (936-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (936-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (936-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (936-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੭

ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥ (937-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ (937-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (937-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ (937-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ (937-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ (937-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥ (937-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ (937-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥ (937-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਿਮਾ ਵਿਹੁਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ (937-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ (937-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (937-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ (937-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ (937-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ (937-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਧੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (937-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥ (937-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (937-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ (937-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (937-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ (937-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ (937-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ (937-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (937-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ (937-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ (937-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (937-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (937-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ (937-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (937-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (937-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (937-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ (937-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (937-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ (937-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੁਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (937-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥ (937-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (937-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (937-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (937-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥ (937-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (937-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੮

ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (938-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (938-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੁਝ ਨਹ ਕਾਇ ॥੫੩॥ (938-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (938-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥ (938-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ (938-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥੧॥ (938-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ (938-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (938-5)
 ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ ॥ (938-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥ (938-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ (938-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥ (938-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ (938-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (938-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥ (938-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ (938-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥ (938-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥ (938-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (938-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ (938-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਬਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥ (938-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (938-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥ (938-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੁ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (938-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ (938-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (938-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ (938-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ (938-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ (938-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥ (938-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (938-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ (938-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (938-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ (938-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ (938-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੁ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ (938-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੩੯

ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ (939-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੨॥ (939-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ॥ (939-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (939-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (939-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ (939-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਬਾ ॥ (939-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ (939-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁਤਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ (939-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥ (939-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ (939-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ (939-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਖਿੰਬਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ (939-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ (939-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਉਂਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥ (939-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ (939-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (939-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ (939-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥ (939-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (939-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ (939-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ (939-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ (939-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ (939-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (939-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ (939-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ (939-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ (939-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (939-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ (939-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ (939-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ (939-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ (939-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ (939-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥ (939-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (939-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (939-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਬੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ (939-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ (939-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (939-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (939-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ (939-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ (939-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ (939-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੦

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ (940-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ (940-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (940-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ (940-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (940-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ (940-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ (940-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ (940-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (940-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ (940-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ (940-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ (940-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (940-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ (940-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ (940-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥ (940-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ (940-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ (940-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ (940-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (940-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ (940-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ (940-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ (940-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ (940-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ (940-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥ (940-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (940-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥ (940-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ (940-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥ (940-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ (940-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ (940-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ (940-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥ (940-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੋ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥ (940-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ (940-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ (940-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ (940-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੧

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ (941-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥ (941-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (941-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥ (941-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥ (941-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ (941-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥ (941-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥ (941-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ (941-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥ (941-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (941-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (941-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (941-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ (941-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (941-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (941-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥ (941-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ (941-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (941-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮॥ (941-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (941-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ (941-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (941-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥ (941-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ (941-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥ (941-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ (941-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ (941-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (941-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (941-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ (941-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥ (941-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ (941-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥ (941-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (941-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (941-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (941-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥ (941-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (941-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥ (941-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ (941-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥ (941-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (941-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (941-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥ (941-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (941-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੨

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (942-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥ (942-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (942-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (942-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (942-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (942-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ (942-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੩੫॥ (942-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (942-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (942-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (942-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (942-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ (942-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩੬॥ (942-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ (942-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ (942-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ (942-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (942-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (942-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩੭॥ (942-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (942-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ (942-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (942-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (942-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ (942-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥ (942-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ (942-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (942-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (942-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (942-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਹਟਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (942-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥ (942-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ (942-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (942-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ (942-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥ (942-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣੁ ਤਾਰੇ ॥ (942-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (942-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (942-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ (942-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ (942-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (942-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (942-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (942-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ (942-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ (942-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ (942-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ (942-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੩

ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ (943-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ (943-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (943-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (943-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (943-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ (943-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (943-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ (943-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ (943-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ (943-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (943-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ (943-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ (943-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ (943-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (943-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ (943-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥ (943-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ (943-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (943-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ (943-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ (943-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ (943-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ (943-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ (943-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (943-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥ (943-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (943-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (943-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (943-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (943-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (943-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥ (943-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ (943-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (943-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (943-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ (943-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥ (943-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥ (943-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ (943-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ (943-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (943-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (943-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ (943-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ (943-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (943-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥ (943-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੪

ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (944-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ (944-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ (944-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (944-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (944-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (944-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ (944-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥ (944-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ (944-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (944-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ (944-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ (944-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ (944-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥ (944-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (944-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (944-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ (944-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (944-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (944-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (944-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (944-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥ (944-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (944-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (944-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ (944-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ (944-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (944-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ (944-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (944-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ (944-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (944-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (944-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (944-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥ (944-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੁ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ (944-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ (944-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ (944-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ (944-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਮਨਾ ਇਤਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ (944-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਉਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥ (944-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ (944-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ (944-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੫

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ (945-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ (945-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ (945-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ (945-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ (945-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ (945-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ (945-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (945-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ (945-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥ (945-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥ (945-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥ (945-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (945-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ (945-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (945-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ (945-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥ (945-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ (945-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥ (945-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ (945-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ (945-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥ (945-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥ (945-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥ (945-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ (945-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥ (945-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ (945-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ (945-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਨੈ ਰਹਤਾ ॥ (945-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ (945-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (945-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮਤੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (945-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ (945-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥ (945-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (945-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ (945-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ (945-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (945-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੬

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (946-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥ (946-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥ (946-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (946-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (946-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (946-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (946-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥ (946-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ (946-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (946-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (946-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (946-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (946-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ (946-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (946-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ (946-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (946-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (946-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ (946-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥ (946-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (946-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (946-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ (946-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (946-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁੰ ਜਾਣੈ ॥ (946-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੨੧॥ (946-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (946-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (946-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (946-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ (946-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ (946-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨੨॥ (946-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (946-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ (946-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ (946-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ (946-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (946-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨੩॥੧॥ (946-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੪੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (947-1)
 ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (947-2)
 ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ (947-2)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (947-2)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ (947-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (947-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ (947-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ (947-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁਤਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ (947-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ (947-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ (947-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (947-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (947-6)
 ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ (947-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (947-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (947-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ (947-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (947-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (947-8)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ (947-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (947-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (947-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥ (947-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (947-10)
 ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ (947-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ (947-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ (947-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (947-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (947-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (947-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (947-13)
 ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ (947-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥ (947-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਃ ੩ ॥ (947-14)
 ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (947-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ (947-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ (947-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (947-16)
 ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ (947-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (947-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ (947-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥ (947-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥ (947-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (947-18)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ (947-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੪੮

ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (948-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (948-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ (948-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (948-3)

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ (948-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (948-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (948-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ (948-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (948-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (948-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (948-6)

ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ (948-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ (948-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ (948-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ (948-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (948-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ॥ (948-8)

ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (948-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (948-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਃ ੩ ॥ (948-9)

ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (948-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛੁਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (948-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (948-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (948-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (948-11)

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (948-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ (948-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥ (948-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ (948-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (948-13)

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (948-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ (948-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (948-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (948-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ (948-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (948-16)

ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (948-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ (948-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ (948-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਓਹੁ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ (948-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (948-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (948-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (948-18)
 ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ (948-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (948-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (948-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ (948-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (948-19)
 ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ (948-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੪੯

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥ (949-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ (949-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥ (949-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥ (949-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (949-3)
 ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ (949-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ (949-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ (949-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ (949-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (949-5)
 ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ (949-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (949-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ (949-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ (949-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (949-7)
 ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ (949-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (949-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ (949-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ (949-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥ (949-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (949-9)

ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (949-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (949-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (949-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (949-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (949-11)

ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (949-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (949-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (949-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (949-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ (949-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ (949-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ (949-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ (949-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (949-16)

ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ (949-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ (949-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ (949-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ (949-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ (949-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (949-18)

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (949-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (949-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (949-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੫੦

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (950-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (950-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (950-2)

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (950-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (950-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (950-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (950-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (950-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ (950-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (950-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (950-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (950-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (950-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (950-7)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (950-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (950-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (950-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (950-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (950-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (950-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ (950-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (950-11)
 ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ (950-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (950-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (950-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (950-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ (950-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (950-14)
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ (950-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ (950-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ॥ (950-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ (950-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (950-16)
 ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (950-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (950-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ (950-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (950-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (950-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ (950-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (950-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੫੧

ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ (951-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੇ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (951-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (951-2)

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (951-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ (951-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ (951-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (951-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ (951-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (951-5)

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ (951-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ (951-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (951-7)

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ (951-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ (951-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ (951-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (951-10)

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ (951-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ ॥ (951-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ (951-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੁ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ (951-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥ (951-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (951-13)

ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (951-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ (951-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ (951-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪਤਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ (951-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (951-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ (951-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (951-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ (951-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (951-18)
 ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ (951-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪਤਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੫੨

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (952-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ (952-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (952-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ (952-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ (952-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (952-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਵਾਣੈ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰੁ ਫਕਤੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (952-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (952-5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥ (952-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ (952-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥ (952-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ (952-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ (952-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (952-8)
 ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ (952-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥ (952-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ (952-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ (952-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ (952-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ (952-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ (952-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ (952-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥ (952-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (952-13)
 ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ (952-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ (952-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (952-15)
 ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ (952-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਭੀਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (952-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ (952-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ (952-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (952-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥ (952-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (952-17)

ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ (952-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ (952-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ (952-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ (952-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (952-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ (952-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (952-19)
 ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ (952-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥ (952-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ (952-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੫੩

ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ (953-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (953-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥ (953-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (953-2)
 ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (953-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਬੰਮੁ ॥ (953-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥ (953-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (953-3)
 ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ (953-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ (953-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ (953-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ (953-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ (953-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ (953-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ (953-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (953-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (953-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (953-6)

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (953-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (953-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (953-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ (953-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ (953-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (953-9)
 ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ (953-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ (953-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ (953-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ (953-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ (953-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ (953-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ (953-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ (953-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੧ ॥ (953-13)
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ (953-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੋਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ (953-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ (953-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ (953-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ (953-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ (953-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (953-16)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥ (953-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (953-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥ (953-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥ (953-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ (953-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (953-18)
 ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦੁ ਰੋਆਇਆ ॥ (953-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੫੪

ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ (954-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ (954-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ (954-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ (954-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ (954-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ (954-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (954-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ (954-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ (954-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥ (954-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (954-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ (954-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ (954-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੨ ॥ (954-6)
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ (954-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ (954-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਪਉੜੀ ॥ (954-7)
ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (954-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (954-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (954-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (954-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥ (954-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (954-9)
ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥ (954-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥ (954-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਮਃ ੨ ॥ (954-11)
ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥ (954-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥ (954-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥ (954-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥ (954-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (954-12)
 ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥ (954-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥ (954-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (954-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (954-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥ (954-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (954-15)
 ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ (954-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ (954-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥ (954-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (954-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੨ ॥ (954-17)
 ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ (954-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ (954-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ (954-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ (954-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੨ ॥ (954-19)
 ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ (954-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ (954-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੯੫੫

ਪਉੜੀ ॥ (955-1)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ (955-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (955-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ (955-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ (955-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ (955-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (955-3)
 ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾਤੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ (955-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ (955-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣੁ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ (955-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (955-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (955-5)

ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ (955-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (955-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ (955-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ (955-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (955-7)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ (955-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ (955-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ (955-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ (955-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ (955-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (955-9)
 ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ॥ (955-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ (955-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ (955-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ (955-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ (955-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (955-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧॥ (955-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)
 ਮਃ ੧ ॥ (955-13)
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ (955-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ (955-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ (955-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (955-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (955-15)
 ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ (955-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ (955-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ (955-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ (955-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥ (955-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (955-17)
 ਵੇਲਿ ਪਿੰਵਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ (955-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ (955-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ (955-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ (955-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ (955-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥ (955-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੫੬

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ (956-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (956-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੧ ॥ (956-2)

ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥ (956-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ (956-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ (956-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਲੋਹੁ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (956-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੧ ॥ (956-4)

ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ (956-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ (956-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਪਉੜੀ ॥ (956-5)
ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ (956-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ (956-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ (956-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ (956-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ (956-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (956-7)

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (956-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (956-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (956-8)

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (956-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾਂ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ (956-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (956-9)

ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ (956-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥ (956-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥ (956-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥ (956-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥ (956-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (956-12)
 ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ (956-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ (956-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ (956-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ਓਨ੍ਹਾ ਹੋਰੇ ਖਾਣਾ ॥ (956-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੇ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥ (956-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ (956-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (956-15)
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (956-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥ (956-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵੀਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (956-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗੁਣ ਵੰਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥ (956-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (956-17)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥ (956-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥ (956-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥ (956-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥ (956-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (956-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੫੭

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ (957-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (957-1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (957-2)
 ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੈ ਡੀਨੁ ॥ (957-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਨੁ ॥ (957-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ (957-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ (957-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (957-4)
 ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ (957-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥ (957-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ (957-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ (957-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (957-6)

ਬਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ॥ (957-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਣਿਆ ॥ (957-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਣਿਆ ॥ (957-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਣਿਆ ॥ (957-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਣਿਆ ॥ (957-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰਣਿਆ ॥ (957-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਣਿਆ ॥ (957-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਣਿਆ ॥੧॥ (957-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (957-9)

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ (957-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (957-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (957-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (957-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (957-11)

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ (957-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥ (957-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥ (957-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (957-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (957-13)

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ (957-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ (957-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ (957-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ (957-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (957-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ (957-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥ (957-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥ (957-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (957-17)

ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥ (957-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥ (957-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ (957-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (957-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੫੮

ਮਃ ੫ ॥ (958-1)

ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥ (958-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ (958-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ (958-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (958-2)

ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (958-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ (958-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ (958-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ (958-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (958-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ (958-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ (958-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੩॥ (958-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (958-6)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (958-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤੁ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ (958-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (958-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (958-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (958-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥ (958-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (958-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ (958-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (958-10)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ (958-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ (958-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (958-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (958-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (958-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (958-12)

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ (958-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥ (958-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ (958-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ (958-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ (958-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ (958-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (958-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪॥ (958-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (958-16)
 ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ (958-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੇ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ (958-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ (958-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ (958-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ (958-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ (958-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ (958-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ (958-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੫੯

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (959-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (959-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥ (959-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (959-2)
 ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (959-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ (959-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ (959-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ (959-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ (959-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ (959-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ (959-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ (959-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ (959-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ (959-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (959-7)
 ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ (959-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ (959-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ (959-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ (959-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥ (959-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥ (959-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ (959-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ (959-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (959-10)
 ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ (959-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ (959-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ (959-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਉਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥ (959-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ (959-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ (959-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ (959-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (959-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥ (959-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥ (959-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (959-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (959-16)
 ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ (959-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (959-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (959-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (959-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (959-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (959-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੬੦

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (960-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (960-1)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ (960-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ (960-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ (960-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (960-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥ (960-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ (960-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ (960-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ (960-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (960-5)

ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ (960-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ (960-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (960-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ (960-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (960-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ (960-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ (960-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ (960-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਵੁ ਲਖਾਵੈ ॥ (960-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (960-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ (960-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ (960-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (960-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (960-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ (960-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ (960-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (960-14)

ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ (960-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ (960-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ (960-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ (960-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ (960-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ (960-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ (960-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥ (960-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੁਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥ (960-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ (960-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (960-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੬੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਚੈ ਵਸੇਹਾ ॥ (961-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥ (961-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (961-2)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ (961-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥ (961-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ (961-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ (961-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ (961-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਬਿਅਈ ॥ (961-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ (961-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੨॥ (961-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (961-6)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ (961-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ (961-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ (961-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ (961-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ (961-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ (961-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (961-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ (961-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ (961-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥ (961-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (961-10)

ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (961-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (961-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (961-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ (961-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (961-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ (961-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (961-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (961-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (961-14)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥ (961-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ (961-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ (961-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (961-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥ (961-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ (961-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ (961-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਿਗੀ ॥੮॥ (961-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (961-17)
 ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ (961-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ (961-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (961-18)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ (961-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥ (961-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (961-19)

ਪੰਨਾ ੯੬੨

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ (962-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ (962-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ (962-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ (962-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ (962-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ (962-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ (962-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ (962-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (962-4)
 ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (962-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (962-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (962-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (962-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ (962-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (962-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (962-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ (962-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (962-8)
 ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ (962-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (962-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (962-9)

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥ (962-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥ (962-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ (962-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥ (962-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥ (962-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥ (962-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ (962-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥ (962-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (962-12)
 ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ (962-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣ ॥ (962-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣ ॥ (962-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣ ॥੧॥ (962-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (962-14)
 ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ (962-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਨਾਨਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ (962-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥ (962-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ ॥ (962-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ (962-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥ (962-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (962-16)
 ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ (962-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥ (962-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (962-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਨੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥ (962-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰ ॥ (962-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥ (962-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਪਤੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥ (962-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥ (962-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੬੩

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (963-1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (963-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (963-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (963-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ (963-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (963-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ (963-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (963-4)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (963-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ (963-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (963-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ (963-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ (963-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ (963-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ (963-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥ (963-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (963-8)

ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ (963-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ (963-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ (963-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਾਪੀਐ ॥ (963-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (963-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ (963-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ (963-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ (963-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (963-11)

ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ (963-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ (963-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (963-13)

ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ (963-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ (963-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (963-14)

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੇ ॥ (963-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ (963-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ (963-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ (963-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ (963-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ (963-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ (963-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ (963-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (963-17)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਵਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ (963-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (963-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (963-18)
 ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ (963-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ (963-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੬੪

ਪਉੜੀ ॥ (964-1)
 ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ (964-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ (964-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ (964-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੋ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ (964-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ (964-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ (964-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ (964-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ (964-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (964-4)
 ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ (964-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ (964-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (964-6)
 ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ (964-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ (964-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (964-7)
 ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ (964-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁਤਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ (964-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ (964-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ (964-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ (964-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ (964-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ (964-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ (964-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (964-10)
 ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਢੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ (964-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ (964-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (964-11)
 ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ (964-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ (964-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (964-13)
 ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ (964-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ (964-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (964-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ (964-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ (964-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ (964-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ (964-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ (964-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (964-16)
 ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ (964-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ (964-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (964-17)
 ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ (964-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ (964-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਢੂੰਢ ਵਵਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ (964-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ (964-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (964-18)
 ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ (964-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ (964-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (964-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੬੫

ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ (965-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ (965-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ (965-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (965-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ (965-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (965-3)
ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ (965-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ (965-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰੁ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ (965-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ (965-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ (965-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (965-5)
ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (965-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (965-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (965-6)
ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ (965-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹਿ ਕਰਤਬਾ ॥ (965-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ (965-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ (965-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ (965-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ (965-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ (965-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ (965-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (965-9)
ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ (965-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ (965-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਮਹਲਾ ੫ ॥ (965-10)
ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (965-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (965-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪਉੜੀ ॥ (965-11)
ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ (965-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ (965-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ (965-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲੈ ਭਿਤਾ ॥ (965-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾਤੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ (965-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ (965-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ (965-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ (965-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (965-15)
 ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ (965-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੁ ਲਾਹਿ ॥੧॥ (965-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (965-16)
 ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ (965-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥ (965-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (965-17)
 ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ (965-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥ (965-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ (965-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ (965-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥ (965-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੬੬

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ (966-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ (966-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥ (966-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (966-2)
 ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ (966-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ (966-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (966-3)
 ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ (966-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ (966-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (966-4)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (966-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (966-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ (966-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (966-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ (966-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (966-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ (966-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ (966-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (966-8)
 ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ (966-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ (966-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (966-9)
 ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ (966-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਬਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ (966-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (966-10)
 ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ (966-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ (966-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ (966-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ (966-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ (966-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥ (966-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ (966-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ ॥ (966-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ (966-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (966-14)
 ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ (966-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ (966-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ (966-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ (966-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ (966-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ (966-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ (966-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ (966-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ (966-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ (966-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੁਣੀ ਚਟੀਐ ॥ (966-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

ਪੰਨਾ ੯੬੭

ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ (967-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ (967-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥ (967-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ (967-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ (967-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ੍ਹ ਮੁਰਟੀਐ ॥ (967-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨਿ ਛਟੀਐ ॥ (967-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ (967-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ (967-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ (967-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ (967-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ (967-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੇਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ (967-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥ (967-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ (967-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ (967-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤਾਲੀ ॥ (967-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ (967-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ (967-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ (967-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥ (967-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ (967-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ (967-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ (967-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ (967-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ (967-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ (967-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ (967-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ (967-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ (967-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ (967-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ (967-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ (967-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਵਰਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ (967-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਨਰੂਰੁ ॥ (967-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ (967-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥ (967-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕੁ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ (967-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥ (967-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

ਪੰਨਾ ੯੬੮

ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (968-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (968-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇੜੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥ (968-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ (968-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ (968-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ (968-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ (968-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਹੈ ਭਾਣੁ ॥ (968-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ (968-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ (968-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (968-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (968-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (968-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ (968-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ (968-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (968-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ (968-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ (968-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (968-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ (968-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (968-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (968-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (968-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ (968-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ (968-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ (968-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ (968-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (968-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੨॥ (968-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ (968-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ (968-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ (968-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ (968-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ (968-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਬਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ (968-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ (968-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ (968-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥ (968-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)
 ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (968-19)
 ਕਬੀਰ ਜੀਉ (968-19)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (968-19)
 ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ (968-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੬੯

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ (969-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ (969-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ (969-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥ (969-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ (969-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥ (969-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥ (969-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੇ ਰੇ ॥੪॥੧॥ (969-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ (969-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ (969-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ (969-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ (969-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (969-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (969-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥ (969-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ (969-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (969-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ (969-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (969-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ਫੂਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥ (969-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ (969-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ (969-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ (969-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥ (969-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ (969-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਵਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥ (969-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (969-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥ (969-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ (969-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ (969-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (969-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੭੦

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ (970-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥ (970-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ (970-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ (970-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (970-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮਾਰਿ ॥੪॥ (970-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (970-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਬਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥ (970-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ (970-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ (970-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮਨੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ (970-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (970-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਨ ਉਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥ (970-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥ (970-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥ (970-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥ (970-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ (970-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥ (970-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ (970-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (970-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ (970-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥ (970-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥ (970-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥ (970-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ (970-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥ (970-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ (970-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (970-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚਵਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (970-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥ (970-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ (970-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥ (970-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (970-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (970-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੭੧

ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥ (971-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (971-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ (971-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ (971-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ (971-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥ (971-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ (971-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ (971-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ (971-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੮॥ (971-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ (971-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (971-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥ (971-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥ (971-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (971-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (971-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ (971-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ (971-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ (971-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (971-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥ (971-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ (971-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (971-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥ (971-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (971-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ (971-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (971-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ (971-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮੰਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ (971-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ (971-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ (971-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥ (971-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (971-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (971-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (971-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ (971-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥੮॥੯॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (971-19)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (971-19)

ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (971-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (971-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੭੨

ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥ (972-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥੧॥ (972-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ (972-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ (972-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ (972-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ (972-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥੨॥ (972-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥ (972-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ (972-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ (972-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (972-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥੧॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ ॥ (972-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥੧੧॥ (972-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (972-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨੀਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥ (972-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (972-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੰਤੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (972-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥ (972-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੧ (972-12)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (972-12)

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ (972-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥ (972-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥ (972-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਉਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥ (972-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥ (972-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਉ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥ (972-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਉ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ (972-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ (972-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਪੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥ (972-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੇ ॥ (972-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੭੩

ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੇ ॥੧॥ (973-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੇ ॥ (973-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (973-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੇ ॥ (973-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੇ ॥੨॥ (973-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੇ ॥ (973-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨਾਉਗੇ ॥੩॥ (973-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਭਲੇ ਨ ਕਹਾਵਉਗੇ ॥ (973-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੇ ॥੪॥੨॥ (973-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥ (973-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ (973-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ (973-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (973-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (973-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ (973-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ (973-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥ (973-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ॥ (973-10)
ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ (973-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ (973-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (973-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (973-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਉ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ (973-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ (973-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੇ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ (973-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ (973-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਲੀਜੈ ॥ (973-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥ (973-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (973-18)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (973-18)

ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ (973-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ (973-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੭੪

ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ (974-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (974-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (974-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ (974-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ (974-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥ (974-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ (974-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (974-5)

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ (974-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ (974-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ (974-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (974-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (974-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (974-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ (974-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (974-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ (974-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ (974-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ (974-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (974-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ (974-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ (974-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਉਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟੁ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ (974-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (974-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ (974-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ (974-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮਨੁਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ (974-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ (974-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ (974-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ (974-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ (974-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (974-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ (974-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ (974-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ (974-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ (974-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ (974-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ (974-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ (974-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ (974-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਦੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ (974-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (974-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥ (974-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੭੫

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ (975-1)

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (975-2)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ (975-4, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (975-4, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥ (975-5, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥ (975-5, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥ (975-6, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (975-6, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥ (975-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥ (975-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥ (975-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ (975-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (975-9)

ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ (975-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (975-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥ (975-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥੧॥ (975-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥ (975-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥੨॥ (975-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲੇ ॥ (975-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥੩॥ (975-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ (975-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥੪॥੨॥ (975-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (975-15)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ (975-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੭੬

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਊਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਨਿ ਰਖੇ ॥ (976-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥ (976-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥ (976-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥ (976-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥ (976-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥ (976-5, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ (976-5, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਹਰਣਖੇ ॥੪॥੩॥ (976-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (976-7)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥ (976-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੁਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੇ ॥ (976-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥੧॥ (976-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥ (976-9, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥੨॥ (976-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੇ ॥ (976-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥੩॥ (976-11, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥ (976-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਸੇਵਹੁ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥੪॥੪॥ (976-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (976-13)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ (976-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਗੰਨਾਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ (976-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥੧॥ (976-15, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥ (976-15, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ॥੨॥ (976-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥ (976-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੁਐ ਬਾਂਧਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥ (976-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥ (976-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥ (976-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (976-19)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥ (976-19, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੭੭

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਰੁੜਣੇ ॥ (977-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮਰੇ ਵਡ ਕਟਾਖ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥੧॥ (977-2, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੁਗਣੇ ॥ (977-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਣੇ ॥੨॥ (977-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਨਹ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗਹਣੇ ॥ (977-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਣੇ ॥੩॥ (977-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲਣੇ ॥ (977-5, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਂਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੇ ॥੪॥੬॥ (977-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ (977-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (977-7)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਦਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ (977-9, ਨਟ
 ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ
 ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (977-10, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥
 (977-11, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੨॥ (977-12, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (977-13)
 ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ ॥ (977-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ ॥ (977-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ ॥ (977-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (977-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ (977-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ ॥੧॥ (977-15, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਭ ਭੂਖ ਲਹੰਤੀ ॥ (977-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ ॥੨॥੨॥੮॥ (977-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (977-17)
 ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ (977-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲ ॥ (977-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲ ॥ (977-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੭੮

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ ॥ (978-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

(978-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥ (978-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ

॥੨॥੩॥੯॥ (978-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ (978-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (978-6)

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ (978-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ (978-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ (978-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ (978-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ (978-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ (978-10, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥ (978-10, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥ (978-11, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥ (978-12, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ (978-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (978-13)

ਉਲਾਹਨੇ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ (978-14, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-14, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ (978-14, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥੧॥ (978-15, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹੁ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਬੀਓ ॥ (978-15, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੧॥੨॥ (978-16, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (978-17)

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ (978-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ (978-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥ (978-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੭੯

ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੋਧੇ ਹੀਰ ॥ (979-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥੩॥ (979-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-2)

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ (979-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ (979-3, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥ (979-4, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ (979-4, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩॥੪॥ (979-5, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-6)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ (979-6, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-6, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ (979-7, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥ (979-7, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥ (979-8, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥ (979-8, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-9)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ (979-9, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-10, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥ (979-10, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥ (979-11, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ (979-11, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥ (979-12, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-12)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (979-13, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-13, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥ (979-14, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ (979-14, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥ (979-15, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥ (979-15, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-16)

ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (979-16, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ ॥ (979-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਕੀਨੋ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (979-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ (979-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੭॥੮॥ (979-19, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੮੦

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (980-1)

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (980-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥ (980-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥ (980-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੯॥ (980-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੫ (980-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (980-4)

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ (980-6, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥ (980-6, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥ (980-6, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ (980-7, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ (980-7, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੯॥ (980-7, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

ਨਟ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ (980-9)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (980-9)

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (980-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (980-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (980-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (980-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਮਧਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (980-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ (980-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (980-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ (980-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (980-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੁੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾਰੇ ॥੪॥ (980-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥ (980-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ (980-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (980-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ (980-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ (980-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ (980-19, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (980-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੮੧

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥ (981-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (981-1)
ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ (981-2, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (981-2, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗੁਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ (981-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥੧॥ (981-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥ (981-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ (981-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ (981-5, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (981-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ (981-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ (981-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮੁਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ (981-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ (981-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ (981-9, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ (981-9, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (981-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ (981-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਜਗੰਨਾਥ ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥ (981-11, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥ (981-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (981-12)
ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ (981-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (981-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੁਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ (981-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ (981-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ (981-15, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (981-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (981-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (981-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ (981-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥ (981-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (981-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੁਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ (981-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੮੨

ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (982-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ (982-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਪੁਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੁਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (982-2, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥ (982-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਰੰਗਿ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ (982-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥ (982-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (982-4)
 ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (982-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੁਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਉਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (982-5, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (982-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (982-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ (982-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥ (982-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ (982-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਬਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥ (982-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਝਾਰੇ ॥ (982-9, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥ (982-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥ (982-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ (982-11, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥ (982-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥ (982-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (982-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ (982-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (982-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੪॥ (982-15, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (982-15)

ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (982-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (982-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (982-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (982-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥ (982-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਵਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥ (982-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥ (982-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੮੩

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥ (983-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥ (983-1, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥ (983-2, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (983-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ (983-3, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥ (983-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥ (983-4, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਪਵਨ ਸੂਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (983-5, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥੭॥ (983-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥ (983-6, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੮॥੫॥ (983-7, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (983-8)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (983-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (983-8, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ (983-9, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (983-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥ (983-10, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥ (983-11, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (983-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (983-12, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (983-13, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੇ ॥੪॥ (983-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸਾਕਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ਸਭ ਡਾਲ ਫੂਲ ਬਿਸੁਕਾਰੇ ॥ (983-14, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੇਤੀ ਛੇੜਿ ਛੇੜਿ ਕਢੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੇ ॥੫॥ (983-15, ਨਟ, ਮਃ 4)
ਸੰਤਨ ਸੰਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ (983-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ ॥੬॥ (983-16, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ਹਲਕਿਓ ਸਭਹਿ ਬਿਗਾਰੇ ॥ (983-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥੭॥ (983-17, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੈ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (983-18, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਮੈ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ (983-19, ਨਟ, ਮਃ 4)
 ਛਕਾ ੧ ॥ (983-19)

ਪੰਨਾ ੯੮੪

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ (984-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (984-2)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (984-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (984-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥ (984-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥ (984-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥ (984-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ (984-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥ (984-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (984-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ (984-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (984-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (984-10)
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (984-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (984-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (984-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥ (984-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ (984-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (984-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (984-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ (984-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤਾ ॥ (984-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥ (984-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੮੫

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-1)

ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ (985-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਅਪਰੰਪਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (985-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ (985-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥ (985-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥ (985-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ (985-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥ (985-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥ (985-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥ (985-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥ (985-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-7)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ (985-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (985-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ (985-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ (985-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖੁ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੁਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ (985-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ (985-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ (985-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥ (985-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਚਾਰਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥ (985-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਚੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥ (985-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-13)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ (985-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (985-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥ (985-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥ (985-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (985-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ੍ਹ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ (985-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (985-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (985-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ (985-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥ (985-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-19)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ (986-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ (986-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ (986-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ (986-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ (986-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ (986-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ (986-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ (986-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ (986-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)
 ਛਕਾ ੧ ॥ (986-6)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ (986-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (986-8)
 ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ (986-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ (986-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ (986-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ (986-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ (986-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ (986-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ (986-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ (986-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ (986-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (986-13)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (986-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ (986-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ (986-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ (986-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ (986-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ (986-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ (986-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ (986-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥ (986-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (986-18)
 ਐਸੇ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (986-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ (986-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੮੭

ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ (987-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ (987-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥ (987-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਆਂਡੇ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਦਾਨੇ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਬੋਰ ਕਹੀ ॥ (987-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ (987-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਮੂਚੋ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ (987-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥ (987-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (987-5)
 ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ (987-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (987-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ (987-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ (987-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ (987-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ (987-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (987-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ (987-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ (987-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ (987-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ (987-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ (987-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ (987-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥ (987-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (987-11)
 ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (987-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (987-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ (987-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (987-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (987-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ (987-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ (987-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ (987-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ (987-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ (987-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (987-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ (987-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ (987-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥ (987-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ (987-17)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (987-18)

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (987-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (987-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ (987-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ (987-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੮੮

ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥ (988-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ (988-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (988-2)

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ (988-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (988-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਜੇਤ ਕੀਨੁ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ (988-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ (988-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥ (988-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (988-5)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (988-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (988-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ (988-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (988-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥੬॥੧੪॥ (988-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (988-9)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (988-9)

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ (988-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ (988-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ (988-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ (988-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ (988-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ (988-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ (988-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ (988-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ (988-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੋ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ (988-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ (988-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ (988-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ (988-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ (988-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ (988-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ (988-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ (988-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥ (988-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੯੮੯

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (989-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (989-2)
 ਸਲੋਕੁ ॥ (989-4)
 ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ (989-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (989-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦ ॥ (989-5)
 ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ (989-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰੁ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਬ ਪੀੜੇ ॥ (989-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ (989-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (989-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (989-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ (989-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ (989-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਿਛੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥ (989-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥ (989-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ (989-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥ (989-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (989-10)
 ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (989-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ (989-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (989-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (989-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ (989-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (989-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (989-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (989-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (989-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥ (989-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ (989-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥ (989-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ (989-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ (989-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ (989-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੯੦

ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (990-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ (990-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥ (990-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ (990-2)
 ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ (990-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ (990-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥ (990-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (990-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ (990-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ (990-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ (990-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ (990-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਇਆ ਮਨੁਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ (990-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ (990-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (990-8)
 ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ (990-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ (990-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ (990-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (990-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ (990-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ (990-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ (990-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥ (990-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ (990-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥ (990-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥ (990-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥ (990-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (990-15)

ਸਲੋਕੁ ॥ (990-15)

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ (990-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੧॥ (990-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਬਦੁ ॥ (990-16)

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ (990-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ (990-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ (990-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (990-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਵਾਣੀ ॥ (990-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ (990-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ (990-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥ (990-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ (990-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ (990-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੯੧

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-1)

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ (991-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ (991-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (991-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥ (991-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (991-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ (991-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥ (991-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (991-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥ (991-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-6)
 ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (991-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ (991-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (991-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ (991-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (991-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (991-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥ (991-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (991-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥ (991-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-11)
 ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (991-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ (991-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ (991-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (991-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (991-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (991-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥ (991-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ (991-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ (991-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ (991-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥ (991-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-16)
 ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ (991-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ (991-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ (991-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ (991-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ (991-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ (992-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥ (992-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (992-3)
 ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥ (992-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ (992-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ (992-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ (992-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ (992-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (992-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (992-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ (992-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (992-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥ (992-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ (992-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ (992-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (992-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (992-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (992-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (992-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (992-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥ (992-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (992-12)
 ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ (992-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ (992-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ (992-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (992-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥ (992-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ (992-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ (992-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ (992-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ (992-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ (992-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੁ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ (992-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥ (992-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੯੯੩

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ (993-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (993-1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (993-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ (993-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (993-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ (993-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (993-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (993-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ (993-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (993-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (993-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (993-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥ (993-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (993-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (993-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥ (993-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ (993-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ ਖਿਆਲੀ ॥ (993-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ (993-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ (993-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥ (993-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (993-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥ (993-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ (993-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (993-11)

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥ (993-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭੇ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥ (993-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚ ਗਾਵਾ ॥ (993-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜਾ ਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (993-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (993-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ (993-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (993-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (993-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (993-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥ (993-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (993-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥ (993-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (993-18)
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (993-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (993-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੯੪

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀਉ ਚੇਤਿ ਤੂ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (994-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਉ ਨ ਪਾਇ ॥ (994-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (994-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥ (994-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (994-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (994-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ (994-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (994-5)
 ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ਅਬ ਤੂ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ (994-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (994-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (994-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਮੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾ ਮੈ ਬੇਹੁ ਨ ਥਾਉ ॥ (994-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥ (994-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲਚ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥ (994-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਧੰਧੈ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪਿਆ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ (994-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (994-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥ (994-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (994-10)
 ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟੋਲਿ ਲਹੁ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (994-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (994-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ (994-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (994-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ (994-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (994-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ (994-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (994-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥ (994-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (994-16)
 ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ (994-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (994-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (994-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (994-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਦੂ ਏਹੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (994-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ (994-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (994-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੯੯੫

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (995-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥ (995-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (995-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (995-3)
 ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ (995-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ (995-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ (995-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ (995-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (995-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ (995-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ (995-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥ (995-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥ (995-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ (995-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ (995-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ (995-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ (995-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ (995-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (995-11)
 ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ (995-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ (995-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (995-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ (995-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (995-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ (995-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ (995-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ (995-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (995-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ (995-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ (995-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥ (995-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (995-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥ (995-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੯੬

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ (996-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (996-1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (996-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (996-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ (996-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (996-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (996-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (996-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (996-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ (996-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (996-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (996-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (996-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (996-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (996-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (996-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (996-10)

ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (996-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ (996-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ (996-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (996-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (996-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (996-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (996-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (996-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ॥ (996-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (996-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (996-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ॥ (996-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥ (996-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥ (996-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (996-17)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ (996-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ (996-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੯੭

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ (997-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (997-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (997-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (997-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (997-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ (997-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (997-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (997-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ (997-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (997-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (997-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥ (997-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (997-8)

ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ (997-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (997-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ (997-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (997-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (997-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ (997-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ (997-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ (997-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ (997-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ (997-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ (997-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ (997-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ (997-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥੬॥ (997-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ (997-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (997-17)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (997-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (997-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (997-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ (997-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ (997-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (997-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੯੯੮

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (998-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ (998-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (998-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ (998-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ (998-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (998-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ (998-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (998-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ (998-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (998-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ (998-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੨॥ (998-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (998-7)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (998-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ (998-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (998-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ (998-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (998-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (998-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ (998-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ (998-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹੁ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (998-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (998-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ (998-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (998-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ (998-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥ (998-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (998-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (998-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (998-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥ (998-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (998-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (998-16)
 ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੜਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (998-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (998-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ (998-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (998-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ (998-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ (998-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੯੯੯

ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ (999-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥ (999-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (999-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (999-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (999-3)

ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੇ ਅਨਾਥ ਧੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ (999-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ (999-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ (999-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (999-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ (999-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ (999-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (999-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥ (999-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ (999-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (999-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (999-9)

ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ (999-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥ (999-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ (999-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (999-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥ (999-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥ (999-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ (999-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ (999-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸਰਣਾਏ ॥ (999-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ (999-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (999-14)

ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (999-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਉਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ (999-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ (999-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (999-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥ (999-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ (999-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ (999-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ (999-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ (999-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥ (999-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੦

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-1)

ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥ (1000-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਇ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ (1000-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1000-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1000-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ (1000-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੁ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥ (1000-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ (1000-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ (1000-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ (1000-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥ (1000-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-7)

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ (1000-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥ (1000-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ (1000-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1000-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਾਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥ (1000-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥ (1000-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ (1000-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (1000-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ (1000-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੬॥ (1000-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-12)

ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ (1000-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥ (1000-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ (1000-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1000-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ (1000-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥ (1000-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ (1000-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥ (1000-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (1000-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥ (1000-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-19)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥ (1000-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ (1000-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੧

ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ (1001-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ (1001-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥ (1001-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1001-3)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ (1001-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ (1001-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ (1001-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥ (1001-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1001-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1001-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1001-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥ (1001-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (1001-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1001-7)

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਬ ॥ (1001-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਬ ॥੧॥ (1001-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਬ ॥ (1001-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਬ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਬ ॥ (1001-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਬ ॥੨॥ (1001-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਬ ॥ (1001-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਬ ॥੩॥ (1001-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਬ ॥ (1001-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਬ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (1001-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1001-14)

ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ (1001-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ (1001-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1001-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ (1001-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (1001-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ (1001-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ (1001-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥ (1001-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥ (1001-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ (1001-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੨

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥੨॥ (1002-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ (1002-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥ (1002-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-3)
 ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ (1002-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1002-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ (1002-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ (1002-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (1002-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-9)
 ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਾਹਿ ॥ (1002-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥ (1002-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਵੜ੍ਹ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ (1002-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੇ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1002-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ (1002-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (1002-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ (1002-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥ (1002-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ (1002-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥ (1002-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-15)
 ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1002-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ (1002-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥ (1002-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1002-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ (1002-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥ (1002-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ (1002-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ (1002-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ (1002-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਪੁੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੇ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥ (1002-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-19)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੩

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ (1003-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥ (1003-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ (1003-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥ (1003-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1003-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥ (1003-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਰੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (1003-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥ (1003-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਘੁੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ (1003-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥ (1003-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥ (1003-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ (1003-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (1003-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥ (1003-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1003-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੬॥੧੫॥ (1003-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1003-9)

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1003-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥ (1003-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ (1003-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1003-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1003-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (1003-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ (1003-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (1003-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (1003-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੨॥੧੬॥ (1003-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (1003-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1003-16)
 ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਕਵਾਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੪

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1004-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1004-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ (1004-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ (1004-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (1004-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ (1004-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1004-5)
 ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ (1004-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥ (1004-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ (1004-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਅਲੀਆ ॥ (1004-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1004-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥ (1004-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥ (1004-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਬੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ (1004-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ (1004-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (1004-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ (1004-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ (1004-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1004-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਉਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥ (1004-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ (1004-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ (1004-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥ (1004-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1004-12)
 ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ (1004-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ (1004-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ (1004-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1004-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ (1004-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ (1004-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ (1004-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ (1004-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ (1004-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ (1004-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (1004-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ (1004-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ (1004-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1004-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ (1004-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ (1004-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ (1004-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ (1004-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ (1004-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ (1004-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ (1004-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ (1004-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਵਤ ਇਕੋਲਾ ਜਾਤ ਇਕੋਲਾ ॥ (1004-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੫

ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ (1005-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ (1005-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ (1005-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (1005-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ (1005-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ (1005-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1005-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1005-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ (1005-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥ (1005-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥ (1005-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ (1005-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ (1005-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ (1005-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (1005-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1005-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ (1005-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ (1005-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥ (1005-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1005-10)
 ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥ (1005-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ (1005-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸੂਰੇ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1005-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ (1005-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ (1005-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥ (1005-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1005-13)
 ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ (1005-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ (1005-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (1005-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1005-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ (1005-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (1005-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1005-16)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (1005-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (1005-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1005-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1005-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਧਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥ (1005-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥ (1005-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ (1005-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਗਲੇ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥ (1005-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੬

ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (1006-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੬॥੨੨॥ (1006-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-2)
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥ (1006-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥ (1006-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1006-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ (1006-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ (1006-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ (1006-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (1006-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ (1006-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥੩॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥ (1006-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ (1006-8)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1006-8)
ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1006-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥ (1006-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1006-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (1006-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ (1006-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-12)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥ (1006-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥ (1006-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥ (1006-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੁਲਤ ਮੇਹ ॥ (1006-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥ (1006-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-15)
 ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥ (1006-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥੧॥ (1006-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1006-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥ (1006-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨੬॥ (1006-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-19)
 ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ (1006-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (1006-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੭

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1007-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (1007-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥ (1007-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1007-3)
 ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਬੀਉ ॥ (1007-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥ (1007-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (1007-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ (1007-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥ (1007-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1007-7)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ (1007-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (1007-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ (1007-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ (1007-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥ (1007-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1007-10)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ (1007-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ (1007-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ (1007-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥ (1007-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥ (1007-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (1007-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1007-14)
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ (1007-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ (1007-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ (1007-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ (1007-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ (1007-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥ (1007-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ (1007-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1007-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ (1007-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ (1007-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ (1007-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਬਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (1007-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੮

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1008-1)
 ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ (1008-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ (1008-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ (1008-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ (1008-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ (1008-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (1008-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥ (1008-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1008-5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1008-5)

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (1008-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ (1008-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ (1008-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ (1008-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ (1008-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1008-8)

ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (1008-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (1008-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (1008-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ (1008-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ (1008-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1008-12)

ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ (1008-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ (1008-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ (1008-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ (1008-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥ (1008-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (1008-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1008-16)

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ (1008-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਨਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ (1008-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੇ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ (1008-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ (1008-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੂਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੦੯

ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ (1009-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1009-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਨਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (1009-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (1009-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (1009-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ (1009-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1009-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ (1009-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ (1009-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1009-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1009-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ (1009-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ (1009-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (1009-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ (1009-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ (1009-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ (1009-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ (1009-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1009-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (1009-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (1009-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1009-11)
 ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਇਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ (1009-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (1009-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੁ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ (1009-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ (1009-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1009-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (1009-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (1009-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1009-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1009-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1009-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1009-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ (1009-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ (1009-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰਤੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ ॥੪॥ (1009-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ (1009-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ (1009-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥ (1009-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ (1009-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1009-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (1009-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੦

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1010-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1010-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ (1010-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ (1010-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ (1010-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ (1010-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1010-4)
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ (1010-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (1010-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥੧॥ (1010-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ (1010-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1010-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ (1010-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ (1010-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ (1010-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1010-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਏ ਛਾਰੁ ॥ (1010-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੈ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ (1010-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ (1010-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (1010-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (1010-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ (1010-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ (1010-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ (1010-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਭੂਖ ਪਿਆਸੇ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ (1010-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ (1010-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ (1010-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ (1010-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੁ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ (1010-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੨॥ (1010-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ (1010-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (1010-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥ (1010-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1010-16)
 ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ (1010-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ (1010-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ (1010-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ (1010-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1010-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ (1010-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (1010-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੧

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥ (1011-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ (1011-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (1011-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ (1011-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ (1011-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ (1011-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ (1011-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ (1011-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (1011-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ (1011-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੇ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ (1011-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ (1011-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥ (1011-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (1011-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੁਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ (1011-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥ (1011-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (1011-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1011-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ (1011-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1011-9)

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1011-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1011-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (1011-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1011-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1011-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (1011-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ (1011-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (1011-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1011-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ (1011-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ (1011-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1011-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ (1011-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (1011-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1011-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (1011-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ (1011-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ (1011-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (1011-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ (1011-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1011-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1011-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੨

ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ (1012-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ (1012-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1012-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥ (1012-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1012-3)

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ (1012-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ (1012-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ (1012-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1012-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਸ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1012-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ (1012-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ (1012-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥ (1012-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ (1012-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1012-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (1012-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਡਿਤੁ ਪਤਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (1012-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ (1012-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ (1012-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ (1012-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1012-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥ (1012-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ (1012-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ (1012-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ (1012-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਉਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (1012-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ (1012-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ (1012-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ (1012-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥ (1012-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੬॥ (1012-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1012-14)
 ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੁਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੋਰੈ ॥ (1012-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੋਰੈ ॥ (1012-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪਤਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ (1012-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ (1012-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (1012-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1012-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘੋਲੀ ਗੇਰੁ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (1012-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ (1012-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ (1012-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ (1012-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੩

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ (1013-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ (1013-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥ (1013-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ (1013-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ (1013-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ (1013-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਬੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ (1013-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ (1013-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (1013-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ (1013-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ (1013-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ (1013-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ (1013-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (1013-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ (1013-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ (1013-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1013-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1013-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ (1013-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ (1013-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1013-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ (1013-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ (1013-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ (1013-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1013-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1013-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (1013-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥ (1013-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1013-16)
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ (1013-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (1013-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ (1013-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1013-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ (1013-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੂ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (1013-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ (1013-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੪

ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ (1014-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ (1014-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ (1014-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ (1014-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ (1014-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥ (1014-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ (1014-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੈ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ (1014-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ (1014-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ (1014-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੇਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥ (1014-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ (1014-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਨੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ (1014-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ (1014-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ (1014-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (1014-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥ (1014-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ (1014-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥੮॥ (1014-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1014-14)
ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ (1014-15)
ਆਵਉ ਵੰਵਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ (1014-15, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ (1014-15, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥ (1014-16, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1014-16, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ (1014-17, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ (1014-17, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1014-18, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ (1014-18, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ (1014-19, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥ (1014-19, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੫

ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ (1015-1, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ (1015-1, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1015-2, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ (1015-2, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ (1015-3, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ (1015-3, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ (1015-3, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧॥੯॥ (1015-4, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1015-5)
ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ (1015-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥ (1015-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (1015-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1015-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ (1015-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਵਨਿ ਵੰਵਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ (1015-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ (1015-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਾਥ ਲਭੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥ (1015-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਸਖੀ ਹਮਾਰੇ ਕੰਤੁ ॥ (1015-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ (1015-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (1015-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥ (1015-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਵਹੁ ਧੂਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ (1015-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥ (1015-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ (1015-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ (1015-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ (1015-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥ (1015-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1015-14)
ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ (1015-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ (1015-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1015-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1015-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ (1015-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ (1015-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (1015-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ (1015-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੁਆਰੀ ॥ (1015-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ (1015-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1015-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ (1015-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੬

ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ (1016-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ (1016-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ (1016-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥ (1016-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ (1016-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1016-4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1016-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1016-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (1016-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1016-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1016-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1016-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1016-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (1016-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (1016-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ (1016-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ (1016-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (1016-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1016-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (1016-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ (1016-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ (1016-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (1016-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ (1016-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1016-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1016-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ (1016-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ (1016-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ (1016-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ (1016-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1016-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (1016-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ (1016-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1016-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1016-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ (1016-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1016-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ (1016-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥ (1016-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੭

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ (1017-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1017-1)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਬ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (1017-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (1017-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1017-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਇ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥ (1017-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥ (1017-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ (1017-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ (1017-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥ (1017-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥ (1017-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥੧॥ (1017-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1017-8)
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (1017-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (1017-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (1017-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1017-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ (1017-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥ (1017-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1017-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1017-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1017-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ (1017-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ (1017-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਉਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥ (1017-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ (1017-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥ (1017-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥ (1017-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥ (1017-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (1017-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੮॥੨॥ (1017-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1017-17)
 ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ (1017-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥ (1017-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ (1017-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1017-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੮

ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ (1018-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥ (1018-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1018-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੩॥ (1018-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥ (1018-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ ॥੪॥ (1018-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥ (1018-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹ ਕਿਰਣ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥ (1018-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥ (1018-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥ (1018-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥ (1018-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ (1018-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥ (1018-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥ (1018-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ (1018-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1018-9)
 ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਆਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥੧॥ (1018-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥ (1018-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥ (1018-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥ (1018-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥ (1018-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥ (1018-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥ (1018-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥ (1018-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1018-14)
 ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1018-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ (1018-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥ (1018-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ (1018-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ (1018-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥ (1018-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥ (1018-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥ (1018-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥ (1018-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੧੯

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1019-1)
 ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1019-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ (1019-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ ॥੨॥ (1019-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ (1019-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ (1019-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥ (1019-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ (1019-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ (1019-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤੁ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥ (1019-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ (1019-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1019-7)

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ (1019-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ (1019-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥ (1019-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ (1019-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ (1019-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ (1019-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ (1019-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ (1019-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ (1019-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ (1019-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ (1019-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥ (1019-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ (1019-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ (1019-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ (1019-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ (1019-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1019-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥੬॥ (1019-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ (1019-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ (1019-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ (1019-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (1019-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ (1019-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥ (1019-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1019-18)

ਬਿਰਥੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤੁ ਇਕਠੇ ॥ (1019-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥ (1019-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਸਤੁ ਉਦੇਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ (1019-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ (1019-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ (1019-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੦

ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥ (1020-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ (1020-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵੇਸਾ ॥ (1020-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥ (1020-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ (1020-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ (1020-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥ (1020-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ (1020-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ (1020-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥੫॥ (1020-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ (1020-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ (1020-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਡੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੬॥ (1020-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥ (1020-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (1020-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੭॥ (1020-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1020-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1020-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥੧੨॥੨੦॥ (1020-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧ (1020-10)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1020-10)
ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1020-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (1020-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1020-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ (1020-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (1020-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1020-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ (1020-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ (1020-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1020-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ॥ (1020-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (1020-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1020-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥ (1020-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ (1020-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1020-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ (1020-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ (1020-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1020-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ (1020-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ (1020-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1020-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ (1020-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ (1020-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੧

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1021-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ (1021-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (1021-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1021-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ (1021-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ (1021-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1021-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮਛਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ (1021-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (1021-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1021-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ (1021-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ (1021-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1021-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1021-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (1021-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1021-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1021-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ (1021-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1021-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ (1021-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ (1021-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1021-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ (1021-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (1021-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1021-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1021-10)
 ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ (1021-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥ (1021-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1021-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1021-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ (1021-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ (1021-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ (1021-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ (1021-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1021-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ (1021-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ (1021-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1021-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ (1021-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥ (1021-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1021-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ (1021-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (1021-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1021-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥ (1021-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ (1021-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1021-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭੂਲੇ ਚੁਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (1021-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ (1021-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1021-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੨

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ (1022-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥ (1022-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1022-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1022-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥ (1022-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1022-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥ (1022-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥ (1022-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1022-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1022-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ (1022-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1022-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ (1022-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥ (1022-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1022-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ (1022-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ (1022-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1022-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1022-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥ (1022-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1022-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ (1022-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥ (1022-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1022-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1022-10)
 ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ (1022-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ (1022-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1022-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ (1022-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥ (1022-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1022-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1022-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (1022-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1022-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਧਾਰਾ ॥ (1022-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ (1022-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1022-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥ (1022-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕੀਆ ਡਰਣਾ ॥ (1022-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦਇਆਲੂ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1022-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ ॥ (1022-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (1022-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1022-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ (1022-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ (1022-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1022-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1022-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (1022-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੩

ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1023-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ (1023-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੁਕਾਰੇ ॥ (1023-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1023-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1023-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1023-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1023-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥ (1023-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ (1023-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1023-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥ (1023-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ (1023-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1023-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (1023-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (1023-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1023-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ (1023-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ (1023-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1023-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ ॥ (1023-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (1023-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1023-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੋਲੀ ਨਾਹੀ ॥ (1023-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1023-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ (1023-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1023-11)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ (1023-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ (1023-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1023-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤਕਿਆ ਜੁਗ ਪੁੰਧੁਕਾਰੈ ॥ (1023-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ (1023-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1023-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1023-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1023-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1023-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1023-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ (1023-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1023-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1023-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ (1023-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1023-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ (1023-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥ (1023-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1023-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ (1023-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ (1023-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1023-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ (1023-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ (1024-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1024-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ (1024-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ (1024-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1024-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥ (1024-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ (1024-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1024-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1024-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਛੂਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1024-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1024-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ (1024-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ (1024-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1024-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ (1024-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ (1024-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1024-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ (1024-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ (1024-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1024-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (1024-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥ (1024-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1024-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ (1024-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (1024-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ (1024-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1024-12)
 ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1024-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (1024-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1024-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1024-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (1024-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ (1024-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ (1024-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ (1024-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1024-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ (1024-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥ (1024-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1024-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥ (1024-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1024-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1024-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ (1024-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥ (1024-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1024-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ (1024-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1024-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1024-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੫

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ (1025-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (1025-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1025-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1025-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1025-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1025-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1025-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ (1025-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1025-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1025-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ (1025-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1025-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (1025-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ (1025-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1025-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ (1025-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਹਨੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥ (1025-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1025-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ (1025-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥ (1025-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1025-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥ (1025-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਅਵਾਈ ॥ (1025-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1025-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ (1025-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1025-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ (1025-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1025-12)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1025-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ (1025-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1025-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ (1025-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ (1025-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1025-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ (1025-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥ (1025-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1025-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ (1025-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ (1025-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1025-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ (1025-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ (1025-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ (1025-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜਾ ॥ (1025-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ (1025-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1025-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੬

ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ (1026-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੜਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (1026-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1026-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਛੋਡਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥ (1026-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ (1026-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1026-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੋਲਾ ॥ (1026-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੋਲਾ ॥ (1026-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1026-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ (1026-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1026-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1026-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ (1026-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ (1026-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1026-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ (1026-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ (1026-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1026-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (1026-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1026-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1026-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1026-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1026-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1026-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ (1026-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1026-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1026-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥ (1026-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (1026-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ (1026-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1026-14)
 ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ (1026-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ (1026-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧੁਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ (1026-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ (1026-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ (1026-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ (1026-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ (1026-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ (1026-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ (1026-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ (1026-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ (1026-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ (1026-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ (1026-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1026-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ (1026-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੭

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (1027-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ (1027-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ (1027-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ (1027-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ (1027-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ (1027-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ (1027-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ (1027-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ (1027-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ (1027-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਭੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ (1027-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ (1027-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥ (1027-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1027-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1027-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ (1027-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ (1027-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1027-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥ (1027-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ (1027-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1027-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਖਾਜੈ ਪੈੜੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ (1027-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (1027-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1027-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (1027-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (1027-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1027-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (1027-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈੜੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1027-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1027-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1027-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1027-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੨॥ (1027-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1027-15)
 ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ (1027-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ (1027-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥ (1027-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥ (1027-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥ (1027-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥ (1027-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1027-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1027-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥ (1027-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ (1027-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (1027-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥ (1027-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੮

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ (1028-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ (1028-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥ (1028-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ (1028-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ (1028-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥ (1028-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥ (1028-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ (1028-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥ (1028-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥ (1028-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ (1028-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥ (1028-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥ (1028-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੇ ਪਾਈਐ ॥ (1028-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥ (1028-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ (1028-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ (1028-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1028-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ (1028-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1028-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1028-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ (1028-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (1028-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1028-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ (1028-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥ (1028-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1028-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ (1028-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ (1028-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1028-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ (1028-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥ (1028-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1028-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਵਾਏ ॥ (1028-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛਡਾਏ ॥ (1028-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1028-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ (1028-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ (1028-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੨॥੮॥ (1028-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1028-18)
 ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1028-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1028-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ (1028-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1028-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੯

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (1029-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ (1029-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ (1029-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ (1029-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥ (1029-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (1029-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (1029-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ (1029-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (1029-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ (1029-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ (1029-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (1029-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ (1029-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ (1029-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ (1029-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (1029-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ (1029-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ (1029-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ (1029-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ (1029-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1029-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1029-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ (1029-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥ (1029-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਦਾੜੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥ (1029-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1029-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1029-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (1029-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1029-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖੇਹੁ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1029-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ (1029-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1029-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥ (1029-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥ (1029-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1029-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ (1029-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1029-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1029-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ (1029-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ (1029-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੁਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1029-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੁਆ ਟੇਕੈ ॥ (1029-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ (1029-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1029-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੦

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ (1030-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ (1030-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੩॥੯॥ (1030-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1030-2)
 ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ (1030-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥ (1030-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ (1030-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ (1030-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥ (1030-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ (1030-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1030-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ (1030-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ (1030-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ (1030-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ (1030-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ (1030-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ (1030-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ (1030-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥ (1030-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ (1030-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (1030-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ (1030-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ (1030-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ (1030-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ (1030-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1030-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (1030-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ (1030-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ (1030-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ (1030-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗੂਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ (1030-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥ (1030-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥ (1030-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1030-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ (1030-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ (1030-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1030-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ (1030-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ (1030-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1030-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ (1030-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (1030-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1030-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (1030-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੇ ਦੀਏ ॥ (1030-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1030-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੧

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ (1031-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (1031-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਏ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1031-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1031-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (1031-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1031-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ (1031-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ (1031-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥ (1031-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1031-5)
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1031-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1031-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ (1031-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (1031-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ (1031-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ (1031-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ (1031-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ (1031-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ (1031-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1031-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ (1031-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ (1031-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ (1031-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1031-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੁਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ (1031-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ (1031-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (1031-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ (1031-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ (1031-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ (1031-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ (1031-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ (1031-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (1031-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ (1031-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ (1031-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ (1031-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ (1031-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ (1031-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ (1031-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1031-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ (1031-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (1031-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1031-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ (1031-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1031-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉਂ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1031-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੨

ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ (1032-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਉਝੜਿ ਜਾਏ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (1032-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1032-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1032-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1032-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1032-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ (1032-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ (1032-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1032-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1032-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ (1032-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1032-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1032-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1032-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥ (1032-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1032-8)

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ (1032-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1032-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1032-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ (1032-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ (1032-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1032-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (1032-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (1032-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1032-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ (1032-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (1032-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1032-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ (1032-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ (1032-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1032-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ (1032-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1032-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1032-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ (1032-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ (1032-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1032-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ (1032-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ (1032-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1032-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ (1032-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1032-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1032-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ (1032-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1032-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1032-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੩

ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ (1033-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1033-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1033-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ (1033-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ (1033-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1033-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ (1033-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ (1033-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1033-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ (1033-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ (1033-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1033-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਤੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ (1033-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ (1033-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1033-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ (1033-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ (1033-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥ (1033-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ (1033-8)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ (1033-9, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ (1033-9, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1033-9, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (1033-10, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (1033-10, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1033-10, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ (1033-11, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (1033-11, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ (1033-11, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ (1033-12, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ (1033-12, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1033-13, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (1033-13, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1033-14, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੫॥ (1033-14, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥ (1033-14, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥ (1033-15, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥ (1033-15, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥ (1033-16, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1033-16, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥ (1033-16, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ (1033-17, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥ (1033-17, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥ (1033-18, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ ॥ (1033-18, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (1033-19, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥੯॥ (1033-19, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੪

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥ (1034-1, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ (1034-1, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1034-1, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ (1034-2, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ (1034-2, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1034-3, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (1034-3, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥ (1034-3, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1034-4, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1034-4, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ (1034-5, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1034-5, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥ (1034-5, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ (1034-6, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1034-6, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥ (1034-7, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (1034-7, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1034-7, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ (1034-8, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥ (1034-8, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ (1034-8, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1034-9)
 ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ (1034-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (1034-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥ (1034-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (1034-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (1034-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੨॥ (1034-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ (1034-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇੰਦ੍ਰ ਤਪੇ ਮੁਨਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ (1034-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1034-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਜਾਣਾਏ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1034-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ (1034-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥ (1034-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ (1034-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥ (1034-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ (1034-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ (1034-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸਾ ॥ (1034-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਹੁਤਿ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1034-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1034-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭੋਗਹੁ ਰੋਗ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ (1034-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥ (1034-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥ (1034-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1034-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1034-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1034-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ (1034-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ (1034-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੫

ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ (1035-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1035-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1035-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1035-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1035-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥ (1035-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1035-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ (1035-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1035-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ (1035-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ (1035-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1035-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (1035-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ (1035-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1035-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1035-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1035-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1035-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ (1035-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (1035-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ (1035-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1035-9)
 ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ ॥ (1035-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1035-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥ (1035-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (1035-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (1035-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ (1035-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ (1035-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ (1035-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥ (1035-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1035-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1035-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1035-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥ (1035-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (1035-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ (1035-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (1035-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ (1035-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1035-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1035-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋਆਲਾ ॥ (1035-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ (1035-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ (1035-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥ (1035-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥ (1035-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥ (1035-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥ (1035-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ॥੯॥ (1035-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੬

ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖੜੀ ॥ (1036-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ (1036-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1036-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥ (1036-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ॥ (1036-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1036-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥ (1036-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥ (1036-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1036-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥ (1036-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥ (1036-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1036-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1036-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥ (1036-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1036-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (1036-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1036-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥੧੫॥ (1036-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (1036-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1036-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ (1036-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1036-10)
 ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1036-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥ (1036-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥ (1036-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥ (1036-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ (1036-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1036-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ (1036-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1036-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1036-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1036-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1036-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1036-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ (1036-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ (1036-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ (1036-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ (1036-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥ (1036-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ (1036-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ (1036-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ (1036-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1036-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ (1036-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ (1036-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1036-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (1036-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ (1036-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੭

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ (1037-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1037-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1037-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1037-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ (1037-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ (1037-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1037-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥ (1037-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ (1037-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1037-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ (1037-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ (1037-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1037-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ (1037-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1037-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1037-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ (1037-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ (1037-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1037-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ (1037-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1037-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ (1037-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1037-10)
 ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (1037-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ (1037-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1037-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ (1037-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ (1037-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ (1037-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ (1037-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ (1037-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ (1037-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ (1037-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ (1037-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1037-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ (1037-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ (1037-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ (1037-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ (1037-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ (1037-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1037-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ (1037-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1037-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ (1037-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ (1037-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ (1037-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1037-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੮

ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ (1038-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ (1038-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ (1038-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥ (1038-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1038-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1038-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ (1038-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1038-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1038-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ (1038-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1038-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1038-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1038-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (1038-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1038-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1038-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ (1038-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1038-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ (1038-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥ (1038-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1038-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ (1038-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1038-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥ (1038-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1038-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ (1038-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥ (1038-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1038-13)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1038-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (1038-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (1038-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (1038-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ (1038-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥ (1038-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ (1038-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1038-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ (1038-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (1038-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ (1038-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥ (1038-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1038-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (1038-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਰੇਣੁ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1038-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ (1038-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੩੯

ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ (1039-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥੬॥ (1039-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ (1039-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ (1039-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (1039-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1039-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (1039-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ (1039-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (1039-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (1039-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ (1039-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (1039-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1039-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1039-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1039-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1039-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ (1039-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (1039-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1039-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ (1039-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ (1039-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ (1039-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (1039-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ (1039-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥ (1039-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ (1039-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (1039-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ (1039-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ (1039-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1039-14)
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1039-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ (1039-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ (1039-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ (1039-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ (1039-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ (1039-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮ ਥਾਨਾ ॥ (1039-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1039-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥ (1039-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ (1039-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ (1039-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ (1039-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ (1039-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ (1039-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1039-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੦

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (1040-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ (1040-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ (1040-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1040-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1040-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ (1040-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥ (1040-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ (1040-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ (1040-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ (1040-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ (1040-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ (1040-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1040-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (1040-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ (1040-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ (1040-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1040-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ (1040-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1040-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ (1040-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1040-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ (1040-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1040-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ (1040-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ (1040-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ (1040-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥ (1040-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1040-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ (1040-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ (1040-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1040-13)
 ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ (1040-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ (1040-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ (1040-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ (1040-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ (1040-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ (1040-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥ (1040-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥ (1040-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (1040-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ (1040-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥ (1040-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥ (1040-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1040-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (1040-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1040-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੧

ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ (1041-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ (1041-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1041-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1041-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (1041-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ (1041-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ (1041-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ (1041-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥ (1041-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ (1041-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ (1041-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥ (1041-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ (1041-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣੁ ਤਾਰੇ ॥ (1041-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥ (1041-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ (1041-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1041-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ (1041-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ (1041-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ (1041-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥ (1041-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ (1041-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ (1041-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ (1041-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ (1041-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ (1041-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥ (1041-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ (1041-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਉਚਾ ॥ (1041-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥ (1041-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1041-14)
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ (1041-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ (1041-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1041-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ (1041-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ (1041-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥ (1041-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥ (1041-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ (1041-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥ (1041-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ (1041-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1041-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਉਚੈ ਉਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ (1041-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਦਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1041-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੨

ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1042-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1042-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ (1042-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥ (1042-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ (1042-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ॥ (1042-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ (1042-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ (1042-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥ (1042-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥ (1042-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਉਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ (1042-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥ (1042-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥ (1042-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥ (1042-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਨਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ (1042-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ (1042-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1042-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (1042-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1042-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ (1042-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥ (1042-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥ (1042-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1042-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (1042-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (1042-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ (1042-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥ (1042-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥ (1042-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ (1042-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ (1042-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (1042-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥ (1042-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1042-15)
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ (1042-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥ (1042-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥ (1042-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (1042-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥ (1042-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ (1042-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ (1042-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (1042-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ ॥੩॥ (1042-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1042-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥ (1042-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੩

ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (1043-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1043-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥ (1043-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1043-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1043-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1043-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥ (1043-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (1043-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ (1043-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1043-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ (1043-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥ (1043-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥ (1043-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (1043-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ (1043-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸੰਸਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥ (1043-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥ (1043-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ (1043-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥ (1043-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ (1043-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥ (1043-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ (1043-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ (1043-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ (1043-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1043-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ (1043-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ (1043-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥ (1043-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ (1043-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥ (1043-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ (1043-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1043-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1043-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੧੫॥੨੨॥ (1043-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩ (1043-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1043-17)
 ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1043-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1043-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1043-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1043-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1043-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1043-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1044-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1044-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ (1044-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ (1044-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1044-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1044-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (1044-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1044-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1044-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1044-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1044-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ (1044-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ (1044-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (1044-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1044-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ (1044-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ (1044-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ (1044-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1044-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1044-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1044-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1044-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1044-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1044-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (1044-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ (1044-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1044-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1044-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1044-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1044-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (1044-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ (1044-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1044-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥ (1044-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1044-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1044-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (1044-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (1044-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1044-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1044-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1044-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1044-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1044-18)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ (1044-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1044-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥ (1044-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ (1044-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੫

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1045-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ (1045-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1045-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1045-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥ (1045-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ (1045-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (1045-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥ (1045-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ (1045-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (1045-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥ (1045-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1045-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ (1045-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥ (1045-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥ (1045-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1045-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥ (1045-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (1045-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ (1045-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥ (1045-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ (1045-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੂਢ ਆਭਾਗਾ ॥ (1045-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥ (1045-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ (1045-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1045-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1045-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ (1045-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ (1045-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1045-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥ (1045-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1045-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1045-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ (1045-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥ (1045-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1045-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1045-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (1045-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1045-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1045-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1045-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1045-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1045-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ (1045-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1045-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1045-19)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ (1045-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1045-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੬

ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1046-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (1046-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1046-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1046-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1046-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1046-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਤੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1046-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ (1046-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥ (1046-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1046-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪਤਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ (1046-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (1046-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਤਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥ (1046-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (1046-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ (1046-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1046-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ (1046-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (1046-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1046-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ (1046-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ (1046-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1046-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1046-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ (1046-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1046-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1046-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (1046-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1046-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ (1046-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਮਨੁਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ (1046-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1046-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1046-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ (1046-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1046-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ (1046-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ (1046-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1046-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ (1046-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (1046-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1046-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (1046-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1046-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1046-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ (1047-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੭

ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ (1047-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ (1047-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1047-2)
 ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ (1047-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (1047-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1047-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1047-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (1047-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1047-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1047-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ (1047-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1047-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁਰਾ ॥ (1047-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1047-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1047-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ (1047-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥ (1047-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1047-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1047-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1047-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1047-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1047-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1047-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1047-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ (1047-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ (1047-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1047-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ (1047-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ (1047-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1047-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ (1047-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ (1047-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1047-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1047-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1047-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1047-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ (1047-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (1047-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1047-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1047-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ (1047-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1047-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (1047-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ (1047-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1047-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (1047-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੮

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (1048-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕ ਬੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1048-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (1048-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1048-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ (1048-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1048-3)
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ (1048-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ (1048-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ (1048-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (1048-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1048-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥ (1048-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1048-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1048-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ (1048-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (1048-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ (1048-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ (1048-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ (1048-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ (1048-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ (1048-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ (1048-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ (1048-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ (1048-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ (1048-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ (1048-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ (1048-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ (1048-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1048-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ (1048-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ (1048-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ (1048-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ (1048-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ (1048-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ (1048-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ (1048-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1048-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1048-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ (1048-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ (1048-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ (1048-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ (1048-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ (1048-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1048-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ (1048-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (1048-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੪੯

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (1049-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ (1049-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥ (1049-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ (1049-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ (1049-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ (1049-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (1049-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ (1049-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1049-4)

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ (1049-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ (1049-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ (1049-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ (1049-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (1049-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥ (1049-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (1049-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (1049-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ (1049-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (1049-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ (1049-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ (1049-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (1049-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1049-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ (1049-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ (1049-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ (1049-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ (1049-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (1049-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (1049-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ (1049-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (1049-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1049-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ (1049-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (1049-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1049-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥ (1049-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1049-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1049-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1049-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ (1049-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (1049-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1049-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1049-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1049-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1049-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1049-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (1049-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1050-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ (1050-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ (1050-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1050-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1050-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1050-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1050-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1050-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1050-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ (1050-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1050-5)
 ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1050-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (1050-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ (1050-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1050-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ (1050-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ (1050-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ (1050-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1050-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥ (1050-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1050-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (1050-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੇ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ (1050-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (1050-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (1050-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ (1050-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ (1050-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ (1050-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥ (1050-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ (1050-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1050-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥ (1050-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ (1050-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1050-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ (1050-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ (1050-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ (1050-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ (1050-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1050-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥ (1050-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੧੦॥ (1050-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (1050-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ (1050-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥ (1050-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ॥ (1050-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਭਾਣੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1050-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥ (1050-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1051-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥ (1051-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥ (1051-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1051-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1051-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥ (1051-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1051-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥ (1051-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥ (1051-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥ (1051-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1051-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1051-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1051-6)
 ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ ॥ (1051-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥ (1051-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ (1051-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ (1051-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1051-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ (1051-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1051-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (1051-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ (1051-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1051-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1051-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ (1051-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥ (1051-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ (1051-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ (1051-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (1051-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1051-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ (1051-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1051-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1051-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ (1051-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ (1051-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥ (1051-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ (1051-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1051-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1051-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ (1051-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ ਨ ਹੋਈ ॥ (1051-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ (1051-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1051-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ (1051-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ (1051-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1051-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੨

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (1052-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (1052-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1052-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1052-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ (1052-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਬੁਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1052-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1052-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1052-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1052-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ (1052-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਢੇਰੀ ॥ (1052-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1052-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1052-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1052-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥ (1052-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ੩ ॥ (1052-7)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ (1052-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (1052-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ (1052-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (1052-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1052-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ (1052-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥ (1052-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ (1052-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ (1052-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ (1052-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ (1052-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ (1052-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1052-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ (1052-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ (1052-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1052-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ (1052-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ (1052-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (1052-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (1052-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ (1052-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1052-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ (1052-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛਾਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ (1052-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1052-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ (1052-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ (1052-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ (1052-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (1052-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1052-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1052-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1052-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੩

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1053-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1053-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1053-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1053-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੜ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (1053-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1053-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1053-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1053-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (1053-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1053-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (1053-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1053-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1053-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (1053-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1053-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੯॥ (1053-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1053-8)
 ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (1053-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (1053-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1053-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (1053-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1053-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1053-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1053-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1053-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1053-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1053-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (1053-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1053-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ (1053-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ (1053-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1053-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭੰਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ (1053-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ (1053-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1053-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1053-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1053-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1053-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (1053-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1053-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1053-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1053-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1053-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1053-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1053-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (1053-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1053-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੪

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (1054-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1054-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1054-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1054-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ (1054-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1054-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1054-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (1054-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1054-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1054-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1054-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1054-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1054-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1054-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1054-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (1054-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ (1054-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ (1054-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1054-8)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1054-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1054-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1054-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1054-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1054-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1054-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1054-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1054-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1054-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1054-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ (1054-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1054-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1054-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1054-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1054-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1054-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (1054-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1054-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ (1054-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ (1054-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1054-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ (1054-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ (1054-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1054-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥ (1054-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1054-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1054-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1054-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੫

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1055-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1055-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (1055-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1055-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1055-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1055-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (1055-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1055-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1055-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ (1055-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਵੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1055-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (1055-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1055-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1055-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1055-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1055-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1055-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (1055-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1055-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ (1055-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1055-9)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1055-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (1055-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1055-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1055-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1055-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1055-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (1055-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1055-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1055-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1055-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1055-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1055-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (1055-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (1055-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1055-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ (1055-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥ (1055-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1055-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1055-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1055-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1055-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ (1055-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1055-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1055-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1055-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ (1055-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੬

ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1056-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1056-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1056-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1056-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ (1056-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ (1056-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1056-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1056-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (1056-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1056-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (1056-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1056-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1056-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1056-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (1056-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1056-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (1056-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (1056-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1056-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥ (1056-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (1056-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥ (1056-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1056-10)
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1056-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ (1056-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1056-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ (1056-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ (1056-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1056-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ (1056-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (1056-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1056-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ (1056-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (1056-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1056-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1056-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (1056-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1056-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ (1056-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ (1056-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1056-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ (1056-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1056-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1056-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ (1056-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੭

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1057-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1057-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (1057-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1057-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1057-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (1057-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1057-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1057-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ (1057-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ (1057-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1057-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (1057-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1057-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1057-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ (1057-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (1057-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1057-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (1057-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ (1057-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1057-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (1057-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (1057-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1057-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1057-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (1057-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ (1057-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1057-11)
 ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1057-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1057-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1057-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1057-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ (1057-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1057-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ (1057-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1057-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1057-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (1057-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (1057-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1057-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ॥ (1057-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1057-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1057-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1057-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ (1057-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1057-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1057-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ (1057-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੮

ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1058-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ (1058-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (1058-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1058-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ (1058-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (1058-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1058-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ (1058-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ (1058-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1058-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1058-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1058-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1058-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਘਰਿ ਵਧੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ (1058-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (1058-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1058-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ (1058-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ (1058-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1058-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ (1058-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੁ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ (1058-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1058-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (1058-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ (1058-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1058-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (1058-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (1058-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ (1058-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1058-13)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1058-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥ (1058-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1058-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ (1058-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥ (1058-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1058-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ (1058-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ (1058-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ (1058-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਚਿ ਨਾਵੈ ॥ (1058-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1058-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥ (1058-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ (1058-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ (1058-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ (1058-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (1058-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1058-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਸੇਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥ (1058-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੫੯

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (1059-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1059-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥ (1059-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1059-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1059-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ (1059-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1059-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1059-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ (1059-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1059-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1059-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1059-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ॥ (1059-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ (1059-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1059-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ (1059-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (1059-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1059-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1059-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1059-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1059-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (1059-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1059-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1059-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ (1059-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (1059-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1059-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1059-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (1059-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥ (1059-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1059-13)
 ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ (1059-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ (1059-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1059-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥ (1059-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1059-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੁ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1059-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1059-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1059-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1059-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1059-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1059-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ (1059-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1059-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ (1059-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥ (1059-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (1059-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1059-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੦

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥ (1060-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥ (1060-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1060-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੨॥ (1060-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1060-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (1060-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1060-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥ (1060-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ (1060-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ (1060-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ (1060-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1060-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥ (1060-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥ (1060-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (1060-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1060-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1060-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ (1060-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1060-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1060-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥ (1060-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1060-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ (1060-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ (1060-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1060-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (1060-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥ (1060-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1060-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1060-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1060-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ (1060-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1060-14)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ (1060-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1060-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1060-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1060-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1060-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1060-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ (1060-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1060-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ (1060-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (1060-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ (1060-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥ (1060-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ (1060-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੧

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (1061-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ (1061-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ (1061-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1061-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ (1061-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ (1061-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ (1061-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1061-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ (1061-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (1061-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1061-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1061-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1061-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ (1061-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ (1061-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥ (1061-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1061-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ (1061-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1061-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1061-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1061-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (1061-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1061-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1061-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (1061-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1061-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1061-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (1061-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1061-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1061-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (1061-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1061-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ (1061-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1061-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ (1061-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1061-15)
 ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1061-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (1061-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1061-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1061-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1061-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵੇਕ ਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇਦਾ ॥੨॥ (1061-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਾਜੀਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (1061-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ (1061-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੩॥ (1061-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ॥ (1061-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (1061-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭ ਵਜਾਇਦਾ ॥੪॥ (1061-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੨

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ (1062-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ (1062-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੫॥ (1062-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ (1062-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1062-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1062-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1062-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1062-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1062-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1062-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (1062-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1062-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗਣਤ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1062-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1062-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੪॥ (1062-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (1062-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1062-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1062-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1062-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ (1062-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1062-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ (1062-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1062-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੇ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1062-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1062-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥ (1062-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1062-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (1062-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ (1062-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1062-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1062-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1062-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1062-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ (1062-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ (1062-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥ (1062-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1062-16)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1062-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1062-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਨੋ ਅਪਤਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1062-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ (1062-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1062-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1062-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (1062-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (1062-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1062-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੩

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ (1063-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (1063-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥ (1063-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1063-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1063-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ (1063-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1063-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1063-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ (1063-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (1063-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1063-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1063-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ (1063-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1063-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1063-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1063-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ॥ (1063-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ (1063-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ (1063-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥ (1063-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1063-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ (1063-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1063-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤੈਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1063-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (1063-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1063-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1063-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ॥ (1063-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥ (1063-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1063-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1063-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥ (1063-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1063-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1063-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1063-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1063-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ (1063-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ (1063-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੯॥ (1063-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1063-17)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1063-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ (1063-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1063-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ (1063-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1063-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥੨॥ (1063-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ (1063-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੪

ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1064-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥ (1064-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1064-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ (1064-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੪॥ (1064-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1064-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1064-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ (1064-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1064-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (1064-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1064-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥ (1064-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (1064-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1064-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (1064-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1064-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1064-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1064-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (1064-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ (1064-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ (1064-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ (1064-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1064-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1064-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1064-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1064-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1064-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1064-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥ (1064-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥ (1064-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1064-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1064-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1064-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1064-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1064-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1064-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (1064-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1064-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1064-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥ (1064-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੬॥੨੦॥ (1064-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1064-18)
 ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1064-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (1064-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1064-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੫

ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (1065-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (1065-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੨॥ (1065-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (1065-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (1065-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ (1065-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥ (1065-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (1065-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ (1065-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (1065-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1065-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ (1065-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1065-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (1065-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੬॥ (1065-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1065-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (1065-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਚੇ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥ (1065-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1065-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1065-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1065-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਚੇਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ (1065-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1065-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ (1065-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਧੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (1065-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1065-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1065-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1065-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (1065-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1065-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (1065-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1065-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1065-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1065-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥ (1065-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1065-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1065-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1065-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1065-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (1065-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (1065-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1065-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1065-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1065-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੨੧॥ (1065-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੬

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1066-1)
 ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1066-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ (1066-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ (1066-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ (1066-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (1066-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1066-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ (1066-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ (1066-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1066-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥ (1066-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (1066-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ (1066-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1066-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1066-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ (1066-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ (1066-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ (1066-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ (1066-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (1066-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1066-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1066-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥ (1066-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1066-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੯॥ (1066-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1066-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1066-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ (1066-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (1066-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1066-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1066-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1066-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1066-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1066-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ (1066-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1066-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1066-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (1066-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (1066-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1066-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1066-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1066-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਬੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1066-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1066-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1066-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1066-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੭

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1067-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1067-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੯॥੨੨॥ (1067-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1067-2)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1067-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ (1067-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ (1067-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ (1067-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (1067-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥ (1067-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ (1067-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਊਰ ਧਾਰਹਿ ॥ (1067-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ (1067-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1067-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1067-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (1067-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1067-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1067-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (1067-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1067-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1067-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1067-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ (1067-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1067-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ (1067-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1067-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (1067-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥ (1067-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1067-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ (1067-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥੯॥ (1067-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1067-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥ (1067-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੦॥ (1067-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1067-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1067-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥ (1067-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ॥ (1067-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥ (1067-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1067-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ (1067-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ (1067-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (1067-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (1067-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ (1067-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ (1067-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ (1067-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੮

ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ (1068-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ (1068-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1068-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ (1068-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ (1068-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1068-3)
 ਨਦਰੀ ਭਗਤਾ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (1068-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1068-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1068-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1068-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (1068-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1068-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ (1068-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1068-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1068-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ (1068-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥ (1068-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (1068-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1068-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1068-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (1068-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (1068-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ (1068-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥ (1068-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1068-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (1068-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੨॥ (1068-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1068-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ॥ (1068-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੯॥ (1068-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਵਾਰਾ ॥ (1068-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ (1068-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ (1068-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ (1068-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1068-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥ (1068-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ (1068-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਭਉਦੇ ਫਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (1068-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥ (1068-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1068-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (1068-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥ (1068-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ (1068-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ (1068-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (1068-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ (1068-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ (1068-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ (1068-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੬੯

ਸਦ ਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ (1069-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਜੀਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ (1069-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ (1069-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (1069-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1069-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੨੪॥ (1069-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪ (1069-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1069-4)
 ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (1069-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ (1069-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1069-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1069-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1069-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1069-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥ (1069-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ (1069-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1069-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ (1069-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ (1069-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1069-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥ (1069-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ (1069-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1069-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੁਆਇਆ ॥ (1069-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ (1069-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1069-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ (1069-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ (1069-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1069-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1069-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥ (1069-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1069-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ (1069-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ (1069-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1069-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1069-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1069-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1069-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (1069-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੇਇ ॥ (1069-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1069-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1069-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ (1069-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1070-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (1070-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (1070-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1070-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1070-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1070-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1070-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (1070-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1070-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1070-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1070-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1070-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1070-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1070-7)
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1070-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ (1070-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ (1070-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ (1070-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ (1070-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ (1070-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ (1070-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1070-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ (1070-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ (1070-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ (1070-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥ (1070-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1070-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ (1070-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥ (1070-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥ (1070-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ (1070-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ (1070-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ (1070-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ (1070-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ (1070-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1070-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ (1070-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥ (1070-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1070-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1070-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥ (1070-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (1070-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (1070-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ ਹੇ ॥੧੦॥ (1070-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੧

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (1071-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (1071-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਤਪੁ ਪੂਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੇ ॥੧੧॥ (1071-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (1071-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1071-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਹੇ ॥੧੨॥ (1071-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥ (1071-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਦੀਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ (1071-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਤੂ ਕਰਤੇ ਰਾਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੩॥ (1071-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ (1071-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (1071-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਰਿ ਗਲ ਤੁਧੁ ਆਣੀ ਹੇ ॥੧੪॥ (1071-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (1071-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (1071-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾਣੀ ਹੇ ॥੧੫॥ (1071-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ॥ (1071-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥ (1071-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1071-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1071-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1071-10)
 ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ (1071-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥ (1071-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1071-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥ (1071-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥ (1071-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1071-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ (1071-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (1071-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ (1071-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ (1071-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ (1071-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1071-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (1071-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (1071-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1071-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ (1071-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ (1071-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1071-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ (1071-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥ (1071-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1071-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ (1071-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੨੨

ਥਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1072-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1072-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ (1072-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ (1072-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1072-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥ (1072-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥ (1072-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1072-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (1072-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1072-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1072-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥ (1072-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥ (1072-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1072-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (1072-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (1072-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1072-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ (1072-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥ (1072-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1072-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (1072-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (1072-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1072-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1072-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1072-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1072-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1072-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1072-12)
 ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ (1072-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ (1072-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥ (1072-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ (1072-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ (1072-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਏਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥ (1072-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ (1072-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (1072-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ (1072-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ (1072-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥ (1072-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ (1072-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥ (1072-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥ (1072-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥ (1072-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੩

ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (1073-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ (1073-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ (1073-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ (1073-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥ (1073-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ (1073-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ (1073-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥ (1073-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤ ਉਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ (1073-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ (1073-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥ (1073-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ (1073-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (1073-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ (1073-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਉਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1073-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1073-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ (1073-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1073-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ (1073-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ (1073-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1073-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ (1073-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (1073-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1073-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (1073-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ (1073-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1073-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (1073-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1073-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥ (1073-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1073-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1073-15)

ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ (1073-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1073-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥ (1073-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥ (1073-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥ (1073-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥੨॥ (1073-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1073-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ (1073-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥ (1073-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ (1073-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥ (1073-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੪

ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥ (1074-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ (1074-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (1074-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥ (1074-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ (1074-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ (1074-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥ (1074-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ (1074-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ (1074-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥ (1074-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ (1074-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ ॥ (1074-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥ (1074-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥ (1074-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (1074-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥ (1074-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ (1074-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (1074-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਾਰੇ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1074-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥ (1074-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ (1074-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1074-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1074-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ (1074-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1074-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ (1074-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ (1074-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1074-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ (1074-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ (1074-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1074-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (1074-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1074-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1074-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਾਰਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (1074-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ (1074-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1074-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (1074-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (1074-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥ (1074-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ (1074-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1074-18)
 ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (1074-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ (1074-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ (1074-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੫

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ (1075-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ (1075-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ (1075-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ (1075-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (1075-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ (1075-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ (1075-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ (1075-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਂ ਹੇ ॥੪॥ (1075-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1075-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1075-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨਾਂ ਹੇ ॥੫॥ (1075-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥ (1075-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ (1075-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਚੁ ਉਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨਾਂ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ (1075-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ (1075-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ (1075-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨਾਂ ਹੇ ॥੭॥ (1075-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1075-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (1075-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤ੍ਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾਂ ਹੇ ॥੮॥ (1075-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (1075-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ (1075-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ਹੇ ॥੯॥੧॥੪॥ (1075-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1075-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1075-12)
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1075-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ (1075-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1075-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ (1075-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1075-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੁਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1075-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ (1075-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ (1075-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ (1075-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ (1075-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ (1075-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1075-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (1075-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ (1075-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ (1075-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1075-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ (1075-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੬

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ (1076-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ (1076-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ (1076-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ (1076-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ (1076-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ (1076-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ (1076-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ (1076-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (1076-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥ (1076-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਰੂੜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1076-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ (1076-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1076-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1076-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ (1076-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1076-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1076-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1076-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1076-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ (1076-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥ (1076-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1076-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (1076-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ (1076-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1076-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1076-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ (1076-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1076-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ (1076-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ (1076-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥ (1076-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1076-16)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1076-16)

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥ (1076-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥ (1076-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥ (1076-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ (1076-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ (1076-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ (1076-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ (1076-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥ (1076-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੭

ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥ (1077-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥ (1077-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ (1077-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥ (1077-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ (1077-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਚਾ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1077-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਉਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥ (1077-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ (1077-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1077-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥ (1077-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ (1077-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥ (1077-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥ (1077-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥ (1077-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ (1077-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਤਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥ (1077-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1077-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1077-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥ (1077-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1077-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (1077-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਇ ਕਰ ਜੋਤਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥ (1077-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1077-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1077-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਇਹ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਾਲਣਾ ॥੧੧॥ (1077-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਪੀਐ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥ (1077-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ (1077-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੁਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਪਰਜਾਲਣਾ ॥੧੨॥ (1077-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ (1077-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਾ ॥ (1077-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥ (1077-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਰ ਚੂਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥ (1077-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1077-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਘਾਲਣਾ ॥੧੪॥ (1077-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਆਇਆ ॥ (1077-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1077-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥ (1077-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਖਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥ (1077-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋਤਿ ਧਿਆਵਾ ॥ (1077-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥੧੬॥੧॥੬॥ (1077-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1077-17)
 ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥ (1077-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਰਾ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (1077-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੧॥ (1077-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ (1077-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ (1077-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥੨॥ (1077-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੮

ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥ (1078-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥ (1078-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੩॥ (1078-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1078-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (1078-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੪॥ (1078-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (1078-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ (1078-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ ॥੫॥ (1078-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (1078-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਹੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (1078-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥੬॥ (1078-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥ (1078-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥ (1078-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥ (1078-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥ (1078-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ (1078-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ (1078-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (1078-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ (1078-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥ (1078-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (1078-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1078-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ (1078-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ (1078-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥ (1078-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ (1078-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥ (1078-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ (1078-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ (1078-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ (1078-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ (1078-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ (1078-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ (1078-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (1078-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ (1078-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ (1078-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (1078-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥੭॥ (1078-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1078-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1078-18)
 ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ (1078-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (1078-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ (1078-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੭੯

ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ (1079-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ (1079-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥ (1079-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ (1079-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ (1079-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਜਖਿ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ (1079-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥ (1079-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥ (1079-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥ (1079-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥ (1079-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ (1079-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ (1079-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥ (1079-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ (1079-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ (1079-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥ (1079-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ (1079-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥ (1079-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (1079-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1079-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥ (1079-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ (1079-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ (1079-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥੯॥ (1079-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (1079-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ (1079-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥ (1079-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1079-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (1079-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰ ਕਰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ ॥੧੧॥ (1079-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ (1079-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ (1079-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥ (1079-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (1079-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ (1079-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥ (1079-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ (1079-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥ (1079-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥ (1079-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਮਦੂਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1079-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (1079-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸ੍ਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧੫॥ (1079-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ (1079-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1079-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੦

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥੧੬॥੧॥੮॥ (1080-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1080-1)
 ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥ (1080-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (1080-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਭੇਖਾਰੀ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ ॥੧॥ (1080-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ (1080-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ (1080-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥ (1080-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (1080-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ (1080-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥ (1080-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ (1080-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ (1080-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥ (1080-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚਰੀਐ ॥ (1080-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (1080-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਨੰਗਨਾ ॥੫॥ (1080-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1080-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1080-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗਨਾ ॥੬॥ (1080-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥ (1080-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ (1080-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥੭॥ (1080-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1080-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ (1080-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ ॥੮॥ (1080-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ (1080-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥ (1080-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥੯॥ (1080-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ (1080-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਡਾ ॥ (1080-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥੧੦॥ (1080-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1080-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1080-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧॥ (1080-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (1080-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ (1080-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥੧੨॥ (1080-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (1080-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ (1080-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥੧੩॥ (1080-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ (1080-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ (1080-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ (1080-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੧

ਕਾਇਆ ਪਾਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (1081-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ (1081-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥ (1081-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ (1081-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ (1081-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥ (1081-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1081-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1081-4)

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ (1081-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ (1081-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ (1081-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ (1081-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (1081-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ (1081-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ (1081-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ (1081-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ (1081-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ (1081-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ (1081-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ (1081-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ (1081-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ (1081-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ (1081-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ (1081-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ (1081-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ (1081-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ (1081-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ (1081-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ (1081-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ (1081-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (1081-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ (1081-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਉਤਰੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ (1081-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ (1081-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ (1081-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ (1081-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ (1081-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ (1081-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ (1081-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ (1081-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ (1081-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1081-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1081-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੁਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ (1081-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1081-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੨

ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ (1082-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ (1082-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ (1082-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ (1082-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥ (1082-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1082-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ (1082-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥ (1082-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ (1082-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਝੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1082-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ (1082-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1082-5)
ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1082-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (1082-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਚੰਗਾ ॥੧॥ (1082-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1082-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (1082-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥ (1082-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1082-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ (1082-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥ (1082-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ (1082-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ (1082-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥ (1082-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ (1082-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ (1082-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥ (1082-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1082-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ (1082-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਮਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ (1082-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ (1082-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ (1082-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥੭॥ (1082-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ (1082-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥ (1082-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥੮॥ (1082-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1082-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1082-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥ (1082-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ (1082-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ (1082-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥ (1082-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ (1082-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਗੰਨਾਥ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ (1082-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ (1082-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ (1082-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ (1082-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੩

ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ (1083-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ (1083-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ (1083-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥ (1083-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੇ ॥ (1083-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੇ ॥ (1083-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ (1083-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ (1083-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ (1083-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥ (1083-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ (1083-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (1083-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥ (1083-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (1083-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (1083-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥ (1083-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ (1083-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ (1083-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ (1083-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1083-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ (1083-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥ (1083-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥ (1083-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ (1083-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥ (1083-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (1083-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1083-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥੨॥੧੧॥ (1083-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1083-13)
 ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ (1083-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ (1083-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥ (1083-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ (1083-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥ (1083-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥ (1083-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥ (1083-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ (1083-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥ (1083-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ (1083-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥ (1083-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਧੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥ (1083-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ (1083-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ (1083-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥੫॥ (1083-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੪

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ (1084-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ (1084-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥ (1084-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ (1084-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ (1084-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥੭॥ (1084-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ (1084-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (1084-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥ (1084-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥ (1084-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥ (1084-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥ (1084-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥ (1084-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ (1084-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥ (1084-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥ (1084-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ (1084-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥ (1084-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥ (1084-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ (1084-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥ (1084-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ (1084-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ (1084-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ (1084-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (1084-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ (1084-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥ (1084-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥ (1084-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ (1084-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥ (1084-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1084-13)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ (1084-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥ (1084-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲ ਕਾ ॥੧॥ (1084-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (1084-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ (1084-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥ (1084-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1084-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ (1084-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥੩॥ (1084-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥ (1084-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1084-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ ॥੪॥ (1084-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (1084-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥ (1084-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਸਾਲਕਾ ॥੫॥ (1084-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੫

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1085-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (1085-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ॥੬॥ (1085-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1085-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥ (1085-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥੭॥ (1085-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (1085-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ (1085-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥ (1085-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1085-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ (1085-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ॥੯॥ (1085-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ (1085-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (1085-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥੧੦॥ (1085-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ (1085-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ (1085-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥ (1085-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ (1085-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ (1085-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥ (1085-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (1085-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ (1085-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥ (1085-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥ (1085-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (1085-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥ (1085-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ (1085-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ (1085-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫॥ (1085-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ (1085-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ (1085-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ (1085-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ (1085-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1085-16)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ (1085-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ (1085-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ (1085-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (1085-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1085-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ (1085-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਉ ਨਾਹੀ ॥ (1085-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1085-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੬

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ (1086-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥ (1086-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ (1086-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥ (1086-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ (1086-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥ (1086-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥ (1086-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ (1086-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (1086-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ (1086-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1086-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ (1086-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥ (1086-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥ (1086-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (1086-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥ (1086-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ (1086-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥ (1086-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥ (1086-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1086-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (1086-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ (1086-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (1086-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ (1086-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥ (1086-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ (1086-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1086-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥ (1086-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ (1086-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ (1086-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਵਾਵਣਾ ॥੧੩॥ (1086-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਸੋਈ ਕਾਢੇ ॥ (1086-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥ (1086-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥੧੪॥ (1086-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1086-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1086-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥੧॥੧੪॥੨੨॥੨੪॥੨॥੧੪॥੬੨॥ (1086-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ (1086-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1086-18)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1086-18)
 ਵਿਨੁ ਗਾਹਕੁ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਯੋ ਜਾਇ ॥ (1086-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣੁ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ (1086-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੭

ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (1087-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ (1087-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ (1087-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੪ ॥ (1087-2)

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ (1087-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਇਕਿ ਬਾਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1087-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (1087-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1087-4)

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (1087-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (1087-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1087-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (1087-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (1087-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1087-6)

ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1087-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੇ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1087-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ (1087-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ (1087-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (1087-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੪ ॥ (1087-9)

ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ (1087-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥ (1087-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1087-10)

ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ (1087-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ (1087-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ (1087-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (1087-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1087-12)

ਨਿਹੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥ (1087-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1087-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (1087-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (1087-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (1087-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1087-14)

ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1087-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਫੁਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ (1087-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥ (1087-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (1087-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੩ ॥ (1087-16)

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ (1087-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1087-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ (1087-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1087-18)

ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ (1087-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥ (1087-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ (1087-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥ (1087-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੮

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥ (1088-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1088-1)

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ (1088-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿੰਦ ॥ (1088-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥ (1088-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ (1088-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1088-3)

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ (1088-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੁ ॥੨॥ (1088-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1088-4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (1088-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ (1088-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ (1088-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ (1088-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ (1088-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1088-7)

ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ (1088-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ (1088-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1088-8)

ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ (1088-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ (1088-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1088-9)

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (1088-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1088-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1088-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (1088-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1088-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1088-12)

ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1088-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ (1088-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੧ ॥ (1088-13)

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ (1088-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ (1088-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1088-14)

ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ (1088-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ (1088-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1088-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ (1088-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥ (1088-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1088-17)

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ (1088-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (1088-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1088-18)

ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ (1088-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ (1088-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ (1088-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1088-19)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1088-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੮੯

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ (1089-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1089-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1089-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੨॥ (1089-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1089-3)

ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ (1089-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ (1089-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੩ ॥ (1089-4)

ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥ (1089-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥ (1089-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1089-5)

ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1089-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1089-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (1089-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ (1089-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੯॥ (1089-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1089-7)

ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥ (1089-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ (1089-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (1089-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (1089-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (1089-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1089-10)

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੇ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1089-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1089-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1089-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥ (1089-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (1089-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ (1089-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (1089-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1089-13)

ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1089-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (1089-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1089-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ (1089-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥ (1089-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1089-16)

ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (1089-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (1089-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥ (1089-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (1089-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1089-18)

ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (1089-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1089-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1089-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (1089-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੦

ਪਉੜੀ ॥ (1090-1)

ਦੋਵੇ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ (1090-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1090-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (1090-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ (1090-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥ (1090-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1090-3)

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ (1090-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1090-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1090-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ (1090-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1090-5)

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1090-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ (1090-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1090-6)

ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1090-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅਫਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ (1090-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ (1090-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥ (1090-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ (1090-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1090-9)

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ (1090-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ (1090-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ (1090-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1090-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1090-10)
 ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ (1090-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1090-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1090-11)
 ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ (1090-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ (1090-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ (1090-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ (1090-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ (1090-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1090-14)
 ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੇ ਆਬਿ ॥ (1090-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਿ ॥੧॥ (1090-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1090-15)
 ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1090-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ (1090-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1090-16)
 ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥ (1090-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥ (1090-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1090-17)
 ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ (1090-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥ (1090-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ (1090-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ (1090-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ (1090-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1090-19)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੧

ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥ (1091-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੇ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥ (1091-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1091-1)
 ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੇ ਧੜੀਐ ਜੋਇ ॥ (1091-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (1091-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1091-2)

ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥ (1091-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ (1091-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਝ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖ ॥ (1091-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥ (1091-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1091-4)

ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1091-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (1091-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1091-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1091-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ (1091-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1091-7)

ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1091-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ (1091-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ (1091-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1091-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1091-9)

ਹਉ ਮੂਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ (1091-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ (1091-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (1091-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨਤੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ (1091-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (1091-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1091-11)

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ (1091-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਉ ਪਲੈ ॥ (1091-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਜਨ ਨੇਤਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ (1091-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ (1091-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ (1091-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1091-14)

ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1091-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (1091-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1091-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ (1091-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (1091-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (1091-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1091-17)

ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1091-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (1091-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (1091-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (1091-19)
ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (1091-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ (1091-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੨

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥ (1092-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ (1092-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ (1092-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1092-2)
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (1092-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1092-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1092-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿੰਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ (1092-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1092-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ (1092-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨਹ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1092-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਚਿਤਵਦਾ ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ (1092-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (1092-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1092-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (1092-8)

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (1092-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1092-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1092-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (1092-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਬੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (1092-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1092-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਇ ॥੨॥ (1092-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1092-11)

ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥ (1092-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ (1092-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ ॥ (1092-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1092-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੧੭॥ (1092-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1092-14)

ਲੋਕੁ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ ॥ (1092-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ (1092-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (1092-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1092-16)

ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1092-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (1092-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1092-17)

ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ (1092-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ ॥ (1092-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥ (1092-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (1092-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥ (1092-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (1092-19)

ਹਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥ (1092-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੩

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1093-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ (1093-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1093-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ (1093-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ ॥ (1093-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (1093-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੩ ॥ (1093-4)

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1093-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1093-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥ (1093-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (1093-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1093-6)

ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ ॥ (1093-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥ (1093-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥ (1093-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ (1093-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੧੯॥ (1093-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (1093-8)

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ (1093-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 2)

ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਓ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ (1093-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੧ ॥ (1093-9)

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ (1093-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ (1093-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1093-10)

ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ (1093-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥ (1093-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ (1093-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥ (1093-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥ (1093-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (1093-13)

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ (1093-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧॥ (1093-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1093-14)

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥ (1093-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥ (1093-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1093-15)

ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1093-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1093-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (1093-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (1093-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥ (1093-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1093-17)

ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ (1093-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥੧॥ (1093-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1093-18)

ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1093-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1093-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1093-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੪

ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ (1094-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1094-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1094-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥ (1094-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ (1094-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (1094-3)
ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ (1094-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ (1094-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ (1094-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ (1094-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ (1094-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1094-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ (1094-7)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1094-7)
ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (1094-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ (1094-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (1094-8)
ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥ (1094-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥ (1094-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (1094-9)
ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ (1094-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਕਾਜਲੁ ਹਾਰ ਤਮੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥੩॥ (1094-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (1094-10)
ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ (1094-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ (1094-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (1094-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ (1094-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1094-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥ (1094-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (1094-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (1094-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1094-14)
 ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥ (1094-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੧॥ (1094-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1094-15)
 ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1094-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੇ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ (1094-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1094-16)
 ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ (1094-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥ (1094-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (1094-17)
 ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ (1094-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥ (1094-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣੁ ॥ (1094-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣੁ ॥ (1094-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੫

ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣੁ ॥ (1095-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣੁ ॥ (1095-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੁ ॥ (1095-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣੁ ॥੨॥ (1095-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1095-3)
 ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਛਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ (1095-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (1095-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1095-4)
 ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਛਣੁ ਮਲਿ ॥ (1095-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ (1095-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1095-5)
 ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1095-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ (1095-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (1095-6)
 ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (1095-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ (1095-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ (1095-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ (1095-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (1095-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ (1095-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ (1095-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ (1095-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1095-10)

ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥ (1095-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (1095-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1095-11)

ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ (1095-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ (1095-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1095-12)

ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥ (1095-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ (1095-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1095-13)

ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ (1095-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ (1095-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ (1095-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (1095-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ (1095-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ (1095-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ (1095-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ (1095-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1095-16)

ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ (1095-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਵੇਖੇ ਛਿਟਤਿ ਬੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ (1095-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1095-18)

ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੁ ਆਪੇ ਸਲਵੇ ॥ (1095-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਣਿ ਜਿਉ ਜੁੰਮਿਓ ॥੨॥ (1095-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1095-19)

ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ (1095-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੁ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥ (1095-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੬

ਪਉੜੀ ॥ (1096-1)

ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ (1096-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ (1096-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ (1096-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ (1096-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ (1096-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ (1096-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ (1096-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥ (1096-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1096-5)

ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ (1096-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥ (1096-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1096-6)

ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥ (1096-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥ (1096-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1096-7)

ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥ (1096-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (1096-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1096-8)

ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥ (1096-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ (1096-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ॥ (1096-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ (1096-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ (1096-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ (1096-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ (1096-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥ (1096-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1096-12)

ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ (1096-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ (1096-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1096-13)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥ (1096-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ (1096-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1096-14)

ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ (1096-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ (1096-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1096-15)

ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ (1096-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ (1096-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ (1096-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ (1096-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ (1096-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ (1096-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (1096-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੨॥ (1096-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1096-19)

ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥ (1096-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ (1096-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੭

ਮਃ ੫ ॥ (1097-1)

ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥ (1097-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੇ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥ (1097-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1097-2)

ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ (1097-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ (1097-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1097-3)

ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ (1097-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ (1097-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ (1097-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ (1097-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (1097-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ (1097-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ (1097-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ (1097-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1097-7)

ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ (1097-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸਤੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥ (1097-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1097-8)

ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ (1097-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥ (1097-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1097-9)

ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (1097-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ (1097-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1097-10)

ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1097-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (1097-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ (1097-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (1097-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (1097-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1097-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ (1097-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥ (1097-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1097-14)

ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਦੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ (1097-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ (1097-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1097-15)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ (1097-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (1097-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1097-16)

ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ (1097-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ (1097-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਵੜੀ ॥ (1097-17)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ (1097-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ (1097-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ (1097-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ (1097-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ (1097-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੮

ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿਜੋਤਾੜਾ ॥ (1098-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ (1098-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ (1098-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1098-2)

ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ (1098-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (1098-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1098-3)

ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ (1098-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ (1098-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1098-4)

ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1098-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ (1098-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1098-5)

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ (1098-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ (1098-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ (1098-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ (1098-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ (1098-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ (1098-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ (1098-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ (1098-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1098-9)

ਲੋੜੀਦੇ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥ (1098-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਠ ਮੰਝਾਹੁ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੇ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ (1098-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1098-10)

ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ ॥ (1098-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ (1098-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1098-11)

ਮੂ ਥੀਆਉ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ (1098-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥ (1098-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1098-12)

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ (1098-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੁਲਾਈਆ ॥ (1098-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ (1098-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ (1098-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥ (1098-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ (1098-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ (1098-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੋਸਾਈਆ ॥੧੨॥ (1098-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1098-16)
 ਮੂ ਥੀਆਉ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (1098-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ (1098-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1098-17)
 ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਬਰਾ ॥ (1098-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ (1098-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1098-18)
 ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੇੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧੂਬਾ ਨਗਰੀ ॥ (1098-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਘਟਾਉ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੁ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ (1098-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (1098-19)
 ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ (1098-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੦੯੯

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥ (1099-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ (1099-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ (1099-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ (1099-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ (1099-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ (1099-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ (1099-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1099-4)
 ਸੋ ਨਿਵਾਹੁ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਉ ਨ ਥੀਐ ॥ (1099-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ (1099-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1099-5)
 ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਉ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ (1099-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ (1099-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1099-6)
 ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1099-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥ (1099-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (1099-7)

ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1099-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ (1099-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ (1099-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ (1099-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ (1099-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ (1099-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ (1099-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ (1099-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1099-11)
 ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣਦੋ ਕੋਇ ॥ (1099-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ (1099-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1099-12)
 ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ਪਛਾਣੁ ਕੋ ਹੇਕਤੋ ॥ (1099-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ (1099-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1099-13)
 ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ (1099-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ (1099-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (1099-13)
 ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ (1099-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ (1099-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ (1099-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ (1099-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥ (1099-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥ (1099-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ (1099-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥ (1099-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1099-17)
 ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ (1099-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (1099-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1099-18)
 ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਝੀ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀਆ ॥ (1099-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (1099-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1099-19)
 ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ (1099-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੦

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥ (1100-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1100-1)

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ (1100-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ (1100-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ (1100-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1100-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ (1100-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1100-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ (1100-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥ (1100-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1100-5)

ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ (1100-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ (1100-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1100-6)

ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ (1100-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ (1100-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1100-7)

ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਬੋਥਰਾ ॥ (1100-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੰਨ ਮਝਾਹੁ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ (1100-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1100-8)

ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1100-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ (1100-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ (1100-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ (1100-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ (1100-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ (1100-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ (1100-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥ (1100-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1100-12)

ਡਿਠੀ ਹਭ ਵੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1100-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1100-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1100-13)

ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥ (1100-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥ (1100-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1100-14)

ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਭੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥ (1100-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ (1100-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1100-15)

ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ (1100-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ (1100-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ (1100-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ (1100-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥ (1100-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ (1100-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1100-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ (1100-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1100-18)

ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ (1100-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਭੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ (1100-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੧

ਮਃ ੫ ॥ (1101-1)

ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ (1101-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ (1101-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1101-2)

ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੁ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ (1101-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਆਸਤੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ (1101-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1101-3)

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ (1101-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ (1101-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ (1101-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ (1101-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ (1101-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ (1101-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ (1101-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥ (1101-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1101-7)

ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ੍ ਖੇ ॥ (1101-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ (1101-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1101-8)

ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ (1101-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਬਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ (1101-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1101-9)

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ (1101-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ (1101-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1101-10)

ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ (1101-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ (1101-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥ (1101-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ (1101-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ (1101-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ (1101-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਤੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ (1101-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥ (1101-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1101-14)

ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ (1101-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਭ ਮਝਾਹੁ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ (1101-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1101-15)

ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ (1101-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ (1101-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1101-16)

ਭੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਬਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ (1101-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ (1101-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ (1101-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1101-17)

ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ (1101-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥ (1101-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ (1101-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥ (1101-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥ (1101-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੨

ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕੁ ॥ (1102-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕੁ ॥ (1102-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕੁ ॥੨੧॥ (1102-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1102-2)
ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ (1102-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ (1102-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (1102-4)
ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ (1102-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ (1102-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (1102-5)
ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ (1102-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ (1102-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ (1102-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (1102-6)
ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ (1102-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥ (1102-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ (1102-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ (1102-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ (1102-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ (1102-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ (1102-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ (1102-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ (1102-10)
ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ (1102-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1102-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (1102-11)
ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ (1102-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ (1102-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਮਃ ੫ ॥ (1102-12)
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ (1102-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ (1102-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
ਪਉੜੀ ॥ (1102-13)
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ (1102-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥ (1102-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ (1102-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ (1102-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ (1102-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ (1102-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥ (1102-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥੨॥ (1102-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (1102-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1102-18)
 ਪਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ (1102-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1102-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ (1102-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੩

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ (1103-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ (1103-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ (1103-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ (1103-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ (1103-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ (1103-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੁਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ (1103-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1103-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (1103-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ (1103-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1103-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ (1103-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ (1103-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ (1103-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ (1103-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥ (1103-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੋਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥ (1103-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥ (1103-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥ (1103-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (1103-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1103-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥ (1103-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥ (1103-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥ (1103-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥ (1103-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥ (1103-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥ (1103-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥ (1103-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ (1103-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥ (1103-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1103-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥ (1103-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥ (1103-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥ (1103-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ (1103-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1103-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੪

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ (1104-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਤੁਮੁ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1104-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥ (1104-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥ (1104-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1104-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1104-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥ (1104-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ (1104-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ (1104-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1104-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥ (1104-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ੍ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥ (1104-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ (1104-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੈਨੁ ਨਕਟੁ ਸ੍ਰਵਨੁ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥ (1104-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ (1104-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਬੁ ਚੇਤੁ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1104-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥ (1104-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥ (1104-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1104-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥ (1104-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (1104-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1104-13)
 ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੧॥ (1104-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੨॥ (1104-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੩॥ (1104-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੪॥ (1104-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੫॥ (1104-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੬॥ (1104-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੭॥ (1104-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥ (1104-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੫

ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ (1105-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1105-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1105-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮਰੇ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨ੍ਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (1105-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ (1105-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥ (1105-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥ (1105-4)
 ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ (1105-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ (1105-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ (1105-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥੨॥ (1105-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ (1105-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1105-7)

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ (1105-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ (1105-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ (1105-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1105-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ (1105-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ (1105-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ (1105-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ (1105-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ (1105-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥ (1105-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (1105-14)

ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (1105-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1105-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ (1105-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ (1105-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ (1105-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ (1105-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥ (1105-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥ (1105-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1105-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥ (1105-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੬

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ (1106-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1106-2)

ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੇੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ (1106-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘਤੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ (1106-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1106-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ (1106-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥ (1106-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
ਕਬੀਰੁ ॥ ਮਾਰੂ ॥ (1106-6)

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥ (1106-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ (1106-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ (1106-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ (1106-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ (1106-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ (1106-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੩॥੧॥ (1106-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (1106-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1106-11)

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ (1106-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥ (1106-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ (1106-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ (1106-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ (1106-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਾਰੂ ॥ (1106-15)

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਹੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ॥ (1106-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥ (1106-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ (1106-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥ (1106-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (1106-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1106-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥੧੫॥ (1106-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੭

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ (1107-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1107-2)

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ (1107-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ (1107-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥ (1107-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ (1107-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ ॥ (1107-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ (1107-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥ (1107-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥ (1107-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥ (1107-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਵ ਘਰ ਬਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਉਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1107-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥ (1107-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥ (1107-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥ (1107-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ (1107-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1107-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (1107-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ (1107-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (1107-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ (1107-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ (1107-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਉਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥ (1107-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (1107-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥ (1107-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੪॥ (1107-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥ (1107-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੮

ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ ॥ (1108-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1108-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ॥ (1108-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥ (1108-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥ (1108-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥ (1108-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥ (1108-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੈ ॥ (1108-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੇ ॥ (1108-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1108-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥ (1108-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਹੁ ਜੇਨੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥ (1108-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥ (1108-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (1108-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥ (1108-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥ (1108-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੇਨਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥ (1108-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾਤੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥ (1108-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥ (1108-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (1108-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਬੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥ (1108-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (1108-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥ (1108-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥ (1108-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ (1108-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ (1108-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਜ ਇਕੋਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥ (1108-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪਤੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ (1108-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥ (1108-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (1108-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ (1108-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ (1108-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥ (1108-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1108-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥ (1108-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ (1108-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ ॥ (1108-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥ (1108-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੯

ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥ (1109-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥ (1109-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ (1109-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1109-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (1109-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ (1109-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ (1109-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥ (1109-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ (1109-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (1109-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥ (1109-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1109-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥ (1109-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ (1109-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥ (1109-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ (1109-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ (1109-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ (1109-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1109-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ (1109-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥ (1109-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (1109-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (1109-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ (1109-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥ (1109-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (1109-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਨਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥ (1109-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ (1109-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1109-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ (1109-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ (1109-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (1109-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ (1109-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ (1109-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ (1109-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1109-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ (1109-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੈ ॥ (1109-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੦

ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੈ ॥੧੭॥੧॥ (1110-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1110-1)
ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ (1110-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (1110-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਦੂਸਏ ॥ (1110-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ (1110-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ (1110-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥ (1110-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ (1110-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥ (1110-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1110-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (1110-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਏ ॥ (1110-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥੨॥ (1110-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥ (1110-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮ ॥ (1110-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ ॥ (1110-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥ (1110-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥ (1110-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥੩॥ (1110-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉਤੁ ਬਿਹਾਗੈ ਰਾਮ ॥ (1110-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਤਿਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿਅੜਾ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਾਮ ॥ (1110-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ (1110-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥ (1110-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣੁ ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮੁ ਸੇ ॥ (1110-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥੪॥ (1110-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਖੂਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (1110-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (1110-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥ (1110-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥ (1110-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ (1110-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥ (1110-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1110-17)
 ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ (1110-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ (1110-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (1110-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (1110-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥ (1110-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੧

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥ (1111-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ (1111-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ (1111-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥ (1111-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (1111-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (1111-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ (1111-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਉਗਣ ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮ ॥ (1111-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮ ॥ (1111-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1111-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (1111-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ (1111-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਗੁਣਹੁ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (1111-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥ (1111-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥ (1111-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (1111-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ (1111-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ (1111-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ (1111-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1111-10)
 ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ (1111-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅਤੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1111-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥ (1111-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ (1111-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ (1111-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ (1111-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ (1111-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅਤਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ (1111-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (1111-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1111-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ (1111-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ (1111-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅਤੇ ਸਾਨੇਹਤੇ ਦੇਦੀ ॥ (1111-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ (1111-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ (1111-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ (1111-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ (1111-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ (1111-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਤੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (1111-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੨

ਅਨਦਿਨੁ ਰਤਤੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1112-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1112-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (1112-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੁਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (1112-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥ (1112-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1112-3)
 ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ (1112-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ (1112-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1112-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1112-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1112-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ (1112-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1112-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1112-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1112-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1112-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ (1112-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥ (1112-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੇ ॥ (1112-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (1112-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (1112-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1112-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1112-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ (1112-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥ (1112-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥ (1112-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ (1112-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥ (1112-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1112-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥ (1112-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1112-16)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (1112-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (1112-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ (1112-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (1112-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ (1112-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ (1112-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ ॥ (1112-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥ (1112-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੩

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (1113-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1113-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ (1113-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥ (1113-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ (1113-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ (1113-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥ (1113-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ (1113-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ (1113-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥ (1113-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ (1113-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ (1113-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥ (1113-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥ (1113-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਰਸੋ ॥ (1113-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥੪॥ (1113-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥ (1113-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥ (1113-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ (1113-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥ (1113-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥ (1113-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥ (1113-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ (1113-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1113-15)
 ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ (1113-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ (1113-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (1113-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥ (1113-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦ ਸਾਰਿਆ ॥ (1113-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (1113-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਦੇਖਾਂ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥ (1113-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੪

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥ (1114-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (1114-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥ (1114-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (1114-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥ (1114-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਪਾਥਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (1114-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (1114-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥ (1114-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ (1114-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥ (1114-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ (1114-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥ (1114-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥ (1114-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (1114-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਅਵ੍ਹਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ (1114-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (1114-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥ (1114-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1114-11)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥ (1114-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ (1114-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1114-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1114-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ (1114-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥੧॥ (1114-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (1114-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਅਗੰਮੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਿਆ ॥ (1114-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਰਵੇ ॥ (1114-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥ (1114-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਾ ਬਹਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ (1114-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (1114-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥ (1114-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ (1114-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (1114-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੫

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥ (1115-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ (1115-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥ (1115-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥ (1115-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥ (1115-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ (1115-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥ (1115-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥ (1115-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥੪॥੨॥ (1115-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1115-7)

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥ (1115-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥੁ ॥ (1115-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (1115-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥ (1115-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥੁ ॥ (1115-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥੧॥ (1115-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥ (1115-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਘਣੀ ॥ (1115-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (1115-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ ॥ (1115-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਣੀ ॥ (1115-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (1115-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥ (1115-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ ॥ (1115-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ ਧਿਆਵਏ ॥ (1115-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾਵਏ ॥ (1115-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ ॥ (1115-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥੩॥ (1115-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ (1115-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥ (1115-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥ (1115-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੬

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥ (1116-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ (1116-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥ (1116-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1116-3)
 ਨਾਵਨੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ (1116-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥ (1116-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ (1116-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1116-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ ॥ (1116-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਨਾਵਨੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥੧॥ (1116-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥ (1116-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ॥ (1116-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥ (1116-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ (1116-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ॥ (1116-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥੨॥ (1116-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ (1116-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ ॥ (1116-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ ॥ (1116-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥ (1116-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥ (1116-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥੩॥ (1116-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥ (1116-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥ (1116-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1116-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (1116-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ (1116-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥੪॥ (1116-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ (1116-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (1116-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਇਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ॥ (1116-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥ (1116-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੭

ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ (1117-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੫॥ (1117-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1117-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ (1117-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1117-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1117-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ (1117-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥ (1117-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ (1117-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1117-7)

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ (1117-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (1117-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ (1117-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1117-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ (1117-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ (1117-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (1117-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ (1117-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (1117-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ (1117-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥ (1117-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ (1117-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ (1117-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ (1117-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ (1117-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ (1117-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ (1117-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥ (1117-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ (1117-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ (1117-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1117-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (1117-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ (1117-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥ (1117-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੮

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (1118-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1118-2)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1118-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ (1118-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ (1118-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ (1118-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਬਛਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥ (1118-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (1118-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1118-10)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ (1118-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1118-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥ (1118-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥੧॥ (1118-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੧੯

ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ ॥ (1119-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧॥੨॥ (1119-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (1119-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1119-3)

ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥ (1119-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ॥ (1119-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥ (1119-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥ (1119-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੨॥੧॥ (1119-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (1119-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1119-7)

ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆਲ ॥ (1119-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥ (1119-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਰਾਖੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥ (1119-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ ॥ (1119-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ (1119-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਬੰਦਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ (1119-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਭਵ ਹਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1119-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲ ॥੨॥੧॥੨॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (1119-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1119-13)
 ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥ (1119-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥ (1119-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥ (1119-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥ (1119-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੧॥੩॥ (1119-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1119-17)
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (1119-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥ (1119-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੦

ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੇ ਠਾਉ ॥੧॥ (1120-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥ (1120-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੪॥ (1120-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-3)
 ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (1120-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥ (1120-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥ (1120-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1120-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹੁ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥ (1120-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-6)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ (1120-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ (1120-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥ (1120-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥ (1120-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥ (1120-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-10)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ (1120-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥ (1120-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦੂਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥ (1120-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥ (1120-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥ (1120-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-13)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥ (1120-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥ (1120-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥ (1120-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥ (1120-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੂਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥ (1120-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ (1120-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1120-18)
 ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥ (1120-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ (1120-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੧

ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥ (1121-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥ (1121-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥ (1121-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-3)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥ (1121-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥ (1121-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥ (1121-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥ (1121-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥ (1121-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-6)

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥ (1121-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ (1121-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1121-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1121-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥ (1121-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-9)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1121-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ਨਹ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ ॥ (1121-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ (1121-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ (1121-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥ (1121-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-12)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥ (1121-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥ (1121-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥੧॥ (1121-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥ (1121-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥ (1121-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-16)
 ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥ (1121-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਉਤ ਨ ਹਲੀ ॥ (1121-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥੧॥ (1121-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ (1121-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥ (1121-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-19)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੨

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥ (1122-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1122-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥ (1122-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਚੈ ॥੧॥ (1122-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨ ਭੀਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥ (1122-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਲੁਝੈ ॥੨॥੧੫॥ (1122-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ (1122-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1122-4)
 ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1122-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1122-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ (1122-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1122-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਰਨੀ ਆਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥ (1122-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥ (1122-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ (1122-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ (1122-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਰਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥ (1122-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾੜ੍ਹਕ ਬੁੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥ (1122-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ (1122-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ (1122-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥੨॥ (1122-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ (1122-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ (1122-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ (1122-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥ (1122-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥ (1122-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ (1122-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥ (1122-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (1122-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥ (1122-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (1122-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ (1122-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥ (1122-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੩

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (1123-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1123-1)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੇਉ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (1123-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ (1123-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਪੁ ਕੋਈ ॥ (1123-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1123-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (1123-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ਤਿਨੁ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1123-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ (1123-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥ (1123-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ (1123-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥ (1123-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥ (1123-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੋਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (1123-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥ (1123-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1123-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (1123-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ (1123-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (1123-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥੩॥ (1123-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥ (1123-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੋਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1123-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੇ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥ (1123-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥੧॥ (1123-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ (1123-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1123-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥ (1123-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥੨॥ (1123-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥ (1123-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥ (1123-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1123-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੌਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (1123-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥ (1123-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥ (1123-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੪

ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥ (1124-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥ (1124-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥ (1124-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ (1124-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥ (1124-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ ॥ (1124-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥੪॥ (1124-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥ (1124-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੇ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥ (1124-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ (1124-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥ (1124-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੇ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੫॥ (1124-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥ (1124-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੂ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ (1124-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੋਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (1124-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥ (1124-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥ (1124-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (1124-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1124-13)
 ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥ (1124-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ (1124-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ (1124-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥ (1124-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹੁ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੁਆਨ ਸਤੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ (1124-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥ (1124-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (1124-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥ (1124-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੫

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (1125-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1125-2)

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1125-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (1125-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1125-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1125-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ (1125-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ (1125-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (1125-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥ (1125-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ (1125-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥ (1125-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1125-8)
 ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ (1125-9)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥ (1125-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ (1125-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥ (1125-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1125-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1125-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ (1125-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (1125-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ (1125-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1125-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥ (1125-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1125-15)
 ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥ (1125-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥ (1125-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ (1125-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੬

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੂ ਨ ਛੂਟਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1126-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥ (1126-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿਆ ॥ (1126-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝਿਆ ॥੩॥ (1126-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1126-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੩॥ (1126-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1126-5)
 ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ (1126-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ (1126-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥ (1126-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥ (1126-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥ (1126-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1126-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥ (1126-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅਨ ਕੋ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1126-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥ (1126-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1126-11)
 ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (1126-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ (1126-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (1126-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਉਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥ (1126-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥੨॥ (1126-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਫੁਨਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (1126-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁਲਉ ਧੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥੩॥ (1126-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥ (1126-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥੪॥੪॥੫॥ (1126-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1126-17)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (1126-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ (1126-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (1126-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ (1126-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥ (1126-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੭

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ਮਿਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥ (1127-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (1127-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹਾ ਪਾਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (1127-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥੫॥੬॥ (1127-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1127-3)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਾਰਣੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ॥ (1127-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥ (1127-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (1127-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1127-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੂਟਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ (1127-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥ (1127-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ (1127-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥ (1127-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥ (1127-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥੪॥੬॥੭॥ (1127-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1127-10)
 ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥ (1127-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥ (1127-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥ (1127-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1127-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥ (1127-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਤਿ ਮਰੈ ॥੨॥ (1127-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥ (1127-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥ (1127-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ (1127-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥੪॥ (1127-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ (1127-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥੫॥੭॥੮॥ (1127-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (1127-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1127-18)
 ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥ (1127-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (1127-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ (1127-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੮

ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1128-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥ (1128-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1128-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁਮਾਰਾ ॥੩॥ (1128-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥ (1128-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (1128-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥ (1128-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੧॥ (1128-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-4)
 ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (1128-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੧॥ (1128-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ (1128-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ (1128-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥ (1128-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1128-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥੩॥ (1128-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (1128-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥ (1128-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (1128-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥ (1128-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ (1128-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥੨॥ (1128-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-9)
 ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1128-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (1128-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰੇ ਜਨ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (1128-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ ॥ (1128-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੨॥ (1128-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1128-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1128-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥ (1128-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥ (1128-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-12)

ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1128-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥ (1128-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥ (1128-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ (1128-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੨॥ (1128-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ ॥ (1128-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਈ ॥੩॥ (1128-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ (1128-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੪॥ (1128-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-16)

ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ॥ (1128-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1128-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (1128-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਖੋਜਤ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮੂਲੁ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1128-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਮਤਾ ਲਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੨॥ (1128-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ਸਭ ਪਿੰਡ ਪਰਾਣਾ ॥ (1128-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (1128-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੨੯

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (1129-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ॥੪॥ (1129-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1129-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਅਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੫॥ (1129-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (1129-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੬॥੫॥ (1129-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-3)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (1129-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (1129-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (1129-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਸਦ ਹੀ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (1129-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥੨॥ (1129-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (1129-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩॥ (1129-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1129-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੪॥੬॥ (1129-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-6)
 ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਜਿਤਨੇ ਲੋਅ ॥ (1129-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (1129-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥ (1129-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1129-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1129-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1129-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅਉਖੇ ਹੋਵਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (1129-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥ (1129-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ (1129-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-10)
 ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥ (1129-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1129-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥ (1129-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥ (1129-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (1129-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1129-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (1129-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥ (1129-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥ (1129-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-14)
 ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੁ ॥ (1129-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (1129-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (1129-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਇ ॥ (1129-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1129-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1129-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥ (1129-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ ਧਾਰਿ ॥ (1129-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥੯॥ (1129-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-17)
 ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (1129-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਰੁਤਿ ਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (1129-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1129-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1129-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1129-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੦

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (1130-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥ (1130-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (1130-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (1130-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ (1130-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1130-4)
 ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (1130-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (1130-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (1130-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1130-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1130-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ (1130-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ (1130-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (1130-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ (1130-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (1130-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1130-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥ (1130-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1130-11)
 ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1130-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ (1130-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ (1130-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1130-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (1130-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥ (1130-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ (1130-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (1130-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1130-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥ (1130-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1130-17)
 ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1130-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1130-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1130-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1130-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ (1130-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੧

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ (1131-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (1131-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ (1131-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (1131-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥ (1131-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1131-4)
 ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ (1131-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1131-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1131-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1131-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ (1131-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ (1131-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1131-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪਤਿ ਪਤਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ (1131-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1131-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥ (1131-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1131-10)

ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (1131-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ (1131-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ (1131-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1131-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (1131-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ (1131-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1131-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ (1131-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ (1131-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥ (1131-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1131-16)
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1131-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ (1131-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1131-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1131-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1131-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1131-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1131-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੨

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ (1132-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ (1132-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥ (1132-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1132-3)
 ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ (1132-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ (1132-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (1132-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛੁ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1132-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (1132-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (1132-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥ (1132-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥ (1132-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ (1132-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥ (1132-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1132-8)

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ (1132-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (1132-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ (1132-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1132-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1132-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ (1132-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (1132-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (1132-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1132-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥ (1132-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1132-15)

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ (1132-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ (1132-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ (1132-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1132-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੇ ਹੋਇ ॥ (1132-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ (1132-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1132-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ (1132-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (1132-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੩

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥ (1133-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1133-1)

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1133-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (1133-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (1133-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥ (1133-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ (1133-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1133-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (1133-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (1133-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (1133-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ (1133-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (1133-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗੜੇ ॥ (1133-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਇਆ ॥ (1133-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥ (1133-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (1133-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ (1133-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ਹ ਉਪਾਤਿ ॥ (1133-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥ (1133-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (1133-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ (1133-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ (1133-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥ (1133-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1133-10)
 ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ (1133-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1133-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (1133-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1133-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1133-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ (1133-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1133-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥ (1133-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥ (1133-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ (1133-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1133-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥ (1133-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (1133-19)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1133-19)
 ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ (1133-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੪

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ (1134-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ (1134-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1134-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ (1134-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥ (1134-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ (1134-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥ (1134-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ (1134-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥ (1134-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1134-5)
 ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ (1134-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੧॥ (1134-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ (1134-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1134-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ (1134-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ (1134-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ (1134-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ (1134-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (1134-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥ (1134-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1134-9)
 ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ (1134-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ (1134-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ (1134-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1134-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲਿ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ (1134-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ (1134-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥ (1134-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ (1134-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ (1134-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥ (1134-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1134-13)
 ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ (1134-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1134-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ (1134-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1134-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (1134-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (1134-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ (1134-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ (1134-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1134-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥ (1134-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (1134-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1134-18)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1134-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮੁਾਰਿ ॥੧॥ (1134-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੫

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1135-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1135-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1135-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ (1135-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥ (1135-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ (1135-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਓਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1135-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥੫॥ (1135-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1135-6)
 ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ (1135-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ (1135-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1135-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1135-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1135-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ (1135-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥ (1135-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥ (1135-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ (1135-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥ (1135-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1135-13)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ (1135-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹੁ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ (1135-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥ (1135-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1135-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ (1135-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ (1135-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥ (1135-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥ (1135-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥ (1135-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੩॥੭॥ (1135-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੬

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (1136-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1136-1)
 ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ (1136-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ (1136-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥ (1136-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ (1136-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ (1136-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ (1136-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ (1136-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1136-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ (1136-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-5)
 ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ (1136-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥ (1136-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (1136-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (1136-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ (1136-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1136-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥ (1136-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-9)

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ (1136-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ (1136-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (1136-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ (1136-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (1136-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ (1136-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ (1136-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ (1136-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥ (1136-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ (1136-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥ (1136-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-13)
 ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ (1136-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ (1136-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ (1136-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ (1136-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ (1136-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ (1136-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ (1136-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1136-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥ (1136-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-17)
 ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ (1136-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (1136-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ (1136-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ (1136-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੁਕਾਇਆ ॥੨॥ (1136-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੭

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ (1137-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ (1137-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ (1137-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਾਸਾਇਆ ॥੪॥ (1137-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ (1137-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ (1137-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-3)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥ (1137-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ (1137-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ (1137-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (1137-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (1137-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ (1137-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ (1137-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (1137-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥ (1137-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-7)
 ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1137-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥ (1137-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਉਣ ॥ (1137-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ (1137-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ (1137-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1137-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (1137-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (1137-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥ (1137-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-10)
 ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ (1137-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ (1137-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ (1137-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁਤਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ (1137-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ (1137-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ (1137-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ (1137-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1137-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥ (1137-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-14)
 ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ (1137-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ (1137-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥ (1137-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1137-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ (1137-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (1137-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥ (1137-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1137-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥ (1137-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-19)
 ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ (1137-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1137-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੮

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (1138-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ (1138-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ (1138-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ (1138-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (1138-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ (1138-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥ (1138-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1138-4)
 ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥ (1138-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥ (1138-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ (1138-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ (1138-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥ (1138-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ (1138-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1138-6)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (1138-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ (1138-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ (1138-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ (1138-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥ (1138-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥ (1138-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਧੂਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥ (1138-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1138-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥ (1138-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1138-10)
 ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (1138-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1138-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪੀ ਤੇ ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1138-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1138-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (1138-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (1138-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੋਖੀ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1138-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1138-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥ (1138-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (1138-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1138-15)
 ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1138-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥ (1138-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਵਿੰਦ ਭਾਜੁ ॥ (1138-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (1138-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ (1138-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ (1138-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੩੯

ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (1139-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1139-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (1139-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1139-2)
ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ (1139-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥ (1139-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ (1139-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1139-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ (1139-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ (1139-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ (1139-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥ (1139-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ (1139-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥ (1139-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1139-8)
ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ (1139-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ (1139-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1139-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (1139-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ (1139-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1139-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1139-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ (1139-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1139-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥ (1139-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ (1139-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ (1139-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ (1139-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ (1139-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥ (1139-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1139-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ (1139-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥ (1139-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1139-15)

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ (1139-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (1139-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1139-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ (1139-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ (1139-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ (1139-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ (1139-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੦

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ (1140-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (1140-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ (1140-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1140-2)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ (1140-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ (1140-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ (1140-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (1140-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ (1140-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1140-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ (1140-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੇ ਮਰਤਾ ॥ (1140-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ (1140-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (1140-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਛਾਣੈ ॥ (1140-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਵਾਣੈ ॥ (1140-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ (1140-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ (1140-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ (1140-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1140-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1140-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥ (1140-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1140-8)
 ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੇ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥ (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ (1140-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1140-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸ੍ਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ (1140-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ (1140-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ (1140-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ (1140-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1140-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਉ ਤਿਆਗੀ ॥ (1140-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ (1140-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ (1140-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ (1140-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਧਿਆਨੁ ॥ (1140-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ (1140-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥੧੯॥ (1140-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1140-16)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ (1140-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ (1140-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ (1140-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ (1140-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੧

ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1141-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ (1141-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1141-3)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ (1141-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ (1141-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ (1141-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥ (1141-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ (1141-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1141-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ (1141-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ (1141-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ (1141-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (1141-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (1141-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥ (1141-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (1141-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥ (1141-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (1141-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1141-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥ (1141-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥ (1141-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1141-9)

ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥ (1141-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1141-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ (1141-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥ (1141-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥ (1141-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੁਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥੨॥ (1141-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ (1141-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥ (1141-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ (1141-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥ (1141-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1141-15)

ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (1141-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਾਤੇ ॥ (1141-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ (1141-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (1141-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਇ ॥ (1141-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1141-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ (1141-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ (1141-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (1141-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (1141-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ (1141-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ (1141-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (1141-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ (1141-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੨

ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ (1142-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ (1142-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (1142-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ (1142-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1142-2)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ (1142-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1142-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ (1142-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ (1142-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1142-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥ (1142-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ (1142-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (1142-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ (1142-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥ (1142-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (1142-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (1142-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ (1142-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ (1142-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1142-9)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ (1142-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ (1142-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ (1142-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥ (1142-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (1142-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1142-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ (1142-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੂੜ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ (1142-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (1142-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥ (1142-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1142-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1142-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥ (1142-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ (1142-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1142-15)
 ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਰ ॥ (1142-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥ (1142-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥ (1142-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥ (1142-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ (1142-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1142-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ (1142-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥ (1142-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ (1142-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥ (1142-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ (1142-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ (1142-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਬਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ (1142-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (1142-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੩

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ (1143-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1143-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (1143-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ (1143-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1143-2)
 ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ (1143-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1143-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ (1143-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (1143-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1143-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (1143-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1143-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ (1143-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ (1143-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ (1143-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1143-8)
 ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ (1143-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ (1143-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰੇ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ (1143-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ (1143-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1143-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1143-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ (1143-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (1143-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ (1143-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ (1143-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1143-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ (1143-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1143-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ (1143-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਇ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ (1143-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ (1143-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1143-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ (1143-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1143-15)
 ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1143-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1143-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1143-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1143-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (1143-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1143-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1143-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1143-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1143-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ (1143-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (1143-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1143-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੪

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ (1144-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ (1144-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ (1144-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ (1144-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ (1144-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ (1144-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1144-3)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1144-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ (1144-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1144-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (1144-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ (1144-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1144-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ (1144-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ (1144-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ (1144-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ (1144-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1144-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1144-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ (1144-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥ (1144-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1144-9)
 ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ (1144-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1144-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ (1144-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (1144-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ (1144-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1144-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ (1144-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1144-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ (1144-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ (1144-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (1144-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1144-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1144-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ (1144-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1144-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (1144-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (1144-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ (1144-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1144-15)
 ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1144-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥ (1144-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨ ॥ (1144-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ (1144-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1144-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1144-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1144-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (1144-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1144-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (1144-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ (1144-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੫

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ (1145-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ (1145-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ (1145-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1145-2)
 ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ (1145-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (1145-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (1145-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1145-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ (1145-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1145-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ (1145-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ (1145-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ (1145-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥ (1145-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥ (1145-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਵਾਂਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ (1145-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥ (1145-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸੇ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ (1145-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1145-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (1145-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ (1145-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ (1145-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1145-8)

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ (1145-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ (1145-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ (1145-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਡਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ (1145-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ (1145-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1145-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ (1145-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ (1145-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ (1145-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ (1145-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ (1145-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (1145-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੁਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ (1145-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ (1145-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1145-14)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ (1145-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ (1145-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ (1145-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (1145-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓਂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1145-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1145-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1145-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ (1145-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ (1145-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ (1145-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ (1145-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ (1145-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1145-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ (1145-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੬

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1146-1)
ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ (1146-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ (1146-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ (1146-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥ (1146-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ (1146-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1146-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ (1146-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ (1146-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ (1146-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ (1146-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ (1146-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ (1146-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ (1146-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ (1146-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1146-7)
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (1146-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ (1146-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (1146-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (1146-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1146-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1146-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ (1146-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ (1146-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ (1146-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ (1146-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ (1146-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ (1146-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ (1146-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ (1146-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1146-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (1146-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (1146-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ (1146-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1146-13)
 ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1146-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1146-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (1146-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (1146-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ (1146-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ (1146-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ (1146-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (1146-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ (1146-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ (1146-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1146-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥ (1146-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ (1146-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੭

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ (1147-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-1)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ (1147-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ (1147-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ (1147-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ (1147-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (1147-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ (1147-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ (1147-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1147-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ (1147-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ (1147-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-7)
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ (1147-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ (1147-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ (1147-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (1147-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (1147-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1147-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ (1147-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ (1147-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1147-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ (1147-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ (1147-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ (1147-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1147-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ (1147-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ (1147-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ (1147-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ (1147-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ (1147-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-13)

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ (1147-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ (1147-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ (1147-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (1147-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ (1147-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1147-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ (1147-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ (1147-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (1147-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ (1147-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ (1147-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ (1147-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ (1147-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ (1147-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1147-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ (1147-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1147-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ (1147-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-19)

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1147-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੮

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1148-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (1148-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥ (1148-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1148-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1148-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਰੋਗੁ ਦੋਖ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1148-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ (1148-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ (1148-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ (1148-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (1148-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ (1148-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਿਹਚਲੁ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥ (1148-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ (1148-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (1148-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਹੋਈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1148-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (1148-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ (1148-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1148-6)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1148-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1148-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਦੇਵੈ ਆਹਾਰ ॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰ ॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1148-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1148-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (1148-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਾ ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ (1148-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ॥ (1148-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਨਿਰਬਾਨ ॥ (1148-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (1148-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ (1148-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1148-13)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1148-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1148-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥ (1148-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵ ॥੧॥ (1148-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ (1148-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1148-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1148-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1148-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (1148-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (1148-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1148-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ (1148-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1148-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੩॥ (1148-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (1148-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1148-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ (1148-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥ (1148-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1148-19)
 ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ (1148-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੁਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ॥ (1148-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥ (1148-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੪੯

ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥੧॥ (1149-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ (1149-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1149-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥ (1149-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕਉ ਵਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥ (1149-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ (1149-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ ॥੨॥ (1149-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1149-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1149-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ (1149-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ (1149-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1149-6)
 ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ ॥ (1149-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ॥ (1149-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (1149-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ (1149-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥ (1149-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1149-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਹੇਤੁ ॥ (1149-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ (1149-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ (1149-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥੨॥ (1149-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ (1149-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥ (1149-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥ (1149-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥ (1149-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (1149-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ (1149-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1149-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ (1149-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1149-13)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (1149-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ (1149-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1149-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (1149-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ (1149-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ (1149-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ (1149-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ (1149-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (1149-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (1149-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ (1149-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (1149-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (1149-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ (1149-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1149-19)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ (1149-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੦

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥ (1150-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (1150-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥ (1150-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1150-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1150-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ (1150-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (1150-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ (1150-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ (1150-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (1150-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1150-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (1150-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ (1150-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ (1150-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1150-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (1150-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ (1150-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1150-6)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1150-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ (1150-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹੁ ਨਾਸੁ ॥ (1150-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (1150-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1150-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1150-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ (1150-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ (1150-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1150-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ (1150-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1150-13)
 ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ (1150-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ (1150-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਸੁ ॥ (1150-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ (1150-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1150-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1150-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1150-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1150-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ (1150-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥ (1150-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥ (1150-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1150-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (1150-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥ (1150-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (1150-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ (1150-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (1150-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਧੰਨ ॥੪॥੩੭॥੪੦॥ (1150-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1150-19)
 ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (1150-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ (1150-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੧

ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (1151-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (1151-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ (1151-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ (1151-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1151-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ (1151-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥ (1151-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1151-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1151-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ (1151-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥ (1151-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ (1151-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (1151-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥ (1151-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਾਰਾ ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥ (1151-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1151-7)
 ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (1151-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ (1151-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥ (1151-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (1151-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩੯॥੫੨॥ (1151-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1151-11)
 ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ (1151-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ (1151-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ (1151-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ (1151-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥ (1151-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ (1151-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ (1151-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ (1151-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ (1151-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ (1151-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ (1151-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ (1151-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥ (1151-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1151-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1151-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ (1151-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ (1151-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1151-18)
 ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1151-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1151-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ (1151-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ (1151-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ (1151-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੨

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ (1152-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ (1152-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਪਛੋਰਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ (1152-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1152-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ (1152-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ (1152-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ (1152-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ (1152-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ (1152-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ (1152-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1152-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ (1152-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1152-6)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1152-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (1152-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (1152-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ (1152-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ (1152-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1152-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (1152-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (1152-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (1152-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (1152-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (1152-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ (1152-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (1152-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ (1152-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1152-13)
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1152-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ (1152-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (1152-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥ (1152-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1152-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1152-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (1152-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (1152-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ (1152-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥ (1152-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1152-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ (1152-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1152-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (1152-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1152-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (1152-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ (1152-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥੪੩॥੫੬॥ (1152-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੩

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ (1153-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1153-1)

ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ (1153-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1153-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥ (1153-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ (1153-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ (1153-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ
 ॥੨॥੧॥੫੭॥੮॥੨੧॥੭॥੫੭॥੯੩॥ (1153-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ (1153-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1153-7)
 ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1153-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ (1153-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ (1153-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1153-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1153-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥ (1153-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ (1153-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥ (1153-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1153-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (1153-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ (1153-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਬਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ (1153-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ (1153-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥ (1153-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ (1153-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥ (1153-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥ (1153-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੮॥ (1153-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ (1153-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥੯॥੧॥ (1153-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੪

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ (1154-2)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1154-2)

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1154-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (1154-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (1154-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ (1154-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1154-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1154-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥ (1154-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ (1154-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥ (1154-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1154-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥ (1154-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ (1154-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (1154-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥ (1154-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ (1154-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (1154-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (1154-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥੪॥ (1154-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ (1154-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥ (1154-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ (1154-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥ (1154-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ (1154-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1154-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1154-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥ (1154-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥ (1154-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1154-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥ (1154-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥ (1154-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥ (1154-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ (1154-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (1154-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥ (1154-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਬੰਮੁ ਉਪਾਤਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1154-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (1154-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ (1154-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥ (1154-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1154-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1154-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1154-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥੧੦॥ (1154-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1154-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ (1154-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥ (1154-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੫

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥ (1155-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (1155-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (1155-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (1155-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧੨॥ (1155-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (1155-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1155-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ (1155-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥੨॥ (1155-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1155-4)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ (1155-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1155-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ (1155-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1155-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ (1155-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1155-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1155-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੂਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ (1155-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1155-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥ (1155-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਭੁੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1155-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ (1155-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1155-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥ (1155-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1155-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ (1155-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1155-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੩॥ (1155-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ (1155-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1155-16)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ (1155-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ (1155-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥ (1155-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥ (1155-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (1155-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1155-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥ (1155-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥ (1155-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੬

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥ (1156-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥ (1156-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ (1156-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ (1156-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1156-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ (1156-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1156-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ (1156-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥ (1156-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥ (1156-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ (1156-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥ (1156-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (1156-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥੫॥ (1156-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ (1156-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1156-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (1156-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥ (1156-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ (1156-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1156-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1156-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥ (1156-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (1156-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1156-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1156-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥੪॥ (1156-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1156-10)
 ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ (1156-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰੁਮਸਾਲ ॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1156-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥ (1156-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥ (1156-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (1156-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (1156-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥ (1156-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1156-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ (1156-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥ (1156-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ (1156-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥ (1156-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ (1156-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (1156-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥ (1156-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥ (1156-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥ (1156-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥ (1156-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (1156-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ (1156-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ (1156-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੭

ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥ (1157-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (1157-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1157-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ (1157-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥ (1157-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1157-3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1157-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥ (1157-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥ (1157-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥ (1157-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ॥ (1157-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1157-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (1157-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥ (1157-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥ (1157-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥ (1157-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ (1157-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਬੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (1157-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥ (1157-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥ (1157-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ (1157-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (1157-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ (1157-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥ (1157-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥ (1157-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਵਾਮਾ ॥ (1157-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ (1157-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ (1157-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (1157-15)
 ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧ (1157-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1157-15)
 ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (1157-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1157-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ (1157-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (1157-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੁੰਜੀ ॥ (1157-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ (1157-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (1157-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (1157-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ (1157-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥ (1157-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥ (1157-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ (1157-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੮

ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੇ ॥ (1158-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ (1158-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ (1158-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ (1158-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ (1158-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1158-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥ (1158-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ (1158-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ (1158-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1158-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ (1158-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ (1158-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ (1158-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ (1158-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ (1158-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥ (1158-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ (1158-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ (1158-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ (1158-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥ (1158-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ (1158-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ (1158-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥ (1158-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ (1158-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ (1158-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ (1158-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ (1158-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ (1158-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥ (1158-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ (1158-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ (1158-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ (1158-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ (1158-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ (1158-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ (1158-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ (1158-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ (1158-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥ (1158-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ (1158-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ (1158-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ (1158-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ (1158-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ (1158-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ (1158-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ (1158-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (1158-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥ (1158-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਉ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (1158-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (1158-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਉ ॥ (1158-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੫੯

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ (1159-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ (1159-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ (1159-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ (1159-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ (1159-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥ (1159-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ (1159-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ (1159-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ (1159-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ (1159-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ (1159-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ (1159-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੋਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ (1159-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (1159-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥ (1159-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ (1159-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ (1159-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ (1159-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ (1159-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ (1159-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ (1159-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥ (1159-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1159-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ (1159-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ (1159-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥ (1159-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ (1159-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ (1159-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ (1159-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਹ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1159-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਈਤ ਉਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ (1159-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ (1159-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਜ ਪਦ ਉਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ (1159-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥ (1159-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਵਿ ਉਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥ (1159-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ (1159-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰ ਡੰਡ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ (1159-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ (1159-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਹ ਸਿਲ ਉਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥ (1159-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਿੜਕੀ ਉਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (1159-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥ (1159-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ (1159-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ (1159-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ (1159-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ (1159-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੦

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1160-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1160-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1160-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ (1160-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ (1160-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ (1160-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ (1160-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ (1160-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ (1160-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ (1160-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ (1160-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (1160-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ (1160-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥ (1160-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1160-5)
 ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥ (1160-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ (1160-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥ (1160-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ (1160-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ (1160-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1160-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ (1160-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ (1160-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ (1160-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥ (1160-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥ (1160-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ (1160-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥ (1160-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥ (1160-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (1160-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥ (1160-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ (1160-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥ (1160-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੋਧੇ ॥ (1160-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ (1160-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥ (1160-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ (1160-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥ (1160-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1160-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ (1160-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (1160-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥ (1160-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ (1160-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ (1160-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ (1160-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ (1160-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ (1160-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ (1160-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ (1160-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ (1160-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ (1160-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ (1160-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ (1160-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ (1160-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੧

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ (1161-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ (1161-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ (1161-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ (1161-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ (1161-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥ (1161-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ (1161-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ (1161-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ (1161-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ (1161-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ (1161-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ (1161-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥ (1161-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (1161-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (1161-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ (1161-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ (1161-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ (1161-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹੁ ਸਮਾਨਾਂ ॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੨॥੧੫॥ (1161-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ (1161-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ (1161-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥ (1161-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ (1161-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥ (1161-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ (1161-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ (1161-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥ (1161-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ (1161-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ (1161-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ (1161-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (1161-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ (1161-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ (1161-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ (1161-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥ (1161-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੨

ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ (1162-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥ (1162-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ (1162-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥ (1162-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥ (1162-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1162-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ (1162-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥ (1162-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਕਹਿ ਕੰਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ (1162-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥ (1162-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
 ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ (1162-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1162-6)

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ (1162-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1162-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1162-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ (1162-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (1162-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥ (1162-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥ (1162-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥ (1162-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ (1162-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥ (1162-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥ (1162-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ (1162-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ (1162-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥ (1162-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ (1162-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1162-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ (1162-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥ (1162-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ (1162-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ (1162-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1162-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1162-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (1162-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥ (1162-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ (1162-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ (1162-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ (1162-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1162-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥ (1162-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੩

ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥ (1163-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥ (1163-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥੨॥ (1163-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥ (1163-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਬਰਹਿ ॥ (1163-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ (1163-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿਕ ਲਖਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥ (1163-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ (1163-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥ (1163-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (1163-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ (1163-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥ (1163-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੰਧ੍ਰੁਬ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥ (1163-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥ (1163-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥ (1163-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ ॥ (1163-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥ (1163-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥ (1163-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥੧੮॥੨੦॥ (1163-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧ (1163-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1163-10)
 ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥ (1163-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1163-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ (1163-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥ (1163-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਣਾ ॥ (1163-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰਹਰੀ ॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1163-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥ (1163-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥ (1163-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ (1163-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥ (1163-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥ (1163-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥ (1163-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥ (1163-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (1163-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1163-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੋਇਨਿ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ (1163-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨॥ (1163-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਏਕੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ॥ (1163-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਰਾਇਨੁ ਹਸੈ ॥੩॥ (1163-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥ (1163-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥ (1164-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ॥ (1164-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕਉ ਕਰਉ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥੧॥ (1164-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥ (1164-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (1164-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (1164-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1164-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਿਲਉ ਗੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥ (1164-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥ (1164-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਭੇਟਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ (1164-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਖੀਰਿ ਖਾਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1164-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਘਰ ਘਰ ਟੂਕ ਮਗਾਵੈ ॥ (1164-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥ (1164-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (1164-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (1164-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥ (1164-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥ (1164-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥ (1164-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹੀਨਤੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥ (1164-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ (1164-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (1164-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥ (1164-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥ (1164-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਘਰੁ ੨ (1164-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1164-12)
 ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥ (1164-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥ (1164-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (1164-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ (1164-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ (1164-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1164-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥ (1164-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1164-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥ (1164-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ (1164-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (1164-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1164-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੋਬਿਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੨॥ (1164-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥ (1164-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੫

ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥ (1165-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ਸੁਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ (1165-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ (1165-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥ (1165-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1165-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥ (1165-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ (1165-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1165-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ (1165-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥ (1165-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੰਗਾਰਾ ॥ (1165-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥ (1165-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥ (1165-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥ (1165-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1165-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1165-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥ (1165-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (1165-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥ (1165-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥ (1165-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥ (1165-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1165-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥ (1165-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥ (1165-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥ (1165-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲੁ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥ (1165-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥ (1165-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਬੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥ (1165-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥ (1165-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥ (1165-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥ (1165-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੇਖਉ ਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ (1165-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਾ ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਧਿਲਾ ॥ (1165-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1165-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥ (1165-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਤਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਂਇ ॥੨॥ (1165-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਦਿਸਾਹ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (1165-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (1165-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (1165-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥ (1165-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (1165-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗਜ ਹਸਤੀ ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥ (1165-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥ (1165-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਛੋਡਿ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਭਜਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ (1165-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੁੰਗੜਾ ਨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (1165-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥ (1165-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥ (1165-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥੮॥ (1165-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (1165-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥ (1165-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬਾਦਿਸਾਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥ (1165-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੬

ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥ (1166-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥ (1166-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥ (1166-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥ (1166-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥ (1166-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪਾਖੰਤਣ ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ (1166-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥ (1166-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1166-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ॥੧੬॥ (1166-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਹਹਿ ਤ ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥ (1166-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਹਹਿ ਤ ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥੧੭॥ (1166-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਹਹਿ ਤ ਮੁਈ ਗਉ ਦੇਉ ਜੀਆਇ ॥ (1166-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧੮॥ (1166-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥ (1166-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗਉ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥ (1166-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥ (1166-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਲੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥ (1166-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ (1166-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥ (1166-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥ (1166-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥ (1166-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾਹ ॥ (1166-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥ (1166-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (1166-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥੨੪॥ (1166-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1166-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥ (1166-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ (1166-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥ (1166-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1166-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥ (1166-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ (1166-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥੧੦॥ (1166-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਘਰੁ ੨ ॥ (1166-13)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1166-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (1166-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥ (1166-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥ (1166-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1166-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1166-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (1166-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ (1166-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (1166-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥ (1166-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ (1166-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (1166-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ (1166-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥ (1166-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥ (1166-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਉਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ (1166-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ (1166-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥ (1166-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1166-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ (1166-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੭

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ (1167-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ (1167-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ (1167-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ (1167-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ (1167-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ (1167-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ (1167-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ (1167-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ (1167-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ (1167-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (1167-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ (1167-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ (1167-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥ (1167-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ (1167-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1167-7)
 ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (1167-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1167-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ (1167-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥ (1167-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ (1167-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ (1167-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ (1167-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥ (1167-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (1167-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥ (1167-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥ (1167-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ (1167-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ (1167-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥ (1167-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਨਾਮਦੇਵ ॥ (1167-13)
 ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ (1167-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1167-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ (1167-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ (1167-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥ (1167-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ (1167-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ (1167-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ (1167-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (1167-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧॥ (1167-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੮

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ (1168-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1168-2)
 ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ (1168-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ (1168-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (1168-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1168-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (1168-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ (1168-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ (1168-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ (1168-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1168-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ (1168-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ॥ (1168-9)
 ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤੁ ਮਾਹਿ ॥ (1168-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥ (1168-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ (1168-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥ (1168-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1168-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥ (1168-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ ॥ (1168-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ ॥ (1168-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥੨॥ (1168-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ (1168-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ (1168-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (1168-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥ (1168-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ ॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1168-15)
 ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ (1168-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1168-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ ॥ (1168-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥ (1168-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ (1168-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੬੯

ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1169-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ (1169-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ (1169-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ (1169-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥ (1169-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ (1169-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥ (1169-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (1169-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥ (1169-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥ (1169-5)
 ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗੁ ॥ (1169-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ ॥ (1169-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ॥ (1169-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੂੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ (1169-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੂੜੁ ਮਨਾ ॥ (1169-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1169-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ (1169-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ (1169-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1169-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈਆ ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1169-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ ॥ (1169-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ ॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥ (1169-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1169-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸਾਚਾ ਪਾਏ ॥੪॥ (1169-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (1169-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ ॥ (1169-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥ (1169-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਉ ਭਵਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥੫॥੪॥ (1169-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1169-12)
 ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥ (1169-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ ॥ (1169-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥਾ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥ (1169-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥੧॥ (1169-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲ ॥ (1169-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1169-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (1169-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥ (1169-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥ (1169-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ (1169-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰ ॥ (1169-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰ ॥ (1169-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥ (1169-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੩॥ (1169-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਉਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥ (1169-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ ॥ (1169-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1169-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੫॥ (1169-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1169-18)
 ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥ (1169-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ (1169-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕਾਇ ॥ (1169-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੦

ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੧॥ (1170-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ (1170-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1170-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥ (1170-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ (1170-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ (1170-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥ (1170-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ (1170-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥ (1170-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ (1170-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥੩॥ (1170-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1170-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ (1170-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ (1170-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥ (1170-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1170-6)
 ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥ (1170-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥ (1170-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਉਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ (1170-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥ (1170-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ (1170-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1170-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥ (1170-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)

ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥ (1170-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥ (1170-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥ (1170-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ (1170-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥ (1170-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ (1170-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥ (1170-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ (1170-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ (1170-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ (1170-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੨॥ (1170-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ (1170-13)
 ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ (1170-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ (1170-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ (1170-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1170-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ (1170-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ (1170-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਉਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ (1170-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ (1170-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ (1170-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥ (1170-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਘਰੁ ੨ (1170-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1170-18)
 ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1170-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ (1170-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੧

ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ (1171-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ (1171-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ (1171-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ (1171-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ (1171-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਬਹੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (1171-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ (1171-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੋਲ ॥ (1171-5)
 ਸਾਹੁਰਤੀ ਵਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕਤੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ (1171-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਉ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ (1171-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (1171-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ੍ਹ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (1171-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (1171-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ (1171-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥ (1171-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1171-9)
 ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ (1171-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ (1171-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ੍ਹ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ (1171-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ (1171-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1171-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ (1171-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ (1171-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ (1171-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥ (1171-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1171-15)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (1171-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (1171-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥ (1171-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ (1171-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥ (1171-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ (1171-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥ (1171-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੨

ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥ (1172-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥ (1172-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤਕੇ (1172-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1172-3)

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ (1172-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1172-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ (1172-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥ (1172-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (1172-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ (1172-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1172-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1172-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ (1172-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥ (1172-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1172-9)

ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (1172-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1172-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ (1172-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (1172-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1172-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1172-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ (1172-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ (1172-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥ (1172-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ (1172-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ (1172-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ (1172-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1172-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (1172-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ (1172-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ (1172-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ (1172-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (1172-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1172-16)
 ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ (1172-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (1172-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1172-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1172-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1172-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1172-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (1172-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥ (1172-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ (1172-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥ (1172-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੩

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1173-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1173-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ (1173-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (1173-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1173-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮਾਲ ॥ (1173-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1173-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥ (1173-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1173-3)
 ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (1173-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1173-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1173-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ (1173-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ (1173-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1173-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਫੁਹੁ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1173-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1173-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ (1173-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (1173-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (1173-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1173-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (1173-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥ (1173-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1173-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1173-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1173-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥ (1173-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1173-9)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1173-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (1173-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ (1173-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1173-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ (1173-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1173-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (1173-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ (1173-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1173-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1173-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥ (1173-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ॥ (1173-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1173-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ (1173-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ (1173-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ (1173-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1173-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥ (1173-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1173-16)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1173-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (1173-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ (1173-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (1173-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (1173-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1173-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ (1173-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ (1173-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ (1173-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1173-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (1173-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (1173-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੪

ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ (1174-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ (1174-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1174-3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (1174-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1174-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (1174-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1174-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1174-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1174-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1174-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1174-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ (1174-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1174-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1174-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ (1174-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1174-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ (1174-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1174-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (1174-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1174-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (1174-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1174-9)
 ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1174-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ (1174-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1174-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ (1174-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ (1174-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1174-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1174-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1174-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1174-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ (1174-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1174-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1174-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1174-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (1174-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ (1174-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਵਾਣੁ ॥ (1174-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (1174-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ (1174-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1174-16)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ (1174-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1174-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ (1174-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (1174-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ (1174-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1174-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1174-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (1174-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1174-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1174-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1174-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (1174-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੫

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ (1175-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (1175-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (1175-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (1175-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1175-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥ (1175-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1175-3)

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (1175-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1175-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ (1175-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1175-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1175-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1175-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1175-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1175-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1175-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ (1175-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1175-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1175-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1175-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ (1175-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (1175-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1175-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1175-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥ (1175-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1175-9)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1175-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1175-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥ (1175-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ (1175-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (1175-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1175-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1175-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (1175-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1175-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ (1175-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1175-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1175-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (1175-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ (1175-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1175-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (1175-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ (1175-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ (1175-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1175-16)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1175-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ (1175-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥ (1175-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (1175-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ (1175-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1175-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1175-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1175-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1175-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (1175-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1175-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੬

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1176-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1176-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ (1176-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1176-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ (1176-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1176-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥ (1176-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 3)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ (1176-3)
 ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ (1176-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਦੇਹਿ ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ (1176-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (1176-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ (1176-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ (1176-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1176-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (1176-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਉਤਮੁ ਉਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ (1176-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੩॥ (1176-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-7)
 ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ (1176-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ॥੧॥ (1176-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ (1176-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1176-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ (1176-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (1176-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (1176-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1176-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੧੪॥ (1176-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-11)
 ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥ (1176-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਏ ॥੧॥ (1176-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (1176-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ (1176-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1176-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1176-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥ (1176-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1176-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੩॥੧੫॥ (1176-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-15)

ਤਿਨ੍ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1176-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ (1176-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ (1176-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1176-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ (1176-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ (1176-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ (1176-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ (1176-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ (1176-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-19)
 ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ (1176-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (1176-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੭

ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1177-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਵੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1177-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥ (1177-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1177-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (1177-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ (1177-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥ (1177-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ (1177-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1177-5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1177-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ (1177-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1177-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ (1177-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (1177-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (1177-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (1177-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1177-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੧੮॥੩੦॥ (1177-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ (1177-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1177-13)

ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ (1177-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥ (1177-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥ (1177-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (1177-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1177-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1177-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥ (1177-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥ (1177-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ (1177-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1177-17)

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥ (1177-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥ (1177-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1177-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥ (1177-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੮

ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥ (1178-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (1178-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥ (1178-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1178-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1178-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ (1178-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1178-3)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥ (1178-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ (1178-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (1178-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1178-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥ (1178-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥੨॥ (1178-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (1178-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (1178-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1178-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥ (1178-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਿੰਡੋਲ ॥ (1178-10)
 ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ ॥ (1178-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥੧॥ (1178-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ॥ (1178-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1178-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ (1178-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛੇ ॥੨॥ (1178-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥ (1178-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥ (1178-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਢੀਂਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਛੇ ॥ (1178-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥੪॥੨॥੪॥ (1178-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1178-16)
 ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥ (1178-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਬਨਿ ਮਾਤਾ ਬਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥ (1178-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ (1178-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1178-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੭੯

ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ (1179-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥ (1179-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥ (1179-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥ (1179-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ਹ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥ (1179-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥ (1179-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1179-5)
 ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ (1179-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥ (1179-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (1179-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1179-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ (1179-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥ (1179-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ (1179-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥ (1179-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (1179-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੬॥ (1179-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1179-12)
 ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਦੀ ਸੁੰਦੁ ॥ (1179-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਦੁ ॥੧॥ (1179-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਦੁ ॥ (1179-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1179-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਦੁ ॥ (1179-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਦੁ ॥੨॥ (1179-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਦੁ ॥ (1179-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਦੁ ॥੩॥ (1179-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਦੁ ॥ (1179-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਦੁ ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥ (1179-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੦

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤਕੇ (1180-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1180-1)
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ (1180-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1180-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ (1180-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ (1180-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ (1180-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥ (1180-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ (1180-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ (1180-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1180-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥ (1180-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ (1180-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥ (1180-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥ (1180-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥ (1180-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1180-7)
 ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ (1180-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥ (1180-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ (1180-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (1180-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥ (1180-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1180-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥ (1180-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥ (1180-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥ (1180-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ (1180-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ (1180-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥ (1180-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ (1180-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ (1180-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ (1180-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (1180-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1180-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥ (1180-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1180-13)
 ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (1180-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥ (1180-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥ (1180-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1180-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ (1180-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1180-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥ (1180-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ ਪੂਛਿ ਜਨਾਂ ॥ (1180-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (1180-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ॥੨॥ (1180-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਭਉ ਪਇਆ ॥ (1180-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ (1180-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਥਾਇ ॥ (1180-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥੩॥ (1180-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਖੋਜੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੧

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-1)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ੍ ਪਿੰਡ ਦੀਨ੍ ॥ (1181-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ੍ ॥ (1181-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ॥ (1181-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (1181-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ ॥ (1181-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1181-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥ (1181-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਰ ॥ (1181-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ (1181-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ (1181-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ (1181-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ॥ (1181-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (1181-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (1181-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ (1181-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1181-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇ ॥ (1181-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥੪॥੪॥ (1181-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-7)
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥ (1181-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ (1181-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1181-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ ॥੧॥ (1181-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨ ॥ (1181-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1181-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ (1181-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ ॥ (1181-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1181-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1181-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ॥ (1181-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਖੈ ॥ (1181-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭੈ ॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ॥੩॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ ॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ॥ (1181-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੫॥ (1181-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-12)
 ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ ॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀਰ ॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਗ ਪੀਰ ॥੧॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥ (1181-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1181-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (1181-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥ (1181-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ (1181-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥ (1181-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਣ ਸੇਵ ॥ (1181-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥ (1181-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ (1181-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬॥ (1181-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-18)
 ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ॥ (1181-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥੧॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੨

ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥ (1182-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕ ॥੨॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥ (1182-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗਮ ਉਚਹ ਤੇ ਉਚ ॥ (1182-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਥੇਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥੩॥ (1182-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨੀ ॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੭॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1182-5)
 ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥ (1182-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥ (1182-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1182-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ (1182-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਏਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1182-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ (1182-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ॥ (1182-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥ (1182-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥੨॥ (1182-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥ (1182-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ ॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਉਹਾ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮ ॥੩॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1182-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧੁਨਾ ॥ (1182-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥੮॥ (1182-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1182-11)
 ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ (1182-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (1182-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ (1182-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥੧॥ (1182-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1182-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ॥ (1182-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1182-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥ (1182-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ ॥੨॥ (1182-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧਰਮ ॥ (1182-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥ (1182-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ (1182-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ (1182-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥ (1182-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1182-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1182-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥ (1182-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1182-17)
 ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥ (1182-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥ (1182-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ (1182-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (1182-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥ (1182-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੩

ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ (1183-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥ (1183-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਆਧਾਰਿ ॥ (1183-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ (1183-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥ (1183-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (1183-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥ (1183-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (1183-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (1183-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1183-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥ (1183-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥ (1183-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1183-4)
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥ (1183-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ (1183-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ (1183-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥ (1183-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥ (1183-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1183-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (1183-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥ (1183-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ (1183-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ (1183-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥ (1183-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ (1183-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ (1183-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥ (1183-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ ॥ (1183-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1183-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (1183-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ (1183-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1183-11)
ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ (1183-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ (1183-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ (1183-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ (1183-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ (1183-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1183-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ (1183-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ (1183-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (1183-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ (1183-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤੁ ਓਨ੍ਹਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (1183-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ (1183-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ (1183-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥ (1183-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ (1183-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ (1183-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ (1183-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ (1183-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1183-17)
 ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੋਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ (1183-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ (1183-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ (1183-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ (1183-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (1183-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1183-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੪

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ (1184-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ (1184-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (1184-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ (1184-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ (1184-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ (1184-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (1184-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥ (1184-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ (1184-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ (1184-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ (1184-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥ (1184-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ (1184-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1184-6)
 ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (1184-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ (1184-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ (1184-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1184-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥੨॥ (1184-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ (1184-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ (1184-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (1184-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (1184-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1184-10)
 ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ (1184-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥ (1184-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ (1184-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (1184-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ (1184-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ (1184-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ (1184-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ (1184-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥ (1184-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1184-14)
 ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (1184-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥ (1184-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ (1184-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (1184-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ (1184-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ (1184-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ (1184-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ (1184-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੬॥ (1184-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1184-18)
 ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲ ॥ (1184-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ (1184-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ (1184-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ (1184-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੫

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ (1185-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ (1185-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ (1185-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ (1185-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ (1185-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ (1185-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1185-3)
 ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (1185-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ (1185-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ (1185-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥ (1185-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਿੰਡੋਲ (1185-9)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1185-9)

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1185-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ (1185-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ (1185-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1185-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ੍ ਚਉਪਤਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ ਸਾਰੀ ॥ (1185-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (1185-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ (1185-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ (1185-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1185-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਹੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (1185-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ ॥ (1185-16)

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ (1185-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (1185-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (1185-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1185-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ (1185-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ (1185-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੬

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ (1186-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ (1186-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ (1186-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (1186-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1186-3)

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ (1186-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (1186-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ (1186-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ (1186-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥ (1186-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1186-7)

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1186-7)

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ (1186-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ (1186-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ (1186-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੇਉ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ (1186-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥ (1186-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1186-10)

ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ (1186-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ (1186-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ (1186-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ (1186-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (1186-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ (1186-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥ (1186-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1186-13)

ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1186-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (1186-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (1186-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾਰੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ (1186-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1186-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (1186-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥ (1186-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1186-17)

ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ (1186-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ (1186-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੭

ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ (1187-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ (1187-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ (1187-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ (1187-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ (1187-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1187-2)
 ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ (1187-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1187-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ (1187-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1187-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ (1187-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ (1187-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ (1187-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥ (1187-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤਕੀਆ (1187-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1187-6)
 ਜਗੁ ਕਉਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ (1187-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1187-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ (1187-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ (1187-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਾਤ੍ਰ ਬੁੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ (1187-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ (1187-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ (1187-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ (1187-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ (1187-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ (1187-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ (1187-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1187-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ (1187-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥ (1187-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1187-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (1187-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ (1187-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ (1187-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ (1187-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (1187-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (1187-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ (1187-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ (1187-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ (1187-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਆਰਿ ॥ (1187-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥ (1187-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1187-17)
 ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ (1187-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥ (1187-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥ (1187-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (1187-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚਿ ਨਾਇ ॥ (1187-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1187-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੮

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ (1188-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ (1188-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ (1188-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ (1188-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮੁਗਧੋ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ (1188-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ (1188-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ (1188-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹੁ ਬੀਨ ॥੩॥ (1188-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥ (1188-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ (1188-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥ (1188-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)

ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ (1188-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ (1188-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥ (1188-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥ (1188-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ (1188-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (1188-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਵੈ ਧੋਇ ॥ (1188-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (1188-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ (1188-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1188-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1188-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1188-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (1188-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ (1188-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ (1188-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ (1188-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥ (1188-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1188-10)
 ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ (1188-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥ (1188-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥ (1188-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1188-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1188-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1188-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ (1188-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥ (1188-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ (1188-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥ (1188-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ (1188-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (1188-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (1188-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (1188-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ (1188-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ (1188-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1188-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥ (1188-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (1188-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (1188-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1188-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ (1188-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ (1188-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ (1188-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (1188-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੮੯

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੭॥ (1189-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ (1189-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ (1189-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (1189-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥ (1189-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1189-2)
 ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ (1189-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ (1189-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖੁ ਘਣੈ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ (1189-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (1189-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਉਤਮ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ (1189-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1189-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (1189-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਦੂਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥ (1189-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥ (1189-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥ (1189-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥ (1189-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥ (1189-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ (1189-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥ (1189-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1189-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ (1189-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ (1189-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥ (1189-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (1189-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (1189-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ (1189-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ (1189-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (1189-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ (1189-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (1189-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ (1189-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ (1189-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥ (1189-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (1189-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ (1189-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ (1189-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ (1189-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ (1189-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ (1189-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥ (1189-14)
 ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ (1189-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1189-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ (1189-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1189-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1189-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥ (1189-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ (1189-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (1189-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ (1189-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੇ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ (1189-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ (1189-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਇ ॥੫॥ (1189-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਪੈਖਤੁ ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ (1189-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ (1189-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ (1189-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ (1189-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੦

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ (1190-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ (1190-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ (1190-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥ (1190-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (1190-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥ (1190-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1190-3)
ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ (1190-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥ (1190-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ (1190-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1190-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ (1190-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (1190-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ (1190-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (1190-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ (1190-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥ (1190-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ (1190-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥ (1190-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ (1190-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥ (1190-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1190-9)
ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੋਲਿ ॥ (1190-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਬਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥ (1190-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਗਉ ਖੀਰੁ ॥ (1190-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਥੰਮ੍ਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥ (1190-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ (1190-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ (1190-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ (1190-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥ (1190-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥ (1190-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥ (1190-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ (1190-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ ॥੭॥ (1190-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ (1190-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੭॥ (1190-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ (1190-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1190-16)
 ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ (1190-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥੧॥ (1190-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1190-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ (1190-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ (1190-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਸਾਬੁਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ (1190-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੧

ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥ (1191-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੋਟਵਾਰੀ ॥ (1191-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ (1191-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ (1191-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥੫॥ (1191-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1191-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ (1191-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥ (1191-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (1191-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥ (1191-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥ (1191-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪ (1191-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1191-8)
 ਕਾਂਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ (1191-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥ (1191-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ ॥ (1191-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1191-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ॥ (1191-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ ॥੨॥ (1191-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1191-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1191-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1191-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (1191-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ (1191-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥ (1191-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (1191-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥ (1191-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1191-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥ (1191-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1191-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੯॥ (1191-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੨

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤਕੀਆ (1192-2)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1192-2)
 ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਧੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥੧॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ (1192-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1192-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ (1192-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ (1192-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥ (1192-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ (1192-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ (1192-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ (1192-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ (1192-6, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (1192-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ (1192-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ (1192-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ (1192-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥੪॥ (1192-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ (1192-8, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ (1192-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1192-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥ (1192-9, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (1192-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ (1192-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ (1192-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥੬॥ (1192-10, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ (1192-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ (1192-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ (1192-11, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥ (1192-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ ॥ (1192-12, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ (1192-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ (1192-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥ (1192-13, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1192-14)
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ ॥ (1192-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ (1192-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥ (1192-14, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥ (1192-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥ (1192-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1192-15, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾਜ ॥ (1192-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਹੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥ (1192-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਕਰੰਤੋ ਨਹ ਸੰਗਾਇ ॥ (1192-16, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (1192-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ (1192-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਲੋਭ ਡੂਬੋ ਸੰਸਾਰ ॥ (1192-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥ (1192-17, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੩॥ (1192-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ ॥ (1192-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧੋ ਸੰਸਾਰ ॥ (1192-18, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ ॥ (1192-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ ॥੪॥ (1192-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਈਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥ (1192-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ ॥ (1192-19, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੩

ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥ (1193-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ॥੫॥ (1193-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥ (1193-1, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ ॥ (1193-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥ (1193-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥੬॥ (1193-2, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ॥ (1193-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (1193-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ (1193-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥੭॥ (1193-3, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ (1193-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1193-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ (1193-4, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥ (1193-5, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫ (1193-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1193-6)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ (1193-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹੁ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1193-7, ਬਸੰਤ, ਮਃ 5)

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ (1193-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਲਬੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ (1193-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁਤਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ (1193-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ (1193-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ (1193-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ (1193-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ (1193-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ (1193-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1193-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1193-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1193-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੇ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (1193-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥ (1193-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
 ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ (1193-14)
 ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ (1193-14)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1193-14)
 ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ (1193-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (1193-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ (1193-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1193-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ (1193-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥ (1193-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (1193-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥ (1193-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ (1193-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (1193-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (1193-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥ (1193-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥ (1193-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1193-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੁਰੁ ॥ (1193-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੪

ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥ (1194-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ (1194-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥ (1194-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1194-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥ (1194-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥ (1194-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥ (1194-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥ (1194-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜਨ ਸਾਲ ॥ (1194-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ (1194-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥ (1194-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ (1194-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ (1194-8, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੇਰੇ ਅਉਰ ਪੜਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1194-8, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥ (1194-8, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥ (1194-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥ (1194-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੁਝ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਉ ਮੇਰੇ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥੨॥ (1194-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਸਤਾਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ (1194-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਹਾਰ ॥ (1194-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਗੁਰਹਿ ਗਾਰਿ ॥ (1194-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥ (1194-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕੋਪਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥ (1194-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੁਝ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ (1194-11, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (1194-12, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੪॥ (1194-12, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥ (1194-12, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥ (1194-13, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥ (1194-13, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੫॥੪॥ (1194-13, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥ (1194-14, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥ (1194-14, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ (1194-14, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ (1194-15, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ (1194-15, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1194-15, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਇ ॥ (1194-16, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ॥ (1194-16, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥ (1194-16, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ (1194-17, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਮੋਹਿ ਬਾਹੁ ਨਾਹਿ ॥ (1194-17, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ (1194-17, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਬਿ ਧੀਰ ॥ (1194-18, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥ (1194-18, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ (1194-18, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ (1194-19, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥ (1194-19, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥ (1194-19, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥ (1194-19, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੫

ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-1, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ (1195-1, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ (1195-2, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥ (1195-2, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ (1195-2, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥ (1195-2, ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੇ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ (1195-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ (1195-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥ (1195-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ (1195-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1195-5)
 ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ (1195-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ (1195-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥ (1195-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇੜੁ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ (1195-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥ (1195-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ (1195-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ (1195-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ (1195-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥ (1195-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਘਰੁ ੧ (1195-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1195-11)
 ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਰੰਗੁ ॥ (1195-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥ (1195-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥ (1195-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ (1195-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (1195-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ (1195-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ (1195-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥ (1195-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਉਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (1195-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ (1195-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1195-17)
 ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ ॥ (1195-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ ॥੧॥ (1195-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਸੈ ॥ (1195-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥ (1195-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈ ॥੨॥ (1195-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ (1195-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੬

ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥ (1196-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥ (1196-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ ॥੧॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਰਿ ਗੁੰਬਿੰਦੇ ॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ ॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠੁਲਾ ॥੨॥ (1196-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ਮੋ ਕਉ ॥ (1196-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥ (1196-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (1196-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥ (1196-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ (1196-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥ (1196-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥ (1196-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥ (1196-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (1196-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥ (1196-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ (1196-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (1196-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1196-8)
 ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
 ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ (1196-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੁੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1196-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ (1196-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ (1196-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥ (1196-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ (1196-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (1196-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ (1196-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥ (1196-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ (1196-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1196-15)

ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥ (1196-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੇਰੀ ਪੁੰਛਟ ਉਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥ (1196-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ (1196-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ (1196-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (1196-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥ (1196-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥ (1196-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥ (1196-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਤਿ ਕੋਉ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੧॥ (1196-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੭

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (1197-1)

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1197-2)

ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1197-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ (1197-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ (1197-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (1197-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੩॥ (1197-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (1197-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (1197-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1197-9)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (1197-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ (1197-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ (1197-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ (1197-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ (1197-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1197-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (1197-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ (1197-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥ (1197-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1197-15)
 ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1197-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੮

ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ (1198-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (1198-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (1198-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ (1198-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (1198-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ (1198-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੋ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ (1198-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (1198-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (1198-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1198-7)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ (1198-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1198-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ (1198-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (1198-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1198-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ (1198-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥ (1198-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥ (1198-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥ (1198-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ (1198-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1198-14)
 ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (1198-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1198-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1198-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ (1198-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (1198-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ (1198-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1198-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (1198-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1198-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1198-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੧੯੯

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-1)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (1199-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1199-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (1199-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (1199-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚੀਨਿਆ ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ (1199-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ ਮਤਿ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (1199-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (1199-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥ (1199-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥ (1199-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥ (1199-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੩॥ (1199-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-8)

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1199-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1199-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1199-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤਬ ਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1199-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥ (1199-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1199-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥ (1199-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥ (1199-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥੪॥ (1199-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥ (1199-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੫॥੪॥ (1199-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-15)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ (1199-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (1199-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ (1199-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ (1199-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (1199-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ (1199-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੦

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ (1200-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ (1200-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ (1200-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1200-3)
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹ ਸਾਰੁ ॥ (1200-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ (1200-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ (1200-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥ (1200-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ (1200-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1200-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ (1200-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (1200-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ (1200-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦਾ (1200-10)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1200-10)

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ (1200-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ (1200-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ (1200-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ (1200-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥ (1200-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਾਲ (1200-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1200-15)

ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ
ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ
॥ (1200-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ (1200-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥ (1200-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥ (1200-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੧

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-1)

ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

॥ (1201-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥

(1201-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ

ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ (1201-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ

ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ (1201-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ (1201-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁਰਾ ॥ (1201-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ
॥੨॥੨॥੯॥ (1201-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-9)

ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੂਸੂਦਨੋ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1201-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ ਸਭ ਸੂਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1201-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਚਾਉ ॥
(1201-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥ (1201-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੧॥ (1201-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ (1201-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥ (1201-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥ (1201-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਅਨਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥ (1201-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-15)

ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥ (1201-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੋ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ
ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ (1201-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ (1201-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਉਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1201-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥ (1201-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੨

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ (1202-1)

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ (1202-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ (1202-
3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ (1202-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ (1202-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1202-6)

ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ (1202-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (1202-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ ॥ (1202-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥ (1202-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (1202-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1202-11)

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1202-12)

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਫਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1202-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥੧॥ (1202-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਨਿਗਤਿਆ ਗਤਿ ਨਿਬਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥ (1202-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਂਉ ਤਹਾਂ ਤੂ ਸੰਗੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (1202-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ (1202-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥੩॥ (1202-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1202-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥ (1202-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1202-18)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ (1202-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬੈਸਨੋਂ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੁਠਾਨ ॥ (1202-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥੧॥ (1202-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੩

ਕਰਹਿ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥ (1203-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥੨॥ (1203-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ ॥ (1203-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹਫਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥੩॥ (1203-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥ (1203-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਉਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥੪॥ (1203-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋਲਾਨ ॥ (1203-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥੫॥੨॥ (1203-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-6)
 ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥ (1203-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥ (1203-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥ (1203-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ (1203-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਬਿਰੋ ॥੨॥ (1203-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਉ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ (1203-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ (1203-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਉਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ (1203-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ (1203-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-11)
 ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ (1203-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ (1203-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਬੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਇਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥ (1203-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥ (1203-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥ (1203-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ (1203-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨ੍ਹਿਹਾ ॥੩॥ (1203-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥ (1203-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥ (1203-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-17)
 ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥ (1203-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਂਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥ (1203-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ (1203-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੪

ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ (1204-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹੀਉ ਦੇਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥ (1204-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ (1204-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ (1204-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ (1204-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥ (1204-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204-4)
 ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥ (1204-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ (1204-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥ (1204-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥ (1204-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥ (1204-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥ (1204-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥੩॥ (1204-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ (1204-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥ (1204-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204-11)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (1204-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥ (1204-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥ (1204-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾ ਸ੍ਵਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਦ ॥ (1204-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਨੰਦ ॥੨॥ (1204-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥ (1204-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਾਨਦ ॥੩॥ (1204-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥ (1204-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨੰਦ ॥੪॥੭॥ (1204-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204-17)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥ (1204-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥ (1204-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ (1204-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ (1204-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੫

ਚਰਣੀ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥ (1205-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥ (1205-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥੩॥ (1205-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥ (1205-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥੪॥੮॥ (1205-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-4)
 ਉਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥ (1205-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥ (1205-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੁੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥ (1205-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥ (1205-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥ (1205-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥ (1205-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥ (1205-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੇ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥ (1205-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ (1205-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-10)
 ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ (1205-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ (1205-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ (1205-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੁੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ (1205-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ (1205-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੋ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ (1205-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥ (1205-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ (1205-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥ (1205-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-15)
 ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1205-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ (1205-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ (1205-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਮੈ ॥ (1205-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ (1205-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੁ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥ (1205-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ (1205-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੬

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (1206-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ (1206-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-2)

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ (1206-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1206-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥ (1206-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1206-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ (1206-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ (1206-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ (1206-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (1206-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥ (1206-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-7)

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥ (1206-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥ (1206-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ (1206-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥ (1206-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥ (1206-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ (1206-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥ (1206-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥ (1206-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥੪॥੧੩॥ (1206-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-13)

ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ (1206-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥ (1206-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (1206-18)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1206-18)
 ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ (1206-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੭

ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ (1207-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ (1207-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ (1207-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥ (1207-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (1207-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ (1207-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1207-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ (1207-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-6)
 ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ (1207-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ (1207-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੇ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥ (1207-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ (1207-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ (1207-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ (1207-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ (1207-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥ (1207-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ (1207-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-12)
 ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ (1207-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੇ ਬਿਛਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1207-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ (1207-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈ ॥ (1207-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥ (1207-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-16)
 ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1207-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭਲੇ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੇ ਉਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ (1207-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ (1207-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ (1207-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥ (1207-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-19)
 ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ (1207-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੮

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ (1208-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹੁ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ (1208-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (1208-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥ (1208-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (1208-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1208-5)
 ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ (1208-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਨ ਕਉ ॥ (1208-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥ (1208-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ ॥ (1208-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (1208-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-9)
 ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ (1208-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ (1208-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ (1208-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਲਵੈ ਲਾਇ ॥ (1208-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਇ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (1208-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-13)

ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ (1208-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਤਰੇ ॥ (1208-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ (1208-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ੍ਹ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੈ ਭਾਈ ਤਿਨ੍ਹ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਰੇ ॥ (1208-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (1208-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-16)

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ (1208-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਂਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1208-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ (1208-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (1208-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (1208-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੦੯

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪ (1209-2)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1209-2)

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥ (1209-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥ (1209-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥ (1209-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (1209-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥ (1209-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-6)

ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (1209-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੂਖਿ ਗਰੁੜਾਰੀ ॥ (1209-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥ (1209-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (1209-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥ (1209-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-10)

ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ ॥ (1209-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਂਤੇ ॥ (1209-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥ (1209-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ (1209-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ ॥੨॥੩॥੨੬॥ (1209-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-14)
 ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ (1209-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ (1209-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥ (1209-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ (1209-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥੨੭॥ (1209-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-17)
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥ (1209-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥ (1209-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥ (1209-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੦

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥ (1210-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥ (1210-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-2)
 ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ (1210-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (1210-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ (1210-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ (1210-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੨॥੬॥੨੯॥ (1210-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-6)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ (1210-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ (1210-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥ (1210-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ (1210-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥ (1210-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-9)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (1210-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਛੂਟਹਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ (1210-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ (1210-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ (1210-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥ (1210-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-13)

ਅਬ ਮੇਰੇ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ (1210-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥ (1210-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਿਖਮ ਗਾਰੂ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ॥੧॥ (1210-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ (1210-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥ (1210-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-17)

ਅਬ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1210-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ (1210-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ (1210-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥ (1210-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੧

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ (1211-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-2)

ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ (1211-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਛੂਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ (1211-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ (1211-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ (1211-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ (1211-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-5)

ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (1211-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ (1211-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥ (1211-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ (1211-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ (1211-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-9)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ (1211-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰੁ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ (1211-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲਾ ॥੧॥ (1211-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ (1211-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ (1211-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-13)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥ (1211-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ (1211-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥ (1211-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥ (1211-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ (1211-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-17)
 ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ (1211-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ (1211-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ (1211-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1211-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੨

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ (1212-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-1)
 ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (1212-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ (1212-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ (1212-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ (1212-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ (1212-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-5)

ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ (1212-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ (1212-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖੁਲ੍ਹੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ (1212-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ (1212-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ (1212-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-9)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (1212-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1212-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥ (1212-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ (1212-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ (1212-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-13)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗੈ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (1212-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖੁਲ੍ਹਿਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥ (1212-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥ (1212-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨੀਠਾ ॥ (1212-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ (1212-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-17)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥ (1212-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੇ ॥ (1212-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਆਸ ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੇ ॥੧॥ (1212-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਵਾ ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ (1212-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ (1213-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-2)
 ਰੇ ਮੂੜੇ ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ ਜਾਈ ॥ (1213-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (1213-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (1213-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1213-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ (1213-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-5)
 ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ (1213-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ (1213-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ (1213-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤਰੀਆ ॥ (1213-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੂਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ (1213-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-9)
 ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ਪਰਵਾਨਾਂ ॥ (1213-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਧੰਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾਂ ॥ (1213-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਸਭੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਹੀਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੧॥ (1213-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ ॥ (1213-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਸੇਵਕ ਇਹ ਬੈਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ (1213-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-13)
 ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ (1213-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥ (1213-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥ (1213-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥ (1213-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ਬਿਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ (1213-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-17)
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ (1213-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ (1213-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥ (1213-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ (1213-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੪

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ (1214-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-1)
 ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥ (1214-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ (1214-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥ (1214-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (1214-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ (1214-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-5)
 ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ (1214-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥ (1214-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥ (1214-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥ (1214-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ (1214-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-9)
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1214-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ (1214-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥ (1214-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1214-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ (1214-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-13)
 ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ (1214-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਭੁਖੋ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥ (1214-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥ (1214-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥ (1214-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ (1214-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-16)
 ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥ (1214-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਇਓ ॥ (1214-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (1214-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਆਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ (1214-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ (1214-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੫

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-1)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥ (1215-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥ (1215-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ (1215-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ਏਕੈ ਧੁੰਧੁਕਾਰੋ ॥ (1215-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ (1215-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-4)

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥ (1215-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ (1215-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ (1215-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-8)

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ (1215-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (1215-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ (1215-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ (1215-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ (1215-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-11)

ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (1215-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ (1215-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ (1215-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (1215-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ (1215-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-15)

ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ (1215-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥ (1215-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥ (1215-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਾਨ ॥ (1215-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ (1215-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-18)
ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ (1215-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਉਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ (1215-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੬

ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ (1216-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ (1216-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ (1216-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-3)
ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥ (1216-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥ (1216-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਉਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ (1216-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ (1216-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ (1216-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-6)
ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥ (1216-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਉਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥ (1216-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥ (1216-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥ (1216-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ (1216-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-10)
ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ (1216-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ (1216-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ (1216-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ (1216-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ (1216-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-14)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ (1216-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮ ॥ (1216-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥ (1216-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ (1216-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ (1216-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-17)
 ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1216-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥ (1216-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥ (1216-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੭

ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥ (1217-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥੬੪॥ (1217-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-2)
 ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥ (1217-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਰੈ ਪਾਈ ॥ (1217-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥ (1217-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (1217-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ (1217-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-5)
 ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ (1217-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ (1217-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ (1217-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ (1217-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ (1217-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-9)
 ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1217-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ (1217-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ (1217-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1217-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ (1217-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-13)

ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ (1217-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ (1217-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ (1217-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ (1217-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ (1217-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-16)

ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ (1217-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1217-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥੧॥ (1217-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1217-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ (1217-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੮

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-1)

ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ (1218-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (1218-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (1218-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (1218-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ (1218-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-5)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1218-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (1218-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (1218-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1218-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ (1218-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-9)

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (1218-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ (1218-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ (1218-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ (1218-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ (1218-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-12)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1218-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ (1218-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ (1218-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ (1218-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ (1218-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-16)
 ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1218-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1218-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (1218-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ (1218-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ (1218-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੧੯

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-1)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥ (1219-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੋ ਫਿਰਿਆ ॥ (1219-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ (1219-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ (1219-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ (1219-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-4)
 ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ (1219-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ (1219-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (1219-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1219-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ (1219-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-8)

ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ (1219-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰੁ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ (1219-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥੧॥ (1219-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥ (1219-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ (1219-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-11)

ਫੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥ (1219-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥ (1219-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ (1219-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥ (1219-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ (1219-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-15)

ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥ (1219-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਬੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (1219-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (1219-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1219-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ (1219-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-19)

ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (1219-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੦

ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (1220-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥ (1220-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ (1220-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ (1220-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-3)

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (1220-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1220-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੂਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ (1220-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥ (1220-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ (1220-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-7)
 ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1220-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1220-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1220-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (1220-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ (1220-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-10)
 ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ (1220-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ (1220-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ (1220-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥ (1220-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ (1220-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-14)
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (1220-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੇ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1220-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁਤਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ (1220-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (1220-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ (1220-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-17)
 ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ (1220-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (1220-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ (1220-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੧

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੋਸਟ ਪੂਰੀ ॥ (1221-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ (1221-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-2)

ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1221-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1221-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (1221-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (1221-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ (1221-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-5)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ (1221-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1221-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥ (1221-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (1221-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ (1221-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-9)

ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ (1221-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥ (1221-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ (1221-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥ (1221-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ (1221-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-12)

ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮ ॥ (1221-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥ (1221-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥ (1221-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ (1221-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ (1221-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-16)

ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ (1221-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਲਬੰਧ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜਾ ॥ (1221-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਰੂੜਾ ॥੧॥ (1221-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾਂ ॥ (1221-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ (1221-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੨

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-1)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥ (1222-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ ॥ (1222-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਨਿ ॥੧॥ (1222-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ॥ (1222-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾੜ੍ਹਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ (1222-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-4)

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਬੇਤਾਲ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲ ॥੧॥ (1222-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (1222-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥ (1222-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-8)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1222-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥ (1222-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (1222-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰੁ ॥ (1222-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ (1222-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-11)

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਮਤਿ ਥੇਰੀ ॥ (1222-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀਧਰ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥ (1222-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥ (1222-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥ (1222-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ (1222-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-15)

ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1222-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਹਿ ॥ (1222-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1222-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੁਐ ਲਾਹਿ ॥ (1222-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੨੨॥੯੫॥ (1222-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-19)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1222-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੩

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1223-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1223-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (1223-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੨੩॥੯੬॥ (1223-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-3)
 ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (1223-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1223-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੨੪॥੯੭॥ (1223-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-7)
 ਜੀਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1223-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ (1223-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥੧॥ (1223-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥ (1223-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥੨੫॥੯੮॥ (1223-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-10)
 ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ (1223-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥ (1223-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥੧॥ (1223-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥ (1223-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨੬॥੯੯॥ (1223-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-13)
 ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥ (1223-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਪਿ ਬਿਆਪਿ ਉਪਾਪਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੁਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (1223-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ (1223-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪ ॥ (1223-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੨੭॥੧੦੦॥ (1223-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-17)
 ਆਤੁਰੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ ॥ (1223-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੇ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ॥ (1223-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ ॥੧॥ (1223-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰ ॥ (1223-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੪

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੨॥੨੮॥੧੦੧॥ (1224-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-1)
 ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥ (1224-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ (1224-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ (1224-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1224-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੨੯॥੧੦੨॥ (1224-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-5)
 ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥ (1224-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥ (1224-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥ (1224-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥ (1224-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੩੦॥੧੦੩॥ (1224-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-9)
 ਕੀਨ੍ਹੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ ॥ (1224-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਪੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥ (1224-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥ (1224-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੋਟ ॥ (1224-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ (1224-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-12)

ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੁ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ (1224-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨੈਨ ਸ੍ਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥ ਰਵਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈਆ ਹਾਟਿ ॥ (1224-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਟਿ ॥੧॥ (1224-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥ (1224-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ (1224-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-16)

ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧ ਬੀਚ ॥ (1224-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੁਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (1224-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (1224-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ (1224-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ (1224-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-19)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥ (1224-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੫

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥ (1225-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰਿ ॥੧॥ (1225-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥ (1225-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ (1225-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-4)

ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥ (1225-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥ (1225-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥ (1225-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥ (1225-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ੍ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ (1225-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-7)

ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1225-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਉਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ (1225-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਮਹੀ ॥੧॥ (1225-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥ (1225-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ (1225-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-11)
 ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮਤਵਾਰੇ ॥ (1225-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ ਖੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਉਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੇ ॥ (1225-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ (1225-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੇ ॥ (1225-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੇ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ (1225-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-14)
 ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1225-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ (1225-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥੧॥ (1225-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1225-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ (1225-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-18)
 ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ ਕੁਠਾਰਿ ॥ (1225-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਬਨ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਆ ਕਾਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਰਿ ॥ (1225-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੬

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (1226-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1226-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ (1226-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-3)
 ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ (1226-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (1226-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥ (1226-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (1226-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ (1226-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-6)

ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ (1226-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ (1226-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥ (1226-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥ (1226-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥ (1226-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-9)

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (1226-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ (1226-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ (1226-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-13)

ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥ (1226-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥ (1226-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (1226-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (1226-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ (1226-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-16)

ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥ (1226-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥ (1226-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ (1226-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੭

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-1)

ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥ (1227-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤਿਆਗਿ ਗੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ (1227-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥ (1227-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ (1227-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥ (1227-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-4)
 ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਬ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (1227-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥ (1227-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥ (1227-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-8)
 ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ (1227-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੋ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ (1227-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ (1227-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ (1227-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ (1227-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-11)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ (1227-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ (1227-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ (1227-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ (1227-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥ (1227-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-15)
 ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ (1227-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ (1227-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ (1227-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ (1227-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ (1227-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-19)
 ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (1227-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੮

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ (1228-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ (1228-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ (1228-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ (1228-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-3)
ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ (1228-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ (1228-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ (1228-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥ (1228-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ (1228-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-7)
ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ (1228-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ (1228-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ (1228-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ (1228-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ (1228-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-10)
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ (1228-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥ (1228-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥ (1228-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (1228-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ (1228-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-13)
ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥ (1228-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਗਿਆਨੀ ॥ (1228-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ॥੧॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਈ ਜਾਨੀ ॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-16)

ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੋ ਈਸ ॥ (1228-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੂ ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਾਖਨਹਾਰ ਤੁਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਹਮਰੋ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਐ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ ॥ (1228-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ ॥੧॥ (1228-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ (1228-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥ (1228-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੨੯

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫ (1229-2)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1229-2)
 ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥ (1229-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰ ਝਾਰ ॥ (1229-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (1229-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ (1229-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ (1229-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥ (1229-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੁਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ (1229-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਾਲ (1229-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1229-9)
 ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖੁ ਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਂਏਂ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਜਉ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1229-14)
 ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ ॥ (1229-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥ (1229-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਦਇਆਰ ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1229-19)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੦

ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (1230-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ ॥ (1230-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ (1230-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-4)
 ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ॥ (1230-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥ (1230-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ (1230-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥ (1230-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥ (1230-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ (1230-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-8)
 ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ (1230-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (1230-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ਼ਾਮ ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1230-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥ (1230-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ (1230-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-11)
 ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ (1230-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ (1230-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥ (1230-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ (1230-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰੁ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ (1230-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-14)
 ਮਨਿ ਬਿਚਾਰੈਗੀ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥ (1230-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ (1230-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-17)
 ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ (1230-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥ (1230-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥ (1230-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ (1230-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ (1230-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੧

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1231-1)
 ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥ (1231-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ॥ (1231-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥ (1231-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਾਰੰਗ ਮਃ ੫ ॥ (1231-3)

ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
(1231-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥
(1231-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ
॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥੩॥੧੩॥੧੫੫॥ (1231-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1231-8)

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-8)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ (1231-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ (1231-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ (1231-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥ (1231-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ (1231-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-11)

ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥ (1231-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ (1231-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥ (1231-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ (1231-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ (1231-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-15)

ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1231-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ (1231-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1231-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (1231-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (1231-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-18)

ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ (1231-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੨

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (1232-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ (1232-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ (1232-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥੩॥੧੩॥੧੩੯॥੪॥੧੫੯॥ (1232-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (1232-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1232-5)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (1232-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ (1232-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ (1232-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥ (1232-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (1232-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1232-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (1232-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1232-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ (1232-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (1232-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ (1232-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ (1232-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ (1232-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈ ॥ (1232-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (1232-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1232-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥ (1232-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1232-16)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (1232-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ ॥ (1232-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥ (1232-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1232-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥੨॥ (1232-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (1232-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੩

ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (1233-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1233-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥ (1233-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ (1233-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (1233-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (1233-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ (1233-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ (1233-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥ (1233-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (1233-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥ (1233-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ (1233-8)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1233-8)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (1233-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1233-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1233-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1233-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ (1233-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (1233-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ (1233-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥ (1233-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1233-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (1233-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1233-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ (1233-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥ (1233-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ (1233-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (1233-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੨॥ (1233-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ (1233-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥ (1233-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1233-19)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ (1233-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੪

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1234-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1234-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ (1234-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (1234-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ (1234-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (1234-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ (1234-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (1234-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ (1234-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1234-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1234-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1234-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ (1234-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1234-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥ (1234-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1234-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥ (1234-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1234-11)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (1234-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1234-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1234-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥ (1234-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1234-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ (1234-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1234-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (1234-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ (1234-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ (1234-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1234-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥ (1234-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1234-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ (1234-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (1234-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੫

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ (1235-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1235-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥ (1235-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ (1235-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1235-3)
 ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ (1235-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1235-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1235-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ (1235-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ (1235-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ਉਚੇ ਹੀ ਤੇ ਉਚਾ ॥੨॥ (1235-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ (1235-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ (1235-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ (1235-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥ (1235-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨੀ ॥ (1235-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨੀ ॥੫॥ (1235-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ (1235-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੬॥ (1235-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥ (1235-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ (1235-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਨਾਨ੍ਹੇ ਨੀਚ ਤੁਮ੍ਹੇ ਬਡ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1235-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (1235-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬ (1235-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1235-15)
 ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਰੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੬

ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਉਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੁਲ ॥੮॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥੯॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥੨॥੩॥੭॥ (1236-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ (1236-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1236-15)
 ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਬੀਆ ॥ (1236-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (1236-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ (1236-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੭

ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ (1237-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅਰਬੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੁ ਜਾਈ ॥ (1237-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥੨॥ (1237-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਹੀਉ ਅਰਾਪਉਂ ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਬਾਨ ਬਾਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ (1237-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥ (1237-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥ (1237-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (1237-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥ (1237-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥ (1237-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ (1237-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1237-10)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1237-11)
 ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ ॥ (1237-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥ (1237-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1237-12)
 ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥ (1237-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ (1237-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1237-15)
 ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1237-17)
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1237-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1237-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (1237-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1237-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੮

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-1)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ (1238-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ (1238-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ (1238-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਕਿਸੈ ਬੋਝਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (1238-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਬਾਰ ॥ (1238-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥ (1238-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1238-4)
 ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ (1238-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ (1238-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1238-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੈ ॥ (1238-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1238-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥ (1238-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1238-7)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1238-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1238-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ (1238-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1238-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1238-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-9)
 ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ (1238-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (1238-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ (1238-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1238-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1238-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (1238-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1238-12)
 ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ (1238-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ (1238-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ (1238-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ (1238-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ (1238-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (1238-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1238-15)
 ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1238-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੇ ਆਲਾਇਆ ॥ (1238-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1238-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (1238-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (1238-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-18)
 ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1238-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ (1238-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (1238-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਤਿਨ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ (1238-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੧੨੩੯

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1239-1)
 ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1239-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ (1239-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (1239-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1239-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1239-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ (1239-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (1239-4)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1239-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈ ॥ (1239-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1239-6)

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ (1239-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਜਿਨ੍ਹਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1239-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ (1239-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1239-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1239-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1239-10)

ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ (1239-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (1239-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1239-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (1239-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਪਉੜੀ ॥ (1239-12)

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1239-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (1239-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1239-14)

ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥ (1239-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ (1239-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥ (1239-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1239-17)

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ (1239-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1239-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ (1239-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ (1239-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੦

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ (1240-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1240-1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (1240-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ (1240-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1240-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (1240-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (1240-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-4)

ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੂਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-6)

ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ (1240-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (1240-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1240-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1240-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ (1240-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1240-9)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ (1240-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1240-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ (1240-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1240-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (1240-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-12)

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1240-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1240-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ (1240-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (1240-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1240-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ (1240-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-15)

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੁ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ (1240-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥ (1240-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੁ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (1240-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (1240-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1240-17)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1240-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1240-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੩॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-19)

ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ (1240-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੧

ਕੁੰਗੁ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1241-3)

ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ (1241-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (1241-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (1241-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ (1241-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥ (1241-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1241-6)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ (1241-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (1241-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1241-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (1241-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ (1241-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1241-9)
 ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ (1241-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ (1241-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕੈ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ (1241-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ (1241-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ (1241-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1241-11)
 ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (1241-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1241-13)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1241-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ (1241-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ (1241-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1241-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1241-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1241-16)
 ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਬਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ (1241-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ (1241-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣੁ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ (1241-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ (1241-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥ (1241-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ (1241-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1241-19)
 ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੨

ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (1242-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1242-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1242-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1242-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (1242-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1242-3)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1242-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ (1242-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1242-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1242-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ (1242-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1242-6)
 ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ (1242-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ (1242-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ (1242-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (1242-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1242-8)
 ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ (1242-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1242-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (1242-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ (1242-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1242-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1242-10)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ (1242-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥ (1242-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1242-12)
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1242-14)
 ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ (1242-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ (1242-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ (1242-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥ (1242-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1242-16)
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ (1242-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ (1242-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ (1242-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ (1242-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੩॥ (1242-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1242-18)
 ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (1242-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1242-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ (1242-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੩

ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1243-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1243-1)
 ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ (1243-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1243-3)
 ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (1243-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਖਿੰਬਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1243-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (1243-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1243-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥ (1243-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1243-5)
 ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ (1243-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ (1243-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ (1243-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ (1243-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ (1243-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਾਖ ॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1243-9)
 ਕਾਪੜੁ ਕਾਹੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੁਕਸਿ ਮਾਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1243-12)
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ (1243-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ (1243-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ (1243-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (1243-14)
 ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀਂ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ (1243-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ (1243-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1243-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥ (1243-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੧ ॥ (1243-18)

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ (1243-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੪

ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ (1244-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥ (1244-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1244-2)

ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1244-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1244-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ (1244-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (1244-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥ (1244-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1244-4)

ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ (1244-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ (1244-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ (1244-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ (1244-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ (1244-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1244-7)

ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ (1244-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ (1244-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1244-8)

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ (1244-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ (1244-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (1244-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1244-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥ (1244-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1244-10)

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (1244-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (1244-13)
 ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (1244-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ (1244-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (1244-14)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ (1244-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1244-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1244-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (1244-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥ (1244-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1244-16)
 ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ (1244-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (1244-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1244-17)
 ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ (1244-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ (1244-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ (1244-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ (1244-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1244-19)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1244-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੫

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1245-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ (1245-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1245-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥ (1245-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1245-3)
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ (1245-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ (1245-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ (1245-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ (1245-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
 ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1245-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ (1245-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ (1245-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੨ ॥ (1245-6)

ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ (1245-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਝ ਝਿੰਝ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ (1245-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ (1245-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਪਉੜੀ ॥ (1245-8)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ (1245-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (1245-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ (1245-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ (1245-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥ (1245-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1245-10)

ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1245-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ (1245-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੂਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ (1245-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ (1245-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1245-12)

ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ (1245-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1245-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1245-15)

ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (1245-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਏ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (1245-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ (1245-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ (1245-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1245-17)

ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੧ ॥ (1246-1)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੬

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ (1246-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ (1246-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (1246-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ (1246-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ (1246-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ (1246-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਪਉੜੀ ॥ (1246-4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (1246-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਹਰਿ ਅਰਬਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1246-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (1246-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ (1246-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥ (1246-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1246-6)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਮਃ ੪ ॥ (1246-8)
ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੇ ਭਾਉ ॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1246-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥ (1246-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1246-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1246-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1246-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (1246-11)
ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥ (1246-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥ (1246-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1246-14)
 ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁੰਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੋਖਧਾਰੀ ॥ (1246-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1246-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (1246-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1246-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (1246-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਪੜ੍ਹਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (1246-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1246-17)
 ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (1246-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥ (1246-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1246-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ (1246-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੭

ਪਉੜੀ ॥ (1247-1)
 ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥ (1247-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥ (1247-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨੪॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1247-3)
 ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1247-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (1247-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1247-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1247-5)
 ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥ (1247-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥ (1247-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ ॥੨॥ (1247-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1247-7)

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ (1247-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (1247-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥੨੫॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1247-9)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥ (1247-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ ਸੰਨੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥ (1247-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੫ ॥ (1247-10)

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1247-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਤਿਨੁ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥ (1247-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1247-11)

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ (1247-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1247-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (1247-14)

ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1247-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1247-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1247-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ (1247-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (1247-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1247-17)

ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ (1247-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1247-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1247-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ (1247-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1247-19)

ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1247-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ (1247-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੮

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੁਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ (1248-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (1248-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥ (1248-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1248-2)
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1248-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ (1248-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1248-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥ (1248-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (1248-5)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1248-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ (1248-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥ (1248-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (1248-6)
ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1248-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ (1248-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ (1248-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ (1248-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੮॥ (1248-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1248-9)
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1248-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ (1248-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (1248-10)
ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (1248-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ (1248-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ (1248-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (1248-11)
ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (1248-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ (1248-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ (1248-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (1248-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੯॥ (1248-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1248-14)
ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1248-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1248-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (1248-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1248-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ (1248-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1248-17)
 ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1248-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕਉ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (1248-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1248-18)
 ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (1248-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1248-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ (1248-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (1248-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੪੯

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੩੦॥ (1249-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1249-1)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (1249-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (1249-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ਹ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ (1249-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ (1249-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ (1249-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1249-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1249-5)
 ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ (1249-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (1249-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1249-6)
 ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1249-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩੧॥ (1249-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1249-9)
 ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1249-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1249-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਅੰਨੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥ (1249-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1249-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਉ ਪਰਖਾਇ ॥ (1249-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵਧੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1249-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਘਰਿ ਹੋਏ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥ (1249-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1249-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ (1249-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ (1249-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1249-14)
 ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (1249-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (1249-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1249-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1249-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1249-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ (1249-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ (1249-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1249-18)
 ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1249-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥ (1249-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1249-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੦

ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ (1250-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥ (1250-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1250-2)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ (1250-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1250-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (1250-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1250-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1250-4)
 ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (1250-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (1250-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ (1250-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ (1250-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1250-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1250-7)

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ (1250-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1250-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਬਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1250-9)

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1250-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1250-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1250-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (1250-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੪ ॥ (1250-11)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ (1250-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (1250-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1250-12)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1250-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1250-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥ (1250-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ (1250-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (1250-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1250-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (1250-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ (1250-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1250-17)

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ (1250-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥ (1250-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੧

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1251-1)

ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪੁ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ (1251-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1251-3)

ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ (1251-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪੁ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ (1251-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ (1251-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ (1251-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ (1251-5)

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1251-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ (1251-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (1251-7)

ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ (1251-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ (1251-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਮਃ ੫ ॥ (1251-10)

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1251-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1251-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1251-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (1251-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (1251-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਪਉੜੀ ॥ (1251-12)

ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1251-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (1251-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (1251-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ (1251-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1251-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ (1251-16)

ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (1251-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1251-16)

ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਡੋ ਟੇਢੋ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ (1251-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥ (1251-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥ (1251-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੨

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ (1252-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ (1252-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥ (1252-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਬ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥ (1252-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ (1252-3, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-3, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ ॥ (1252-4, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੋ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥ (1252-4, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ (1252-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥ (1252-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (1252-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥ (1252-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ (1252-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1252-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ (1252-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1252-8)

ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਭੂਲੋਂ ਰੇ ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ ॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ ॥੧॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਧੁ ਲੀਨੋ ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ ॥੨॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸੋ ਮਾਇਆ ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜੁ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ ॥੩॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ ॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-15, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ (1252-15, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (1252-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥ (1252-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥ (1252-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦਾਸ ਅਨੰਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ (1252-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥ (1252-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੩

ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1253-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ (1253-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੇ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥ (1253-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਸਾਰੰਗ ॥ (1253-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-4)
 ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ (1253-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ (1253-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (1253-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥ (1253-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥ (1253-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ (1253-8, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)
 ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥੬॥ (1253-8, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ (1253-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ ॥ (1253-11)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-11)
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥ (1253-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥ (1253-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੁਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ (1253-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥ (1253-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੮॥ (1253-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)
 ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (1253-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-16)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ (1253-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ (1253-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ (1253-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ (1253-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੁ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥੯॥ (1253-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੪

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ (1254-1)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1254-2)
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ (1254-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (1254-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ (1254-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ (1254-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ (1254-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ (1254-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ (1254-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1254-9)
 ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1254-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (1254-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੋਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (1254-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1254-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1254-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ (1254-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ (1254-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥ (1254-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1254-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੪॥੨॥ (1254-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1254-15)
 ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ (1254-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੫

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1255-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (1255-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (1255-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1255-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨ੍ਰਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1255-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥ (1255-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1255-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1255-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1255-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ (1255-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਨੀਚ ਹੋਤੇ ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ਤੂ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (1255-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (1255-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥ (1255-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ (1255-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1255-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥ (1255-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1255-10)
 ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ (1255-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥ (1255-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੋਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1255-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (1255-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥ (1255-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹਮ ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥ (1255-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (1255-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (1255-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ (1255-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (1255-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ (1255-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਾਰ ॥ (1255-18)
 ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥ (1255-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥ (1255-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1255-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੬

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ (1256-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥ (1256-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1256-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ (1256-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (1256-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ (1256-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ (1256-6)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1256-6)
 ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1256-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1256-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥ (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਪਛੁਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1256-13)
 ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥ (1256-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ (1256-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਛੂਟਿਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1256-19)
 ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੭

ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਰਬਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣ ॥੩॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1257-6)
ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈਣ ॥੧॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥ (1257-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ (1257-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੯॥ (1257-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (1257-12)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1257-12)

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (1257-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1257-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ (1257-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ (1257-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1257-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ (1257-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ (1257-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ (1257-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ (1257-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1257-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥ (1257-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1257-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਉ ਜਲ ਉਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1257-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੮

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (1258-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-1)

ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (1258-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1258-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ (1258-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (1258-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥ (1258-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1258-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1258-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1258-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1258-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1258-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ (1258-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-9)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1258-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1258-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ (1258-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1258-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (1258-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (1258-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (1258-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1258-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1258-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੩॥ (1258-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1258-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1258-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ (1258-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-16)
 ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ (1258-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ (1258-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1258-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੫੯

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1259-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ (1259-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1259-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (1259-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥ (1259-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1259-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1259-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (1259-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1259-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1259-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥ (1259-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1259-7)

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1259-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1259-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (1259-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਂਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (1259-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (1259-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1259-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1259-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1259-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ (1259-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (1259-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1259-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1259-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ (1259-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (1259-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1259-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ (1259-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ (1259-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥ (1259-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤਕੇ ॥ (1259-17)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ॥ (1259-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥ (1259-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੦

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (1260-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ (1260-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ (1260-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1260-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥ (1260-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-4)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1260-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (1260-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1260-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (1260-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1260-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ (1260-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ (1260-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (1260-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥ (1260-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-10)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1260-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (1260-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ (1260-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (1260-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1260-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1260-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (1260-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1260-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥ (1260-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-16)
 ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ (1260-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗਰੁਤੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ (1260-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (1260-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ (1260-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ (1260-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥ (1260-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੧

ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ (1261-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1261-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥ (1261-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ (1261-3)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1261-3)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (1261-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1261-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ (1261-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (1261-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥ (1261-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1261-12)

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ (1261-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1261-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1261-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1261-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1261-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੨

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (1262-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1262-1)
 ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ (1262-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (1262-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1262-8)
 ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ (1262-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ (1262-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1262-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਇ ॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਹੀਨੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਵਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥੪॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥੨੨॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (1262-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1262-17)
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (1262-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (1262-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥ (1262-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੩

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥ (1263-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥ (1263-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (1263-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥ (1263-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾਰੀ ॥ (1263-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (1263-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-5)

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (1263-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤੀਰਥਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਨਾਈ ॥ (1263-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਉਡਿ ਨੇੜੀ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1263-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਾਹਰਨਵੀ ਤਪੈ ਭਾਗੀਰਥਿ ਆਣੀ ਕੇਦਾਰੁ ਥਾਪਿਓ ਮਹਸਾਈ ॥ (1263-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਕਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (1263-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਤਨੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਸਭਿ ਤਿਤਨੇ ਲੋਚਹਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੩॥ (1263-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਟਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੨॥ (1263-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-12)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ (1263-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਦੂਖ ਸਭਿ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਝੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ (1263-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥੨॥ (1263-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੂਖ ਲਗਾਨੀ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਿਚਰੈ ॥ (1263-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ॥੩॥ (1263-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥ (1263-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਭੂਖ ਟਰੈ ॥੪॥੩॥ (1263-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-18)

ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਲਿਖਾਵੈ ॥ (1263-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (1263-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (1263-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੪

ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1264-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੨॥ (1264-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥ (1264-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥ (1264-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1264-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ
॥੪॥ (1264-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1264-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥ (1264-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1264-7)

ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ (1264-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ੍ਹ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤ ॥੧॥ (1264-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1264-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (1264-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥੨॥ (1264-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥ (1264-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥ (1264-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥ (1264-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥ (1264-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1264-14)

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (1264-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (1264-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ (1264-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ (1264-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ (1264-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ (1264-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ (1264-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ (1264-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੫

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ (1265-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1265-2)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (1265-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ਹ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1265-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (1265-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ (1265-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1265-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1265-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ (1265-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ (1265-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1265-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ (1265-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1265-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (1265-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1265-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (1265-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1265-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1265-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1265-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੧॥ (1265-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ (1265-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1265-13)

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1265-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ (1265-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ (1265-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ (1265-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥ (1265-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1265-17)

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ (1265-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1265-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ (1265-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੬

ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ (1266-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1266-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੯॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥ (1266-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (1266-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1266-4)

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ (1266-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ (1266-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ (1266-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ (1266-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ (1266-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ (1266-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ (1266-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ (1266-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ (1266-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1266-10)
 ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1266-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ (1266-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ (1266-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ (1266-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ (1266-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ (1266-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ (1266-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ (1266-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ (1266-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1266-17)
 ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (1266-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥ (1266-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (1266-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਬਾਨਾਂ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ (1266-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (1266-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੭

ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (1267-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ (1267-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ (1267-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ (1267-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-4)

ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ (1267-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ (1267-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ (1267-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ (1267-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ (1267-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ (1267-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ਹ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥ (1267-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (1267-9)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1267-9)
 ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ (1267-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ (1267-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ (1267-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ (1267-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ (1267-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-13)
 ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1267-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1267-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ (1267-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (1267-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥ (1267-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-17)
 ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ (1267-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (1267-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੮

ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ (1268-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (1268-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੇ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥ (1268-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-3)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1268-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1268-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1268-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ (1268-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ (1268-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-7)

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (1268-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ (1268-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ (1268-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1268-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ (1268-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-10)

ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1268-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1268-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਉਦੇਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (1268-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1268-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ (1268-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-14)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ (1268-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1268-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ (1268-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (1268-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ (1268-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-18)

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ (1268-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (1268-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ (1268-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੬੯

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (1269-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥ (1269-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-2)

ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ (1269-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ (1269-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ (1269-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1269-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ (1269-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-6)

ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ (1269-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1269-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ (1269-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ (1269-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ (1269-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-9)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ (1269-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ (1269-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੋ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ (1269-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ (1269-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ (1269-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-13)

ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (1269-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ (1269-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥੧॥ (1269-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ (1269-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ (1269-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-16)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ (1269-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (1269-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ (1269-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (1269-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ (1269-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੦

ਮਲਾਰ ਮਃ ੫ ॥ (1270-1)

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ (1270-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ (1270-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ (1270-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ (1270-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ (1270-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (1270-5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1270-5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1270-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1270-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ (1270-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (1270-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (1270-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (1270-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (1270-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1270-13)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (1270-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (1270-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੧

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (1271-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1271-1)
 ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ ॥ (1271-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ (1271-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥ (1271-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1271-7)
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (1271-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1271-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ (1271-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1271-15)
 ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੰਗਾਰ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ (1271-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ (1271-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ (1271-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ (1271-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥ (1271-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੨

ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ (1272-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥ (1272-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-2)

ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥ (1272-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ (1272-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥ (1272-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-4)

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ (1272-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਹਾਹਾ ਹੂਹੁ ਗੰਧੂਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗੁ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ (1272-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ (1272-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ (1272-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-8)

ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-11)

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ (1272-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬੁੰਦ ਓਰ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-14)
 ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ (1272-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1272-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥ (1272-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-17)
 ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥ (1272-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ (1272-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥ (1272-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੩

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1273-1)
 ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ (1273-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (1273-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥ (1273-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ (1273-4)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1273-4)
 ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਂਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥ (1273-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥ (1273-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥ (1273-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1273-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (1273-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਾਈ ॥ (1273-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (1273-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1273-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥ (1273-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਧਨ ਵਾਂਞੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈ ॥ (1273-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥ (1273-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ ॥ (1273-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ (1273-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1273-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ (1273-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥ (1273-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥ (1273-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1273-15)
 ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (1273-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥ (1273-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥ (1273-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ (1273-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (1273-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥ (1273-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥ (1273-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੪

ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੇ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1274-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈ ॥੪॥ (1274-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ (1274-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੫॥ (1274-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗਾਰੁੜ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥ (1274-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਤਨ ਹੋਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥ (1274-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਇਆਲਾ ॥ (1274-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥ (1274-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (1274-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥ (1274-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1274-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥ (1274-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1274-8)

ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ (1274-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1274-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ (1274-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (1274-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਉਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥ (1274-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥ (1274-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥ (1274-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ (1274-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ (1274-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ (1274-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥ (1274-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ (1274-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1274-16)

ਅਖਲੀ ਉਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਭੂਗਰੁ ਉਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੫

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਥੈ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਉਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਜਲੁ ਭੁੰਗਰੁ ਨ ਉਚੀ ਧਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ (1275-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (1275-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥ (1275-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (1275-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਵਾਪੈ ॥੪॥ (1275-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (1275-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥ (1275-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ (1275-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1275-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ ॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ ॥ (1275-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਾਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਉਭੋ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥ (1275-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥ (1275-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1275-13)
 ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (1275-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ (1275-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਉਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੁ ॥੬॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥ (1275-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ (1276-1)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1276-1)
ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1276-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (1276-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1276-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1276-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥ (1276-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ (1276-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (1276-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ (1276-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (1276-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (1276-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1276-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ (1276-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1276-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ (1276-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1276-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ (1276-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1276-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ (1276-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1276-11)
ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ (1276-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1276-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (1276-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (1276-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1276-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (1276-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1276-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (1276-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (1276-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1276-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ (1276-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੭

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ (1277-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1277-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ (1277-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1277-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨ੍ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1277-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ (1277-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (1277-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ (1277-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ (1277-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1277-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1277-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥ (1277-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ॥ (1277-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1277-8)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੰਗਾਰੁ ॥ (1277-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1277-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ (1277-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ (1277-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੮

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ (1278-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੫॥੮॥ (1278-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1278-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1278-3)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (1278-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ (1278-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ (1278-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (1278-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ੍ਹ ਤਾਰੇ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰੰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ (1278-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ (1278-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ (1278-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ॥ (1278-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ (1278-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ (1278-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (1278-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥ (1278-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਬਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ (1278-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1278-15)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1278-16)
 ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1278-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ (1278-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ (1278-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (1278-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੭੯

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1279-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦੀਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (1279-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ (1279-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1279-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1279-4)
 ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ (1279-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1279-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1279-5)

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1279-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ (1279-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (1279-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (1279-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ (1279-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ (1279-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1279-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ (1279-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1279-9)
 ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ (1279-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1279-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1279-10)
 ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ (1279-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1279-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1279-11)
 ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1279-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ (1279-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1279-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ (1279-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ (1279-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ (1279-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1279-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1279-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1279-14)
 ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ (1279-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (1279-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੨ ॥ (1279-15)
 ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1279-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ (1279-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ (1279-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ (1279-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (1279-17)
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ (1279-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ (1279-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਈਸ ਮਹੇਸ਼ੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1279-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ (1279-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੦

ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥ (1280-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (1280-1)
ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ (1280-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ (1280-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਮਃ ੨ ॥ (1280-2)
ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ (1280-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (1280-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਪਉੜੀ ॥ (1280-3)
ਆਪੇ ਛਿੰਤ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ (1280-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (1280-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ (1280-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (1280-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥ (1280-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1280-7)
ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥ (1280-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥ (1280-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ (1280-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1280-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੩ ॥ (1280-9)
ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥ (1280-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ (1280-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਪਉੜੀ ॥ (1280-10)
ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥ (1280-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥ (1280-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥ (1280-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥ (1280-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਮਾਰਿਆ ॥ (1280-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1280-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1280-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥ (1280-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1280-14)
 ਉਂਨਵਿ ਉਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥ (1280-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥ (1280-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1280-15)
 ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1280-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥ (1280-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1280-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (1280-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1280-18)
 ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥ (1280-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ (1280-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥ (1280-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ (1280-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1281-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ (1281-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (1281-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥ (1281-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1281-3)
 ਬਾਬੀਹਾ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੁਕਾਰਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1281-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1281-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (1281-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1281-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (1281-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1281-5)
 ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1281-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1281-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥੨॥ (1281-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1281-9)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1281-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (1281-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ (1281-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ (1281-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1281-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (1281-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1281-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ੍ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1281-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1281-13)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (1281-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਿਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1281-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1281-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1281-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1281-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (1281-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (1281-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1281-17)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ (1281-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1281-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (1281-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1281-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1281-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੨

ਪਉੜੀ ॥ (1282-1)
 ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1282-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1282-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (1282-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1282-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ (1282-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (1282-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (1282-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥ (1282-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1282-5)

ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ (1282-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ (1282-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1282-6)

ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (1282-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ (1282-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ (1282-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (1282-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ (1282-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1282-9)

ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1282-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1282-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (1282-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1282-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥ (1282-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1282-12)

ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1282-14)

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1282-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ (1282-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (1282-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ (1282-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1282-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (1282-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1282-17)

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1282-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥ (1282-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (1282-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1283-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ (1283-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1283-2)

ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (1283-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਬਾਬੀਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ (1283-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1283-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ਤਿਨ੍ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੧॥ (1283-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1283-4)

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ (1283-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (1283-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ (1283-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1283-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (1283-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1283-7)

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ (1283-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥ (1283-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1283-10)

ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ (1283-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (1283-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ (1283-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ (1283-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1283-12)

ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1283-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1283-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1283-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1283-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1283-14)

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ (1283-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ (1283-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (1283-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ (1283-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ (1283-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1283-18)

ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੁਰਿ ॥ (1283-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (1283-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (1283-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥ (1283-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੪

ਮਃ ੩ ॥ (1284-1)

ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ (1284-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਉਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1284-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ (1284-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (1284-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1284-3)

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1284-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1284-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (1284-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1284-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (1284-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (1284-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ (1284-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ (1284-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ (1284-7)
 ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (1284-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਉ ॥੧॥ (1284-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਃ ੫ ॥ (1284-8)
 ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ (1284-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ (1284-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪਉੜੀ ॥ (1284-9)
 ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮੁਲਿਆ ॥ (1284-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ (1284-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ (1284-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1284-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ (1284-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1284-13)
 ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1284-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1284-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1284-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1284-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1284-15)
 ਚਾਤ੍ਰਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1284-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (1284-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (1284-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1284-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1284-18)
 ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ (1284-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ (1284-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ (1284-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ (1284-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੫

ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ (1285-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ (1285-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ (1285-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ (1285-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1285-3)

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1285-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1285-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1285-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (1285-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1285-5)

ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1285-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1285-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥ (1285-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1285-7)

ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (1285-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥ (1285-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ (1285-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1285-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ (1285-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1285-10)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1285-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ (1285-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਮਃ ੩ ॥ (1285-11)

ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1285-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (1285-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪਉੜੀ ॥ (1285-12)

ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥ (1285-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ (1285-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ (1285-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥ (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ (1285-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥ (1285-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (1285-16)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1285-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (1285-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (1285-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1285-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1285-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1285-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੩ ॥ (1285-19)
 ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (1285-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥ (1285-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੬

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1286-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ (1286-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪਉੜੀ ॥ (1286-2)
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (1286-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1286-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1286-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ (1286-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ (1286-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1286-5)
 ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥ (1286-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨੈ ਛਜ ॥ (1286-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ (1286-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ (1286-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (1286-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1286-9)
 ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁਣੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (1286-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਧੁ ਗੁਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1286-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ (1286-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥ (1286-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (1286-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ (1286-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1286-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1286-16)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (1286-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1286-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1286-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (1286-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥ (1286-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੭

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1287-1)
 ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ (1287-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ (1287-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੋਰਿ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮੋਇਆ ਰੋਹਿ ਰੋਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1287-4)

ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ (1287-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ (1287-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ (1287-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ (1287-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1287-7)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (1287-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ (1287-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1287-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1287-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ (1287-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (1287-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1287-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ (1287-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1287-11)

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1287-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ (1287-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥ (1287-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ (1287-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1287-13)

ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ (1287-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ (1287-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1287-14)

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ (1287-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥ (1287-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ (1287-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1287-16)

ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ (1287-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (1287-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ (1287-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ (1287-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ (1287-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1287-19)

ਇਕਨਾ ਗਲੀਂ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ (1287-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (1287-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੮

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜਵਾਣੀਐ ॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (1288-3)

ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ (1288-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ (1288-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ (1288-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥ (1288-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਮਃ ੧ ॥ (1288-5)

ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨ੍ਹਾ ਪੜਿਆ ਨਾਉ ॥ (1288-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1288-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ (1288-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ (1288-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਾਇ ਜਗਾਇਨ੍ਹਿ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਘਾਉ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1288-8)
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (1288-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1288-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1288-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1288-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥ (1288-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1288-12)
 ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਘੈ ਸਉਤਿ ਪਲੰਘੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕਤੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥ (1288-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1288-14)
 ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ (1288-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਏਨੀ ਠਗੀਂ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ (1288-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ (1288-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (1288-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1288-16)
 ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ (1288-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ (1288-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ (1288-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (1288-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥ (1288-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੮੯

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1289-1)
 ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ (1289-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ (1289-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ (1289-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ (1289-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ (1289-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ (1289-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਕਿਉ ਕਬੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੇ ਸਚੁ ॥ (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਕਰਣਾ ਕਬਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥ (1289-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1289-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਮਃ ੧ ॥ (1289-6)
ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਬਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਹੋਂਦਾ ਫਤੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥੨॥ (1289-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਪਉੜੀ ॥ (1289-8)
ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥ (1289-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾਵਣਿ ਤਤਿਆ ॥ (1289-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ (1289-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੁ ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1289-11)
ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ (1289-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥ (1289-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ (1289-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ (1289-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥ (1289-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (1289-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੁਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (1289-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੧ ॥ (1289-15)
 ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (1289-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪੁ ਸਮਾਣੈ ॥ (1289-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੈ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੈ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ (1289-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ (1289-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ (1289-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੦

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ (1290-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ (1290-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (1290-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ (1290-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥ (1290-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ (1290-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (1290-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ॥ (1290-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ (1290-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਪਿਛਾਣਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਾਂਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥ (1290-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (1290-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (1290-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪਉੜੀ ॥ (1290-10)
 ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1290-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1290-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1290-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (1290-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1290-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1290-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ (1290-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ (1290-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1290-14)
 ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ (1290-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ (1290-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਮਃ ੨ ॥ (1290-15)
 ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ (1290-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਏਨੀ ਜਲੀਈਂ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (1290-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਪਉੜੀ ॥ (1290-16)
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ (1290-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
 ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ (1290-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੧

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1291-1)
 ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1291-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (1291-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥ (1291-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1291-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1291-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (1291-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1291-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1291-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
 ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1291-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ (1291-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1291-6)

ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ (1291-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ (1291-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ (1291-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1291-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ (1291-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ਨਵੀ ਮਃ ੫ ॥ (1291-9)

ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ (1291-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ (1291-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਪਰਗਟੁ ਭਾਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (1291-13)

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ (1291-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥ (1291-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਮਃ ੧ ॥ (1291-14)

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ (1291-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ (1291-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪਉੜੀ ॥ (1291-15)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1291-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ (1291-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1291-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1291-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1291-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੨

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ (1292-1)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1292-1)
ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਸਾਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁੜਾ ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥ (1292-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ (1292-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਲੇ ॥ (1292-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਕੈ ਘਰਿ ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਲੇ ॥ (1292-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂ ਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥ (1292-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥ (1292-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥ (1292-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥ (1292-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਰੂਪੀਆ ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੈ ॥ (1292-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਚਉਰ ਢੂਲ ਜਾਂ ਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥ (1292-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿ ਲੇ ਭਵਣੁ ॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅੰਡ ਟੂਕ ਜਾ ਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੂਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸਹਸ੍ਰ ਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜ ਵਾਲੂਆ ॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਣੀ ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀਹਾਰੀਆ ॥ (1292-10, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ਜਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥ (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾਂ ਚੈ ਘੜਬਲੀ ॥ (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਵਰਤਣੀ ॥ (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥ (1292-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਧੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥ (1292-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥ (1292-13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥ (1292-13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ ॥ (1292-14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥੧॥ (1292-14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮਲਾਰ ॥ (1292-14)

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ (1292-14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1292-15, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥ (1292-15, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ (1292-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥ (1292-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥੨॥ (1292-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥ (1292-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥ (1292-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੩

ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (1293-2)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1293-2)

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ (1293-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (1293-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ (1293-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ (1293-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ (1293-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਲਾਰ ॥ (1293-8)

ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਉ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਉ ॥ (1293-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਬਰਿਓ ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥ (1293-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥ (1293-10, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥ (1293-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ਤਿਹੁ ਰੇ ਲੋਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥੨॥ (1293-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ (1293-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥ (1293-13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮਲਾਰ (1293-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1293-15)

ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥੧॥ (1293-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥ (1293-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ ॥੨॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੪

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (1294-1)

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1294-2)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥ (1294-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1294-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥ (1294-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥ (1294-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਨੁਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ (1294-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥ (1294-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ (1294-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (1294-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ (1294-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (1294-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1294-10)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ (1294-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1294-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ (1294-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥ (1294-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ (1294-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥ (1294-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਉਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ (1294-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੫

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥ (1295-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ (1295-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥ (1295-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-3)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (1295-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ (1295-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ (1295-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ (1295-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ (1295-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ (1295-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ (1295-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥ (1295-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥ (1295-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-9)

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ (1295-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥ (1295-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ (1295-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ (1295-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ (1295-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਉਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ (1295-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ (1295-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥ (1295-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥ (1295-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-16)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ (1295-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜ੍ਹਿ ਵੇੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜ੍ਹ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1295-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ (1295-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਉਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ (1295-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ (1295-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੬

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ (1296-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ (1296-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ (1296-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ (1296-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1296-4)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥ (1296-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥ (1296-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥ (1296-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥ (1296-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥ (1296-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥ (1296-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥ (1296-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥ (1296-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥ (1296-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫ ॥ (1296-11)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1296-11)

ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥ (1296-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (1296-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ (1296-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ (1296-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1296-16)

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ (1296-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥

(1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਉਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥ (1296-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੭

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਉਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥ (1297-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥ (1297-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-3)

ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1297-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ

ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ (1297-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1297-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥ (1297-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-7)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥ (1297-9,

ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ

॥੧॥ (1297-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਬਾਟ ॥

(1297-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥

(1297-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-13)

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥
 (1297-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥
 (1297-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥
 (1297-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥
 (1297-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-18)
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (1297-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੮

ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1298-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (1298-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥ (1298-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥ (1298-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (1298-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1298-5)
 ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ (1298-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ (1298-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ (1298-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-10)

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ (1298-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1298-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ (1298-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-13)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ (1298-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹੁ ਨ ਸੋਧਾ ॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (1298-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥ (1298-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-18)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥ (1298-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੨੯੯

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1299-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (1299-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-3)

ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1299-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜੈਸੇ ਸਾ ਤੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ (1299-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ (1299-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-6)

ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥ (1299-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ (1299-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ (1299-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥ (1299-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-10)

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ (1299-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ (1299-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ (1299-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥ (1299-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-13)

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ (1299-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ (1299-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ (1299-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥ (1299-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-16)

ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ (1299-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ (1299-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (1299-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (1299-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥ (1299-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੦

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-1)
ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1300-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ (1300-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (1300-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ (1300-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ (1300-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-5)
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ (1300-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1300-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ (1300-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥ (1300-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ (1300-8)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1300-8)
ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ (1300-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ (1300-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (1300-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸ ॥ (1300-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧੧॥੧੨॥ (1300-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-12)
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (1300-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਚੀ ਬਾਨੀ ॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-14)

ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (1300-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (1300-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥ (1300-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-17)
 ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ (1300-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥ (1300-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੧

ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (1301-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (1301-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-2)
 ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥ (1301-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥ (1301-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥ (1301-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥ (1301-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-5)
 ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥ (1301-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-9)
 ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ (1301-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (1301-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥ (1301-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ (1301-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧੮॥ (1301-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-13)
 ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ (1301-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (1301-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥ (1301-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥ (1301-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ (1301-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1301-16)
 ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (1301-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ (1301-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੇ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ (1301-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੨

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ (1302-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੁੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (1302-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-2)
 ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ (1302-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1302-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ (1302-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗੁ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਰਿਹਾਨ ॥ (1302-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (1302-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-6)
 ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ (1302-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਐਸੇ ਜਨੁ ਬਿਰਲੇ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ (1302-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ (1302-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ (1302-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (1302-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-9)

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1302-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ (1302-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥ (1302-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥ (1302-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (1302-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-13)
 ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ (1302-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ (1302-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ (1302-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ (1302-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ (1302-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-17)
 ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥ (1302-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਬੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੇ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਤੇਰੋ ॥ (1302-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ (1302-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ (1302-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥ (1303-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-1)
 ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥ (1303-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ ॥ (1303-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥ (1303-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ (1303-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥ (1303-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-5)
 ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥ (1303-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ (1303-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ (1303-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ (1303-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥ (1303-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-8)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1303-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੇ ॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੇ ॥੧॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥ (1303-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-10)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ (1303-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ (1303-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥ (1303-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਬਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥ (1303-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ (1303-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-14)
 ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥ (1303-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ (1303-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ (1303-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-18)
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥ (1303-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੪

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ (1304-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ (1304-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1304-2)
 ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ (1304-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ (1304-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ (1304-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1304-5)
 ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ (1304-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ (1304-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ (1304-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ (1304-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥ (1304-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ (1304-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1304-12)
 ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੇਰੈ ॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੇਰੈ ॥੧॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ (1304-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ (1304-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ (1304-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ (1304-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥ (1304-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੫

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-1)
ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ (1305-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ (1305-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥ (1305-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-4)
ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ (1305-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (1305-9)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1305-9)
ਤਿਖ ਬੂਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ (1305-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ ਮੋ ਸਿਉ ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥ (1305-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਹੀਉ ਤੁਮਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥ (1305-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥ (1305-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੇ ਕੇਹਰੇ ਜਿਤੁ ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1305-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਦਾਸ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ (1305-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1305-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥ (1305-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ (1305-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1305-15)
 ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥ (1305-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥ (1305-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-19)
 ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੬

ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (1306-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਬਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ ॥ (1306-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੋਧਿ ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥ (1306-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ (1306-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1306-3)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥ (1306-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨ ॥ (1306-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥ (1306-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-6)
 ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (1306-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥ (1306-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥ (1306-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ (1306-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਨਤਾਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥ (1306-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-10)

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ (1306-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥ (1306-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥ (1306-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥੩॥੪੨॥ (1306-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-13)

ਅਹੰ ਤੋਰੋ ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ ॥ (1306-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਲੋਰੋ ॥ (1306-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ ॥੧॥ (1306-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ ॥ (1306-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਛੁਟਕੀ ਹਉਮੈ ਸੋਰੋ ॥ (1306-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਗਾਇਓ ਰੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੋਰੋ ॥੨॥੪॥੪੩॥ (1306-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੯ ॥ (1306-16)

ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ (1306-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ (1306-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥ (1306-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥ (1306-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੭

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ (1307-2)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1307-2)

ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ (1307-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੇਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥ (1307-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1307-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥ (1307-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ (1307-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1307-6)

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੋ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ ॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਾਨ ਬਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-10)
 ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਣੀ ॥ (1307-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ (1307-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ (1307-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥ (1307-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-13)
 ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1307-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ (1307-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਈਤ ਉਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥ (1307-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥ (1307-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-16)
 ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ (1307-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੮

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ (1308-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1308-1)
 ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ (1308-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ (1308-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ (1308-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ (1308-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ

॥੨॥੫॥੫੦॥੧੨॥੬੨॥ (1308-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਕਾਨੜਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ (1308-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1308-6)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1308-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1308-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1308-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1308-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1308-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ (1308-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ (1308-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ (1308-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1308-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ (1308-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥ (1308-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ (1308-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੁਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1308-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1308-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1308-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ (1308-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥ (1308-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1308-17)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1308-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੦੯

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ (1309-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ (1309-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1309-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ (1309-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1309-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1309-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1309-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1309-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀਂ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1309-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਪੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥ (1309-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥ (1309-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1309-11)
 ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1309-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1309-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1309-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1309-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1309-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1309-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੋ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1309-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੦

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥ (1310-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1310-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩॥ (1310-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1310-3)

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥ (1310-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1310-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ (1310-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1310-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ (1310-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1310-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥ (1310-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1310-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ (1310-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1310-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥ (1310-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1310-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1310-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1310-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1310-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥ (1310-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1310-15)
 ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1310-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਚਲਤੋ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥ (1310-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1310-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1310-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1310-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੧

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1311-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1311-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ (1311-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1311-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ (1311-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1311-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ (1311-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ (1311-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1311-7)
 ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1311-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1311-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ (1311-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1311-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ (1311-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੇ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1311-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ (1311-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1311-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1311-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ (1311-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1311-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ (1311-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਛਕਾ ੧ ॥ (1311-19)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੨

ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ (1312-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1312-1)
 ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ (1312-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ (1312-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (1312-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ (1312-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ (1312-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ (1312-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ (1312-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (1312-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ (1312-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ (1312-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ (1312-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ (1312-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ (1312-15)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1312-15)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1312-16)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1312-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ (1312-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (1312-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ (1312-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (1312-18)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1312-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1312-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੩

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1313-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1313-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (1313-2)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ (1313-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ (1313-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ (1313-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋ ਧੰਨ ਧੰਨ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ (1313-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥ (1313-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1313-6)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1313-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਵੈ ਧੋਇ ॥ (1313-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (1313-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1313-7)

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (1313-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1313-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (1313-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (1313-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1313-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (1313-10)

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ (1313-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (1313-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ (1313-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ (1313-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ (1313-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1313-14)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1313-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (1313-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1313-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (1313-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1313-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1313-17)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1313-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ (1313-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (1313-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ (1313-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ (1313-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1313-19)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੪

ਤੂੰ ਬਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ (1314-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ (1314-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ (1314-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ (1314-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ (1314-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1314-4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1314-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1314-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ (1314-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ (1314-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1314-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ (1314-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1314-8)

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1314-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ (1314-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1314-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1314-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ (1314-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (1314-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥ (1314-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1314-12)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1314-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1314-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1314-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1314-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੇ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥ (1314-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1314-15)

ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ (1314-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ (1314-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਉਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ (1314-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥ (1314-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥ (1314-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥ (1314-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਮਃ ੪ ॥ (1314-19)

ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥ (1314-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (1314-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੫

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1315-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (1315-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥ (1315-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (1315-3)
ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੋਨਾ ॥ (1315-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ (1315-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ (1315-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ (1315-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ ॥੫॥ (1315-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1315-6)

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (1315-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥ (1315-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥ (1315-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥ (1315-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ (1315-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ (1315-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ (1315-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਮਃ ੪ ॥ (1315-10)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (1315-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥ (1315-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਪਉੜੀ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ (1315-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥ (1315-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ (1315-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1315-15)

ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ (1315-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ (1315-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1315-16)

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ (1315-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ (1315-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1315-18)

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ (1315-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਜਿਆ ॥ (1315-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ (1315-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥ (1315-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੬

ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੨॥ (1316-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1316-2)

ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ (1316-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ (1316-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1316-3)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1316-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ (1316-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ (1316-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ (1316-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1316-6)

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ (1316-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ (1316-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ (1316-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ (1316-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੩॥ (1316-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1316-9)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1316-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1316-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ (1316-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ (1316-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ (1316-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1316-12)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1316-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1316-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1316-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (1316-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1316-14)

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ (1316-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ (1316-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ (1316-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕਿਆ ॥ (1316-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥ (1316-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1316-18)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ (1316-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ (1316-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ (1316-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੭

ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1317-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ (1317-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1317-2)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ (1317-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ (1317-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1317-3)

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (1317-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (1317-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (1317-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1317-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ (1317-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1317-6)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ (1317-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ (1317-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1317-7)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1317-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1317-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ (1317-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1317-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (1317-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (1317-10)
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ (1317-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ (1317-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ (1317-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੇ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ (1317-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੇ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ (1317-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1317-13)
 ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (1317-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਵਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ (1317-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਮਃ ੪ ॥ (1317-14)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ (1317-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥ (1317-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (1317-15)
 ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ (1317-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ (1317-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ (1317-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ (1317-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੇ ਨਾਰਾਇਣੇ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥ (1317-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1317-18)
 ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ (1317-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ (1317-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੮

ਮਃ ੪ ॥ (1318-1)
 ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ ॥ (1318-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨਿ ॥੨॥ (1318-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਪਉੜੀ ॥ (1318-2)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ (1318-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (1318-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (1318-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ (1318-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥ (1318-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1318-4)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ (1318-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥ (1318-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1318-5)

ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਵਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ (1318-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ (1318-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1318-8)

ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ (1318-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ (1318-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥ (1318-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥ (1318-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥ (1318-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (1318-10)

ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥ (1318-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥ (1318-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਮਃ ੪ ॥ (1318-12)

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1318-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ (1318-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਪਉੜੀ ॥ (1318-13)

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ (1318-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1318-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1318-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥ (1318-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੧੫॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1318-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ (1318-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1318-16)

ਐਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1318-17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1318-17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥ (1318-17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ (1318-18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥ (1318-18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥ (1318-18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੧੯

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ (1319-1)
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1319-2)
ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1319-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1319-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1319-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1319-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1319-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1319-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੋ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1319-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਤੁਮ੍ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1319-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1319-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (1319-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1319-10)
ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ (1319-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1319-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ (1319-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ (1319-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਾਇਆ ॥ (1319-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ (1319-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ (1319-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (1319-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥ (1319-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (1319-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1319-16)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੦

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੇ ॥ (1320-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥ (1320-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥ (1320-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥ (1320-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ (1320-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ (1320-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ (1320-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ (1320-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ (1320-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1320-7)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ (1320-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥ (1320-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ (1320-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ (1320-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥ (1320-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ (1320-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥ (1320-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥ (1320-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥ (1320-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1320-13)
 ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (1320-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (1320-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥ (1320-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ (1320-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥ (1320-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ (1320-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥ (1320-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥ (1320-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥ (1320-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੧

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1321-1)

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ (1321-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ (1321-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ (1321-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ (1321-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥ (1321-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ (1321-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥ (1321-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ (1321-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ (1321-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਛਕਾ ੧ ॥ (1321-6)
 ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪ (1321-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1321-7)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ (1321-8, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
 ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-8, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (1321-9, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
 ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥ (1321-10, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
 ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (1321-10, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥ (1321-11, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ (1321-13)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1321-13)
 ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੁਐ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥ (1321-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (1321-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (1321-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ (1321-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੨

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-1)

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਰੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥ (1322-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ (1322-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ (1322-4)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1322-4)

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥ (1322-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥ (1322-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-7)

ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ (1322-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ (1322-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ (1322-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥ (1322-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-10)

ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥ (1322-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ (1322-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਉ ॥ (1322-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥ (1322-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-13)

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ (1322-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨੂ ॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੇ ॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੇ ॥੪॥੪॥੭॥ (1322-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-17)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥ (1322-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥ (1322-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ (1322-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ (1322-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੩

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥ (1323-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1323-1)
 ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ (1323-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ (1323-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ (1323-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ (1323-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥ (1323-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1323-5)
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ (1323-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ (1323-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ (1323-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥ (1323-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (1323-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1323-8)
 ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (1323-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ (1323-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ (1323-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ (1323-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (1323-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ (1323-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ (1323-12, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ (1323-13, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੁੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1323-14, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ (1323-14, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ (1323-15, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਵਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਵਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (1323-15, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1323-16, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ (1323-17, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ (1323-17, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1323-18, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੪

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥ (1324-1, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1324-1)
 ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-1, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1324-2, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-2, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ (1324-3, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ (1324-4, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ (1324-4, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ (1324-5, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਕਾਵਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ (1324-6, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-6, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1324-7, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ (1324-8, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ (1324-8, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ (1324-9, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥ (1324-9, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1324-10, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ (1324-10, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1324-11, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ (1324-12, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)
 ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1324-12)
 ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1324-13, ਕਲਿਆਨ, ਮ: 4)

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1324-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (1324-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥ (1324-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅਤਿ ਉਤਮ ਅਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1324-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ (1324-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ (1324-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1324-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1324-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥ (1324-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ (1324-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੫

ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ (1325-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1325-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗੁ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1325-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ (1325-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ (1325-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ (1325-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1325-5)
 ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1325-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੇਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ (1325-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1325-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1325-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੋ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ (1325-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ (1325-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਉਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ (1325-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ (1325-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ (1325-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ (1325-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ (1325-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1325-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ (1325-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ (1325-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ (1325-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ (1325-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1325-16)
 ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ (1325-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1325-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1325-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ (1325-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ (1325-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ (1325-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੬

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ (1326-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1326-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ (1326-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ (1326-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ (1326-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (1326-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ (1326-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ (1326-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ (1326-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ (1326-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ (1326-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1326-8)
 ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (1326-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1326-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ (1326-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ (1326-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ (1326-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ (1326-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ (1326-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ (1326-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ (1326-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ (1326-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ (1326-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ (1326-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ (1326-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ (1326-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ (1326-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ (1326-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1326-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ (1326-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
 ਛਕਾ ੧ ॥ (1326-19)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੭

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1327-1)
 ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (1327-3)
 ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1327-10)

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ (1327-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ (1327-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (1327-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1327-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (1327-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ (1327-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੮

ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ (1328-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ (1328-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ (1328-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥ (1328-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-3)
 ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ (1328-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1328-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ (1328-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ (1328-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ (1328-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ (1328-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ (1328-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ (1328-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥ (1328-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-8)
 ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ (1328-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (1328-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ (1328-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ (1328-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ (1328-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ (1328-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ (1328-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-14)

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1328-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ (1328-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1328-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥ (1328-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-18)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ (1328-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ (1328-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (1328-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੯

ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ (1329-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ (1329-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ (1329-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥ (1329-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (1329-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (1329-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-4)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1329-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1329-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ (1329-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1329-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ (1329-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ (1329-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (1329-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਉ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ (1329-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੨॥ (1329-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-10)
 ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (1329-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1329-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂਹੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ (1329-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ (1329-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (1329-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ (1329-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ (1329-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (1329-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ (1329-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-16)
 ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1329-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ (1329-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ (1329-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਫੁਨਿ ਬਹੁਤਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਉਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1329-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ (1329-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ (1329-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੦

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (1330-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ (1330-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥ (1330-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-2)
 ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ (1330-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1330-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (1330-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ (1330-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (1330-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1330-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (1330-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (1330-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਖੋਟੋ ਪੂਰੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ (1330-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ (1330-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ (1330-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1330-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥ (1330-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-9)
 ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੇ ਅੰਧਾ ॥ (1330-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਉਰਤੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ (1330-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ (1330-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥ (1330-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮੁਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1330-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥ (1330-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-15)
 ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ (1330-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ (1330-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮੈ ਮੈਲੋ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਉਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਉਚਾ ਹੋਇ ॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਧੋ ਬੋਲੋ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੧

ਹੀਣੋ ਨੀਚੁ ਬੁਰੋ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਨੀਧਨ ਕੋ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥ (1331-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-3)

ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ (1331-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥ (1331-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥ (1331-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਬਲੁ ਝਾਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1331-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (1331-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (1331-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (1331-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਗੁ ਖੋਟੋ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1331-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ (1331-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ (1331-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੋ ਮੀਨੁ ਸੈ ਬੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ (1331-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-9)

ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1331-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਰਹਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੈਨ੍ਹਣ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੋ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਕਥੋ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥ (1331-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥ (1331-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-17)
 ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ (1331-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ (1331-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੋ ਅਤਿ ਰੂੜੋ ॥ (1331-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਉਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ (1331-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ (1331-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੨

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1332-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1332-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1332-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ (1332-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1332-4)
 ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (1332-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ (1332-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1332-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1332-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ (1332-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (1332-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ (1332-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ (1332-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ (1332-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ (1332-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1332-10)
 ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (1332-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (1332-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ (1332-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1332-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ (1332-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ (1332-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੋ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1332-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਰਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ (1332-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ (1332-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ (1332-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1332-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥ (1332-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ (1332-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1332-17)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1332-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ (1332-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੩

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1333-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ (1333-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ (1333-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1333-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ (1333-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (1333-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥ (1333-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-6)
 ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1333-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (1333-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1333-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1333-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (1333-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1333-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (1333-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (1333-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥ (1333-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-11)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (1333-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ (1333-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (1333-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (1333-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (1333-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1333-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ (1333-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1333-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ (1333-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-17)
 ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥ (1333-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1333-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੪

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ (1334-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1334-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (1334-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1334-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥ (1334-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ (1334-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1334-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥ (1334-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (1334-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (1334-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ (1334-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (1334-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (1334-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1334-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1334-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ (1334-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-12)
 ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ (1334-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ (1334-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥ (1334-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1334-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (1334-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1334-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1334-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ (1334-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ (1334-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ (1334-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ (1334-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥ (1334-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-19)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1334-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੫

ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ (1335-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
 ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੋਜਾਣਾ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੧੭॥੧੮॥੨੪॥ (1335-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ (1335-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1335-6)

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ (1335-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ (1335-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1335-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ (1335-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ (1335-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥ (1335-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ (1335-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ (1335-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ (1335-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1335-13)

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ (1335-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥ (1335-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥ (1335-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹੁ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ (1335-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ (1335-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ (1335-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ (1335-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1335-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਭੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥ (1335-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1335-19)

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ (1335-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ (1336-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥ (1336-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ (1336-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥ (1336-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥ (1336-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ (1336-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥ (1336-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥ (1336-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1336-7)
 ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ (1336-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ (1336-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ (1336-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ (1336-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥ (1336-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ (1336-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ (1336-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ (1336-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ (1336-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1336-13)
 ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥ (1336-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥ (1336-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ (1336-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਫਾ ॥ (1336-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਫਾ ॥੨॥ (1336-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ (1336-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥ (1336-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਫਾ ॥ (1336-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥ (1336-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੭

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1337-1)

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ (1337-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ (1337-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ (1337-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ (1337-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥ (1337-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ (1337-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੁੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥ (1337-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥ (1337-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ (1337-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

ਛਕਾ ੧ ॥ (1337-7)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪ (1337-8)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1337-8)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ (1337-13)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1337-13)

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ (1337-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥ (1337-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਏਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੮

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥ (1338-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-2)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ (1338-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਸੋਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ (1338-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥ (1338-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-8)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (1338-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (1338-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (1338-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥ (1338-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-15)
 ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1338-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (1338-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (1338-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (1338-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (1338-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (1338-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ (1338-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੩੯

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ (1339-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (1339-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-2)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥ (1339-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (1339-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੫॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-9)
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1339-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1339-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (1339-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-15)

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ (1339-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (1339-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ (1339-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥ (1339-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-19)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ (1339-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੦

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥ (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਭੇ ॥੩॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥ (1340-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-6)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ (1340-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1340-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥ (1340-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-10)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1340-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-17)
 ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ (1340-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲ ॥ (1340-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ (1340-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੧

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1341-2)

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1341-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (1341-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥੧॥ (1341-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ (1341-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥ (1341-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਬਿਭਾਸ (1341-6)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1341-6)

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (1341-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ (1341-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥ (1341-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ (1341-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥ (1341-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ (1341-12)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1341-12)

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥ (1341-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1341-15)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥ (1341-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (1341-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥ (1341-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥ (1341-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੨

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਭਾਸ (1342-1)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1342-1)

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1342-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ (1342-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1342-13)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ (1342-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1342-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥ (1342-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1342-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੩

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ (1343-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ (1343-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1343-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1343-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1343-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ (1343-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1343-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (1343-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1343-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ (1343-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1343-6)
 ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ (1343-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ (1343-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ (1343-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ (1343-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ (1343-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ (1343-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥ (1343-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ (1343-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ (1343-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ (1343-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੪

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ (1344-1)
 ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ (1344-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ (1344-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ (1344-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੁਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1344-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (1344-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ (1344-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ (1344-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (1344-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜਾਇਆ ॥ (1344-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ (1344-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ (1344-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ (1344-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ (1344-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥ (1344-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ (1344-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ (1344-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ (1344-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥ (1344-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1344-11)

ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1344-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ (1344-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਉਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੫

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥ (1345-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1345-3)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ (1345-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ (1345-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ (1345-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1345-10)
 ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1345-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (1345-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1345-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1345-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1345-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1345-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (1345-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਉਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ (1345-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ (1345-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਯਾ ਜਾਏ ॥੪॥ (1345-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (1345-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ (1345-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1345-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ (1345-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ (1345-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ (1345-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1345-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥ (1345-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੬

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ (1346-2)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1346-2)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (1346-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (1346-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (1346-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1346-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1346-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥ (1346-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥ (1346-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ (1346-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ (1346-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ (1346-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (1346-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ (1346-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1346-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ (1346-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1346-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ (1346-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ (1346-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥ (1346-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1346-15)

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (1346-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਸਚਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ (1346-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1346-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1346-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1346-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (1346-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1346-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (1346-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੭

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ (1347-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਵੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ (1347-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1347-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥ (1347-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1347-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ (1347-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1347-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥ (1347-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (1347-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥ (1347-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ (1347-7)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1347-7)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ ਮੋਹਾਰਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ (1347-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ (1347-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੁਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (1347-19, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ (1347-19, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1347-19)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੮

ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1348-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1348-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਫੁਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੁੰਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ (1348-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (1348-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੯॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (1348-12)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1348-13)
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ (1348-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੇ ਲਾਗਾ ॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈਂ ॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੪੯

ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (1349-7)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1349-7)

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ (1349-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1349-11)
 ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (1349-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥ (1349-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਲਹੁ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥ (1349-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1349-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹੁ ਮੁਕਾਮਾ ॥ (1349-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥ (1349-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥ (1349-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥ (1349-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥ (1349-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥ (1349-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (1349-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰੁ ਪੁੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹੁ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥ (1349-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1349-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥ (1349-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1349-18)
 ਅਵਲਿ ਅਲਹੁ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ (1349-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥ (1349-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੦

ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥ (1350-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥ (1350-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥ (1350-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥ (1350-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥ (1350-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ (1350-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ (1350-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1350-5)
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ (1350-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ (1350-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ (1350-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ (1350-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ (1350-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਉਜੁ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ (1350-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ (1350-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1350-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥ (1350-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1350-11)
 ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ (1350-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ (1350-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (1350-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ (1350-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ (1350-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (1350-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥ (1350-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (1350-16)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1350-16)
 ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ (1350-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ (1350-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਾਈ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (1350-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1350-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (1351-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ (1351-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥ (1351-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1351-3)
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1351-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥ (1351-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ (1351-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ (1351-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥ (1351-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤੁਮ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ (1351-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥੨॥ (1351-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1351-7)
ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1351-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥ (1351-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਨੁਲੁ ਦੇਉ ॥੨॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥੩॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥ (1351-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥ (1351-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ (1351-11)
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1351-11)
ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ ॥ (1351-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਕੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੨॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਕਰ ਉਜਲ ਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਰਿਦੈ ਕੂਤੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (1351-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥ (1351-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੨

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1352-1)
 ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-3)
 ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ (1352-5, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ (1352-5, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤੁ ॥ (1352-6, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥ (1352-6, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-7)
 ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥ (1352-7, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥ (1352-8, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-8, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ (1352-9, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ (1352-9, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ॥ (1352-10, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥ (1352-10, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-11)

ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ (1352-11, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ॥ (1352-11, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-12, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ॥ (1352-12, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥ (1352-13, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ॥ (1352-13, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥ (1352-14, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-14)
 ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥ (1352-14, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ॥ (1352-15, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-15, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੩

ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥ (1353-1, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥ (1353-1, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ (1353-2, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥ (1353-2, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1353-4)
 ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1353-6)
 ਪਤ੍ਰਿ ਪੁਸ਼ੁਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੈ ਧ੍ਰਿਵੈ ॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਿਹਫਲੰ ਤਸੁ ਜਨਮਸੁ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ (1353-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1353-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (1353-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (1353-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

ਖੁੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (1353-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ (1353-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (1353-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਹ ॥ (1353-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੁਦੇਵਸੁ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ (1353-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥ (1353-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)
 ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ (1353-15)
 ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1353-15)
 ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ (1353-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁਤੇ ॥ (1353-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ (1353-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥ (1353-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੪

ਪ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਪ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ (1354-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ (1354-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹ ॥ (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਰੇਹ ਸਤ੍ਰਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥ (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਥੁੰਤ ਦੇਹੰ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤੁੰਤ ਮਾਇਆ ॥ (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਤੁੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤੁ ਭਵਨੰ ॥ (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥ (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭੁ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥ (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ (1354-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ (1354-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ (1354-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥ (1354-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥ (1354-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥ (1354-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗੁੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੰਭੀਰੰ ਉਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ਚਰਣੰ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ (1354-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖੁ ਆਵਧਹ ॥ (1354-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਅਹੋ ਜਸੁ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦੁਤੇ ॥੬॥ (1354-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥ (1354-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਉਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ (1354-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥ (1354-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ (1354-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥ (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨਿੰ ॥ (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥ (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ (1354-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖੁਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ (1354-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥ (1354-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥ (1354-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖਿਣ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥ (1354-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧੰ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ (1354-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੋਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥ (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਰੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਾਪਿਤੰ ॥ (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥ (1354-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਉਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨ੍ਹਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ (1354-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੫

ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ (1355-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਗਸੀਧਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਸਿੰਤੁ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾ ॥੧੩॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (1355-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ (1355-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥ (1355-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥ (1355-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫॥ (1355-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਤ੍ਰੁ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਰੁ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਰੁ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ (1355-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਤ੍ਰੁ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥ (1355-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧੰ ॥ (1355-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ (1355-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪੁ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ (1355-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥ (1355-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧੁਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥ (1355-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਘੋਰ ਦੁਖੰ ਅਨਿਕ ਹਤੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖ੍ਰਾਦੰ ॥ (1355-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ (1355-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥ (1355-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ (1355-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ (1355-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥ (1355-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਗਤੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭੁਤੇ ॥੨੦॥ (1355-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥ (1355-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ (1355-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ (1355-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬਗੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥ (1355-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੬

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1356-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ (1356-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ (1356-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥ (1356-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥ (1356-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨਿਤ੍ਰ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੰ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥ (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ੍ਰ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ (1356-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਰੋਗੰ ਮਹਾ ਰੋਗੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥ (1356-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ (1356-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪੁਤੇ ॥੨੬॥ (1356-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਰ ਦੁਰਜਨਹ ॥ (1356-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ (1356-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ (1356-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ (1356-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥ (1356-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ (1356-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ (1356-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਰ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ (1356-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੁਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1356-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ੍ਰੁ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ (1356-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦੂਮ ਛਾਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ (1356-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ (1356-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗੁ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1356-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ (1356-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ (1356-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਉਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ (1356-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ (1356-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਰੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ (1356-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ (1356-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ (1356-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ (1357-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ (1357-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ (1357-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ (1357-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ (1357-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧਿੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ (1357-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ (1357-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੁਤੇ ॥੩੬॥ (1357-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ (1357-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ (1357-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥ (1357-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥ (1357-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੁਤੇ ॥੩੮॥ (1357-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ (1357-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੯॥ (1357-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਰਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ (1357-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗ੍ਰਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ (1357-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ (1357-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ (1357-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ (1357-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਰਿਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ (1357-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਖਟ ਲਖੁਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥ (1357-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥ (1357-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥ (1357-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥ (1357-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥ (1357-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧੁਤੇ ॥ (1357-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ (1357-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥ (1357-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1357-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ ਦੂਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥ (1357-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ ॥ (1357-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ॥ (1357-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੮

ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ਧਰਮ ਲਖੁਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ (1358-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥੪੪॥ (1358-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥ (1358-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥ (1358-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥੪੫॥ (1358-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥ (1358-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮ੍ਹੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥ (1358-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਉਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥ (1358-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੪੬॥ (1358-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥ (1358-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ ਵਸੁੰ ਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤੁੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥ (1358-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ਤਵ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥ (1358-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥ (1358-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥ (1358-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥ (1358-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਧਵ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜਯਾ ॥ (1358-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦੁੰ ਅਸਾਜੁੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥ (1358-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗ੍ਰਾਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥੪੮॥ (1358-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥ (1358-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ ਬਿਸ੍ਰੀਰਨਹ ॥ (1358-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥ (1358-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਭ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥ (1358-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਬੈਦੁੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥ (1358-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋ ॥ (1358-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥ (1358-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ॥ (1358-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵ ॥੫੦॥ (1358-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1358-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਸੰਗੋਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥ (1358-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਸਿਰ ਮਸੂਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1358-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ (1358-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ (1358-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ (1358-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ (1358-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਜੇਨ ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖੁਤ੍ਰੁ ਜੋਤਿੰ ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥ (1358-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੫੯

ਜੇਨ ਕਲਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥ (1359-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣਹ ॥੫੩॥ (1359-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸ੍ਰੁ ਰੂਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥ (1359-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਲਬਧੁੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੂਛ ਮਾਰਗ ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥ (1359-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਮਸਕੰ ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦਮੰ ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥ (1359-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥ (1359-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥ (1359-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥ (1359-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਰ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥ (1359-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਨ ਸੰਖੰ ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ॥ (1359-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਅਸੁਰਜ ਰੂਪੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥ (1359-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਬੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤ ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥ (1359-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥ (1359-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਫਾਂਸ ਤੀਖੁਣ ਕਠਿਨਹ ॥ (1359-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥ (1359-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥ (1359-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ਸਗਲੁੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥ (1359-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੫੯॥ (1359-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਸਿਆਮਲੰ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖੁੰ ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹ ॥ (1359-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਨਿਵੰਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤਨੰ ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥ (1359-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ ॥ (1359-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਛਿਜੰਤ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆ ਕਾਲ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥ (1359-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ ॥ (1359-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੬੧॥ (1359-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਜਿਹਬੇ ਹੇ ਰਸਗੇ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥ (1359-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ਅਵਰਤ ਏਥਹ ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ ॥ (1359-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥ (1359-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ਮਦੋਨ ਮਤੰ ॥ (1359-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ ॥ (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥ (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ ॥ (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥੬੩॥ (1359-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥ (1359-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਧਕਾਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੦

ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥ (1360-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਆਤਮ ਰਤੰ ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥ (1360-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹ ॥ (1360-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿ ਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥ (1360-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥ (1360-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥੪॥ (1360-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
 ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਥਾ (1360-5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1360-5)
 ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸ ਮਾਨੁਖੁ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ॥ (1360-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਮਜਾ ਰੁਪਿਰ ਦੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗੁਨਣੇ ॥੧॥ (1360-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਪਰਮਾਣੇ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥ (1360-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਗਛਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧੁਤੇ ॥੨॥ (1360-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੇ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ (1360-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥ (1360-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥ (1360-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਲਬਧੁੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ (1360-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ (1360-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ ॥੫॥ (1360-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ (1360-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ (1360-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥ (1360-12, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ (1360-12, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ (1360-13, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ (1360-13, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥ (1360-14, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ (1360-14, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥ (1360-15, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥ (1360-15, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ (1360-16, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਰਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥ (1360-16, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਣ ਮਧੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1360-17, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧੁੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ (1360-17, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁੱਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਤਬੁ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੧

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਰਾਵਣਹ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਾਹਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਜਬ ਕਬ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਤਬ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧੁੰ ॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

ਸਿਧੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਯੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥ (1361-5, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਹ ॥ (1361-5, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭੁਤੇ ॥੧੯॥ (1361-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (1361-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥ (1361-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ (1361-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥ (1361-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥ (1361-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ (1361-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ ॥ (1361-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੁਣਃ ॥੨੨॥ (1361-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥ (1361-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥ (1361-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥ (1361-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥ (1361-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
 ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ (1361-12)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1361-12)
 ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ (1361-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ (1361-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ (1361-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ (1361-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ (1361-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ (1361-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ (1361-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ (1361-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ (1361-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ (1361-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੨

ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ (1362-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1362-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ (1362-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ (1362-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ (1362-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ (1362-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥ (1362-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ (1362-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ (1362-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ (1362-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥ (1362-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ (1362-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ (1362-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ (1362-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ (1362-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ (1362-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ (1362-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ (1362-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ (1362-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ (1362-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
ਸੁਪਨੈ ਉਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥ (1362-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥ (1362-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥ (1362-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ (1362-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥ (1362-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ (1362-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥ (1362-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੩

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥ (1363-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ (1363-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ (1363-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ (1363-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧੁਆਈਐ ॥ (1363-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ (1363-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ (1363-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ (1363-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ (1363-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ (1363-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ (1363-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥ (1363-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ (1363-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1363-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ (1363-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ (1363-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਮਹਾ ਦੁਰਧੰਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ (1363-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ (1363-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ (1363-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ (1363-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ (1363-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ (1363-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥ (1363-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ (1363-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨੁ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ (1363-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥ (1363-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ (1363-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿਹਾਂ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥ (1363-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)
 ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ (1363-17)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1363-17)
 ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਰਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ (1363-18, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ (1363-18, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ (1363-19, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ (1363-19, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੪

ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥ (1364-1, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ (1364-1, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ (1364-2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ (1364-2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ (1364-2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਉ ਸਰਬ ॥੫॥ (1364-3, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ (1364-3, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥ (1364-4, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥ (1364-4, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥ (1364-5, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1364-5, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥ (1364-6, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਉੱਚੋ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥ (1364-6, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥ (1364-7, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ (1364-7, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥ (1364-8, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ (1364-8, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥ (1364-9, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)
 ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ (1364-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1364-10)
 ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ (1364-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ (1364-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ (1364-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ (1364-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ (1364-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ (1364-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (1364-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ (1364-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੁੰਬਿੰਦੁ ॥੬॥ (1364-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1364-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥ (1364-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸ ॥ (1364-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ (1364-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1364-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ (1364-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਉਭੇ ਜੰਤ ॥ (1364-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੫

ਲੈ ਫਾਹੇ ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥ (1365-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥ (1365-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ (1365-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥ (1365-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ (1365-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥ (1365-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥ (1365-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥ (1365-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥ (1365-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ (1365-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥ (1365-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1365-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ (1365-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ (1365-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥ (1365-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥ (1365-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥ (1365-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥ (1365-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥ (1365-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥ (1365-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥ (1365-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੂਖੁ ਨ ਏਹੰ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥ (1365-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥ (1365-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (1365-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥ (1365-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ਹ ॥ (1365-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੁ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥ (1365-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥ (1365-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥ (1365-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ (1365-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ ਘਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥ (1365-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥ (1365-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ (1365-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥ (1365-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥ (1365-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੬

ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ (1366-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥ (1366-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੇ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥ (1366-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ (1366-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1366-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥ (1366-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਉਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ (1366-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥੩੪॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੋਂਕ ਹਜਾਰ ॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ॥੩੫॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ (1366-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥ (1366-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ ॥ (1366-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੈਵਰ ਉਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥ (1366-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਉਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥ (1366-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਉਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥ (1366-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ (1366-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥ (1366-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥ (1366-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥ (1366-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ (1366-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥ (1366-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ (1366-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥ (1366-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ (1366-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥ (1366-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ (1366-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਤੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥ (1366-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੇ ਭਲੇ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥ (1366-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥ (1366-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ (1366-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥ (1366-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (1366-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੭॥ (1366-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ (1366-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥ (1366-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੭

ਕਬੀਰ ਬੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ (1367-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪੯॥ (1367-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ (1367-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਦੂਢਤੇ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਝੇਂ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ (1367-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥ (1367-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ (1367-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥ (1367-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ (1367-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ (1367-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ (1367-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ (1367-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਦੁੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ (1367-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ (1367-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ (1367-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥ (1367-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥ (1367-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੮॥ (1367-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (1367-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੯॥ (1367-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੋਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ॥ (1367-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥੬੦॥ (1367-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥ (1367-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੧॥ (1367-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1367-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥੬੨॥ (1367-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥ (1367-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥੬੩॥ (1367-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਉ ਨਾਉ ॥ (1367-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੁੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੬੪॥ (1367-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ (1367-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੬੫॥ (1367-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1367-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੬੬॥ (1367-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ (1367-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੮

ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੬੭॥ (1368-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ (1368-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੬੮॥ (1368-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1368-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੬੯॥ (1368-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾ ਓਹ ਚਰੈ ਬਹੋਰਿ ॥੭੦॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੭੧॥ (1368-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ (1368-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੨॥ (1368-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ (1368-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੩॥ (1368-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਉ ॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੫॥ (1368-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (1368-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥ (1368-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ (1368-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਉ ਉਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੭॥ (1368-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੋਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (1368-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍ਹਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੮॥ (1368-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ (1368-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੭੯॥ (1368-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ (1368-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੦॥ (1368-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ (1368-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੧॥ (1368-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1368-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੮੨॥ (1368-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ (1368-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੮੩॥ (1368-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ (1368-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੪॥ (1368-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ (1368-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੮੫॥ (1368-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੬੯

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ (1369-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥ (1369-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ (1369-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੭॥ (1369-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ (1369-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥੮੮॥ (1369-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ (1369-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੮੯॥ (1369-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ (1369-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥ (1369-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ (1369-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੧॥ (1369-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥ (1369-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥ (1369-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ (1369-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥ (1369-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1369-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੪॥ (1369-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ (1369-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥ (1369-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੇ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ (1369-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥ (1369-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ (1369-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥ (1369-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ (1369-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥ (1369-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ (1369-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੁੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ (1369-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥ (1369-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ (1369-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ (1369-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥ (1369-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ (1369-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1369-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੦

ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੫॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ (1370-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥ (1370-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ (1370-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ (1370-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ (1370-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥ (1370-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ (1370-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੂਰੀ ਉਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥ (1370-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ (1370-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥ (1370-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ (1370-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥ (1370-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ (1370-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ (1370-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਵਾਇ ॥ (1370-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ (1370-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਬਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ (1370-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥ (1370-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੂਝਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ (1370-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥ (1370-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਬਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ (1370-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥ (1370-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ (1370-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੇਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ (1370-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥ (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥ (1370-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (1370-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥ (1370-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ (1370-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥ (1370-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ (1370-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥ (1370-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੧

ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (1371-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੩॥ (1371-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ (1371-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਾਤ੍ਰਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥ (1371-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ (1371-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥ (1371-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ (1371-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥ (1371-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ (1371-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥ (1371-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1371-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥ (1371-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ (1371-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥ (1371-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ (1371-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥ (1371-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ (1371-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥ (1371-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੁੰਚਿਓ ਆਇ ॥ (1371-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ (1371-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1371-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ (1371-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ (1371-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ (1371-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ (1371-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ (1371-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1371-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥ (1371-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ (1371-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ (1371-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥ (1371-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥ (1371-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ (1371-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥ (1371-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ (1371-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥ (1371-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ (1371-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੨

ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ (1372-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥ (1372-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥ (1372-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ (1372-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥ (1372-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥ (1372-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥ (1372-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥ (1372-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥ (1372-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1372-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥ (1372-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ (1372-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥ (1372-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ (1372-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥ (1372-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ (1372-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥ (1372-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥ (1372-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥ (1372-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਉਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ (1372-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥ (1372-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ (1372-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੨॥ (1372-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥ (1372-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੩॥ (1372-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ (1372-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥ (1372-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰਾ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ (1372-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ (1372-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (1372-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ (1372-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ (1372-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥ (1372-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ (1372-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥ (1372-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ (1372-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ (1373-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ (1373-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥ (1373-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬੂਨੀ ਪਾਈ ਬਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ (1373-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥ (1373-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ (1373-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੨॥ (1373-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ (1373-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੩॥ (1373-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ (1373-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੪॥ (1373-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ (1373-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੫॥ (1373-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ (1373-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੬॥ (1373-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ (1373-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੭॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੮॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ (1373-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੬੯॥ (1373-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ (1373-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥ (1373-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1373-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥ (1373-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (1373-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥ (1373-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥ (1373-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥ (1373-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ (1373-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥ (1373-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ (1373-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥ (1373-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1373-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥ (1373-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ (1373-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੪

ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥ (1374-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰਾ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ (1374-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥ (1374-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ (1374-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ (1374-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ (1374-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ (1374-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ (1374-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥ (1374-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ (1374-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨॥ (1374-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ (1374-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮੩॥ (1374-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ (1374-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥ (1374-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ (1374-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥ (1374-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1374-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥ (1374-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ (1374-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥ (1374-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਖੂਬ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ (1374-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥ (1374-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ (1374-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥ (1374-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1374-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥ (1374-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (1374-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥ (1374-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥ (1374-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥ (1374-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਗੁੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥ (1374-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੩॥ (1374-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ॥ (1374-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥ (1374-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1374-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੫

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ॥੧੯੫॥ (1375-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1375-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥ (1375-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ (1375-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥ (1375-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ (1375-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੮॥ (1375-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥ (1375-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ (1375-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥ (1375-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ (1375-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ (1375-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥ (1375-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥ (1375-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥ (1375-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ (1375-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੩॥ (1375-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥ (1375-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥ (1375-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ (1375-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਉਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥ (1375-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1375-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥ (1375-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (1375-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥ (1375-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ (1375-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੁੰਚੈ ਆਇ ॥੨੦੮॥ (1375-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-15)
 ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ (1375-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥ (1375-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-16)
 ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ (1375-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੁ ਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥ (1375-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-17)
 ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨੧੧॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ ॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥ (1375-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮਾਲਿ ॥ (1375-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੬

ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ (1376-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1376-1)
 ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (1376-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ (1376-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ (1376-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੫॥ (1376-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ (1376-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥ (1376-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ (1376-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥ (1376-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (1376-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ (1376-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥ (1376-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥ (1376-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਃ ੩ ॥ (1376-8)
 ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1376-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥ (1376-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਮਃ ੫ ॥ (1376-9)

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ (1376-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥ (1376-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ (1376-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥ (1376-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ (1376-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥ (1376-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥ (1376-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅੰਕਸੁ ਗ੍ਰਾਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥ (1376-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ (1376-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੋਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥ (1376-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ (1376-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥ (1376-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥ (1376-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥ (1376-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1376-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥ (1376-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ (1376-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥ (1376-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ (1376-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥ (1376-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ (1376-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੭

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥ (1377-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੨॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥ (1377-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (1377-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥ (1377-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ (1377-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥ (1377-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ (1377-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ (1377-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਹਿ ॥ (1377-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥ (1377-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1377-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥ (1377-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ (1377-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥ (1377-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ (1377-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥ (1377-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥ (1377-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥ (1377-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ (1377-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥ (1377-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1377-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥ (1377-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
 ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ (1377-15)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1377-15)
 ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੁ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ (1377-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ (1377-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ (1377-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ (1377-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ (1377-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ (1377-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੮

ਬੰਨ੍ਹਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ (1378-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ (1378-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥ (1378-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ (1378-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥ (1378-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ (1378-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ (1378-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਆਪਨੜੇ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ (1378-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ (1378-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥ (1378-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ (1378-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ (1378-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ (1378-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ (1378-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ (1378-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ (1378-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1378-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ (1378-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਃ ੩ ॥ (1378-11)

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ (1378-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਾਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1378-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ (1378-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ (1378-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ (1378-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ (1378-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਵਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ (1378-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ (1378-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ (1378-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ (1378-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਫੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥ (1378-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਬਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥ (1378-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥ (1378-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ (1378-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੭੯

ਧਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥ (1379-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇਝਿਆਂ ॥ (1379-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥ (1379-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ (1379-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥ (1379-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ (1379-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (1379-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ (1379-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ (1379-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥ (1379-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥ (1379-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥ (1379-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ (1379-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥ (1379-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥ (1379-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ (1379-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1379-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥ (1379-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਭੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ (1379-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1379-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ (1379-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ (1379-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ (1379-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1379-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥ (1379-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ (1379-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥ (1379-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ (1379-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੋਸੀਆ ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰੁ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥ (1379-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ (1379-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥ (1379-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (1379-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥ (1379-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੦

ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥ (1380-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥ (1380-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥ (1380-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ (1380-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਵਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ (1380-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ (1380-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥ (1380-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਉਸਾਰੇਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥ (1380-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥੪੬॥ (1380-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਖਿੰਬੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥ (1380-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥੪੭॥ (1380-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ (1380-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥੪੮॥ (1380-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹ ॥ (1380-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥ (1380-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹੁ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥੪੯॥ (1380-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥ (1380-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥ (1380-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ (1380-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥ (1380-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਃ ੩ ॥ (1380-12)

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1380-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1380-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1380-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1380-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੫੨॥ (1380-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
 ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਬੁ ॥ (1380-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਬੁ ॥੫੩॥ (1380-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥ (1380-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੇਂ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥ (1380-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ (1380-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫॥ (1380-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (1380-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥ (1380-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ (1380-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥ (1380-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ (1380-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੧

ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥ (1381-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (1381-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥ (1381-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ (1381-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥ (1381-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ (1381-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥ (1381-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ (1381-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੬੨॥ (1381-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ (1381-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਡ ॥੬੪॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ (1381-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ (1381-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ (1381-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ (1381-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ (1381-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ (1381-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ (1381-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥ (1381-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ (1381-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥ (1381-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ (1381-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ (1381-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੁ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ (1381-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ (1381-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ (1381-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ (1381-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਭੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ (1381-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਓਹਿ ॥੭੩॥ (1381-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ (1381-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ (1381-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1381-17)
 ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ (1381-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ (1381-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ (1381-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ (1381-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਹੋਤੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਵਾਇ ॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੨

ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ (1382-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ (1382-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ (1382-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ (1382-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜਿੰਨਾ ਨੈਣ ਨੀਦਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ (1382-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ (1382-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਉਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥ (1382-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1382-4)

ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਤਿ ਵਿਸੁਲਾ ਬਾਗ ॥ (1382-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨ੍ਹ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥ (1382-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1382-6)

ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ (1382-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨ੍ਹ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ (1382-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਉ ਗੰਊ ਕਰੇ ॥੮੪॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੋੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ (1382-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੋਰੈ ਹੇਤਿ ॥ (1382-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥ (1382-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥ (1382-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਧੁਖਾਂ ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨ੍ਹ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥ (1382-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ (1382-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥ (1382-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾਖਿਆ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ (1382-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ (1382-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ ਖੁੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ (1382-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥ (1382-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ (1382-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥ (1382-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਕਾਗਾ ਚੁੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1382-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੁ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥ (1382-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਭੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ (1382-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥ (1382-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ (1382-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ (1382-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1382-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥ (1382-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ (1382-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥ (1382-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥ (1382-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੩

ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ (1383-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥ (1383-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥ (1383-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥ (1383-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1383-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੯੮॥ (1383-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥ (1383-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥ (1383-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ (1383-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥ (1383-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਵਾਸੁ ॥ (1383-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਬਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥ (1383-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥ (1383-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆਂ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥ (1383-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਪਾਤਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ (1383-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਜਿਨ੍ਹੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥ (1383-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਮਃ ੩ ॥ (1383-11)
ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾਤੜੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ (1383-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥ (1383-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)
ਮਃ ੪ ॥ (1383-13)
ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਡਿਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥ (1383-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੫॥ (1383-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥ (1383-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥ (1383-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੜੇ ਮੁਇਓਹਿ ॥ (1383-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੭॥ (1383-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
ਮਃ ੫ ॥ (1383-16)

ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ (1383-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥ (1383-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਮਃ ੫ ॥ (1383-17)

ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (1383-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ (1383-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਮਃ ੫ ॥ (1383-18)

ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (1383-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ (1383-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਮਃ ੫ ॥ (1383-19)

ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥ (1383-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੪

ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ (1384-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ (1384-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨ੍ਹਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ (1384-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੇ ॥ (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥ (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ ॥ (1384-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥੧੧੬॥ (1384-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿਤੁ ਕਰਹਿ ॥ (1384-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥ (1384-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ (1384-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥ (1384-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨਿ ॥ (1384-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨਿ ॥੧੧੯॥ (1384-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ (1384-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥ (1384-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ (1384-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥ (1384-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ (1384-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ (1384-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ (1384-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ (1384-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥ (1384-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ (1384-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਬਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥ (1384-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ (1384-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥ (1384-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ॥ (1384-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਅਣਹੋਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥ (1384-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ (1384-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
 ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥ (1384-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੫

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1385-1)
 ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1385-3)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥ (1385-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥ (1385-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀ ਰਖਾ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ (1385-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ (1385-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ (1385-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ (1385-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1385-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ (1385-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ (1385-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲੋ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ (1385-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ (1385-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1385-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥ (1385-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1385-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1385-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੬

ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥ (1386-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1386-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ (1386-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਰਾਨੰ ਧ੍ਰਾਨੰ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚੋ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥ (1386-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ (1386-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥ (1386-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1386-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥ (1386-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1386-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ (1386-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ (1386-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਾ ਕਉ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ (1386-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ (1386-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ (1386-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ (1386-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਉਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ (1386-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ (1386-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (1386-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥ (1386-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ੍ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥ (1386-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ (1386-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ (1386-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥ (1386-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥ (1386-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੁ ਪਾਏ ॥ (1386-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁਤਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ (1386-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗ੍ਰਾਨੁ ਧ੍ਰਾਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸੁਤਿ ਕਰੀਐ ॥ (1386-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥ (1386-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (1386-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ (1386-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ (1386-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥ (1386-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ (1386-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (1386-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (1386-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੭

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ (1387-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ (1387-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥ (1387-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕੁ ਮਹਲਾ ੫ (1387-3)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1387-3)
 ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ (1387-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (1387-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੋ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (1387-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ (1387-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1387-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ (1387-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (1387-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ (1387-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ (1387-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅੰਧੋਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤ ਧੰਉ ॥ (1387-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥ (1387-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭੰਉ ॥ (1387-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰੰਉ ॥੨॥ (1387-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥ (1387-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥ (1387-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥ (1387-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥ (1387-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥ (1387-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥ (1387-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾਂ ॥ (1387-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੁਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥ (1387-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ ਘਨਾ ॥ (1387-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨਾਂ ॥ (1387-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਖ ਭੁਖਨਾ ॥ (1387-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥ (1387-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੮

ਦੇਹ ਨ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਹਾ ਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥ (1388-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਛਤ੍ਰ ਨ ਪਤ੍ਰ ਨ ਚਉਰ ਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ (1388-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਰਥ ਨ ਅਸ੍ਵ ਨ ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ (1388-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸੂਰ ਨ ਬੀਰ ਨ ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ (1388-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਕੋਟ ਨ ਓਟ ਨ ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥ (1388-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਂਰਹੁ ॥ (1388-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥ (1388-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥੫॥ (1388-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ ਲੇ ਲੇ ਪਾਰੀ ॥ (1388-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾਹੂ ਤੇ ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (1388-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥ (1388-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥ (1388-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1388-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ (1388-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥ (1388-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥ (1388-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥ (1388-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥ (1388-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਿਧ ਮਨੁਖੁ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥ (1388-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥ (1388-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥ (1388-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥ (1388-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸੁ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥ (1388-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ (1388-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (1388-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੩੮੯

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ (1389-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ (1389-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ (1389-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥ (1389-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ (1389-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ (1389-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ (1389-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥ (1389-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥ (1389-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ (1389-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ (1389-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ (1389-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ (1389-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)
 ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ (1389-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1389-10)
 ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (1389-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ (1389-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ (1389-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ (1389-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ (1389-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ (1389-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ (1389-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੇ ॥ (1389-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ (1389-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਉਧੈ ਅਕੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ (1389-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੦

ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਬਿ ਗੁਨਾ ॥ (1390-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ (1390-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1390-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ (1390-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ (1390-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ (1390-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ (1390-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੋ ਜਗਿ ॥ (1390-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ (1390-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥ (1390-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ (1390-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ (1390-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ (1390-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥ (1390-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ (1390-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ (1390-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ (1390-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1390-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (1390-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥ (1390-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ (1390-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ (1390-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ (1390-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ (1390-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ (1390-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥ (1390-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੋ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੋ ॥ (1390-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (1390-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
 ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥ (1390-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੧

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ (1391-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1391-1)
 ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ (1391-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ (1391-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ (1391-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ (1391-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ਰਬੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ (1391-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (1391-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ਤਿਮਰ ਅਗੂਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ (1391-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥ (1391-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (1391-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1391-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ (1391-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤੁ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (1391-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1391-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ (1391-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
 ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਬਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ (1391-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ (1391-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ (1391-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ (1391-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ (1391-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ (1391-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ (1391-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ (1391-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ (1391-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥ (1391-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੨

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ (1392-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਦੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ (1392-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ (1392-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ (1392-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੋ ॥ (1392-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੋ ॥੬॥ (1392-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ (1392-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਗਰਲ ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ (1392-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥ (1392-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ (1392-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ (1392-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥ (1392-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥ (1392-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਰੰਗਿ ਰਤੋ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ (1392-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ (1392-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥ (1392-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ (1392-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ (1392-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ ॥ (1392-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥ (1392-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ (1392-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ (1392-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)
 ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ (1392-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)
 ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ (1392-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)
 ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1392-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)
 ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥ (1392-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)
 ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ (1392-16)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1392-16)

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1392-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1392-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਬਪਿਓ ਜੇਨ ਸੂਬ ਸਿਧੀ ॥ (1392-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਹ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸੁਰੀਯਾ ॥ (1392-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੇਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥ (1392-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸੂਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ (1392-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੩

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸੂਮਿ ਧਰੀਆ ॥ (1393-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥ (1393-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖੁ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ (1393-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੁਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ (1393-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ (1393-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥ (1393-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ (1393-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ (1393-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਉਧਉ ਅਕੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ (1393-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥ (1393-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ (1393-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ (1393-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥ (1393-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥ (1393-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥ (1393-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸੂਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥ (1393-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ (1393-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ (1393-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੋ ਤਨੋ ਕਲੁ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧੁਇਅਓ ॥ (1393-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥ (1393-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥ (1393-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ (1393-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥ (1393-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥ (1393-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ਸਤ ਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (1393-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥ (1393-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੁ ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1393-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥ (1393-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਯ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਰ ਬਾਣੀ ॥ (1393-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥ (1393-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਕੁਲ ਸੰਬੁਹ ਸਮੁਧਰੇ ਪਾਯਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1393-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੪

ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੁਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿਉ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੮॥ (1394-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥ (1394-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਰਿਧਿ ਬਸੈ ਬਾਂਵਾਂਗਿ ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥ (1394-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀਉ ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਉ ॥ (1394-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥ (1394-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕਲੁ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧੁਇਅਓ ॥ (1394-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥ (1394-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੁ)
 ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥ (1394-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਹਥ ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥ (1394-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥ (1394-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਨਯਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥ (1394-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥ (1394-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ ਜਿਤੁ ਹੀਅ ਬਸੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ ॥ (1394-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਜੁ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ ॥੧॥੧੦॥ (1394-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)
 ਤਿ ਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁਖ ਤਿ ਨਰ ਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਹੀਅਹਿ ॥ (1394-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲੁ-ਜਾਲਪ)

ਤਿ ਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ਤਿ ਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ ॥ (1394-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਤਿ ਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪਹਿ ॥ (1394-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਤਿ ਨਰ ਦੁਲੀਚੈ ਬਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ ॥ (1394-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਅਭੈ ਪਟੁ ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ ॥ (1394-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਸਕਯਥ ਤਿ ਨਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿਹ ॥੨॥੧੧॥ (1394-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਤੈ ਪਵਿਅਉ ਇਕੁ ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ (1394-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਮੁਹਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਹੁ ਠਾਂਇ ਨ ਜਾਣਿਓ ॥ (1394-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ ਪਰਤਖਿ ਇਕੁ ਇਕਸ ਮਹਿ ਲੀਣਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ ਪੈਤੀਸ ਨ ਖੀਣਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਇਕਹੁ ਜਿ ਲਾਖੁ ਲਖਹੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਵਰਨਿਅਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਤੂ ਇਕੁ ਲੋੜਹਿ ਇਕੁ ਮੰਨਿਅਉ ॥੩॥੧੨॥ (1394-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਜਿ ਮਤਿ ਗਹੀ ਜੈਦੇਵਿ ਜਿ ਮਤਿ ਨਾਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥ (1394-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਜਿ ਮਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਚਿਤਿ ਭਗਤ ਕੰਬੀਰਹਿ ਜਾਣੀ ॥ (1394-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੂਤਿ ਰਾਮੁ ਜੰਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥ (1394-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਅੰਮਰੀਕਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (1394-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਤੈ ਲੋਭੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜੀ ਸੁ ਮਤਿ ਜਲ੍ਹ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥ (1394-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥੪॥੧੩॥ (1394-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਪੁਹਮਿ ਪਾਤਿਕ ਬਿਨਾਸਹਿ ॥ (1394-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਆਸਾਸਹਿ ॥ (1394-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧਿਆਨੁ ਲਹੀਐ ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ ॥ (1394-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਅਭਉ ਲਭੈ ਗਉ ਚੁਕਿਹਿ ॥ (1394-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੫

ਇਕੁ ਬਿੰਨਿ ਦੁਗਣ ਜੁ ਤਉ ਰਹੈ ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਮਾਨਵਹਿ ਲਹਿ ॥ (1395-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਜਾਲਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਤੜੇ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਡਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥੫॥੧੪॥ (1395-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ ॥ (1395-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਸੁ ਚਰਣਹੁ ਲਿਵ ਰਹਿਅਉ ॥ (1395-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਤਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥ (1395-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ਤਿਨਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਉ ॥ (1395-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾਤੈ ਨਿਰਮਯੋ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਉਧਰਣ ॥ (1395-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤੁਅ ਪਾ ਸਰਣ ॥੧॥੧੫॥ (1395-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥ (1395-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ ॥ (1395-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥ (1395-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (1395-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿਉ ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥ (1395-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥੨॥੧੬॥ (1395-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖਹ ॥ (1395-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਸਰਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਉਬਰਹਿ ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹ ॥ (1395-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰੁ ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ (1395-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਗੁਰੁ ਗਉਹਰੁ ਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਡੁਬੰਤੁਹ ਤਾਰੈ ॥ (1395-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰਿਉ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥ (1395-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਅਉ ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥ (1395-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥ (1395-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ (1395-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1395-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥ (1395-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ (1395-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥ (1395-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
 ਭਿਖੇ ਕੇ ॥ (1395-15)
 ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1395-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1395-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ (1395-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (1395-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ (1395-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਉ ਸੋਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥ (1395-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੬

ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ (1396-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ (1396-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥ (1396-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)
 ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ (1396-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਹ)

ਪ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ (1396-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਹ)
 ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ (1396-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਹ)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ (1396-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਹ)
 ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ (1396-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਹ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ (1396-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਹ)
 ਘਨਹਰ ਬੁੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (1396-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਹ)
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ (1396-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਹ)
 ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਹ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ (1396-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਹ)
 ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥ (1396-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਹ)
 ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ (1396-10)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1396-10)
 ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥ (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕਲ੍ਹ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ (1396-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ (1396-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕਵਿ ਕਲ੍ਹ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ (1396-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ (1396-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ (1396-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥ (1396-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕਵਿ ਕਲ੍ਹ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥ (1396-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥ (1396-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਜਾਗ੍ਰਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ਼ਾ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥ (1396-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੭

ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ (1397-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕਵਿ ਕਲ੍ਹ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ (1397-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ (1397-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ (1397-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ (1397-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਕਵਿ ਕਲ੍ਹ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ (1397-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ (1397-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ (1397-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ (1397-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ (1397-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ (1397-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥ (1397-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥ (1397-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧਿ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥ (1397-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥ (1397-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥ (1397-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਧਨਿ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ (1397-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ (1397-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1397-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ (1397-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥ (1397-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥ (1397-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥ (1397-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ (1397-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥ (1397-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥ (1397-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ (1397-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥ (1397-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ (1397-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ (1397-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡਭਾਗੇ ॥ (1397-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ (1397-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥ (1397-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ (1398-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਚਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥ (1398-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਅਜੋਨੀਉ ਭਲੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1398-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੧੦॥ (1398-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ (1398-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ (1398-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1398-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥ (1398-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥ (1398-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ ਭਜੁ ਕਲ੍ਹ ਕਬਿ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਗਿ ॥੧੧॥ (1398-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥ (1398-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥ (1398-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (1398-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥ (1398-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ਉਨਮਨਿ ਰਬੁ ਧਰਿਆ ॥ (1398-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥ (1398-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (1398-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਝ ਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੧੩॥ (1398-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਧਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗੁਾਨ ਬਿਖਾਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਰਾਨ ਧਾਵੈ ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਾਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (1398-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥ (1398-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥ (1398-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੇ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰੁ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥ (1398-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ਜਮ ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਧ੍ਰਾਈ ਹੈ ॥ (1398-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥੨॥ (1398-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥ (1398-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ ॥ (1398-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ ॥ (1398-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੩੯੯

ਨਲ੍ਹ ਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥ (1399-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥ (1399-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥ (1399-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦੁ ਤਾਰਨਿ ਮਨੁਖੁ ਜਨ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (1399-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ਜਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (1399-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥ (1399-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿਉ ਮਨੁ ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੪॥ (1399-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਰਡ ॥ (1399-7)

ਜਿਸਹਿ ਧਾਰਿਉ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ ॥ (1399-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਸਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ ਸੂਰ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ਤਰੂਅ ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ ॥ (1399-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਆ ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥ (1399-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥੫॥ (1399-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ (1399-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਣਿਅਉ ॥ (1399-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ ਧਾਰੈ ॥ (1399-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਪਾਹਣ ਮਾਣਕ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1399-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਕਾਠਹੁ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਅ ॥ (1399-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਆ ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਅ ॥੨॥੬॥ (1399-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥ (1399-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿਜਇ ॥ (1399-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਅਨਨ ਪਰਿ ॥ (1399-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘਰਿ ॥ (1399-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੈ ਦਾਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ (1399-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥੩॥੧॥ (1399-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥ (1399-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1399-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1399-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ (1399-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ਹ ਕਹਿ ॥ (1399-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ ਨਹੁ ਕੀਅਉ ਤੇ ਅਕਯਥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥੪॥੮॥ (1399-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1399-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੦

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥ (1400-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਯਕੁ ਸੂਰਉ ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥ (1400-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ (1400-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੫॥੯॥ (1400-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥ (1400-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਉਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (1400-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਪੂਰਨ ਭੇ ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੇ ਰਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ਜੁ ਦਹੰ ਦਿਸਿ ਧਾਯਉ ॥ (1400-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ਜਲ੍ਹਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ ॥ (1400-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਬਰਖਨ ਕੋ ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥੬॥੧੦॥ (1400-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਉ ॥ (1400-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘੰਨ ਹਰਉ ॥ (1400-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰਉ ॥ (1400-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਭਨਿ ਦਾਸ ਸੁ ਆਸ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰਉ ॥ (1400-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਉ ॥੭॥੧੧॥ (1400-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਅਬ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥ (1400-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥ (1400-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀਨਤ ਬਸਤੁ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥ (1400-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥ (1400-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਜੁਗ ਹੋਇ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥ (1400-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
 ਝੋਲਨਾ ॥ (1400-12)

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈ ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗੁਨੀਅਹੁ ॥ (1400-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ ਧਰਹੁ ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ ਕਰਹੁ ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਉਧਰਹੁ ਦੁਾਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਬੰਛਵਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥੧॥੧੩॥ (1400-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ (1400-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਹੁ ਧ੍ਰਾਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ॥ (1400-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥ (1400-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ॥ (1400-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥੨॥੧੪॥ (1400-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੧

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (1401-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ ਮਿਲਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (1401-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਧ੍ਰਾਈਐ ॥ (1401-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਛੁਟਕੰਤ ਸਦ ਦੁਾਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾਈਐ ॥ (1401-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੩॥੧੫॥ (1401-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥ (1401-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਗਣ ਤਰਹਿ ਤੇਤੀਸ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੰਨ ਰੇ ॥ (1401-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਫੁਨਿ ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਹਿ ਤਰਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨ ਰੇ ॥ (1401-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਨਕਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਤਰਹਿ ਇਕ ਨਾਮ ਲਗਿ ਤਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨ ਰੇ ॥ (1401-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਦਾਸੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ (1401-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਜੁਗਿ ਜਿਨਿ ਧੂ ਪਰਿ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਪਰੀਅੰ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਹਸੁ ਕਮਲ ਮਾਥੇ ਪਰ ਧਰੀਅੰ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਅਲਖ ਰੂਪ ਜੀਅ ਲਖਾ ਨ ਜਾਈ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੇਹ ਨਿਸਾਰਹੁ ॥ (1401-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ (1401-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਤਿਨਿ ਲਹਣਾ ਥਾਪਿ ਜੋਤਿ ਜਗਿ ਧਾਰੀ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਲਹਣੈ ਪੰਥੁ ਧਰਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ਦੀਆ ॥ (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਤਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ ਬਿਰੁ ਬਪੁਉ ॥ (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਅਪੁਉ ॥ (1401-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਅਪੁਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਫਲੁ ਲਹੀਅੰ ॥ (1401-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਬੰਦਹਿ ਜੋ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੀਅੰ ॥ (1401-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਪਰਤਖਿ ਦੇਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਰੂਪਿ ਪੋਖਣ ਭਰਣੰ ॥ (1401-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੧॥ (1401-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ॥ (1401-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਆਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1401-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸੰਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ ॥ (1401-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰ ਗ੍ਰਾਨਿ ਰਤੇ ॥ (1401-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਰਘੁਬੰਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ ਦਸਰਥ ਘਰਿ ਮੁਨਿ ਬੰਛਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੰ ॥ (1401-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੨॥ (1402-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸਾਗਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ ॥ (1402-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਭਗਾ ਇਹ ਆਈ ਹੀਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (1402-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਪਰਤੀਤਿ ਹੀਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚ ਭਈ ॥ (1402-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥ (1402-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
 ਅਵਲੋਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕਾ ਦਿਬੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥ (1402-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥ (1402-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ (1402-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਇਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸ਼ਾਨੁ ॥ (1402-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਇਸ਼ਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ ਕਰੰ ॥ (1402-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਧ੍ਰਾਨੁ ਧਰੰ ॥ (1402-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨੰ ॥ (1402-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੪॥ (1402-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਜਿਨਹੁ ਬਾਤ ਨਿਸ਼ੁਲ ਧੂਅ ਜਾਨੀ ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥ (1402-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਤਿਨੁ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ਜਲਹਰ ਬਿੰਬ ਜੁਗਤਿ ਜਗੁ ਰਚਾ ॥ (1402-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਤੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥ (1402-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸੇਵੀਐ ਸਚਾ ॥੫॥ (1402-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਈਸੁ ਬੰਮੁ ਗ੍ਰਾਨੁ ਧ੍ਰਾਨੁ ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੧॥੬॥ (1402-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸੁਥਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (1402-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੭॥ (1402-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟੁ ਸੀਸਿ ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੩

ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1403-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥

(1403-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੮॥ (1403-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ ਸਬਲ ਮਲਨ ਭਗਿ ਫਲਨ ਕਾਨ੍ ਕੁਅਰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ ਚੜ੍ਹੁ ਦਲ ਰਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਰਾਮ ਰਵਣ ਦੁਰਤ ਦਵਣ ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ ਕਰਣ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਹੀ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਸਹਸ ਮੁਖ ਫਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਜਰਮ ਕਰਮ ਮਛ ਕਛ ਹੁਅ ਬਰਾਹ ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨਿ ਗਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ (1403-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲਾਨੁ ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡੁ ਧੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ ਏਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰੁ ਮਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥ (1403-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ (1403-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ (1403-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ (1403-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥ (1403-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥ (1403-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ (1403-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1403-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮ੍ਹਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ (1403-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ (1403-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥ (1403-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ (1403-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ (1403-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥ (1403-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥ (1404-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ (1404-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1404-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਰਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ (1404-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ (1404-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1404-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ (1404-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥ (1404-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧੂਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮੁਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮੁ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੋ ਕਲਿ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥ (1404-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ੍ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥ (1404-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥ (1404-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ (1404-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥ (1404-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੪॥ (1404-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਰਾਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ਕਬਹੁ ਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥ (1404-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕੰਉ ॥ (1404-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਜਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥ (1404-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥ (1404-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ (1404-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਭਟਕਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ ॥ (1404-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਿਤ ਅਲਿ ਸਮੂਹ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥ (1404-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਬਿਦਮਾਨ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਬਪੁਉ ਬਿਰੁ ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥੬॥ (1404-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਤਾਰੁਉ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਸਮਰਥੁ ॥ (1405-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿਵੰਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਡਇ ਸਥੁ ॥ (1405-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਦਾਨਿ ਬਡੋ ਅਤਿਵੰਤੁ ਮਹਾਬਲਿ ਸੇਵਕਿ ਦਾਸਿ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਤਥੁ ॥ (1405-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀਸਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਥੁ ॥੨॥੪੯॥ (1405-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ ॥ (1405-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਅਪਨ ਸਰਸੁ ਕੀਅਉ ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥ (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਆਪੁਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥ (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਯਉ ॥ (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧੁਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ ॥ (1405-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇ ॥ (1405-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧ੍ਰਾਇਯਉ ॥ (1405-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੧॥ (1405-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ॥ (1405-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਧਾਰੀ ਅਗਮ ਗੁਾਨਿ ਰਸਿ ਰਸੁਉ ਹੀਅਉ ॥ (1405-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾਸਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕੀਅਉ ਵਸਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਧ੍ਰਾਇਯਉ ॥ (1405-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੨॥ (1405-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਨਾਰਦੁ ਧੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਪੁਬ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁ ਗਣੰ ॥ (1405-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੰ ॥ (1405-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਤਿਨ ਕੋ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਲਿ ਭਿੰਤਰਿ ਜਸੁ ਜਗਤੁ ਪਰਿ ਛਾਇਯਉ ॥ (1405-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੩॥ (1405-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁ ਤਿਣੰ ॥ (1405-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਬਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਤਿਨੁ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦੁ ਮਿਟਯਉ ਜੁ ਖਿਣੰ ॥ (1405-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅ ਦਰਸ ਪਰਸ ਪਾਰਸ ਸਰ ਬਲੁ ਭਟ ਜਸੁ ਗਾਇਯਉ ॥ (1405-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੪॥ (1405-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਯਨ ਕੇ ਤਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨੁ ॥ (1405-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥ (1405-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਜੀਅ ਕੀ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (1405-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (1405-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਸੋਈ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲੁ ਭਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥ (1405-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)
 ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ ॥੫॥੫੪॥ (1405-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲੁ)

ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥ (1405-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਤਾ ਤੇ ਗਉਹਰੁ ਗੁਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਆਰਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅੰਧਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥ (1405-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੬

ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁੜਿ ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ੍ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਮ ਕੋ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ (1406-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥ (1406-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯਉ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1406-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥ (1406-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਧੂ ਪ੍ਰਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜੋ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1406-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਜਿਹ ਪਿਖਤ ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥ (1406-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1406-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ (1406-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1406-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥ (1406-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (1406-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ (1406-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ (1406-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥ (1406-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਮੋਹੁ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜਉ ॥ (1406-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜਉ ॥ (1406-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ (1406-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ (1406-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਸਿਰਿ ਆਤਪਤੁ ਸਚੋ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥ (1406-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਹ ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥ (1406-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ (1406-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥ (1406-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ (1406-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥ (1406-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਬਿਰੁ ਬਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ (1406-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)
ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ ਸਲ੍ਹ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥੨॥੬੦॥ (1406-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ ੫ (1406-18)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1406-18)

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੭

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਕਲ੍ਹ ਜੋਤਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੋ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥ (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ (1407-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ (1407-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ (1407-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ (1407-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ (1407-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ (1407-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ (1407-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥ (1407-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ (1407-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ (1407-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ (1407-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰਿਓ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ (1407-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਹ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ (1407-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਹਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1407-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਹਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ (1407-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ (1407-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥ (1407-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ (1407-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ (1407-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ (1407-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ (1407-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ (1407-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ (1407-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਹ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ (1407-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥ (1407-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਧੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥ (1407-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ (1407-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥ (1407-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥ (1407-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥ (1407-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥ (1407-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੮

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥ (1408-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥ (1408-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥ (1408-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੂ ਧੰਨਿ ਅਭਰ ਸਰ ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥ (1408-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥ (1408-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਇਯਉ ॥੮॥ (1408-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰਉ ॥ (1408-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਪੰਚਾਹਰੁ ਨਿਦਲਿਅਉ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰਉ ॥ (1408-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥ (1408-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਜਨਕਹ ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥ (1408-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
ਸੋਰਠੇ ॥ (1408-7)
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥ (1408-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥ (1408-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥ (1408-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰ ਹੇਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰਉ ॥੨॥ (1408-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ (1408-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥ (1408-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥ (1408-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (1408-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥ (1408-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤੁ ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥ (1408-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥ (1408-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥ (1408-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਸਤਿ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥ (1408-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖਉ ਅਛਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥ (1408-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾਯਉ ॥ (1408-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਕਹਾਯਉ ॥ (1408-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਹੁ ॥ (1408-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਕਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥ (1408-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ ਜਗਤੁ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੋ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੋ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥ (1408-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਪੰਨਾ ੧੪੦੯

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ (1409-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡਿਉ ਏਕ ਘਰੀ ॥ (1409-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥ (1409-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥ (1409-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾ ਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥ (1409-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥ (1409-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥ (1409-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥ (1409-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ (1409-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਬੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥ (1409-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ (1409-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਜਪਉ ਜਿਨ੍ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੁ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ (1409-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥ (1409-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥ (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ (1409-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖੁ ਹਰਿ ॥੨॥੧੯॥ (1409-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
 ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ (1409-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ (1409-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ (1409-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ (1409-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ (1409-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰੁਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ (1409-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥ (1409-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ (1409-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ (1409-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨੁ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ (1409-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨੁ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨੁ ਪਾਇਯਉ ॥ (1409-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
 ਛਤੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥੯॥੧੧॥੧੦॥੧੦॥੨੨॥੬੦॥੧੪੩॥
 (1409-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੦

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1410-1)
 ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ (1410-3)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1410-3)
 ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਸੁਤਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ (1410-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1410-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (1410-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1410-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ (1410-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿਤੰਨੁ ਕਲ ॥ (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਤਾਹੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਵਾ ਏਨੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥ (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥ (1410-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ (1410-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਗਲਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ (1410-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੇ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ (1410-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ ਪਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ (1410-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥ (1410-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥ (1410-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁਤਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (1410-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੧

ਕੀਚਤਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1411-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥੮॥ (1411-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ (1411-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (1411-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1411-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥੯॥ (1411-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਉਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ (1411-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥ (1411-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਰਵਰੁ ਹੰਸਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ ਸੰਗਿ ॥ (1411-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥ (1411-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ (1411-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥੧੦॥ (1411-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥ (1411-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1411-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ ॥ (1411-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥ (1411-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਹੈਨਿ ਵਿਚਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ਫੈਲ ਫਕਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥ (1411-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਣ ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥ (1411-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧੩॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥ (1411-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ ॥ (1411-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਭਾਂਡਾ ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (1411-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥੧੪॥ (1411-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘ੍ਰੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ (1411-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਧੈ ਕਵਲ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ (1411-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (1411-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ (1411-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ (1411-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੧੫॥ (1411-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਖੜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੋ ਖੜੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮਾਲਿ ॥੧੮॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੨

ਸਭਨੀ ਘਟੀ ਸਹੁ ਵਸੈ ਸਹ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1412-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੯॥ (1412-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (1412-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ (1412-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ (1412-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥ (1412-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਾਣੂ ਘਲੈ ਉਠੀ ਚਲੈ ॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1412-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ਲਛਮਣੁ ਮੂਢਿ ਸਰਾਪਿ ॥ (1412-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥ (1412-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਨ ਮਹਿ ਝੁਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥ (1412-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1412-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥ (1412-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਰੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥ (1412-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ (1412-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1412-11)
 ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥ (1412-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1412-12)
 ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ (1412-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਏਂ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ (1412-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ (1412-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥ (1412-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ (1412-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ (1412-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ (1412-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥ (1412-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥ (1412-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ (1412-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥ (1412-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1412-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੩੩॥ (1412-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੩

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ (1413-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1413-1)
 ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ (1413-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥ (1413-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ (1413-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥ (1413-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ (1413-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥ (1413-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਵਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥ (1413-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋਤੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1413-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ (1413-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ (1413-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (1413-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (1413-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ (1413-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ (1413-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ੍ਹਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ (1413-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥ (1413-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1413-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ (1413-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1413-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ (1413-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1413-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ (1413-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ (1413-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (1413-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ (1413-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥ (1413-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (1413-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ (1413-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1413-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥ (1413-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ (1413-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ (1413-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1413-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ (1413-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1413-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੪

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ (1414-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1414-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥ (1414-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥ (1414-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1414-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ (1414-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ (1414-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (1414-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ (1414-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ (1414-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1414-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (1414-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1414-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ (1414-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ (1414-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ (1414-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥ (1414-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ (1414-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)
 ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1414-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1414-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬੰਧਿਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ (1414-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1414-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1414-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ (1414-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1414-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (1414-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ (1414-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (1414-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ (1414-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥ (1414-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (1414-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ (1414-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ (1414-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੫

ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1415-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ (1415-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥ (1415-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ (1415-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1415-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ (1415-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (1415-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ (1415-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥ (1415-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ (1415-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ (1415-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1415-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ (1415-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (1415-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥ (1415-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1415-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥ (1415-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1415-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1415-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (1415-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ (1415-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ (1415-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1415-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨੩॥ (1415-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1415-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥ (1415-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1415-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥ (1415-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (1415-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥ (1415-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1415-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1415-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ (1415-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1415-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (1415-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1415-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੬

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥ (1416-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (1416-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ (1416-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (1416-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੭॥ (1416-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (1416-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (1416-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1416-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੁਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1416-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੮॥ (1416-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1416-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ॥ (1416-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (1416-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (1416-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੯॥ (1416-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥ (1416-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1416-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ ॥ (1416-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ ॥੩੦॥ (1416-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (1416-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (1416-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (1416-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ (1416-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (1416-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1416-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ (1416-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥ (1416-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1416-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (1416-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥ (1416-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਉਚਾ ਉਚੀ ਹੂ ਉਚਾ ਹੋਈ ॥ (1416-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਅਪਤਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ (1416-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ (1416-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1416-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ (1416-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੭

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ (1417-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (1417-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (1417-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (1417-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ (1417-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1417-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1417-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (1417-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥ (1417-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1417-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ (1417-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪਤ੍ਰਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ (1417-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (1417-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1417-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥ (1417-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ (1417-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥ (1417-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ (1417-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥ (1417-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1417-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥ (1417-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (1417-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ੍ ਲੋਭੀਆਂ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1417-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥ (1417-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1417-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ (1417-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ (1417-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥ (1417-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੧੮

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥ (1418-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1418-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1418-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ (1418-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1418-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥ (1418-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ (1418-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1418-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ (1418-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ (1418-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥ (1418-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (1418-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ (1418-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1418-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1418-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ (1418-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥ (1418-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ (1418-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ (1418-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1418-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1418-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥ (1418-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (1418-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ (1418-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (1418-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ (1418-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ (1418-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ (1418-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1419-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (1419-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ (1419-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1419-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1419-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (1419-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥ (1419-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1419-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (1419-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ (1419-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (1419-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ (1419-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ (1419-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ (1419-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ (1419-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ (1419-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ (1419-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ (1419-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਨੁ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥ (1419-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ (1419-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥ (1419-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ ॥੫੨॥ (1419-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1419-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥ (1419-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥ (1419-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (1419-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1419-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥ (1419-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (1419-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (1419-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ (1419-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ (1419-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1419-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ (1419-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (1419-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੦

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1420-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (1420-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ (1420-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1420-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (1420-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1420-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1420-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1420-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ (1420-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (1420-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ (1420-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1420-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥ (1420-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ (1420-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ (1420-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (1420-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1420-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥ (1420-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੫੯॥ (1420-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1420-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੦॥ (1420-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (1420-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੧॥ (1420-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ (1420-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੨॥ (1420-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਰਹਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (1420-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1420-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (1420-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1420-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ (1420-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਵਣੁ ਤਿਨੁ ਤਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥ (1420-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ (1420-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੧

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1421-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੩॥ (1421-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥ (1421-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੪॥ (1421-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (1421-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੫॥ (1421-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ (1421-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ (1421-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ (1421-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੬॥ (1421-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (1421-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੭॥ (1421-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ (1421-8)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1421-8)
 ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1421-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1421-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ (1421-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1421-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1421-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ (1421-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1421-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1421-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥ (1421-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1421-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (1421-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (1421-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ (1421-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁਤਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ (1421-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1421-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1421-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥ (1421-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (1421-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ (1421-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥ (1421-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ ॥ (1421-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੨

ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵਏ ॥ (1422-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥੫॥ (1422-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਮਾਇਆ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1422-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1422-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1422-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (1422-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆਂ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (1422-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ (1422-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥ (1422-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥ (1422-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥ (1422-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਾਂ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਬੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥ (1422-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (1422-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ (1422-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆਸਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (1422-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥ (1422-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ (1422-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥ (1422-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੁਣਿਆ ॥ (1422-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥ (1422-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥ (1422-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥ (1422-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥ (1422-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥ (1422-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰਤੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (1422-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥ (1422-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1422-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1422-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥ (1422-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1422-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ (1422-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥ (1422-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੩

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ ਮਾਇ ॥ (1423-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥ (1423-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1423-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹੁਕਮੇ ਸੇਵੈ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਤਿਨਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥ (1423-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੇ ਬਪੁਤੀ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1423-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1423-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥ (1423-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1423-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥ (1423-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥ (1423-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥ (1423-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1423-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (1423-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥ (1423-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ (1423-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ (1423-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1423-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1423-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ (1423-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥ (1423-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ (1423-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ (1423-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1423-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1423-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥ (1423-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (1423-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ (1423-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੪

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ (1424-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1424-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1424-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1424-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥ (1424-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (1424-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥ (1424-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ (1424-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1424-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥ (1424-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1424-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ (1424-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥ (1424-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ (1424-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥ (1424-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1424-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (1424-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ (1424-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1424-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ (1424-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (1424-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ (1424-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ (1424-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ (1424-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (1424-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ (1424-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ (1424-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥ (1424-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੫

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ (1425-1)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1425-1)
 ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਿਵਾਤਾ ਸਾਈ ॥ (1425-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ (1425-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ (1425-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ (1425-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1425-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ (1425-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ (1425-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ (1425-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ (1425-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ (1425-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ (1425-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ (1425-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ (1425-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਯੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ (1425-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ (1425-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (1425-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਸੋਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (1425-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ (1425-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ (1425-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥ (1425-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ (1425-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੇ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥ (1425-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ (1425-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ (1425-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ (1425-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨਿ ॥੧੨॥ (1425-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰਨਿ ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧੂਬ ॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥ (1425-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1425-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੬

ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ (1426-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੀ ਛੇਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1426-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ (1426-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (1426-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥ (1426-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥ (1426-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧਾਰ ॥੧੮॥ (1426-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥ (1426-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥ (1426-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝੀਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (1426-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ (1426-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ (1426-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥ (1426-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥ (1426-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥ (1426-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1426-9)
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1426-10)
 ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥ (1426-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥ (1426-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (1426-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥ (1426-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਾਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ (1426-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ (1426-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਬਿਰਧਿ ਭਾਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ (1426-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥ (1426-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ (1426-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ (1426-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ (1426-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ (1426-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ (1426-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ (1426-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥ (1426-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥ (1426-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ (1426-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (1426-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੭

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ (1427-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥ (1427-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥ (1427-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥ (1427-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (1427-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥ (1427-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1427-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥ (1427-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥ (1427-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥ (1427-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ ॥ (1427-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥ (1427-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ ॥ (1427-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥ (1427-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥ (1427-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ॥੧੭॥ (1427-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸੁ ॥ (1427-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥ (1427-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥ (1427-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥ (1427-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (1427-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥ (1427-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1427-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥ (1427-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1427-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥ (1427-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥ (1427-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥ (1427-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥ (1427-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਰਾਇਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥ (1427-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥ (1427-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੋਹ ॥ (1427-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥ (1427-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ (1427-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥ (1427-19, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ (1427-19, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੮

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥ (1428-1, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ (1428-1, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦॥ (1428-2, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ (1428-2, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥ (1428-3, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ (1428-3, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥ (1428-4, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ (1428-4, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥ (1428-5, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ (1428-5, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੪॥ (1428-6, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ (1428-7, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥ (1428-7, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਰਣੇ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ (1428-8, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥ (1428-8, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ (1428-9, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੩੭॥ (1428-9, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥ (1428-10, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥ (1428-10, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ (1428-11, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥ (1428-11, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ (1428-12, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥ (1428-12, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੧॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥ (1428-14, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ (1428-14, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥ (1428-15, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥ (1428-15, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)
ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੪੪॥ (1428-16, ਸਲੋਕ, ਮ: 9)

ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ (1428-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਿਉ ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੫॥ (1428-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੪੬॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਤਉ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥੪੭॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

ਪੰਨਾ ੧੪੨੯

ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (1429-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥ (1429-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥ (1429-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥ (1429-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (1429-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥ (1429-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥ (1429-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਦੋਹਰਾ ॥ (1429-5)
 ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ (1429-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥ (1429-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ (1429-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥ (1429-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥ (1429-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੫॥ (1429-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (1429-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥੫੬॥ (1429-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (1429-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥ (1429-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)
 ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1429-11)
 ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (1429-12, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (1429-12, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
 ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ (1429-13, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
 ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ (1429-13, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥ (1429-14, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1429-14)

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ (1429-14, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ (1429-15, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (1429-15, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥ (1429-16, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ (1429-18)

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ॥ (1429-19)

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥ (1429-19, ਮਾਲਾ, -)

ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ (1429-19, ਮਾਲਾ, -)

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ (1429-19, ਮਾਲਾ, -)

ਪੰਨਾ ੧੪੩੦

ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)

ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)

ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)

ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)

ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)

ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)

ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ ॥੧॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)

ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥ (1430-3, ਮਾਲਾ, -)

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ (1430-3, ਮਾਲਾ, -)

ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)

ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)

ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)

ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥ (1430-7, ਮਾਲਾ, -)

ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥ (1430-7, ਮਾਲਾ, -)

ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)
 ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)
 ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)
 ਸੰਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)
 ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)
 ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)
 ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)
 ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)
 ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)
 ਪੁਨਿ ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)
 ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)
 ਕਾਮੋਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)
 ਕਾਲੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)
 ਕਮਲਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)
 ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਹਾਨਾ ॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)
 ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)
 ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)
 ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)
 ਬੈਰਾਰੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)
 ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)
 ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)
 ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)
 ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)
 ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ (1430-15, ਮਾਲਾ, -)
 ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ (1430-15, ਮਾਲਾ, -)
 ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)
 ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)
 ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)
 ਊਚੈ ਸੁਰਿ ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)
 ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)
 ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)
 ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)
 ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)
 ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)

ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ (1430-19, ਮਾਲਾ, -)
ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥ (1430-19, ਮਾਲਾ, -)